

SANJA VLAIŠAVLJEVIĆ

Plagijarizam za početnike
Vodič kroz plagijate redovnog
profesora Samira Arnautovića

II dio

ili

- Kako Samir Arnautović plagira
Ekran.ba -

Sarajevo, 2015. godina

IMPRESUM

Naziv djela:

Plagijarizam za početnike
Vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića - II dio
- Kako Samir Arnautović plagira Ekran.ba -

Autor:

Sanja Vlasisavljević

Izdavač:

Sanja Vlasisavljević

Naslovna strana i DTP:

Anesa Vilić

Korektor:

Amela Ibrahimagić

Godina izdanja:

2015. godina

Štampa:

Facit d.o.o. Sarajevo

Tiraž:

1000

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

1:929 Arnautović S.
343.533.9:1

VLASISAVLJEVIĆ, Sanja

Plagijarizam za početnike : vodič kroz
plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića.
#Dio #2, Kako Samir Arnautović plagira Ekran.ba /
Sanja Vlasisavljević. - Sarajevo : autor, 2015. -
216 str. : ilustr. ; 21 cm

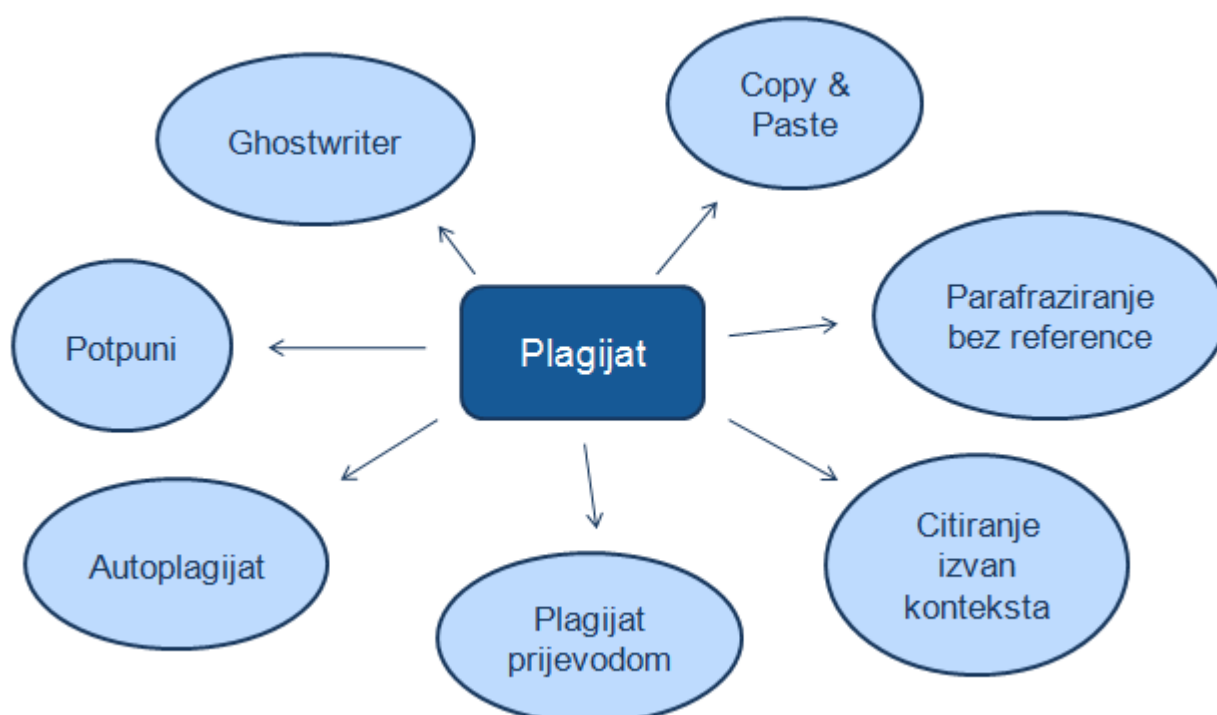
Bibliografija: str. 211-216.

ISBN 978-9958-0364-8-4

COBISS.BH-ID 22113286

SADRŽAJ

Prije uvoda	5
Uvod	18
I dio - Projekti i novac	29
II dio - Plagijati Samira Arnautovića	47
III dio - Govor mržnje	128
IV dio - Tužba i logičke pogreške	173
V dio - Medijski linč	184
VI dio - Demanti: da ili ne - Dokaz da Samir Arnautović nije tražio da Poskok.info objavi demanti	200
VII dio - Odluka Žalbene komisije Vijeća za štampu u BiH	201
VIII dio - Umjesto kraja riječ-dvije o plagijatima	203
Bibliografija	211

PRIJE UVODA

Sažetak uvreda iz dokaznog materijala, koji je Samir Arnautović protiv Sanje Vlasisavljević priložio kao podnesak dana 9.4.2015.godine, je tekst kojim će početi ova knjiga. Zašto? Zato što u rečenicama koje slijede osim uvreda, govora mržnje, uvredljivog jezika i jezika ulice nema ništa relevantno za jedan sudski spor. Pogotovo ne sudski spor protiv klevete. Posebnost ovog materijala jeste rukopis koji se nalazi na Arnautovićevom portalu Ekran.ba. Iste fraze. Iste riječi, iste rečenice, isti objekti u rečenicama, iste kvalifikacije, iste dijagnoze. Sve isto. Sažetak je hronološki prikaz Arnautovićevog teksta. Sve pravopisne greške koje se nalaze u sažetku, preuzete su iz originalnog Arnautovićevog teksta.

- Podnesak koji je 3. 2. 2015. Općinskom sudu u Sarajevu, preko svog punomoćnika Ahmeda Žilića podnijela Sanja Vlasisavljević, ne samo da ne smatramo dokazima, nego najdrskijim pokušajem manipulacije Sudom i vršenja pritiska na Sud kroz neprimjerene načine komuniciranja i obraćanja Sudu. (str. 1)
- Sanja Vlasisavljević, protivno odredbama ZPP-a, anonimne i ničim utemeljene insinucije pokušava podmetnuti kao dokaze, a sve u cilju daljeg klevetanja i nanošenja štete Samiru Arnautoviću, redovnom profesoru Filozofskog fakulteta u Sarajevu i tužitelju u parničnom predmetu. (str. 1)
- Ono što Sanja Vlasisavljević iznosi u svom podnesku su anonimne opservacije i nekompetentno mišljenje koje na blogu "Antiekran" isnosi nepoznati autor, koji se prikriva lažnim imenom Marijana Laličević. (str. 1)
- Pored toga, navedeni anonimni blog sadrži čitav niz elemenata koji mogu biti okarakterizirani kao "govor mržnje", a u samom podnesku Vlasisavljevićka kao dokaze predlaže uvredljivi sadržaj koji predstavlja i svojevrsnu zloupotrebu ličnih podataka (fotografije). (str. 1)
- Podnesak koji je tužena podnijela, a posebno "knjigu" koju je priložila, smatramo samo nastavkom neprimjerenog ponašanja Vlasisavljevića prema Arnautoviću. (str. 2)
- Tužba koju smo podnijeli, rezultat je upravo pokušaja zaštite od neprekidnog napadanja, podmetanja i pokušaja diskreditiranja od strane tužene i njenog supruga. (str. 2)
- Sve što se u njima nalazi, rezultat je monstruoznog konstruiranja i insceniranja, u kojem se ne preza ni od zloupotrebe fotografija, vrijeđanja i medijskog linčovanja. (str. 2)
- Tužena, prije svega, bez ikakvog obrazloženja u toku glavne rasprave predlaže nešto što naziva "novim dokazima", a što u stvarnosti predstavlja najobičniju interpretaciju i inscenaciju vezanu za objavljene knjige tužitelja. (str. 2)
- Bezočno podmećući, tužena optužuje postupajućeg sudiju za "pristrasnost" i nekorektno vođenje postupka, što je potpuno u suprotnosti sa činjenicama. (str. 2)
- Pored toga, tužena, vješto prikrivajući postojanje kompletne dokumentacije za projekte koje navodi, ... pokušava insinuirati "neopravdano trošenje" sredstava. (str. 2)
- Tužena, pokušavajući izmanipulirati Sud, želi prikriti činjenicu da se za projekte o kojima govori, nikada ne dobija novac za "dvije godine unaprijed", kao i činjenicu da akt Senada Odžaka, koji se želi podmetnuti kao mjerodavan dokument, zapravo samo predstavlja dokaz nesnalaženja mladog docenta,

- koji nikada prije nije vodio projekte poput ovog, pa čak ni sudjelovao u njima u svojstvu koordinatora. (str. 2)
- Također se pokušava sakriti činjenica da je tužitelj bio koordinator projekta i odgovorna osoba, ali ne radi toga jer je to činio po funkciji prorektora, nego jer je, sa timom svojih suradnika, bio autor i kreator cijelog projekta, uključujući i stvaranje konzorcija. (str. 2)
  - Drugim riječima, tužena pokušava podmetnuti Sudu da je sredstva trebao pravdati tužitelj, što je netačno! (str. 4)
  - Tužena pokušava unijeti zabunu u raspravi i skrenuti pažnju suda sa njene klevetničke izjave, na za ovaj postupak nebitna pitanja vođenja i realizacije projekata. (str. 5)
  - U tom smislu, očigledno je da tužena želi izvršiti "pravno nasilje" nad procesom i Sud dovesti u situaciju koja nije u skladu sa ZPP-om. (str. 5)
  - Podnesci koji su dostavljeni sudu sadrže samo nerelevantna anonimna mišljenja, sa uvredljivim komentarima i intonacijom koja ne dokazuje ništa, izuzev sličnosti prijevoda i udžbeničkih formulacija nađenih u tekstovima radova tužitelja, kakvi se nalaze i u drugim udžbeničkim tekstovima. (str. 5)
  - Ono što tužena konstruira u poglavlju svoje knjige kao "plagiranje domaćih prijevoda u magistarskom radu Samira Arnautovića, potpuna je besmislica, koja se odnosi na sličnosti (ne istosti!) u navodima nekoliko rečenica Martina Heideggera kojem je posvećen cijeli rad. (str. 5)
  - U svom klevetničkom govoru, ona sintagme i rečenične dijelove, koji ne izražavaju nikakvo mišljenje ili stavove, a koji su sasvim sigurno navođeni u kontekstu mišljenja Heideggera i za svakog iole upućenog čitaoca nedvosmisleno pripadaju ovom velikom misliocu, proglašava - plagijatom! (str. 5)
  - Naravno, samo u slučaju da se nemaju klevetničke namjere! (str. 5)
  - Klevetnička namjera se očito vidi u slučaju gdje na stranici 34 svoje "knjige" tužena navodi dio iz magistarskog rada u kojem se na očigledan način parafrazira Richard Rorty. (str. 5)
  - I opet moramo podvući: ukoliko se ne radi o klevetničkoj namjeri! (str. 5)
  - Ovdje je očigledno da je klevetnička namjera jedino što vodi tuženu! (str. 5)
  - Sama činjenica da se ne radi o tužiteljevim prevodilačkim radovima, nego o citatima tekstova iz izvornih djela koja se navode, ukazuje da je u pitanju čista konstrukcija u optužbama tužene, koja nije zasnovana na meritornom mišljenju nadležnih institucija, niti neutralnih i kompetentnih soba. (str. 6)
  - Nije valjda da svi trebaju postati plagijatori radi toga jer to tako želi Sanja Vlasisavljević? (str. 6)
  - Tužena bi, naravno, željela da ih uopće nema, jer oni dokazuju da je njeno navođenje samo primjer klevetništva i da nema nikakvu relevanciju, s obzirom na zastupljenost iste prakse kod različitih autora, pa čak i u različitim zemljama regiona. (str. 7)
  - Ovdje dajemo još jedan primjer, koji pokazuje da ono što tužena spočitava tužitelju i kleveće ga, zapravo jeste česta praksa i predstavlja samo manipulaciju tužene činjenicama. (str. 7)
  - Možda su svi plagijatori koji citiraju i prevode slično, ili čak identično nekom već objavljenom prevodu? Tužena bi bez sumnje, samo da održi svoje tvrdnje, to potvrdila! Ne znamo samo na osnovu čega?! (str. 7)
  - Možda su svi plagijatori izuzev nje i njenog supruga, koji je redoviti profesor postao podmećući svoju magistarsku radnju kao novu knjigu? Ali da li je to baš tako? (str. 7)
  - Niko normalan, međutim, neće tvrditi da se čak i na ovaj način, a još manje u slučaju tužitelja, može govoriti o plagijarizmu. (str. 8)

- Tužena, međutim, svari iskrivljuje i namjerno ih, u kategoričkim tvrdnjama predstavlja kao jedino tačne II njenom viđenju stvari, optužujući tužitelja za plagijatorizam. (str. 9)
- Navođenje pojedinih pasusa, rečenica i sl., naravno ukoliko je korektno citirano prema nekom od izdanja, samo za tužiteljicu i klevetnike poput nje, a koji razloge za klevetu imaju u nekim drugim relacijama, mogu biti "plagijati". (str. 10)
- Kada se ima u vidu da su ovi prijevodi lako dostupni i da je tužena sasvim sigurno znala za njih, kao i za druge, brojne prijevode koji se minimalno ili nikako ne razlikuju, sasvim je jasno da je njena namjera bila klevetnička i da sve što navodi kao "primjere ovoga ili onoga" nije ništa drugo do manipulacija činjenicama ili njihovo potpuno iskrivljavanje. (str. 11)
- U cijelom tekstu svoje "knjige", ona, zapravo, radi samo na konstrukcijama i iskrivljivanjima činjenica koje želi pretstaviti u onomtavcu u kojem će njene klevete dobiti validnost. (str. 11)
- Pored svega, tužena navodi, bez ikakvog osnova da se radi o "posudbarna" prijevoda u doktorskoj disertaciji, mada ista nije štampana i mada je na odbrani ove disertacije (kao i magistarskog rada) rečeno u uvodnom dijelu samog čina odbrane, u prisustvu komisije i javnosti, da su prijevodi komparirani i u nekim dijelovima vođeni prema postojećim prijevodima. (str. 11)
- Korektnost ovakvog stava procjenjivale su kompetentne komisije, kao i mentor, a tužena se stavlja u poziciju da, mada nema nikakvih formalnih kompetencija za to, derogira čak i ono što su prihvatile univerzitetske komisije i recenzenti knjiga tužitelja. (str. 11)
- Zato u tekstu koji prilaže tužena kategorički kaže "prepisao domaće prijevode plasirajući ih kao svoje", što je notorna neistina. (str. 11)
- Tužena je, insinuirajući i otvoreno podmećući tužitelju, nastojala istog diskreditirati, ne dajući niti jedan dokaz za svoje tvrdnje koje zasniva na vlastitim insinucijama. (str. 11)
- Kapitalno djelo Vojina Milića predstavlja primjer koji navodimo, a koji bi Sanja Vlasisavljević, s obzirom da je doktorandica na studiju sociologije, morala poznavati. (str. 12)
- Nije li time dokazana klevetnička namjera? (str. 12)
- Isto tako, s obzirom na njena znanstvena interesovanja, moralo bi joj biti poznato da pozivanje na određene autore, čak i bez navođenja, ne predstavlja "plagiranje", kako to ona u svojim klevetničkim namjerama želi prikazati. (str. 12)
- U to vrijeme, kao ni danas, također nije bilo zakonskih ili podzakonskih propisa koji su tako nešto zabranjivali ili barem regulirali, tako da svaka kategorička tvrdnja koju iznosi tužena predstavlja nedvosmislenu klevetu. (str. 13)
- I u tom smislu, pored svih argumenata struke, javno proglašavanje tužioca plagijatorom od strane tužene Sanje Vlasisavljević ne može biti drugačije okarakterizirano nego kao klevetnički govor. (str. 15)
- Podmetanja koja se ovdje žele predstaviti kao dokaz o plagiranju, zapravo su dokaz o kleveti, jer je zdravorazumski jasno da se jedan sadržaj na koji se referira, ne može predstavljati u dijametralno suprotnim, potpuno različitim značenjima. (str. 16)
- Ali vratimo se konkretnim pokazateljima "montaže" koju pravi Sanja Vlasisavljević. (str. 16)
- Samo potpuno neupućenom može biti čudno zašto se oba autora, u istoj rečenici, pozivaju na grčku riječ "krinein" i određenje filozofije kao "po sebe i za sebe preokrenuti svijet". (str. 16)
- Naravno, nedovoljno kompetentna tužena nije mogla shvatiti namjere tužitelja i razumjeti da se njegovo citiranje i referiranje na tekst Heideggera bitno

- razlikuje od Šarčevićevog, te da upravo radi toga Arnautović ne govori o Hegelu kao izvoru Heideggerove filozofije, ili njegovog određenja filozofije, nego o značenju koje Heidegger daje filozofiji i značenju koje ona ima kod Nietzschea, koji je i tema doktorske disertacije. (str. 16)
- Naravno, nedovoljno kompetentnoj tuženoj ovo nije jasno, ali nedostatak znanja ne isključuje njenu odgovornost za ono što je navela u svojim klevetničkim tekstovima. (str. 17)
  - Jer, cijeli tekst "knjige" usmjeren je na klevetnički govor o tužitelju, sa ciljem njegove diskreditacije. (str. 17)
  - Ovdje se radi o tome da se pokušava parafraziranje istog teksta i iste rečenice, podvesti pod "plagiranje" i to sve sa ciljem diskreditacije tužitelja i nanošenja i materijalne nematerijalne štete. (str. 17)
  - Neuka tužena, na njenu žalost, i sama otkriva razliku između dvaju navođenja: Šarčević interpretira Heideggerovu filozofiju, a Arnautović Nietzscheovu! (str. 17)
  - Vlaisavljevićka svjesno želi sakriti nastavak tužiteljevog teksta, koji ovdje iznosimo: "Objašnjavajući filozofiju kao kritičku nauku u značenju grčke riječi krinein, Heidegger smisao filozofije podcrtava u sintagmi "po sebi i za sebe preokrenuti svijet" (Die Grundprobleme der Phaenomenologie, s. 19). (str. 17)
  - Na temelju netrpeljivosti prema tužitelju i sukoba koji njen suprug sa istim ima već dvadeset godina. (str. 18)
  - Naravno da upotreba uzrečice "korak dalje", na koju se često može naići u tužiteljevim ranijim radovima koji se ne odnose samo na Heideggera, nema nikakve veze sa plagijarizmom, niti bilo šta "otkriva", izuzev što pokazuje da tužena po svaku cijenu pokušava uspostaviti plagijarističku vezu između Arnautovića i Šarčevića, odnosno oklevetati tužitelja. (str. 18)
  - Kao i kod podmetanja plagiranja u kojem je prvi dio rečenice drugi kod drugog autora, a drugi prvi dio kod drugog, a sve skupa se odnosi na jednu Heideggerovu ne čak ni rečenicu, koliko sintagmu, zaista se čini bijednom konstrukcijom. (str. 19)
  - Naravno, kao nedovoljno obrazovana i stručna za pitanja filozofije, za nju je "jednom postavljena istovjetnost" isto što i "na ovaj način jednom definirano pitanje"! (str. 19)
  - Naravno, nedovoljno stručnoj Vlaisavljevićki, koja je vjerovatno svo znanje o filozofiji stekla u razgovoru sa suprugom i čitajući predgovore za prijevode pojedinih knjiga, tu-bitak (Da-Sein) je isto što i ljudska egzistencija. (str. 19)
  - Naravno, mi nećemo biti maliciozni i reći, kao što to tužena uvredljivo spočitava tužitelju, da greška u pisanju (tu/bitak) znači da Vlaisavljevićka ne zna kako se u Heideggerovom kontekstu piše ovaj pojam, ali moramo primijetiti nedostatak znanja sa kojim je ista proglasila tužitelja za plagijatora! (str. 19)
  - To se svakako vidi iz cjeline teksta koji smo naveli, a koji Vlaisavljevićka očigledno želi sakriti. (str. 19)
  - Vlaisavljevićka, zapravo, Arnautovića optužuje zato jer nije pisao onako kako je ona željela i jer nije slijedio Šarčevićeve kriterije. (str. 19)
  - Naravno, za nekoga ko po svaku cijenu želi nekoga optužiti i oklevetati, i navođenje istog mjesta i parafraziranje istih autora i djela je - plagijat! (str. 19)
  - Ali ono što nikom meritornom nije problem, nekompetentnoj Vlaisavljevićki je problem! (str. 20)
  - Utom smislu i ono što Vlaisavljevićka navodi kao "dvostruki plagijat" na 40. i 41. stranici svoje "knjige", zapravo je najobičnija konstrukcija, jer ona želi reći da je parafraziranje jednog autora - plagiranje. (str. 20)
  - Vrhunac njenog odsustva morala u "pakovanju" tuženorn, kada se govori o dijelu "knjige" koji opisuje sličnosti u interpretaciji Heideggerovog teksta kod

- Šarčevića i Arnautovića, vjerovatno se nalazi u tome da kada nema dokaza, govori o tome da je Arnautović, kao Šarčevićev istraživački asistent, jednostavno krao tekstove iz njegovog kompjutera! I to još davne 1991., a najkasnije do aprila 1992.! (str. 20)
- Zato se tužena, bez imalo stida, ničim dokazano, izuzev time da oba autora citiraju i parafraziraju isti Heideggerov tekst, pita: "Da li su manuskript ili disketa negdje ostali na dohvat Arnautovićeve ruke? (str. 20)
  - Nije li to najočitiiji primjer klevete i klevetničkog govora? (str. 20)
  - Ne možemo se ne zapitati: ne liči li sve ovo na jednu vrstu patološkog klevetništva iz mržnje? (str. 20)
  - A koliko je Vlasisavljevićka odmakla u svojom, možda bi se moglo reći "patološkom klevetništvu", pokazuje i to da se nije zapitala zašto se "ukradeni sadržaji" nisu pojavili u magistarskoj radnji ... kada nije bilo dovoljno ni literature, niti bilo čega što je potrebno za normalan rad? (str. 20)
  - Takva pitanja tužena namjerno pokušava "sakriti" i svoje klevetništvo prikazati "normalnim" načinom optuživanja nekoga. (str. 20)
  - Posebno je interesantno da parafraziranje u slučaju Šarčevića nije ocijenjeno plagijarizrnorn, kao u slučaju Arnautovića, mada se oba autora pozivaju na literaturu, što također upućuje na klevetnički govor i konstrukciju ciljanu na diskreditaciju tužitelja. (str. 20)
  - Nakon skoro dvadeset godina Sanja Vlasisavljević se javlja sa primjedbama, optužbama i klevetničkim govorom mržnje, u kojem omalovažava čak i preminulog mentora tužitelja. (str. 20)
  - Ali ni on nije po volji tužene, koja svojevremeno nije mogla položiti ispit kod ovog uglednog profesora. (str. 21)
  - Potpuno različiti konteksti u kojima se ove parafraze primjenjuju i potupna različnost u cijelom daljem tekstu, kao što smo naveli, govori o tome da se u ovom slučaju radi o klevetništvu i montiranom kontekstu u kojem se zloupotrebljavaju parafraze, stavljanjem u potpuno suprotan kontekst u kojem su upotrebljavane. (str. 21)
  - Klevetničko predstavljanje "posuđivanja tuđih prijevoda", predstavljanje plagiranjem prevođenje na sličan ili isti način, kakvo smo već u nizu drugih slučajeva, ... dokazano da nije i ne može biti ocijenjeno kao plagijarizam, izuzev ukoliko iza takvog govora ne stoji klevetnička namjera. (str. 21)
  - Ali radi daljeg potvrđivanja i dokazivanja sličnosti i istovjetnosti u projevodima, slijedeći klevetnička izlaganja tužene, ovdje donosimo još primjera iz kojih je jasno da su prijevodi uvijek, na ovaj ili onaj način, usklađeni sa izvornikom i veoma često različiti prijevodi minimalno, čak i nikako, mada se radi o AUTORSKIM prijevodima, ne odstupaju jedan od drugog. (str. 21)
  - Ono što tužena navodi u smislu nedostataka nekih navoda, mogu biti tek primjedbe tehničke prirode, koje su i razumljive za uslove u kojima je tekst nastajao i nema veze sa tužbom, niti sa njenim klevetničkim govorom. (str. 22)
  - Ili se, jednostavno, radi o poznatoj rasističkoj tezi Uge Vlasisavljevića da jedna osoba bošnjačkog, srpskog ili hrvatskog imena ne može drugačije misliti nego onako kako mu to ime nalaže? (str. 22)
  - Interesantno je da kada mora uočiti razlike u nekim navodima, tužena to naziva "šminkanjern" i "maskiranjem" plagijarizma, bez ikakvih dokaza izuzev vlastitih insinucija. (str. 22)
  - Kao što smo mogli vidjeti, uz prijevode koji su u autorskim prevodilačkim radovima skoro ili potpuno identični i koji su u akademskoj i istraživačkoj upotrebi svakodnevno prisutni, zaista je klevetništvo govoriti o plagijarizmu u ovom slučaju. (str. 22)

- **To su tako vidjele i stručne komisije i znanstveni recenzenti, ali sebe mjerodavnom, uprkos tome i nasuprot svima, proglašava tužena Sanja Vlasisavljević. (str. 22)**
- **Da stvar bude gora, iz "uputa o plagijarizmu" preuzetih sa Oxfordskog univerziteta, uzeto je samo ono što bi moglo biti predmet dalje manipulacije u korist tužene. (str. 22)**
- **Izostavljeno je, na primjer, oštro stajalište spram AUTOPLAGIJARIZMA, koje bi, sasvim sigurno, u cjelosti moglo da se odnosi na Ugu Vlasisavljevića, koji je svojevremeno sa svojom magistrarskom radnjom, promijenjenog naslova i predstavljenom kao novom knjigom, postao redovni profesor!**
- **O tome se svojevremeno očitovala i Grupacija humanističkih nauka UNSA, koja nikada nije dala svoju suglasnost na pomenuti izbor, ali je zahvaljujući političkoj podršci, koju i danas ima, Vlasisavljević ipak postao redovni profesor! (str. 23)**
- **Apsurd koji dokazuje montažu i konstrukciju koja dopušta manipuliranje informacijama! (str. 24)**
- **Ona, međutim, u cilju diskreditacije tužitelja iznosi isključivo kategoričke stavove, u kojima istog eksplicitno proglašava plagijatorom! (str. 24)**
- **Takav govor se može okarakterizirati jedino klevetničkim govorom. (str. 24)**
- **Tužena iz akademske i istraživačke prakse uzima jedan "primjer", manipulirajući i falsificirajući informacijama u cilju diskreditacije tužitelja. (str. 24)**
- **Naravno, to je bila idealna prilika za novu prevaru Sanje Vlasisavljević, koja u svom navođenju ovog mjesta kao "plagijata", briše navodnike i ostavlja samo one znakove interpunkcije kojim se navodi Deleuzeova rečenica, koja je dio citata Callove knjige! (str. 24)**
- **U cilju obmane Suda, Vlasisavljevićka ukida navodnike na početku citata i koristi grešku u fusnoti kako bi od cijele stvari napravila - plagijat! (str. 25)**
- **Da stvar bude očitija u smislu klevetničkog govora, Vlasisavljevićka navodi kako Arnautović Callovu "doktorsku disertaciju obilato koristi za svoje knjige", ... i izuzev tih mjesta na kojim se pojavljuju citati, nema veći značaj za koncepciju knjige. (str. 25)**
- **O opservacijama tužene vezanim za način prevođenja, zaista je bespotrebno govoriti, posebno kada se ima u vidu da Vlasisavljevićka podmeče i u materijalnim svarima. (str. 25)**
- **Svaka rasprava o "prevodilačkoj slobodi" i načinu prevođenja nekog dijela sa nekompetentnom osobom je izlišna. (str. 25)**
- **Naravno, jedna konstrukcija laži, slijedi drugu. (str. 25)**
- **To što gospođi Vlasisavljević nešto "nije jasno", zato "jer ne stoji fusnota" uz navedenu sintagmu, prije upućuje na njeno neznanje, nego na nedostatak u tekstu. (str. 25)**
- **Ili je, ipak, takva konstrukcija prije svega izraz odsustva i minimuma morala kod onoga ko je spreman na "konstruiranje". (str. 25)**
- **Moguće je da se radi o svim ovim elementima ljudskog ponašanja i shvatanja, ali smo ubijeđeni da se prije svega radi o - klevetničkoj potrebi za diskreditacijom tužitelja! (str. 25)**
- **Vlasisavljevićka falsificira kada, da bi učinila vjerodostojnijom svoju podvalu kaže da se Heideggerov tekst može prevesti kao "ostaje samo još "zemlja". (str. 26)**
- **Sve to je, naravno, očigledno bilo za svakoga i do danas se nije pojavila niti jedna stručna kritika ili polemika vezana za ovu knjigu, izuzev za Vlasisavljevićku koja svoje neznanje pokušava postaviti kao mjeru vrijednosti. (str. 26)**
- **O nebulozama koje Vlasisavljevićka govori vezano za pojedine prevedene pasuse u istoj knjizi, smatramo da nije potrebno ni govoriti. (str. 26)**

- U svakom slučaju, Vlasisavljevićka i ovdje pokazuje da je jedini njen cilj manipulacija i diskreditacija tužitelja, što dokazuje klevetničke namjere. (str. 26)
- Radi se o izuzetno kompliciranom prijevodu; koji Vlasisavljevićka vjerovatno ne bi mogla razumjeti ni u nekom narednom životu, kao što, očigledno, nije razumjela ni ono što pokušava da okleveće. (str. 26)
- Uostalom, podučavati nekoga filozofiji, ko je nakon višegodišnjeg neuspješnog studiranja prava, univerzitetku diplomu uspio steći tek nakon ulaska u brak sa profesorom sa studija, zaista smatramo da je beznadežan podhvat. (str. 26)
- Kada, međutim, svoju sumnju počne pretvarati u tvrdnju, kao što to čini, to postaje kleveta. (str. 27)
- Ono što, međutim, odaje Vlasisavljevićku u pokušaju manipulacije sudom, jeste činjenica da na internet-stranici ... bez problema možete naći pomenuto izdanje pomenute knjige! (str. 27)
- O čemu govori Sanja Vlasisavljević, izuzev o najobičnijim montažama. (str. 27)
- Tužena sebe stavlja u ulogu apsolutnog arbitra (što je uvijek pokazatelj nekompetentnosti i još ponečega), tako da insinuirajući stvari i koristeći se pojedinim koincidencijama, od neistine nastoji stvoriti istinu. (str. 27)
- Ili je i ta sintagma upotrijebljena samo radi ostavljanja utiska na Sud i obmanjivanja javnosti?
Vjerujemo da je, ipak, po srijedi ovo drugo. I neukost ima granice. (str. 27)
- Mi nećemo sugerirati gospođi Vlasisavljević šta bi i koga ona trebala da zakopa pod zemlju, neka to sama zaključi (ako može?). (str. 27)
- Tvrdnja da "Arnautović ne zna ništa prevesti od Heideggera" sama po sebi je klevetnička, budući da postoje citirani dijelovi koji prije citiranja nikada nisu bili prevedeni na domaće jezike. (str. 27)
- To što od toga Vlasisavljevićka pokušava napraviti da "Arnautović ne zna", njena je stvar, kao što je i naša stvar da kažemo da njeno znanje nije dovoljno ni za mnogo manje komplicirane stvari od prevođenja pojedinih sintagmi. (str. 27)
- U svakom slučaju, koliko god se ne slagala sa njima, postavljala primjedbe i primitivno omalovažavala ono što je urađeno, njene konstatacije ostaju na razini klevetničkog govora. (str. 27)
- Način na koji Vlasisavljevićka imputira čak i okolnosti u kojima je knjiga objavljena, odnosno na koji sebi stvara alibi za klevetništvo, zaista je zabrinjavajući i upućuje na pitanja o ozbiljnom stupnju socijalne patologije. (str. 27)
- Samo Vlasisavljevićka u svojoj patologiji može takvu konstrukciju napraviti i igrati na podudarnosti paragrafa i stranica (ako ta podudarnost uopće postoji?!). (str. 27)
- Od toga ona stvara konstrukciju, koju Sudu, kroz manipuliranje činjenicama, želi predstaviti kao "prikriivanje" nečega i sl. (str. 28)
- Cijela stvar je u tome da se manipulacijom i konstrukcijama diskreditira rad tužitelja i da to bude osnov za obračun sa njim. (str. 28)
- Interesantno je, međutim, kako Vlasisavljevićka kada joj to odgovara, bez imalo stida, govori kako bi nešto trebalo prevesti tako i tako, a kada se suoči sa sličnim prijevodima, ili sa minimalnim razlikama, to proglašava -plagijatom! (str. 28)
- Na stranu što plagijat, izuzev u autorskim prijevodima cijelih djela, ne može ni da se situira u navodima originalnih izdanja, Vlasisavljevićka svoj klevetnički govor postavlja tako da činjenice prilagođava svojim tvrdnjama, bez obzira na stvarno stanje. (str. 28)
- Najveća smijurija je kada Vlasisavljevićka, kao na stranicama 63, 64 i 65 svoje "knjige", pobija različnosti u citatima i prijevodima koje ona uzima. (str. 28)
- Naravno, duhom sirota Vlasisavljevićka ne zna da je na mnogim mjestima u literaturi "innerlichste" prevedeno sa "najintimniji", a da zlo bude veće po

- njene bjesomučne montaže, i google prevoditelj "innerlichste" prevodi sa "najintimniji". (str. 28 - 29)
- Šta dalje reći za nasilje koje nad slobodom govora vrši Sanja Vlasisavljević? (str. 29)
  - Vlasisavljevićka svjesno želi Sudu predstaviti lažnu sliku o prevodilačkoj praksi, kao i o mogućnostima različitog prevođenja. (str. 29)
  - Tamo gdje joj to odgovara, ona govori o lošim prijevodima, neodgovarajućem prevođenju i slično, dajući svoja prevodilačka rješenja, nekada čak i suvisla, ali u principu usmjerena na diskreditaciju tužitelja i podršku klevetničkom govoru. (str. 29)
  - Pored toga, evo još jednog primjera koji pokazuje da je "plagiranje domaćih prijevoda" najobičnija izmišljotina u režiji Sanje Vlasisavljević. (str. 32)
  - Nije li zaista ovdje izlišno govoriti o tome da se radi o čistoj montaži i bezočnom klevetanju gospođe Vlasisavljević? (str. 33)
  - Ima li kraja montažama? (str. 33)
  - Naravno, nedovoljno obrazovana Vlasisavljevićka ne shvata da prevođenje Heideggera i Nietzschea, nisu iste stvari! (str. 33)
  - O tome, svakako sa njom nema smisla govoriti. (str. 33)
  - Naravno, u logički ograničenim konstrukcijama tužene, ne može se ni zamisliti da je knjiga čitana prema izdanju do kojeg je bilo moguće doći u svakoj knjižari. (str. 33)
  - Ili je možda tužena toga svjesna, ali želi konstruirati ono što odgovara njenom klevetničkom govoru? (str. 33)
  - Sve što smo našli kao "argumentaciju" u "knjizi" gospođe Vlasisavljević, ne možemo drugačije okarakterizirati nego kao klevetnički govor, sa elementima govora mržnje. (str. 33)
  - Nije li već sasvim jasno da je Sanja Vlasisavljević najobičnija klevetnica? (str. 34)
  - U stvari, nije najobičnija, jer ona svojim klevetništvom želi "zadobiti" i intelektualni i akademski dignitet. (str. 34)
  - Naravno, razlika je u ijekavskom izgovoru, a tužena primjećuje i druge razlike, koje pripisuje lektorici za bosanski jezik "koja se inače nije miješala u svoj posao", kako kaže u svom klevetničkom govoru. (str. 34)
  - Čudi nas da se Vlasisavljevićka u svom bunilu nije osvrnula i na recenzente, koji uz svoje izuzetne kompetencije (radi se o akademiku Muhamedu Filipoviću i redovnim profesorima Fatirni Lačević i Rasimu Muminoviću), nisu našli "primjedbe" koje sada iznosi tužena. (str. 34)
  - Bit će da tužena ima veće kompetencije od njih, vjerovatno stečene tokom "druženja" sa svojim profesorom i budućim suprugom. (str. 34)
  - Vjerujemo da je znatno legalnije od "knjige" gospođe Vlasisavljević, a istovjetnosti proističu iz prevođenog originala, dok kod "knjige" tužene ostaje uopće upitno šta je original i koliko je upravo njena knjiga plagijat. (str. 36)
  - Razlike su postojale i u ranijim njenim navođenjima, ali ona to svjesno zanemaruje. (str. 36)
  - Ali kako Vlasisavljevićka sve koristi za manipulaciju, u smislu najgorih teoretičara totalitarnog sistema manipuliranja informacijama, pokazuje i na strani 71, kada, ponovo zamjerajući tužitelju na tome što ne prevodi doslovno, a što mu je prije toga zamjerala u slučaju Heideggera, kada "Maschine" prevodi kao mehanizam. (str. 36)
  - Naravno, bespotrebno je nekoj Vlasisavljevićki objašnjavati da je "mašina" u doslovnom prijevodu, u kontekstu koji se prevodi primjerenija kao "mehanizam". (str. 36)

- **Nekompetentnost Sanje Vlasisavljević, ujedinjena sa njenom zlom voljom i htijenjem da po svaku cijenu diskreditira tužitelja, jedini je argument koji ona stvarno ima. (str. 36)**
- **Tako i ovaj navod o prevođenju jedne riječi nije ništa drugo nego prilog klevetničkom govoru tužene. (str. 36)**
- **Koliko je u ovom slučaju to imalo osnova, otvoreno je pitanje, ali o njemu svakako kompetencije da raspravlja nema Sanja Vlasisavljević. (str. 36)**
- **Do koje mjere se govor tužene zasniva na nekompetentnosti, pokazuje i iskaz njenog odvjetnika Mehmeda Žilića, koji je na ročištu izjavio kako su "recenzije stvar prošlog, nedemokratskog vremena". (str. 36)**
- **Siroti odvjetnik, kao i njegova klijentica, ne znaju da danas u ozbiljnim časopisima, a da ne govorimo o edicijama i izdavačkim kućama, bez recenzije ne možete objaviti niti jedan jedini tekst! (str. 36 – 37)**
- **U svemu je najbrutalnije korištenje očigledne greške u kojoj su nastala besmilene riječi koje Vlasisavljevićka navodi. (str. 37)**
- **Imao je priliku za to, još više nego ona, njen suprug, ali nikada tako nešto nisu učinili, jer bi njihovi argumenti u tadašnjem ambijentu i shvatanju da se istina ne postiže medijskim terorom, bili ismijani i odbačeni. (str. 38)**
- **Danas, kada suprug sjedi u instituciji moći, a supruga vrijedno doktorira na Filozofskom fakultetu, na kojem je njen suprug profesor i predaje na Odsjeku za sociologiju na kojem treba doktorirati njegova draga, Vlasisavljevići u liku tužene ustaju sa svojim konstrukcijama i nešto što je bilo potpuno regularno i normalno, žele proglasiti neregularnim! (str. 38)**
- **Neka kaže Vlasisavljevićka po kojem je to slovu bilo čega postojala obaveza govoriti o sličnostima prijevoda i citata koji se pojavljuju u radovima? (str. 38)**
- **Posebna smiju rija je "plagiranje" naslova koje predstavlja Vlasisavljevićka, poredeći naslov tužitelja "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" sa naslovom svog supruga "Ontologija i njeno naslijeđe". (str. 38)**
- **Ali, sve može kod Vlasisavljevićke, samo kada njoj odgovara i njenim bjesomučnim konstrukcijama. (str. 38)**
- **Ali, idemo dalje, ne baveći se (još uvijek) "iskrivljenom sviješću" tužene. (str. 38)**
- **I šta kaže naša "lovilica na plagijate", kako sebe, samo u muškom rodu, predstavlja tužena. (str. 38)**
- **I tada "lovilica na plagijate" kreće sa svojom opservacijom: kako je nešto trebalo prevesti, a kako je prevedeno kod Danila Pejovića i koga sve ne. (str. 38)**
- **Tu "lovilica na plagijate" nalazi još jedan "dokaz plagijarizma" tužitelja. (str. 38)**
- **Upravo činjenica koju tužena izvrće, da se u citatu ne pojavljuje formulacija na maternjem jeziku, govori da se nije ni željelo doslovno navoditi ovo mjesto iz Descartesove "Rasprave o metodi", nego se želio postići efekat kod čitaoca da zapamti formulaciju. (str. 39)**
- **Odatle tvrdnja da "Arnautović, dakle, nikada nije vidio tekst koji je navodno preveo", nije ništa drugo nego klevetnička tvrdnja, zasnovana na čistoj konstrukciji i manipulaciji činjenicama. (str. 40)**
- **Tužena, također, prikriva činjenicu katastrofalnog tehničkog uređenja knjige, bezbrojnih štamparskih i raznih drugih tehničkih grešaka, ali upravo iz tih grešaka je spremna reći kako tuženi "ne zna kako se piše ime Husserla", izvodeći to iz jedne štamparske greške i sakrivajući da se radi o grešci (što se jasno vidi na svim drugim mjestima gdje se spominje ovaj mislilac), kao i da je "Kierkegaard postao Keikegaard" i sl.! (str. 40)**
- **Bezbroj je manipulacija kojim Vlasisavljevićka želi od istine načiniti neistinu! (str. 40)**

- Njeno neznanje, međutim, ne može biti opravdanje za klevetničke tvrdnje koje izriče na svakoj stranici svoje "knjige". (str. 40)
- Bedaste opaske kako tužitelj nije komunicirao sa "gostujućim američkim profesorima" ne samo da ničim nisu potrijepljene, nego nije ni objašnjeno zašto bi tuženi to uopće morao učiniti, budući da "gostujući profesori" nisu niti u jednom slučaju bili istraživači vezani svojim radom za tematske oblasti kojim se bavi tužitelj. (str. 40)
- Ali, to su zaista nebitne stvari i imaju značaj više za rasvjetljavanje patološke mračne strane jedne svijesti, nego što govore o tužbi po kojoj bi tužena morala da odgovara. (str. 40)
- Slijedeći svoje klevetničke namjere, tužena to na svaki način izbjegava i zato ne objavljuje sadržaj, nego samo naslovnice knjiga. (str. 42)
- Tužena, što iz neznanja, što iz klevetničkih namjera, želi prikriti dijametrainu različnost u koncepcijama knjiga, jer se postavlja pitanje: da li je moguće plagirati nešto što po svom smislu i namjeri nije usporedivo? (str. 42)
- Tužena svjesno želi prikriti da to nije moguće, podmećući "kukavčje jaje" i nadajući se da će na taj način obmanuti Sud. (str. 42)
- Tužena želi manipulirati upravo tom činjenicom i osnovne odrednice nekih filozofa, koje su na sličan način formulirane i u Hrestomatijama, a koje ne mogu ni biti drugačije predstavljene, predstavi kao "plagiranje". (str. 42)
- Otvorena manipulacija, u kojoj bilo šta što kažete o nekom filozofu i njegovim osnovnim mislima, zbog sličnosti sa istim takvim ili sličnim formulacijama vezanim za ista mjesta u literaturi i ista značenja, postajete sumnjivi! (str. 42)
- Ali, krenimo redom o klevetama koje iznosi tužena. (str. 43)
- Ona sakriva da je veza između Hegela i francuskog filozofa ovdje više nego očigledna i nezaobilazna i da se upravo u Hegelovom problemu odnosa roba i gospodarstva razvija dijalektičko shvatanje povijesti i objašnjenje povijesnih kretanja, revolucija, događaja i sl. (str. 44)
- Na jednak način ona sakriva, a vrlo vjerovatno i ne zna, da je razumijevanje dijalektike kroz ambivalentnost i dvosmislenost stvar školske interpretacije. (str. 44)
- Na šta se, onda, svodi klevetnički govor Sanje Vlasisavljević? (str. 44)
- U svom pretjerivanju, međutim, sirota Vlasisavljevićka i sama sebe odaje. (str. 44)
- Nije li stupidno pomisliti da neko može tako nešto plagirati?! (str. 44)
- I nije li stupidno pomisliti da to niko do sada ne bi otkrio, da se ne bi našao niko da na bilo kojem mjestu i bilo kad navede tako nešto kao plagijate, pogotovo još u vremenu dok je tuženi obavljao funkciju prorektora i bio je na udaru javnosti?! (str. 44)
- Nije li stupidno pomisliti da je cijela stvar čekala "lovilicu" i da baš niko nije otkrio ovu "riznicu"?! (str. 44)
- Do koje mjere se Sanja Vlasisavljević služi neistinama, pokazuje i rečenica u kojoj kaže da koje god poglavlje knjige otvori, nađe da je prepisano iz Hrestomatija. (str. 44)
- To, vjerovatno, zna samo "lovilica" koju je lov ponio i u zanosu misli da i činjenice moraju biti podložne njenim psihotičnim konstrukcijama. (str. 44)
- Najbjeđnije je to što tužena čak i navode graničnih situacija, koje se izvorno nalaze u knjizi "Filozofija" (treći glavni dio, sedma glava, drugi dio sedme glave) i koje su toliko banalna informacija da čak i za gimnazijski nivo znanja ne predstavlja nikakvu posebnu važnost u znanju, navodi kao plagiranje! (str. 45)
- Međutim, iz sadržaja knjiga koji smo naveli, vidi se da se Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe bitno razlikuje od drugih knjiga, koje tužena podmeće kao osnovu za svoju tvrdnju o "plagiranju". (str. 45)

- I u tom načinu njene "argumentacije", zapravo se vidi da ona nema druge namjere nego klevetati tužitelja. (str. 46)
- Tužena svjesno od udžbeničkih, notornih "činjenica" vezanih za povijest filozofije, želi stvoriti priču o "plagijatima" i, manipulirajući Sudom, sakriti čitav niz drugih stvari vezanih za političku i izvanpravnu stranu cijelog slučaja. (str. 46)
- Takve bitne razlike, koje se nalaze u tekstu, također karakteriziraju klevetničke navode tužene. (str. 47)
- Takva njena nastojanja imaju podršku u režimskim medijima, koji čak i ne dajući šansu drugoj strani da govori, prihvata klevetništvo Vlasisavljevićekao relevantan sud. (str. 47)
- U svemu tome, Vlasisavljevićka se postavlja u ulogu zakonodavca koji ima moć i kompetencije određivati šta je plagijat i pod kojim uvjetima se nešto može nazvati plagijatom. (str. 47)
- Takvu drskost Vlasisavljevićka pokazuje na svim stranicama svoje knjige, a posebno je ističe, kako nam se čini, na stranici 99. (str. 47)
- Da se ne radi o neznanju (koje joj sasvim sigurno ne manjka), pokazuje to što tužena govori o "istom toku misli" pisaca Hrestomatija i tužitelja, sakrivajući da se ne radi o "toku misli", nego o praćenju izvornih tekstova i tema koje se pojavljuju kod klasika filozofske misli. (str. 47)
- Pritom, ona čak i podmeće da se u knjizi tužitelja i Hrestomatijama nalaze "isti citati", što je notorna neistina, kao i to da su citirane knjige jednostavno nezaobilazne za predstavljanje filozofa koji su predstavljeni u knjizi. (str. 47)
- Njihova je "greška", očito, što se nisu konsultirali sa porodicom Vlasisavljević prije nego su dali pozitivne ocjene. (str. 47)
- Koliko je samo energije Vlasisavljevićka uložila da iskonstruiše svoje klevete, pokazuje i u tome što riječ "novum", koja se kod tužitelja pojavljuje u više njegovih tekstova, korištena u slučaju prikaza Descartesove filozofije, predstavlja dokaz "plagiranja". (str. 47)
- Takve stvari neizostavno znaju čak i srednjoškolci koji su imali filozofiju kao predmet u svom obrazovanju. (str. 47)
- Isto tako, da se ovdje ne radi ni o "Kangrginoj", a ni o "Arnautovićevoj misli", nego samo o prikazu mišljenja pojedinih filozofa, moguće je da zbog nedostatka znanja nije jasno tuženoj, ali to ne opravdava njene klevetničke navode i nastojanja koja su u potpunosti usmjerena na diskreditaciju tuži oca. (str. 48)
- Tužena viškom bezobrazluka pokušava nadoknaditi nedostatak argumenata i moralnog osjećanja, pa notorne udžbeničke navode nastoji predstaviti kao "plagijate" tužitelja. (str. 48)
- Da se pritom radi o klevetništvu, pokazuju primjeri do kojih smo i u nedostatku vremena došli, a kakvi se mogu u velikom broju naći i kod nas i u inozemstvu. (str. 48)
- Naravno, i ovu činjenicu tužena želi iskriviti i nanijeti štetu tužitelju, što se vidi iz male analize koju smo uradili uspoređujući udžbenike do kojih smo uspjeli doći. (str. 48)
- Kao što se vidi, a što je bilo i za očekivati ukoliko se ne govori na klevetnički način, tema udžbenika uslovljava obaveznost na slične načine prenošenja i sadržaja informacija koje se čitaocu daju. (str. 51)
- Da Vlasisavljevićka nije kategorički tvrdila to što je tvrdila, možda se sve moglo otpisati na njeno neznanje, završavanje studija u ratnim uvjetima pod paskom supruga, napuštanje oblasti filozofije i prelazak na "sociološke teme". (str. 51)
- Možda su se i mogli naći razlozi da njeno bjesomučno napadanje na tužitelja nije kleveta, nego neko njeno neuko viđenje stvari? (str. 51)
- Međutim, kategoričnost sa kojom tužena nastupa i uvredljive izjave koje sipa u svojim "nastupima", ne ostavljaju prostora za to. (str. 51)

- U svojoj bizarnoj "knjizi" ona svakako već optužuje i recenzente i lektore i koga sve ne, samo da bi provela svoje klevetničke namjere. (str. 51)
- Radi se o imenima koja, valjda to neće sporiti "lovilica". čiju referentnost ne treba dokazivati. (str. 51)
- Prema onome što tužena navodi klevećući tužitelja, Milan Uzclar je također plagijator! (str. 54)
- Izgleda da su svi plagijatori, izuzev njenog supruga koji je mijenjajući naslov svog magistarskog rada sebi obezbijedio knjigu neophodnu za izbor u zvanje redovnog profesora!? (str. 54)
- Vjerovatno jedan od razloga "lovilicinog" povikivanja na plagijatorstvo i leži u tome da se sakrije način na koji je njen suprug postao redoviti profesor? (str. 54)
- Nismo li došli u šizofreničnu situaciju u kojoj moramo dokazivati da je mlijeko bijele boje? (str. 54)
- Takvi slučajevi su postojali i postoje i danas, ali tužna iz konteksta izvlači samo radove tužitelja i pokušava stvoriti alibi svoga klevetničkog govora. (str. 54)
- Sve ovo je, sasvim sigurno, poznato i doktorandi ci-tuženoj, koja je uprkos tome što zna da se radi o notornim činjenicama i praksi koja je dominantno prisutna i prihvaćena, izašla sa svojim klevetničkim konstrukcijama i sve učinila da tužitelju nanese što je moguće veću štetu. (str. 57)
- U svom klevetničkom zanosu Vlasisavljevićka seminariskim radom proglašava nešto što uopće u toj formi ne postoji na Pedagoškom fakultetu! (str. 57)
- Otkud nedostatak kulture kod direktorice "Centra za kulturu dijaloga", neka objasne oni koji su joj za njenu "kulturu" posljednjih godina dali ogromna sredstva budžetskog i vanbudžetskog novca. (str. 57)
- Ipak, činjenica da Vlasisavljevićka Sudu podmeće stvari koje nemaju nikakve veze sa činjeničnim stanjem, odnosno da iskrivljuje činjenično stanje, morala bi biti i ozbiljan dokaz o klevetničkim namjerama tužene. (str. 57)
- Šta je kleveta, ako nije izmišljanje "seminarskih radova" "mentorisanih" od strane tužitelja? (str. 57)
- Uostalom, portal Ekran je to pokazao, a dalje insistiranje Vlasisavljevićke na nebulozama koje navodi, samo govori o njenom klevetničkom nastojanju. (str. 59)
- Već smo ranije navodili da njeno elementarno neznanje nekih stvari, uz klevetničke namjere, isključuje svaku mogućnost polemiziranja čak i o najbanalnijim pitanjima. (str. 59)
- Sva "argumentacija" tužene, koja se svodi na "stručnjaka" kojeg je konsultirala, uz sve tendenciozne navode, svodi se na to da možemo polemizirati o prevodu, odnosno da postoji više načina na koji je bilo moguće neke stvari prevesti. (str. 59)
- Na žalost, tužena nije shvatila da portal Ekran funkcioniše kao zasebno informativno glasilo, koje je bez uslovljavanja slobodom mišljenja i govora u osnivanju podržao URAS, ali se u način pisanja i otvorenost javnog komuniciranja nikada niko nije miješao. (str. 61)
- Mislimo da je potpuno jasno da se ono što navodi tužena bez ikakve dileme može nazvati klevetništvom. (str. 62)
- Njeni navodi obiluju neistinama, konstrukcijama i manipulacijama, od kojih smo neke i jasno predstavili kao takve. (str. 62)
- Može se reći da skoro nema rečenice koja nije zasnovana na neistinama i klevetničkom govoru, koji ima i elemente govora mržnje. (str. 62)
- Primjerice, čak i nebulozni navod tužene da je tužitelj bio član različitih političkih partija ("SDA, SDP i DF"), potpuna je neistina! (str. 62)
- Slično je i sa drugim neistinama koje se nalaze u njenim materijalima, a kojim kada bismo se bavili, sasvim sigurno, morali bi potrošiti znatno više vremena i prostora. (str. 62)

- **Zato se zadržavamo samo na onome što je predmet tužbe, a drugim aspektima "slučaja Vlasisavljević" prepuštamo da se bave samostalni istraživači. (str. 62)**
- **Vjerujemo da će se tu naći dosta materijala vezanog za patološke oblike ponašanja i jasno izražene crte socijalne destruktivnosti. (str. 62)**
- **Dali se radi o patološkom razlogu, ili jednostavno "poslovnoj" obavezi u kojoj je tužitelja potrebno diskreditirati, nije stvar našeg dokazivanja. (str. 62)**
- **Sasvim sigurno, međutim, tužena motive svog klevetničkog govora ima i u osobnim razlozima, tako da su politički razlozi isprepleteni sa osobnim motivima. (str. 62)**
- **To se vidi u više njenih navoda u "knjizi" koju je napisala isključivo iz klevetničkih motiva. (str. 62)**
- **Odatle dolaze i elementi govora mržnje, koji se u "knjizi" tužene ne mogu sakriti. (str. 62)**
- **Svojim klevetničkim govorom tužena želi sakriti i u javnosti učiniti nepoznatim da je tužitelj organizirao dvedesetak međunarodnih simpozija, da je bio direktor najvećeg filozofskog skupa ikada održanog u Bosni i Hercegovini, na kojem su, na poziv tužitelja, sudjelovala neka od najvećih imena današnje filozofije. (str. 62)**
- **Pored toga, ona želi učiniti za javnost nepoznatim da je tužitelj bio kodirektor simpozija organiziranih u svjetski priznatom Inter-univerzitetskom centru u Dubrovniku, kao i da je redovito pozivan kao predavač na međunarodnim znanstvenim simpozijima u Njemačkoj, Austriji, Sloveniji, Hrvatskoj i drugim evropskim zemljama. (str. 62)**
- **Kada se uzme u obzir da je tužitelj organizirao i realizirao nekoliko desetina međunarodnih i domaćih konferencija na temu obrazovanja i društvenih promjena i međunarodnih relacija u istraživačkim i akademskim zajednicama, jasno je da on ne može biti "podoban" niti za neke političke krugove u BiH, niti za suprugu izrazito manje uspješnog "prorektora". (str. 64)**
- **Tužena svojim klevetničkim govorom svakako želi sakriti i to da je tužitelj objavljivao i objavljuje u nekim od najznačajnijih evropskih edicija za filozofiju, ... i dr., da navedemo one samo najznačajnije. (str. 64)**
- **Ne govore li ove činjenice same za sebe o bestidnosti klevetničkih navoda tužene? (str. 65)**
- **U cjelini gledajući, sve što tužena u svojim kategoričkim navodima klevete govori protiv tužitelja, kao što smo pokazali, vezano je sa jedne strane za konstrukcije, sa druge strane za neistinite tvrdnje, a sa treće strane za manipuliranje i iskrivljivanje činjenica. (str. 65)**
- **Navodi iz "knjige" tužene nedvosmisleno govore da je "autorica" svjesno nastojala oklevetati tužitelja sa ciljem njegove akademske i svake druge diskreditacije. (str. 65)**
- **Kategoričke tvrdnje koje izriče nastojeći manipulirati činjenicama sa ciljem njihovog iskrivljavanja, pored klevetničkih namjera, tužena koristi u cilju "zaboravljanja" predmeta tužbe - klevete. (str. 65)**
- **Pored svega, tužena izmišlja kojekakve "obaveze" ove i one prirode, koje niti su postojale, niti danas postoje u bilo kojem obliku legislative u Bosni i Hercegovini. (str. 65)**
- **Gledajući u cjelini, "knjiga" tužene samo dokazuje njene klevetničke namjere i pokazuje da one nisu motivirane samo osobnim, nego i političkim razlozima. (str. 65)**
- **Konačno, činjenica da neko ima potrebu pisati knjigu protiv nekoga, makar se radilo i o manipulaciji sudskim institucijama, sama za sebe govori o intelektualnom stanju u kojem se ta osoba nalazi. (str. 65)**

UVOD

Nakon što sam u prvoj knjizi "Plagijarizam za početnike-vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića I dio" prezentirala svega nekoliko primjera plagijata ovog profesora Filozofskog fakulteta u Sarajevu, u ovom nastavku knjige ću detaljno analizirati materijal koji je Samir Arnautović dostavio Općinskom sudu u Sarajevu 9.4.2015. kao dokazni materijal protiv mojih „patoloških insinucija“, „nedovoljne kompetencije“ moje "psihoze" i još koječega. Možda da na početku objasnim zašto radim ovu analizu. Zbog istine i zbog želje da na javnu scenu iznesem primjere koji nikako ne mogu stajati uz riječi: logika, etika, znanost. Zbog potrebe da studenti logike i žurnalistike dobiju jedan materijal koji će im pomoći u savladavanju sofisticiranih vještina pobijanja, opovrgavanja, analize sadržaja i, jednostavno, u analiziranju nekog sadržaja općenito. S obzirom da već dvije decenije nastojim da etabliram kulturu dijaloga u javni i medijski prostor, smatram da je ovo štivo, možda najveći, doprinos tome.

Možda će ovu analizu dopunjavati studenti filozofije i logike, možda studenti žurnalistike, a možda neće nitko više. No, nema veze. Bitno je da ovaj *case study* bude dostupan najširoj čitalačkoj publici. Da podsjetim, 1.8.2014. godine na portalu Poskok.info objavila sam tekst u kojem raskrinkavam prljavu društvenu ulogu udruge URAS na čijem čelu se nalazi Samir Arnautović a koju su osnovali članovi kantonalnog odbora Socijaldemokratske partije u Sarajevu. Tri rečenice, izražene kao mišljenje su bile dovoljan razlog da Arnautović pokrene sudski spor protiv mene i traži nemalu odštetu. S druge strane, meni je to bio dodatni motiv da uistinu počnem istraživati njegov znanstveni opus, koji je veoma sumnjiv. Počela sam skupljati građu sa svih strana i sav materijal pretočila u knjigu *Plagijarizam*. No, u materijalu koji je Arnautović priložio sudu protiv mog dokaznog materijala naišla sam i na elemente koje je vrijedilo analizirati. To su: govor mržnje, huškački jezik, uvrede, kvalifikacije i Arnautovićev pogled na koordiniranje međunarodnih projekata. Koliko mi je poznato, na našem čitateljskom području nema mnogo analiza slučajeva govora mržnje, huškačkog govora i općenito nedostaje analize sadržaja u javnoj i intelektualnoj sceni. Stoga sam krenula u ovu analizu *sine ira et studio* i rezultat je pred vama. Zanimljivo mi je bilo pratiti isti rukopis na Arnautovićevom portalu Ekran.ba i u njegovom materijalu priloženom sudu. Podjednako je zanimljivo bilo pratiti Arnautovićevu ulogu vještaka psihijatrijske struke koju je on sam sebi dodijelio praveći u sudskom materijalu analize mentalnog zdravlja bračnog para Vlasisavljević. I konačno, najzanimljivije od svega navedenog je Arnautovićevo uključivanje supruga tužene Sanje Vlasisavljević u dokazni materijal. Dakle, opsjednutost Ugom Vlasisavljevićem je konačno podastrijeta i u sudski spis. Kako bismo imali jasniji uvid u Arnautovićeve rečenične konstrukcije i lakše pratili analizu koja slijedi, naglašavam da će moji komentari i analize biti istaknuti u odnosu na Arnautovićeve rečenice. Krenimo redom.

Podnesak koji je 3.2.2015. Općinskom sudu u Sarajevu, preko svog punomoćnika Ahmeda Žilića podnijela Sanja Vlasisavljević, ne samo da ne smatramo dokazima, nego najdrskijim pokušajem manipulacije Sudom i vršenja pritiska na Sud kroz neprimjerene načine komuniciranja i obraćanja Sudu. Sanja Vlasisavljević, protivno odredbama ZPP-a, anonimne i ničim utemeljene insinucije pokušava podmetnuti kao dokaze, a sve u cilju daljeg klevetanja i nanošenja štete Samiru Arnautoviću, redovnom profesoru Filozofskog fakulteta u Sarajevu i tužitelju u parničnom predmetu.

Evo, već na samom početku obraćanja Sudu uočavamo Arnautovićevo iznošenje kvalifikacija poput „najdrskije manipuliranje“, „insinuacije“, „podmetanje“, kojim sugerira Vlasisavljevićine „neprimjerene načine komuniciranja i obraćanja Sudu“. Sve to što je ona priložila dokazujući navode iz spornog teksta zbog kojeg je i tužena sudu, veli on, je protivno i odredbama ZPP-a. Dakle, prilaganje spornog podneska je dio redovne procedure na koju stranke u postupku imaju legitimno pravo i to upravo prema ZPP-u. Evo i kako:

Član 102. Stav 2. ZPP FBiH: “(2) Stranke mogu tokom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako učine vjerovatnim da ih bez svoje krivice nisu bili u mogućnosti iznijeti odnosno predložiti na pripremnom ročištu.”

Kako cjelokupan materijal prikupljen u knjizi „Plagijarizam za početnike-vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića I dio“ (u daljem tekstu *Plagijarizam*) nisam mogla imati do pripremnog ročišta kao ni dokumente koje sam tražila od Rektorata UNSA, više je nego jasno da nije moja krivica što nisu bili predati na pripremnom ročištu. O tome postoje jasno navedeni datumi na zahtjevima prema Rektoratu kao i datum cipovanja knjige.

No, da bih ojačala navode iz člana 102. dodajem i sljedeći koji mi je otvorio legitimno pravo za podnošenje dokaznog materijala na glavnom umjesto na pripremnom ročištu:

Član 7.:

“(1) Stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

(2) Sud je ovlašten utvrditi i činjenice koje stranke nisu iznijele, ako iz rezultata rasprave i dokazivanja proizilazi da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspomagati (član 3. stav 2.).“

Ono što Sanja Vlasisavljević iznosi u svom podnesku su anonimne opservacije i nekompetentno mišljenje koje na blogu "Antiekran" isnosi nepoznati autor, koji se prikriva lažnim imenom Marijana Laličević. Naravno, ove i obakve opservacije mogu spadati u slobodu govora, ali nikako ne mogu biti dokazi na sudu, jer je njihova relevancija - nikakva. Pored toga, navedeni anonimni blog sadrži čitav niz elemenata koji mogu biti okarakterizirani kao "govor mržnje", a u samom podnesku Vlasisavljevićka kao dokaze predlaže uvredljivi sadržaj koji predstavlja i svojevrsnu zloupotrebu ličnih podataka (fotografije). Sanja Vlasisavljević uz anonimna pisanja prilaže i svoju "knjigu", koja se u potpunosti temelji na ovim i ovakvim pisanjima. Tužena kao svoju argumentaciju nudi mišljenja o plagijarizmu koja su iznosili neki autori, pokušavajući prikriti činjenicu da je pitanje plagijarizma i danas nedovoljno definirano i da se ne može odnositi linearno na svaki slučaj "sličnosti" u tekstovima i drugim autorskim radovima. U prilog tome, prilažemo tekst Nenada Raosa "Što je plagijat u znanosti?", objavljen 2014. godine.

U knjizi *Plagijarizam* Sanja Vlasisavljević zahvaljuje svima koji su osim nje istraživali plagijate Samira Arnautovića. Istraživača očito nije bilo malo, a njihov identitet je potpuno nebitan. U teoriji argumentacije nije bitno tko kaže nego što kaže. Bitan je sadržaj ponuđenog prikupljenog materijala.

Govoreći o definicijama plagijarizma Arnautović nudi jedno promišljanje koje je 2014. godine u Zagrebu objavio izvjesni Nenad Raos. Što nije uredu sa ponuđenim tekstom?

Tekst je pisan u formi eseja i iznosi mišljenje autora, dok je Vlasavljević u knjizi ponudila definicije preuzete sa http://www.efsa.unsa.ba/ef/docs/Prirucnici/prirucnik_ekonomski_web.pdf iz 2011. godine i <http://unsa.ba/s/images/stories/plagijarizam/Primjeri%20plagijarizma.pdf> iz 2015. godine, kao i definicije preuzete iz rječnika stranih riječi (Anić, Klaić i Domović, 2001.)

„Plagijarizam predstavlja prepisivanje iz tuđih djela te nedopušteno prisvajanje tuđeg duhovnog vlasništva.“

Dokumenti koji se nalaze na web stranici UNSA bi trebali, ako ne griješim, biti obvezujući za sve članove akademske zajednice UNSA pa tako i Arnautovića. Isto vrijedi i za dokument sa web stranice EFSA UNSA.

Ili možda, da evo sada, ponudim definiciju iz najrelevantnijeg rječnika pojmova: Merriam-Webster: <http://www.learnersdictionary.com/definition/plagiarism> „the act of using another person's words or ideas without giving credit to that person: the act of plagiarizing something“.

Govoreći o zlouporabi „ličnih fotografija“ Arnautović previđa da fotografije koje su dostupne na Internetu jesu javne, a ne osobne. Osobne fotografije bi bile one koje su preuzete iz njegovog albuma fotografija ili Facebook profila koji nije javan. Sve ostale fotografije su, kao i za svaku drugu javnu ličnost, na paleti za preuzimanje. Stoga, Arnautović sudu navodi neistinu tvrdeći da je riječ o nekakvoj zlouporabi. Treba napomenuti da je upravo na njegovom portalu Ekran.ba ne jedanput osvanula ne samo fotografija nego fotomontaža osoba koje su bile mete njegovih tekstova, pa tako i Vlaisavljevićina. Da li je onda i to zlouporaba ili naprosto uporaba?

Plagijarizam je sasvim jasno, kako smo prethodno već vidjeli, definiran i na UNSA, krovnoj instituciji fakulteta na kojem Samir Arnautović radi. Dakle, postoji zvanični akt kojim se određuje šta jeste a šta nije plagijat što dokazuje prethodno priloženi link. Stoga Arnautović opet i nanovo sudu navodi neistinu.

Sud želimo obavijestiti da je Samir Arnautović više od petnaest godina meta raznih vrsta napada, vrijeđanja, omalovažavanja, potcjenjivanja ... od strane gospodina Uge Vlaisavljevića, supruge tužene Sanje.

Ovdje, već na drugoj stranici svog sudskog materijala, Arnautović uvodi novi predmet u spor: „Ugo Vlaisavljević protiv Arnautovića“. Iako Ugo nema nikakve, ali baš nikakve veze sa spornim tekstom tužene, treba reći istinu o "petnaestogodišnjem izivljavanju" Vlaisavljevića nad Samirom Arnautovićem. Naime, Ugo je u posljednjih petnaest godina imao: 2014. godine javnu polemiku (po dva teksta) sa Samirom Arnautovićem na Depo.portalu i po jedan razmijenjen mail sa znanstveno nastavnim kolegijem Filozofskog fakulteta i Samirom Arnautovićem. To je cjelokupna petnaestogodišnja komunikacija Vlaisavljevića sa Arnautovićem. Ovdje, možda, možemo spomenuti i zapisnike sa sjednica vijeća odsjeka na kojem obojica rade, ali ta dokumentacija nije predmetom ove analize mada vjerujem da se nalazi pohranjena u arhivi tog fakulteta, ujedno i nije tema ovog sudskog spora. No, o beskrupuloznim napadima, uvredama, kvalifikacijama i dijagnostičiranjima na račun Vlaisavljevića u preko osamdeset tekstova na portalu Ekran.ba će biti riječi nešto kasnije.

Podnesak koji je tužena podnijela, a posebno "knjigu" koju je priložila, smatramo samo nastavkom neprimjerenog ponašanja Vlaisavljevića prema Arnautoviću.

Arnautović legitimno pravo na dokazivanje i dokaze koje je tužena Vlasisavljević iznijela naziva „nastavkom neprimjerenog ponašanja“. U sadržaju tužbe upravo on zahtijeva da tužena treba ili dokazati navode iz spornih rečenica ili napisati demanti. E, tužena je, dakle, samo dokazala navode iz spornih rečenica nakon čega je Arnautović tražio povećanje visine odštete zbog „nove boli“. Osim što tim činom krši temeljne postulate Evropske konvencije o ljudskim pravima, Arnautović krši i odredbe ZPP koji su već navedeni a odnose se na podnošenje dokaznog materijala. Zamislimo samo sudski spor u kojem tuženi nema pravo na obranu i dokazivanje. E, takav spor Arnautović zagovara u proširenoj verziji tužbenih zahtjeva, a nakon prilaganja dokaznog materijala tužene. Jedinstven u povijesti pravosuđa.

Tužba koju smo podnijeli, rezultat je upravo pokušaja zaštite od neprekidnog napadanja, podmetanja i pokušaja diskreditiranja od strane tužene i njenog supruga. Materijali koje je Vlasisavljevićka uz podnesak uputila Sudu, očigledan su pokušaj profesionalne i socijalne diskreditacije tužitelja.

Tužba koju je Arnautović podnio ne može se nikako odnositi na „neprekidno napadanje“, podmetanje još manje, a ponajmanje na bračnoparsku diskreditaciju Arnautovića. Prvo, jer je Sanja Vlasisavljević napisala do dana podizanja tužbe, 14.8.2014. godine, svega dva teksta u kojima se na neki način govori o tužitelju i to „Kad SDP juriša nevladinim sektorom“ (Dnevni avaz, 26.7.2014.) i sporni tekst nakon kojega je tužena: „SDP mašinerija plagira i nevladin sektor“ (Poskok.info, 1.8.2014.). Oba ta teksta ili bolje reći, jedina dva teksta, Vlasisavljevićka je napisala sa ciljem otkrivanja identiteta portala Ekran.ba koji je prethodno desetina tekstova najmonstruoznijeg linča posvetio kako obitelji Vlasisavljević tako i brojnim javnim ličnostima i ličnostima iz akademske zajednice. Kako su svi diskriminirajući tekstovi na tom portalu bili nepotpisani, onda sam sa ciljem postizanja dobrobiti po društvenu zajednicu odlučila istražiti tko stoji sakriven iza anonimnih tekstova. To je bila moja dužnost i obveza kao aktivistkinje civilnog društva i promotorice kulture dijaloga. To je bila moja dužnost u ime moje dugogodišnje borbe protiv govora mržnje, huškačkog jezika i jezika ulice u javnom prostoru. Očito sam učinila ispravno jer sam uspjela otkriti da iza monstruoznih tekstova na portalu Ekran.ba koji je u vlasništvu udruge URAS stoje predstavnici akademske zajednice i političari iz SDP-a koji prave zastrašujuće tekstualne montaže, ugrožavajući živote svojih meta. Svojih kolega. Javnih ličnosti. I to ne bilo kako, nego metodima zastrašivanja. Prvi i najodgovorniji među njima je upravo tužitelj Samir Arnautović. Stoga, Arnautović sudu plasira neistinu govoreći o nekakvom kontinuitetu napada obitelji Vlasisavljević na njega jer takvo što ne postoji. Da postoji, kao i svaki čovjek uvjeren u valjanost svojih riječi, sudu bi umjesto kvalifikacija i novih uvreda upućenih Vlasisavljevićima ponudio tekstove u kojima je "šikaniran". Bio bi to argument koji počiva na dokazu. Neoboriv.

Činjenica da se tužena u svojim optužbama ne poziva niti na jedan zakon, podzakonski akt koji bi bio meritoran za vrijeme objavljivanja radova koje tužena osporava, govori o tome da se cijeli njen pokušaj "dokazivanja" plagijatorizma, svodi samo na diskreditacione radnje kojim nastoji nanijeti štetu tužitelju.

Tužena u knjizi *Plagijarizam* ne iznosi niti jednu optužbu nego nudi čitateljima na uspoređivanje Arnautovićeve i izvorne tekstove, pri tom vrijednosno neutralno sugerira o kojoj vrsti plagijarizma je riječ u navedenim citatima. Nijednog opisa, niti jedne kvalifikacije, ništa. Plagijarizam se jedino i nedvosmisleno može utvrditi upravo indiferentnim uvidom u sporne rečenice, a ne dubinskim analizama intencija plagijatora. *Plagiarism hunters* (lovci na plagijate) su sasvim nebitni u njihovom

identitetu. Bitan je materijal do kojeg su oni došli. A to je plagijat. Svaki čitatelj koji uoči istovjetne dijelove rečenica dva različita autora je lovac na plagijate. Stoga je i Sanja Vlasisavljević slijedila to načelo. Prikupljala je primjere Arnautovićevih plagijata iz svih raspoloživih izvora. Mogu razumjeti da Arnautović otkrivanje njegovih plagijata doživljava kao "diskreditacionu radnju" jer univerzitetskog profesora ponajviše diskreditira upravo plagijarizam, s obzirom da kroz pisana djela napreduju u karijeri, a ako se otkrije da su ta djela zapravo tuđa a ne njihova onda se zaista može reći da je netko diskreditiran. Zakonski akti nemaju nikakvu, ponajmanje logičku, vezu sa prepisanim ili ukradenim rečenicama. One ili jesu ili nisu ukradene.

Sve što se u njima nalazi, rezultat je monstruoznog konstruiranja i insceniranja, u kojem se ne preza ni od zloupotrebe fotografija, vrijeđanja i medijskog linčovanja. Slijed ovog stava, navest ćemo protuargumente za svaki podneseni tekst.

Ovdje Arnautović opet odlazi na svoj prepoznatljivi ekranovski teren koristeći pojmove „monstruozno konstruisanje“, „zloupotreba“, „vrijeđanje“ i „medijsko linčovanje“ koji su svojstveni njegovim tekstovima na Ekranu. Pretpostavljam da ne treba naglašavati kako ove sintagme i riječi ne spadaju u opseg onih riječi koje su relevantne za dokazni materijal koji se prilaže sudu. Ali, Arnautović ovakvim retoričkim izborom zapravo pomaže u otkrivanju stvarnih autora portala Ekran.ba jer je riječ o identičnim kontrukcijama na tom portalu i u njegovom sudskom spisu. No, ovo je još uvijek samo početak. Pogledajmo sada što je "monstruozno konstruisanje" viđeno Arnautovićevim očima?

"Monstruzno konstruisanje" bi bilo prezentiranje Arnautovićevih plagijata. I to kakvo? Bez ikakvih opisa i kvalifikacija. "Zloupotreba" bi bilo pozivanje na članove ZPP-a, podnesak tužene sa dokaznim materijalom Sudu i dokazi da je Arnautović plagijator. Vrijeđanje se ne nalazi niti u jednoj jedinoj rečenici tužene jer da se nalazi, Arnautović bi je svakako naveo kao primjer i tako svoje mišljenje učinio održivim. E, kada je u pitanju "medijski linč" imam empatiju prema Arnautoviću. Očigledno nije očekivao da će interes javnosti biti veliki i da će mediji prenositi (isključivo prenositi) informacije sa ovog sudskog postupka. No, sve što je interes javnosti, a sudski spor u kojem se dokazuje plagijarizam jednog redovnog profesora ili kleveta tim povodom to svakako jeste, mediji prenose i treba da prenose. Uostalom, ako Arnautović nije plagijator i ako Vlasisavljevićka podmeće i insinuiru njegov plagijarizam onda je u interesu tuženog da javnost ima informaciju o tome.

Tužena, prije svega, bez ikakvog obrazloženja u toku glavne rasprave predlaže nešto što naziva "novim dokazima", a što u stvarnosti predstavlja najobičniju interpretaciju i inscenaciju vezanu za objavljene knjige tužitelja. Bezočno podmećući, tužena optužuje postupajućeg sudiju za "pristrasnost" i nekorektno vođenje postupka, što je potpuno u suprotnosti sa činjenicama. Naprotiv, sudija je tokom cijelog postupka pomagao tuženoj, a posebno prihvatajući podneske tužene kao dokaze za vrijeme glavne rasprave.

Kao što je već navedeno, tužena pozivajući se na zakonske odredbe ZPP-a, u glavnu raspravu uvodi dokazni materijal što je njeno legitimno pravo. Ako je nova definicija legitimnog prava „zloupotreba“ ili "inscenacija" onda je Arnautović sasvim u pravu. Sudija nije humanitarni radnik koji treba nekome da pomaže u sporu nego osoba koja treba/mora da slijedi slovo zakona, a upravo to slovo zakona je slijedio u slučaju prihvatanja dokaznog materijala Sanje Vlasisavljević koja je brojnim dopisima priloženim u spis dokazala da je izvan njene krivnje što ranije nije dostavila dokazni materijal.

Nadalje, tužena navodi da je u tekstu koji je predmet tužbe, iznosila svoje mišljenje, mada niti u jednoj rečenici nije sugerirano da se radi o mišljenju, nego je cijeli tekst iznesen u formi apodiktičke tvrdnje.

Arnautović u prethodnoj rečenici kao profesor filozofije, nažalost, pokazuje da ne razlikuje apodiktičke od asertoričkih sudova. Apodiktičkim sudovima se iskazuju tvrdnje u kojima se nalaze nužnosti, te u njima često stoje riječi: nužno ili mora. U sudovima u kojima nema riječi mora ili nužno, niti njima sličnih, tvrdimo da nešto jeste tako kako se tvrdi premda ne mora biti zovemo asertoričkima. Tri sporne rečenice zbog kojih je Arnautović pokrenuo sudski spor glase:

- “Samir Arnautović predsjednik udruge koja želi da zavede red kako u nevladinom sektoru tako i akademskoj zajednici u “svojim djelima” ima brojne pasuse pokupljene od domaćih autora, ali i od svjetskih imena poput Heideggera i Rortyia.”
- “Pišu oni o nekakvim pronevjerama novca na univerzitetu u Sarajevu, a šute o isplatama basnoslovnih honorara koje je nekadašnji prorektor Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplaćivao.”
- “Tako je neki dan predsjednik udruge URAS, Samir Arnautović dobio novce od općine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu.”

Dakle, u tri sporne rečenice ne nalazi se niti jedna apodiktička tvrdnja, jer niti jednom nije iskazana neka nužnost.

Ujedno, kolumne spadaju u tekstove kojima se iznosi mišljenje, a prema Zakonu o zaštiti od klevete u kojem stoji:

Član 7.

“(1) Ne postoji odgovornost za klevetu:

- a) ako je izražavanjem izneseno mišljenje ili ako je to izražavanje u suštini istinito, a netačno samo u nebitnim elementima;
- b) ako je štetnik po zakonu obavezan da iznosi ili pronosi izražavanje ili je iznosio odnosno pronosio izražavanje u toku zakonodavnog, sudskog ili upravnog postupka;
- c) ako je iznošenje odnosno pronošenje izražavanja bilo razumno.

(2) Prilikom donošenja odluke iz razloga predviđenih u tački c) stava 1. ovog člana sud uzima u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito: način, oblik i vrijeme iznošenja ili pronošenja izražavanja, prirodu i stepen prouzrokovane štete, dobronamjernost i pridržavanje štetnika opće prihvaćenih profesionalnih standarda, pristanak oštećenog, vjerovatnost nastanka štete i u slučaju da izražavanje nije izneseno ili proneseno, činjenicu da li izražavanje predstavlja objektivnu i tačnu informaciju o izražavanju drugih lica, te da li se odnosi na pitanja iz privatnog života oštećenog ili na pitanja od političkog ili javnog značaja.”

<http://www.fbihvlada.gov.ba/bosanski/zakoni/2003/zakoni/13bos.htm>

Jasno je vidljivo za koju vrstu sadržaja nema odgovornosti za klevetu.

Tužena je iznijela mišljenje koje je u suštini istinito i razumno (u protivnom ne bi bilo objavljeno). Mišljenje je napisano u formi kolumne u vrijeme prvog dana ljetnog raspusta na UNSA, dakle kada Arnautović nije imao nastavni proces. S obzirom na strukturu sudova i stavova izrečenih u spornoj kolumni Sanje Vlajsavljević koji su sve osim apodiktički i kategorički, ne može se govoriti o kleveti ma koliko tužitelj insistirao na tome. Tekst je napisan u najboljoj namjeri po ukupan interes i za opće dobro javnosti jer je Samir Arnautović redovni profesor koji obrazuje generacije mladih

Ljudi koji moraju znati čime se bavi profesor koji im predaje dok "piše" "znanstvene" radove. Kako se nijedna misao iz spornog teksta ne odnosi na privatni život tužitelja, onda je i taj uvjet koji oslobađa odgovornosti od klevete zadovoljen. Problematizirani sadržaji se odnose na javni život tužitelja i u svezi s tim moja obveza jeste da o tome javno i govorim, što sam učinila. Imajući u vidu okolnosti u kojima je nastao sporni tekst treba naglasiti da je nastao nakon više od osamdeset tekstova koje je Arnautović kao odgovorna osoba u pravnom prometu zapravo potpisao na svom portalu Ekran.ba. A sada slijede linkovi za Arnautovićeve tekstove o Sanji, Ugi, Ugi i Sanji Vlajsavljević koji su prije spornog teksta kontinuirano objavljeni na Arnautovićevom portalu Ekran.ba. U svim ovim tekstovima su iznesene brojne laži, kvalifikacije, dijagnoze, uvrede, govor mržnje i jezik ulice.

#	DATUM	NASLOV	LINK
1.	03/09/2013	Štiti li Marjanović nezakonitosti "akadenskog" krila SDA?	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/03/stiti-li-marjanovic-nezakonitosti-akadenskog-krila-sda/
2.	02/10/2013	Diktatura intelektualnog proletarijata	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/02/diktatura-intelektualnog-proletarijata/
3.	07/10/2013	UNSA bez međunarodnog kredibiliteta	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/07/uns-a-bez-me%C4%91unarodnog-kredibiliteta/
4.	16/10/2013	Novi Avdispahićev skandal	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/16/novi-avdispahi%C4%87ev-skandal/
5.	16/10/2013	Nasilje na UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/16/nasilje-na-uns-a/
6.	24/10/2013	Avdispahić Univerzitet sveo na nivo provalničke organizacije?	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/24/avdispahi%C4%87-univerzitet-sveo-na-nivo-provalni%C4%8Dke-organizacije/
7.	29/10/2013	Univerzitet u Sarajevu izgubio međunarodni kredibilitet	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/29/univerzitet-u-sarajevu-izgubio-me%C4%91unarodni-kredibilitet/
8.	31/10/2013	Avdispahić privatizovao UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/31/avdispahi%C4%87-privatizovao-uns-a/
9.	09/11/2013	EKSKLUZIVNO Istine i laži: CV jednog samoprozvanog 'naučnika'	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/
10.	01/12/2013	Avdispahić od Senata UNSA pravi inkviziciju	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/01/avdispahi%C4%87-od-senata-uns-a-pravi-inkviziciju/
11.	07/12/2013	Vlajsavljević zasluge pripisao – sebi	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/07/vlajsavljevi%C4%87-zasluge-pripisao-sebi/
12.	22/12/2013	Božićni cocktail nesuvislosti	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/22/bo%C5%BEi%C4%87ni-cocktail-nesuvislosti/
13.	23/12/2013	Zašto rektori nisu podržali studente?	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/23/za%C5%A1to-rektori-nisu-podr%C5%BEali-studente/
14.	24/12/2013	Avdispahićeva patološka diktatura	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/24/avdispahi%C4%87eva-patolo%C5%A1ka-diktatura/

15.	25/12/2013	Mutni poslovi "VELIKOG DIKTATORA"	http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/25/mutni-poslovi-%E2%80%9Cvelikog-diktatora%E2%80%9C/
16.	15/01/2014	Brutalno uništavanje UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/15/brutalno-uni%C5%A1tavanje-uns/
17.	16/01/2014	Novac od evropskih projekata "oteo" Avdispahić?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/16/novac-od-evropskih-projekata-%E2%80%9Coteo%E2%80%9D-avdispahi%C4%87/
18.	22/01/2014	Netransparentni rad Rektorata UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/netransparentni-rad-rektorata-uns/
19.	22/01/2014	Avdispahićeva lažna sjednica Senata	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/avdispahi%C4%87eva-la%C5%BE-na-sjednica-senata/
20.	28/01/2014	Ekran.ba ekskluzivno saznaje	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/28/ekranba-ekskluzivno-saznaje/
21.	06/02/2014	"Aca u Zetri", Avdispahić u Pakistanu	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/06/aca-u-zetri,-avdispahi-u-pakistanu-/
22.	12/02/2014	Avdispahić svoj strah sakriva iza Senata UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/12/avdispahi%C4%87-svoj-strah-sakriva-iza-senata-uns/
23.	15/02/2014	Senat UNSA postao politički bastion	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/15/senat-uns-a-postao-politi%C4%8Dki-bastion/
24.	19/02/2014	Kuhanje demokracije u bosanskom loncu	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/19/kuhanje-demokracije-u-bosanskom-loncu/
25.	21/02/2014	Zeljkovićev rektor Avdispahić od UNSA pravi privatnu pijacu	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/21/zeljkovi%C4%87ev-rektor-avdispahi%C4%87-od-uns-a-pravi-privatnu-pijacu/
26.	01/03/2014	Uklanjanje Avdispahića je pitanje spašavanja časti UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/uklanjanje-avdispahica-je-pitanje-spasavanja-casti-uns/
27.	04/03/2014	Cjeloživotno obrazovanje porodice Vlasisavljević	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlasisavljevi%C4%87/
28.	05/03/2014	Stare laži u novom pakovanju	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/05/stare-la%C5%BE-i-u-novom-pakovanju/
29.	06/03/2014	SKANDAL: Avdispahić osnovao "UNIVERZITETSKU POLICIJU ZA MORAL"	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/06/skandal-avdispahic-osnovao-%E2%80%9Cuniverzitetsku-policiju-za-moral%E2%80%9C/
30.	13/03/2014	Kampus UNSA se ne može izgraditi obećanjima	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/13/kampus-uns-a-se-ne-mo%C5%BEe-izgraditi-obe%C4%87anjima/
31.	17/03/2014	Gdje odlazi novac za nauku i integraciju UNSA?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/17/gdje-odlazi-novac-za-nauku-i-integraciju-uns/
32.	24/03/2014	10 nepoželjnih na UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/24/10-nepozeljnih-na-uns/
33.	26/03/2014	Bandić i Vlasisavljević o trećem entitetu	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/26/bandi%C4%87-i-vlasisavljevi%C4%87-o-tre%C4%87em-entitetu/

34.	27/03/2014	11 razloga (Satira)	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/27/11-razloga-(satira)/
35.	31/03/2014	Pijem, dakle jesam čak i u korizmi	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/31/pijem,-dakle-jesam-Dak-i-u-korizmi/
36.	10/04/2014	ЈОЖА С ОНОГ СБЕТА, ЈАВЛЈА ТИТО С АХИРЕТА	www.ekran.ba/vijesti/2014/04/10/joka-c-ohog-sbeta,-javlja-tito-s-ahireta/
37.	12/04/2014	Potpuna propast projektnog rada na UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/12/potpuna-propast-projektnog-rada-na-unsu/
38.	14/04/2014	Posljedice diktature: mobbing u Rektoratu UNSA?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/14/posljedice-diktature-mobbing-u-rektoratu-unsu/
39.	24/04/2014	Vlasisavljevići "jašu" dalje	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlasisavljevici-jasu-dalje/
40.	28/04/2014	„EKAN PITA“: Gdje je novac dobijen za istraživački rad NA UNSA?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/28/%E2%80%9Eekran-pita%E2%80%9C-gdje-je-novac-dobijen-za-istrazivacki-rad-na-unsu/
41.	29/04/2014	Kako to izgleda kada se plagijatori bore protiv plagijatorstva?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/kako-to-izgleda-kada-se-plagijatori-bore-protiv-plagijatorstva/
42.	03/05/2014	Vlasisavljević prijavio nepostojeću provalu?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/03/vlasisavljevic-prijavio-nepostojecu-provalu/
43.	11/05/2014	Kad Avdispahić nagrađuje svoje najbliže	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagraduje-svoje-najblize/
44.	13/05/2014	EKSKLUZIVNO: Avdispahićev izbor na Sudu!	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/13/ekskluzivno-avdispahicev-izbor-na-sudu/
45.	05/06/2014	Vlasisavljević podržava širenje mržnje	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/05/vlasisavljevic-podrzava-sirenje-mrznje/
46.	06/06/2014	SKANDALOZNO: Kriminal u Rektoratu UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-unsu/
47.	20/06/2014	EU kontroliše projekte UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/eu-kontrolise-projekte-unsu/
48.	20/06/2014	Hrvatsko pitanje: oralni manipulative	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/
49.	23/06/2014	GOSPOĐO VLAISAVLJEVIĆ, DIREKTORICE DIJALOGA, JAVITE SE!	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlasisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se!/
50.	30/06/2014	Ugovanje kao samodijagnoza	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovanje-kao-samodijagnoza/
51.	04/07/2014	Gdje je novac od upisnine studenata UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/04/gdje-je-novac-od-upisnine-studenata-unsu/
52.	07/07/2014	Univerzitet u Sarajevu ostaje bez tri plate	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/07/univerzitet-u-sarajevu-ostaje-bez-tri-plate/
53.	09/07/2014	Avdispahić podržava uništenje UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/09/avdispahic-podrzava-unistenje-unsu/
54.	14/07/2014	Avdispahić svakodnevno bruka UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/14/avdispahic-svakodnevno-bruka-unsu/
55.	19/07/2014	Ugo Vlasisavljević kao upravnik kaznionice	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/19/ugo-vlasisavljevic-kao-upravnik-kaznionice/

56.	20/07/2014	O „ETNIČKOM ČIŠĆENJU ANU BIH“ I BOSNI KAO ETNIČKOM GALAPAGOSU EUROPSKE UNIJE	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/20/o-%E2%80%9Eetnickom-ciscenju-anu-bih%E2%80%9C-i-bosni-kao-etnickom-galapagosu-europske-unije/
57.	21/07/2014	“DIREKTORICA DIJALOGA“ ne želi dijalog	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/direktorica-dijaloga-ne-zeli-dijalog/
58.	26/07/2014	Direktorica dijaloga preferira monolog	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/26/direktorica-dijaloga-preferira-monolog/
59.	29/07/2014	KOMENTAR EKRANA: Ko priziva fašizam?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/
60.	29/07/2014	Enormni bajramski honorari na UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/enormni-bajramski-honorari-na-uns/
61.	30/07/2014	Kazazom kazano, Enverom dokazano ko su neprijatelji 'Ekрана'	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/30/kazazom-kazano,-enverom-dokazano-ko-su-neprijatelji-ekrana/
62.	02/08/2014	Kako Vlaisavljević obavlja posao upravnika kaznonice i policajca za univerzitetski moral	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/02/kako-vlaisavljevic-obavlja-posao-upravnika-kaznionice-i-policajca-za-univerzitetski-moral/
63.	02/08/2014	Nove potvrde pisanja 'EKрана' o krahу UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/02/nove-potvrde-pisanja-ekrana-o-krahu-uns/
64.	07/08/2014	Deset pitanja za direktoricu (ne)kulture dijaloga	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-(ne)kulture-dijaloga/
65.	16/08/2014	Kriminal u Rektoratu UNSA postaje javna tajna?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/16/kriminal-u-rektoratu-uns-a-postaje-javna-tajna/
66.	03/09/2014	Današnji Senat UNSA je najobičnija farsa	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/03/danasnji-senat-uns-a-je-najobicnija-farsa/
67.	08/09/2014	Laž kao mjera Avdispahićevog naučnog rada	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/laz-kao-mjera-avdispahicevog-naucnog-rada/
68.	08/09/2014	Pritisak na štrajkače	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/pritisak-na-strajkace/
69.	09/09/2014	Zečević održao lekciju Avdispahiću	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/09/zecevic-odrzao-lekciju-avdispahicu/
70.	10/09/2014	Reforma UNSA uslovljava smjenu Avdispahića!	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/reforma-uns-a-uslovljava-smjenu-avdispahica!/
71.	10/09/2014	Nastavljaju se pritisci na štrajkače UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/nastavljaju-se-pritisci-na-strajkace-uns/
72.	15/09/2014	SKANDALOZNO: UTIC špijunira mailove profesora UNSA?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/15/skandalozno-utic-spijunira-mailove-profesora-uns/
73.	15/09/2014	Studenti “odgovorniji i savjesniji” od Senata UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/15/studenti-odgovorniji-i-savjesniji-od-senata-uns/
74.	18/09/2014	Vlaisavljevićka viškom nemorala nadoknađuje nedostatak znanja	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/18/vlaisavljevic-ka-viskom-nemorala-nadoknadjuje-nedostatak-znanja/
75.	19/09/2014	Ako laže direktorica, ne laže rog	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/19/ako-laze-direktorica,-ne-laze-rog/

76.	25/09/2014	Avdispahić lažima sakriva politiku na UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/25/avdispahic-lazima-sakriva-politiku-na-uns/
77.	20/10/2014	EKSKLUZIVNO: Gdje su milioni Centra za kulturu dijaloga?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/
78.	27/10/2014	Baćeni milioni Federalnog ministarstva obrazovanja	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/27/baceni-milioni-federalnog-ministarstva-obrazovanja/
79.	30/10/2014	Kaznionica UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/30/kaznionica-uns/
80.	10/11/2014	Metafora Berlinskoga zida	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/10/metafora-berlinskoga-zida/
81.	11/11/2014	Ministar bačenog novca	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/11/ministar-bacenoq-novca/
82.	14/11/2014	Neizvjesno grijanje za hiljade studenata u Kampusu UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/14/neizvjesnogrijanjezahiljadestudenataukampusuuns/
83.	17/12/2014	Familijarni i polufamilijarni izbori na UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/12/17/familijarniipolufamilijarniizborinauns/
84.	29/12/2014	Avdispahićeveva naučna inferiornost	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/12/29/avdispahicevaucaucnainferiornost/
85.	14/01/2015	Kome smeta Kolinda?	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/14/komesmetakolinda/
86.	14/01/2015	Rektorat želi da Vlada pokrije nelegalne troškove	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/14/rektoratzelidavladapokrijenelegalnetroskove/
87.	19/01/2015	Ugovanje ludom radovanje	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/19/ugovanjeludomradovanje/
88.	20/01/2015	Finansijske malverzacije	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/20/finansijskemalverzacije/
89.	29/01/2015	Tako govori Ugo "Zarasutra"	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/29/takogovoriugozarasutra/
90.	30/01/2015	Brutalnost upravnika "kaznionice UNSA" ili "marširanje fašizma"	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/30/brutalnost-upravnika-kaznionice-uns-ili-Cmarsiranje-fasizma/
91.	03/02/2015	Monstruoza konstrukcija Avdispahića i vlasisavljevića?	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/03/monstruoza-konstrukcija-avdispahica-i-vlasisavljevica/
92.	05/02/2015	Nove laži Sanje Vlasisavljević	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/05/nove-lazi-sanje-vlasisavljevic/
93.	16/02/2015	'Vlasisavljević, Puhovski i Banac za balkanski čobanac'	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/16/vlasisavljevic,-puhovski-i-banac-za-balkanski-cobanac/

Naslovi navedenih tekstova su često mimikrija za centralnu temu koja se odnosi na Vlasisavljeviće.

I DIO - PROJEKTI I NOVAC

U drugom dijelu svog uvodnog obraćanja sudu Arnautović navodi sljedeće:

Pored toga, tužena, vješto prikrivajući postojanje kompletne dokumentacije za projekte koje navodi, kao i monitoringa koji je održan u toku 2012. godine, na kojem je meritorna institucija Tempus ureda u BiH utvrdila da su projekti uredno vođeni, za vrijeme dok je tužitelj još uvijek aktivno sudjelovao u projektima Univerziteta u Sarajevu, pokušava insinuirati "neopravdano trošenje" sredstava. Uz to se podmeće dokument Faruka Mekića koji tužitelju nikada nije bio predložen i koji sa stvarima vezanim za tužbu nema nikakve veze.

Tužena nije u obvezi da dostavlja cjelokupnu dokumentaciju koja se odnosi na njenu aluziju o prekomjernom trošenju novca u projektu za koji je Arnautović imenovan koordinatorom. Tužena nije u tekstu pisala o „urednom vođenju projekta“, nego o „prekomjernom trošenju novca“ što su dvije bitno različite kategorije. Uredno vođenje projekta se odnosi, prije svega, na implementaciju od pripremnih aktivnosti i izvođenja predviđenih aktivnosti sve do konačnog izvještavanja donatoru, a činjenica da je, kako navodi Arnautović, "meritorna institucija Tempus ureda u BiH utvrdila da su projekti uredno vođeni" sugerira da je, eventualno, izvršena zapravo samo interna evaluacija i ne dokazuje ama baš ništa o trošenju novca, pa čak niti realizaciji projektnih aktivnosti. Kao dokaz tvrdnji da je projekt uredno vođen Arnautović nudi „Zapisnik o primopredaji TEMPUS projekta u kojima je grant holder UNSA putem R&D centra.“ od 4.1.2013. godine i mail koji je on osobno uputio na adresu EC u Briselu u kojem ih obavještava o podnošenju ostavke na funkciju projekt koordinatora i navodi sve nedostatke novog menadžmenta UNSA.

Dakle, da bi dokazao kako nije prekomjerno trošio novac u projektu za koji je bio imenovan koordinatorom, Arnautović sudu plasira mail u kojem navodi mnoštvo prigovora na račun novog menadžmenta UNSA zbog kojeg ne želi više "da ima odgovornost" za implementaciju projekta. Čak i površnim čitanjem sadržaja predloženog maila vidljivo je da taj mail nema nikakve veze sa urednim vođenjem financija, pa čak niti projekta. Još jedna opaska ovim povodom. Arnautović zapravo u svom mailu EC u Briselu tvrdi da su projekti bili uspješno realizirani prije nego je on bio prorektor. Ove greške u slaganju vremena samo ukazuju na neznanje engleskog jezika koje je bilo predmetom nekih prethodnih analiza u knjizi *Plagijarizam*.

From: <PiiA.HEINAMAKI@ec.europa.eu>
Subject: RE: Important information regarding project implementation
Date: December 18, 2012 3:23:59 PM GMT+01:00
To: <arnautovicunsa@gmail.com>
Cc: <suad.muhibic@tempusbih.com>

Dear Professor Arnautovic,

I'm sorry for not having reacted earlier to the message below. I would like to confirm that we take your concerns seriously and that we have addressed a letter to your rector today, asking for his cooperation in solving the matters related to these projects. We hope that a solution will be found rapidly.

In the meantime, we sincerely hope that, despite the difficulties, you can continue to act as contact person for these projects in order to ensure the good continuation of activities.

Best wishes

PiiA

From: samir.arnautovic [mailto:arnautovicunsa@gmail.com]
Sent: Wednesday, December 05, 2012 2:19 PM
To: HEINAMAKI Piia (EACEA)
Cc: Suad Muhibic
Subject: Important information regarding project implementation

Dear Piia,

I am writing to you as a contact person of the following two Tempus projects, which are currently under implementation, including: 516939-TEMPUS-I-2011-I-BA-TEMPUS-SMHES "*Equal Opportunities for Students with Special Needs in Higher*" and 517097-TEMPUS-I-2011-I-BA-TEMPUS-JPGR "*Quality in Research*".

I regret to inform you that we have encountered serious difficulties in implementation of these projects caused mainly by the obstruction of the new management of the University of Sarajevo, led by the new Rector Mr. Muharem Avdispahic. Namely: 1) refusal of the new management to pay salary for the staff involved in implementation of these projects; 2) refusal to pay travel costs for staff and project partners; 3) refusal to implement procedures for procurement of equipment; 4) lack of support for the R&D Center, which was created directly within the Tempus project No: 145180-TEMPUS-2008-AT-SMHE and which has been actively involved in implementation of various Tempus projects, including the above mentioned projects; 5) lack of communication in general (e.g. mainly one way communication with frequent lack of response on part of the new Rector)

I want to stress that under the previous management, within the last four years, when I was Vice-Rector for International Cooperation, we had successfully implemented various Tempus projects without any major delays and difficulties. I am fully aware that this would not be possible without unconditional support provided by the previous Rector and all management. I hope that you and your colleagues could witness it yourself within the previous years through our active cooperation.

Unfortunately, this has all changed since October of this year when the new Rector took over the office. I tried to resolve these issues directly, in communication with the new Rector, and indirectly through NTO. Unfortunately, the new Rector does not seem to be ready to provide sufficient support. Instead, he continues to obstruct the project activities.

Having all this in mind, as well as the awareness that it would not be possible to implement all planned project activities successfully without active and unconditional support of the management, I have no choice but to quit my current position in these projects. I simply do not want to have responsibility without having any ability to influence implementation of the projects.

Yours sincerely,

Samir Arnautovic

ZAPISNIK

O primopredaji TEMPUS projekata u kojima je grant holder UNSA putem R&D centra

Dana 04.01.2013. godine izvršena je primopredaja dokumentacije u vezi sa TEMPUS projektima EQOPP i QinR između prof. dr. Samira Arnautovića kao dosadašnje kontakt osobe u ime Univerziteta u Sarajevu, Alije Mustafića i Nine Đikić, administratora projekata i Komisije Univerziteta u Sarajevu u sastavu mr.

Zenan Šabanac, predsjedavajući i članovi Jasna Bošnjović, Neal Pušina, Edim Kuna i Zehra Drkenda, i to:

- 2 registratora za projekat QinR u kojem se nalaze ugovori i opis projektnih aktivnosti, originali i kopije ugovora sa partnerima. Korespondencija sa partnerima je vršena putem e-maila o čemu će administratori i kontakt osoba učiniti pristup dostupnim putem svih isprintanih dokumenata.
- Opis aktivnosti i liste sa kontaktima partnerskih univerziteta su sadržane u projektnoj dokumentaciji (prema izjavi prisutnih u ime R&D centra).
- Staff conventions nisu predati i zatraženo je da UNSA pripremi odgovarajuće formulare za potpis.
- IMR postoje u elektronskoj formi, a prateća dokumentacija nije dostavljena u potpunosti (nedostaju boarding passovi za putovanje u Pariz -za šta se zadužuje Alija Mustafić, a ostala dokumentacija se nalazi – prema izjavi – u predatim registratorima).
- Oprema u okviru projekta QinR nije nabavljena, a oprema vezana za projekat EQOOP nabavljena je djelimično (kancelarijski materijal i oprema), dok nabavku ostatka opreme vodi SUS BiH.
- Lista opreme i registratora koja se nalazi u prostorijama R&D centra sačinjena je na licu mjesta i predstavlja sastavni dio ovog zapisnika.
- Timesheet za QinR i EQOPP nisu rađeni, jer za to nije dospjela projektna obaveza (april).
- Pristupni podaci za web stranicu nisu dostupni zbog odsustva autorizovanog administratora Armina Methadževića.

Primopredaja vezana za projekat EQOPP- 3 registratora nije izvršena u potpunosti zbog odsustva administratora Armina Methadževića, a kolege iz Centra su predale tri registratora zatečene dokumentacije vezane za taj projekat (koja podrazumijeva: ugovore, finansijsku i projektnu dokumentaciju).

Ovom prilikom izvešena je i primopredaja projektne dokumentacije i opreme zatečene u prostorijama R&D centra vezane za TEMPUS projekte INTERFACE – 1 registrator , EQUADE – 2 registratora, CCMLL I (1 registrator) R&D Capacities – 1 registrator, Joint Degree Development – 4 registratora.

Također je preuzeta i nesortirana dokumentarija i to: ugovori, izvještaji, dokumenti na bosanskom, registrator Zakoni – prazan, registrator „Staff costs TEMPUS projects – prazan, registrator EQADE- prazan, registrator – izvještaji o radnim sastancima-prazan i fascikle CCLM promotivni materijal: fascikle i blokovi, flajeri i dr.

Oprema vezana za projekat INTERFACE za koje je UNSA partner plaćena je i nalazi se kod dobavljača PC plus Sarajevo.

Prema izjavi kontakt osobe i administratora ključeve od R&D centra imaju administratori Nina Đikić, Alija Mustafić i Armin Methadžević.

Administratori Mustafić i Đikić su predali svoje ključeve predsjedniku Komisije.

Komisija će osigurati pristup administratorima Centra za potrebe eventualnog dopunjavanja dokumentacije u pratnji nekog od članova Komisije ili druge ovlaštene osobe sa UNSA.

Prema izjavama administratora nisu izvešene finansijske obaveze prema njima za mjesec oktobar, novembar i decembar 2012. godine, te putni troškovi za Španiju u okviru EQOPP projekta.

Prof. dr. Samir Arnautović nema finansijskih potraživanja (prema izjavi).

Prof. dr. Samir Arnautović zatražio je da prenos nadležnosti za upravljanje projektima dostavi službenim putem, a nakon provođenja kompletne procedure primopredaje svih vođenih projekata.

PRISUTNI U IME R&D CENTRA:

Prof. dr. Samir Arnautović

Nina Đikić

Alija Mustafić

KOMISIJA UNSA

Mr. Zenan Šabanac

Jasna Bošnjović

Neal Pušina

Edim Kuna

Zehra Drkenda

Ovdje treba dodati da se među potpisnicima Zapisnika nalaze: fotografi, tehnički sekretari, prevoditelji i drugi, a nikako neka računovodstvena komisija.

Tužena, pokušavajući izmanipulirati Sud, želi prikriti činjenicu da se za projekte o kojima govori, nikada ne dobija novac za "dvije godine unaprijed", kao i činjenicu da akt Senada Odžaka, koji se želi podmetnuti kao mjerodavan dokument, zapravo samo predstavlja dokaz nesnalaženja mladog docenta, koji nikada prije nije vodio projekte poput ovog, pa čak ni sudjelovao u njima u svojstvu koordinatora.

Tužena ne manipulira sud i ne prikriva ništa, nego iznosi činjenice. Dati dokaz Sudu ne znači sakriti dokaz. U dokumentaciji koju je tužena Sudu predočila nedvosmisleno je vidljiv utrošak od 80,66% administrativnih dnevnica u prvoj polovici projekta. Razlika u procentima utrošenih sredstava na ime administrativnih troškova ukazuje na isplaćivanje unaprijed, a ne nikako unazad ili srazmjerno vremenskom periodu u kojem je izviješće pravljeno. Ako je polovica 50%, onda iznos od 80% nečega nikako ne znači pola nego mnogo više. A da je Arnautović potrošio (kao koordinador projekta) mnogo više na administrativne troškove potvrđuje ne jedan priloženi izvještaj o tome. Jedini mjerodavan dokument je dokument mladog ili starog Odžaka, sasvim je nebitno, koji je pripremio za Rektorat UNSA. Ukoliko njegovo izviješće nije mjerodavno, onda srazmjerno tome nije mjerodavno niti ono na koje se poziva Arnautović, a koje je sačinjeno od osoblja Tempus ureda i različitih službi Rektorata, jer dolaze iz iste krovne institucije: UNSA. Da li je potpisnik izviješća o financijskom aspektu Arnautovićevog projekta vodio prethodno projekte poput Arnautovićevog sasvim je irelevantna činjenica koja mu ne umanjuje ekspertizu. No, uostalom Arnautović ne nudi niti jedan podatak o tome da Odžak nema iskustvo u praćenju kartica analitike, protoka novca i računovodstvenih dokumenata. Nešto kasnije ćemo vidjeti da ni Arnautović osobno nije baš upućen u vođenje projekata koje financira EC. I još jedna napomena. Arnautović u materijalu kojim pobija dokaze tužene ne prilaže nikakav dokument kojim je tražio od EC u Briselu odobrenje realokacije sredstava recimo za aktivnost 2.2. na koju je moglo biti potrošeno ukupno 2352 EUR, a potrošeno je 2913 EUR ili recimo za aktivnost 9.1. budžet je iznosio ukupno 1180 EUR a potrošeno je 2420,6 EUR o čemu svjedoče dokumenti u prilogu. Također, vidljivo je da su za dnevnicu osoblja angažiranog za implementaciju projekta vidljiva prekoračenja. A tek o putnim troškovima da i ne govorimo što se također vidi iz priloženih dokumenata.

Drugi dokument koji je kao vrhunski dokaz "urednog vođenja projekta" Arnautović dostavio sudu je zapravo zapisnik osoblja koje je svjedočilo preuzimanju samog ureda i pripadajuće opreme sa registratorima. Nažalost, upravo u dokumentu koji je Arnautović priložio sudu nalaze se tvrdnje koje potkrepljuju sve drugo osim urednog vođenja dokumentacije projekta jer upravo to nedostaje u primopredaji projektne dokumentacije. Dakle nedostaju: "staff conventions, IMR, registrator-staff costs TEMPUS projects-prazan, registrator EQADE-prazan, izvještaji o radnim sastancima-prazan..." Dakle, upravo ono o čemu je tužena tek dala jednu aluziju nije ni bilo u zapisniku koji je Arnautović dokazujući postojanje Vlasisavljevićkine "insinuacije" dostavio sudu.

Sada slijedi dokumentacija koju je tužena Vlasisavljević predočila sudu kako bi navodi tužene bili sasvim potkrijepljeni.

U podnesku kao pratećem dokumentu dokaznog materijala, Vlasisavljevićka je taksativno, za svaki od pet dokaza, navela datume podnesenog zahtjeva za pristup informacijama kao i datume prispjeća materijala.

Dokument 1.

Prateći dopis uz priložene materijale koji se odnose na rečenicu iz spornog teksta zbog kojeg je Arnautović tužio Vlasisavljević: "Pišu oni o nekakvim pronevjerama novca na univerzitetu u Sarajevu, a štete o isplata basnoslovnih honorara koje je nekadašnji prorektor Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplaćivao."

ADVOKAT
AHMED ŽILIĆ
Radićeva 2, 71000 SARAJEVO, BOSNIA & HERZEGOVINA
Tel.: + 387 (0)33 55 00 15, 55 00 17; Fax: + 387 (0)33 55 00 16;
Mob.: + 387 (0)61 15 63 00 a.zilic@bih.net.ba

ADVOKAT
AHMED ŽILIĆ
Radićeva 2
71000 SARAJEVO

Sarajevo, 03.02.2015. godine

OPĆINSKOM SUDU U SARAJEVU

Na broj: 65 0 P 451097 14 P

Tužitelj: Samir Arnautović iz Sarajeva, zastupan po punomoćniku Damiru Koldži, advokatu iz Sarajeva

Tužena: Sanja Vlasisavljević iz Sarajeva, zastupana po punomoćniku Ahmedu Žiliću, advokatu iz Sarajeva

Radi: Naknade štete zbog klevete v.s. 3.000,00 KM

PODNEŠAK TUŽENE (B)

(za ročište za glavnu raspravu zakazano za dan utorak, 03.02.2015. godine)

Na osnovu člana 102. stav 2) ZPP-a, u prilogu ovog podneska Općinskom sudu u Sarajevu ("Sud") u dovoljnom broju primjeraka za Sud i suprotnu stranu - Tužena ovim dostavlja nove dokaze koje zbog objektivnih okolnosti nije mogla predložiti na pripremnom ročištu u ovoj pravnoj stvari, a koji su od krucijalne važnosti za pravilno i potpuno utvrđivanje činjenica od kojih zavisi primjena materijalnog prava u konkretnoj pravnoj stvari i konačno – pravilna i na zakonu zasnovana odluka Općinskog suda u Sarajevu o materijalno-pravnoj (ne)osnovanosti tužbenog zahtjeva.

DOKAZI:

1. **Zahtjev za pristup informacijama** - *Molba za dostavljanje kopija ugovora i uplatnica po projektima za prorektora Samira Arnautovića u periodu od 2009-2012 godine i potvrde u vezi sa njegovim angažmanom u Rektoratu, upućena od strane tužene prema Rektoratu Univerziteta u Sarajevu dana 09.09.2014. godine;*
2. **Odluka Upravnog odbora Univerziteta u Sarajevu broj 02-34-794-2/11 od 12.10.2011. godine;**
3. **Dopis Doc.dr. Senada Odžaka** upućen Rektoratu Univerziteta u Sarajevu – Prof.dr. Muharemu Avdispahiću od 16.01.2013. godine naslovljen kao: „*Kratak Izvještaj o Tempus projektu Quality in Research*“;
4. **Dopis Rorektora Univerziteta u Sarajevu** – Prof dr. Faruka Mekića upućen tužitelju, broj 0101 – /nečitljivo/13 od 15.02.2013. godine;
5. **Dopis Doc.dr. Senada Odžaka upućen direktoru BiH Tempus ureda** – gosp. Suadu Muhibiću dana 22.03.2013. godinen naslovljen kao: „*Izvještaj o aktivnostima projekta Quality in Research u periodu 15.10.2011. – 31.12.2012. godine*“

Tužena je 09.09.2014. godine podnijela zahtjev za pristup informacijama Rektoratu Univerziteta u Sarajevu, na koji joj nikada nije zvanično odgovoreno. Dokumentacija koju je Tužena zahtijevala Zahtjevom/Molbom za pristup informacijama od 09.09.2014. godine (dokaz br.1) dostavljena je tuženoj tek nakon ponovljenih usmenih zahtjeva/urgencija, i to neformalnim putem, a tek nakon održavanja pripremnog ročišta u ovoj pravnoj stvari zbog čega ista ovu dokumentaciju nije mogla predložiti za

izvođenje ni na pripremnom ročištu (28.10.2014. godine), a niti na prethodnom ročištu za glavnu raspravu (01.12.2014. godine).

Neovisno od što činjenice što navod iznesen u spornom tekstu ne upućuje na zaključak da se radi o nekom konkretnom honoraru, nekom konkretnom projektu, a ponajmanje o nekom određenom iznosu, izneseni stav je sasvim generalizirajući i više predstavlja mišljenje tužene u kontekstu sadržaja tekstova portala *Ekran.ba* koje zapravo tužena i analizira u spornom tekstu. U tom smislu, iznošenje, odnosno prenošenje izražavanja je bilo razumno i sugeriralo na analogiju između tekstova koji se nalaze na portalu *Ekran.ba*, i onih koji bi se po istom principu trebali nalaziti na navedenom portalu. Imajući u vidu dobronamjernost i pridržavanje općeprihvaćenih profesionalnih standarda, tužena i nije iznijela nedvosmislenu tvrdnju već lično mišljenje u pogledu principa i kriterija kojima se vodi portal *Ekran.ba* u tekstovima/člancima koje objavljuje. S druge strane, tužitelj u tužbi od 14.08.2014. godine lični stav Tužene prezentira Sudu kao iznesene nedvosmislene činjenice/apodiktičke sudove/izražavnje neistinitih činjenica. Ovakva tendencija i zloupotreba prava Tužitelja evidentna je i iz priloženog "citata" iz teksta Tužene koji nije identičan originalu, pa se s tim u vezi ne može ni nazvati citatom niti posmatrati kao izdvojena originalna misao Tužene. "Citat" naveden u tužbi je, dakle, plagijat (lažirani/montirani citat) originalnog sadržaja teksta Tužene. Takav ne može poslužiti kao vjerodostojan dokaz.

Međutim, a neovisno od prethodno iznesenog, izvođenje dokaza dostavljenih uz ovaj podnesak nužno je radi utvrđivanja pravno-relevantnih činjenica od kojih zavisi i pravilna primjena materijalnog prava i konačno pravilna i na zakonu zasnovana odluka suda o materijalno-pravnoj (ne)osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja. Naime, izvođenjem ovih dokaza tužena namjerava dokazati da Tužitelj zapravo kao koordinator Projekta Quality in Research je zadužen za implementaciju ugovora za taj projekat vrijedan 544.311,67 EUR, te s tim u vezi realizaciju svih ugovorenih obaveza, što podrazumijeva i davanje naloga, odobravanje isplata, te podnošenje izvještaja Upravnom odboru Univerziteta u Sarajevu u vezi sa realiziranim ugovornim obavezama, te ako potpisnik ugovora sa Europskom unijom za navedeni projekat ima punu odgovornost za sve aspekte izvođenja unutar projekta (dokaz br.2.). Kroz izvještaj o Tempus projektu Quality in Research se evidentiraju brojni nedostaci, posebno finansijski koji se odnose i na tužitelja samira Arnautovića (dokaz br. 3.). Da preuzeti novac tužitelj nikada nije opravdao potvrđuje molba prof.dr. Faruka Mekića u ime Rektorata Univerziteta u Sarajevu da potpiše dokumentaciju koja se odnosi na poslove koje je obavio i naknadu koju je za to primio (dokaz br. 4). Te konačno, u izvještaju o aktivnostima projekta sa finansijskom analizom stoji da je u prvoj polovini projekta potrošeno 80,66 % administrativnih dnevnica (?), te se daje opis troškova za koje nema pravdanja od strane tužitelja (dokaz br. 5.). Navedenih dostavljenih pet (5) dokaza potkrepljuje okolnost/činjenicu da je čak i relativizirajući stav u spornom tekstu Tužene (koji, uzgred rečeno, ne obavezuje na ovakvu vrstu dokazivanja), u odlučnim dijelovima utemeljen na neosporivim činjenicama, te se nakon provedenog istraživanja Tužene evidentiraju se nedostaci za koje je Tužitelj odgovoran (kao koordinatora projekta) u trošenju svih sredstava odobrenih Univerzitetu u Sarajevu od strane Europske unije - Europske komisije u Briselu, pa tako i onih koje se odnose na njega. Na isti procesno-pravni način kao u podnesku Tužene (A), a na osnovu člana 102. stav 2. Zakona o parničnom postupku FBiH (ZPP), a u vezi sa članom 7. stvom 2. ZPP-a, Tužena i ovim na glavnoj raspravi iznosi nove činjenice i predlaže za izvođenje novih dokaza - iz razloga što je tek nakon pripremnog ročišta (u decembru prije Nove godine 2014/2015) pribavila dokaze naprijed navedene pod brojevima 2., 3., 4. i 5. U skladu s ovim, na osnovu člana 7. stav 2. ZPP-a Sud/sud je ovlašten utvrditi i činjenice koje (dosada) stranke nisu iznijele, ako iz rezultata rasprave i dokazivanja proizilazi da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati. Dakle, i u vezi sa ovim, interes javnosti nalaže Sudu da u skladu sa citiranim odredbama ZPP-a utvrdi i ove činjenice na osnovu predloženih/dostavljenih dokaza koje se, prema pravnoj prirodi stvari, odnose na meritum ove tužbe (nesporni dokazi o plagiranju Tužitelja).

ADVOKAT
AHMED ŽILIĆ
Radićeva 2
71000 SARAJEVO
Sanja Vlasisavljević
(po punomoćniku)

Sanja Vlasisavljević

Hasana Sušića 19

71 000 Sarajevo

Univerzitet u Sarajevu-Rektorat Univerziteta

Rektor, prof.dr. Muharem Avdispahić

Prorektor, prof.dr. Faruk Mekić

Obala Kulina bana 3

71 000 Sarajevo

Predmet: Molba za dostavljanje kopija ugovora i uplatnica po projektima za prorektora Samira Arnautovića u periodu 2009.-2012. godine i potvrde u vezi sa njegovim angažmanom u Rektoratu

Uvaženi rektore Avdispahić, uvaženi prorektore Mekić,

Obraćam vam se kao građanka koja je dana 2.9.2014. godine primila tužbu Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 O P 451097 14P u ime vašeg kolege, redovnog profesora Samira Arnautovića sa Filozofskog fakulteta. Tužbu je protiv mene Arnautović podigao nakon teksta „SDP mašinerija plagira i nevladin sektor“ koji sam objavila na portalu „Poskok info“ dana 1.8.2014.godine.

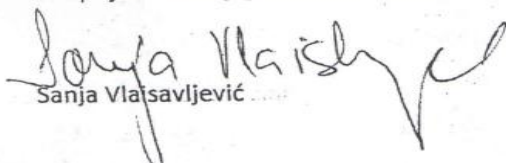
Između ostalih u tužbi je naveden zahtjev da dokažem sljedeći navod iz teksta koji potpisujem: „Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio honorar. I on je nesretnik živio u iluziji da će ga SDP nametnuti kao rektora...“

Shodno **Zakonu o slobodi pristupu informacijama u Bosni i Hercegovini** ljubazno vas molim da mi dostavite:

- pravilnik o načinu potpisivanja ugovora za honorare koji se isplaćuju angažovanim prorektorima, i prorektorima koji koordiniraju projekte u sklopu Rektorata UNSA zbog spornog dijela rečenice „sam sebi isplatio“ iz tužbe Samira Arnautovića.
- spisak projekata u kojima je učestvovao i koordinirao Arnautović za period 2009.-2012, koje je funkcije obavljao u tim projektima osim koordinatorskih i uplatnice po tim projektima na ime Samir Arnautović.
- sve uplatnice na ime profesora Samira Arnautovića u periodu 2009.-2012. godine neovisno o projektima iz tačke 2. ove Molbe
- potvrdu u kojoj se navodi način isplaćivanja naknade za prorektorske poslove za period studijskih putovanja i gostovanja i da li je profesor Arnautović za vrijeme svoja tri duža odsustva na studijska putovanja 2009.,2010.,2011.godine. Da li je taj vid isplaćivanja prorektorskih naknada uobičajena praksa određena pravilnicima UNSA?
- potvrdu o načinu i visini financiranja koordiniranja Razvojno istraživačkog centra u periodu 2008. do isteka prorektorskog mandata i da li je to financiranje u koliziji sa načinom financiranja prorektora s obzirom na obim poslova i ugovornih odnosa u Rektoratu UNSA?

Iskreno vjerujem da ćete mi u svrhu poštivanja zakonskih odredbi o pristupu informacijama kao i poštivanju prava i pravičnosti dostaviti tražene podatke u zakonskom vremenskom okviru jer je krajnji rok za dostavljanje ovih podataka 28.9.2014.godine.

Unaprijed zahvaljujem na vašem razumijevanju. Srdačan pozdrav,

Sanja Vlasisavljević

Sarajevo, 9.9.2014.godine

Dokaz da je Samir Arnautović odgovorna osoba za projekt u kojem su vidljiva neplanski trošena sredstva sa finansijskim prekoračenjima.

University of Sarajevo
Rectorate

 Univerzitet u Sarajevu
Rektorat

-UPRAVNI ODBOR-
Broj: 02-34-794-2/11
Sarajevo, 12. 10. 2011. godine

Na osnovu člana 27. Zakona o ustanovama ("Službeni list R BiH" broj: 6/92, 8/93 i 13/94), člana 125. Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo – Prečišćeni tekst („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 22/10) i člana 162. Pravila Univerziteta u Sarajevu, Upravni odbor Univerziteta u Sarajevu, na svojoj 45. sjednici, održanoj 12. 10. 2011. godine, d o n i o
j e

ODLUKU

I

Daje se saglasnost na Ugovor broj 2011 – 2511 / 001 - 001 (Grant Agreement Number 2011 - 2511 /001 - 001) od 29. 9. 2011. godine (3. 10. 2011. godine) – projekat „Kvalitet u istraživanju - Quality in Research“, zaključen između Univerziteta u Sarajevu, potpisan od strane prorektora Univerziteta prof. dr. Samira Arnautovića, i Evropske unije zastupane od strane Evropske komisije u Briselu.

II

Odobrava se unos sredstava u iznosu od 544.311,67 EUR-a, koja je po Ugovoru iz tačke I ove Odluke Evropska komisija u Briselu uplatila na podračun Univerziteta u Sarajevu broj 161000008963490 kod Raiffeisen bank d. d. Sarajevo, u Finansijski plan Univerziteta u Sarajevu za 2011. godinu.

III

Ovlašćuje se prof. dr. Samir Arnautović za implementaciju Ugovora, navedenog u tački I ove Odluke, što podrazumijeva realizaciju svih ugovorenih obaveza u iznosima većim od 10.000,00 KM – protuvrijednost u EUR-ima, uz obaveznu dostavu izvještaja o implementaciji Ugovora Upravnom odboru Univerziteta.

IV

Nalaže se Službi za računovodstvo Univerziteta u Sarajevu da evidentira i proknjiži uplaćena sredstva iz tačke II ove Odluke i prati utrošak istih.

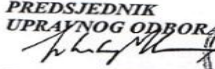
V

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje:

Dana 29. 9. 2011. (3. 10. 2011. godine) između Univerziteta u Sarajevu i Evropske unije zastupane od strane Evropske komisije, potpisan je Ugovor broj 2011 – 2511 / 001 - 001 (Grant Agreement Number 2011 – 2511 / 001 - 001).

U cilju realizacije navedenog projekta, Upravni odbor je donio odluku kao u dispozitivu.

**PREDSJEDNIK
UPRAVNOG ODBORA**

Prof. dr. Kemo Sokolija

Dostaviti:

- Prof. dr. Samir Arnautović
- Služba za računovodstvo UNSA
- Služba za pravne poslove UNSA
- a/a

Univerzitet u Sarajevu - Obala Kulina bana 7 - 71 000 Sarajevo - Bosna i Hercegovina
Telefon : ++387(33)226-378; ++387(33)668-250; fax: ++387(33)226-379
http://www.unsa.ba
javnost@unsa.ba; info.rektorat@unsa.ba

Dokaz u kojem su evidentirana prekoračenja u isplaćivanju novca iz budžeta projekta u kojem je Arnautović bio koordinator:

Rektor Univerziteta u Sarajevu
Prof. dr. Muharem Avdispahić

Predmet: Kratak Izvještaj o Tempus projektu Quality in Research

Uvaženi Rektore, profesore Avdispahiću,

Na osnovu Vašeg Rješenja o imenovanju Komisije za primopredaju dokumentacije u vezi sa Tempus projektima, broj 0101-34-6/16, u petak 04.01.2013. preuzeo sam postojeću dokumentaciju za projekat:

517097-TEMPUS-1-2011-1-BA-TEMPUS-JPGR – Quality in Research.

Detaljnim uvidom u postojeću dokumentaciju zapažene su sljedeće činjenice koje navodim ispod.

- Nedostaju Individual Mobility Reports – IMR za putovanja u Novi Pazar i Paris (Nina Đikić ih je dostavila elektronskim putem 09.01.2013. bez upisanih iznosa za troškove putovanja)
- Nedostaju Staff conventions za sve isplate koje su izvršile putem Ugovora o djelu za sva lica angažovana na projektu (3 profesora i 8 administrativnog i tehničkog osoblja)
- Nedostaje sedam originalnih mandatnih pisama (Annex III) za sljedeće partnere:
  1. University of Mostar
  2. University of Novi Sad
  3. State University of Novi Pazar
  4. University of Montenegro
  5. University of Vaasa (UoV)
  6. World University Service Austria
  7. Ministarstvo obrazovanja i sporta u Podgorici
- Nedostaju Partner Agreements sa Ministarstvom obrazovanja i sporta u Podgorici i Federalnim ministarstvom obrazovanja i nauke
- Nedostaju timesheets za sve angažovane kadrove na projektu
- Sredstva projekta QiR korištena su za službena putovanja u svrhu sastanaka Konzorcija za potrebe drugih TEMPUS projekata

Konkretno, u prvom slučaju radi se o putovanju Prof. dr. Samira Arnautovića i Alije Mustafića u Heidelberg (Njemačka) radi sastanka Konzorcija projekta EQADIL. Tada je isplaćena akontacija u ukupnom iznosu 500,0 € (250,0 € po osobi). Nedostaju podaci o tome s kojeg računa je plaćeno putovanje u Heidelberg. U drugom slučaju radi se o putovanju Nine Đikić i Alije Mustafića u Beč (Austrija) radi sastanka Konzorcija projekta Interface. Tada je isplaćena akontacija u ukupnom iznosu 1152,0 € (576,0 € po osobi). Dodatno, za troškove

avioprevoza isplaćeno je 763,7 €. Dakle, u slučaju ovog putovanja na teret QiR palo je ukupno 1915,7 €.

Konačno, na osnovu raspoložive dokumentacije zaključujem da je na teret QiR palo ukupno 2415,7 €. Obzirom da je 14.01.2013. Alija Mustafić vratio 1650 €, što će biti uplaćeno na račun QiR, potrebno je još da se na račun QiR iz sredstava projekta Interface vrati iznos od 763,7 € za troškove avioprevoza.

Putovanja za više osoba unutar projekta nego što je to bilo planirano

Konkretno, unutar WP2 (aktivnost 2.2.) bilo je moguće putovanje u Paris za 2 osobe, u periodu od 06-11 mjeseca projekta. Na putovanje su išli 3 osobe: prof. dr. Samir Arnautović, Nina Đikić i Alija Mustafić. Ukupno se moglo potrošiti 2352 €, dok je to u slučaju ovog putovanja bilo 2913 €. Dakle, u odnosu na dozvoljeno, iznos je premašen za 561 €. Takođe, putovanje je moralo biti u periodu od 15.03.2012. – 14.09.2012, dok se ono desilo u periodu od 04.11. – 07.11.2012. što je izvan predviđenih termina. Boarding passes za Paris je Alija Mustafić dostavio naknadno 08.01.2013., kao i račun turističke agencije Kuk.

Unutar WP9 (aktivnost 9.1., Project management, monitoring) planirano je putovanje u jednu partnersku zemlju za 4 osobe. Ukupno se moglo potrošiti 1180€. U Novi Pazar na sastanak Konzorcija putovali su 4 osobe: prof. dr. Samir Arnautović, Prof. dr. Damir Marić, Nina Đikić i Alija Mustafić koji su potrošili ukupno 2420,6 €. Putovanje je obavljeno u periodu od 08.09 – 11.09.2012. U odnosu na dozvoljeno, iznos je premašen za 1240,6 €.

Zaključak povodom putovanja unutar projekta: Potrošeno je 1801,6 € više od planiranog.

Isplate povodom stavke Staff Costs

Radi preglednosti, Izvještaj o realizaciji stavke Staff costs prikazan je u vidu tabela.

Cat. 2

Ime i prezime	Neto iznos (KM)	Bruto iznos (KM)	Bruto iznos (€)	Broj dnevnića (po 80 €)	Razlika (€)
Prof. dr. Faruk Čaklovića	500,0	593,0	303,2	3	63,2
Prof. dr. Damir Marić	1126,5	1336,0	683,1	8	43,1
Prof. dr. Samir Arnautović	5310,6	6298,4	3220,3	40	20,3

Ukupan broj potrošenih dnevnica unutar Cat. 2 (iznos 80 €) je 51, što je u skladu sa planiranim brojem dnevnica za ovu kategoriju.

Cat. 4

Ime i prezime	Neto iznos (KM)	Bruto iznos (KM)	Bruto iznos (€)	Broj dnevnic (po 45 €)	Razlika (€)
Alija Mustafić	10010,6	11872,6	6070,4	134	40,4
Đikić Nina	10010,6	11872,6	6070,4	134	40,4
Methadžević Armin	900,0	1067,4	545,7	12	5,7
Čorbo Anisa	1150,0	1363,9	697,3	15	22,3
Dugalić Edin	900,0	1067,4	545,7	12	5,7
Malović Fatima	100,0	118,6	60,6	1	15,6
Isović Jasmina	200,0	237,2	121,3	2	31,3
Drkenda Zehra	200,0	237,2	121,3	2	31,3

Ukupan broj potrošenih dnevnica unutar Cat. 4 (iznos 45 €) je 312.

Napomena: Aliji Mustafiću produžen je Ugovor o djelu za period 01.10.2012. – 28.02.2013 na iznos 900,0 KM (neto) mjesečno i to na teret QiR i EQOPP podjednako. Ukupan neto iznos za navedeni period je 4500,0 KM, što je 5337 KM bruto. Na teret projekta QiR tako dodatno pada 2668,5 KM ili 1364,4 €. To je 30 dodatnih dnevnica po 45 € sa 14,4 € razlike. Dakle, stanje nakon 28.02.2013. bit će potrošenih $312 + 30 = 342$ dnevnice.

Veoma važno je napomenuti da je ukupan planirani broj dnevnica za Cat. 4 pod stavkama 9.1. i 9.2. (WP9) jednak: $252 + 108 = 360$. Unutar ostalih WP, ukupan broj dnevnica za Cat. 4 je: 10 (WP1) + 5 (WP2) + 2 (WP4) + 4 (WP8) = 21 .

Zaključak: Za Cat. 4 za kompletan projekat planirane su 381 dnevnic dok će ih nakon 28.02.2013. biti potrošeno 342 ili $342/381=89,8\%$, što je za 17 sedmicu tj. za $17/36=47,2\%$ proteklog perioda trajanja projekta previše.

- Iz dokumentacije nije jasno kako se planirao platiti iznos za co-financing koji za UNSA iznosi 9796,649€, što je otvoreno pitanje.
- Nisam mogao uočiti da su započete bilo kakve aktivnosti u pripremi interim reporta.

Ovaj Izvještaj odnosi se na finansijski aspekt projekt. Izvještaj o implementaciji projektnih aktivnosti ću dostaviti naknadno jer je moguće dobiti opšti utisak o fazi u kojoj se projekt nalazi, ali s obzirom na to da dokumentacija koja je preuzeta tokom primopredaje nije sortirana, dodatno je usporen rad na sagledavanju postignutog prema specifičnim ciljevima projekta. To se posebno odnosi na segment implementacije projektnih aktivnosti i komunikacije s partnerima.

Sarajevo, 16.01.2013.

(Doc. dr. Senad Odžak)

Dokaz da je Rektorat potraživao pravdanje utroška novca (primitak, potpis dokumenata...) na ime projekta za koji je bio odgovoran:

University of Sarajevo
Rectorate

Univerzitet u Sarajevu
Rektorat

Broj: 0101-12 / 2013.
Sarajevo, 15.02.2013. godine

Prof. dr. Samir Arnautović
71000 SARAJEVO
Aleja Lipa 62

Poštovani profesore Arnautović,

U prilogu dopisa dostavljamo Vam dokumentaciju vezanu za Vaš angažman u Tempus Projektu br.517097-TEMPUS-1-2011-1-BA-TEMPUS-JPGR. Dokumentacija se odnosi na period naveden u Convention for Staff Costs, poslove koje ste obavili i naknadu koju ste primili, a koja Vam je pripala iz Budžeta projekta.

Molimo da potpisanu dokumentaciju vratite najkasnije 20.02.2013. (srijeda), lično ili na adresu:

Univerzitet u Sarajevu
Obala Kulina Bana 7/II
SARAJEVO

Kopiju potpisane dokumentacije s Vaše strane i protokolisanu na Univerzitetu u Sarajevu, vratit ćemo Vam za ličnu arhivu.

U slučaju potrebe za dodatnim informacijama, možete kontaktirati doc. dr. Senada Odžaka, koordinatora projekta, na broj 061-265 216 ili na e-mail: gim.senad@gmail.com.
Takodjer, stručne službe Univerziteta u Sarajevu stoje Vam na raspolaganju za sve dodatne upite.

S poštovanjem,

PROREKTOR

Prof. dr. Faruk Mukić

Prilog: kao u tekstu

Univerzitet u Sarajevu - Obala Kulina bana 7 - 71 000 Sarajevo - Bosna i Hercegovina

Telefon : ++387(33)226-378 ; ++387(33)668-250. fax: ++387(33)226-379

<http://www.unsa.ba>

javnost@unsa.ba; info.rektorat@unsa.ba

BiH Tempus ured
Gospodin Suad Muhibić, direktor
Cc. Prof. dr. Muharem Avdispahić, rektor

Sarajevo, 22.03.2013.

Predmet: Izvještaj o aktivnostima projekta Quality in Research u periodu 15.10.2011.–31.12.2012. godine

Poštovani,

U svojstvu kontakt osobe ovog projekta, informisan sam o vašem uključenju u poslove koje su do vašeg uključenja, bile tretirane kao interni poslovi Univerziteta u Sarajevu. Nastupili ste u kapacitetu direktora Tempus ureda u Bosni i Hercegovini i iznijeli opšte tvrdnje o načinu rada prethodnih osoba angažovanih na projektu a da niste od nas kao druge strane zatražili potpunu informaciju o stanju na koje se vaše uključenje odnosi i niste uveli sve aktere na koje se obraćanje odnosi. Stoga iznosim sljedeće činjenice:

Dana 27. 12. 2012. godine preuzeo sam projekat Quality in Research u svojstvu nove kontakt osobe. Preuzimanjem dokumentacije projekta 04.01.2013. u prostorijama Kampusa Univerziteta u Sarajevu nisu dostavljeni neophodni dokumenti koji opravdavaju troškove na projektu, kao što su staff convention forms (SCs), individual mobility reports (IMRs) i Timesheets. Nakon što sam napravio detaljnu finansijsku analizu utrošenih sredstava, pri čemu je zaključno sa 31.12.2012. (u prvoj polovini projekta) potrošeno 290,38 administrativnih dnevnica (od mogućih 360 za projektnu i finansijsku koordinaciju projekta, radni paket 9), što je 80,66%, bilo je potrebno prikupiti nedostajuću dokumentaciju. Preuzimanjem projekta preuzeo sam i obavezu da i u ovim okolnostima nastavim sve aktivnosti što činim svakodnevno i činit ću do kraja projekta, za što naš univerzitet ima kapacitete. Zaduženi kolega Alija Mustafić je 21.02.2013. predao gospodi Zehri Drkenda službenu zabilješku prema kojoj tražene dokumente nisu potpisale sljedeće osobe:

1. Prof. dr. Samir Arnautović

- SC i Timesheets: 1819,20 EUR;
- IMR za putovanje u Novi Pazar: 692,6 EUR;
- Dokument za troškove korištenja privatnog automobila za putovanje u Novi Pazar: 116,6 EUR;
- IMR za putovanje u Paris: 1169,11 EUR;

2. Nina Đikić

- SC i Timesheets: 4668,99 EUR;
- IMR za putovanje u Novi Pazar: 576,00 EUR;
- IMR za putovanje u Paris: 1169,11 EUR;

3. Armin Methadžević, SC i Timesheets: 545,73 EUR.

I vama i nama je poznato da monitoring koje provode nacionalne tempus kancelarije u ime EACEA agencija podrazumijeva samo monitoring realizacije aktivnosti tempus projekta ali ne i detaljan uvid u administriranje projekta i njegovu finansijsku realizaciju. Stoga, iznesene tvrdnje nisu utemeljene na cjelokupnom uvidu u realizaciju projekta te smatramo da ste se trebali ograditi od davanja općih izjava bez konsultacije nas kao druge strane u ovoj komunikaciji.

S poštovanjem,
Doc. dr. Senad Odžak

1

Utrošak sredstava, u bilo kojoj visini za bilo koji period, sam za sebe ništa ne govori, ukoliko se radilo o planskom trošenju u skladu sa projektnim aktivnostima i programom Univerziteta. Pritom se mora znati da projektne aktivnosti, koje planira sam učesnik u projektu, mogu biti realizirane prema planu projekta, ali i korigirane u skladu sa okolnostima njegove realizacije.

Kako je u izvještaju doc. dr. Senada Odžaka jasno naglašeno, došlo je do prekoračenja izvjesnih budžetski stavki. To ukazuje jasno i razgovijetno da nije riječ o planskom i namjenskom trošenju, pogotovo kada je riječ o fiksnim i administrativnim troškovima u kojima prema pravilima o vođenju financija za EC nikako ne smije doći do izmjena. Kako je tužena koordinirala dva velika projekta za EC Brisel i EC BiH i ukupno 99 projekata za druge respektabilne donatore, tako je veoma upućena u pravila trošenja novca za EC. Kako dnevnice i administrativni troškovi nisu aktivnosti time je navedena Arnautovićeva tvrdnja o izmjenama aktivnosti besmislena i neutemljena osim ukoliko tužitelj pod tim ne podrazumijeva službena putovanja u svrhu sastanaka Konzorcija za potrebe drugih projekata. E u tom slučaju dolazi do diskrepancije između pravila i normi i Arnautovićevog viđenja vođenja projekata. Administrativni troškovi su fiksni i ne pomjeraju se ni u slučaju pomjeranja aktivnosti. U slučaju pomjeranja aktivnosti za izvjestan vremenski period, srazmjerno se pomjeraju projektni troškovi koji mogu uključivati ljude, ali to nikako nisu administrativni troškovi.

Također se pokušava sakriti činjenica da je tužitelj bio koordinator projekta i odgovorna osoba, ali ne radi toga jer je to činio po funkciji prorektora, nego jer je, sa timom svojih suradnika, bio autor i kreator cijelog projekta, uključujući i stvaranje konzorcija. Projekat je imao svoj koncept i bio je vezan za praćenje ukupnih aktivnosti koje su obavljane u R&D centru UNSA. Slično kao i neki prethodni projekti i ovdje se radilo o "vezanim aktivnostima" i ostvarivanju uspješnosti na temelju uvezivanja aktivnosti, što nakon odlaska tužitelja više nikada nije uspješno učinjeno u projektnom segmentu na UNSA.

Tužena upravo iznosi a ne sakriva činjenice među kojima se nalazi i činjenica da je Arnautović kao prorektor zadužen za koordiniranje projekta. Uostalom, u svom obraćanju EC, Arnautović predstavniku EC pobježe objašnjava tko je zapravo on: "when I was Vice-Rector for International Cooperation, we had successfully implemented various Tempus projects..." Dakle, Arnautović sam naglašava da je to funkcija koju je obavljao kao prorektor za međunarodnu suradnju. Činjenica da je Arnautović, kako veli učestvovao u kreiranju projekta, nam samo sugerira da iako jeste bio involviran u kreiranje projekta nije bio upoznat sa pravilima realizacije EC projektata. Treba naglasiti da tema tužbenog spora nije koncept projekta niti uspješnost vođenja projekta, nego prekomjerno trošenje novca unutar administrativnih i putnih troškova. „Uvezivanje“ projektnih aktivnosti iz više različitih projekata je apsolutno nedopustivo kod respektabilnih donatora poput EC a pogotovo ne preklapanje financiranja i budžetskih stavki različitih projektata jer bi se to moglo smatrati pranjem novca. (Ovo je samo jedan problematički sud). Ukoliko znamo pravila za vođenje financija u EC projektima, onda nužno znamo i da svaki projekt ima svoj odobreni budžet koji je striktno određen i da svaki utrošak sredstava treba da se kreće u tim okvirima. Svaki nepotpisan i neovjeren dokument koji se odnosi na financije znači da taj trošak nije opravdan kod donatora. Npr. novac koji se preuzme za dnevnice i nikada ni na koji način ne opravda jeste novac koji je nelegalno potrošen ili bolje reći otuđen. Ukoliko se u nekom izvještaju o utrošku novca za EC nađe sljedeća tvrdnja: "Sredstva projekta QiR korištena su za službena putovanja u svrhu sastanka konzorcija za potrebe drugih TEMPUS projekata" onda imamo posrijedi pretakanje novca sa jednog na drugi račun. Treba možda naglasiti

da EC upravo u cilju zaštite novca koji odobri za neki projekt zahtijeva otvaranje podračuna za svaki pojedinačni projekt, da uz uplatnice zahtijeva i kartice analitike i izvode iz banke. Ma koliko bila plemenita ideja realizacije sastanka konzorcija, ukoliko ti troškovi nisu predviđeni budžetom projekta iz kojeg su službena putovanja financirana, taj novac je neovlašteno i bez pokrića pravdan. Ukoliko je za neko putovanje predviđeno putovanje za četiri osobe u odobrenom iznosu od 1180EUR, a potrošeno je 2420,6EUR, onda se ova razlika u novcu može nazvati „neplansko i neodobreno trošenje novca“. Kada bi uz ovu nemalu razliku o utrošku sredstava stajao adendum koji je potpisala EC i kojim je dozvoljeno prekomjerno trošenje novca onda ovo prekoračenje ne bi bilo nelegitimno. Dok god takvog papira nema, novac je utrošen izvan pravila ugovora. Ukoliko je nekom članu projektnog tima isplaćeno 30 dnevnica više u odnosu na odobreni broj, onda je riječ o neplanskom utrošku novca ili nesavjesnom trošenju novca osim u slučaju postojanja adenduma za to prekoračenje. Primjere o diskrepanciji između odobrenih i utrošenih sredstava za koja je Arnautović jedini odgovorni predstavnik UNSA, jer je potpisao ugovor sa EC u ime UNSA, a koje je Vlasisavljevićka Sudu priložila lako je pratiti u dokumentima koji slijede i to, prije svega, kroz dokument "ODLUKA" Upravnog odbora UNSA od 12.10.2011. godine.

University of Sarajevo
Rectorate

Univerzitet u Sarajevu
Rektorat

-UPRAVNI ODBOR-
Broj: 02-34-794-2/11
Sarajevo, 12. 10. 2011. godine

Na osnovu člana 27. Zakona o ustanovama ("Službeni list R BiH" broj: 6/92, 8/93 i 13/94), člana 125. Zakona o visokom obrazovanju Kantona Sarajevo – Prečišćeni tekst („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 22/10) i člana 162. Pravila Univerziteta u Sarajevu, Upravni odbor Univerziteta u Sarajevu, na svojoj 45. sjednici, održanoj 12. 10. 2011. godine, d o n i o
j e

ODLUKU

I

Daje se saglasnost na Ugovor broj 2011 – 2511 / 001 - 001 (Grant Agreement Number 2011 - 2511 /001 - 001) od 29. 9. 2011. godine (3. 10. 2011. godine) – projekat „Kvalitet u istraživanju - Quality in Research“, zaključen između Univerziteta u Sarajevu, potpisan od strane prorektora Univerziteta prof. dr. Samira Arnautovića, i Evropske unije zastupane od strane Evropske komisije u Briselu.

II

Odobrava se unos sredstava u iznosu od 544.311,67 EUR-a, koja je po Ugovoru iz tačke I ove Odluke Evropska komisija u Briselu uplatila na podračun Univerziteta u Sarajevu broj 1610000008963490 kod Raiffeisen bank d. d. Sarajevo, u Finansijski plan Univerziteta u Sarajevu za 2011. godinu.

III

Ovlašćuje se prof. dr. Samir Arnautović za implementaciju Ugovora, navedenog u tački I ove Odluke, što podrazumijeva realizaciju svih ugovorenih obaveza u iznosima većim od 10.000,00 KM – protuvrijednost u EUR-ima, uz obavezu dostave izvještaja o implementaciji Ugovora Upravnom odboru Univerziteta.

IV

Nalaže se Službi za računovodstvo Univerziteta u Sarajevu da evidentira i proknjiži uplaćena sredstva iz tačke II ove Odluke i prati utrošak istih.

V

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje:

Dana 29. 9. 2011. (3. 10. 2011. godine) između Univerziteta u Sarajevu i Evropske unije zastupane od strane Evropske komisije, potpisan je Ugovor broj 2011 – 2511 / 001 - 001 (Grant Agreement Number 2011 – 2511 / 001 - 001).

U cilju realizacije navedenog projekta, Upravni odbor je donio odluku kao u dispozitivu.

**PREDSJEDNIK
UPRavnog ODBORA**

Prof. dr. Kemo Sokolija

Dostaviti:

- Prof. dr. Samir Arnautović
- Služba za računovodstvo UNSA
- Služba za pravne poslove UNSA
- a/a

Univerzitet u Sarajevu - Obala Kulina bana 7 - 71 000 Sarajevo - Bosna i Hercegovina
Telefon : ++387(33)226-378; ++387(33)668-250; fax: ++387(33)226-379

<http://www.unsa.ba>

javnost@unsa.ba; info.rektorat@unsa.ba

I konačno, kao potkrepu za prethodno navedene stavove o pravilnom korištenju fondova iz EC projekata nudim priručnik koji je kreirao TACSO kako bi olakšao implementaciju EC projekata grant holderima:

http://www.tacso.org/doc/doc_manual_3.pdf

Zato gospodin Odžak ne može mjerodavno ni sagledati već provedeni segment realizacije, kao ni ocijeniti iskorištenost kapaciteta vezanih za administriranje i koordiniranje projektima. Uspješna realizacija svih projekata bila je vezana za funkcioniranje sistema koji je postojao, a koji je novi menadžment UNSA uništio. Naravno, uz sve to se želi prikriti činjenica koju je u svom svjedočenju iznio ex rektor Faruk Čaklovića, da sredstva u Rektoratu nisu bila trošena prema odluci jedne osobe, nego prema odlukama Kolegija rektora. U tom smislu, koordinatori projekata su predlagali rješenja u finansijskom menadžmentu, ali su ta rješenja bila prihvatana od strane Kolegija i za njih je odgovornost snosio rektor kao ovlaštena osoba Univerziteta.

Evo još jedne neistine koju je izrekao Arnautović ili neistine koja je rezultat neznanja. Osoba koja potpiše ugovor sa EC je jedina odgovorna za realizaciju projekta. Pa upravo tako je sačinjena Odluka u kojoj stoji da se "ovlašćuje prof.dr

Samir Arnautović za implementaciju Ugovora, navedenog u tački I ove odluke, što podrazumijeva realizaciju svih ugovornih obaveza u iznosima većim od 10.00,00 KM-protuvrijednost u EUR-ima, uz obavezu dostave izvještaja o implementaciji Ugovora Upravnom odboru Univerziteta“. Onog trenutka kada je potpisan grant agreement (ugovor) sa EC, osoba koja ga je potpisala preuzima ukupnu odgovornost za projekt u cjelini. Uostalom, Arnautović je i Odlukom UO UNSA imenovan odgovornom osobom za projekt. Možda je i postojao nekakav Kolegij rektora u vrijeme implementacije projekta ali oni nažalost u ugovoru ne igraju nikakvu ulogu, jer ugovor nije potpisao kolegij, nego Arnautović. Rektor jeste ovlaštena osoba za Univerzitet, ali ne i za navedeni projekt.

A da je to tačno, potkrepljujemo mailom u kojem Arnautović predstavnicima EACEA Piia-i Heinamaki šalje obavijest da podnosi ostavku na vođenje Tempus projekata kojim koordinira UNSA, zbog toga jer je kao odgovorna osoba od strane Rektorata onemogućen da upravlja istim. U pismu se jasno vidi da nikada ranije, a najmanje u protekle četiri godine, nije bilo problema oko projekata koji su vođeni, ali da radi samovolje odgovornih osoba u Rektoratu UNSA, više nemože voditi aktivnosti oko istih. Isto tako, iz zapisnika o primopredaji projektne dokumentacije i opreme R&D centra UNSA, vidi se da je kompletna dokumentacija predana službenicima Rektorata. Nikada nije bilo nikakvih primjedbi na ovu primopredaju, što dezavuiraju navode tužene.

Činjenica je da je Samir Arnautović pisao predstavnicima EC, što smo prethodno i vidjeli, ali kako i sam navodi, pisao je "kao odgovorna osoba" čime je potkrijepio Vlasisavljevićkinu tvrdnju da je odgovorna osoba za projekt u svim njegovim aspektima, pa tako i finansijskim. Dalje tvrdi da je predao kompletnu dokumentaciju i da nije bilo "primjedbi na ovu primopredaju". Ako je primopredaja protekla bez incidenata, disonantnih tonova ili bilo kojeg drugog oblika neprofesionalnog ponašanja, ne znači da je materijal koji je preuzet valjan. Službenici Rektorata, što je vidljivo iz Zapisnika koji Arnautović dostavlja Sudu, nisu ulazili u analizu sadržaja preuzetog materijala nego bilježili sve što su zatekli u Tempus uredu. Premda treba još jednom istaći da čak i u tom segmentu nije bilo sve predato niti pripremljeno u trenutku primopredaje.

Pored svega, jasno je da tužitelj nije mogao "sam sebi isplaćivati honorare za dvije godine unaprijed", kao i to da je podnesak koji tužena dostavlja Sudu samo pokušaj dezavuiranja Suda i narušavanja zakonitosti postupka. Izvještaj na koji se tužena poziva, zapravo nije nikakav izvještaj nego prilično nekompetentno izjašnjavanje novog koordinatora o aktivnostima i finansijskom stanju. U tom smislu, veoma je interesantno da su u ovom "Izvještaju" navodi putovanje u Heidelberg koje nije realizirano! Jedinu kompetentnu izvještaj je onaj koji je napravio Tempus ured u BiH, a koji je bio više nego pozitivan za vrijeme u kojem je Arnautović vodio projekte. Zahtjev Faruka Mekića prema tužitelju, nije vezan za "pravdanje" troškova odstrane tužitelja, nego potvrđivanje da su sredstva bila isplaćena. Drugim riječima, tužena pokušava podmetnuti Sudu da je sredstva trebao pravdati tužitelj, što je netačno!

Prosto je nevjerovatno da Arnautović tvrdi kako "sam sebi nije mogao isplaćivati novac". Dakako nitko ne misli da je Arnautović sjedio u sefu i stavljao novac u svoj novčanik prema potrebama, ali jeste odgovoran za svaki isplaćeni fening iz projekta kao i svaki ugovor, dnevnicu, putni trošak i sve ostalo što se odnosi na projekt. Iz toga slijedi figura "sam sebi isplaćivati novac". Koordinator stoji iza svake isplate pa tako i one njemu samome. Dokument naslovljen kao izvještaj u kojem su iznijeti podaci o trošenju novca i ništa više, jeste samo izvještaj i ništa više. Podaci, statistike i iznošenje brojeva ne mogu biti "prilično kompetentni" niti nekompetentni. Mogu biti istiniti ili neistiniti, a Arnautović ni jednog trenutka ne kaže da nisu istiniti nego nam

nudi kvalifikaciju sposobnosti doc. dr. Senada Odžaka. Prosto nevjerojatno zvuči Arnautovićevo obrazloženje zahtjeva prorektora Faruka Mekića (broj: 0101 od 15.02.2013. koji je prezentiran prethodno) da se ne odnosi na "'pravdanje' troškova" nego na "potvrđivanje" da su sredstva isplaćena. "Potvrđivanje" tj. "potpisivanje" dokumentacije prema pravilima EC spada u istu kategoriju "pravdanje sredstava" inače bi njihov zahtjev bio apsurdno dupliranje obaveza, osim ukoliko se Arnautović ne razumije u financije bolje od eksperata iz EC. Stoga, tužena ne pokušava podmetnuti sudu da je sredstva trebao pravdati tužitelj, jer tužitelj uistinu jeste trebao pravdati sredstva što je vidljivo iz Mekićevog zahtjeva kao i činjenica navedenih u Izvještaju doc.dr. Odžaka.

Sredstva pravda institucija koja je ista dobila i utrošila, što se dokazuje potvrdom sudionika da su primili naznačene iznose. Pravo je pitanje zašto su takve potvrde tražene, nakon što su predate sa kompletnom projektnom dokumentacijom, ali to Sud u ovom slučaju ne zanima.

Nevjerojatna je Arnautovićeva neupućenost u njegove ugovorne obveze kao i obveze koje je preuzeo Odlukom UNSA o njegovoj odgovornosti za projekt. On je kao potpisnik ugovora odgovorna osoba, a uostalom tako se i sam oslovljava u dopisu prema EC. Da sporni dokumenti nisu predati govori upravo Zapisnik na koji se Arnautović poziva. Ovdje nalazimo i jednu valjanu Arnautovićevu misao „sredstva pravda institucija koja je ista dobila i utrošila, što se dokazuje potvrdom sudionika da su primili naznačene iznose“. Eto, upravo to što on navodi nedostaje u projektnoj dokumentaciji. Pa tako nema ni njegovih potvrda koje prorektor Mekić od njega traži da potpiše. Osim! Osim ako je prorektor Mekić neki kverulant koji podmeće Arnautoviću. Ali ako jeste Mekić kverulant, onda nisu svi oni ljudi koji su potpisali Zapisnik koje je upravo Arnautović dostavio sudu, a u kojem stoji da nedostaju dokumenti koje traži Mekić od Arnautovića.

Sa ovim zahtjevom tužitelj do danas nije ni bio upoznat, a dokumentacija koja sadrži ove potvrde svakako je bila predata Rektoratu, kao što se vidi iz Zapisnika o primopredaji koji ovdje prilažemo. Pored svega, sve što tužena navodi vezano za projektnu dokumentaciju, nema nikakve veze sa predmetom tužbe. Kako su projekti vođeni, šta je sve plaćano, koja su službena putovanja obavljena i sa čijim odobrenjem (svako odstupanje od projektnih zadataka zahtijeva odobrenje Brisela), potpuno je nevažno i nema veze sa tvrdnjom tužene da je Arnautović "sam sebi isplaćivao honorare dvije godine unaprijed". Tužena pokušava unijeti zabunu u raspravi i skrenuti pažnju suda sa njene klevetničke izjave, na za ovaj postupak nebitna pitanja vođenja i realizacije projekata.

Da li jeste ili nije Arnautović upoznat sa protokoliranim službenim zahtjevom Rektorata prema njemu da ispuni svoje financijske obveze nije predmet Vlaisavljevićkinog dokazivanja isplata unaprijed utrošenih sredstava. Ukoliko Rektorat bez ikakvog smisla protokolira svoje dopise i tako protokolirane ih nikome, a na koga su naslovljeni, ne dostavlja, to govori o javašluku Rektorata, ali to nije poanta tužiteljčinog dokaznog materijala, nego dokazivanje da Arnautović nema zaokružene financijske obaveze prema UNSA. Ukoliko EC u Briselu treba da odobri realokacije, čudi me da je Arnautović propustio da ta odobrenja prezentira Sudu braneći se od Vlaisavljevićkinog dokaznog materijala tj. od njenih "insinuacija". A besmislena tvrdnja da "šta je sve plaćano" projektom nema veze sa "tvrdnjom tužene" samo ukazuje na još jedan Arnautovićev propust: nije pročitao dokaze tužene, a još manje zapisnik koji je u svoju odbranu dostavio. Dalje, koordinator projekta potpisuje isplaćivanje novca svim angažiranim u projektu pa tako i samome sebi ukoliko je angažiran u projektu. Ukoliko Samir Arnautović, koordinator projekta, nije isti onaj Samir koji nije opravdao projektna sredstva, onda Samir Arnautović nije sam sebi isplaćivao novac.

II DIO - PLAGIJATI SAMIRA ARNAUTOVIĆA

Da navodi tužene kako nije mogla na vrijeme obaviti "analize" sadržaja Arnautovićevih knjiga nisu istiniti, svjedoči mail iz javne korespondencije koju su u martu 2014. javno vodili Ugo Vlaisavljević i Samir Arnautović, a u kojem se neki od navoda tužene koje ista sada dostavlja kao "nove dokaze", doslovno iznose u formi Vlaisavljevićevih "sumnji" i "pitanja". Mislimo da je potpuno jasno da Vlaisavljevićev mail koji prilažerno, kao i odgovor tužitelja na ovaj mail, dokazuju nesnovanost navođenja starih tvrdnji bračnog para kao "novih sudskih dokaza". U tom smislu, očigledno je da tužena želi izvršiti "pravno nasilje" nad procesom i Sud dovesti u situaciju koja nije u skladu sa ZPP-om.

Tužena, zapravo nije ni morala nabaviti niti jedan jedini dokaz, jer nije iznijela apodiktički sud nego mišljenje da Arnautović posuđuje misli drugih autora. Ujedno, nije morala jer je sadržaj Arnautovićeve tužbe zasnovan na neistinama, pa je njena obrana mogla počivati samo na dokazivanju neistina iz sadržaja tužbe. Ali o sadržaju tužbe će biti riječi na kraju. No, zbog dobrobiti zajednice nakon prvog ročišta počela je prikupljati sve raspoložive materijale koji ukazuju na Arnautovićev plagijarizam. Ti materijali svakako uključuju i istraživanja koja je redovni profesor Ugo Vlaisavljević uradio. Eto, Ugo Vlaisavljević je samo „sumnjao“ što je kolegijalnost na djelu, a tužena ne sumnja nego u knjizi *Plagijarizam* tvrdi. Kako će Arnautović tek nešto kasnije priložiti navedeni mail, tako će o njemu biti riječi naknadno. No ovdje treba skrenuti pažnju na činjenicu da Arnautović miješa likove Uge i Sanje, jer nije Sanja u tom mailu ništa ni tvrdila ni sumnjala nego Ugo. Stoga Ugine stare „sumnje“ su u Sanjinom materijalu postale „tvrdnje“.

Mada, Arnautovićeva je logička nedosljednost opet na djelu. U rečenici iznad Arnautović veli kako Vlaisavljević „sumnja“, a odmah u sljedećoj da „tvrdi“. Sintagma „pravno nasilje“ je uobičajen ukras Arnautovićevih tekstova na portalu Ekran.ba, no zaista u sudskom spisu samo ukazuje da ni sam ne zna što želi reći, o čemu svjedoči cijela rečenica u kojoj se nalazi sintagma „pravno nasilje“. On zaključuje da prezentirajući dokazni materijal tužena dovodi Sud u situaciju koja nije u skladu sa ZPP i vrši pravno nasilje nad procesom. Vjerujem da je ovu rečenicu pisao u, kako voli naglasiti, „normalnim“ uvjetima i da se amfibična struktura ovog suda ne može pripisati okolnostima ili računaru koji odbija poslušnost. U Arnautovićevoj rečenici se nameće da će sud trpjeti zbog dokaza jer nisu u skladu sa ZPP, a ne nikako tužena ako je nešto pogriješila ili možda tužitelj.

A da se dokumentacija priložena uz podnesak ne može smatrati dokazom, nego opservacijama nepoznatih osoba, pokazuje i činjenica da u Bosni i Hercegovini ne postoji zakon o plagijarizmu, niti bilo koja institucija koja meritorno i nepristrasno može prosuđivati šta je plagijarizam, a šta nije. Tako nešto posebno nije postojalo u vrijeme pisanja tekstova koje tužena proglašava plagijatima.

Evo još jedne Arnautovićeve logičke pogreške. Pogreška *antecedensa*: Ako nije bilo zakona o plagijarizmu, onda nema ni plagijata. Činjenica da u vrijeme pisanja svih Arnautovićevih knjiga nije postojao zakon o plagijarizmu, nikako ne znači da plagijarizam nije postojao. Dalje, plagijarizam se ne „prosuđuje“ sa strašću nego sa činjenicama. Postoje definicije plagijarizma, postojale su i u vrijeme prvih Arnautovićevih radova, i postoje plagirane rečenice. To je sve što treba za istraživanje plagijata.

Podnesci koji su dostavljeni sudu sadrže samo nerelevantna anonimna mišljenja, sa uvredljivim komentarima i intonacijom koja ne dokazuje ništa, izuzev sličnosti prijevoda i udžbeničkih formulacija nađenih u tekstovima radova tužitelja, kakvi se nalaze i u drugim udžbeničkim tekstovima. Ono što tužena konstruira u poglavlju svoje knjige kao "plagiranje

domaćih prijevoda u magistarskom radu Samira Arnautovića, potpuna je besmislica, koja se odnosi na sličnosti (ne istosti!) u navodima nekoliko rečenica Martina Heideggera kojem je posvećen cijeli rad. U svom klevetničkom govoru, ona sintagme i rečenične dijelove, koji ne izražavaju nikakvo mišljenje ili stavove, a koji su sasvim sigurno navođeni u kontekstu mišljenja Heideggera i za svakog iole upućenog čitaoca nedvosmisleno pripadaju ovom velikom misliocu, proglašava - plagijatom!

U Vlasisavljevićinoj knjizi ne postoje nikakvi komentari koji se odnose na Arnautovića, pa tako ne mogu biti uvredljivi ili ne, nego komentari koji se odnose na analizu rečenica. Arnautović je sasvim u pravu kada insistira na sličnostima u prijevodima različitih prevoditelja. No u njegovom slučaju nije akcent na sličnostima nego na ukradenim rečenicama koje on prevodeći tretira kao svoje. Uz svaki preuzeti prijevod Arnautović je dodavao još poneku misao autora od kojeg plagira i bez navodnika je plasirao kao svoju (*Plagijarizam*, str. 32., 33.,34.) bilo ispred ili iza citata. Tako je Heideggerove i Rortyieve misli potpisivao kao svoje. Evo samo da je ovaj dokaz dat sudu bilo bi dovoljno da se dokaže da je Arnautović plagijator. Jedna ukradena rečenica je dovoljna za ovaj sudski spor i dokazivanje tvrdnje da je “Arnautović posuđivao” tuđe rečenice:

<p><u>„Neskrivenost bića, to nikada nije neko samo predručno stanje, nego jedno zbivanje. Neskrivenost nije neko svojstvo stvari u smislu bića, niti neko svojstvo rečenica.“</u> /str. 21- 22/ (Arnautović navodi u fusnoti 17 izvornik: Martin Heidegger, Holzwege – doduše, kod njega je svaki put napisano Holzwegw – str. 42)</p>	<p>U prijevodu uglednih filozofa Danila Pejovića i Danka Grlića čitamo doslovno iste riječi istim redoslijedom: <u>„Neskrivenost bića, to nikada nije neko samo predručno stanje, nego jedno zbivanje. Neskrivenost (istina) nije neko svojstvo Stvari u smislu bića, niti neko svojstvo rečenica.“</u> /O biti umjetnosti, „Izvor umjetničkog djela“, Mladost, Zagreb, str. 49/</p>
---	--

Kasnije u svom magisteriju Arnautović opet citira Heideggera iz Holzwegw, i to ovako:

<p>„Djelo javno upoznaje sa drugim, ono objavljuje drugo, ono je alegorija. Sa zgotovljenom stvari sabire se u umjetničkom djelu još nešto drugo.“ /str. 40/</p>	<p>Prijevod Pejovića i Grlića doslovno isti: „Djelo javno upoznaje sa Drugim, ono objavljuje Drugo, ono je alegorija. Sa zgotovljenom stvari sabire se u umjetničkom djelu još nešto drugo.“ /str. 10/</p>
<p>Možda je ipak čista koincidencija ova podudarnost? Ali zasigurno nije rečenica koju je Arnautović <i>kao svoju vlastitu</i> stavio ispred ovog svog navodno vlastitog prijevoda. Tamo naime stoji: ... prevladavanje starometafizičkog razumijevanja umjetnosti nije jednostavno njegovo odbacivanje i nivelacija, nalazeći u djelu pored smisla koji ovo nosi, <u>i nešto drugo, nešto drugačije od onoga što je gola stvar sama.</u> / NEMA NAVODNIKA, str. 40/</p>	<p>Opet neka koincidencija! I Heideggerova rečenica koja prethodi citatu za kojeg se opredijelio Arnautović isto glasi, doslovno isto: „Umjetničko djelo jest doduše neka zgotovljena stvar, ali ono kaže još nešto drugo, nego što je gola stvar sama“ /hrvatski prijevod, str. 10/ Das Kunstwerk ist zwar ein angefertigtes Ding, aber es sagt noch etwas anderes, <i>als das bloße Ding selbst ist</i>, ἄλλο ἄγορεύει.</p>
<p>Arnautović: Odatle Rorty i ističe da bi „jedan od načina kojim bi smo opisali Heideggerov pozni rad bio onaj kroz koji bismo njega gledali kao onog koji brani pjesnika od filozofa“ <u>pri čemu se posao filozofije otkriva u očuvanju snage najtemeljnijih pojmova u kojima dasein izražava sebe,</u> pokazujući se kao fenomen, koji svoj subjektivitet mora uzeti kao relativan jednako kao i određenje svoje egzistencije u svijetu, prema kojoj on jeste, nasuprot bogu, ens creatum. /str. 53/</p>	<p>Rorty: One way to describe what Heidegger does in his later work is to see him as defending the poets against the philosophers. In the end, <u>the business of philosophy is to preserve the force of the most elemental words in which Dasein expresses itself.</u> /Rorty, Richard (1991): Essays on Heidegger and others. Philosophical Papers Volume 2. Cambridge: Cambridge University Press, str. 34/</p>

<p>Arnautović: <u>Ovdje misao u Heideggerovom terminološkom smislu, počinje sa htijenjem za suspenzijom verifikacionizma,</u> pokazujući da <u>niko ne može verificirati ispravnost odgovora.</u> Jednoznačni odgovori na taj način pokazuju se pouzdano neispravnim, ostavljajući pitanje otvorenim i dopuštenim za različita tumačenja. <u>Biću se na ovaj način pušta da bude,</u> pokazujući da raskrivanje, koje se pri tome dešava, nema pretenzije da naruši njegovu autentičnost. /str. 58-59/</p>	<p>Rorty: <u>Thought, in Heidegger's honorific sense of the term, begins with a willing suspension of verificationism.</u> It begins when somebody starts asking questions such that <u>nobody,</u> including himself or herself, <u>can verify the answers for correctness.</u>(...) In Heidegger's mind, the attitude of questioning which he thinks begins historical existence, and thus makes Dasein out of an animal, is associated with <u>an ability to do what he calls "letting beings be."</u> /Rorty, Richard (1991): Essays on Heidegger and others, str. 44.</p>
--	--

Smatram da prethodno navedeni primjeri dovoljno jasno dokazuju tvrdnju da je Arnautović doslovno prepisivao tuđe rečenice i prisvajao ih. Za Sud, više nego dovoljno. Za akademsku zajednicu tek jedan početak dokazivanja.

Čak i eventualne greške koje se pojavljuju u tekstu magistarske radnje, s obzirom da je rad pisan prema bilješkama u ratnim godinama (1994.), sasvim sigurno ne mogu biti tretirane kao eventualne greške koje bi bile počinjene u normalnim uvjetima. Naravno, samo u slučaju da senemaju klevetničke namjere!

Arnautovićeva najfrekventnija obrana od plagijarizma jesu tehničke greške koje nastaju pod nenormalnim uvjetima. Vjerujem da 1994. godina nije bila godina „normalnih“ uvjeta, ali autor je bio normalna osoba koja je stvarala jedno pisano djelo. Bez obzira na normalnost uvjeta autor ili je pismen ili nepismen, ili citirajući stavi navodnike ili ih ne stavi pa tako više ne citira nego krade. „Klevetničke namjere“ se nalaze u učitavanjima, a ne nikako u prezentiranju činjenica.

Klevetnička namjera se očito vidi u slučaju gdje na stranici 34 svoje "knjige" tužena navodi dio iz magistarskog rada u kojem se na očigledan način parafrazira Richard Rorty. Očigledno je da se rečenica koja slijedi citat iz Rortyjevog teksta, produžava kao Rortyjeva rečenica o zadaći filozofije, a nikako kao tužiteljeva "originalna" misao, jer se Rorty na samom početku rečenice apostrofira kao onaj na koga se odnosi cijeli kontekst!

Sada imam jednu dilemu. Da li je Arnautović uopće sam sklapao misli ili mu ih je netko poturao. Arnautoviću u primjeru na koji se poziva nedostaju dva navodnika. Arnautović je veoma pedantno otvorio i zatvorio navodnike gdje je procijenio da počinje i prestaje citat, ali u nastavku rečenice on se identificira sa Rortyjem. Nema tu ni govora o parafraziranju ili Arnautović ne zna razliku između parafraziranja i citiranja. Za parafraziranje ne trebaju navodnici, a za citiranje da. Ako tvrdi da je u prvom dijelu nešto parafrazirao onda to nikako nije smjelo biti stavljeno pod navodnike jer je riječ o autorskom tekstu Arnautovića u kojem jasno naglašava da referira na nekoga.

<p>Arnautović: Odatle Rorty i ističe da bi „jedan od načina kojim bi smo opisali Heideggerov pozni rad bio onaj kroz koji bismo njega gledali kao onog koji brani pjesnika od filozofa“ <u>pri čemu se posao filozofije otkriva u očuvanju snage najtemeljnijih pojmova u kojima dasein izražava sebe,</u> pokazujući se kao fenomen, koji svoj subjektivitet mora uzeti kao relativan jednako kao i određenje svoje egzistencije u svijetu, prema kojoj on jeste, nasuprot bogu, ens creatum. /str. 53/</p>	<p>Rorty: One way to describe what Heidegger does in his later work is to see him as defending the poets against the philosophers. In the end, <u>the business of philosophy is to preserve the force of the most elemental words in which Dasein expresses itself,</u> /Rorty, Richard (1991): Essays on Heidegger and others. Philosophical Papers Volume 2. Cambridge: Cambridge University Press, str. 34/</p>
--	---

<p>Arnautović: <u>Ovdje misao u Heideggerovom terminološkom smislu, počinje sa htijenjem za suspenzijom verifikacionizma,</u> pokazujući <u>da niko ne može verificirati ispravnost odgovora.</u> Jednoznačni odgovori na taj način pokazuju se pouzdano neispravnim, ostavljajući pitanje otvorenim i dopuštenim za različita tumačenja. <u>Biću se na ovaj način pušta da bude,</u> pokazujući da raskrivanje, koje se pri tome dešava, nema pretenzije da naruši njegovu autentičnost. /str. 58-59/</p>	<p>Rorty: <u>Thought, in Heidegger's honorific sense of the term, begins with a willing suspension of verificationism.</u> It begins when somebody starts asking questions such that <u>nobody</u>, including himself or herself, <u>can verify the answers for correctness.</u> (...) In Heidegger's mind, the attitude of questioning which he thinks begins historical existence, and thus makes Dasein out of an animal, is associated with <u>an ability to do what he calls "letting beings be."</u> /Rorty, Richard (1991): Essays on Heidegger and others, str. 44.</p>
---	--

Moguće je da se ovdje radilo i o tehničkoj grešci uzrokovanoj pisanjem i prekucavanjem rada u ratnim uvjetima, ali i bez toga je jasno da o "plagijatu" ne može biti ni riječi! I opet moramo podvući: ukoliko se ne radi o klevetničkoj namjeri! Ovdje je očigledno da je klevetnička namjera jedino što vodi tuženu!

Evo ponovno Arnautovićevih dokaza protiv Vlasisavljevićkine klevete. „Tehnička greška“ i „prekucavanje u ratnim uvjetima“!

Sama činjenica da se ne radi o tužiteljevim prevodilačkim radovima, nego o citatima tekstova iz izvornih djela koja se navode, ukazuje da je u pitanju čista konstrukcija u optužbama tužene, koja nije zasnovana na meritornom mišljenju nadležnih institucija, niti neutralnih i kompetentnih soba. Institut plagijarizma ne poznaje plagiranje u citiranju, niti se može odnositi na sličnosti u prijevodima, jer je sam prijevod vezan za originalni tekst o kojem u potpunosti ovisi. Razlike u prijevodima su, naravno, moguće, ali su jednako moguće i sličnosti, pa i istovjetnosti. To se posebno odnosi na kraće citate i tekstove znanstvenog sadržaja pisane na "aktivnim jezicima".

Dakle, sada Arnautović tvrdi da ne prevodi nego citira. Hajde da mu vjerujemo. Ali ako citira iz originalnih djela (vidi primjer gore) kako onda nema navodnike. Ako nema navodnike, onda krade. Arnautović je, izgleda, propustio da pročita u čemu je problem sa njegovim plagijatom sa 34. stranice. Ovdje je Arnautović u cijelosti preuzimao Rortyjeve rečenice kao svoje. Rečenicom da „institut plagijarizma ne poznaje plagiranje u citiranju“ Arnautović priznaje fenomen plagiranja. No, opet je na kliskom logičkom terenu. Plagiranje nastaje kada citat prestaje biti citat nego originalna misao druge osobe. U drugom dijelu iste rečenice Arnautović je sasvim u pravu. Sličnosti nisu istosti. No istosti u pogreškama u sličnim prijevodima su itekako plagijati.

Uostalom, ovdje navodimo samo nekoliko primjera ozbiljnih sličnosti prijevoda, kako u formi citata, tako i u formi prijevoda cijelih djela. Radi se opriznatim prevodiocima i znanstvenicima. Nije valjda da svi trebaju postati plagijatori radi toga jer to tako želi Sanja Vlasisavljević?

Od ovog trenutka Arnautović u dokazivanje klevetničkih namjera Vlasisavljevićke počinje navoditi imena drugih znanstvenika i prevoditelja, njihove radove i propitivati Sud i čitatelje da li su i to plagijati. Možda jesu svi redom, ali oni nisu pretmet tužbenog spora Arnautović vs Vlasisavljević, nego Arnautović i njegov znanstveni rad. Stoga niti jedan primjer koji Arnautović nudi, denuncirajući kolege i znanstvenike i implicirajući

njihovo plagijatorstvo, neće biti predmetom ove analize. Mene i Sud zanima samo i isključivo Arnautovićev očigledni plagijarizam. Žao mi je što je Arnautović propustio da analizira dokazni materijal o njegovom plagijatorstvu i što je umjesto toga analizirao druge radove pokazujući da su isti kao i njegovi.

Moguće je naći veliki broj ovakvih i sličnih primjera. Tužena bi, naravno, željela da ih uopće nema, jer oni dokazuju da je njeno navođenje samo primjer klevetništva i da nema nikakvu relevanciju, s obzirom na zastupljenost iste prakse kod različitih autora, pa čak i u različitim zemljama regiona.

Naći ili naći, nebitno je, ali jedan redovni profesor, prorektor bi ipak morao znati razliku između to dvoje.

Tužena upravo imajući u vidu sve različite oblike prijevoda, citiranja i parafraziranja tvrdi da je Arnautovićev opus temljen na plagijatima. Avaj, Arnautović opet pravi logičku pogrešku. Navođenje dokaza u samo jednom slučaju ne znači uzimanje tog dijela za cjelinu slučajeva, nego samo uzimanje tog jednog dokaza kao predmet analize. Dalje, primjeri drugih radova koje daje Arnautović nikako ne dokazuju da je „njeno navođenje samo primjer klevetništva“ jer njima se ne pobijaju niti potvrđuju njeni navodi o Arnautoviću. Relevancija se ogleda u rezultatima nekog rada, a ne nikako u „zastupljenosti iste prakse“ drugdje. Ovo bi značilo da samo zato što i drugdje ima plagijatora (iste vrste), Arnautović nije plagijator.

Što želi, ili ne želi, tužena nije niti može biti predmet sudskog dokazivanja, no, eto, da ipak istaknem što tužena nedvosmisleno želi: javnosti i Sudu ponuditi što više primjera Arnautovićevih plagijata.

Oba citata su, kako se očigledno vidi, minimalno različna. Da li to znači da se ovdje radi o plagijatu rektora Halilovića? Tako to želi u slučaju tužitelja predstaviti tužena, ali je očigledno da prijevodi ne moraju nužno sadržavati bitne razlike. Kao što smo vidjeli i u prethodnim slučajevima, te razlike ne moraju čak ni da postoje. Ne treba posebno naglašavati da je ovakvih primjera moguće naći u neograničenom broju. Razlike su upravo onakve kako se pojavljuju i u navodima tužitelja, a koje tužena kategorički naziva plagijatom! Ali, možda je i autor knjige Uvod u filozofiju Milan Uzelac plagijator?! Možda je plagijator i Enver Halilović, rektor Univerziteta u Tuzli? Možda su svi plagijatori koji citiraju i prevode slično, ili čak identično nekom već objavljenom prevodu? Tužena bi bez sumnje, samo da održi svoje tvrdnje, to potvrdila! Ne znamo samo na osnovu čega?! Možda su svi plagijatori izuzev nje i njenog supruga, koji je redoviti profesor postao podmećući svoju magistarsku radnju kao novu knjigu? Ali da li je to baš tako?

Ovaj dio ne treba analizirati, nego treba apostrofirati Arnautovićevu odlučnost da u slučaju „Arnautovićevi plagijati“ i sudski spor posvećen tome, uključi nove aktere i njihov opus. Ponovno pozivanje na supruga tužene je samo dokaz odsustva akademske kulture dijaloga u Arnautovićevom pisanom izražavanju.

...Ne zaboravimo da se ovdje ne radi o navodima, citatima ili parafrazama stavljenim u autorski tekst, kao što je to slučaj kod tužitelja, nego o AUTORSKOM prijevodu koji je kao takav legitimiran izdanjem knjige. Drugim riječima, sličnosti ili istosti u prijevodima bi, prema navodima tužene, morale imati daleko veću težinu u pogledu "plagijatorstva". Niko normalan, međutim, nete tvrditi da se čak i na ovaj način, a još manje u slučaju tužitelja, može govoriti o plagijarizmu.

Kada želi da istakne snagu nekog svog stava, Arnautović u pomoć poziva normalnost, implicirajući nenormalnost onih koji tvrde drugačije. Ali hajde da i ja generaliziram: Svatko upućen u definicije plagijarizma će tvrditi gledajući primjere iz *Plagijarizma* da je Arnautović plagijator.

...Da li su ove minimalne razlike u integralnom prijevodu, ne u navodima i citatima rečenica i pasusa, dovoljne da se shvati da prevodi nisu nužno potpuno različni. Ne samo da nisu nužno različni, nego uglavnom sadrže minimalne razlike. Tužena, međutim, sviri iskrivljuje i namjerno ih, u kategoričkim tvrdnjama predstavlja kao jedino tačne II njenom viđenju stvari, optužujući tužitelja za plagijatorizam.

Kako tužena nije u novinskoj kolumni zbog kojeg ju je Arnautović tužio sudu pisala o Haliloviću, Miliću ili bilo kome drugom, nego samo o Arnautoviću onda su sve sličnosti i razlike između njihovih tekstova sa onima sa kojima ih Arnautović uvezuje irelevantne. Stoga tužena ni na koji način ne može niti u kategoričkim niti bilo kojim drugim sudovima da ih iskrivljuje i predstavlja kao svoje viđenje stvari zbog kojih Arnautovića optužuje za plagijarizam. Ili, preciznije: ne zaključuje Vlaisavljevićka na temelju radova drugih znanstvenika na Arnautovićeve plagijate, nego na temelju njegovih radova što je jedino logički održivo. Podjednako tako, jedino je održivo braniti se od plagijata koje mu netko podmeće analizirajući riječ po riječ date primjere svojih „plagijata“ i logički zaključujući na pogreške u istraživanju „lovca na plagijate“.

Da li će navod skoro potpuno identičnog integralnog prijevoda, bibliotečki priznatog i dostupnog na tržištu, biti i konačno dovoljan za zaključak da prevodi moraju imati sličnosti, odnosno da ne moraju nužno biti različni?

Prijevodi koji su „bibliotečki priznati“ ne znači nužno da nisu plagijati. Biblioteke, osim ako im Arnautović ne pripisuje ulogu lovca na plagijate, se ne bave valjanošću radova nego njihovim sortiranjem, numeriranjem i knjiženjem za dalju uporabu. Stoga, knjiženje knjiga u knjižnicama nikako nije povezivo tvrdnjom da prijevodi moraju imati sličnosti, odnosno da ne moraju nužno biti različni“. Ovo je logička pogreška u užem smislu.

...Radi se o autorskim prijevodima, ne pasusima ili citatima, koji su skoro identični, ali nisu proglašeni plagijatima, niti su bilo kada bili predmet spora i danas se nalaze u upotrebi kako na univerzitetima i obrazovnim institucijama, tako i u slobodnom individualnom korištenju. Napominjemo da su ovi prijevodi objavljeni u Srbiji, koja je mnogo uređenija od BiH u svim segmentima, pa tako i II pogledu razumijevanja plagijarizma.

Evo još jedne logičke pogreške koju pravi Arnautović. Pogreška *krivog obrazloženja!* Nešto vremenski traje (knjige u bibliotekama), (koje) nisu bile predmet spora i zato nisu plagijati. Odsustvo plagijarizma u prijevodima koji su u bibliotekama Arnautović dokazuje preko činjenice da o njima nije bilo sudskog spora. Analogija: nekada nije bilo zakona o pravima LGBT populacije, ali to ne znači da oni nisu postojali.

...Ovakve sličnosti u autorskom prevođenju, prijevodi koji u potpunosti ili u većeru dijelu imaju istosti, ali i postojanje prevodilačkih informatičkih programa, relativiziraju značaj autorstva u prevođenju. To autorstvo je potpuno, skoro da se može reći, jedino u prevodima klasičnih djela sa komentarima. Navođenje pojedinih pasusa, rečenica i sl., naravno ukoliko je korektno citirano prema nekom od izdanja, samo za tužiteljicu i klevetnike poput nje, a koji razloge za klevetu imaju u nekim drugim relacijama, mogu biti "plagijati".

Prilikom pisanja radova moguće je koristiti tuđe riječi i ideje, ali uz obavezno označavanje i navođenje izvora iz kojih su te riječi i ideje preuzete. Osobe koje čitaju rad mogu čak i po samim rečenicama prepoznati da li je ono što je napisano originalno djelo ili tek preuzeti dio teksta.“

http://www.efsa.unsa.ba/ef/docs/Prirucnici/prirucnik_ekonomski_web.pdf

...Kada se ima u vidu da su ovi prijevodi lako dostupni i da je tužena sasvim sigurno znala za njih, kao i za druge, brojne prijevode koji se minimalno ili nikako ne razlikuju, sasvim je jasno da je njena namjera bila klevetnička i da sve što navodi kao "primjere ovoga ili onoga" nije ništa drugo do manipulacija činjenicama ili njihovo potpuno iskrivljavanje. U cijelom tekstu svoje "knjige", ona, zapravo, radi samo na konstrukcijama i iskrivljivanjima činjenica koje želi pretstaviti u onom pravcu u kojem će njene klevete dobiti validnost.

Nažalost, „primjeri ovoga ili onoga“ u knjizi *Plagijarizam* jesu primjeri ovih ili onih Arnautovićevih plagijata.

Pored svega, tužena navodi, bez ikakvog osnova da se radi o "posudbarna" prijevoda u doktorskoj disertaciji, mada ista nije štampana i mada je na odbrani ove disertacije (kao i magistarskog rada) rečeno u uvodnom dijelu samog čina odbrane, u prisustvu komisije i javnosti, da su prijevodi komparirani i u nekim dijelovima vođeni prema postojećim prijevodima. Korektnost ovakvog stava procjenjivale su kompetentne komisije, kao i mentor, a tužena se stavlja u poziciju da, mada nema nikakvih formalnih kompetencija za to, derogira čak i ono što su prihvatile univerzitetske komisije i recenzenti knjiga tužitelja.

Bez obzira da li je doktorska disertacija štampana kao knjiga ili ne, ona je javna i mora se nalaziti u knjižnici fakulteta. No, Arnautović ovdje priznaje da je „vođen postojećim prijevodima“, dakle, kao svoje predstavljao tuđe prijevode. Pravi i logičku pogrešku. Pogrešku *irelevantnog dokaza*. U Arnautovićevoj „doktorskoj disertaciji nema posudbi jer ista nije štampana“. Dalje, ako je Arnautović štampano druge knjige i ako su ih „prihvatili“ recenzenti to ne znači da nisu prihvatili plagijate jer možda ne znaju (recimo) engleski jezik pa ne znaju ni pronaći plagijat. I još nešto, „korektnost stava“ o prevođenju „vođenom postojećim prevodima“ nema nikakve veze sa recenzentima „knjiga“ tužitelja nego sa doktorskom disertacijom. Ili nam Arnautović poručuje da u svakoj recenziji za njegove knjige piše da su prijevodi autora vođeni postojećim prijevodima.

Zato u tekstu koji prilaže tužena kategorički kaže "prepisao domaće prijevode plasirajući ih kao svoje", što je notorna neistina.

Evo bitne intervencije. Arnautović je samo vođen postojećim prijevodima posuđivao njihove sadržaje u svoje prijevode.

Isto tako, općepoznato je da i najmanja intervencija u prevođenju podrazumijeva smatranje prijevoda novim, odnosno ne obavezuje na navođenje prethodnih prijevoda. Takva obaveza, u krajnjoj instanci, nigdje ne postoji, niti je propisana i definirana bilo kakvim službenim aktom! Uostalom, zar navedeni primjeri koje ovdje dajemo ne dokazuju isto? Tužena je, insinuirajući i otvoreno podmećući tužitelju, nastojala istog diskreditirati, ne dajući niti jedan dokaz za svoje tvrdnje koje zasniva na vlastitim insinucijama. Tako tužena parafraze koje je koristio tužitelj, a koje su očigledno sintagme autora na koje se poziva tuženi, proglašava plagijatorstvom, mada je u našoj praksi tako nešto bilo i još uvijek je normalno.

„Parafraziranje bez direktnog pozivanja na autora koji se parafrazira jeste plagijarizam. „Plagijarizam je krivično djelo i krađa! Plagijarizam predstavlja pojavu kojukarakteriše prisvajanje tuđeg rada i ideja kao svojih vlastitih. Preuzimanje tuđih riječi, slika, ideja, mišljenja, otkrića, ilustracija, snimaka, računarskih verzija, bez navođenja originalnog izvora, smatra se plagiranjem, a nastali rad plagijatom. Plagijarizam kao nedozvoljeno akademsko ponašanje predstavlja čin koji šteti ugledu Ekonomskog fakulteta

Univerziteta u Sarajevu, njegovnom osoblju i studentima. Nedoovoljenim se smatra i neovlašteno korištenje računarskih programa (softvera), interneta i drugih elektronskih resursa. Kršenje Zakona autorskim i srodnim pravima, kao i drugih pravnih akata kojim se regulišezabrana plagijarizma, predstavlja krivično djelo. Primjeri aktivnosti koje treba izbjegavati:

- **Direktno preuzimanje bez navođenja originalnog izvora**
- **Prevođenje bez navođenja originalnog izvora**
- **Parafraziranje bez navođenja originalnog izvora**
- **Neovlašteno kopiranje tuđeg rada prilikom izrade vlastitog**
- **Ponovno predstavljanje prethodno ocijenjenog vlastitog ili tuđeograda kao novog”**

(http://www.academia.edu/5124133/EKONOMSKI_FAKULTET_U)

...Kao što možemo vidjeti, Milić je u svojoj rečenici sažeo dvije Manheimove rečenice, bez navođenja, što bi prema insinacijama tužene trebalo da znači da se radi o plagijatu u njegovom kapitalnom djelu. Ne govori li to o tome da Vlasisavljevićka jednu praksu navođenja i parafraziranja, sa klevetničkim namjerama, želi predstaviti "plagijatcrstvom" tužitelja?

Arnautović opet pravi logičku pogrešku. Svi tako rade! Ako Milić i mnogi drugi imaju "jednu praksu navođenja" to nikako ne znači da nije riječ o plagijatima. I još nešto, ne želi preko jedne "prakse navođenja" tužena predstaviti tužitelja plagijatorom, nego preko njegovih plagijata. Logička greška koju je Arnautović naveo povezujući druge i sebe je greška *brze konkluzije-dvije pogreške*.

...Kapitalno djelo Vojina Milića predstavlja primjer koji navodimo, a koji bi Sanja Vlasisavljević, s obzirom da je doktorandica na studiju sociologije, morala poznavati. Drugim riječima, morale bi joj biti poznate parafraze koje se nalaze u ovom djelu, a kojih ima nebrojeno mnogo. Nije li time dokazana klevetnička namjera?

Logička pogreška. *Problematične premise!* Arnautović tvrdi da zato što Milić parafrazira, a tužena je doktorantica na studiju sociologije i treba da zna parafraze, dakle time je dokazana njena klevetnička tvrdnja.

Isto tako, s obzirom na njena znanstvena interesovanja, moralo bi joj biti poznato da pozivanje na određene autore, čak i bez navođenja, ne predstavlja "plagiranje", kako to ona u svojim klevetničkim namjerama želi prikazati. Naveli smo primjer klasičnog djela iz oblasti kojom se tužena navodno bavi. Navest ćemo još jedan primjer iz djela koje tužena vjerovatno također poznaje, a u kojem se koriste parafraze koje nisu stavljene u znake navoda i koje slijede praksu navođenja koja već dugo vremena postoji u akademskim i istraživačkim zajednicama.

Logička pogreška. Pogreška *kliskog nagiba!* Arnautović niže premise ne obraćajući pažnju na njihova značenja i zaključuje na nečije intencije koje ne slijede iz premisa. Ona ima znanstvena interesovanja, zna za pozivanje na određene autore bez navođenja. To nije plagijat, dakle ona ima klevetničke namjere.

...Ovakvih primjera u Copelstonovom znamenitom udžbeniku filozofije ima sasvim dovoljno da se utvrdi kako se radi o prihvaćenoj praksi parafraziranja i korištenja termina karakterističnih za pojedine filozofe koji se prikazuju u tekstu. Tužena, međutim, svjesno zanemaruje činjenicu da je parafraziranje i način parafraziranja stvar autora teksta, te da o prihvatljivosti tog načina, kao i kvalitetu teksta uopće, odlučuju recenzenti, koji su po pravilu eksperti iz oblasti. Drugim riječima, tužena svoje opservacije proglašava meritornim mišljenjem, za što nema nikakvog osnova.

Logička pogreška. Svi tako rade (*Ad populum*)! Evo da ne bi tužena svjesno zanemarivala da je parafraziranje stvar autora i ignorirala recenzente samo da napomenem da: "Godina izdanja (objave) i brojevi stranica teksta ili nekog drugog sadržaja koji parafraziramo najčešće se navode u zagradama, neposredno uz prezime njegova autora. Ako prezime autora parafraziranog teksta nismo spomenuli u samom tekstu, potrebno ga je navesti u zagradama iza parafraze (zajedno s godinom objave i, eventualno, rasponom stranica). U tom slučaju možemo ispred autorova prezimena umetnuti naznaku »vidi« ili »uspoređi«. U slučaju da je autor parafraziranog izvora nepoznat, navodi se naslov izvora s godinom objave i, po mogućnosti, brojem stranica. Ako smo se u parafraziranju teksta nekog autora služili i nekim drugim izvorom (osim onog koji parafraziramo), onda je potrebno navesti i uputu na taj dodatni izvor."

[https://www.hrstud.unizg.hr/images/50014310/Citiranje parafraziranje i upucivanje na izvor e skripta.pdf](https://www.hrstud.unizg.hr/images/50014310/Citiranje_parafraziranje_i_upucivanje_na_izvor_e_skripta.pdf)

Dakako, u analiziranim Arnautovićevim primjerima plagijata ničega od ovoga nema ni u tragu.

Nedvosmisleno je da se tekstovi na koje se poziva tužena i proglašava ih "plagijatima", u cjelosti, ili u pojedinim dijelovima odnose na druge autore i svjetski značajna imena. Isto tako je nedvosmisleno da je tužitelj sve ove autore navodio u literaturi, citirao čak i na mjestima na kojim se nalaze parafraze, koristeći termine karakteristične za ove autore (ali i za druge koji se ne spominju), da bi na bolji način interpretirao samo djelo kojim se bavi i koje izlaže.

Recimo, kada Arnautović plagira Šarčevića u svojoj knjizi "Nietzscheov nihilizam i metafizika", nigdje ga ne navdi u literaturi, a još manje unutar samog teksta.

Takva praksa nije neuobičajena, što pokazuju i stavovi meritornih komisija koje su ocjenjivale navedene radove. Pored svega, sintagme i termini koji nisu stavljeni u navodnike, ne iznose nikakvu tvrdnju, niti bilo šta znače izuzev općih značenja koja imaju u svom određenju.

Vjerujem da postoje neki opći pojmovi koji se moraju koristiti i bez navodnika. Ali to nije slučaj u Arnautovićevim plagijatima. On doslovno preuzima rečenice drugih autora. Pogledajmo primjer:

<p>"U tome će Gilles Deleuze sugerirati kako su za Nietzschea nihilizam i znanost tako uzajamno povezani, da će biti teško, ako ne i nemoguće, za modernu znanost da PROČITA sopstvene impulse nihilizma." (Samir Arnautović, Nietzscheov nihilizam i metafizika, Sarajevo Publishing, Sarajevo, 1999, str. 169)</p>	<p>A Lewis Call, od kojeg je ovo preuzeo, a da nije naveo da nije lično čitao cijelo Deleuzeovo djelo, nego uzeo citat u citatu, kaže ovako: "Indeed, Gilles Deleuze suggests that for Nietzsche, nihilism and science are so interrelated that it will be difficult if not impossible for modern science to RID ITSELF of nihilistic impulses." (Lewis Call, Nietzsche as Critic and Captive of Enlightenment, University of California, Irvine 1995) Želim da dodam broj stranice, što je Arnautović propustio, p. 99 elektronsko izdanje dokumenta. http://www.scribd.com/doc/126504027/Nietzsche-as-Critic-and-Captive-of-Enlightenment</p>
---	---

Jasno je da Arnautović ovdje niti koristi sintagme, niti fraze, niti išta stavlja u navodnike. On jednostavno prisvaja Callove misli kao svoje.

U to vrijeme, kao ni danas, također nije bilo zakonskih ili podzakonskih propisa koji su tako nešto zabranjivali ili barem regulirali, tako da svaka kategorička tvrdnja koju iznosi tužena predstavlja nedvosmislenu klevetu.

Logička pogreška. Pogreška *uzročnog povezivanja*! Činjenica da nisu postojali zakoni o plagijarizmu kada je Arnautović pisao knjige, ne znači da on nije radio plagijarizam i da plagijarizam sam po sebi ne postoji.

...Mnogo je primjera koji se mogu navesti kod različitih autora koji su, u cilju što primjerenije interpretacije koristili parafraze, prepričavanja teksta koji interpretraju, bez bilo kakve namjere "prisvajanja" originalnog teksta. Tužilac nije koristio u tom nastojanju ni dijelove tekstova, nego samo sintagme ili karakteristične izraze, što je bila i ostala praksa u istraživačkom radu, kao što je i u vrijeme pisanja tužiočevih radova to bilo prihvaćeno od kompetentnih prosuđivača, koje opet nekompetentna tužena također osporava.

Evo jednog dokaza da Arnautović ne govori istinu o navođenju fraza i sintagmi, nego da plagira tuđe rečenice.

<p>Arnautović: Predstaviti fenomen u njegovoj autentičnosti, moguće je stoga jedino u formi slike, formi u kojoj se <u>riječju slika misli prije svega na odraz nečega.</u> <u>“Prema tome bi slika svijeta bila nešto nalik slikariji bića u cjelini. Slika svijeta ipak iskazuje više. Time mislimo svijet sam, njega, biće u cjelini takvo kakvo je za nas mjerodavno i obavezno. Pod slikom se ovdje ne misli na otisak, već na ono što se nazire u izreci: imamo sliku o nečemu. To će reći: stvar sama stoji tako, kako s njom za nas stoji, pred nama. Stvoriti sebi o nečemu sliku znači: predstaviti sebi biće o onome, kako s njom stoji i kao tako postavljeno stalno ga imati pred očima. Ali nedostaje još odlučno određenje u biti slike. ‘Imati sliku o nečemu’ ne podrazumijeva samo, da smo biće uopšte predstavili, već da ono u svemu što mu pripada i što je u njemu složeno, stoji pred nama kao sistem.”</u> /str. 57/ fusnota 73, Arnautović navodi izvorni njemački tekst, M. Heidegger, Die Zeit des Weltbildes, Holzwege, str. 82, a ustvari prepisuje Hudoletnjakov prijevod od riječi do riječi, samo što riječ „uopće“ mijenja sa „uopšte“. Vidi dole. <u>Tamo gdje se formira slika svijeta zbiva se bitna odluka o biću u njegovoj cjelini, pri čemu se bitak bića traži i nalazi u njegovoj predstavnosti.</u> /str. 58/</p>	<p>Heidegger: <u>Riječju slika misli se ponajprije na odraz nečega.</u> <u>Prema tome bi slika svijeta bila nešto nalik slikariji bića u cjelini. Slika svijeta ipak iskazuje više. Time mislimo svijet sam, njega, biće u cjelini takvo kakvo je za nas mjerodavno i obavezno. Pod slikom se ovdje ne misli na otisak, već na ono što se nazire u izreci: imamo sliku o nečemu. To će reći: stvar sama stoji tako, kako s njom za nas stoji, pred nama. Stvoriti sebi o nečemu sliku znači: predstaviti sebi biće o onome, Okako s njom stoji i kao tako postavljeno stalno ga imati pred očima. Ali nedostaje još odlučno određenje u biti slike. ‘Imamo sliku o nečemu’ ne podrazumijeva samo, da smo biće uopće predstavili, već da ono u svemu što mu pripada i što je u njemu složeno, stoji pred nama kao sistem.</u> /str. 20/ (...) <u>Gdje dolazi do slike svijeta, zbiva se bitna odluka o biću u cjelini. Bitak se bića traži i nalazi u predstavnosti bića.</u> /str. 21/ (Martin Heidegger, Doba slike svijeta, preveo Boris Hudoletnjak, Zagreb, 1969, str. 20-21)</p>
---	--

U primjeru knjige Envera Halilovića (čije pojedine kopirane stranice prilažemo), kada bi ova vrsta parafraziranja i korištenja teksta bez neposredno navođenja danas i bila proglašena nelegalnom, ona se svakako ne bi mogla odnositi na Halilovićevu knjigu koja je izašla u vrijeme dok nisu postojali ni kriteriji, a pogotovo zakonski i podzakonski akti koji su regulirali ovu oblast kod nas.

Logička pogreška. Pogreška uzročnog povezivanja! Halilović piše prije nego su usvojeni zakonski i podzakonski akti za plagijarizam, dakle nije plagijator. Premda, i da jeste i da nije plagijator to nema nikakve veze sa Arnautovićevim plagijatima.

I u tom smislu, pored svih argumenata struke, javno proglašavanje tuži oca plagijatorom od strane tužene Sanje Vlasisavljević ne može biti drugačije okarakterizirano nego kao klevetnički govor. Isto tako, navođenje i uspoređivanje parafraziranja i prikazivanja ne samo jednog djela, nego istih rečenica od strane tužitelja i akademika Abdulaha Šarčevića, tužena želi predstaviti kao plagiranje. Valjda je jasno da se jedan sadržaj i jedan tekst ne može na različite načine prepričati i parafrazirati, kao što se vidi i iz odgovora tužitelja Ugi Vlasisavljeviću u javnoj korespondenciji koja dokazuje da je tužena za sve navode koje želi priložiti kao "nove dokaze", znala i u vrijeme pripremnog ročišta! PRILAŽEMO MAIL IZ KORESPONDENCIJE UGE VLAISAVLJEVIĆA I SAMIRA ARNAUTOVIĆA.

From: Samir <arnautovicunsa@gmail.com>
Subject: **Fwd: ugovstina**
Date: March 4, 2014 12:15:52 AM GMT+01:00
To: lejla.nakas@ff.unsa.ba; senahid.halilovic@ff.unsa.ba; damir.mario@ff.unsa.ba; Jasminka Babic-Avdispahic; kenan.sljivo@ff.unsa.ba; nevad.kahteran@ff.unsa.ba; Nijaz Ibrulj; samir.arnautovic@ff.unsa.ba; sulejman.bosto@ff.unsa.ba; Tijana Okic; ugo.vlasisavljevic@ff.unsa.ba; dzanko.minka@ff.unsa.ba; alma.covic-filipovic@ff.unsa.ba; Asja Osmancevic; dario.mario@ff.unsa.ba

Begin forwarded message:

From: Samir <arnautovicunsa@gmail.com>
Date: March 4, 2014 12:12:18 AM GMT+01:00
To: andrea.baotic@ff.unsa.ba; asja.mandic@ff.unsa.ba; haris.dervisevic@ff.unsa.ba; Mirza Hasan-Ceman; senadin.musabegovic@ff.unsa.ba; srebren.dizdar@ff.unsa.ba; faruk.bajraktarevic@ff.unsa.ba; amira.sadikovic@ff.unsa.ba; ifeta.ciric@ff.unsa.ba; ksenija.kondali@ff.unsa.ba; larisa.kasumagic@ff.unsa.ba; lejla.mutalic@ff.unsa.ba; Melisa Okic; merima.osmankadic@ff.unsa.ba; natasa.stojakovic@ff.unsa.ba; nazifa.savcic@ff.unsa.ba; nedžad.leko@ff.unsa.ba; Nejlja Kalajdzisalihovic; sanja.sostaric@ff.unsa.ba; Selma Djuliman; shahab.khan@ff.unsa.ba; snezana.bilbija@ff.unsa.ba; vedad.lihovac@ff.unsa.ba; amela.sehovic@ff.unsa.ba; Azra Hodzic Cavkic; bemisa.puris@ff.unsa.ba; dzevad.jahic@ff.unsa.ba; elma.durmisevic@ff.unsa.ba; enisa.ivojevic@ff.unsa.ba; hasnija.muratagic-tuna@ff.unsa.ba; ismail.palic@ff.unsa.ba; josip.raos@ff.unsa.ba
Subject: Fwd: ugovstina

Begin forwarded message:

From: Samir <arnautovicunsa@gmail.com>
Date: March 3, 2014 1:17:27 PM GMT+01:00
To: erminka.zilic@ff.unsa.ba; ivana.nevesinjac@ff.unsa.ba; lara.hedzic@ff.unsa.ba; naser.secerovic@ff.unsa.ba; nermiana.mrso@ff.unsa.ba; sanela.mesic@ff.unsa.ba; vahidin.preljevic@ff.unsa.ba; vedad.smailagic@ff.unsa.ba; zlata.maglajlija@ff.unsa.ba; amila.kasumovic@ff.unsa.ba; amir.duranovic@ff.unsa.ba; amra.sacic@ff.unsa.ba; dubravko.lovenovic@ff.unsa.ba; edin.radusic@ff.unsa.ba; emir.filipovic@ff.unsa.ba; enes.pelidija@ff.unsa.ba; esad.kurtovic@ff.unsa.ba; fahd.kasumovic@ff.unsa.ba; salmedin.mesihovic@ff.unsa.ba; snjezana.vasilij@ff.unsa.ba; vesna.museta-ascenic@ff.unsa.ba; zijad.sehic@ff.unsa.ba
Subject: Fwd: ugovstina

From: Samir <arnautovicunsa@gmail.com>
Date: March 3, 2014 1:17:27 PM GMT+01:00
To: erminka.zilic@ff.unsa.ba ivana.nevesinjac@ff.unsa.ba jara.hedzic@ff.unsa.ba naser.secerovic@ff.unsa.ba nermana.mrso@ff.unsa.ba sanela.mesic@ff.unsa.ba vahidin.preljevic@ff.unsa.ba vedad.smailagic@ff.unsa.ba zlata.maglajlija@ff.unsa.ba amila.kasumovic@ff.unsa.ba amir.duranovic@ff.unsa.ba amira.sagic@ff.unsa.ba dubravko.tovrenovic@ff.unsa.ba edin.radusic@ff.unsa.ba emir.filipovic@ff.unsa.ba enes.pelidija@ff.unsa.ba esad.kurtovic@ff.unsa.ba fahd.kasumovic@ff.unsa.ba salmedin.meshovic@ff.unsa.ba snjezana.vasic@ff.unsa.ba vesna.museta-ascenc@ff.unsa.ba ziad.sehic@ff.unsa.ba
Subject: Fwd: ugovstina

Begin forwarded message:

From: Samir <arnautovicunsa@gmail.com>
Date: March 3, 2014 1:15:25 PM GMT+01:00
To: dekanat@ff.unsa.ba
Subject: ugovstina

Postovane kolegice i kolege,

zaista mi je zao da Vas moram putem ovog maila opterecivati, kako ja mislim, patoloskim odnosom Uge Vlaisavljevic prema meni, ali sam svjestan opasnosti starog propagandnog trika koji je Vlaisavljevicu, ocigledno, pravilo ponasanja: jedna vise puta ponovljena laz, vremenom postaje istina! Uostalom, to ste mogli i osobno vidjeti u zaista neprimjerenoj raspravi na sjednici Vijeća, kada je Vlaisavljevic pokusao poluinformacijama, pa cak i potpunim dezinformacijama obmanuti prisutne. Ono sto nije uspio na Vijeću, Vlaisavljevic sada pokusava kulbarskim pricama, izbjegavajući da ono sto zeli reci, kaze jasno! Naravno, on ima razloge zasto to izbjegava i zasto podmetanjem pokusava stvarima iskriviti znacjenja. Moram da priznam da me ne iznenadjuje da se Vlaisavljevic "bavi sa mnom", jer on to radi vec skoro dvadest godina. Takodjer moram reci da mi je drago da je citao ono sto sam pisao, cak i moje "rane radove". Vjerujem da je imao dosta toga nauciti, jer ne vjerujem da bi citao moje knjige i studije, da ga njihov filozofijski sadrzaj nije potakao na to. Ipak, moram primjetiti, s obzirom na mail koji ste dobili, da je "citao u mraku". Jer da nije mirak prevladavao njegovim citanjem, primjetio bi da i moj tekst, a i tekst profesora Abdulaha Sarcevic, referiraju na istu literaturu i da, zapravo, parafraziraju ono sto se nalazi u njoj. Cak je previdio da u dijelu moje disertacije koji on navodi, referiram na knjigu Martina Heideggera koju parafraziram (Die Grundprobleme der Phänomenologie). Ali, valjda, nisam smio referirati na ono sto Vlaisavljevic ne zeli? Priznajem da mi je drago da su moje parafraze i interpretacije znacjenjski i kontekstualno slicne (ne i iste!) kao i parafraze i interpretacije profesora Sarcevic. Medjutim, treba postaviti pitanje: ukoliko su nasi tekstovi validni, da li bi mogli biti u suprotnosti jedni sa drugim, posebno kada referiraju na istu literaturu. Uostalom, za to postoje i primjeri u klasicnoj literaturi, koje Vlaisavljevic ocigledno ne poznaje, a morao bi, s obzirom na predmet koji predaje. Ipak, mene to upucuje na zakljucak da se radi o perfidnoj montazi, u kojoj lazi, ponavljanjem trebaju postati istine. Prema mom misljenju, Vlaisavljevic je ovdje iskazao visok stupanj duhovnog siromastva, u kojem ne razumije da parafraziranje i interpretiranje, barem u kontekstu mog pisanja, podrazumijeva obaveznost tekstu koji se interpretira. Slican stupanj odsustva znanja Vlaisavljevic je pokazao kada je zelio predstaviti da je jedan medjunarodni zbornik, koji sam ja priredio, objavljen u Fojnici, ne znajući u impresumu napraviti razliku razliku izmedju mjesta stampanja (Fojnica) i mjesta objavljivanja (Sarajevo)?! To je "znanje" jednog predsjednika Izdavackog savjeta UNSA? Istodobno, Vlaisavljevic mi spocitava da sam "optuzivao svoje kolege sa Odsjeka, sve, ama bas sve, izuzev jednoga ...", sto je notorna laz. Istina je, medjutim, da imam svoje stavove i svoje misljenje, koje se nisam libio reci kada sam dokazao da je Vlaisavljevic redovnu profesuru stekao u nedostatku drugih referenci, objavljujuci svoju magistarsku radnju! Valjda mi zato zamjera sto smatram da doktorsku

disertaciju, ako se vec objavljuje, treba objaviti nakon sticanja svih akademskih zvanja i sto istu do danas nisam objavio. Za razliku od njega, meni nije trebalo, niti mi je bilo neophodno, da objavujem nesto sto smatram objavljenim cinom odbrane i sto se vec nalazi u bibliotekama. Isto tako je istina da se ne libim reci da njegovo interpretiranje Sarajeva kao "ciste Bosnjacke carsije" nema veze sa stvarnoscu, kao sto i njegovi, prema mom misljenju, politikantski tekstovi nemaju veze sa ontologijom, ciju bi tematiku trebao predavati, mada ih on predstavlja kao "filozofske misli". Ne zelim ni da govorim o onome sto bih mogao reci o njegovom zalaganju za treci entitet u Bosni i Hercegovini i slicnim misaonim "podbacajima". To je, izmedju mnogo toga, ono sto Ugo Vlaisavljevic zeli meni zabraniti, a sto se moze svesti na - osobno misljenje. Zato Vlaisavljevicu trebaju oni koji ce potvrditi da, ne slazuci se sa njim, ja optuzujem "ama bas sve" kolege sa Odsjeka. Uostalom, na prosloj sjednici Vijeća imao sam dosta razloga da budem protiv sastava jedne komisije u kojoj je, naravno, bio Vlaisavljevic, ali to nisam ucinio. Imam svoje razloge zasto je to tako, kao sto i Vlaisavljevic ima svoje razloge za podmetanja i insinucije. Tako nesto moram nazvati moralnom i intelektualnom mizerijom. Meni je sasvim jasno da ova mizernost, mora u pomoc zvati "moralnu podobnost", koju su on i Muharem Avdispahic uveli kao kriteriji za formiranje komisija, a vjerovatno i napredovanje u univerzitetskim zvanjima. Uostalom, to je Vlaisavljevic vec demonstrirao na sjednici NNV i vjerovatno se u tome nalazi i jedan od glavnih povoda novom "ugovanju". Sada bi Vlaisavljevic zelio da svi zakljuce da je jedno referiranje na izvorni tekst Martina Heideggera, koje ukoliko je korektno mora korespondirati i sa svim drugim koja su relevantna za iste probleme i tekstove, treba biti osnov za pocetak moralnog progona onoga ko se usudio da pise o filozofiji, izlazuci se tome da moze slicno misliti (u nekim pitanjima) sa bilo kim drugim. Vlaisavljevic pritom beskrupulozno derogira i komisiju koja je ocjenjivala rad i sve one koji su bili upuceni u ovaj tekst, potcjenjujuci one kojima ova "argumentaciju" potura kao veliko otkrice. Ali, sta su komisije i drugi profesori za "apsolutnog znanstvenika" Ugu Vlaisavljevic? Uostalom, pozivam Vlaisavljevicu da javno razgovaramo o filozofiji, na jednom od medjunarodnih simpozija koje organizira FD Theoria, ili na bilo kojem drugom skupu i da demonstrira nacin da ono sto sam ja rekao, uz zadrzavanje istog smisla i znacjenja, moze biti receno na dijametralno suprotan nacin. U istom smislu je "skovana" neistina da je "dvadesetak uglednih clanova NNV-a nedavno bilo okrivljeno za necasne radnje", o cemu svjedoci i pravomocna presuda Opcinskog suda u Sarajevu. Isto tako mislim da je neistina da Vlaisavljevic zali zbog toga jer sve nas zamara svojim insinucijama. To je, jednostavno, prema mom misljenju, njegov nacin shvatanja akademskih odnosa i nacin na koji funkcionira u drustvu. Konacno, sta je to bilo "sumnjivo" u mom ponasanju na NNV? Jedino to da sam protiv moralne podobnosti na Univerzitetu i protiv diktature Rektorata, kojem pripada Vlaisavljevic. O drugim stvarima nisam govorio na Vijeću, mada ima dosta toga o cemu bih mogao govoriti. Govorio sam samo o onome sto smatram da je pitanje Fakulteta i da se vec sutra moze ticati i drugih clanova Vijeća. Zao mi je da je cijela rasprava na kraju dobila neprimjerenu formu, ali nisam mogao dopustiti da Vlaisavljevic neistinama i insinucijama, kao sto to i sada cini, doprinese pogresnim zakljucima clanova Vijeća.

Na kraju, iskreno se ispricavam jer sam morao reagirati na protiv mene usmjerene ugovstine i nemam namjeru vise raspravljati na ovaj nacin. Vjerujem da ce Vlaisavljevic sve uciniti da se ova rasprava nastavi, jer je, prema mom misljenju, konflikt njegov nacin socijalnog ophodjenja. Moje je misljenje da je sve konflikte moguće prevladati dijalogom, izuzev onih u kojima se dijalog shvata kao sredstvo konflikta.

S poctovanjem,

Samir Arnautovic

From: "Dekanat Filozofskog fakulteta" <dekanat@ff.unsa.ba>
Subject: **FW: Obavijest**
Date: March 3, 2014 9:55:42 AM GMT+01:00
To: <arnautovicunsa@gmail.com>
Reply-To: <dekanat@ff.unsa.ba>
> 2 Attachments, 4.5 MB

From: ugo vlais [mailto:vlaisugo5@gmail.com]

Sent: 2. mart 2014 23:19

To: dekanat@ff.unsa.ba

Cc: Adnan Busuladžić; Adnan Kaljanac; Aida Abadžić-Hodžić; andrea.baotic@ff.unsa.ba; asja.mandic@ff.unsa.ba; haris.dervisevic@ff.unsa.ba; Mirza Hasan-Ceman; senadin.musabegovic@ff.unsa.ba; srebren.dizdar@ff.unsa.ba; faruk.bajraktarevic@ff.unsa.ba; amira.sadikovic@ff.unsa.ba; ifeta.ciric@ff.unsa.ba; ksenija.kondali@ff.unsa.ba; larisa.kasumagic@ff.unsa.ba; lejla.mulalic@ff.unsa.ba; Melisa Okicic; merima.osmankadic@ff.unsa.ba; natasa.stojakovic@ff.unsa.ba; nazifa.savcic@ff.unsa.ba; nedžad.leko@ff.unsa.ba; Nejša Kalajdzisalihovic; sanja.sostaric@ff.unsa.ba; Selma Djuliman; shahab.khan@ff.unsa.ba; snezana.bilbija@ff.unsa.ba; vedad.ihovac@ff.unsa.ba; amela.sehovic@ff.unsa.ba; Azra Hodžić Cavkic; bernisa.puris@ff.unsa.ba; dzevad.jahic@ff.unsa.ba; elma.durmisevic@ff.unsa.ba; enisa.ivojevic@ff.unsa.ba; hasnija.muratagic-tuna@ff.unsa.ba; ismail.palic@ff.unsa.ba; josip.raos@ff.unsa.ba; lejla.nakas@ff.unsa.ba; senahid.halilovic@ff.unsa.ba; damir.maric@ff.unsa.ba; Jasminka Babic-Avdispahic; kenan.sljivo@ff.unsa.ba; nevad.kahteran@ff.unsa.ba; Nijaz Ibrulj; samir.arnautovic@ff.unsa.ba; sulejman.bosto@ff.unsa.ba; Tijana Okic; ugo.vlasisavljevic@ff.unsa.ba; dzanko.minka@ff.unsa.ba; alma.covic-filipovic@ff.unsa.ba; Asja Osmancevic; dario.maric@ff.unsa.ba; erminka.zilic@ff.unsa.ba; Ivana Nevesinjac; Lara Hedžić; naser.secerovic@ff.unsa.ba; nermana.mrso@ff.unsa.ba; sanela.mesic@ff.unsa.ba; vahidin.preljevic@ff.unsa.ba; vedad.smailagic@ff.unsa.ba; zlata.maglajlija@ff.unsa.ba; amila.kasumovic@ff.unsa.ba; Amir Duranovic; Amra Šacic; Dubravko Lovrenovic; edin.radusic@ff.unsa.ba; emir.filipovic@ff.unsa.ba; enes.pelidija@ff.unsa.ba; esad.kurtovic@ff.unsa.ba; fahd.kasumovic@ff.unsa.ba; Salmedin Mesihovic; snjezana.vasilj@ff.unsa.ba; vesna.museta-asceric@ff.unsa.ba; zijad.sehic@ff.unsa.ba

Subject: Re: Obavijest

Poštovane kolegice i kolege,

Pretpostavljam da bi vam dokumenti koje vam šaljem u prilogu mogli biti zanimljivi – barem onima među vama koji su primijetili da ima nešto sumnjivo u ponašanju onog člana Naučno-nastavnog vijeća koji već godinama optužuje svoje kolege s odsjeka, sve, ama baš sve, izuzev jednoga kojeg na svakoj našoj sjednici drži kraj sebe. Jedni su plagijatori, drugi su nekompetentni, treći su korumpirani, a čak je i dvadesetak uglednih članova NNV-a nedavno bilo okrivljeno za nečasne radnje. Nije moguće da je sav sadržaj akademske časti u polju filozofije i sociologije pao na teret jednog ili dva čovjeka koji moraju neprestano bdjeti nad ponašanjem i djelatnošću svojih kolega. Veliko je to breme, pa ga treba dostojanstveno i nositi. Kada se neprestano bavite drugima trebate očekivati da će se neko napokon baviti i vama. Krenimo, dakle, od neobjavljene doktorske teze. Ne bih želio da prebrzo sudim, da donosim neutemeljene zaključke. Evo vidite i sami, pa prosudite. Nadam se da mi nećete zamjeriti što vam se na ovaj način obračam cijeneći vaše slobodno vrijeme, a i prigovore onih koji ne bi željeli da ih se ovakvim stvarima zamara na našim sjednicama.

Unaprijed zahvaljujem na razumijevanju,

Ugo Vlasisavljević

Arnautovic d...pdf (2.2 MB) Sarcevic_kuje...pdf (4.5 MB)

Kao što se vidi iz mailova koje je Arnautović priložio, Vlasisavljević samo sumnja. Sanja Vlasisavljević tvrdi da je Samir Arnautović plagijator.

Podmetanja koja se ovdje žele predstaviti kao dokaz o plagiranju, zapravo su dokaz o kleveti, jer je zdravorazumski jasno da se jedan sadržaj na koji se referira, ne može predstavljati u dijametralno suprotnim, potpuno različitim značenjima.

Logička pogreška. Pogreška "pa to je prirodno" (to appeal to nature)! Arnautović nešto po mnijenju ili prirodi stvari proglašava zdravorazumskim, dakle to je zdravorazumski.

Pored toga, očigledno je jasno da se tekst Šarčevića i tužitelja razlikuje u onim dijelovima koji komentiraju prikazani izvorni tekst Martina Heideggera. Sve druge sličnosti proističu iz teksta na koji referiraju oba autora, odnosno određene rečenice i djela Martina Heideggera koje se mora imati u vidu prilikom interpretacije. Takve sličnosti su, sasvim logično, neizbježne i česte i u drugim djelima kod drugih autora. Uostalom, parafraziranja Envera Hahlilovića koja smo naveli kao primjer u prethodnom dijelu teksta to i pokazuju. Ali vratimo se konkretnim pokazateljima "montaže" koju pravi Sanja Vlasisavljević. Tužena kaže: "Arnautović je bez ikakvog spomena imena uglednog filozofa Abdulaha Šarčevića

preuzeo odlomke Šarčevićevog oglada "O krizi moderniteta" ..", navodeći kao dokaz i Šarčevićovo i tužiteljevo citiranje istog mjesta, iste rečenice u djelu Martina Heideggera! Ona navodi Šarčevićovu rečenicu "Heidegger je isticao ovaj smisao filozofije kao "po sebi i za sebe preokrenutog svijeta" još u onom dibu (1927.) kada je objašnjavao pojam filozofije kao kritičke znanosti u značenju grčke riječi kririein." i kaže da je tužitelj samo okrenuo redosjed pomoćnih rečenica u ovoj rečenici formulirajući svoju rečenicu kao: "Objašnjavajući filozofiju kao kritičku nauku u značenju grčke riječi krinein, Heidegger smisao filozofije podcrtava u sintagmi "po sebi i za sebe preokrenuti svijet" (Die Grundprobleme der Phaenomenologie, S. 19)", navodeći to sve na stranicama od 35 do 37 svoje dopune priložima podnesku B. O čemu se radi? Samo potpuno neupućenom može biti čudno zašto se oba autora, u istoj rečenici, pozivaju na grčku riječ "krinein" i određenje filozofije kao "po sebi i za sebe preokrenuti svijet". Naravno da ni tužitelj ne citira i ne poziva se na Heideggerovo određenje filozofije iz značenja "krinein", nego na značenje filozofije koje se kod Heideggera pojavljuje u ranijem periodu mišljenja. Da stvar bude prozirnija, tužena doslovno ista citirana mjesta kod Šarčevića i Arnautovića, uz slična objašnjenja, proglašava "preuzimanjem i plagiranjem". O čemu se ovdje radi? Tekst tužiteljeve doktorske disertacije, izuzev citiranja istog mjesta u djelu Martina Heideggera, sa Šarčevićevim tekstom ima vrlo malo veze. Čak se i citirana mjesta kod Šarčevića i Arnautovića na sasvim drugačiji način upotrebljavaju! Kod Šarčevića su ona namijenjena uspostavljanju paralele između Hegela i Heideggera i govora o aspektima krize modernog svijeta. Kod Arnautovića interpretiranje razumijevanja filozofije kod Heideggera ima zadaću uspostavljanja veze sa Nietzscheom i ukazivanja na odnos filozofije i egzistencije čovjeka. Skoro bi se moglo reći potpuno različito od onoga kako se Heidegger interpretira kod Šarčevića.

Za analizu Arnautovićevih plagijata sasvim je nebitno kako i zbog čega Arnautović citira Heideggera ili Hegela. To nije predmetom lova na plagijat. Jedino bitno jeste Arnautovićovo doslovno preuzimanje kako citata iz Šarčevićevog djela tako i Šarčevićevih rečenica. Podsjetimo se kako Arnautović otuđuje Šarčevićeve misli i citate:

**„PLAGIRANJE DOMAĆIH PRIJEVODA U DOKTORSKOJ DISERTACIJI SAMIRA ARNAUTOVIĆA
Mr. Samir ARNAUTOVIĆ
PERSPEKTIVIZAM NIETZSCHEOVE MISLI I KRITIKA MODERNE
(Doktorska disertacija)
Sarajevo, april, 1997.**

Puno prostora bi nam uzelo da sada provjerim svaki od velikog broja citata iz Nietzscheovih djela kojima je preplavljena Arnautovićeva doktorska teza. Koji god uzeti citat je provjeren bio je LAŽAN. Za ovu priliku uzet ću nekoliko citata iz *Tako je govorio Zaratustra*.

Prvi citat: ARNAUTOVIĆ: str. 88	A u knjizi akademika Šarčevića nalazimo: O krizi moderniteta/Sumorni pejzaži/S onu stranu katastrofilije, str. 112,113, 114. To da je filozofija uopće kritička znanost o "po sebi i za sebe preokrenutom svijetu", tu misao rani Heidegger preuzima i dalje tumači, preuzima je od ranog Hegela. Kod njega je riječ o biti filozofske kritike, o biti kritičke filozofije. Naime, filozofija je "samo time filozofija što je upravo protivstavljena razumu a time još više zdravom ljudskom razumu, a pod time se podrazumijeva prostorna i vremenska ograničenost jednog pokoljenja ljudi; u odnosu na razum svijet filozofije je po sebi i za sebe preokrenuti svijet (eine verkehrte Welt)". ⁹
---------------------------------	---

Objašnjavajući filozofiju kao kritičku nauku u značenju grčke riječi krinein, Heidegger smisao filozofije podcrtava u sintagmi „po sebi i za sebe preokrenuti svijet“ (Die Grundprobleme der Phaenomenologie, s. 19).

Korak dalje od razumijevanja filozofije kao univerzalne i potpuno kompaktne nauke, u njenom razumijevanju kao misli koja misli ono što i samo mišljenje omogućuje, koji poduzima Heidegger, nalazi se u definiranju ontologije ili „znanosti o bitku“ kao kritičke i transcendentalne znanosti“ 186.

Kada se ovo pitanje jednom definira na ovaj način, ono se premješta na razinu ontološke analitike tu-bitka, te na razinu vremenitosti ili temporalnosti.

Na ovoj razini jasno se pokazuje da svijet nije suma stvari ili bića, te da govoriti o unutarsvjetskim stvarima pretpostavlja da se one razumijevaju još u instanci njihovog imenovanja.

Time se pokazuje da svijet nije neka naknadnost, koja se izračunava iz sume bića, već se iskazuje kao ono pređašnje, što je prije svakog određenog shvatanja o bivstvujućem. To pređašnje se otkriva u svakoj pojedinačnoj egzistenciji i u njoj se potvrđuje.

Fusnote:

186 Martin Heidegger, Das Wesen der Philosophie, str. 23.

187 Martin Heidegger, Die Grundprobleme der Phaenomenologie, str. 19-23

Heidegger je isticao ovaj smisao filozofije kao “po sebi i za sebe preokrenutog svijeta” još u onom dobu (1927.) kada je objašnjavao pojam filozofije kao kritičke znanosti u značenju grčke riječi krinein.¹⁰ U značenju moći diferencije, lučenja, odlučivanja, odabiranja, naprimjer, dana i noći, svjetline i skrivenosti. Ta riječ gubi svoj nespekulativni smisao. Spomenimo da ovdje razlikovanje/lučenje bitka i bića, tematsko uobličenje bitka, ukazuje da smo time u načelu istupili iz područja bića, iz polja svega ontičkog. Riječ je o tome da ga time, to područje bića, transcendiramo, da ga nadilazimo. I to nije više čin dubokoumlja, posebno onog uobraženog, nije čin puke svijesti u novovjekovnom smislu. Jer, pomoću, ontološke diferencije u Heideggerovom smislu moguće je ontologiju ili filozofiju opravdati kao univerzalnu filozofiju; i, dakako, razumjeti kao djelo slobode čovjeka. Misлити ontološku razliku znači misлити ono što i samo mišljenje omogućuje.

Korak dalje koji čini Heidegger sastoji se u tome, da se ontologija ili “znanost o bitku” imenuje kao kritička znanost i kao “transcendentalnu znanost”.¹¹

Kad je ova istovjetnost jednom postavljena, zahvaljujući razlikovanju (krinein) ili lučenju između bitka i bića, “fundamentalno pitanje” kao pitanje “o smislu bitka uopće” premješta se na razinu ontološke analitike ljudskog opstanka (tu/ bitka), na razinu vremenitosti ili temporalnosti.

(...)

Jer, svijet nije suma stvari ili bića. To da smo u stanju govoriti o unutarsvjetskim stvarima, o unutarsvjetskom uopće, o okolnim i nama bliskim stvarima, da ih imenujemo i tako razumijevamo, svagda pretpostavlja da mi svijet razumijevamo. Mi živimo u njemu i od njegove istine. No, svijet nije ništa naknadno, što izračunavamo iz sume bića. Sasvim se pouzdano može reći da svijet nije ono potonje, nego ono pređašnje: ono što je već prije, svakog određenog shvaćanja o ovome ili onome bivstvujućem. To se pređašnje otkriva i razumijeva “usvakom egzistirajućem ljudskom opstanku/tubitku”,¹⁷ prije nego ono što susrećemo kao već uvijek otkriveno.

4 Martin Heidegger, Die Grundprobleme der Phänomenologie, Gesamtausgabe (II. Abteilung: Vorlesungen 1923.-1944.), Bd. 24, Frankfurt am Main 1975., S. 31 i dalje.

5 Ibid., S. 31.

7 Ibid., S. 22.

8 Ibid., S. 16.

9 Usp. G. W. Hegel, WW (Glockner) Bd. 1, S. 185; Jenski spisi (1801.-1807.) Veselin Masleša, Logos Sarajevo, 1983., S. 133. – Martin Heidegger, Ibid., S. 19.

10 M. Heidegger, Ibid. Usp. također Rječnik gerčko-hervatski, F. Petračić, Zagreb, 1875., S. 472-482.

11 M. Heidegger, Die Grundprobleme der Phänomenologie, S. 23.

12 Ibid.

13 Ibid., S. 127.

14 Ibid., S. 23.

15 Usp. Martin Heidegger, Ibid., S. 157-158 i dalje.

Arnautović je bez ikakvog spomena imena uglednog filozofa Abdulaha Šarčevića doslovce preuzeo odlomke Šarčevićevog ogleđa „O krizi moderniteta“ i to iz prvog dijela ovog ogleđa posvećenog filozofiji Martina Heideggera. Zašto je bitna ova „potajna posudba“? Da bih dala odgovor na ovo pitanje moram najprije još jednom, ali ovaj put detaljno, utvrditi da se radi o Arnautovićevom prepisivanju Šarčevića. Uzmimo sporni odlomak iz Arnautovićeve disertacije. Evo ga u cjelini:

<p>Oblačnavao filozofiju kao kritičku nauku u značenju grčke riječi krinein. Heidegger smisao filozofije podudara u sintagmi "po sebi i za sebe preokrenuti svijet" (Die Grundprobleme der Phänomenologie, s. 19). Korak dalje od razumijevanja filozofije kao univerzalne i potpuno kongruentne nauke, u njenom razumijevanju kao misli koja zna ono što i samo mišljenje smisla, kao poduzima Heidegger, islazi se u definiranju ontologije ili "znanosti o biću" kao kritičke i "transcendentne znanosti".¹⁸⁸ Kada se ovo pitanje jednom detmiru na ovaj način, ono se premješta na razinu ontološke analize i rešitika, te na razinu vremenosti ili temporalnosti. Na ovoj razini jasno se pokazuje da svijet nije sama stvar ili biće, te da govoriti o unutarvijekovnim stvarima pretpostavlja da se one razumijevaju još u istom ili njihovom imenovanju. Time se pokazuje da svet nije neka naknadnost, koja se izračunava iz sume bića, već se iskazuje kao ono predstojno, što je prije svakog određenog stvaranja o bivstvujućem. To predstojno se iskazuje u svakoj pojedinačnoj egzistenciji i u njoj se i ponavlja.</p> <p>¹⁸⁸Martin Heidegger, <i>Das Wesen der Philosophie</i>, str. 23</p> <p>Mr. Samir Arnautović, „Perspektivizam Nietzscheove misli i kritika moderne“, doktorska disertacija, mentor prof. dr. Rasim Muminović, Sarajevo, 1997, str. 88.</p>	<p>Naveli smo čitav odlomak, izvor iz kojeg je uzet i uključili smo jednu jedinu fusnotu koju ima. Osvrnimo se sada na prvu rečenicu. I usporedimo je sa Šarčevićevom:</p> <p>Heidegger je isticao ovaj smisao filozofije kao »po sebi i za sebe preokrenutog svijeta« još u onom dobu (1927.) kada je objašnjavao pojam filozofije kao kritičke znanosti u značenju grčke riječi krinein.¹⁸⁹ U značenju moći</p> <p>Abdulah Šarčević, <i>Odabrani spisi</i>, Knjiga IV, poglavlje 7., str. 112.</p>
---	---

Što vidimo ovdje? Prvi dio Arnautovićeve rečenice je drugi dio Šarčevićeve rečenice, a prvi dio Šarčevićeve rečenice je drugi dio Arnautovićeve rečenice. Kada bismo plagirali nečiju složenu rečenicu, to bi bila očekivana strategija, zar ne? A možda je to ipak samo puka koincidencija kod dvojice interpretatora koji se nastoje što vjernije držati Heideggerovog izvornog teksta? Hajdemo to provjeriti! I Arnautović i Šarčević citiraju isto djelo, istu stranicu kod Heideggera. Doduše, nipošto na isti način. Arnautović je svoju referencu na Heideggera ubacio u glavni tekst, gdje u zagradi nalazimo samo naslov i broj stranice.

Najprije je kod Šarčevića citirano

Heideggerovo djelo uvedeno u 4. fusnotu, a onda je u dijelu teksta koji smo naveli, u 10. fusnoti ponovo referirano na to isto djelo:

Kod Šarčevića imamo akademski uzorit oblik citiranja:

<p>¹⁸⁹ Ibid., S. 16. ¹⁹⁰ Usp. G. W. Hegel, <i>WW (Glockner)</i> Bd. 1, S. 185; <i>Jenski spisi (1801.-1807.)</i> Veselin Masleša, Logos Sarajevo, 1983., S. 133. - Martin Heidegger, <i>Ibid.</i>, S. 19. ¹⁹¹ M. Heidegger, <i>Ibid.</i> Usp. također Rječnik gerčko-hrvatski, F. Petračić, Zagreb, 1875., S. 472-482.</p> <p>112</p>	<p>¹⁸⁹ Martin Heidegger, <i>Die Grundprobleme der Phänomenologie, Gesamtausgabe (II. Abteilung: Vorlesungen 1923.-1944.)</i>, Bd. 24, Frankfurt am Main 1975., S. 31 i dalje. ¹⁹⁰ Ibid., S. 31.</p> <p>110</p>
--	--

Naravno, nedovoljno kompetentna tužena nije mogla shvatiti namjere tužitelja i razumjeti da se njegovo citiranje i referiranje na tekst Heideggera bitno razlikuje od Šarčevićevog, te da upravo radi toga Arnautović ne govori o Hegelu kao izvoru Heideggerove filozofije, ili njegovog određenja filozofije, nego o značenju koje Heidegger daje filozofiji i značenju koje ona ima kod Nietzschea, koji je i tema doktorske disertacije.

Kompetentnu ili ne, tuženu ni najmanje ne zanimaju Arnautovićeve namjere, nego plagijati.

Drugim riječima, za razliku od Šarčevića, koji navodi cijeli Heideggerov tekst, sa pozivanjem na Hegela, Arnautović koristi samo sintagmu "po sebi i za sebe preokrenuti Svijet", koja odgovara njegovom interpretativnom kontekstu. Pozivanje na "krinein", kao polazište Heideggerovog određenja filozofije, vezano je upravo za neohelenistički kontekst Nietzscheove filozofije o kojem tužitelj govori U svojoj disertaciji i nema veze sa

Šarčevićem značenjem. Arnautović značenje "krinein" u određenju filozofije uzima kao poznatu stvar, koju ne objašnjava i stavlja bez posebnog pozivanja na djelo, na koje se svakako poziva u tekstu i time signira odakle dolazi značenje.

Logička pogreška. Pogreška *irrelevantnog dokaza*. Sasvim je, nažalost, nebitno koliko i kako Šarčević navodi iz Heideggerovog originalnog teksta. Važno je što Arnautović otuđuje od Šarčevića.

Naravno, nedovoljno kompetentnoj tuženoj ovo nije jasno, ali nedostatak znanja ne isključuje njenu odgovornost za ono što je navela u svojim klevetničkim tekstovima.

Logička pogreška. *Ad hominem!* Evo, uzmimo da je Arnautović sasvim u pravu i da tužena ne zna ama baš ništa iz filozofije. No to, nažalost, za lov na plagijate uopće nije bitno. Ali bitno je da Arnautović umjesto da osporava navode tužene osporava ličnost tužene.

Jer, cijeli tekst "knjige" usmjeren je na klevetnički govor o tužitelju, sa ciljem njegove diskreditacije. Poređenja radi, u knjizi autora Pega Birminghama, Hannah Arendt and Human Rights, za Hannah Arendt misliti nesuvremena (ili vanvremeno) znači misliti krinein, odnosno misliti u značenju kritičke historije, kako je to Nietzsche razumjeva u drugom Nesuvremenom razmatranju. Slijedeći Heideggera i anticipirajući postmodernu i dekonstrukciju, Arendt krinein razumijeva kao perspektivu koja razlikuje, razdvaja (Peg Birmingham, Hannah Arendt and Human Rights: The Predicament of Common Responsibility, Indiana University Press, Bloomington, 2006.). Pritom se referira na isto mjesto koje citiraju Šarčević i Arnautović, ali je i u ovom slučaju Šarčevićeva pozivanje na Heideggera bitno drugačije od oba druga navoda i parafraziranja. Veliki je broj primjera koje bi se moglo navesti u sličnom kontekstu, ali i onih koji su bliži Šarčevićem navodima. Ovdje se radi o tome da se pokušava parafraziranje istog teksta i iste rečenice, podvesti pod "plagiranje" i to sve sa ciljem diskreditacije tužitelja i nanošenja i materijalne nematerijalne štete.

Ništa ne može znanstvenika više diskreditirati nego njegovo plagiranje tuđih rečenica, nepoznavanje jezika sa kojih se tobože prevodi i javno izgovaranje neistina. Nažalost, Arnautović neprekidno pokazuje sva tri diskreditirajuća elementa.

O tome govori i Vlasisavljevićino pisanje: "No ništa bolje ne dokazuje tko od koga preuzima rečenice nego činjenica da se one rečenice koje se kod Arnautovića nalaze sabijene i međusobno nepovezane u jednom odlomku kod Šarčevića nalaze na posve odvojenim stranicama i dobro utkane u guste kontekste izlaganja i tumačenja Heideggerovog teksta." Neuka tužena, na njenu žalost, i sama otkriva razliku između dvaju navođenja: Šarčević interpretira Heideggerovu filozofiju, a Arnautović Nietzscheovu! Samim tim, bitno su različiti konteksti u kojima se sami navodi Heideggerovog djela pojavljuju.

„Neuku tuženu“, nažalost ne zanimaju konteksti upotrebe navoda, nego doslovno prepisivanje i Arnautovićevo sakrivanje Šarčevića kao izvora.

Vlasisavljevićka svjesno želi sakriti nastavak tužiteljevog teksta, koji ovdje iznosimo: "Objašnjavajući filozofiju kao kritičku nauku u značenju grčke riječi krinein, Heidegger smisao filozofije podcrtava u sintagmi "po sebi i za sebe preokrenuti svijet" (Die Grundprobleme der Phaenomenologie, s. 19). Kora dalje od razumijevanja filozofije kao univerzalne i potpuno kompaktne nauke, u njenom razumijevanju kao misli koja misli ono

što i samo mišljenje omogućuje, koji poduzima Heidegger, nalazi se u definiranju ontologije ili "znanosti o bitku" kao kritičke i "transcendentalne znanosti"¹⁸⁶. Kada se ovo pitanje jednom definira na ovaj način, ono se premješta na razinu ontološke analitike tu-bitka, te na razinu vremenosti ili temporalnosti. Na ovoj razini jasno se pokazuje da svijet nije suma stvari ili bića, te da govoriti o unutarstvjetkim stvarima pretpostavlja da se one razumijevaju još u instanci njihovog imenovanja. Time se pokazuje da svijet nije neka naknadnost, koja se izračunava iz sume bića, već se iskazuje kao ono pređašnje, što je prije svakog određenog shvatanja o bivstvujućem. To pređašnje se otkriva u svakoj pojedinačnoj egzistenciji i u njoj se i potvrđuje. Kontekst koji se ovdje iskazuje, ukazuje da nije moguće, obzirom na simboličnost bića čovjeka, izbjeći simbolizaciju života i stvaranja jednog, uslovno rečeno, simboličkog svijeta. Simboličko se pokazuje kao šire polje ljudskog ispoljavanja i osnova izgradnje kulture u egzistencijalnom samopotvrđivanju i ostvarenju istinske slobode u djelatnosti. Ova djelatnost, u svom bitno isposredovanom biću, gradi kulturu kao mjesto samopotvrđivanja egzistenciji. U središtu policentričnog filozofijskog mišljenja stoga mora biti simbolika svijeta kulture, jer se, u pitanju o egzistenciji tu-bitka, imajući u vidu pitanje o smislu bitka, simbolički smisao svijeta pojavljuje kao instanca izlaganja značenja samog bitka. Pojmovno značenje u ovom diskursu biva otkriveno u smislu izražavanja ne samo pukog postojanja, nego i kao pravo i istinsko značenje za-svijest onoga o čemu je riječ.

Pred filozofiju se stavlja zadaća razgradnje misli supstancije i principa i prelazak na istraživanje funkcije duha, i to u objektivnostima izgrađene duhovnosti. Analiza kulture u tome se iskazuje polaznom instancom zaštite životnih interesa i otvaranja cilja koji Nietzsche zacrtava u prevrednovanju svih vrijednosti. Istraživanje ovih funkcija i čitavog simboličkog sistema kulture, koji se formira u procesu spoznaje svijeta, pokazaće bitak, i to ne kao određeno biće ili određeni princip i iskon, nego misao formirana u svim oblastima. Istim simbolom ne može se posredovati definicija svih različitih predmetnih područja, što jasno pokazuje da ne postoji univerzalna logička metoda spoznaje. Specifikum jednog područja određen je posredovanjem specifičnog znaka. U tom smislu, zajedničko svim duhovnim tvorevinama jeste simbol, on izražava totalitet formi života i otkriva integrirajućaspekt kulture." Kakve veze ovaj tekst ima sa Šarčevićem? Nikakve!

Možda ovaj dugi citat uistinu nema nikakve veze sa ostatkom Šarčevićevog teksta iz kojeg je Arnautović otuđivao misli i prijevode. Možda ima sa nekim drugim autorima. To tek treba istražiti. Sasvim je nejasno što je ovim dugim citatom Arnautović htio da dokaže osim da tim činom napravi još jednu logičku pogrešku. Pogrešku *crvene niti!* Arnautović nam ovim citatom pomjera pažnju na nešto što je sasvim nebitno za primjere plagijarizma smatrajući da je i dalje pažnja fokusirana na klevetničke namjere Vlajsavljevičke.

Vlajsavljevička je izvadila pet rečenica koje su parafraze Heideggerovog teksta, jedinih pet rečenica koje imaju sličnosti sa Šarčevićem tekstom i to samo utoliko ukoliko se pozivaju na isti Heideggerov tekst, isključivo radi toga jer parafraziraju isto djelo, istog autora i oslanjaju se (vjerovatno) na istu kritičku literaturu o Heideggeru, i proglasila to plagijarizmom. Na temelju čega? Na temelju netrpeljivosti prema tužitelju i sukoba koji njen suprug sa istim ima već dvadeset godina.

Vlajsavljevička je zaista izdvojila samo nekoliko rečenica. Možda je mogla i više. Ne znači da neće. Ali tih nekoliko rečenica su jasan dokaz plagijarizma. Svakako da ću Arnautovićevu implicitnu sugestiju da istražim i ostale rečenice imati u vidu za nastavak analize njegovih plagijata. Nažalost, Arnautović opet pravi logičku pogrešku. Pogrešku *irelevantnog razloga*. Činjenica da nečiji suprug ima li nema sukob sa nekim,

ma koliko sukob trajao, nema nikakve veze sa činjenicom da je tužena izvadila samo "pet rečenica" iz Arnautovićevo teksta. To je onih pet rečenica koje ukazuju na plagijat.

Idemo dalje. Tužena navodi i druge četiri rečenice u kojima tužitelj parafrazira Heideggerovo djelo. U slijedećoj rečenici tuženoj smeta što se i kod Heideggera i kod Arnautovića pojavljuje uzrečica "korak dalje", koja je karakteristična i za samog Heideggera. Kod Arnautovića se riječ "korak" i "iskorak" u istom tekstu pojavljuju više od dvadeset puta, što može biti stilski zamjerka, ali govori o tome da je, posebno u navođenju i parafraziranju Heideggera, to i za očekivati, jer odgovara samom izvorniku. O Heideggerovom "koraku" ili "koraku nazad", u moru autora, pisali su i pišu: [ae-Chul Yourn, Wolfgang Muler-Lauter, Hans Reiner Sepp, Ichiro Yamaguchi, Michael Steinman, Lorenz B. Puntel, Gi.inter Figal, Daniel Fide Ferrer, Otto Hubert Horst, Helmuth Vetter oo. da li i oni ne smiju upotrebljavati riječ korak, iskorak i sl. ili se ta zabrana odnosi samo na Arnautovića? Naravno da upotreba uzrečice "korak dalje", na koju se često može naići u tužiteljevima ranijim radovima koji se ne odnose samo na Heideggera, nema nikakve veze sa plagijarizmom, niti bilo šta "otkriva", izuzev što pokazuje da tužena po svaku cijenu pokušava uspostaviti plagijarističku vezu između Arnautovića i Šarčevića, odnosno oklevetati tužitelja. Kao i kod podmetanja plagiranja u kojem je prvi dio rečenice drugi kod drugog autora, a drugi prvi dio kod drugog, a sve skupa se odnosi na jednu Heideggerovu ne čak ni rečenicu, koliko sintagmu, zaista se čini bijednom konstrukcijom.

Premetanje reda riječi u plagiranim rečenicama, povezivanje i sažimanje bez eksplicitnog referiranja na koga se tekst odnosi, odakle je i zašto je uzet baš taj dio nečijeg teksta je plagijat po definiciji. "Parafraziranje bez reference-preuzimanje tuđeg teksta ili ideja, ali ne doslovno"

http://www.hdpio.hr/varazdin/Detekcija_plagijata.pdf

Slijedeća rečenica u kojoj na strani 36 svoje "knjige" tužena poistovjećuje rečenice, također dokazuje klevetništvo: "Kada se ovo pitanje jednom definira na ovaj način, ono se premješta na razinu ontološke analitike tu-bitka, te na razinu vremenosti ili temporalnosti" (Arnautović) i "Kada je ova istovjetnost jednom postavljena, zahvaljujući razlikovanju (krinein) ili ličenju između bitka i bića, "fundamentalno pitanje" kao pitanje "o smislu bitka uopće" premješta se na razinu ontološke analitike ljudskog opstanka (tu/bitka), na razinu vremenosti ili temporalnosti." (Šarčević).

Iako ova poduka iz filozofije nema nikakve veze sa Arnautovićevom rečenicama preuzetim od Šarčevića, a da čitatelji ne budu uskraćeni za jasniji pregled Arnautovićevih plagijata, napraviti ćemo "korak dalje" u prezentiranju pa ponuditi im na uvid kako bezočno plagira Arnautović.

<p><u>Korak dalje od razumijevanja filozofije kao univerzalne i potpuno kompaktne nauke, u njenom razumijevanju kao misli koja misli ono što i samo mišljenje omogućuje, koji poduzima Heidegger, nalazi se u definiranju ontologije ili „znanosti o bitku“ kao kritičke i transcendentalne znanosti“ 186.</u></p> <p><u>Kada se ovo pitanje jednom definira na ovaj način, ono se premješta na razinu ontološke analitike tu-bitka, te na razinu vremenosti ili temporalnosti.</u></p>	<p><u>Korak dalje koji čini Heidegger sastoji se u tome, da se ontologija ili "znanost o bitku" imenuje kao kritička znanost i kao "transcendentalnu znanost".11</u></p> <p><u>Kad je ova istovjetnost jednom postavljena, zahvaljujući razlikovanju (krinein) ili lučenju između bitka i bića, "fundamentalno pitanje" kao pitanje "o smislu bitka uopće" premješta se na razinu ontološke analitike ljudskog opstanka (tu/ bitka), na razinu vremenosti ili temporalnosti.</u></p> <p>(...)</p>
---	---

<p><u>Na ovoj razini jasno se pokazuje da svijet nije suma stvari ili bića,</u> te da govoriti o unutarstvjetkim stvarima pretpostavlja da se one razumijevaju još u instanci njihovog imenovanja. <u>Time se pokazuje da svijet nije neka naknadnost, koja se izračunava iz sume bića, već se iskazuje kao ono pređašnje, što je prije svakog određenog shvatanja o bivstvujućem. To pređašnje se otkriva u svakoj pojedinačnoj egzistenciji i u njoj se potvrđuje.</u></p> <p>Fusnote: 186 Martin Heidegger, Das Wesen der Philosophie, str. 23. 187 Martin Heidegger, Die Grundprobleme der Phaenomenologie, str. 19-23</p>	<p>Jer, svijet nije suma stvari ili bića. To da smo u stanju govoriti o unutarstvjetkim stvarima, o unutarstvjetkom uopće, o okolnim i nama bliskim stvarima, da ih imenujemo i tako razumijevamo, svagda pretpostavlja da mi svijet razumijevamo. Mi živimo u njemu i od njegove istine. <u>No, svijet nije ništa naknadno, što izračunavamo iz sume bića. Sasvim se pouzdano može reći da svijet nije ono potonje, nego ono pređašnje: ono što je već prije, svakog određenog shvaćanja o ovome ili onome bivstvujućem. To se pređašnje otkriva i razumijeva "usvakom egzistirajućem ljudskom opstanku/tubitku", 17</u> prije nego ono što susrećemo kao već uvijek otkriveno.</p> <p>4 Martin Heidegger, Die Grundprobleme der Phänomenologie, Gesamtausgabe (II. Abteilung: Vorlesungen 1923.-1944.), Bd. 24, Frankfurt am Main 1975., S. 31 i dalje. 5 Ibid., S. 31. 7 Ibid., S. 22. 8 Ibid., S. 16. 9 Usp. G. W. Hegel, WW (Glockner) Bd. 1, S. 185; Jensi spisi (1801.-1807.) Veselin Masleša, Logos Sarajevo, 1983., S. 133. – Martin Heidegger, Ibid., S. 19. 10 M. Heidegger, Ibid. Usp. također Rječnik gerčko-hrvatski, F. Petračić, Zagreb, 1875., S. 472-482. 11 M. Heidegger, Die Grundprobleme der Phänomenologie, S. 23. 12 Ibid. 13 Ibid., S. 127. 14 Ibid., S. 23. 15 Usp. Martin Heidegger, Ibid., S. 157-158 i dalje.</p>
--	--

Naravno, kao nedovoljno obrazovana i stručna za pitanja filozofije, za nju je "jednom postavljena istovjetnost" isto što i "na ovaj način jednom definirano pitanje"?

Pogreška. Ad hominem! Još jedna pogreška. Pogreška inkompatibilnosti! Tvrdnja o Vlaisavljevićinoj nedovoljnoj obrazovanosti i stručnosti iz filozofije nije spojiva sa tvrdnjom da su neke tvrdnje za nju identične.

Istovjetnost podrazumijeva, valjda je to sasvim jasno, problem identiteta i relacije i kao takva je mnogo kompleksnijeg značenja i zadaće od "definiranja" jedne stvari "na ovaj ili onaj način".

Logička pogreška. Pogreška "pristranosti". Zbog uvjerenja da je Vlaisavljevićka neuka zaključuje i da su joj ponuđene rečenice identične čime ukazuje na njenu neukost.

Naravno, nedovoljno stručnoj Vlaisavljevićki koja je vjerovatno svo znanje o filozofiji stekla u razgovoru sa suprugom i čitajući predgovore za prijevode pojedinih knjiga, tu-bitak (Da-Sein) je isto što i ljudska egzistencija. Ne govorimo ovo slučajno, jer se u nekim interpretacijama Heideggerove misli tu-bitak izjednačava sa ljudskom egzistencijom. Da pojasnimo, njemačka riječ Dasein zaista znači opstanak ili egzistenciju, odnosno ima značenje koje vezano za

ljudsko postojanje. Heidegger ovu riječ odvaja, da bi etimološki naglasio da tu-bitak nije isto što i ljudska egzistencija. Arnautović se drži ovog interpretativnog pravca, zato kod njega, u parafraziranju i prepričavanju onoga što se nalazi kod Heideggera nema "ljudske egzistencije", nego samo tu-bitak, dok se ista nalazi kod Šarčevića u rečenici, a tu-bitak u zagradi, kao pojašnjenje konteksta mišljenja "ljudske egzistencije". Naravno, mi nećemo biti maliciozni i reći, kao što to tužena uvredljivo spočitava tužitelju, da greška u pisanju (tu/bitak) znači da Vlajsavljevićka ne zna kako se u Heideggerovom kontekstu piše ovaj pojam, ali moramo primijetiti nedostatak znanja sa kojim je ista proglasila tužitelja za plagijatora!

Arnautović sada već sasvim izlijeće na teren svojih pisanja na svom portalu Ekran.ba i iznosi svoje fantazije o privatnim relacijama bračnog para Vlajsavljević izražavajući ih neakademske jezikom ulice. A u cilju obrane svog propusta u pisanju pojma tu-bitak, Arnautović se opet poziva na tehničke pogreške. Pogreške u pisanju. Primijetiti ćemo da ako nema nenormalnih okolnosti, zadiranja u privatnost, vrijeđanja dostojanstva tužene, onda ima pogrešaka u pisanju.

Peta rečenica, kojom tužena dokazuje plagijat tužitelja, odnosno dvije rečenice akademika Šarčevića, zapravo nisu ništa drugo nego prepričavanje, odnosno parafraziranje Heideggerovog teksta i imaju potpuno različite kontekste koje grade. Kod Šarčevića ove rečenice stoje kao bitan segment interpretacije Heideggerove misli, odnosno polazište u razumijevanju filozofije Martina Heideggera. Kod Arnautovića su one samo mjesto sa kojim se Nietzscheova filozofija u daljem tekstu disertacije dovodi u vezu sa filozofijom 20. stoljeća. To se svakako vidi iz cjeline teksta koji smo naveli, a koji Vlajsavljevićka očigledno želi sakriti.

Kontekst parafraziranja je sasvim nebitan za lov na plagijate. Bitan je način na koji se parafrazira. A Arnautović to radi upravo kao pravi plagijator.

Vlajsavljevićka, zapravo, Arnautovića optužuje zato jer nije pisao onako kako je ona željela i jer nije slijedio Šarčevićeve kriterije.

Vlajsavljevićka optužuje Arnautovića da je plagijator upravo zato što je pisao kao Šarčević, a Šarčevićovo ime vješto sakrivao.

To se vidi i iz toga što kod Arnautovića "nema ni traga" o onome što piše Šarčević! Naravno, za nekoga ko po svaku cijenu želi nekoga optužiti i oklevetati, i navođenje istog mjesta i parafraziranje istih autora i djela je - plagijat!

Navođenje istih autora, istih mjesta i parafraziranje na identičan način na koji to radi drugi autor je plagijat, a to upravo radi Arnautović. "HYBRID - kombinovanje savršeno citiranih izvora sa kopiranim pasusima bez citiranja u jednom radu".

www.fil.bg.ac.rs/wp-content/uploads/studProg/iberijske/uputstvo%20za%20citiranje%20i%20parafraziranje%20u%20seminarskim%20i%20master%20radovima.pdf

Da li je u vrijeme pisanja ovih tekstova postojao neki dokument o tome da je to plagiranje? Da li je neko zabranjivao tako nešto i da li ima ikakvog racionalnog osnova za proglašavanje nečega zabranjenim, što ničim nije zabranjeno. Vjerovatno bi u slijedećoj "knjizi" Sanja Vlajsavljević trebala napraviti spisak zabrana za Arnautovića, kako bi se ovaj ubuduće mogao korektno odnositi prema tekstovima koje navodi.

Arnautović opet pravi nekoliko puta ponovljenu pogrešku. Pogrešku *uzročnog povezivanja!* Zakoni o autorskim djelima ne zabranjuju nego propisuju. Vlasisavljevićka ne zabranjuje nego detektira Arnautovićeve plagijate.

U tom smislu i ono što Vlasisavljevićka navodi kao "dvostruki plagijat" na 40. i 41. stranici svoje "knjige", zapravo je najobičnija konstrukcija, jer ona želi reći da je parafraziranje jednog autora - plagiranje. Iz rečenice tužitelja, na koju referira tužena, jasno je vidljivo da se cijeli tekst odnosi na Heideggera i da se radi o parafraziranju njegovog mišljenja, odnosno preuzimanju sintagmi i karakterističnih formulacija. Ali ono što nikom meritornom nije problem, nekompetentnoj Vlasisavljevićki je problem! Isto tako, njoj su problem i citati iz publikacija koje nisu lako dostupne!

Opet *Ad hominem argument*. Ali, nema veze. Parafraziranje jednog autora bez navođenja referenci je plagiranje, a to radi Arnautović. Upravo imajući ispred sebe publikacije koje "nisu lako dostupne", Arnautovićeve rečenice su analizirane i prezentirane u knjizi *Plagijarizam* na stranicama: 40.-44.

Prema njenom shvatanju stvari, niko za koga ona ne smatra da može doći do nekih publikacija, nije do njih ni došao. Naravno, ni dugi boravci u inozemstvu, ni posjete bibliotekama, ni poznanstvo sa kolegama sa uglednih evrpskih univerziteta, nisu razlog da Vlasisavljevićka makar na tren pomisli da je moguće doći i do nečega što ona nije dopustila, ili ne prihvata da je moguće.

Svatko tko ne navodi publikacije kao izvore, ma kakve i odakle one bile, je plagijator. Stoga ako Arnautović ne navodi izvore, on je plagijator.

Vrhunac njenog odsustva morala u "pakovanju" tuženom, kada se govori o dijelu "knjige" koji opisuje sličnosti u interpretaciji Heideggerovog teksta kod Šarčevića i Arnautovića, vjerovatno se nalazi u tome da kada nema dokaza, govori o tome da je Arnautović, kao Šarčevićev istraživački asistent, jednostavno krao tekstove iz njegovog kompjutera! I to još davne 1991., a najkasnije do aprila 1992.! Zato se tužena, bez imalo stida, ničim dokazano, izuzev time da oba autora citiraju i parafraziraju isti Heideggerov tekst, pita: "Da li su manuskript ili disketa negdje ostali na dohvat Arnautovićeve ruke? O tome se danas može samo nagađati. ..." Nije li to najočitiji primjer klevete i klevetničkog govora? Ne možemo se ne zapitati: ne liči li sve ovo na jednu vrstu patološkog klevetništva iz mržnje?

Evo Arnautović se zapitao i naveo kvalifikacije tipične za njegovo pisanje na njegovom portalu Ekran.ba: "odsustvo morala, pakovanje, patološko klevetništvo iz mržnje". Sve same uvrede i kvalifikacije kao dokazni materijal za sud. No, dobro. Sve sami *Ad hominem argumenti*. Tužena Vlasisavljevićka samo pita kako to da Arnautović korisiti identične rečenice i citate kao Šarčević i to iz njegovog djela koje je Šarčević napisao neposredno pred rat a objavio poslije Arnautovićeve spornih rečenica. Činjenica je da je Arnautović bio Šarčevićev istraživački asistent i da su mu bili dostupni njegovi materijali u elektronskoj formi. Da li ih je ukrao ili nije lako je provjeriti. Usporede se rečenice, citati i korištenje izvora i eto odgovora. Čini se da ih je ipak, izgleda, imao kod sebe.

A koliko je Vlasisavljevićka odmakla u svojom, možda bi se moglo reći "patološkom klevetništvu", pokazuje i to da se nije zapitala zašto se "ukradeni sadržaji" nisu pojavili u magistarskoj radnji koja je u cjelosti "okrenuta" Heideggeru i sasvim bi sigurno imali puno važniju ulogu u ratnim uvjetima pisanja, kada nije bilo dovoljno ni literature, niti bilo čega što je potrebno za normalan rad? Takva pitanja tužena namjerno pokušava "sakriti" i svoje klevetništvo prikazati "normalnim" načinom optuživanja nekoga.

Evo opet samo koji red nakon prethodnih uvreda i dijagnosticiranja, Arnautović ponavlja da je Vlaisavljevićka patološki klevetnik. Ujedno pravi i logičku pogrešku. Pogrešku ponavljanja (*Ad nauseam*). A *Ad hominem* je konstanta u njegovim rečenicama.

Ne treba gubiti iz vida ni da tužena neprekidno ponavlja "možda je to puka koincidencija", "možda je slučajnost" i sl., ukazujući na to da je svjesna da se radi o stvarima koje nemaju veze sa plagijarizmom, nego o parafrazama i prepričavanjima istog teksta kod dvojice autora.

Ponavljanje fraza i nekih pitanja su retoričke figure. Recimo retoričko pitanje: "možda je to samo slučajnost?". Ta pitanja ne trebaju odgovor jer su postavljena samo da bi istakla sadržaj na koji se sumnja upućuje.

Posebno je interesantno da parafraziranje u slučaju Šarčevića nije ocijenjeno plagijarizmom, kao u slučaju Arnautovića, mada se oba autora pozivaju na literaturu, što također upućuje na klevetnički govor i konstrukciju ciljanu na diskreditaciju tužitelja.

Šarčević sasvim propisno navodi izvor na koji se odnosi parafraza a Arnautović ne. Evo primjera:

<p><u>Korak dalje od razumijevanja filozofije kao univerzalne i potpuno kompaktne nauke, u njenom razumijevanju kao misli koja misli ono što i samo mišljenje omogućuje, koji poduzima Heidegger, nalazi se u definiranju ontologije ili „znanosti o bitku“ kao kritičke i transcendentalne znanosti“ 186.</u></p> <p><u>Kada se ovo pitanje jednom definira na ovaj način, ono se premješta na razinu ontološke analitike tu-bitka, te na razinu vremenitosti ili temporalnosti.</u></p> <p><u>Na ovoj razini jasno se pokazuje da svijet nije suma stvari ili bića, te da govoriti o unutarsvjetskim stvarima pretpostavlja da se one razumijevaju još u instanci njihovog imenovanja.</u></p> <p><u>Time se pokazuje da svijet nije neka naknadnost, koja se izračunava iz sume bića, već se iskazuje kao ono pređašnje, što je prije svakog određenog shvatanja o bivstvujućem. To pređašnje se otkriva u svakoj pojedinačnoj egzistenciji i u njoj se potvrđuje.</u></p> <p>Fusnote: 186 Martin Heidegger, Das Wesen der Philosophie, str. 23. 187 Martin Heidegger, Die Grundprobleme der Phaenomenologie, str. 19-23</p>	<p><u>Korak dalje koji čini Heidegger sastoji se u tome, da se ontologija ili “znanost o bitku” imenuje kao kritička znanost i kao “transcendentalnu znanost”.¹¹</u></p> <p><u>Kad je ova istovjetnost jednom postavljena, zahvaljujući razlikovanju (krinein) ili lučenju između bitka i bića, “fundamentalno pitanje” kao pitanje “o smislu bitka uopće” premješta se na razinu ontološke analitike ljudskog opstanka (tu/ bitka), na razinu vremenitosti ili temporalnosti.</u> (...)</p> <p>Jer, svijet nije suma stvari ili bića. To da smo u stanju govoriti o unutarsvjetskim stvarima, o unutarsvjetskom uopće, o okolnim i nama bliskim stvarima, da ih imenujemo i tako razumijevamo, svagda pretpostavlja da mi svijet razumijevamo. Mi živimo u njemu i od njegove istine. <u>No, svijet nije ništa naknadno, što izračunavamo iz sume bića. Sasvim se pouzdano može reći da svijet nije ono potonje, nego ono pređašnje: ono što je već prije, svakog određenog shvaćanja o ovome ili onome bivstvujućem. To se pređašnje otkriva i razumijeva “usvatom egzistirajućem ljudskom opstanku/tubitku”,¹⁷</u> prije nego ono što susrećemo kao već uvijek otkriveno.</p> <p>4 Martin Heidegger, Die Grundprobleme der Phänomenologie, Gesamtausgabe (II. Abteilung: Vorlesungen 1923.-1944.), Bd. 24, Frankfurt am Main 1975., S. 31 i dalje. 5 Ibid., S. 31. 7 Ibid., S. 22. 8 Ibid., S. 16. 9 Usp. G. W. Hegel, WW (Glockner) Bd. 1, S. 185; Jenski spisi (1801.-1807.) Veselin Masleša, Logos Sarajevo, 1983., S. 133. – Martin Heidegger, Ibid., S. 19. 10 M. Heidegger, Ibid. Usp. također Rječnik gerčko-hrvatski, F. Petračić, Zagreb, 1875., S. 472-482. 11 M. Heidegger, Die Grundprobleme der Phänomenologie, S. 23. 12 Ibid. 13 Ibid., S. 127. 14 Ibid., S. 23. 15 Usp. Martin Heidegger, Ibid., S. 157-158 i dalje.</p>
---	---

Treba li podsjetiti da je ovaj tekst, kao doktorska disertacija, prošao svekomisije Filozofskog fakulteta, stručna tijela i na kraju bio javno branjen i to u formi odbrane u kojoj je postojao stručni i znanstveni oponent kao dio redovne procedure, što je znatno strožije od današnjih procedura. Na odbrani nije bilo niti jedne primjedbe, naprotiv, disertacija je ocijenjena najvišom ocjenom, a primjedbi nije bilo ni iz publike, koja je prema tadašnjoj proceduri također mogla postavljati pitanja. Nakon skoro dvadeset godina Sanja Vlasisavljević se javlja sa primjedbama, optužbama i klevetničkim govorom mržnje, u kojem omalovažava čak i preminulog mentora tužitelja.

Logička pogreška *Post hoc, ergo propter hoc*. Činjenica da Arnautovićeve teza nije trpila nikakav prethodni prigovor nekakvih komisija nikako ne znači da u njoj nije bilo plagijata. Ako nije bilo nečega ne znači da nije bilo nečega drugog. Ovdje vidimo još jednu pogrešku, čestu u Arnautovićevim rečenicama. Pogrešku koja vodi *solecizmu*. Vlasisavljevićka nekoga optužuje. No tko je taj netko ostaje nejasno. Da li tužiteljevog mentora, mentora tužitelja ili tužitelja mentora?

Mentor doktorske disertacije je bio Rasim Muminović, jedan od u evropskim krugovima najpriznatijih profesora filozofije sa prostora bivše Jugoslavije. Muminović je bio dvostruki stipendista najprestižnije njemačke stipendije Humboldt Stiftung-a, osobni prijatelj čuvenog filozofa Ernst Blocha i jedan od aktivnih sudionika na svjetski poznatoj Korčulanskoj školi, na kojoj su svoje učešće uzimala neka od najvećih imena filozofske misli tog vremena. Ali ni on nije po volji tužene, koja svojevremeno nije mogla položiti ispit kod ovog uglednog profesora.

Rasim Muminović je uistinu ime Arnautovićevog mentora. Evo jedne istine koju Arnautović potpisuje. No Muminović nije nikakav respektabilan filozof niti ime koje je obilježilo jugoslovensku filozofiju. O tome svjedoči citiranost njegovih djela što je u znanstvenim krugovima mjerilo uspješnosti. Ujedno, mada sasvim nebitno za sudski spor, evo jedne opaske. Tužena je kod profesora Muminovića dobila dvije ocjene deset iz predmeta koje je predavao, što je lako provjerljiv podatak u arhivi Filozofskog fakulteta. No, čak i da nije mogla položiti kod njega ispit, da nikada nije položila ispit kod Muminovića to nema ama baš nikakve veze sa Arnautovićevim plagijatima. Primjer o polaganju ispita koji navodi Arnautović je primjer iz privatnog života tužene, dok je bila student, dok nije bila javna ličnost i kada nije tražila njegove plagijate, osim što je izraz elementarnog primitivizma, ujedno je opet primjer Arnautovićeve logičke pogreške zaključivanja. Pogreška *Cum hoc, ergo propter hoc*.

Na stranici 44 tužena kaže: "tuđe stavove ponovo predstavlja kao svoje", mada je jasno iz do sada rečenog da se ne radi o stavovima, nego o parafraziranju teksta i pozivanju na doslovno iste rečenice kod Heideggera na koje se poziva i akademik Abdulah Šarčević. Potpuno različiti konteksti u kojima se ove parafraze primjenjuju i potupna različnost u cijelom daljem tekstu, kao što smo naveli, govori o tome da se u ovom slučaju radi o klevetništvu i montiranom kontekstu u kojem se zloupotrebljavaju parafraze, stavljanjem u potpuno suprotan kontekst u kojem su upotrebljavane. Klevetničko predstavljanje "posuđivanja tuđih prijevoda", predstavljanje plagiranjem prevođenje na sličan ili isti način, kakvo smo već u nizu drugih slučajeva, prije svega autorskih prijevoda pokazali uobičajenim, pa čak i neizbježnim u nekim slučajevima, mislimo da je do sada već dovoljno dokazano da nije i ne može biti ocijenjeno kao plagijarizam, izuzev ukoliko iza takvog govora ne stoji klevetnička namjera. Ali radi daljeg potvrđivanja idokazaivanja sličnosti i istovjetnosti u projevodima, slijedeći klevetnička izlaganja tužene, ovdje donosimo još primjera iz kojih je jasno da su prijevodi uvijek, na ovaj ili onaj način, usklađeni sa izvornikom i veoma često različiti prijevodi minimalno, čak i nikako, mada se radi o AUTORSKIM prijevodima, ne odstupaju jedan od drugog.

Posuđivanje tuđih prijevoda je „krađa kao i svaka druga“. Kao dokaz da Arnautović krade tuđe prijevode može poslužiti i činjenica da on prevodi samo ono što već ima prijevod na srpskom, hrvatskom ili bosanskom jeziku i ništa drugo. Prevodi samo onim tijekom uporabe prijevoda kao i oni od kojih prisvaja prijevode. Najbolje se to vidi u njegovoj knjizi "Suvremena filozofija i filozofijsko nasljeđe" u kojoj doslovno prati tok misli autora od kojih otuđuje rečenice i njihove odabrane citate.

Čak i sama ijekavizacija predstavlja promjenu koja čini razliku u odnosu na druge prijevode. Ono što tužena navodi u smislu nedostataka nekih navoda, mogu biti tek primjedbe tehničke prirode, koje su i razumljive za uslove u kojima je tekst nastajao i nema veze sa tužbom, niti sa njenim klevetničkim govorom. Tužena navodi riječ "cepti" kao dokaz "plagiranja" i to zasniva na tome da ova riječ nije uobičajena za naš jezik. Da li i Dragan Prole, poznati filozof iz Srbije, kada govori o povijesnosti kod Heideggera u svom tekstu HAJDEGEROVI EGZISTENCIJALI POVESNOSTI IZVORNOST ILI KONSTRUKCIJA? također nekoga ili nešto plagira i da li je taj tekst sumnjiv jer već u naslovu ima "povesriost", koja sasvim sigurno nije riječ karakteristična za srpski jezik? Ili se, jednostavno, radi o poznatoj rasističkoj tezi Uge Vlasisavljevića da jedna osoba bošnjačkog, srpskog ili hrvatskog imena ne može drugačije misliti nego onako kako mu to ime nalaže?

Arnautović ponovo u pomoć poziva na pogreške "tehničke prirode". No, nažalost preko pogrešaka tehničke prirode se određuje plagijat. Ijekavizacija je promjena narječja, ali ne i sadržaja otuđenog teksta, toka misli, figura i svega što čini cjelinu prijevoda ili originalne misli. No, akcent ovog Arnautovićevog priloga za sud jesu kleveta i govor mržnje. Zbog dileme da li je neka riječ srpska ili ne Arnautović: proglašava Ugu Vlasisavljevića (koji nije stranka u sudskom sporu) rasistom i pri tome laže. Ugo Vlasisavljević nikada i nigdje nije izjavio takvu tvrdnju, a ako jeste onda je s obzirom na jaku kvalifikaciju koju mu pripisuje Arnautović bio dužan da je i izvorno navede. Evo nas opet kod navođenja i valjanog navođenja izvora. Jedinstven primjer govora mržnje i klevete u dokaznom materijalu za Sud nam nudi ovdje Arnautović.

Riječ "cepti" u ovom slučaju nije nehotečno korištena, jer upravo na najbolji način i izražava ono što je stanje "uzdrhtalosti" ili unutaršnjeg treperenja koje odgovara cijelom kontekstu. Istu riječ je moguće naći u rječnicima, kao i na internetu. Riječ je široko rasprostranjena kako u literaturi, tako i u različitim oblicima javnog izražavanja dostupnim i ranije i danas. Interesantno je da kada mora uočiti razlike u nekim navodima, tužena to naziva "šminkanjern" i "maskiranjem" plagijarizma, bez ikakvih dokaza izuzev vlastitih insinucija.

Vlasisavljevićka nije ni tvrdila da je nehotečno korištena riječ "cepti" u prijevodu koji je doslovno preuzeo iz srpskog prijevoda "Tako je govorio Zaratustra" nego da je plagirao srpski prijevod općenito o čemu ponajviše svjedoči baš ta riječ.

A kada se imaju u vidu i navodi koji u potpunosti odgovaraju nekim prevodima u slučaju drugih, priznatih autora, onda je jasno da se radi o znanstvenoj praksi koja ničim nije bila zabranjena, niti je ograničavana.

Postavlja se pitanje o kojoj to znanstvenoj praksi govori Arnautović? Onoj koja implicira preuzimanje tuđih prijevoda? Uzimanje koje nije zabranjeno? Pa, ne priznaje li nam ovdje Arnautović da zapravo preuzima tuđe prijevode jer to "nije zabranjeno"?

Ono što tužena navodi kao dokumente Univerziteta u Sarajevu, zapravo su nedavno objavljene "upute" koje je inicirao njen suprug kao prorektor Univerziteta i koje, upravo zbog vremena u kojem se objavljuju, ukazuju na to da su motivirane podrškom tuženoj. Osim toga, same upute, odnose se na period nakon njihovih objavljivanja i nikako ne mogu biti primjenjivane retroaktivno.

Evo opet Arnautović priznaje da je plagijator. Veli da se upute o plagijarizmu "ne mogu primjenjivati retroaktivno", a da je on plagirao znatno prije nego su one kreirane. I dakako opet na sasvim neakadmeski način zaviruje u obiteljski život Vlasisavljevića analizirajući oblike podrške koju jedan suprug "daje" jednoj supruzi. Mada uvlačenjem prorektora Vlasisavljevića u sudski spis Arnautović previđa da se u Rektoratu UNSA odluke i pravilnici donose na Senatu u kojem participiraju dekani svih fakulteta UNSA, a ne prorektori pojedinačno.

U samom definiranju plagijarizma, tužena navodi da je to "nedopušteno prisvajanje tuđeg duhovnog vlasništva tj. svako korištenje tuđih ideja, mišljenja ili teorija, bilo doslovno, bilo parafrazirano, u kojem se ne navodi autor, odnosno izvor informacija." Koje se to tuđe ideje, mišljenja i teorije navode kod tužitelja, a da nisu citirane i da nema upute na izvornik?

Evo samo jedan primjer kako Arnautović koristi tuđe mišljenje kao svoje iznoseći filozofiju Merleau-Pontyja na isti način, istim tijekom misli kao i Danilo Pejović u knjizi iz koje Arnautović krade rečenice, krade citate i stavlja ih na mjesto na koje to čini i Pejović:

„Plagiranje četvrto:

<p>Transcendentalna subjektivnost u svojoj biti i neće značiti ništa drugo do inter-subjektivnost. Ona se ovdje, Husserlijanski, kod merleau-Pontyja pojavljuje kao upućivanje Ega na Alter-ego, pri čemu se otkriva da, zapravo, nema egzistencije bez ko-egzistencije. ....</p> <p>Arnautović, str. 42.</p>	<p>Transcendentalna subjektivnost u svojoj biti znači inter-subjektivnost, upućivanje Ego na Alter-ego, egzistencije na ko-egzistenciju, te na taj način postiže prevladavanje antiteze idealizam-realizam.</p> <p>Pejović, str. 132.</p>
---	---

Plagiranje peto:

<p>Fenomenologija na taj način, u posebnom značenju, postaje genealogija. Ona genezu smisla i svijesti dobiva kroz analizu temeljnih struktura opažanja, koje se formuliraju u terminima: »tijelo, opaženi svijet, bitak-za-sebe i bitak-u-svijetu».</p> <p>Arnautović, str. 42-43.</p>	<p>Fenomenologija postaje genealogija: genezu smisla svijeta i svijesti ona dobiva analizom temeljnih struktura opažanja koje se nadaju kao »tijelo«, »opaženi svijet«, te »bitak-za-sebe i bitak-u-svijetu».</p> <p>Pejović, str. 132.</p>
---	---

Plagiranje šesto:

<p>Zato i vrijeme i sloboda, nasuprot njegovom savremeniku Sartreu, kod Merleau-Pontyja do objektivne značenjske vrijednosti dolazi u socijalnoj dimenziji pojedinačne slobode, u čemu se pitanje povijesti pojavljuje kao problem u ovom aspektu pitanja.</p> <p>Arnautović, str. 43.</p>	<p>Analiza vremenosti i slobode u Merleau-Pontyja zanimljiva je ponajviše stoga što nasuprot Sartreu više ističe socijalnu dimenziju zbivanja pojedinačne slobode, i pokazuje veći interes za fenomen povijesti, kojega Sartre gotovo da ignorira.</p> <p>Pejović, str. 133.</p>
--	--

Plagiranje sedmo:

<p>Ne čudi odatle što se i ropstvo za njega pojavljuje kao "ljudska sudbina" i što je, kao kod Hegela, shvaćeno kao početak mudrosti i radanje samosvijesti.</p> <p>Arnautović, str. 44.</p>	<p>U skladu s takvim »opasnim« razmišljanjima Merleau-Ponty shvaća i ropstvo kao »ljudsku sudbinu«, te poput Hegela u njemu nalazi »početak mudrosti« i radanje samosvijesti.</p> <p>Pejović, str. 135.</p>
--	---

Kao što smo pokazali, tužitelj se koristi karakterističnim sintagmama i izrazima autora koje navodi, bilo parafrazirajući, bilo posvećujući cijelo djelo jednom autoru i samim tim, u cilju

vjerodostojnije interpretacije, koristi termine upotrebljavane u interpretiranom djelu. Niti jedan ozbiljan čitatelj ne može biti u nedoumici da se radi o terminima i prikazu ideja autora koje tužilac interpretira. To su tako vidjele i stručne komisije i znanstveni recenzenti, ali sebe mjerodavnom, uprkos tome i nasuprot svima, proglašava tužena Sanja Vlasisavljević.

Arnautović je sasvim u pravu. Pa ne može se termin tu-bitak prevoditi kao vrtlarjenje nego uvijek i nanovo kao tu-bitak. Ali korištenje cjeline tuđih rečenica bez izvora je plagijat. Mada kod Arnautovića je moguće, kada ne plagira nego samostalno prevodi, da pojmovi dobivaju drugačije značenje. Tada njegovi prijevodi ne liče ni na čije i nemaju nikakav smisao. Evo primjera:

<p>U tom smislu "filozofija vaspitanja nije čista relacija opće filozofije, premda je baš kod filozofa često tako bila tretirana. Ona je ultimativno uglavnom znak faze filozofije. Za nju je mišljenje proces obrazovanja kojim se postiže znanje, dok ovaj proces obrazovanja nije tek krajnost u akvizicijama znanja i relacionim formama umijeća. Ona pokušava integritati znanje unutar održivih dispozicija i stavova. Nije suviše reći da obrazovanje jeste izvanredovito mišljenje kod kojeg jedinstvo znanja i vrednovanja aktualnog djela u aktualnom ponašanju jeste od prvenstvenog značaja."</p>	<p>„The philosophy of education is not a poor relation of general philosophy even though it is often so treated even by philosophers. It is ultimately the most significant phase of philosophy. For it is through the processes of education that knowledge is obtained, while these educational processes do not terminate in mere acquisition of knowledge and related forms of skill. They attempt to integrate the knowledge gained into enduring disposition and attitudes “ (Arnautovićeva fusnota 9) John Dewey, <i>The Later Works of John Dewey</i>, Volume 13, 1925-1953, 1938-1939, p. 282.</p>
---	---

Da stvar bude gora, iz "uputa o plagijarizmu" preuzetih sa Oxfordskog univerziteta, uzeto je samo ono što bi moglo biti predmet dalje manipulacije u korist tužene. Izostavljeno je, na primjer, oštro stajalište spram AUTOPLAGIJARIZMA, koje bi, sasvim sigurno, u cjelosti moglo da se odnosi na Ugu Vlasisavljevića, koji je svojevremeno sa svojom magistrskom radnjom, promijenjenog naslova i predstavljenom kao novom knjigom, postao redovni profesor! O tome se svojevremeno očitovala i Grupacija humanističkih nauka UNSA, koja nikada nije dala svoju suglasnost na pomenuti izbor, ali je zahvaljujući političkoj podršci, koju i danas ima, Vlasisavljević ipak postao redovni profesor! U njegovom izboru ovo nije bio jedini primjer autoplagijarizma, jer su i neki stručni radovi, ali i knjige bili predstavljani više puta u različitim oblicima. Iste te upute, odnosno definicije plagijarizma, ne podrazumijevaju prijevode.

Evo ponovno Uge Vlasisavljevića u Arnautovićevom dokaznom materijalu. Sada je više nego korisno što ga uvodi jer Arnautović zapravo priznaje da na UNSA postoje dokumenti koji se odnose na prepoznavanje plagijata iako je prethodno tvrdio da takvo što ne postoji. Arnautovićeve kverulantske insinucije su i ovdje vidljive i neka ih izloženih oku čitatelja. Možda Arnautović u sudsku praksu uvede obranu stranke u sporu preko denuncijacije drugih.

Prijevodi ne spadaju u znanstveni, nego u stručni rad. Iz istog razloga se nigdje ne boduju prilikom izbora u univerzitetska zvanja i kao takvi ne mogu biti predmet plagijarizma. Uostalom to dokazuju i primjeri AUTORSKIH PRIJEVODA koje smo ad hoc naveli i bez posebnog "istraživanja" u kratkom vremenu lako pronašli. Kao što se vidi, primjeri su iz zemalja okruženja koje imaju znatno bolje uređenu legislativu vezanu za autorska prava i bez sumnje bi u slučaju plagijarizma navedene knjige morale biti povučene iz prodaje i upotrebe. Takvih primjera ima, naravno, jako puno i mogli bi se naći u velikom omjeru i u zemljama EU u kojima je pitanje plagijarizma zakonski potpuno definirano. Najsmješnije od svega je da Univerzitet u Sarajevu, koji se nalazi svjetlosnim godinama daleko od Univerziteta u Oxfordu koristi standarde potonjeg univerziteta samo u jednom segmentu,

dajući svoje "uputstvo". I zašto baš Univerzitet u Oxfordu? Zašto ne, na primjer, Univerzitet u Heidelbergu, Paris 7, Graz, ili neki univerzitet sa kojim UNSA ima dugogodišnje, tradicionalno dobre odnose. Da apsurd bude veći, R&D centar, koji je UNSA osnovao na principima takvog centra Univerziteta u Oxfordu, gdje su i obučavani nekadašnji uposlenici ovog Centra, rasformiran je i uništen od strane Rektorata UNSA!? Dakle, na jednoj strani se visoki oxfordski principi slave kao sveto slovo, a na drugoj se uništavaju dostignuća koja su napravljena upravo u suradnji sa ovim partnerom! Apsurd koji dokazuje montažu i konstrukciju koja dopušta manipuliranje informacijama!

Evo nema manipulacija. Poštujem Arnautovićev zahtjev da uvedem i dokazni materijal iz izvora koje on sugerira. Ma gdje da se nalazi UNSA, ta institucija nudi svoje upute protiv plagijata. No dobro, evo i mjera zaštite na Heidelbergu koje mi Arnautović sugerira da uvedem:

"Detecting plagiarism"

Plagiarism: definition

Plagiarism is defined as declaring someone else's intellectual property as your own. It is to be distinguished from related concepts like counterfeit, copy, or imitation. There are two definitions of plagiarism: a narrow definition, which only takes into account word-by-word copying of intellectual property that is not your own and a broad one. The broad definition includes the illegal interpretation of rules of citation. This is the case if the true source is being concealed or the required references to the source are incompletely declared.

Handling of plagiarism at Heidelberg University

Plagiarism is a form of serious academic misconduct. In order to secure good scientific practice, Heidelberg University founded a permanent council and installed ombudsmen and -women from different disciplines elected by senate in 1998 already. These ombudsmen and -women act on the basis of the Regulations for the Maintenance of Proper Academic Practice from 10th November 1998. Rules for dealing with misconduct in the context of examinations can be found in the exam regulations for respective degrees, as well as in the doctoral of the faculties.

As a supplementary measure of fighting scientific misconduct, Heidelberg University has licenced the plagiarism detection software turnitin. A circular from the Legal Department from 5th February 2013 informs you about the deployment of turnitin."

(<http://www.ub.uni-heidelberg.de/Englisch/service/plagiat.html>)

Vjerujem da bi ombudsmeni sa univerziteta u Heidelbergu imali pune ruke posla u slučaju Arnautović.

Evo i ponešto o plagijarizmu iz Graza:

"...Plagiarism. Begin of page section: Contents: ... If the plagiarism check of the assessor reveals that the author has made use of the intellectual property of others without declaring it as such or by violating the rules of good academic practice, the thesis shall be assessed negatively. ..."

(<https://websuche.uni-graz.at/search?q=plagiarism>)

Čini se da mi je Arnautović pomogao, jer su izvori koje mi je sugerirao i više nego jasni u ocjeni plagijarizma.

Naravno, sve je to poznato tuženoj. Ona, međutim, u cilju diskreditacije tužitelja iznosi isključivo kategoričke stavove, u kojima istog eksplicitno proglašava plagijatorom! Takav govor se može okarakterizirati jedino klevetničkim govorom.

Upravo zato što su tuženoj poznati kriteriji za lov na plagijate i definiranje plagijarizma i ne samo preko dokumenata sa UNSA nego i šire, uključujući i ove koje Arnautović nudi, ona izriče kategorički sud: Samir Arnautović je plagijator.

Tužena iz akademske i istraživačke prakse uzima jedan "primjer", manipulirajući i falsificirajući informacijama u cilju diskreditacije tužitelja.

Za dokazivanje plagijarizma posebce u sudskom sporu dovoljan je samo jedan primjer da bi teza bila dokazana. No, tužena savjesno i za dobrobit društva u cjelini nudi desetine primjera Arnautovićevog plagiranja.

Najbolji primjer za to je "plagiranje Lewisa Calla", u kojem tužena očiglednu grešku u štampanju proglašava - plagijatom! Na koji način? Sanja Vlasisavljević na strani 46 svoje "knjige" navodi da je Arnautović na strani 169 svoje knjige Nietzscheov nihilizam i metafizika propustio da citira rečenicu Lewisa Calla koja glasi: "U tome će Gilles Deleuze sugerirati kako su za Nietzschea nihilizam i znanost tako uzajamno povezani, da će biti teško, ako ne i nemoguće, za modernu znanost da pročita sopstvene impulse nihilizma". I zaista, odemo na stranu 169 i tamo nema informacije o Callovoj knjizi. Jedina fusnota se odnosi na Deleuzea i tu je prevara! Deleuzeovu rečenicu koju Arnautović na stranici 169 navodi, Vlasisavljevićka izdvaja iz citata u kojem se ova rečenica nalazi! Jasno postavljeni navodnici na početku Callove rečenice, koji se vide u knjizi i potpuno su prepoznatljivi, očiglednom štamparskom greškom, nisu u cjelini praćeni fusnotom. Naravno, to je bila idealna prilika za novu prevaru Sanje Vlasisavljević, koja u svom navođenju ovog mjesta kao "plagijata", briše navodnike i ostavlja samo one znakove interpunkcije kojim se navodi Deleuzeova rečenica, koja je dio citata Callove knjige! Kako to izgleda može se vidjeti na fotokopijama koje prilažemo. Fotokopija navedene stranice knjige Nietzscheov nihilizam i metafizika, jasno pokazuje da citat postoji, ali je očitom greškom fusnota samo djelimično korektno navela citirano mjesto, ostavljajući samo dio koji se odnosi na Deleuzeovu knjigu koju citira Call. Nije to jedina tehnička greška u ovoj knjizi, ali je možda najdrastičnija. Uostalom, evo primjera još jedne greške, koja je evidentno tehnička! Da se radi o namjernoj konstrukciji, pokazuje i to što se Vlasisavljevićka ne zadržava na ovom mjestu, jer postoje materijalni dokazi da je autor citirao Calla, čak ne postavlja ni pitanje zašto je Deleuze citiran sa američkog izdanja, kada je, prema svemu drugom, jasno da bi autor na mnogo primjereniji i bolji način mogao koristiti njemački prijevod, do kojeg je i znatno lakše mogao doći. U cilju obmane Suda, Vlasisavljevićka ukida navodnike na početku citata i koristi grešku u fusnoti kako bi od cijele stvari napravila - plagijat! Zar nije glupo "ukrasti" nečiju rečenicu, a onda istog tog autora citirati na slijedeće dvije stranice. Da stvar bude očitija u smislu klevetničkog govora, Vlasisavljevićka navodi kako Arnautović Callovu "doktorsku disertaciju obilato koristi za svoje knjige", mada je navedena knjiga samo dva puta citirana u Nietzscheov nihilizam i metafizika i to u vrlo kratkim navodima i izuzev tih mjesta na kojim se pojavljuju citati, nema veći značaj za koncepciju knjige.

Arnautović opet kao dokazni materijal protiv Vlasisavljevićkinih „insinuacija“ navodi "očiglednu grešku u štampanju". Koliko puta smo do sada čitali da je posrijedi greška u štampanju? No nažalost, govoreći o plagiranju Lewisa Calla u pitanju je sve drugo osim tehnička greška. Možda ga malo zbunjuje engleski jezik, a možda pravila citiranja. Dakle, u slučaju Call, Arnautović iz njegovog rada izvlači Deleuzovu rečenicu kao da je direktno preuzima iz nekog Deleuzovog rada, a ne iz Callovog kojeg obilato koristi. No, podsjetimo se ipak tog primjera sa plagiranjem Calla:

<p>“U tome će Gilles Deleuze sugerirati kako su za Nietzschea nihilizam i znanost tako uzajamno povezani, da će biti teško, ako ne i nemoguće, za modernu znanost da PROČITA sopstvene impulse nihilizma.“ (Samir Arnautović, Nietzscheov nihilizam i metafizika, Sarajevo Publishing, Sarajevo, 1999, str. 169)</p>	<p>A Lewis Call, od kojeg je ovo preuzeo, a da nije naveo da nije lično čitao cijelo Deleuzeovo djelo, nego uzeo citat u citatu, kaže ovako: “Indeed, Gilles Deleuze suggests that for Nietzsche, nihilism and science are so interrelated that it will be difficult if not impossible for modern science to RID ITSELF of nihilistic impulses.“ (Lewis Call, Nietzsche as Critic and Captive of Enlightenment, University of California, Irvine 1995) Želim da dodam broj stranice, što je Arnautović propustio, p. 99 elektronsko izdanje dokumenta. http://www.scribd.com/doc/126504027/Nietzsche-as-Critic-and-Captive-of-Enlightenment)</p>
---	--

Vašoj pažnji svakako preporučam forme i još neke načine citiranja u „Nietzscheov nihilizam i metafizika“.

<p>(Nietzscheov nihilizam i metafizika, str. 169-170) „Deleuze je jasno iskazao sugestiju da je znanost za Nietzschea dio modernog nihilizma; budimo precizniji, hoćemo reći da je za Nietzschea moderna ili prosvjetiteljska znanost suprotna životu – prokop nihilizma moderne.“ 1 – sad ovdje ide fus nota, koja glasi: Lewis Call, Nietzsche as Critic and Captive of Enlightenment, University of California, Irvine 1995</p>	<p>Pa ja opet malo i tamo pogledam. I kaže Lewis Call na strani 99 ovako: „Deleuze is quite right to suggest that science is part of modern nihilism for Nietzsche; to be more precise, we might wish to say that for Nietzsche, modern or Enlightened science contributes to the life-draining nihilism of modernity.“</p>
---	--

A ovako je preveo Google translate, automatizirani online prevoditelj: 'Deleuze je sasvim pravo da sugeriše da je znanost dio suvremenog nihilizma za Nietzschea; da budemo precizniji, mogli bismo želimo reći da je za Nietzschea, moderno ili Prosvjetljeni znanost doprinosi života crpe nihilizma modernosti'. Čak i sasvim nesiguran, u svoje znanje engleskog jezika, prevoditelj bi provjerio da li riječi koje nudi kao prijevod imaju smisao.

Samir Arnautović je kao svoj citat uzeo i preveo ovu Deleuzovu rečenicu, iako ju je očito preuzeo od Lewis Calla (čiju doktorsku disertaciju obilato koristi za rast svoje knjige). U Arnautovićevoj fusnoti nema Calla, nego se direktno referira na Deleuzea, pa je i stranica navedena. Doduše, posudba lako izlazi na vidjelo, jer se Arnautović poziva i na Callovu knjigu, ali nigdje ne navodi stranice njegove knjige. Ovo je važna napomena zbog još nečega. Arnautovićevog prijevoda. Da je pogledao samo koji red iznad preuzetog citata znao bi o čemu Deleuze govori kada piše o Nietzscheu.

Prethodna napomena je značajna radi Arnautovićevog prijevoda koji slijedi:

'Ona pokušava zanijekati da je više razlika od dijela generalnog poduhvata nijekanja života, obaranje vrijednosti egzistencije i obećanje smrti ('bijes' ili drugi način), gdje univerzalno tone u bezrazlično'. Samir Arnautović, Nietzscheov nihilizam i metafizika – Samir Arnautović, Sarajevo-Publishing, 1999.str.169.

A ovako izgleda original: 'The attempt to deny differences is a part of the general enterprise of denying life, depreciating existence and promising it a death („heat“or otherwise) were the universe sinks into undifferentiated'.

Samir Arnautović rečenicu počinje sa 'ona', iako Deleuze ni blizu tako ne počinje misao. Zatim govori da postoji više razlika od nekakvog dijela generalnog poduhvata nijekanja života, ali ovu misao ne završava čak i da je njome htio nešto reći. Ali to opet nije ni slučajno prijevod. Zatim prelazi na obaranje vrijednosti egzistencije i obećanje smrti, što su čudne konstrukcije bez ikakve međusobne veze. I na kraju navodi da univerzalno tone u bezrazlično. Da je samo koji red iznad citirane rečenice pogledao, vidio bi koliko se Deleuze bavi znanostima: logikom, matematikom, fizikom. I koliko svi izmišljeni termini koje nam je

ponudio nemaju nikakve veze sa smislom Deleuzovih rečenica. Uz moje skromno znanje Nietzscheove filozofije, a Deleuzove još manje, ali pristojnim poznavanjem engleskog jezika, čini mi se da bi prijevod trebao ovako da glasi: „Nastojanje da se poreknu razlike dio je općeg pothvata poricanja života, obezvređivanja postojanja i obećanja njegove smrti („izgaranjem“ ili na drugi način), pri čemu svemir tone u svekoliku neodređenost.“

"Tehničke greške" koje se stalno ponavljaju i nisu tehničke greške nego greške u citiranju ili parafraziranju koje se zovu plagijati.

O opservacijama tužene vezanim za način prevođenja, zaista je bespotrebno govoriti, posebno kada se ima u vidu da Vlasisavljevićka podmeće i u materijalnim stvarima. Svaka rasprava o "prevodilačkoj slobodi" i načinu prevođenja nekog dijela sa nekompetentnom osobom je izlišna. To će, uostalom, puno jasnije biti Vidljivo na drugim mjestima.

Vjerujem da Arnautović ima dovoljno razloga, gledajući u svoje plagijate, da uputi uvrede na račun Vlasisavljevićke, ali to nije primjereno ubacivati u sudski spis. Kvalifikacije nisu niti mogu biti dijelom pravne terminologije. Uostalom čemu cjelokupan materijal kojim pobija Vlasisavljevićkine tvrdnje da je plagijator, ako je "svaka rasprava" sa "nekompetentnom osobom izlišna". No, ovdje ni na koji način nije riječ o raspravi nego sudskom dokazivanju. Stoga tko god da je na drugoj strani mora biti uvažen kao sugovornik, kao strana u sporu. Pa barem bi to onih 5-6 advokata koji zastupaju Arnautovića u ovom sporu trebali da znaju, ako već Arnautović ne zna.

Naravno, jedna konstrukcija laži, slijedi drugu. Tako Vlasisavljevićka na 47. stranici Arnautovića optužuje da plagira - nikog drugog do njenog supruga Ugu Vlasisavljevića. I to kako? Tako što koristi sintagmu Habermasa koju stavlja u navodnike, a u fusnoti, na istoj stranici navodi djelo iz kojeg potiče i ta sintagma i rečenica koju citira! Ima li kraja podmetanju i lažima? To što gospođi Vlasisavljević nešto "nije jasno", zato "jer ne stoji fusnota" uz navedenu sintagmu, prije upućuje na njeno neznanje, nego na nedostatak u tekstu. Uostalom, članovi redakcije časopisa u kojem je objavljen tekst, a koju su činili i profesori sa Odsjeka za filozofiju, nisu našli ništa sporno u ovom načinu navođenja. Konačno, zar nije isuviše glupo plagirati nekoga sa kim se nalazite u sukobu godinama, maltene decenijama? Ili je glupo pomisliti da je tako nešto uopće moguće? Ili je, ipak, takva konstrukcija prije svega izraz odsustva i minimuma morala kod onoga ko je spreman na "konstruiranje". Moguće je da se radi o svim ovim elementima ljudskog ponašanja i shvatanja, ali smo ubijeđeni da se prije svega radi o - klevetničkoj potrebi za diskreditacijom tužitelja!

Arnautović ne govori istinu. Vlasisavljevićka nigdje ne navodi da Arnautović plagira "njenog supruga" nego prijevod Uge Vlasisavljevića. Zar bi netko ozbiljan mogao privatizirati javni prostor? Posebce u sudskom sporu? No ako ne plagira Vlasisavljevićev prijevod, onda očito misli na isti način, koristi iste riječi i na isti način ih reda kao Vlasisavljević. Vlasisavljević koristi riječ "ispravno" a baš tu riječ u svojem prijevodu koristi i Arnautović na hrvatskom. Arnautović se dalje poziva na "odsustvo morala" tužene, no čak i da tužena nema moralne skrupule stoji činjenica da je Arnautović plagirao prijevod Uge Vlasisavljevića ne navodeći odakle je preuzeta cijela Habermasova misao koju navodi. No, da sve ovo ne bi bilo isprazno nadmudrivanje, pogledajmo kako to izgleda:

<p>„Odatle dolazi Habermasov zahtjev za „<u>ispravnim shvaćanjem teorije prava</u>“, <u>u čemu se štiti integritet pojedinca u kontekstu oblikovanja njegovog identiteta</u>. Habermas identitet uzima u značenju nedovršenosti subjektiviteta kroz dijalektiku povijesnokulturnih odnosa, koji se dalje diferenciraju u političkim prezentacijama. Zato se pitanje politike priznanja sa područja razmatranja problematike individualnog mora prenijeti na pitanje identiteta i izvesti na ravan općeg, prepoznati da „<u>obezbjedivanje privatne autonomije građana putem jednakih prava mora ići pod ruku sa aktiviranjem njihove autonomije kao građana jedne nacije</u>“ (Jürgen Habermas, <i>Borbe za priznanje u ustavnim demokratskim državama</i>, Sarajevo 1996, str. 18) (Samir Arnautović, „Kraj stoljeća: Habermasova teorija priznanja i kraj moderne“, <i>Znakovi vremena – Časopis za filozofiju, religiju, znanost i društvenu praksu</i>, no.2-3/1997, Naučnoistraživački institut “Ibn Sina”, Sarajevo, 1997., str. 13 – 18)</p>	<p>„<u>Ispravno shvaćena teorija prava</u> zahtijeva politiku priznanja koja štiti integritet pojedinaca u životnim kontekstima u kojima je njegov identitet oblikovan.“ Jürgen Habermas, <i>Borbe za priznanje u ustavnim demokratskim državama</i>, Sarajevo, 1996., str. 14. Dopunske informacije: Preveo Ugo Vlasisavljević, Recenzija: Jasminka Babić-Avdispahić</p> <p>„<u>Obezbjedivanje privatne autonomije građana putem jednakih prava mora ići pod ruku sa aktiviranjem njihove autonomije kao građana jedne nacije</u>“. Jürgen Habermas, <i>Borbe za priznanje u ustavnim demokratskim državama</i>, Sarajevo, 1996., str. 18. Dopunske informacije: Preveo Ugo Vlasisavljević, Recenzija: Jasminka Babić-Avdispahić</p>
---	--

Ono što Sanja Vlasisavljević navodi kao "plagijati rečenica John Deweya", mislimo da nije potrebno ni komentirati. Cijeli tekst Samira Arnautovića odnosise na prikaz odnosa demokracije i obrazovanja u djelu John Deweya i u cijelom tekstu se neprekidno navodi i poziva na Deweya. Proglašavati plagijatom nešto što je već naznačeno i u naslovu (Demokracija i obrazovanje u pragmatizmu Johna Deweya) i što podrazumijeva neprekidno praćenje teksta izvornika koji se prikazuje, može biti samo klevetnički govor sa ciljem diskreditiranja. Isto se dešava i kada Sanja Vlasisavljević pokušava rečenicu koja u navodnike stavlja sintagme Martina Heideggera iz rečenice koja se nalazi na istoj stranici i u istom kontekstu koji je već naveden iz Heideggerovog djela. Ovdje se ne preuzima cijela rečenica u doslovnom značenju, jer kod Heideggera stoji "ostaje samo zemlja", dok kod tužitelja stoji "znači objavu da je od svega ostala samo još zemlja". Svakom iole ozbiljnom čitaocu jasno je da se ovaj dio rečenice odnosi na Heideggerovu interpretaciju Nietzschea, kao i da se u tome što se kaže da je "od svega ostala samo još Zemlja", prati Heideggerova misao. Vlasisavljevićka falsificira kada, da bi učinila vjerodostojnijom svoju podvalu kaže da se Heideggerov tekst može prevesti kao "ostaje samo još "zemlja". U originalu stoji " ... bleibt nur die "Erde.", tako da kod Heideggera nema naglašavanja koje se, slijedstveno upravo praćenju njegovog teksta i interpretacije njegovog mišljenja, kod Arnautovića pojavljuje kao zaoštreno, bez ikakve dvojbe pritom da su sintagme i slijed mišljenja pokušaj nastavka praćenja Heideggerove misli.

O tome da li Arnautović jeste ili nije plagirao Deweya besmisleno je čak i podsjećati. Čitateljima koji znaju pravila o plagijarizmu i engleski jezik sasvim će biti jasno poređenjem lijeve i desne strane tabele koja slijedi da li je Arnautović plagirao Deweya:

„Pogledajmo dva teksta.

Samir Arnautović “Demokracija i obrazovanje u pragmatizmu Johna Deweya”, *Pregled, Časopis za društvena pitanja*, Broj 3-4, 2003., str. 73-88.

Treba preuzeti Arnautovićev tekst iz Pregleda:

<http://www.pregled.unsa.ba/new/images/stories/arhiva/2003/pregled-3-4-2003.pdf>

A potom i Deweyev originalni rad na: <http://www.gutenberg.org/files/852/852-h/852-h.htm>

<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 1.: <u>Dewey će podcrtati kako atomi, molekule kemijske formule ... imaju prvenstveno intelektualnu vrijednost, a tek posredno empirijsku. (str. 78)</u></p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 1.: <u>Atoms, molecules, chemical formulae, the mathematical propositions in the study of physics—all these have primarily an intellectual value and only indirectly an empirical value.</u></p>
<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 2.: <u>Kritika Hegela koju Dewey naznačuje u Democracy and Education, ide upravo u pravcu razmatranja značenja cjelovitog i organskog kao prinude za vaspitanje, odnosno formiranje subjektiviteta. (str. 79-80)</u></p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 2.: <u>Some of Hegel's followers sought to reconcile the claims of the Whole and of individuality by the conception of society as an organic whole, or organism.</u></p>
<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 3.: <u>Historija i zemljopis, kako primjerno navodi Dewey, stoga predstavljaju dva stupnja iste žive cjeline, pokazujući kako se život ljudi u zajednici odvija u prirodi, koja nije slučajan okvir, već čini jedinstven materijal i sredstvo čovjekovog razvoja. Uloga znanosti, imajući u vidu cjelinu iskustva, nalazi se u predočavanju logičkih implikacija svakog znanja, pri čemu znanost nije drugo do iskustvo koje prima racionalna svojstva. Znanost se u ovome definira, a njen se značaj jasno ističe kroz sam tok stvari, koji je obilježen pravcem mijenjanja čovjekove predstave o prirodi iskustva i mogućnostima koje u njemu leže. Obrazovanje je proces neprekidnog podsticanja rastejanja, i ono u svim fazama teži daljnjem podsticanju. (str. 80)</u></p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 3.: <u>history and geography... are two phases of the same living whole, since the life of men in association goes on in nature, not as an accidental setting, but as the material and medium of development. Science, in short, signifies a realization of the logical implications of any knowledge... Science is experience becoming rational... The effect of science is thus to change men's idea of the nature and inherent possibilities of experience. Education ... (is) based upon the idea of development. Development (= education) is conceived not as continuous growing. Life at any stage is merely an unfolding toward it...</u></p>
<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 4.: Deweyeva <u>ideja obrazovanja, ukratko formulirana</u>, može se odrediti <u>kao stalna rekonstrukcija iskustva</u>, u kojoj se vaspitanje shvata <u>kao razvijanje i spoljašnje formiranje i recepcija prošlosti</u>. On u njemu ne vidi <u>pripremu za neku daleku budućnost</u>, nego sposobnost za održanje života, njegovo jačanje i razvoj, koji se dešavaju u društvu kao formi odvijanja životnih odnosa. (str. 80)</p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 4.: <u>The idea of education advanced in these chapters is formally summed up in the idea of continuous reconstruction of experience, an idea which is marked off from education as preparation for a remote future, as unfolding, as external formation, and as recapitulation of the past.</u></p>
<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 5.: <u>Cilj vaspitanja nalazi se u osposobljavanju pojedinaca za nastavak obrazovanja, u čemu se, zapravo, nalazi mogućnost stalne sposobnosti razvijanja. (str. 81)</u></p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 5.: <u>For it assumed that the aim of education is to enable individuals to continue their education - or that the object and reward of learning is continued capacity for growth.</u></p>
<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 6.: <u>Zato se može reći da obrazovanje, dakle i spoznavanje u cjelosti, nema neki konačni cilj koji u sebi podređuje sve druge ciljeve. Mogućno je imati mnoštvo ciljeva koji će biti sukladni jedni sa drugima. Opći ciljevi ne mogu biti ništa više od pogleda u budućnost kojim se ispituju postojeći uvjeti i procjenjuju njihove mogućnosti. (str. 81-82)</u></p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 6.: <u>We have just pointed out the futility of trying to establish the aim of education - some one final aim which subordinates all others to itself. We have indicated that since general aims are but prospective points of view from which to survey the existing conditions and estimate their possibilities, we might have any number of them, all consistent with one another.</u></p>

<p>ARNAUTOVIĆEVA KOPIJA 7.: <u>Mišljenje, odatle, za Deweya jeste metod, metod razumnog učenja koje se služi duhom. Ono je metod razumnog stjecanja iskustva na putu kojim se kreće...</u>(str. 83)</p>	<p>DEWEYEV ORIGINAL 7.: <u>Thinking is the method of intelligent learning, of learning that employs and rewards mind... the method of intelligent experience in the course which it takes.</u> What is the significance of this tendency to reduce quantitative differences? In the first place, it expresses the way in which science is part of the nihilism of modern thought. The attempt to deny differences is a part of the general enterprise of denying life, depreciating existence and promising it a death („heat“or otherwise) were the universe sinks into undifferentiated. 1. Gilles Deleuze, Nietzsche and Philosophy, New York 1983,p.45 (http://cnqzu.com/library/Philosophy/Deleuze,%20Gilles-Nietzsche%20and%20Philosophy.pdf)</p>
---	--

Dakle, ovo je školski primjer plagijarizma. Doslovce prepisane tuđe rečenice.

Sve to je, naravno, očigledno bilo za svakoga i do danas se nije pojavila niti jedna stručna kritika ili polemika vezana za ovu knjigu, izuzev za Vlasisavljevićku koja svoje neznanje pokušava postaviti kao mjeru vrijednosti. Knjiga je izašla u prestižnoj ediciji, sa čak tri recenzenta i imala je promociju u Akademiji nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine. Nietzscheov nihilizam i metafizika je jedna od rijetkih interpretacija Nietzscheove filozofije na ovim prostorima, a njen uspjeh se, između ostalog, nalazio i u pozivima autora za sudjelovanje na znanstvenim skupovima o Nietzscheu, kakav je bio onaj u Zagrebu- održan 9. i 10. 12. 2000., sa kojeg je objavljen i zbornik "Nietzscheovo naslijeđe".

Opet logička pogreška nekoliko puta do sada ponavljana. Pogreška *Post hoc, ergo propter hoc*. Zato što nije bilo stručnih kritika ne znači da nije bilo plagijata. Možda jednostavno nitko nije čitao Arnautovićeve radove.

O nebulozama koje Vlasisavljevićka govori vezano za pojedine prevedene pasuse u istoj knjizi, smatramo da nije potrebno ni govoriti. To se svakako ne odnosi na tužbeni zahtjev, a nekome ko ne želi (i ne može) da nešto shvati, ne vrijedi ni govoriti ni objašnjavati bilo šta. U svakom slučaju, Vlasisavljevićka i ovdje pokazuje da je jedini njen cilj manipulacija i diskreditacija tužitelja, što dokazuje klevetničke namjere.

Evo opet *Ad hominem* pristupa: „nebuloze, manipulacija, klevetničke namjere". Sada je već malo nejasno na koga Arnautović misli „da ne može nešto da shvati“. Na sudiju ili Sanju Vlasisavljević? Dokument koji je predao sudiji treba da sudija čita i razumije, pa tek onda Sanja Vlasisavljević, eventualno. Arnautović se pita kao da piše uobičajeni tekst na portalu Ekran.ba, a ne službeni dokument za sud. Arnautović pravi još jednu logičku pogrešku. Pogrešku koja vodi *solecizmu*. Nije jasno da li ne treba govoriti o pojedinim pasusima ili nebulozama a još manje što se od toga odnosi na tužbeni zahtjev.

Radi informacije sudu i čitateljima ovog teksta, jedno od kapitalnih djela filozofije 20. stoljeća, knjigu Geneza kopernikanskog svijeta Hansa Blumenberga, preveo je Samir Arnautović u najprestižnijoj filozofskoj biblioteci izdavača Demetra iz Zagreba. Radi se o izuzetno kompliciranom prijevodu; koji Vlasisavljevićka vjerovatno ne bi mogla razumjeti ni u nekom narednom životu, kao što, očigledno, nije razumjela ni ono što pokušava da okleveće. Uostalom, podučavati nekoga filozofiji, ko je nakon višegodišnjeg neuspješnog studiranja prava, univerzitetsku diplomu uspio steći tek nakon ulaska u brak sa profesorom sa studija, zaista smatramo da je beznadežan poduhvat.

Opet treba, prije svega, skrenuti pažnju na Arnautovićev jezik sa njegovog portala Ekran.ba. "ne bi mogla razumjeti ni u nekom narednom životu; podučavati nekoga filozofiji, ko je nakon višegodišnjeg neuspješnog studiranja prava, univerzitetsku diplomu uspio steći tek nakon ulaska u brak sa profesorom sa studija, zaista smatramo da je beznadežan podhvat." Ovdje Arnautović plagira Ekran.ba na kojem je ovo već pisao. No dobro. Postavlja se pitanje kakve veze ima nečiji bračni status, nečiji studij kakav god da je, sa Arnautovićevim plagijatima. Ne treba posebno naglašavati koliko vrijeđa i zadire u privatnost tužene Arnautović u sudskom dokumentu koji mora biti matematički precizan i jasan. Bez epiteta, kvalifikacija, uvreda, jezika ulice i koječega drugog.

Poglavlje "knjige" pod naslovom "Plagiranje prijevoda Ante Stamaća" je posebno interesantno. Vlasisavljevićino insistiranje na "plagiranju prijevoda", koje kao što je i sama definirala ne postoji u definiciji plagijata, nije slučajno. Svjesna da nema nikakvih ni iole ozbiljnih dokaza za plagijarizam u izvornom tekstu i svjesna da izvrtanje smisla parafraziranja i citiranja, kao i prikazivački tekstovi koji su neposredno i nedvosmisleno jasno vezani i pozivaju se na izvornike, bez obzira da li svaka riječ stoji u navodnicima (što nikada nije ni bila obaveza), nisu nikakav dokaz za tvrdnje o plagijarizmu, ona pokušava sličnosti ili istosti u prijevodima "prevesti" u plagijarizam. Kako to izgleda, na drugi način Vlasisavljevićka pokazuje u naznačenom poglavlju. Prije svega, tužena postavlja pitanje: zašto Arnautović koristi izdanje Volje za moć iz 1906. godine. I sve moguće razloge je tužena navela, izuzev jedino logičnog: pripremajući materijale za knjigu po bibliotekama Njemačke, Luksemburga i Belgije, kao i iz privatnih biblioteka kolega i prijatelja, autor je, između ostalih materijala, došao do kopije Volje za moć u pomenutom izdanju. Je li to, možda zabranjeno? Vlasisavljevićka, naravno, može da sumnja u to, kao što može sumnjati i u autorovo posjedovanje kopija, ali i originala raritetnih izdanja Šelingovih, Heideggerovih, Jacobijevih i Hegelovih djela, ali to je njena stvar. Kada, međutim, svoju sumnju počne pretvarati u tvrdnju, kao što to čini, to postaje kleveta. Ono što, međutim, odaje Vlasisavljevićku u pokušaju manipulacije sudom, jeste činjenica da na internet-stranici <https://www.scribd.com/.../Nietzsche-Der-Wille-Zur-Macht>, bez problema možete naći pomenuto izdanje pomenute knjige! O čemu govori Sanja Vlasisavljević, izuzev o najobičnijim montažama. Za nju problem, međutim, počinje onda kada se za montaže nađu dokazi. Kao i sa raritetnim izdanjem, koje je Vlasisavljevićka tobože poručila iz biblioteke, tako je i sa ostalim njenim "dokazima". Tužena sebe stavlja u ulogu apsolutnog arbitra (što je uvijek pokazatelj nekompetentnosti i još ponečega). tako da insinuirajući stvari i koristeći se pojedinim koincidencijama, od neistine nastoji stvoriti istinu. I još nešto: zna li uopće Vlasisavljevićka da sintagma "raritetna izdanja" važi samo za originalne primjerke knjige. Nikako za fotokopije, elektronska izdanja i sl., kakva su u opticaju i kojim se služi najveći dio onih koji ih koriste. Ili je i ta sintagma upotrijebljena samo radi ostavljanja utiska na Sud i obmanjivanja javnosti? Vjerujemo da je, ipak, po srijedi ovo drugo. I neukost ima granice. Mi nećemo sugerirati gospođi Vlasisavljević šta bi i koga ona trebala da zakopa pod zemlju, neka to sama zaključi (ako može?).

Evo hajde da uzmemo Arnautovićevo rasuđivanje kao valjano i održivo. Ako uistinu ima knjige i izdanja na koja se poziva zašto njih nije dostavio u prilogu, pokazao i dokazao odakle je prevodio, a ne ne nekakve tuđe prijevode. A sve te tuđe prijevode je dostavio kako bi zapravo dokazao da on prevodi iz raritetnih izdanja i da ima kopije takvih izdanja. Vlasisavljevićka dokazujući da Arnautović plagira prijevod Ante Stamaća čitatelju nudi upravo kopije Arnautovićevog i Stamaćevog rada a ne nekog trećeg kako bi preko trećeg pokazala da Arnautović plagira baš Stamaća. Činjenica je da Arnautović plagira Stamaća a ne originalno djelo. On između ostalog sasvim nasumce navodi paragrafe iz kojih je tobože prevodio, ne navodi izdanja i miješa broj stranice sa kojega je krao Stamaćev prijevod sa brojem pragrafa. Uostalom, pogledajmo to još jednom.

„Uzmimo za svaki slučaj još jedan paragraf, da bolje uočimo razlike i sličnosti:

<p>“Velikan je nužno skeptik (čime se ne kaže da se takvim morao činiti) uz pretpostavku da tvori veličinu: htjeti nešto veliko i sredstva za to. Sloboda od svake vrste uvjerenja spada u njegovu snagu volje. To je primjereno onom 'prosvijećenom despotizmu' što ga provodi svaka velika strast. Takva uzima intelekt u svoju službu; ima hrabrosti i za sredstva koja nisu sveta; onedvojbuje; sebi će priuštiti uvjerenja, pa i treba ih, ali im se neće podvrgavati. Potreba za vjerom, za bilo čim bezuvjetnim u onome 'da' i 'ne', dokaz je slabosti, svaka je slabost slabost volje. Čovjek vjere, vjernik, nužno je mala vrsta čovjeka. Odatle se nadaže da je 'sloboda duha', tj. nevjerovanje kao instinkt, preduvjet veličine.”¹</p> <p><small>1 Friedrich Nietzsche, Der Wille zur Macht, par. 963</small></p> <p>Arnautović, <i>Nietzscheov nihilizam i metafizika</i>, str. 20.</p>	<p>963.</p> <p>Velikan je nužno skeptik (čime se ne veli da bi se takvim morao činiti), uz pretpostavku da veličinu tvori: <i>htjeti</i> nešto veliko, i sredstva za to. Sloboda od svake vrsti uvjerenja spada u <i>snagu njegove volje</i>. Primjereno je to onom »prosvijećenom despotizmu« što ga provodi svaka velika strast. Takva pak uzima intelekt u svoju službu; ima hrabrosti i za nesveta sredstva; onedvojbenjuje; priuštiti će si uvjerenja, pa i <i>trebati</i> ih, ali im se neće podvrgavati. Potreba za vjerom, za bilo čim bezuvjetnim u onome »da« i »ne«, dokaz je slabosti; svaka je slabost slabost volje. Čovjek vjere, vjernik, nužno je mala vrst čovjeka. Odatle se nadaže da je »sloboda duha«, tj. nevjerovanje kao instinkt, preduvjet veličine.</p> <p>455</p> <p>Friedrich Nietzsche, <i>Volja za moć</i>, Mladost, preveo Ante Stamać, Zagreb, 1988, str. 455.</p>
---	--

Treba čestitati Arnautoviću. Bez greške! Otkud sad odjednom takvo poznavanje njemačkog jezika, takva prevodilačka suptilnost i odjednom najviša razina jednog Stamaća?! I to sve iz jednog od prvih izdanja „Volje za moć“, na čijoj pripremi je još radila Nietzscheova sestra Elisabeth Förster-Nietzsche. Zamislite, Arnautović citira izdanje: Leipzig 1906! Još malo pa se mogao držati i Nietzscheovih bilježnica! Ipak tu ima nešto čudno. Zašto onda u toj težnji za izvornošću nije posegnuo za prvom edicijom (1894-1904) Nietzscheovih sabranih djela, tzv. Grossoktavausgabe gdje se „Volja za moć“ (WM) pojavila u XV tomu još 1901. godine? Ili zašto nije koristio drugu ediciju ovog istog izdanja u kojoj se WM pojavljuje posve kritički preoblikovana u XV i XVI tomu? Zašto se onda nije odlučio za tzv. Kleinoktavausgabe u 16 tomova (1899-1912)? U stvari, pitanje je zašto se upravo odlučio za Krönerovo Taschenausgabe u 11 tomova. Istina je da je tu objavljena rearanžirana verzija WM iz druge edicije Grossoktavausgabe i da se to pojavilo prije njenog konačnog objavljivanja 1911. godine, ali je problem što u tom „džepnom izdanju“ nema odgovarajućeg interpretativnog aparata koji je autoru poput Arnautovića itekako potreban.

Zašto Arnautović (barem za Heideggera) glavno Nietzscheovo djelo citira samo tri, pardon četiri puta? Kako se baviti Nietzscheovim nihilizmom a uzeti dva najveća citata s jedne iste stranice djela od petsto-šesto stranica? I u tim citatima se ne govori o nihilizmu nego o „velikanu“! Još važnije pitanje: zašto kod Arnautovića nema stranice s koje uzima svoje citate, nego samo stoje skraćenicice za paragrafe. Zna li u stvari Arnautović na kojim stranicama Krönerovog izdanja (koje uopće ne spominje) stoje njegovi paragrafi? Što je još važnije: zna li Arnautović da je „Volja za moć“ u ovom izdanju koje navodi, a da ga ne navodi, objavljena u dva toma? – U 9. i 10. tomu. Zna li on koji tom citira?

Do sada smo vidjeli. Da li je ikada vidio te knjige? Šta ako je sve svoje navode iz Nietzscheovih djela naprosto „posudio“ od naših eminentnih prevoditelja? I naknadno ubacio reference na originalna izdanja? Koliko ima mjesta takvoj sumnji? Šta govori njoj u prilog? Prvo: činjenica da Arnautović koji ne zna ništa prevesti od Heideggera, briljantno prevodi Nietzschea. Drugo: Arnautović na mnogim mjestima pored izvornog naslova ne navodi izdavača ili ne navodi stranicu ili često ne navodi ništa! Ako ponekad i navede nešto od ovoga, desi mu se fatalna greška koja rađa sumnju da djela koja navodi nije nikada u životu ni vidio. Upravo takvu jednu fatalnu grešku želim ovdje da navedem. Ako pretpostavimo da je svoje komisije, redakcijske odbore i čitatelje Arnautović zaista htio da prevari, onda to u slučaju Nietzscheovog djela „Volja za moć“ može izgledati ovako. Uzeo je Stamaćev prijevod i dotjerao ga na bosanski. Malo ispreturao red riječi da se ne vidi plagijat. Nema kod sebe originalno djelo pa citira samo paragrafe. A na kraju Stamaćevog prijevoda ima bilješka profesora Branka Despota iz koje se vidi da prijevod odgovora Krönerovom izdanju: Leipzig, 1906. Kako ćemo onda dokazati Arnautovićevu posudbu? U plagiranju domaćih prijevoda, u ovom slučaju Stamaćevog zadivljujućeg prevodilačkog djela?

Vjerovanjem u nebrojno puta potvrđenu činjenicu da nema savršenog plagiranja. Uvijek se na kraju plagijator sam otkrije. Kako je to uradio Arnautović? Čekala ga je očito ponuda da svoju knjigu objavi u renomiranoj ediciji Logos, no nećemo nagađati. Očito nije imao previše vremena. Jedan citat, pa drugi citat uzeti su s jedne jedine stranice Stamaćevog prijevoda i obilježeni paragrafima: 962. i 963. Trebalo je umetnuti još jedan citat. To je onaj pod paragrafom 643. Ali je Arnautović stavio pogrešan broj. Pa koji je to broj paragrafa on stavio? Mogao je bilo koji broj staviti, ne bi to bila velika greška. Ljudima, pogotovo ambicioznim autorima se to dešava. Da, mogao je staviti bilo koji broj od 1 do beskonačnosti, ali samo jedan se mogao pokazati kao fatalna greška. Naime: naveo je u slijepoj brzini upravo jedan jedini pravi broj, broj stranice Stamaćevog prijevoda!!! Prijevoda kojeg je plagirao. Pogledajte sami:

<p>“Volja za moć interpretira: za oblikovanje nekog organa posrijedi je interpretacija; ona, volja, ograničava, određuje stupnjeve, razlike u moći. Puke razlike u moći ne bi se još mogle osjećati kao takve: tu mora biti nešto što hoće rasti, a svako drugo što hoće rasti, interpretira ga prema njegovoj vrijednosti. U tome jednako. – U zbilji interpretacija je čak sredstvo da se nečim zavlada.”¹</p> <p>1 Friedrich Nietzsche, <i>Der Wille zur Macht</i>, Leipzig 1906, par. 309</p> <p>Arnautović, <i>Nietzscheov nihilizam i metafizika</i>, str. 138.</p>	<p>643.</p> <p>Volja za moć <i>interpretira</i>: za oblikovanja nekog organa posrijedi je interpretacija; ona, volja, ograničuje, određuje stupnjeve, razlike u moći. Puke se razlike u moći ne bi još mogle osjećati kao takve: mora tu biti nešto što hoće rasti, a svako ga drugo nešto što hoće rasti interpretira prema njegovoj vrijednosti. U tome jednaki — U zbilji <i>interpretacija</i> je čak sredstvo da se nečim zavlada. (<i>Organski proces pretpostavlja stalno interpretiranje.</i>)</p> <p>644.</p> <p>— Veća kompliciranost, oštro lučenje, usporednost oblikovanih organa i funkcija, uz nestajanje srednjih članova — ako je to <i>savršenost</i>, onda se neka volja za moć očituje u organskom procesu s pomoću kojega <i>vladalačke, oblikovne, zapovjedne</i> snage vazda umnažaju područje svoje moći i unutar njega vazda ga opet pojednostavljaju: imperativ u rastu.</p> <p>Duh je tek sredstvo i oruđe u službi višega života, uzvišavanja života: a što se tiče dobra, kako ga je razumijevao</p>
	<p>309</p> <p>Friedrich Nietzsche, <i>Volja za moć, Mladost</i>, preveo Ante Stamać, Zagreb, 1988, str. 309</p>

Čak je i nezainteresiranom i neukom čitatelju više nego očigledno da je riječ o plagijatu. Ili možda samo tehničkim pogreškama. O, sada već udomaćenim *Ad hominem* argumentima ne treba govoriti nego samo malo apostrofirati: "tužena uzima ulogu apsolutnog arbitra što je uvijek dokaz nekompetentnosti i još ponećega; nećemo sugerirati gospođi Vlasisavljević šta bi i koga ona trebala da zakopa pod zemlju, neka to sama zaključi (ako može)". Iako nije umjesno ulaziti u psihološke komponente posljednjeg Arnautovićevog stava o zakopavanju nekoga u zemlju, pozivanje na zakopavanje pod zemlju je jezik koji ima za cilj da zastraši i prepadne, a to je govor mržnje.

Zašto Arnautović samo četiri puta citira Volju za moć, valjda je stvar autora. Možda zato jer, kao i još neki svjetski autoriteti, smatra da je Volja za moć u izvornom obliku izgubljeno djelo i da to što danas imamo, nema pouzdanost, odnosno značaj objavljenih djela. Uostalom, sam Heidegger je napravio vlastitu rekonstrukciju ovog djela, smatrajući da poslije intervencija Nietzscheove sestre teško da možemo govoriti o autentičnom tekstu Volje za moć Friedricha Nietzschea. Možda je plagijat i misliti na ovaj način?! Tvrdnja da "Arnautović ne zna ništa prevesti od Heideggera" sama po sebi je klevetnička, budući da postoje citirani dijelovi koji prije citiranja nikada nisu bili prevedeni na domaće jezike. To što od toga Vlasisavljevićka pokušava napraviti da "Arnautović ne zna", njena je stvar, kao što je i naša stvar da kažemo da njeno znanje nije dovoljno ni za mnogo manje komplicirane stvari od prevođenja pojedinih sintagmi. U svakom slučaju, koliko god se ne slagala sa njima, postavljala primjedbe i primitivno omalovažavala ono što je urađeno, njene konstatacije ostaju na razini klevetničkog govora. Način na koji Vlasisavljevićka imputira čak i okolnosti u kojima je knjiga objavljena, odnosno na koji sebi stvara alibi za klevetništvo, zaista je zabrinjavajući i upućuje na pitanja o ozbiljnom stupnju socijalne

patologije. Tako Arnautović "očito nije imao previše vremena" za pisanje knjige i potkrala mu se greška da stranicu prijevoda, stavi kao stranicu paragrafa!? r sve to u "slijepoj brzini". Čime to Vlasisavljevićka dokazuje? Sličnošću, odnosno zaista malim razlikama u prevedenom paragrafu, koji ima ČETIRI rečenice!

Ovdje Arnautović opet pravi logičke pogreške rasuđivanja. Vlasisavljevićkine tvrdnje su klevetničke zato što Arnautović tvrdi da zna prevoditi, a svojim klevetama o Arnautoviću ona samo pokušava napraviti da on ne zna. A on zna! Mada, eto, priznaje da ima "zaista malih razlika" u spornim rečenicama. Svega ih je četiri, pa eto eto onda i ne mora biti plagijat. Slijedi: da ih je više možda bi bio plagijat.

Hajdemo pokušati obrnuti Vlasisavljevićkino autentično razmišljanje! Zar bi neko ko želi nešto plagirati naveo stranicu sa koje plagira? Samo Vlasisavljevićka u svojoj patologiji može takvu konstrukciju napraviti i igrati na podudarnosti paragrafa i stranica (ako ta podudarnost uopće postoji?!). Navod paragrafa i prijevod Stamaća zaista imaju sličnosti, ali mnogo manje nego, npr. autorski prijevodi Nietzscheovih knjiga koje smo već naveli i pokazali potpunu istovjetnost. Istina je, međutim, da tužena u predgovoru knjizi Nietzscheov nihilizam i metafizika nalazi rečenicu u kojoj se kaže da je knjiga nastala u teškim uvjetima za rad, u uvjetima koji su zapravo bili nemogući. Od toga ona stvara konstrukciju, koju Sudu, kroz manipuliranje činjenicama, želi predstaviti kao "pokrivanje" nečega i sl. Istina je da je knjiga u potpunosti bila vezana za rukom pisane bilješke i da je sa tim materijalima zaista nastalo nekoliko grešaka. Istina je, međutim, da je knjiga naišla na dobar prijem u javnosti i da do danas niko, ama baš niko nije niti jednu primjedbu iznio na njen račun. Koliko je nama poznato, knjiga je relativno brzo bila i rasprodata i danas se u optičaju nalaze samo doštampani primjerci.

Opet *Ad hominem*: "Vlasisavljevićkina patologija". Da li postoji podudarnost paragrafa i Stamaćeve stranice sa koje je prijevod ukraden ne treba relativizirati jer su je čitatelji prethodno vidjeli. Postoji, itekako postoji. To je neoborivo dokazano. Evo opet imamo pred sobom, kao i svaki put kada je potpuno u ćorsokaku, Arnautovićevo pozivanje na "teške uvjete za rad" koji su "zapravo bili nemogući". Međutim 1999. godina u kojoj su nikli ovi plagijati nikako nije bila godina nemogućeg življenja nego godina u kojoj je život funkcionirao besprijekorno, bolje nego danas, ako smijem dodati.

Zato Vlasisavljevićki trebaju "plagirani prijevodi", zato joj trebaju parafraze koje očito upućuju na porijeklo u literaturi, zato joj trebaju "dokazi" lošeg prevođenja i sl. Cijela stvar je u tome da se manipulacijom i konstrukcijama diskreditira rad tužitelja i da to bude osnov za obračun sa njim.

Vlasisavljevićki ne treba ništa, posebce ne ništa više od onoga što Arnautović nudi kao dokaze plagijata u svojim djelima. A ti dokazi se nalaze u njegovom „prijevođenju“, njegovom „parafraziranju“ i doslovnom plagiranju tuđih rečenica.

Naravno, Sud je u tome samo gurnut u funkciju pasivnog promatrača, kojem treba prikazati ono što ne postoji i ubijediti ga da je nepostojeće u stvari - stvarnost. Interesantno je, međutim, kako Vlasisavljevićka kada joj to odgovara, bez imalo stida, govori kako bi nešto trebalo prevesti tako i tako, a kada se suoči sa sličnim prijevodima, ili sa minimalnim razlikama, to proglašava -plagijatom!

Prosto je nevjerovatno rasuđivanje koje Arnautović nudi. Zato što tužena dokazuje navode iz tužbe Arnautović zaključuje da je "Sud gurnut u funkciju pasivnog promatrača" jer je tužena podnijela dokazni materijal kojim dokazuje stav iz spornog

teksta zbog kojeg je tužena. Pri tome sugerira da je tužena zbog toga što dokazuje bestidna. Mada, ostaje savim nejasno kako je sa dokaznim materijalom neki sud gurnut u funkciju pasivnog promatrača. I šta zapravo semantički znači „funkcija pasivnog promatrača“. Sud funkcionira isključivo na dokaznim materijalima. Na tome počiva rad svakog suda. No, Arnautović zaključuje sasvim suprotno tvrdeći da zbog dokaznog materijala koji je stranka u sporu dostavila, sud ima funkciju pasivnog promatrača. Inače, funkcija i uloga su dva sasvim različita pojma.

Na stranu što plagijat, izuzev u autorskim prijevodima cijelih djela, ne može ni da se situira u navodima originalnih izdanja, Vlasisavljevićka svoj klevetnički govor postavlja tako da činjenice prilagođava svojim tvrdnjama, bez obzira na stvarno stanje.

Logička pogreška *inkompatibilnosti*. Prethodna rečenica je toliko nerazumljiva i nepovezana da čak ne može ni biti analizirana. Njena logička struktura glasi: Plagijat ne može da se situira u autorskim prijevodima niti u navodima originalnih dijela pa zato Vlasisavljevićka činjenice prilagođava svojim tvrdnjama! Dakle, zaključuje Arnautović, plagijati se ne mogu „situirati“ u navodima originalnih izdanja, a ako ih ima onda su to prijevodi cijelih djela a ne dijelova.

Čak i to što kaže da bi se "lažni prijevodi eventualno mogli tretirati kao Arnautovićeve prijevodi na bosanski jezik svojevremeno raspoloživih hrvatskih i srpskih prijevoda", Vlasisavljevićka koristi da bi nastavila sa klevetanjem i govorila o "prevari". Naravno, ono što je notorna stvar o čemu je svojevremeno bilo riječi na odbrani Arnautovićeve disertacije i što se uzima kao svima poznata i notorna činjenica, Vlasisavljevićka želi sakriti "činjenicom" da se postojeći prijevodi nigdje nisu spominjali. Činjenica je, međutim, posve drugačija! Činjenica je da je na odbrani doktorske disertacije rečeno da su, što je sasvim normalno, konsultirani neki prijevodi i da su djela citirana prema originalima, što je svima bilo normalno i prihvatljivo i što predstavlja akademsku praksu u svim zemljama regiona. Tako nešto nije ni potrebno posebno napominjati, barem prema tadašnjoj akademskoj praksi, što se vidi i iz prijevoda koje ovdje navodimo kao ad hoc primjere.

O kakvim primjerima konsultiranih prijevoda je riječ u Arnautovićevoj disertaciji, sasvim je nejasno iz ovog paragrafa jer Arnautović ne daje nikakav dokaz u prilog tomu. No, ono što jeste činjenica je da Arnautović „prevodi“ samo one dijelove tuđih tekstova koji već imaju prijevode, a ukoliko ne preuzma tj. „konsultira“ tuđe prijevode onda su te rečenice bez ikakvog smisla. Da li nam Arnautović ovdje sugerira da je „tadašnja akademska praksa“ bila preuzimati tuđe prijevode i napominjati na obranama doktorskih disertacija da su prijevodi preuzeti od drugih? Tek nešto kasnije će u ovom sudskom materijalu priložiti neke prijevode iz Beograda i Zagreba na čiju sličnost želi ukazati, ali nikako ne svoje.

Najveća smijurija je kada Vlasisavljevićka, kao na stranicama 63, 64 i 65 svoje "knjige", pobija različnosti u citatima i prijevodima koje ona uzima. Šta sada da mislimo, da nije trebalo biti razlike? Ili kada se "innerlichste" prevedu sa najintimnije, za Vlasisavljevićku je to dokaz plagijarizma! Innerlichste je svakako na mjestu na koje ona referira daleko primjerenije prevesti kao "najintimnije", nego kao "najunutarnije", koje u doslovnom prevođenju jeste korektnije, ali ne znači da je i najsretnije rješenje za mjesto na kojem se nalazi kod Nietzschea. Naravno, duhom sirota Vlasisavljevićka ne zna da je na mnogim mjestima u literaturi "innerlichste" prevedeno sa "najintimniji", a da zlo bude veće po njene bjesomučne montaže, i google prevoditelj "innerlichste" prevodi sa "najintimniji". Barem to nije teško provjeriti. Šta dalje reći za nasilje koje nad slobodom govora vrši Sanja Vlasisavljević?

Da li Vlasisavljevićka pravi smijurije ili ne sasvim je nebitno. Bitan je materijal koji nudi kao dokaz Arnautovićevih plagijata. Da li duhom sirota ili ne opet ne igra nikakvu ulogu u pronalaženju Arnautovićeve krađe od Avramovićke. Iako, recimo, ama baš ništa ne zna o filozofiji, posebce Nietzscheovoj, evo daje čitateljima na uvid prijevode Samira Arnautovića i Mirjane Avramović. No, ipak usprkos neznanju samo da dam jednu opasku. Ako Nietzsche nudi metaforu muzike sa biljkom, biljka nikako ne može biti "najintimnija" nego "najunutarnija" posebno ako „najkasnije stiže“ u "precvjetavanju kulture". U jesen biljke mogu samo precvasti, a nikako procvasti.

<p>“Prijevod“ koji stoji na 65. stranici Arnautovićeve knjige „Nietzscheov nihilizam i metafizika“:</p> <p>“Od svih umjetnosti koje znaju da izrastu na tlu određene kulture, muzika se pojavljuje kao posljednja od biljki, možda zato jer je najintimnija, pa tako najkasnije i stiže – u jesen i pri precvjetavanju kulture kojoj svaki put pripada. Možda i naša posljednja muzika, koliko god gospodarila i žudjela za gospodarenjem, ima pred sobom samo kratko vrijeme: jer je izbila iz kulture čije je tlo zahvaćeno brzim tonjenjem – iz gotovo potonule kulture.”¹</p> <p>1 Friedrich Nietzsche, Nietzsche contra Wagner, s. 234</p>	<p>Evo kako glase: Fridrih Niče, Niče kontra Wagner, poglavlje „Muzika bez budućnosti“ rečenice u prijevodu Mirjane Avramović, u knjizi: Slučaj Wagner, Grafos, Beograd, 1988, str. 53. Prevela Mirjana Avramović i to ovako:</p> <p>Od svih umjetnosti koje znaju da izrastu na tlu neke određene kulture, muzika se pojavljuje kao poslednja od biljki, možda zato jer je najintimnija pa tako najkasnije stiže — u jesen i pri precvjetavanju kulture kojoj svaki put pripada.</p> <p>Možda i naša posljednja muzika, koliko god gospodarila i žudjela za gospodarenjem ima pred sobom samo kratko vreme: jer je izbila iz kulture čije je tlo zahvaćeno brzim tonjenjem — iz gotovo potonule kulture.</p>
--	---

Arnautović je iz svog „prijevoda“ uklonio četiri pune rečenice koje su stajale između ove dvije koje je odabrao. Nisu mu trebale. Nije mu to prvi put. Njegova stara praksa. Preopširan Heidegger, preopširan Nietzsche. Evo sam se potrudila i pronašla originalan njemački tekst.

„Die Musik kommt von allen Künsten, die auf dem Boden einer bestimmten Kultur aufzuwachsen wissen, als die letzte aller Pflanzen zum Vorschein, vielleicht weil sie die innerlichste ist und folglich am spätesten anlangt – im Herbst und im Abblühen der jedesmal zu ihr gehörenden Kultur. (...) Vielleicht, daß auch unsre letzte Musik, so sehr sie herrscht und herrschsüchtig ist, bloß noch eine kurze Spanne Zeit vor sich hat: denn sie entsprang einer Kultur, deren Boden im raschen Absinken begriffen ist – einer alsbald *versunkenen* Kultur.“

Pogledajte pažljivo prvu rečenicu u prijevodu Avramovićke, pa onda Arnautovićevu. U čemu se razlikuju? Arnautović je izbacio rječcu „neke“ i čudnovatu riječ „precvjetavanje“ je zamijenio s „procvjetavanje“, s riječju koja mu se očito činila običnijom. Mora da je mislio da je precvjetavanje neki srbizam. Međutim, da je imao priliku vidjeti originalan tekst u kojem stoji Abblühen ne bi to učinio. Tako je dobio blesavu Nietzscheovu misao koja implicira da neka kultura cvjeta u jesen. U Nietzscheovom tekstu doslovno stoji „u jesen“ i „u precvjetavanju“ (kako se za Abblühen može naći u enciklopedijskom rječniku Ristića i Kangrge, mada bi „ocvalost“ u ovom kontekstu mogla biti bolji izbor). Kakva slučajnost da je Arnautović preuzeo ovo „pri“ (procvjetavanju) Avramovićke a ne „u“ originala!

Šta ga još odaje? Još jedna riječ koja bi mogla biti krunski dokaz, ako je takav pored očevnosti još uopće potreban. Pogledajte u prvoj rečenici i kod Avramovićke i kod Arnautovića ono da je muzika „najintimnija“. Da li je tako trebalo prevesti Nietzscheovo „weil sie die innerlichste ist“? Doslovan prijevod: „jer je ona najunutarnija“. Koga ili šta ovdje slijedi Arnautović? Baš nam eto oba junaka daju prilično slobodan prijevod? Kakva koincidencija!

Vlasisavljevićka svjesno želi Sudu predstaviti lažnu sliku o prevodilačkoj praksi, kao i o mogućnostima različitog prevođenja.

Vlaisavljevićka sudu niti jednom riječju ne spominje prevoditeljsku praksu nego „prijevode“ Samira Arnautovića. Dakako to ne radi lažno nego daje čitateljima na uvid Arnautovićeve i prijevode koje je otuđivao.

Tamo gdje joj to odgovara, ona govori o lošim prijevodima, neodgovarajućem prevođenju i slično, dajući svoja prevodilačka rješenja, nekada čak i suvisla, ali u principu usmjerena na diskreditaciju tužitelja i podršku klevetničkom govoru.

Tamo gdje Arnautović ne plagira prijevode piše besmislene prijevode koji, imajući u vidu originalni tekst, nemaju nikakav smisao. Ako je dokazivanje plagijata u sudskom sporu diskreditacija, onda Vlaisavljevićka diskreditira Arnautovića. Premda, prije bi se moglo reći da Vlaisavljevićka pronalazi plagijate, a da plagijati diskreditiraju jednog redovnog profesora.

Pri svemu tome, Vlaisavljevićka apsolutizira svoje stajalište, u kojem ne ostavlja mogućnosti za bilo kakva druga rješenja, čak i kada se radi i o drugim prevodiocima. Ne znamo kako je onda njen suprug svojevremeno ključnu riječ jedne knjige (das Fremde) preveo pogrešno?!

Vlaisavljevićka ne komunicira sa sudionicima nekog znanstvenog simpozijuma o prevoditeljstvu nego analizira Arnautovićeve prevoditeljske plagijate. Stoga joj nisu neophodne konsultacije sa drugim ljudima nego samo sopstveni uvidi i poređenja, uvidi u rječnike, izvorne tekstove autora čije rečenice Arnautović „prevodi“ i Arnautovićeve rečenice. Interesantno je da ovdje Arnautović odobrava konsultiranje sa drugima a na početku svog sudskog spisa zamjeri Vlaisavljevićki što je u svoju knjigu uvrstila Arnautovićeve plagijate koji su pronašli drugi ljudi. Zadržimo se još malo na ovom paragrafu. Arnautović spominje „njenog supruga“ koji je „ključnu riječ jedne knjige preveo pogrešno“. Osim neumjesnog privatiziranja sudskog spisa Arnautović opet pravi logičku pogrešku. Čak i ako su neki drugi ljudi pogrešno prevodili neke riječi to nikako ne isključuje ili umanjuje sve njegove nakaradne samostalne prijevode. Pogreška *Svi tako rade*.

Uostalom, pogledajmo još jednom kakve sve sličnosti i istosti postoje u različitim prijevodima, a za koje Vlaisavljevićka tvrdi da su nedopuštene. Nismo imali vremena da napravimo neko opsežnije istraživanje, koje bi sasvim sigurno i u procentima pokazalo veliku sličnost koja postoji među AUTORSKIM prijevodima. Ovdje se radi o prevodiocima koji imaju višegodišnje prevodilačko iskustvo.

Mogu postojati desetine i stotine primjera poput onih koje Arnautović navodi, no to i dalje ništa ne govori o njegovim plagijatima: niti za niti protiv. Čak bi se ovdje moglo govoriti o pogrešci *krive analogije*.

...Sve ostalo, izuzev reda riječi u rečenici, veoma je slično u jednom i u drugom prijevodu. Tako je prevedena cijela knjiga. Prema onome što Sanja Vlaisavljević navodi kao "dokaze", i ovdje se radi o prevođenju sa "srpskog na hrvatski jezik"?!

Ako se u primjerima koje Arnautović nudi radi o prevođenju koje je plagijat po definiciji, onda su i to plagijati kao i svi drugi. No, i da jesu sve sami plagijati to nema nikakve veze sa sudskim sporom u kojemu je predmet Arnautovićeve plagijatorski opus.

Naravno da se stvari ne mogu tako okarakterizirati, ali je nama poznato da su se hrvatski prevodioci koristili srpskim prijevodom, koji je ranije izašao, što nije neuobičajena stvar kada se radi o prevođenju. Uostalom, i prethodni primjeri su nam to već dovoljno pokazali. Pored toga, evo još jednog primjera koji pokazuje da je "plagiranje domaćih prijevoda" najobičnija izmišljotina u režiji Sanje Vlaisavljević.

Činjenica da je nešto nekome poznato nikako ne govori da je to nešto valjano. Još manje da nije plagijat. Ako Arnautović zna primjere drugih identičnih prijevoda to je njegovo duhovno blago, ali ne nikako dokazni materijal za sud u kojemu negira nedvosmislene i precizne navode i opise njegovih plagijata.

Opet pravi jednu logičku pogrešku. Pogrešku *pa to je prirodno*. Prirodno je dakle, za Arnautovića, koristiti postojeće prijevode kako bismo kreirali svoj prijevod.

Koliko još sličnosti i istosti treba naći? Ima ih bezbroj! Ali Vlasisavljevićka je iz cijele prakse izdvojila samo ono za što želi optuživati Arnautovića! I to ne u autorskim prijevodima, nego u navodima originalnih izdanja!

Ne treba naći niti jednu sličnost nekih tuđih prijevoda da bi se dokazala ili osporila Arnautovićeve plagijatorske prakse u "prevođenju". Tuđi prijevodi nisu predmet sudskog spora, nažalost.

Sada se postavlja pitanje šta se citira u autorskom djelu: prijevod, ili misao onoga ko je autorizovano djelo. Decenijama se u našoj javnosti, ali i javnosti zemalja iz regiona, smatralo da su to ideje i misli autora izvornog djela, bez obzira kako prevedene, a Vlasisavljevićka sada uvodi novu praksu: "citiraju se prevodi, koji mogu biti slični, ako meni odgovaraju, ali i ne moraju, ako to meni odgovara"?! Nije li zaista ovdje izlišno govoriti o tome da se radi o čistoj montaži i bezočnom klevetanju gospođe Vlasisavljević?

Iako je odgovor svakom prevoditelju poznat, evo još jedne male napomene o pravilima za citiranje:

3. CITIRANJE REFERENCI U TEKSTU

Autor se prilikom pripreme za izradu određenog djela susreće sa različitim vrstama sekundarnih podataka. Na primjer, publikacija može biti pisana od strane jednog, od strane više autora, a negdje autori nisu navedeni već samo organizacija koja je objavila rad. Imajući to u vidu, pri citiranju izvora, publikacije se različito navode u tekstu. Prilikom samog pisanja rada, može se pozvati na različite izvore. Dalje u tekstu su navedeni primjeri pravilnog citiranja.

3.1. Autor citiran u tekstu

Kada se u tekstu poziva na rad nekog autora, uz njegovo prezime navodi se i godina objave rada.

Primjer 1:

Kao što Čulahović (2008) tvrdi da pojam globalizacije...

Primjer 2:

Kao što je Čulahović (2008, str. 416) pokazao da globalizacija...

3.2. Autor nije direktno citiran u tekstu

Ukoliko se neko djelo želi citirati bez navođenja autora u tekstu, tada se njegovo prezime i godina objave rada navode u zagradi u relevantnom dijelu teksta ili na kraju rečenice.

Primjer 3:

Uslužni model sastoji se od vidljivog i nevidljivog dijela (Babić-Hodović, 2010)...

3.3. Veći broj radova istog autora objavljenih u različitim godinama

Kada se u tekstu poziva na veći broj radova istog autora, koji ukazuju na istu temu, a objavljeni su u različitim godinama, hronološkim redom se navodi prezime autora i godine objavljenih radova.

Primjer 4:

Kaplan (2000, 2004) iznosi zaključak...

Primjer 5:

Iznesen je zaključak... (Kaplan, 2000, 2004).

3.4. Veći broj radova istog autora objavljenih u istoj godini

Kada se poziva na radove istog autora koji su objavljeni u istoj godini, svakom radu se dodaje malo slovo *a*, *b*, *c* itd.

Primjer 6:

Johnson (1994a) je obrazložio..., međutim nešto kasnije je predložio da... (Johnson 1994b).

U slučaju da radovi istog autora objavljeni u istoj godini ukazuju na istu stvar navodi se:

Primjer 7:

Johnson (1994a, b) je...

3.5. Dva autora različitih radova citirana u istoj rečenici

Ako se u tekstu poziva na radove dva autora, uz direktno navođenje njihovih prezimena u istoj rečenici, u zagradi se daje godina objave radova.

Primjer 8:

Šamić (1997) i Zelenika (2000) su...

3.6. Dva autora istog rada citirana u tekstu

Kada se u tekstu poziva na rad dva autora, uz navođenje njihovih prezimena, u zagradi se navodi godina objave rada.

Primjer 9:

Brkić i Husić (2004) su predložili da...

Primjer 10:

Marketing komuniciranje... (Brkić i Husić, 2004).

14 |

3.7. Radovi koji imaju više od dva autora

Ako se u tekstu poziva na rad koji ima više od dva autora, prvi put navode se svi autori, a svaki naredni put navodi se prezime samo prvog autora i iza njega općeprihvaćena kratica *et al.* (skr. od lat. *et alii* – "i ostali").

Primjer 11:

Jedan od osnovnih razloga analize ponašanja potrošača... (Čičić, Husić i Kukić, 2009).

Primjer 12:

U analizi ponašanja potrošača Čičić, et al. (2009) pokazuju da...

3.8. Veći broja radova autora koji nisu direktno citirani u tekstu

Ukoliko se u tekstu poziva na rezultate istraživanja ili zaključke većeg broja radova bez direktnog navođenja autora u tekstu, na kraju rečenice se u zagradi navode prezimena autora i godine objave radova.

Primjer 13:

Mnogi teoretičari nastoje objasniti... (Christensen, 1997; Hamel, 2002; Porter, 2004).

3.9. Doslovno preuzimanje dijela teksta drugih autora

Kod doslovnog citiranja do dvije linije teksta, uobičajeno je koristiti princip s navodnim znakovima.

Primjer 14:

Porter (1998) tvrdi: "Pet sila određuje..."

Primjer 15:

"Pet sila određuje..." (Porter, 1998).

Kod doslovnog citiranja teksta dužeg od dvije linije, češće se koristi princip zasebnog dijela teksta. Preporuka je da se taj citat posebno naznači uvlačenjem teksta.

Primjer 16:

Diferencijacija proizlazi iz jedinstvenog stvaranja vrijednosti za kupca. Ona može biti posljedica zadovoljavanja kriterija upotrebe ili signalizacije, iako u svom najodrživijem obliku nastaje na temelju obje skupine kriterija. Održiva diferencijacija zahtijeva da tvrtka na jedinstven način obavlja raspon vrijednosnih aktivnosti koje utječu na kriterije kupnje (Porter, 2008, str. 151).

3.10. Poglavlja u editovanim knjigama

Ukoliko se poziva na autora poglavlja koje je objavljeno u sklopu knjige čiji je redaktor (editor) bio/bila druga osoba, u tekstu treba da bude navedeno ime autora poglavlja, a ne redaktor.

Primjer 17:

U svom radu o globalnom marketingu, Sendić (2010) navodi...

Napomena, provjerite u poglavlju 4. kako se u Literaturi ispravno navode detalji za editovane knjige.

3.11. Sekundarni izvori

Ukoliko se poziva na rad čiji original iz nekog razloga nije bilo moguće pročitati, nego je u radu drugog autora nađena njegova referenca, takav rad postaje "sekundarni izvor" i kao takvog potrebno ga je navesti.

Primjer 18:

U periodu od 1970. do 2000. godine eksterni dug zemalja u razvoju je... (Todaro i Smith, 2005, citirano prema Čulahović, 2008).

3.12. Nepoznat autor

U slučajevima kada nije poznat autor nekog rada, koristi se skraćenica Anon (skr. od Anonymus).

Primjer 19:

U historiji (Anon., 1908) se navodi da je...

16 |

http://www.efsa.unsa.ba/ef/docs/Prirucnici/prirucnik_ekonomski_web.pdf

To pokazuje i stranica 67 i 68 na kojoj Vlasisavljevićka pripisuje prisvajanje prijevoda, koristeći se time što su interpunkcijski znaci i neka prevodilačka rješenja urađeni na isti način.

Nažalost, izostanak interpunkcijskih znakova je prema definiciji plagijarizma: plagijat. Upravo preko odsustva i prisustva tih znakova se identificira razlika između krađe i citiranja.

Naravno da je interpunkcija kod Stamaća i tužitelja neuporedivo primjerenija našem jeziku, nego zagrada koja se nalazi u njemačkom originalu. I naravno da to nije jedini slučaj u kojem je tužilac odstupao od originala! Nekada u interpunkciji, nekada u značenjima, a nekada i u sintaksičkoj konstrukciji rečenice. Ali tamo gdje se pojavljuju slična ili ista rješenja, koja nikada nisu bila nedopustiva u slučajevima navođenja, ali i u slučajevima autorskih projevoda, Vlasisavljevićka to proglašava plagijatom! Tamo gdje to, opet, nije slučaj, tužena takav primjer proglašava lošim prijevodom! Imali kraja montažama?

"Ima li kraja montažama?" i ja sam se pitala čitajući Arnautovićeve radove? Montaža do montaže. Krađa do krađe. Vlasisavljevićka plagijatima proglašava samo ono što odgovara definiciji plagijata. Dopustiva ili nedopustiva rješenja su stvar odluke onoga koji navodi ili prevodi. Stoga, čak i zakonima koji se odnose na autorsko djelo se ne propisuju zabrane, nego sankcije za krađu autorskih djela.

Ista je stvar i sa navodom u kojem tužitelj ne navodi "rasti-hoće nešto", kako od njega traži tužena, nego "nešto hoće rasti". Mislimo da se zaista na ovo ne treba posebno osvrutati, a posebno ne na "rasti-hoteće nešto", koje je navedeno kao "nešto što hoće rasti". Iole pismenom čitaocu sintagme koje tužena navodi kao doslovne prijevode jasno su prepoznatljive kao neprihvatljive za naš jezik.

Nažalost, Arnautović je sasvim u pravu. Sintagme koje on nudi u samostalnim pokušajima prevođenja su sasvim neprihvatljive za naš jezik. Evo primjera:

Demokracija je apsurdnost koja vjeruje da je individualno kao individualno nemoguće; ovo je vjerovanje nemoguće ukoliko je inteligencija poštovana kao kozmička snaga, ne kao korištenje i aplikacija individualnih tendencija.” (Arnautović fusnota 1)	Democracy is an absurdity where faith in the individual as individual is impossible; and this faith is impossible when intelligence is regarded as a cosmic power, not an adjustment and application of <i>individual tendencies</i> . John Dewey, <i>The Middle Works</i> , 1899-1924, Volume 4, p. 39.
---	---

Naravno, nedovoljno obrazovana Vlasisavljevićka ne shvata da prevođenje Heideggera i Nietzschea, nisu iste stvari! O tome, svakako sa njom nema smisla govoriti.

Argumentima *Ad hominem* se ne postiže pobijanje oponentskih argumenata nego sami sebe diskvalificiramo kao ozbiljnog sugovornika. Upravo oduzimajući Vlasisavljevićki dostojanstvo riječima: "nedovoljno obrazovana Vlasisavljevićka, ne shvata, s njom nema smisla govoriti" Arnautović sebe diskvalificira kao osobu, a ne nikako Vlasisavljevićku. Vrijeđati u sudskom spisu nažalost samo potvrđuje odsustvo akademske kulture dijaloga redovnog profesora Samira Arnautovića.

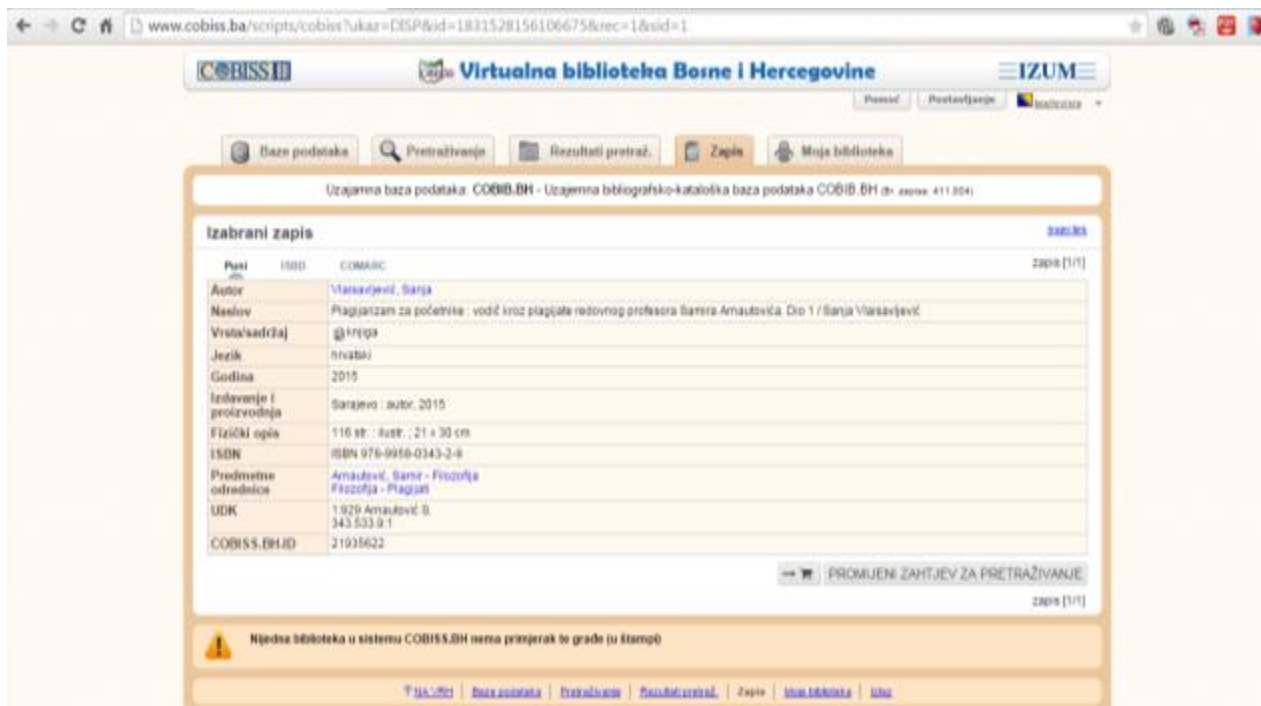
Ipak, i svakom ozbiljnijem gimnazijalcu poznato je da je Heidegger na izvijestan način "pravio" vlastiti filozofski jezik, u kojem je stvarao riječi koje imaju smisla samo u filozofskom kontekstu (poput In-der-Welt-Sein, Da-Sein, Onto-theo-logische ...). Stoga Heideggerovi tekstovi u određenim periodima njegovog mišljenja, kao najbolju opciju nude doslovni prijevod, što je u slučaju Nietzschea isključeno!

Želim vjerovati u valjanost Arnautovićeve tvrdnje da "Nietzsche nije Heidegger i obratno", ali to nikako ne znači da njih dvojica zajedno ili odvojeno imaju shizo *Privatsprache*. Doslovni prevod nije isto što i doslovno izmišljanje riječi koje trebaju biti pripisane Heideggeru. A Arnautović kada samostalno prevodi upravo izmišlja neke smislove koji nemaju nikakve veze sa riječima u originalu. Npr: "demokracija je apsurdnost koja vjeruje...", „prokop“.

I poslije Stamaća, u onome što tužena i njen odvjetnik nazivaju "knjigom", nalazi se nova konstrukcija u kojoj se jedna činjenica iskrivljuje u ime diskreditiranja tužitelja.

Nažalost, ma koliko se Arnautović trudio da devalvira ponuđeni materijal u knjizi *Plagijarizam*, ta knjiga je jedina takve vrste, sa praktičnim primjerima, u BiH. Uvjerimo se u ovu tvrdnju.

The screenshot shows a web browser window with the URL www.cobiss.ba/scripts/cobiss?ukaz=DIRE&id=1831528156106675&dfr=1&ppg=10&sid=1. The page is the Virtualna biblioteka Bosne i Hercegovine (Virtual Library of Bosnia and Herzegovina) search results page. The search criteria are: Pretraži ste: Naslov=plagijarizam i izbor zapisa=Sva građa. One result is shown: Br. 1, Autor: Vlasisavljević, Sanja, Naslov: Plagijarizam za početnike - vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića. Dio 1, Vrsta građe: Knjiga, Jezik: hrv, Godina: 2015, Dostupnost fonda: u štampi. The page also includes navigation buttons like 'Pretraživanje', 'Rezultati pretraž.', 'Zapis', and 'Moja biblioteka'.

<http://www.cobiss.ba/scripts/cobiss?ukaz=DISP&id=1751475373598387&rec=2&sid=1>

Naime, Vlasisavljevićka se pita zašto se "Sumrak idola" ne navodi prema starom izdanju, nego prema novom iz 1994. Naravno, u logički ograničenim konstrukcijama tužene, ne može se ni zamisliti da je knjiga čitana prema izdanju do kojeg je bilo moguće doći u svakoj knjižari. Ili je možda tužena toga svjesna, ali želi konstruirati ono što odgovara njenom klevetničkom govoru?

Prosto je nevjerovatno o čemu ovdje piše Arnautović. O nekakvim godinama izdanja koje tobože spominje Vlasisavljevićka u svojoj knjizi. Evo da ne bismo špekulirali i ulazili u ovaj Arnautovićev sasvim izmišljeni prigovor na sasvim izmišljene Vlasisavljevićkine rečenice prenosimo dio koji se onosi na Arnautovićev "prijevod" dijelova iz knjige "Sumrak idola".

<p>„Formuliraću jedan princip. Svaki naturalizam u moralu, to jest, svaki zdrav moral, podčinjava se instinktu života; bilo kakva zapovijest života ispunjava se određenim kanonom 'treba' i 'ne treba', time se na putu života otklanja bilo kakva prepreka i neprijateljstvo. Protivprirodni moral, to jest, gotovo svaki moral koji su do danas podučavali, poštovali i propovijedali, okreće se, suprotno, upravo protiv instinkata života, – on je čas potajna, čas javna drska osuda tih instinkata. Govoreći 'Bog vidi čovjekovu dušu', on govori 'ne' najnižim i najvišim požudama života i smatra Boga neprijateljem života ... Svetac, onaj koji se dopao Bogu, jeste idealni kastrat. Život se svršava tamo gdje počinje 'carstvo božije'.“¹</p> <p>¹ Friedrich Nietzsche, <i>Götzen-Dämmerung</i>, Köln 1994, s. 309</p> <p>Arnaudović, <i>Nietzscheov nihilizam i metafizika</i>, str. 30-31.</p>	<p>„Formulisaću jedan princip. Svaki naturalizam u moralu, to jest, svaki <i>zdrav</i> moral, potčinjava se instinktu života – bilo kakva zapovest života ispunjava se određenim kanonom "treba" i "ne treba", time se na putu života otklanja bilo kakva prepreka i neprijateljstvo. <i>Protivprirodni</i> moral, to jest, gotovo svaki moral, koji su do danas podučavali, poštovali i propovedali, okreće se suprotno upravo <i>protiv</i> instinkata života – on je čas potajna, čas javna drska osuda tih instinkata. Govoreći "bog vidi čovjekovu dušu", on govori "ne" najnižim i najvišim požudama života i smatra boga <i>neprijateljem života</i>... Svetac, koji se dopao bogu, jeste idealni kastrat... Život se svršava tamo gde <i>počinje</i> "carstvo božje"...“</p> <p>Fridrih Niče, <i>Sumrak idola</i>, preveo Dragomir Perović, Grafos, Beograd, 1985, str. 32.</p>
--	---

KOMENTAR:

Jasno je da ne može biti jasnije da je u ovom citatu Arnautović preuzeo od riječi do riječi prijevod Dragomira Perovića. Razlika je u dva dodata zarez (koji izdvajaju riječ „suprotno“), zatim je slovo d zamijenilo t u „potčinjava“ i riječ „bog“ je sada napisana velikim slovom. No, lako je pretpostaviti da ni to nisu bile Arnautovićeve intervencije nego lektorice za bosanski jezik (koja se inače nije miješala u svoj posao). Dakle, Arnautović je preveo srpski prijevod na bosanski i ispod napisao Götzen-Dämmerung, Köln 1994. Ili je to opet samo puka koincidencija. Primijetiti će netko, posve neuk: kao da se nije moglo na isti način prevesti ovaj kratki pasus. Pa možda je zato potrebno spomenuti da postoji još jedan srpski prijevod, kojeg potpisuje B. Jevtić (Grafos, Beograd, 1980). Navest ću samo početak i kraj ovog istog pasusa kod Jevtića, samo da bih pokazala koliko se dva uspješna prijevoda mogu razlikovati po svom autorskom rukopisu:

„Stavljam jedan princip u formulu. (...) Konac je života onde gde otpočinje ‘carstvo božje’...“
(str. 32)

Idemo dalje:

<p>“Potvrđivanje života čak i najnedokučivijim i najsirovijim problemima, volja za život, likujući kao žrtva svojih najviših tipova, prinijeta sopstvenoj nestrpljivosti – to sam nazvao dionizijskim, to sam odgonetnuo kao most ka psihologiji tragičkog pjesnika. Ne da bi se oslobodio užasa i sažaljenja, ne da bi se očistio od opasnog afekta njegovim burnim pražnjenjem – tako je to razumio Aristotel –: nego da bi, uprkos užasu i sažaljenju sam bio vječna radost postojanja, – ona radost koja u sebi uključuje i radost uništavanja.”²</p> <p><small>2 Friedrich Nietzsche, Ibid., s. 383</small></p> <p>Arnautović, <i>Nietzscheov nihilizam i metafizika</i>, str. 32.</p>	<p>„Potvrđivanje života čak i najnedokučivijim i najsirovijim njenim problemima, volja za život, likujući kao žrtva svojih najviših tipova prinetoj sopstvenoj neiscrpivosti – to sam nazvao dionizijskim, to sam odgonetnuo kao most ka psihologiji tragičnog pjesnika. Ne da bi se oslobodio užasa i sažaljenja, ne da bi se očistio od opasnog afekta njegovim burnim pražnjenjem – tako je to razumeo Aristotel –: već da bi, uprkos užasu i sažaljenju, sam bio vječna radost postojanja – ona radost koja u sebi uključuje iradost u uništavanju...“</p> <p>Fridrih Niče, <i>Sumrak idola</i>, preveo Dragomir Perović, Grafos, Beograd, 1985, str. 100.</p>
--	--

KOMENTAR:

Ovo je gotovo isti prijevod. Razlika je samo što umjesto Perovićeva „neiscrpivosti“ stoji Arnautovićeva „nestrpljivost“, a „prinetoj“ je zamijenjeno s „prinijeta“ i ispred dodan zarez. Arnautović je izostavio i posvojnu zamjenicu „njenim“. Dakle jedina razlika kojoj se može pridati neka važnost je razlika između „neiscrpivost“ i „nestrpljivost“. Hoće li se ovim povodom napokon pokazati da je Arnautović imao u vidu originalni tekst i da je ispravno preveo nešto što prevoditelj s kojim ga dovodimo u vezu nije znao? Hoće li ovo možda biti krunski dokaz da je Arnautović barem jednom sam nešto preveo iz Nietzschea? Ali ništa od toga. U izvorom tekstu stoji Unerschöpflichkeit (neiscrpnost ili neiscrpivost). Razlika se onda može samo objasniti Arnautovićevom nepažljivošću u „prekucavanju“ tuđeg prijevoda. A ono sa „prinetoj“ ili „prinijeta“? E to otvara malo širi problem oko prevođenja, jer je ovdje prilično prevodilačke slobode sebi uzeo prevoditelj Perović na čijem trudu i znanju parazitira Arnautović. A pritom je još Perović i pogriješio. Tako je postalo jasno kao dan Arnautovićevo plagiranje. Zašto je to sada malo širi problem? Zato što moramo uvesti Nietzscheovu njemačku rečenicu. Makar ovu prvu ili njen prvi dio koji nije baš jednostavan, kao što se vidi iz prilično nejasnog Perovićevog prijevoda.

Ona glasi:

„Das Jasagen zum Leben selbst noch in seinen fremdesten und härtesten Problemen, der Wille zum Leben, im Opfer seiner höchsten Typen der eignen Unerschöpflichkeit frohwerdend...“

Perovićeva „potvrđivanje života“ je bez sumnje prilično slobodan prijevod. Uzmimo stariji Jevtićev prijevod, također objavljen u Grafosu pa ćemo vidjeti da ovaj prevodilac „das Jasagen“ prevodi doslovno kao „iskazano Da“.

Pogledajmo njegovu čitavu rečenicu:

„Iskazano Da za sam život još u najstranijim i najtvrdim problemima, volja za život, radujući se žrtvi svojih najviših tipova, položenju za sopstvenu neispravnost...“ Fridrih Niče, Sumrak idola, prema prevodu B. Jevtića. Grafos. Beograd. 1985. str. 98.

Jevtićev prijevod je opet idealan primjer da se pokaže koliko se prijevodi mogu razlikovati i koliko su u načelu autorski. A u našem slučaju koliko je Arnautović nesmotren kada tuđi prijevod potura kao svoj. Prvi dio rečenice do zareza je tvrdi doslovni prijevod, ali i tu je izostavljeno ono „seinen“ koje se odnosi na „Problemen“. Trebalo je dakle da stoji „u njegovim... problemima“. Ali Jevtić nije previdio „Leben selbst“, „sam život“ kao što je to učinio Perović. Veliki problemi su se za obojicu prevoditelja pojavili u drugom dijelu rečenice nakon drugog zareza: nedoumica je očito bila sa „im Opfer... frohwerdend“. Opet particip kojeg Arnautović, kada nema ramena za prevođenje, kao u slučaju njegove „hajdegerovštine“, prevodi doslovno: veseo-postajući. Imamo dakle „u žrtvi veseo-postajući“. U žrtvi čega? Doslovno: „njegovih najviših tipova vlastite neispravnosti“. Žrtva ovdje nije objekt radovanja, kao što je to pogrešno mislio Jevtić, nego je ovo „im Opfer“ gramatički način: „u žrtvi“ ili „pri žrtvovanju“ se postaje ili biva veseo. Ovi „najviši tipovi“ koji se žrtvuju su, oslonimo li se na Währigov rječnik, (uzoriti) obrasci ponašanja ili oblici personalnosti. Jedan od engleskih prevoditelja ih imenuje čak kao „greatest heros“. Očito je pak da se ovdje ni Perović ni Jevtić nisu pokazali na visini zadatka, ali nisu oni tema ove analize. No bili su pouzdani svjedoci, baš zato što su pogriješili, Arnautovićevog plagijata!

<p>„Da bi postojala umjetnost, da bi postojalo ma kakvo estetičko stajalište i kontemplacija, neophodan je fiziološki preduslov: opijenost. Opijenost najprije treba da pojača uzbuđenost cijelog mehanizma: inače, djelo neće dosegnuti umjetnost.“²</p> <p>² Friedrich Nietzsche, <i>Götzen-Dämmerung</i>, s. 339</p> <p>Arnautović, <i>Nietzscheov nihilizam i metafizika</i>, str. 104.</p>	<p>„Da bi postojala umjetnost, da bi postojalo ma kakvo estetičko stvaralaštvo i kontemplacija, neophodan je fiziološki preduslov: opijenost. Opijenost treba najpre da pojača uzbuđenost cele mašine: inače, delo neće dosegnuti umjetnost.“</p> <p>Fridrih Niče, <i>Sumrak idola</i>, preveo Dragomir Perović, Grafos, Beograd, 1985, str. 59</p>
---	---

KOMENTAR:

Velika razlika: ijekaviziran prijevod, „treba“ maknuto malo nazad i to je sve! Ipak, nije: Perovićeva „mašina“ je postala Arnautovićev „mehanizam“. Pa je prijevod postao autentičan! Ali za takvu razliku je potrebna potvrda u Nietzscheovom tekstu. Šta tamo stoji? Mechanismus ili Maschine? Da nije Arnautović ipak dopro do izvornika? Ma ni govora, naravno! "

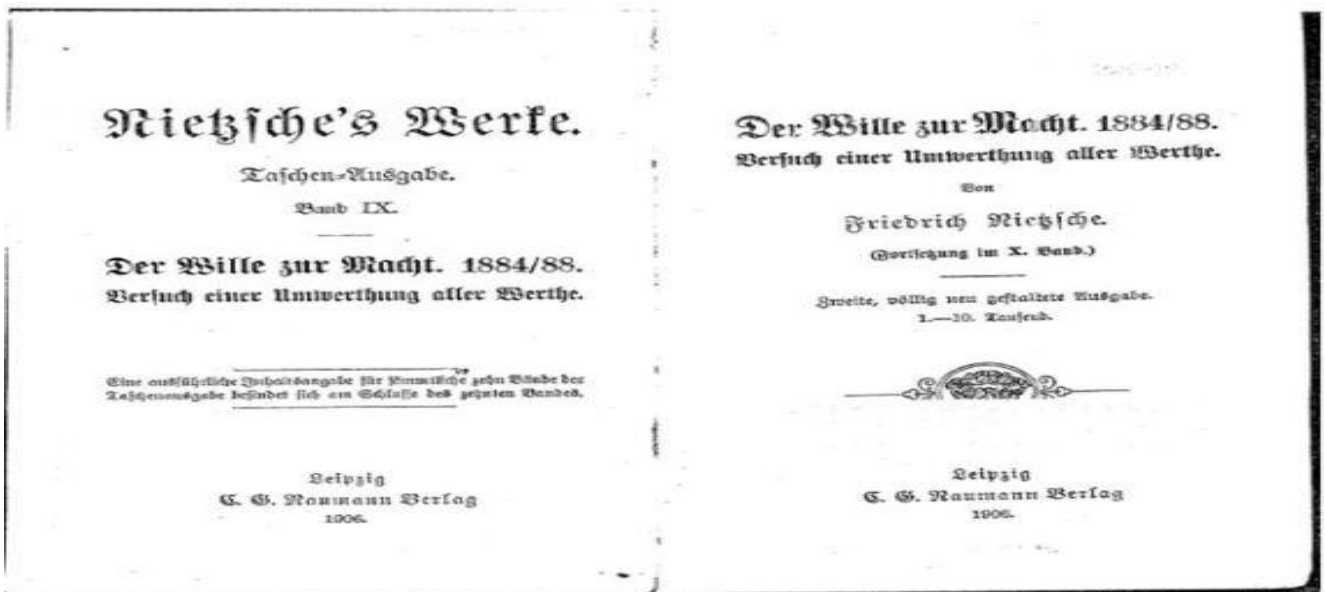
Sve što smo našli kao "argumentaciju" u "knjizi" gospođe Vlajsavljević, ne možemo drugačije okarakterizirati nego kao klevetnički govor, sa elementima govora mržnje. Jer kako drugačije shvatiti na jednoj strani optužbe da tuženi "nikada nije mogao doći do rarednog izdanja", što nigdje u knjizi nije ni bilo tvrđeno, pokušavajući sakriti niz mogućnosti postojanja kopija i korištenja knjiga u bibliotekama. Pored svega, dokazali smo da je elektronska kopija knjige dostupna svakome putem interneta, što je već više od dvadeset godina, u različitim verzijama, moguće zahvaljujući tehnološkim pogodnostima.

Evo samo jednog jedinog, sasvim dovoljnog dokaza da Arnautović niti govori istinu niti je koristio knjige kako navodi.

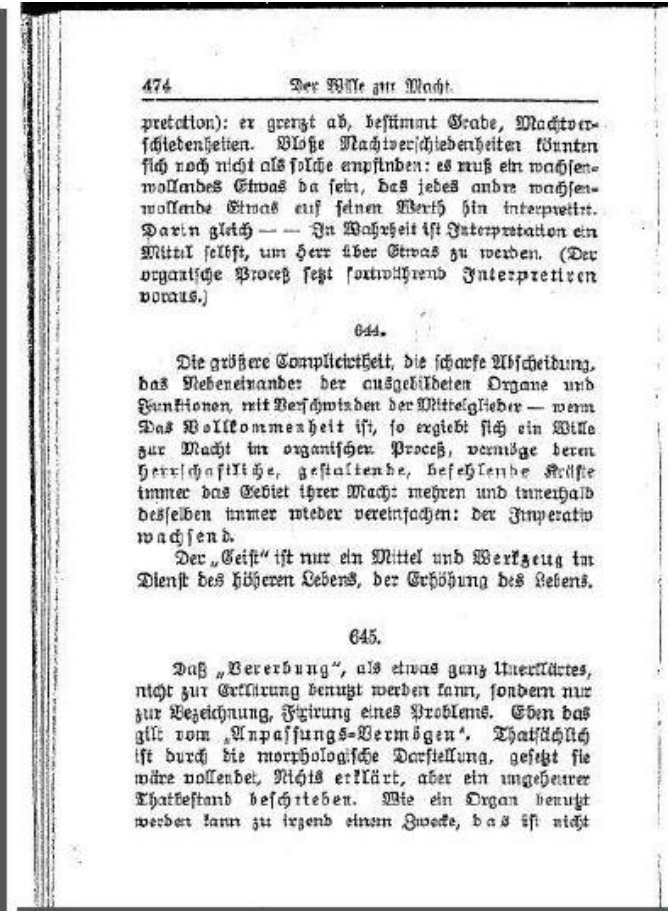
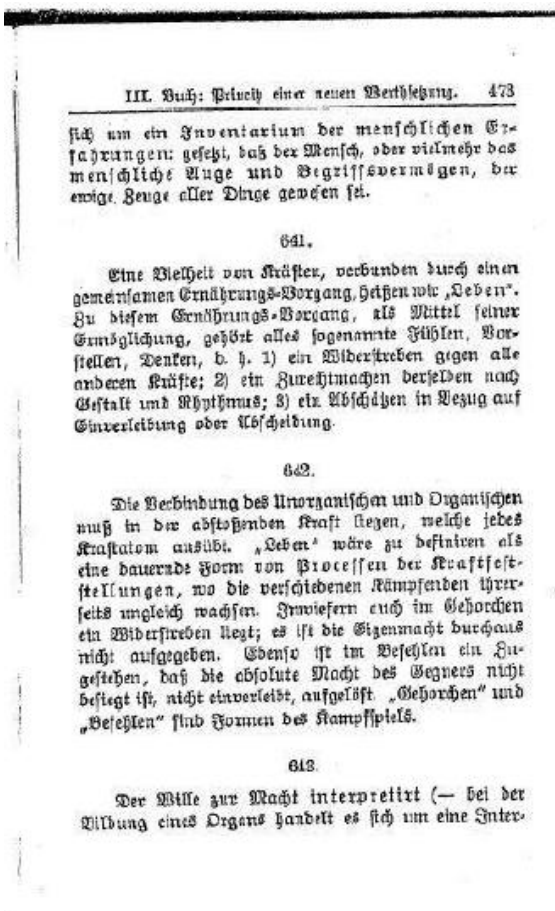
„Velika je smijurija ispala oko Arnautovićevog navodnog citiranja *Krönerovog izdanja Leipzig 1906.*

Redovni profesor Arnautović citira bibliografske raritete. Samo ne zna s koje stranice, pa čak ni iz kojeg toma. Jer je Nietzscheova „Volja za moć“ u svom drugom pojavljivanju tamo

objavljena u dva toma. Mjesecima se može tragati za ovim izdanjem, čak i kada obilazite svjetske metropole. I, evo mi se neki dan sreća napokon osmjehnula. U jednoj od najvećih europskih biblioteka nakon što sam dva dana prije napravila narudžbu dovezoše mi u metalnom kovčežiću iz depoa primjerak tog izdanja. Upravo onaj tom u kojem je onaj inkriminirajući paragraf, tj. dokaz da je Arnautović u stvari citirao zagrebačko izdanje iz 1988.

Redovnom profesoru, znalcu Nietzschea sam eto izašla u susret. Sada može u novom izdanju svoje čuvene knjige „Nietzscheov nihilizam i metafizika“, ako već ne odluči da sve dostupne primjerke ove knjige zakopa duboko pod zemlju, navesti tačan broj paragrafa (643.) i tačan broj stranice, zapravo stranica (473-474), pa i ime izdavača i vrstu izdanja.

Dakle, sasvim je jasno da Arnautović navodi ili: pogrešan izvor, pogrešan paragraf ili pogrešan broj stranice. Bilo bi dobro za akademsku javnost da nekada negdje Arnautović napiše link na kojem se nalazi dostupno elektronsko izdanje ove raritetne knjige. Za dobrobit akademske zajednice i budućih filozofa koje obrazuje. Samo da nas uvjeri da govori istinu. A kada to bude radio neće mu trebati ukrasi poput "klevetnički govor sa elementima govora mržnje". Govor mržnje je svaki njegov opis tužene u materijalu koji je predmet ove analize, a podjednako toliko i kleveta jer navodi desetine stavova koji izlaze iz okvira argumentirane rasprave i spadaju u klevetnički govor.

Malo je nejasno Arnautovićevo poimanje pojma "dokazivanje", jer stalno ponavljanje istoga, uvrede i kvalifikacije na račun tužene nisu dokazivanje nego: Logička pogreška *ponavljanje istoga* i klevetnički govor. Mada! Evo jednog interesantnog podatka ovdje. Ne postoje nikakvi "tehnoški" problemi zadnjih "dvadeset godina" nego samo "pogodnosti", te tako otpada svaki Arnautovićev argument da prije dvadeset godina nije bilo "normalnih" uvjeta i "tehnoških" pogodnosti za rad.

Nije li već sasvim jasno da je Sanja Vlasisavljević najobičnija klevetnica?

Nije, nije najobičnija, nego bi mogla biti najobičnija klevetnica. Ali, mora da i ovdje imamo posrijedi "tehničku grešku" i da je računar sam od sebe č pretvorio u ć.

U stvari, nije najobičnija, jer ona svojim klevetništvom želi "zadobiti" i intelektualni i akademski dignitet.

Evo vidimo da i Arnautović prihvata stav da Vlasisavljevićka nije "najobičnija", nego ona koja pretendira da zadobije akademski dignitet. Mada nije ni to prava istina, ona samo prilaze sudu dokazni materijal da je Arnautović plagijator. To je sve.

Na stranici 69 tužena istovjetnost navoda tužitelja i citata Dragomira Perovića uzima kao dokaz plagijata! Naravno, razlika je u ijekavskom izgovoru, a tužena primjećuje i druge razlike, koje pripisuje lektorici za bosanski jezik "koja se inače nije miješala u svoj posao", kako kaže u svom klevetničkom govoru.

Ako knjige imaju potpisane lektore, a u knjigama se nalaze desetine drastičnih pravopisnih pogrešaka onda potpisani lektor nije radio svoj posao. Sada ostaje da nam Arnautović pokaže da li je knjiga imala potpisanog lektora ili ne. Premda, prema svim ponuđenim Arnautovićevim tekstovima, u njegovim knjigama ili lektori ne znaju svoj posao ili ih je Arnautović *pro forme* potpisao. Isto vrijedi i za ovaj materijal priložen Sudu koji prenosim u originalu bez ijedne korekcije, te su sve greške koje možemo pratiti iz reda u red zapravo odraz Arnautovićeve elementarne „pismenosti“.

Dakle, ni lektorica nije kako treba! Čudi nas da se Vlasisavljevićka u svom bunilu nije osvrnula i na recenzente, koji uz svoje izuzetne kompetencije (radi se o akademiku Muhamedu Filipoviću i redovnim profesorima Fatirni Lačević i Rasimu Muminoviću), nisu našli "primjedbe" koje sada iznosi tužena. Bit će da tužena ima veće kompetencije od njih, vjerovatno stečene tokom "druženja" sa svojim profesorom i budućim suprugom.

Da li je lektorica „kako treba“, ne znam. Znam samo da Arnautovićevi tekstovi vrve pravopisnim greškama. Da li i lektorica računara nije ispravan, ne znam, ali ako jeste onda i njoj promiču iste pogreške kao i Arnautoviću. Arnautović u ovom pasusu

opet vrijeđa i zadire u privatnost. Koji put do sada? Kao da se malo zaboravi da ne piše za svoj portal Ekran.ba nego za Sud. "Bunilo" i "druženja sa svojim budućim suprugom" su primjer jezika ulice, prema definiciji. Ujedno, Arnautović prema Kodeksu za štampu i online medije ovdje vrši klasičnu diskriminaciju.

"Bunilo": "Aluzije na nečiju etničku grupu, nacionalnost, rasu, religiju, pol, seksualnu opredijeljenost, fizičku onesposobljenost ili mentalno stanje će biti napravljene samo onda kada su u direktnoj vezi sa slučajem o kojemu se izvještava."

(http://www.vzs.ba/index.php?option=com_content&view=article&id=218&Itemid=9)

"stečene tokom "druženja" sa svojim profesorom i budućim suprugom.":

"6. Uvredljiv jezik- provokativan, nepristojan, preziran i sličan jezik/govor, kao i onaj koji bi po općeprihvaćenim načelima uljudnosti i pristojnosti mogao izazvati uvredu.

(<https://www.parlament.ba/press/default.aspx?id=19274&langTag=bs-BA>)

Da bi mogao da se poziva na autoritet profesora koje navodi, Arnautović nam mora prvo dokazati da oni znaju njemački ili engleski jezik, jer su dijelom samo znajući navedene jezike mogli loviti njegove plagijate. Ako, pak nema takve dokaze, onda je ovaj argument tek puka logička pogreška *Pozivanje na autoritet* gdje autoritet nema funkciju zbog koje se poziva na njega. Ujedno, kako niti jedan član komisije nije profesor oblasti iz koje je Arnautović branio disretaciju (Filipović-logika, Lačević-estetika, Muminović-marksizam) vrlo je vjerovatno da im oblast Arnautovićeve teze nije dovoljno bliska. Njihove kompetencije u njihovim znanstvenim oblastima nisu predmet ovog spora te u njih ne treba ulaziti, ali treba naglasiti da nemaju nikakve veze sa temom Arnautovićevog rada.

Pored svega, tužena navodi i kratke dijelove prijevoda B. Jevtića, koji su različni samo utoliko koliko se na početku citata kaže "stavljam jedan princip u formulu", umjesto, "formulisaću jedan princip"! Vjerujemo da se svakom ko je ikada čitao nešto rečenica "stavljam jedan princip u formulu" mora činiti neprirodnom! Kako se princip može staviti u formulu ...? Očigledno, Vlasisavljevićki sličnosti i kada su evidentne nisu vidljive, kao što joj nisu vidljive vještačke različnosti u prevođenju, koje idu na štetu prijevoda. Ali, vrijedi li o tome raspravljati?

O sličnostima i razlikama Arnautovićevih rečenica i kombiniranjem dvaju prijevoda kao svojih već je bilo riječi. No stav „staviću jedan princip u formulu“ je besmislen zato što je formula sama po sebi jedan princip.

Ipak, ne možemo primijetiti da čak i Vlasisavljevićka kaže (na str. 70), "ovo je gotovo isti prijevod", a onda nabraja razlike. Razlike su postojale i u ranijim njenim navođenjima, ali ona to svjesno zanemaruje. Naravno, ponavljamo, u autorskom tekstu se navode misli onoga ko je autor izvornika, a ne "prijevoda", koji može biti dobar, loš, sličan, nesličan, identičan, neidentičan, ali sam po sebi nije plagijat, niti se u navođenju radi o "prijevodu"!

Kako čitatelji i časni Sud imaju Vlasisavljevićkin dokazni materijal sa stranicom 70. ispred sebe onda je jasno da Arnautović u ove dvije rečenice govori neistinu. Ujedno, opet pravi logičku pogrešku. U autorskim tekstovima se citirajući nekoga navode misli citiranog autora, ali iz onog i samo iz onog izvornika iz kojeg se citat preuzima. Bio taj izvornik prijevod ili originalno djelo autora kojeg citiramo.

Ali kako Vlasisavljevićka sve koristi za manipulaciju, u smislu najgorih teoretičara totalitarnog sistema manipuliranja informacijama, pokazuje i na strani 71, kada, ponovo zamjerajući tužitelju na tome što ne prevodi doslovno, a što mu je prije toga zamjerala u slučaju Heideggera, kada "Maschine" prevodi kao mehanizam.

Više nego očigledno je da Arnautović koristi govor mržnje definirajući ličnost tužene:
" 4. Jezik mržnje–jezik/govor koji ima namjeru da ponizi, zastraši ili podstakne na nasilje ili predrasude protiv osoba ili grupe na osnovu njihovog spola, rase, dobi, nacionalnosti, seksualnog opredjeljenja, hendikepiranosti, moralnih ili političkih ubjeđenja, socijalno-ekonomskog statusa ili profesije."

(<https://www.parlament.ba/press/default.aspx?id=19274&langTag=bs-BA>)

Naravno, bespotrebno je nekoj Vlasisavljevićki objašnjavati da je "mašina" u doslovnom prijevodu, u kontekstu koji se prevodi primjerenija kao "mehanizam". Ali, samo ne o rješenju tužitelja!

Ukoliko je neophodno nekoj Vlasisavljevićki objašnjavati istosti, sličnosti i razlike onda cijeli dokazni materijal Samira Arnautovića gubi svaki smisao. Suprotstavljene strane bilo kojeg sudskog spora moraju, ne trebaju, jedna drugoj sve da objašnjavaju a što se odnosi na spor.

Član 7. ZPP-a veli: "(1) Stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se utvrđuju te činjenice."

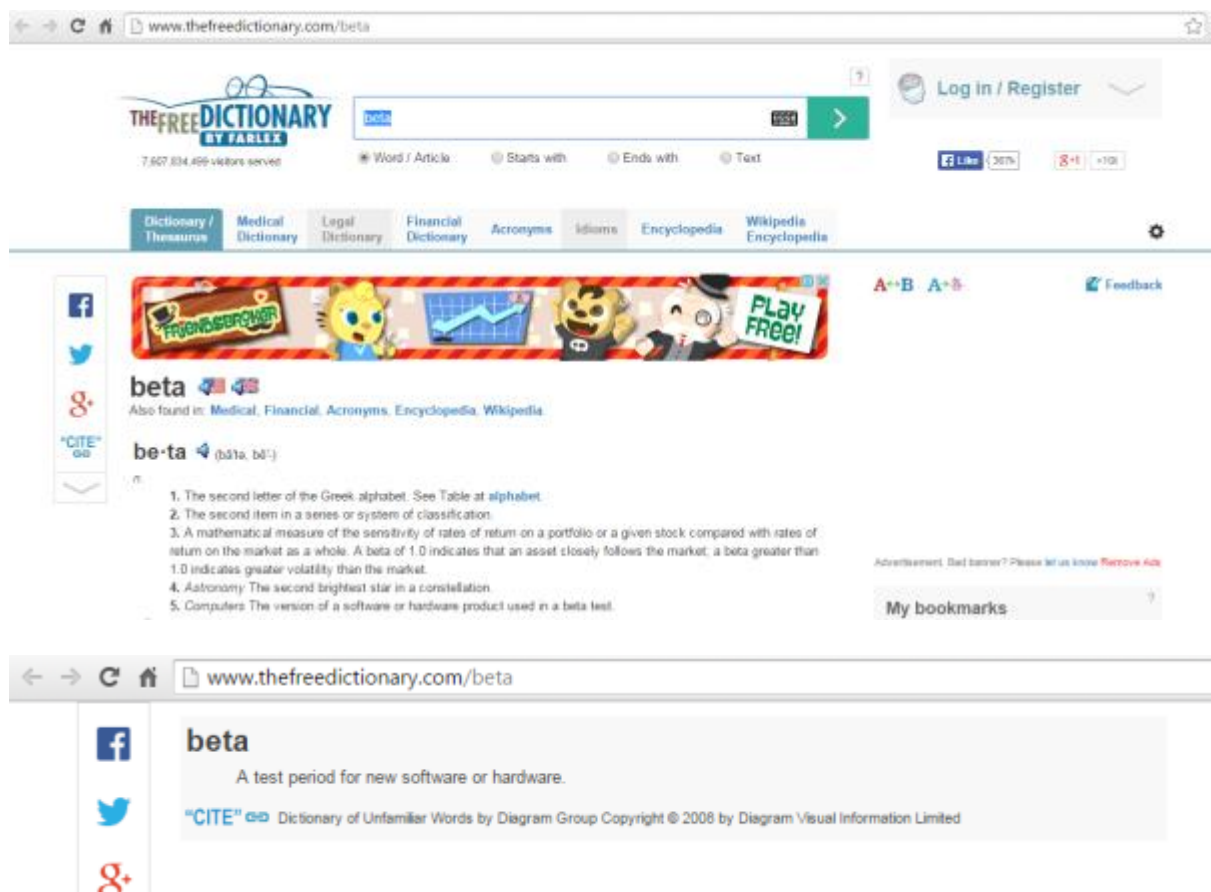
(https://advokat-prnjavorac.com/zakoni/Zakon_o_parnicnom_postupku_FBiH_Integralni.pdf).

Arnautović ima pravo da privatno odbacuje svaku mogućnost Vlasisavljevićke na dokazivanje, ali ne i u sudskom sporu.

Pogledajmo kako stvari stoje sa prijevodom ove riječi na internet prevoditeljima. Beta online rječnik će "Maschine" prevesti sa "stroj, sprava, uređaj, mehanizam". Google prevoditelj će istu riječ prevesti kao "uređaj", što sasvim sigurno nije "mašina"! Prevoditelj "Prevođenje teksta" sa njemačkog na bosanski jezik, "Maschine" također prevodi kao "uređaj". Bilo bi besmisleno da dalje tragamo i dokazujemo da je "mlijeko bijelo". Pogotovo bi bilo besmisleno da navodimo rječnike njemačkog jezika koji daju mnogo više značenja za jednu riječ.

Načelo dokazivanja preko primjera jeste načelo *reprezentativnog primjera*. "Beta online rječnik", na koji se poziva ugledni redovni profesor Arnautović svakako ne može biti reprezentativan primjer. Uostalom "Beta" prevoditelj se pojavljuje samo kao testna stranica za prevođenje. Uvjerimo se u to.

The screenshot shows the website dict.cc, which is an online dictionary for German-Bosnian. The browser address bar shows 'debs.dict.cc'. The page features a search bar with the text 'BETA Online Dictionary German-Bosnian: Enter keyword here!' and a search button. Below the search bar, there are navigation links for 'Options', 'Tips', 'FAQ', 'Abbr.', and 'Desktop Integration'. The main content area is divided into two columns: 'All Dictionaries' and 'Top Contributors'. The 'All Dictionaries' section lists various languages, including Albanian, Bosnian, Bulgarian, Croatian, Czech, Danish, Dutch, Esperanto, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Icelandic, Italian, Latin, Norwegian, Polish, Portuguese, Romanian, Russian, Serbian, Slovak, Spanish, Swedish, and Turkish. The 'Top Contributors' section shows a list of users, with the first one being 'Your Name'.

Na njegovom mjestu bi morao stajati neki prepoznatljiv rječnik sa njemačkog na bosanski, hrvatski ili srpski jezik.

Napomena: Beta se u računarskom diskursu koristi kao riječ kojom se označavaju testne verzije hardvera ili softvera što znači da se na radi o finalnim i provjerenim verzijama te su zbog toga podložne izmjenama i korekcijama zbog grešaka koje se često pojavljuju u testnom periodu.

Ali u posljednjem Arnautovićevom pasusu ima jedna dragocjena informacija koja potkrepljuje moje prethodne navode da kada samostalno prevodi Arnautović koristi samo "google prevoditelj" ili prevoditelj "prevođenje teksta". Upravo tako i izgledaju njegovi prijevodi. Jedino što bi ovdje imalo smisla, a posebce kada govorimo o jednom znanstveniku, jeste navođenje rječnika koji se koriste kao najreprezentativniji, najpouzdaniji, najprovjereniji. No, Arnautović je pozivajući se na ove izvore za prevođenje sa njemačkog zapravo samo potvrdio, u nekoliko navrata ponavljajući, tezu da ne zna niti njemački niti engleski jezik.

Nekompetentnost Sanje Vlasisavljević, ujedinjena sa njenom zlom voljom i htijenjem da po svaku cijenu diskreditira tužitelja, jedini je argument koji ona stvarno ima. Tako i ovaj navod o prevođenju jedne riječi nije ništa drugo nego prilog klevetničkom govoru tužene.

"nekompetentnost, zla volja, htijenje da po svaku cijenu diskreditira, klevetnički govor tužene" su riječi koje označavaju: "6. Uvredljiv jezik - provokativan, nepristojan, preziran i sličan jezik/govor, kao i onaj koji bi po općeprihvaćenim načelima uljudnosti i pristojnosti mogao izazvati uvredu."

(<https://www.parlament.ba/press/default.aspx?id=19274&langTag=bs-BA>)

Ista stvar je i sa prevođenjem njemačke riječi "Tun", o čemu Vlajsavljevićka govori na stranici 72. Tačno je da "Tun" znači čin (ne djelovanje kao što Vlajsavljevićka kaže), ali se ovdje, kao i u nekim drugim slučajevima, radilo o slobodi da se, u ovom slučaju "čin" prevede sa stav. Zašto? Cijeli je tekst usmjeren prema inerciji Nietzscheovog stava prema spoznaji kao prema činu! Koliko je u ovom slučaju to imalo osnova, otvoreno je pitanje, alio njemu svakako kompetencije da raspravlja nema Sanja Vlajsavljević. Ima li smisla, uopće, raspravljati o identičnostima citata sa prijevodima?

Kako smo prethodno vidjeli da Arnautović kao potkrepu za valjan izbor "svojih" riječi u prevoditeljskom opusu koristi testne rječnike i google translate onda zaista svaka riječ koju spomene u obranu svog prevođenja može da stoji kao ispravna. Google translate recimo riječ "HŠK Zrinski" prevodi kao "Columbus crew" ili prezime Vilić kao "fork" (<https://translate.google.com/#hr/en/H%C5%A0K%20Zrinski>)

Tako da riječ "Tun" o kojoj Arnautović govori na Google translate se nalazi čak kao glagol i znači "učiniti", a riječ stav u prijevodu na njemački kao "haltung". Hm, slobodno interpretirajući Arnautovićev stav o prevodilačkom slobodnom činu prevođenja daje ovim riječima smisao koji isti google translate daje imenu tužene "sanja" "dreams". Pa možda Sanja sanja da su čin i stav jedno isto. Dok god google translate ne kaže drugačije ili testni rječnik ne izbací novu verziju.

Ima samo utoliko da bi se vidjelo da iza svega stoji pokušaj konstruiranja i "pakovanja". Konačno, sam ijekavski izgovor, sa svim sličnostima, dovoljan je razlog za navođenje originala. Uostalom, iza svih knjiga i tekstova koje navodi tužena, stoje i ugledna imena recenzenata, koji su davali suglasnost i stručno mišljenje o knjigama i tekstovima.

Iza svih Arnautovićevih knjiga stoji tek nekoliko, uvijek istih, imena koja se stalno ponavljaju. Međutim to ništa ne govori o Arnautovićevom djelu jer oni nužno ne moraju znati jezike sa kojih Arnautović krade rečenice. Neki nisu eksperti u oblasti Arnautovićevog znanstvenog rada nego na drugim poljima, tako da uloga recenzenta osim puke forme nema nikakvog znanstvenog smisla.

Do koje mjere se govor tužene zasniva na nekompetentnosti, pokazuje i iskaz njenog odvjetnika Mehmeda Žilića, koji je na ročištu izjavio kako su "recenzije stvar prošlog, nedemokratskog vremena". Siroti odvjetnik, kao i njegova klijentica, ne znaju da danas u ozbiljnim časopisima, a da ne govorimo o edicijama i izdavačkim kućama, bez recenzije ne možete objaviti niti jedan jedini tekst! Drugačije rečeno, recenzija je današnjim jezikom rečeno "kontrola kvaliteta" teksta i kao takva je u svim ozbiljnim časopisima i izdavačkim kućama neizostavan uvjet objavljivanja.

Da, u vodećim svjetskim stručnim časopisima je nužna recenzija stručnog savjeta časopisa, ali mi ovdje ne govorimo o Arnautovićevim tekstovima u stručnim časopisima nego o njegovim knjigama za koje se ne može reći da vrve od eksperata iz oblasti. Recimo profesor estetike nikako nije dobra referenca za ontologiju jer nema nikakva stručna djela iz oblasti za koju daje recenziju. Činjenica je da su recenzije u BiH miraz prošlog vremena i da su dobivane na ideološkoj razini, koje kao takve, nisu bile garant kvaliteta nego političke podobnosti. Žao mi je što ovim povodom Arnautović nije priložio recenzije iz eminentnih stručnih časopisa u kojima je eventualno objavio svoje radove. Bilo bi dragocjeno da nam Arnautović ponudi indeks citiranosti njegovih djela i time bi bila riješena svaka dilema koja se odnosi na kvalitetu njegovih djela.

Govoriti o onome što Vlajsavljevićka u svojoj "knjizi" naziva "Kako izgledaju prijevodi Samira Arnautovića kada ne plagira", zaista je izlišno. Poznato je da se svaki prijevod, čak i kada je najbolji, može dovoditi u pitanje, posebno u segmentima u kojim prevodilac sebi dopušta slobodu u prevođenju. Pored toga, "prijevodi" o kojim Vlajsavljevićka navodi nisu "prijevodi", nego citati i navodi koji se odnose na pojedine segmente teksta. Nigdje se ne govori, niti se može govoriti o "prijevodima" koji bi imali AUTORSKI pečat.

Svaki prijevod može biti tema rasprave. U prevoditeljskim krugovima načini prevođenja i jesu predmetom debata. Arnautović nas u prethodnom pasusu pokušava uvjeriti da zapravo citati koje je prevodio za pojedine segmente teksta nisu prijevodi koji imaju autorski pečat. Ovo bi bila logička pogreška *inkompatibilnosti*. Arnautović daje dvije tvrdnje nespojive jedna sa drugom. Prijevod zapravo nije prijevod jer je prijevod samo jednog dijela a ne cjeline, zaključuje Arnautović. Prijevod u kojem se ne navodi ime drugog prevoditelja ili je autorski prijevod onoga tko citira ili je plagijat. Ako ja recimo sada citiram Rortyija na mom maternjem jeziku i ne stavim izvor prijevoda, to implicira da sam sama prevela citiranu rečenicu iz originalnog Rortyjevog djela, ali opet moram navesti izvor, ili prijevoda ili originala.

U svemu je najbrutalnije korištenje očigledne greške u kojoj su nastala besmilene riječi koje Vlajsavljevićka navodi. Evo kako je o tome pisano u medijima, a što do danas nije demantovano! Dalje, Vlajsavljevićka na stranici 77 tvrdi da se tužilac "...ne poziva niti na jedan domaći prijevod Nietzschea. Što mu je bila obaveza ...". Na temelju čega je to tužiocu "bila obaveza"? Na temelju Vlajsavljevićkinih zahtjeva?

Na temelju čega se trebamo pozivati na izvore? Na temelju Zakona o autorskim i srodnim pravima, recimo. Na temelju Zakona o krivičnom postupku FBiH. Na temelju uputa o izbjegavanju plagijarizma koje je objavio UNSA. Na temelju silnih priručnika o navođenju, citiranju, parafraziranju koji se nalaze dostupni na svakom univerzitetu u BiH i izvan njega. Ima još dokumenata koji nas obvezuju da ne pravimo "očigledne greške" jer kada greške "promaknu" onda ili smo plagijatori ili neznalice. Činjenica da je Arnautović u nekoliko navrata u jednom svom samostalnom prijevodu navodio nepostojeću riječ "nekolikoadoks" uvjeravajući nas da "računar pogriješio" je izvan svakog oblika logičke održivosti.

Koja je postojala obaveza, zakonska, podzakonska, bilo kakva za ono što Vlajsavljevićka navodi? Niti jedna! Nije nam poznato da i danas postoji nešto kao takva obaveza, izuzev ukoliko je nabrzinu nije smislio njen suprug!

Evo prema kojoj zakonskoj obvezi smo veoma dužni da brinemo o izvorima djela na koje se pozivamo:

" PARLAMENTARANA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

Na osnovu člana IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 80. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 30. juna 2010. godine, i na 48. sjednici Doma naroda, održanoj 13. jula 2010. godine, usvojila je

ZAKON O AUTORSKOM I SRODNIM PRAVIMA

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim Zakonom uređuju se:

a) pravo autorâ na njihovim djelima iz oblasti književnosti, nauke i umjetnosti (autorsko pravo),

- b) prava izvođača, proizvođača fonograma, filmskih producenata, organizacija za radiodifuziju, izdavača i proizvođača baza podataka na njihovim izvođenjima, fonogramima, videogramima, emisijama i bazama podataka (srodna prava),
- c) ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava,
- d) zaštita autorskog prava i srodnih prava,
- e) oblast primjene Zakona. "

https://advokat-prnjavorac.com/zakoni/Zakon_o_autorskom_i_srodnim_pravima.pdf

ili recimo prema ovome:

XXI GLAVA DVADESET I PRVA KRIVIČNA DJELA POVREDE AUTORSKIH PRAVA

Zloupotreba autorskih prava Član 242.

- (1) Osoba koja pod svojim imenom ili pod imenom drugoga, objavi, prikaže, izvede, prenese ili na drugi način saopći javnosti tuđe djelo koje se u skladu sa zakonom Bosne i Hercegovine smatra autorskim djelom ili dozvoli da se to učini, kaznit će novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko bez navođenja imena ili pseudonima autora objavi, prikaže, izvede, prenese ili na drugi način saopći javnosti tuđe djelo iz stava 1. ovog člana na kojem je označeno ime ili pseudonim autora, ili na nedozvoljen način unese dijelove tuđeg djela iz stava 1. ovog člana u svoje autorsko djelo ili dozvoli da se to učini.
- (3) Osoba koja uništi, izobličići, nagrdi ili na drugi način bez odobrenja autora, izmijeni tuđe djelo iz stava 1. ovog člana, kaznit će novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.
- (4) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko bez navođenja imena ili pseudonima umjetnika izvođača, osim ako umjetnik izvođač želi ostati anoniman, objavi, prikaže, prenese ili na drugi način saopći javnosti njegovu izvedbu.
- (5) Kaznom iz stava 3. ovog člana kaznit će se ko uništi, izobličići, nagrdi, sakati ili na drugi način bez odobrenja umjetnika izvođača, izmijeni snimljenu izvedbu umjetnika izvođača.
- (6) Ako je učinjenjem krivičnog djela iz stava 1. do 5. ovog člana pribavljena znatna imovinska korist ili je prouzrokovana znatna šteta, a učinitelj je postupao s ciljem pribavljanja takve imovinske koristi ili prouzrokovanja takve štete, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Nedozvoljeno korištenje autorskih prava Član 243.

- (1) Ko bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava, odnosno osobe koja je ovlaštena dati odobrenje kada je odobrenje prema zakonu Bosne i Hercegovine potrebno, ili protivno njihovoj zabrani, fiksira na materijalnu podlogu, reproducira, umnoži, stavi u promet, iznajmi, uveze, prenese preko državne granice, prikaže, izvede, odašilje, prenese, učini dostupnim javnosti, prevede, prilagodi, obradi, preradi ili na drugi način upotrijebi autorsko djelo, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko bez odobrenja umjetnika izvođača, odnosno osobe koja je ovlaštena dati odobrenje, kada je prema odredbama zakona Bosne i Hercegovine ono potrebno ili protivno njihovoj zabrani, snimi, reproducira, umnoži, stavi u promet, iznajmi, uveze, prenese preko državne granice, prikaže, izvede, odašilje, prenese, učini dostupnim javnosti ili na drugi način upotrijebi izvedbu umjetnika izvođača.

(3) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko u namjeri da omogući neovlaštenu upotrebu autorskog djela ili izvedbe umjetnika izvođača proizvode, uveze, prenese preko državne granice, stavi u promet, iznajmi, omogući drugome upotrebu ili korištenje bilo koje vrste opreme ili sredstva kojem je osnovna ili pretežna svrha omogućiti neovlašteno otklanjanje ili osujećivanje kojeg tehničkog sredstva ili računarskog programa namijenjenog zaštiti prava autora ili umjetnika izvođača od neovlaštene upotrebe.

(4) Osoba kod koje se zateknu predmeti koji su bili namijenjeni ili upotrijebljeni za učinjenje, ili su nastali krivičnim djelom iz stavka 1. do 3. ovog člana, a koja je to znala ili mogla ili bila dužna znati, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

(5) Ako je učinjenjem krivičnog djela iz stavka 1. do 3. ovog člana pribavljena znatna imovinska korist ili je prouzrokovana znatna šteta, a učinitelj je postupao s ciljem pribavljanja takve imovinske koristi ili prouzrokovanja takve štete, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(6) Predmeti koji su bili namijenjeni ili upotrijebljeni za učinjenje krivičnog djela, ili su nastali krivičnim djelom iz stava 1. do 3. ovog člana, oduzet će se i uništiti.

http://tuzilastvobih.gov.ba/files/docs/Krivicni_zakon_BiH_-_precisceni_nezvanicni_tekst_8_10.pdf

Vlasisavljevićka je imala priliku na odbrani magistarskog rada, doktorske disertacije, promocijama knjiga i drugim akademskim okupljanjima, da iznese svoju eventualnu "kritiku". Imao je priliku za to, još više nego ona, njen suprug, ali nikada tako nešto nisu učinili, jer bi njihovi argumenti u tadašnjem ambijentu i shvatanju da se istina ne postiže medijskim terorom, bili ismijani i odbačeni.

Vlasisavljevićka se ne bi možda nikada ili ne možda još uvijek odlučila pozabaviti Arnautovićevim opusom da on nije objavio desetine huškačkih i diskriminatorских tekstova o njenoj ličnosti, privatnosti i obrazovanosti. Tragom toga, ona je odlučila da ispita i javnosti pokaže tko manipulira medijskim prostorom preko portala Ekran.ba i tko su osobe koje stoje iz tog portala. Na temelju tog istraživanja stigla je do Samira Arnautovića kao ključne osobe i onda odlučila da javnosti plasira podatke o njegovoj udruzi i njegovom akademskom opusu. Ni o čemu više. Privatnosti nikako! Da Arnautović ne govori istinu o medijskom linču zbog njegovog plagijarizma govore desetine tek pukih medijskih izvješća o tome. Neke od njih ćemo priložiti na kraju ove knjige. Da li je Ugo Vlasisavljević mogao ili htio da Arnautoviću upućuje bilo kakvu kritiku nije predmet ovog spora, ali činjenica da već nije ukazuje da je Arnautović govorio neistinu na početku ovog dokaznog materijala kako je bio "izložen petnaestogodišnjoj torturi" Uge Vlasisavljevića.

Danas, kada suprug sjedi u instituciji moći, a supruga vrijedno doktorira na Filozofskom fakultetu, na kojem je njen suprug profesor i predaje na Odsjeku za sociologiju na kojem treba doktorirati njegova draga, Vlasisavljevići u liku tužene ustaju sa svojim konstrukcijama i nešto što je bilo potpuno regularno i normalno, žele proglasiti neregularnim! Neka kaže Vlasisavljevićka po kojem je to slovu bilo čega postojala obaveza govoriti o sličnostima prijevoda i citata koji se pojavljuju u radovima?

Arnautović navodi neke podatke iz privatnog života Sanje Vlasisavljević koji nemaju nikakve veze sa tužbenim sporom podjednako koliko niti sa istinom o njenom privatnom životu. No to nije čak ni bitno u ovom trenutku. Zamislimo samo kako bi izgledalo da netko napiše neki tekst ili kao dokaz u sudski spis stavi bilo koju crticu iz nečijeg privatnog života koji nema veze sa klevetom. Recimo, činjenica da Vlasisavljevićka doktorira negdje ni na koji način ne dokazuje njene "klevetničke namjere" protiv Arnautovića. Činjenica da je ona nečija "draga" niti pomaže niti odmaže dokazivanju da nije upravu dok ukazuje na Arnautovićev plagijarizam. No ovaj diskurs govori o Arnautovićevom neakademskom maniru u javnoj, pa evo i sudskoj komunikaciji.

Uostalom, već smo pokazali sličnosti i istosti koje se pojavljuju i u AUTORSKIM prijevodima koji su objavljeni u Srbiji i Hrvatskoj. Izgleda da bi i tamo trebala otići Sanja Vlaisavljević da nauči izdavače i autore šta se smije, a šta ne?! Posebna smiju rija je "plagiranje" naslova koje predstavlja Vlaisavljevićka, poredeći naslov tužitelja "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" sa naslovom svog supruga "Ontologija i njeno naslijeđe". Nikakve veze, izuzev što je "Ontologija i njeno naslijeđe" besmislen naslov! Valjda naslijeđe pripada filozofiji kao znanosti, a ne ontologiji kao disciplini i tek jednom dijelu filozofije. Ali, sve može kod Vlaisavljevićke, samo kada njoj odgovara i njenim bjesomučnim konstrukcijama.

Vlaisavljevićka ima mogućnost da cijeli život provede istražujući plagijate i to nije tema ovog sudskog spora. Tema su plagijati Samira Arnautovića. Može zaista biti smijurija rečenica da je Arnautović plagirao naslov knjige svog profesora Uge Vlaisavljevića. No, istina je da je plagirao, pa makar i smiješna. Arnautović je dao naziv svojoj knjizi baš onakav kakav je dao i njegov stariji kolega svojoj. Razlika između ta dva naziva je ogromna. Arnautovićev je plagijat, a Vlaisavljevićev nije. Arnautović opet, po tko zna koji put, privatizira javni prostor navodeći sintagmu „svoga supruga“, jer ne pišu supruzi knjige nego autori knjiga. Uloga supruga je bitno drugačija društvena uloga od autora znanstvenog rada.

Ali, idemo dalje, ne baveći se (još uvijek) "iskrivljenom sviješću" tužene. A u toj svojoj "svijesti" tužena se od stranice 81 do stranice 87 bavi "Plagiranjem prijevoda iz radova Maurice Merleau-Pontyja". I šta kaže naša "lovilica na plagijate", kako sebe, samo u muškom rodu, predstavlja tužena. Kaže da, opet, ima "prijevoda" koji su slični sa drugima. Kakvih "prijevoda"? Radi se o tri citata od po nekoliko rečenica! I tada "lovilica na plagijate" kreće sa svojom opservacijom: kako je nešto trebalo prevesti, a kako je prevedeno kod Danila Pejovića i koga sve ne.

Iako navodi da se neće baviti "iskrivljenom sviješću" tužene, Arnautović to ne prestaje raditi od samog početka. No nema veze. U čemu je bit Arnautovićevog plagiranja Maurice Merleau-Pontyja? U tome da Arnautović doslovno prepisuje autorski rad Danila Pejovića napisan o Merleau-Pontyju i da istim slijedom citiranja koje nudi Pejović to radi i Arnautović i to od riječi do riječi. Da apsurd bude veći Arnautović u svojoj knjizi navodi da je on prevodio citate francuskog filozofa direktno sa francuskog iako taj jezik nigdje nije zabilježen u njegovoj biografiji da govori. Evo dokaza da plagira Pejovićev prijevod:

tradicionalne filozofije. "Filozof nalazi sebe u onome što nerazdvojivo ima sklonost evidencije i smisao dvosmislenosti. Ona kada se ograničava na to da trpi dvosmislenost, ona se zove dvosmislicom. Ona najčešće biva temom, pridonosi utemeljivanju izvjesnosti, umjesto da ih ugrožava. Treba razlikovati lošu i dobru dvosmislenost. Čak i oni koji su određenu filozofiju nastojali napraviti potpuno pozitivnom, bili su filozofi samo zato jer su u istom času sebi odriicali pravo da se instaliraju u apsolutnom znanju – zato jer su naučavali ne ot znanje, nego njegovo bivanje u nama, ne ono apsolutno, nego, iznad svega, kako kaže Keirkegaard, apsolutni odnos između njega i nas. Ono što filozofa čini onim što jeste, nalazi se u nemiru koji bez prestanka tjera od znanja prema neznanju, od neznanja prema znanju, i svojevrsan počinak u tom nemiru ..."¹⁴ Filozofija je i za

¹⁴ Maurice Merleau-Ponty, *Eloge de la Philosophie*, Paris 1953, p. 11

Samir Arnautović, *Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe*, Zenica, 2001, str. 41.

Evo tog citata:

»Filozof sebe nalazi u onome što nerazdvojivo ima sklonost evidencije i smisao dvosmislenosti. Kada se on ograničava na to da trpi dvosmislenost, ona se zove dvosmislicom. U najvećih ona biva temom, ona pridonosi utemeljivanju izvjesnosti, umjesto da ih ugrožava. Trebalo bi, dakle, razlikovati rđavu i dobru dvosmislenost. Čak i oni koji su neku filozofiju htjeli napraviti potpuno pozitivnom, uvijek su bili filozofi samo utoliko što su u istom času sebi odriicali pravo da se instaliraju u apsolutnom znanju — što su oni naučavali ne to znanje, nego njegovo bivanje u nama, ne ono apsolutno, nego iznad svega, kako veli Kierkegaard, apsolutni odnos iz-

među njega i nas. Ono što čini filozofa to je nemir koji bez prestanka tjera od znanja k neznanju, od neznanja k znanju, i neka vrsta počinaka u tom nemiru ...» (*Eloge de la Philosophie*, Paris 1953, p. 11).

Daniilo Pejović, *Suvremena filozofija Zapada, Filozofska hrestomatija IX*, Nakladni zavod Maticе hrvatske, Zagreb, 1979, str. 129

A kako plagira Pejovića tobož pišući autorski rad o Merleau-Pontyju:

<p>Transcendentalna subjektivnost u svojoj biti i neće značiti ništa drugo do inter-subjektivnost. Ona se ovdje, Husserlijanski, kod merleau-Pontyja pojavljuje kao upućivanje Ega na Alter-ego, pri čemu se otkriva da, zapravo, nema egzistencije bez ko-egzistencije.</p> <p>Arnautović, str. 42.</p>	<p>Transcendentalna subjektivnost u svojoj biti znači inter-subjektivnost, upućivanje Ego na Alter-ego, egzistencije na ko-egzistenciju, te na taj način postiže prevladavanje antiteze idealizam-realizam.</p> <p>Pejović, str. 132.</p>
<p>Ne čudi odatle što se i ropstvo za njega pojavljuje kao "ljudska sudbina" i što je, kao kod Hegela, shvaćeno kao početak mudrosti i rođanje samosvijesti.</p> <p>Arnautović, str. 44.</p>	<p>U skladu s takvim »opasnim« razmišljanjima Merleau-Ponty shvaća i ropstvo kao »ljudsku sudbinu«, te poput Hegela u njemu nalazi »početak mudrosti« i rođanje samosvijesti.</p> <p>Pejović, str. 135.</p>

Sanja Vlaisavljević želi pokazati da su sličnosti u prijevodima, pa čak i istosti, nešto što se mora isključiti. Kao što smo mi pokazali, tako nešto niti je nečija obaveza, niti je nužno, niti je isključeno u praksi!

Tko je i kako je ovo neko "mi" kojim se Arnautović predstavlja pokazalo bilo što o prevođenju Arnautovićevih citata? Nikako! Ovo je samo i nanovo logička pogreška ponavljanja (*Argument by repetition*).

U tom smislu, jedan pasus koji je nastao na temelju "slobodnog" navođenja u kojem su neka rješenja slična rješenjima Danila Pejovića, Vlaisavljevićka proglašava "plagiranjem". Problem nastaje, međutim, kada se u drugom od tri pomenuta citata, pojave veće razlike. E, tada naša "lovilica na plagijate" samo preskače taj citat. tek ga pominjući i neizbježno navodeći, i ide prema citatu jednog od najopćijih mjesta Descartesove filozofije.

Vlaisavljevićka nudi 9 primjera Arnautovićevog plagiranja Pejovića o Merleau-Pontyju i ništa ne preskače. Jedina pogreška koju je možda napravila je što nije čitateljima ponudila i cjeline Pejovićevog i Arnautovićevog teksta na uvid kako bi lakše pratili Arnautovićevo praćenje Pejovićevog tijeka misli.

Tu "lovilica na plagijate" nalazi još jedan "dokaz plagijarizma" tužitelja. O čemu se radi? Radi se o tome da u knjizi, koja je bila i udžbenik "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe", stoji citirano jedno od najopćijih mjesta Descartesove filozofije, na kojem se pojavljuje stav: cogito, ergo sum, koji se ne nalazi u originalu koji je citiran. Zaista propust! Ili? Citirana knjiga "Rasprava o metodi" može se, u različitim izdanjima, naći ili naručiti u svakoj knjižari. Na internetu, na stranici www.acgrenoble.fr/~jdescartes_methode.pdf također se, bez ikakvih problema može naći ova knjiga. Uprkos tome što je, dakle, bilo sasvim jednostavno imati originalni tekst i izvršiti uvid u njega, tužena tvrdi da tužitelj nikada nije ni vidio tekst ove knjige na francuskom jeziku. Na temelju čega? Samo na temelju toga da u originalu ne stoji Descartesova čuvena misao: "cogito ergo sum", a kod tužitelja se u originalu navodi! Pogledajmo, međutim, rečenicu prije navedenog citata: "Odatle kao jedinu potpuno pouzdanu istinu Descartes iznosi cogita ergo sum, mislim dakle postojim!". Nakon ove rečenice slijedi citat, u kojem tužena činjenicu da se "cogito ergo sum" ponovo navodi, mada "latinske formule" nema u tekstu, uzima za neki "dokaz". Istina je, međutim, sasvim drugačija. "Mislim, dakle jesam" je navedeno u latinskoj formulaciji upravo iz didaktičkih razloga, koji će čitaoca/studenta navesti da zapamti latinsku formulaciju, čije će značenje, sasvim sigurno znati i na svom jeziku. Upravo činjenica koju tužena izvrće, da se u citatu ne pojavljuje formulacija na maternjem jeziku, govori da se nije ni željelo doslovno navoditi ovo mjesto iz Descartesove "Rasprave o metodi", nego se želio postići efekat kod čitaoca da zapamti formulaciju. Da se u slučaju

knjige "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" radi o udžbeniku, možemo vidjeti sa internet-stranice "pik.ba", na kojoj je bilo moguće naručiti ovu knjigu. Kao što vidimo, preporučuje se kao "knjiga korisna za učenike i studente".

Na Pik.ba oni koji prodaju proizvod pišu kvalifikaciju proizvoda, tako da je sasvim razumljivo da će Arnautović napisati da je knjiga korisna, ali to nam ni o čemu ne govori. Nema te didaktike koja će opravdati krivotvorenje citata. Didaktičke vještine autora dolaze do izražaja u autorskom tekstu dok opisuje nečije djelo, a ne dok citira.

Sa sigurnošću možemo reći da je tuženoj jasna namjera autora da "cogito ergo sum" iskoristi u funkciji edukacije čitaoca, koju udžbenik i ima, ne držeći se u potpunosti originalnog pasusa koji se navodi, ali tu činjenicu izvrće i koristi za svoj klevetnički govor. Zato tužitelj nije "uklonio ono čega ima i kod Descartesa i kod Berusa", nego je citat prilagodio potrebi funkcije knjige. Odatle tvrdnja da "Arnautović, dakle, nikada nije vidio tekst koji je navodno preveo", nije ništa drugo nego klevetnička tvrdnja, zasnovana na čistoj konstrukciji i manipulaciji činjenicama.

Arnautović nikada nije vidio originalni tekst koji je navodno prevodio, ponavlja Vlaisavljevićka opet. Činjenica da Arnautović tvrdi kako je "citat prilagodio funkciji knjige" govori da ga ipak nije prilagođavao iz izvornog teksta nego iz tuđih prijevoda. I kako se to uopće prijevod nečega može prilagoditi funkciji knjige. Prijevod ili jeste ili nije. Prilagođavanje prijevoda, očito je neki novi pedagoški metoda Samira Arnautovića.

„Evo još jedne divne prilike da vidimo kako Arnautović plagira domaće prijevode. Toliko taj čovjek ima iskustva i vještine u tome, da mu nema sličnog... Gdje god spazi kakav citat, on ga odmah usvoji. A onda ima „reference“ kojima voli da se kiti. Ali je zaboravio da ima i lovaca na plagijate! Imamo pred sobom školski primjer samirologije. U citatu koji krade stoji: „Filozof sebe nalazi...“ A onda ide tzv. novi zahvat i dobivamo sasvim autentično i kreativno: „Filozof nalazi sebe...“ Pa tko bi mogao posumnjati u autentičnost ovog prijevoda?! Ili vidite ovaj potez: „Kada se on ograničava na to...“ sada postaje: „Onda kada se ograničava na to...“ A „rđavo i dobro“ postaje „loše i dobro“. Kierkegaard postaje Keikergaard. Opet neka žurba, a lektor nevidljiv.

Međutim, vidjeli smo: nema savršenog plagiranja. Uvijek kradljivac ostavi neki trag. A koji je to sada? Kao i u prethodnim slučajevima, nešto se ne posreći. Prvi i pravi prevoditelj nije dobro obavio svoj posao. Obavio ga je „na svoju ruku“, pa su tako ostali samo njegovi, autentični otisci. Samo onaj koji ga je imitirao mogao je ostaviti iste prevodilačke tragove! Osvrnimo se na francuski izvornik i obratimo najprije pažnju na prvu rečenicu:

Le philosophe se reconnaît à ce qu'il a *inséparablement* le goût de l'évidence et le sens de l'ambiguïté. Quand il se borne à subir l'ambiguïté, elle s'appelle équivoque. Chez les plus grands elle devient thème, elle contribue à fonder les certitudes, au lieu de les menacer. Il faudrait donc distinguer une mauvaise et une bonne ambiguïté. Toujours est-il que même ceux qui ont voulu faire une philosophie toute positive n'ont été philosophes qu'autant que, dans le même moment, ils se refusaient le droit de s'installer

Već i da nemamo uvid u francuski tekst, lako nam je uvidjeti da nešto nije u redu s prijevodom Danila Pejovića. Poslušajmo: „Filozof sebe nalazi u onome što *nerazdvojivo* ima sklonost

evidencije i smisao dvosmislenosti.“ Prilično rogovatno zvuči, teško je razabrati što je pisac htio reći. Najprije je pogrešno preveden glagol „reconnaître“ u svojoj pasivnoj formi: „se reconnaître à“. A znači: poznati se po (nečemu), kao recimo ptica po svom pjevu. Prema tome početak rečenice bi glasio: „Filozof se poznaje po tome što /on/“... E šta to on ima? Ima izvjestan „goût“, tj. „ukus“, „sklonost“ koja je čulna, „takoćutnost“, po svojoj prirodi on naginje nečemu... Iz ostatka rečenice saznajemo da on ima izvjesnu „sklonost“ i prema „očevidnosti“ i prema „smislu za dvosmislenost/ ambigvitet“. A te dvije sklonosti su nerazdvojno povezane: „inséparablement“. Upravo tako, čitavom odnosnom rečenicom vjerujemo da bi trebalo prevesti ovaj prilog, ako hoćemo da rečenica zvuči u duhu našeg jezika. A Arnautović misli da će svoje prevodilačko umijeće dokazati pukom „rokadom“ riječi!!!

Pogledajmo sljedeću rečenicu u prijevodu Pejovića: „Kada se on /filozof/ ograničava na to da trpi dvosmislenost, ona se zove dvosmislicom.“ Uz malo šminke Arnautović, lažni prevoditelj, slijedi Pejovića. Međutim, ovdje je u igri prilično velika prevoditeljska sloboda. Pogledamo li u naše rječnike vidjet ćemo da se i „ambiguité“ i „équivoque“ najčešće prevode istom riječju: „dvosmislenost“. No kod Merleau-Pontyja je drugi izraz očitio trebao nositi negativno, pežorativno značenje. Pejović se odvažio da napravi suptilnu razliku koja u našem jeziku jedva odmiče od puke sinonimije: „dvosmislenost“ i „dvosmislica“. Ipak, teško je prihvatiti da je „dvosmislica“ u stvari rđava „dvosmislenost“, kako bi to htio Merleau-Ponty. Ako najbolji francuski rječnici daju za „équivoque“ antonim „clair“, onda se umjesto „dvosmislica“ moglo staviti „nejasnoća“ i stvar bi postala puno jasnija. Peta Merleau-Pontyjeva rečenica počinje idiomatskom frazom „toujours est-il que“. Kod Pejovića nema ni traga od nje: ili nije znao šta će s njom ili ju je naprosto previdio. Već pogađate: isto se desilo i Arnautoviću. „Uvijek je tako da/vazda biva da“ („toujours est-il que“) kud Pejović tu i mali Arnautović!“

Ista, odnosno slična stvar je i sa popisom literature u pomenutoj knjizi. U tom popisu se ne navodi citirana knjiga Merleau-Pontyja. Naravno, Vlaisavljevićka odmah tvrdi da je "Arnautović opet u svojoj žurbi zaboravio šta je prepisao"! Ona sakriva, međutim, da u literaturi nije izostavljen samo MaerleauPonty, nego i još neke navođene knjige.

Činjenica da je Arnautović propustio da navede djelo iz kojeg je koristio citat ukazuje na ozbiljan propust. Evo kako je navođenje literature definirano u samo jednom ozbiljnom dokumentu:

"4. NAVOĐENJE REFERENCI U LITERaturi

Bibliografski podaci o citiranim izvorima navode se u Literaturi. U Literaturi su navedeni samo podaci za izvore koji su direktno citirani u tekstu. Osnovno pravilo je da se izvori navedu abecednim redom, prema prezimenu prvog autora ili po naslovu ukoliko autor nije poznat.

4.1. Knjige

Osnovno pravilo za navođenje knjiga u Literaturi je dato u prikazu u nastavku.

Slika 3. Navođenje knjiga u Literaturi

4.1.1. Knjiga jednog autora

Kod navođenja knjige jednog autora potrebni elementi su: Prezime, inicijal(i) imena autora. (godina izdavanja). Naslov knjige. Izdanje (izdanje se navodi samo u slučaju da se ne radi o prvom izdanju npr. 4., izd 3rd ed.). Mjesto izdavanja knjige (treba da bude naveden grad, a ne zemlja): Izdavač.

Primjer 26 (za prvo izdanje):

Ćulahović, B. (2008). Ekonomija svijeta: rast, razvoj i trendovi. Sarajevo: Ekonomski fakultet. Primjer 27 (kada nije prvo izdanje): Šamić, M. (1977). Kako nastaje naučno djelo. 4. izd. Sarajevo: Svjetlost."

http://www.efsa.unsa.ba/ef/docs/Prirucnici/prirucnik_ekonomski_web.pdf „

Tužena, također, prikriva činjenicu katastrofalnog tehničkog uređenja knjige, bezbrojnih štamparskih i raznih drugih tehničkih grešaka, ali upravo iz tih grešaka je spremna reći kako tuženi ne zna kako se piše ime Husserla", izvodeći to iz jedne štamparske greške i sakrivajući da se radi o grešci (što se jasno vidi na svim drugim mjestima gdje se spominje ovaj mislilac), kao i da je "Kierkegaard postao Keikegaard" i sl.!

Vlasisavljevićka ne prikriva činjenice, ona ih plasira sudu i javnosti. Da ih prikriva ne bi bila u sudskom sporu, a da ih u sudskom sporu prikriva Arnautović ne bi napisao ovaj kometar. Arnautović ne zna pisati ispravno niti "č", "ć", "ne znam", a o imenima filozofa da i ne govorimo jer bih sad i ja samo ponavljala isto. Bezbroj štamparskih grešaka koje autoru promaknu govore o sljedećem: autor je nepismen, autor ne zna šta je pogreška koja se odnosi na učenja filozofa o kojima piše, autor ne zna strane, pardon "aktivne jezike" pa ne može provjeriti pogreške. Bojim se da je kod Arnautovića sve ovo povezano u jednu cjelinu jer nalazimo pogreške po svakom navedenom osnovu.

Bezbroj je manipulacija kojim Vlasisavljevićka želi od istine načiniti neistinu!

Možda jesu manipulacije, a možda i nisu. Možda se ne može iskazati. Ali, činjenica je da Arnautović nije, barem ne do sada, napisao da je nešto što je Vlasisavljevićka navela kao nevaljano, zapravo valjano.

Apsurdno je sada govoriti da u popisu litareture u pomenutoj knjizi nedostaje udžbenička i didaktička literatura, koja je trebala biti posebno izdvojena i u kojoj su se nalazili svi udžbenici filozofije (uključujući i srednjoškolske), da je u samom impresumu knjige, dakle u tehničkim podacima, naveden manji broj stranica od onog koji knjiga stvarno ima, što dokazuje da nije odštampan cijeli spisak literature, da su to posljedice aljkavosti izdavača i da autor sa tim nema nikakve veze, niti može imati odgovornost za nastale greške.

Ukoliko netko tko piše knjige da obrazuje studente ne vidi što mu je promaklo u pripremi knjige koja ima nekoliko faza onda je upitno njegovo didaktičko znanje jer sa svojim greškama pogrešno uči studente. No, nešto se ovde mnogo ozbiljnije vidi kada je riječ bilo o neznanju ili brzopletosti Arnautovićevoj. Ne popisuje izdavač literaturu nego autor. Izdavač odnosno tiskara tiska ono što ima. Ne može tiskati ono što nema. Dalje, u izdavačkoj praksi se uvijek probni primjerak daje autoru na korekcije pa onda tiska cijeli tiraž. Ili je možda i izdavač kao i Vlasisavljevićka htio da podmetne Arnautoviću praveći od njega potpuno nepismenu osobu?

Tuženoj smeta i to što su u ovom nepotpunom spisku literature navedene 192 knjige. Njoj, očigledno, nije poznato da udžbenici zahtijevaju znatno veći opseg korištenja literature od istraživačkih djela. Njeno neznanje, međutim, ne može biti opravdanje za klevetničke tvrdnje koje izriče na svakoj stranici svoje "knjige".

Tuženoj ništa ne smeta niti ta riječ stoji bilo gdje u njenoj knjizi. Ona samo konstatira da Arnautović nema u bibliografiji navedenu literaturu koju je tobože koristio tijekom pisanja knjige i koju je nemalo „citirao“. Možda njoj o znanstvenom radu ništa nije poznato, ali to za sud nije uopće bitno. Sud zanima dokazivanje

Arnautovićevih plagijata koji se lako daju prepoznati i po izostavljenim navodno originalnim djelima autora koje citira podjednako kao i onih od kojih prepisuje. Stoga, mogao je Arnautović izostaviti još 300 knjiga koje je koristio, one su nebitne. Bitne su one koje se javljaju kroz stranice knjige a kojih nema u bibliografiji. Vlaisavljevićino neznanje je breme koja ona mora da nosi na svojim plećima, ali ono ništa ne dokazuje u sudskom sporu osim da Arnautović opet pravi logičku pogrešku *irrelevantnog razloga*.

Isto tako joj, očigledno, nije poznato da, posebno u slučaju udžbenika, sve navedene knjige ne moraju biti i citirane. Navođenje knjiga, u ovom slučaju, govori o izvorima za tekst koji je nastao. Tako, na primjer, Platonova Država nije niti jednom citirana, ali je svakom iole upućenom u filozofiju jasno da dio o Platonu ne bi mogao biti napisan bez ove knjige!

Slijedimo tok Arnautovićevih misli. Prethodno je tvrdio da je knjiga koju je napisao zapravo udžbenik. Udžbenike koriste oni koji treba da nešto nauče iz njih. Rijetko oni koji su naučili ponešto ili sve o onome što udžbenik nudi. Stoga, Arnautovićeva ciljna grupa nisu nikako oni koji su „iole upućeni“ nego oni koje treba Arnautović svojom knjigom da uputi. No, dobro.

Bedaste opaske kako tužitelj nije komunicirao sa "gostujućim američkim profesorima" ne samo da ničim nisu potrijepljene, nego nije ni objašnjeno zašto bi tuženi to uopće morao učiniti, budući da "gostujući profesori" nisu niti u jednom slučaju bili istraživači vezani svojim radom za tematske oblasti kojim se bavi tužitelj.

Dakle, još jedan *Ad hominem* argument. „Bedaste opaske“ nikako ne mogu biti temelj Arnautovićeve obrane od neznanja engleskog jezika ili pak njemačkog ili pak francuskog ili ponajprije maternjeg jezika. Ako slijedimo i ovaj tok Arnautovićevih misli onda mu ama baš niti jedan recenzent njegovih knjiga nije mogao biti recenzent jer nisu „vezani svojim radom za tematske oblasti kojim se bavi tužitelj“. Dakle, riječ je o nekompetentnim recenzentima ako rezoniramo na Arnautovićev način.

Takvim opaskama, međutim, tužena svjesno želi da sakrije činjenicu da su na poziv tužitelja u Srajevu gostovala neka od najvećih imena današnje filozofije (Bernhard Waldenfels, Manfred Frank, Ingolf Dalferth ...) i da sa njima tuženi i do danas komunicira na prijateljskoj i kolegijainoj razini.

Tvrdnja da netko ne zna njemački jezik nije tvrdnja kojom se sakriva nečije gostovanje na UNSA. To su dvije nepovezive tvrdnje. Znanje i gostovanje su dvije različite kategorije. Riječ je o logičkoj pogrešci *inkompatibilnosti*.

Tužena, naravno, sakriva i činjenicu da je po pozivu tužitelja samo na jednom filozofskom skupu sudjelovalo više "američkih profesora", nego što ih je uopće ikada gostovalo na Odsjeku za filozofiju. Ali, to su zaista nebitne stvari i imaju značaj više za rasvjetljavanje patološke mračne strane jedne svijesti, nego što govore o tužbi po kojoj bi tužena morala da odgovara.

***Ad hominem* argument. Koji samo po redu? Ako su filozofski skupovi općenito nebitni za ovaj sudski spor, a definitivno jesu, onda se postavlja pitanje zbog čega se uvode kao dokazni materijal. No, imajući u vidu i sve ostale navode koji nemaju nikakvu vezu sa tri sporne rečenice zbog kojih je Arnautović tužio Vlaisavljeviću onda je jasno zašto se i ovi rečenični uljezi nalaze na ovom mjestu i ovim povodom.**

Dolazimo, međutim, do najzanimljivijeg dijela teksta tužene. Ovdje tužena želi dokazati da su notorne činjenice iz povijesti filozofije, zasnovane u potpunosti na općim mjestima literature - plagijat! Pogledajmo kako to izgleda. Na stranici 87, tužena daje kopiju naslovne strane knjige "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" tužitelja i prve stranice knjige "Suvremena filozofija Zapada" Danila Pejovića. Valjda je to trebao biti dokaz nečega?

Da, to je trebao biti i jeste dokaz da je Arnautović plagirao iz filozofskih hrestomatija koje su navedene u knjizi *Plagijarizam*. Svaki plagijat je uspoređen sa originalom i čak neupućeni u filozofiju mogu pratiti kako Arnautović prisvaja tuđe rečenice i niže ih baš kao i onaj od kojega krade.

Ono što je, međutim, mogao biti dokaz, a čega nema, zato jer nema ni plagijata, jeste sadržaj jedne i druge knjige. Naime, tužena navodi kako se u tužiteljevoj knjizi nalaze "doslovno" prepisani dijelovi iz Pejovićeve knjige. Da se radi o "doslovno prepisanim dijelovima", valjda bi morala da postoji i neka sličnost u koncepciji jedne i druge knjige (kao i ostalih knjiga koje navodi tužena!). Stvar je u tome da nema nikakve koncepcijske sličnosti! Uostalom, ovdje objavljujemo oba sadržaja, kao i sadržaje drugih knjiga na koje se poziva tužena.

Koncepcijska sličnost jedne i druge knjige u cjelini su irelevantne (opet greška, ovaj put je to *kriva analogija*). Doslovno su prepisane rečenice koje se odnose na određene filozofe o kojima Arnautović piše Pejovićevim rečenicama. Dakle, nebitno je da li je Pejović pisao kroz povijesni ili problematski pristup. Ono što se odnosi, recimo na, Jaspersa je identično kod Arnautovića kao i kod Pejovića.

Jasno je vidljivo iz ovih sadržaja knjiga da su Filozofske hrestomatije na koje se poziva tužena, koncipirane kao čisti historijski pregled koji studentima u učenicima na jednom mjestu daje OSNOVNE informacije o pojedinim filozofima. Knjige su koncipirane prema historijskim periodima i pravcima i niti u jednom dijelu ove edicije od 12 knjiga se ne tematiziraju poglavlja koja nalazimo kod tužitelja. Pored toga, prikazi mišljenja i djela filozfa su mnogo širi nego u tužiteljevoj knjizi i obuhvataju mnogo teme kojim se tužitelj uopće nije bavio. Na drugoj strani, tužiteljeva knjiga ne tematizira niti jednog od filozofa u cjelini, nego se tiče samo pojedinih problema, prema autorovom mišljenju, važnih za cjelinu knjige. Tematiziranje problema vezanih za pojedine filozofe isključivo se tiče nekih OSNOVNIH postavki i značenja koja se mogu naći kod ovih mislilaca. Zato se kod tužitelja izlaganja mišljenja pojedinih filozofa pojavljuju kao "primjeri", "neke značajke" i slično. Dakle, koncepcijski, knjiga tužitelja nema nikakve veze sa bilo kojom hrestomatijom, izuzev u tome što se dotiču pojedinih filozofa. I to "doticanje", međutim, koncepcijski je učinjeno na sasvim različite načine. Dok se u Hrestomatijama, kao što smo rekli, filozofi tretiraju u svim osnovnim značenjima njihove misli, kod tužitelja se to dešava samo u pojedinim segmentima koje on smatra značajnim za svoju koncepciju knjige. Čitav je niz drugih udžbeničkih formulacija koje se ovdje mogu naći, a kojih u Hrestomatijama nema ni u tragovima. Naravno, pored svega, u tužiteljevoj knjizi se nalaze poglavlja koja ni činjenično nisu mogla biti tretirana u hrestomatijama, jer su situirana u vrijeme nakon njihovog objavljivanja. Slijedeći svoje klevetničke namjere, tužena to na svaki način izbjegava i zato ne objavljuje sadržaj, nego samo naslovnice knjiga. Same po sebi one ništa ne govore o knjigama, ali govore o namjeri tužene.

Već je data analiza koja se odnosi na koncept Arnautovićeve knjige u odnosu na one iz kojih je prepisivao. Želim vjerovati da Arnautović svojom tvrdnjom da postoje poglavlja koja „činjenično nisu mogla biti tretirana u hrestomatijama, jer su

situirana u vrijeme nakon njihovog objavljivanja“ ne želi Sud da uvjeri da je Platon pisao poslije svoje smrti ili da je to činio Descartes. No, šteta je što u svrhu dokazivanja a ne puke eristike, Arnautović nije ponudio nekoliko primjera takve vrste. Ujedno, ako je tužena „klevetnički sakrila“ sadržaj Arnautovićeve i knjiga Pejovića kao i ostalih autora hrestomatija, bila je ovo prava prilika da Arnautović javnosti i sudu pokaže koliki je lažov Vlasisavljevićka. Nažalost, nije.

Tužena, što iz neznanja, što iz klevetničkih namjera, želi prikriti dijametrainu različnost u koncepcijama knjiga, jer se postavlja pitanje: da li je moguće plagirati nešto što po svom smislu i namjeri nije usporedivo? Kako možete plagirati "misli i ideje", ukoliko te misli i ideje nisu koncipirane u knjizi, odnosno tekstu?

Opet *Ad hominem* argument. Ponavljam, koncept knjiga nije bitan. Bitne su prepisane rečenice kao što se to vidi recimo iz sljedećeg primjera:

<p>Za Merleau-Pontyja "ambivalentnost" i "dvosmislenost" postaju sinonimi dijalektike koja neprestano mora stajati u svojoj spoznaji istine, ne ispuštajući iz vida to da se umu uvijek suprotstavlja ne-um, racionalnosti i-racionalnost, kao i to da se ona sama ne može do kraja izvesti i završiti.</p> <p>Arnautović, str. 44.</p>	<p>Naprotiv, »ambivalentnost«, »dvosmislenost«, za Merleau-Pontyja postaju sinonimi dijalektike koja je svjesna toga da neprestano mora sustajati u svojoj spoznaji istine, jer se umu suprotstavlja ne-um, racionalnost povijesti pretpostavlja i relativnu i-racionalnost, a sama dijalektika nešto što se ne da do kraja dijalektizirati.</p> <p>Pejović, str. 139.</p>
---	--

Tužena svjesno želi prikriti da to nije moguće, podmećući "kukavčje jaje" i nadajući se da će na taj način obmanuti Sud. Smatramo da je svakome ko je prošao malo veći stupanj obrazovanja od srednje škole jasno, da se udžbenici sastoje od notornih formulacija i činjenica koje se ne dokazuju i koje su, sa aspekta znanosti, svima poznate. Iznimka tome nisu ni udžbenici o kojim govorimo. Koncepcija udžbenika "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" takva je da polazeći od notornih činjenica i udžbeničkih formulacija koje se tiču tradicije filozofskog mišljenja, knjiga pruži uvid i u suvremena dešavanja u filozofiji, dajući mogućnost studentima i učenicima da kroz čitanje steknu neka temeljna znanja vezana za filozofiju.

Notorne ili bilo koje druge činjenice, sa kukavičjim jajima ili bez njih, sa srednjom školom ili bez nje, ne mogu negirati činjenicu da je Arnautović plagirao dijelove sadržaja iz navedenih hrestomatija. Ako sam navodi da je studentima dao „činjenice i formulacije“ koje se „tiču tradicije filozofskog mišljenja“ onda samo potvrđuje tezu da su mu sadržajno sasvim odgovarali Pejovićeve opisi filozofskih učenja povijesno prikazanih.

Tužena želi manipulirati upravo tom činjenicom i osnovne odrednice nekih filozofa, koje su na sličan način formulirane i u Hrestomatijama, a koje ne mogu ni biti drugačije predstavljene, predstavi kao "plagiranje". Otvorena manipulacija, u kojoj bilo šta što kažete o nekom filozofu i njegovim osnovnim mislima, zbog sličnosti sa istim takvim ili sličnim formulacijama vezanim za ista mjesta u literaturi i ista značenja, postajete sumnjivi! Upravo zbog ovih udžbeničkih zahtjeva, koji uvijek obavezuju na iznošenje poznatih činjenica, danas udžbenici u procedurama izbora nemaju isti status kao monografije i "znanstvene knjige".

Da li tužena manipulira ili ne izreći će sud i čitalačka publika. No dok to ne utvrde evo samo još jednog podsjećanja na Arnautovićevo plagiranje Pejovića:

<p>Dovoljan razlog jeste, na ovaj način, jedan od osnovnih zakona prirode, kojim se prevladava Descartesov dualizam. On je i osnova daljeg razvoja pan-logističkog pristupa u razumijevanju svijeta, uspostavljanju principa kontinuiteta.</p> <p>Arnautović, str. 89.</p>	<p>Dovoljan razlog ili osnov jest, dakle, po Leibnizu jedan od osnovnih zakona prirode, kojim on na svoj način prevladava Descartesov dualizam duše i tijela, što će ga još temeljitije pokušati prevladati svojim principom kontinuiteta.</p> <p>Kangrga, str. 116.</p>
--	--

Zato tužitelj u prvoj rečenici svoje knjige kaže: "Poticaj na pisanje knjige Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe došao je preko nekih uvida u stanje onoga što bi trebala biti kulturna svakodnevnost na jednoj strani, i potrebe za iznošenjem istraživačkih uvida do kojih sam došao na drugoj strani."

Ako u uvodnoj riječi svoje knjige Arnautović tvrdi da ima potrebu da „iznese svoje istraživačke uvide“ onda je prekršio osnovni udžbenički zahtjev: „koji uvijek obavezuju na iznošenje poznatih činjenica“. Dalje, da je već u uvodnoj riječi obmanuo svoje čitatelje ili sud, u ovom trenutku nebitno je, dokazuje i sljedeća Arnautovićeva tvrdnja: „da se udžbenici sastoje od notornih formulacija i činjenica koje se ne dokazuju i koje su, sa aspekta znanosti, svima poznate. Iznimka tome nisu ni udžbenici o kojim govorimo“.

Sasvim je jasno da se "kulturna svakodnevnost" odnosi na notorne činjenice iz povijesti filozofije, koje se crpe iz literature. Ali, krenimo redom o klevetama koje iznositužena.

Ako slijedimo ovu Arnautovićevu misao, onda slijedi da se konceptualno njegova knjiga ipak približava knjigama iz kojih je plagirao.

Samozvana "lovilica na plagijate" na stranici 88 navodi dijelove iz tužiteljeve knjige "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" i knjige "Suvremena filozofija Zapada" Danila Pejovića. Šta kaže tužena, navodeći "plagiranje prvo": da i kod tuženog i kod Pejovića stoji da se kod Merleau-Pontyja radi o "zaokretu" mišljenja u promišljanju konkretnog! To je toliko notorna stvar, da je danas jasna i svakom studentu filozofije. Kod Merleau-Pontyja se, u njegovim fenomenološkim istraivanjima, tjelesno pojavljuje kao jedno od centralnih pitanja, na kojem se postavlja pitanje konkretnosti. Notorna činjenica!

Kako predmet sudskog spora nije analiza filozofskih promišljanja velikana filozofije nego Arnautovićeva prepisivanja od drugih, ovaj dio neće biti analiziran.

Dalje nastavlja "lovilica", govoreći o tome da i kod Pejovića i kod tužitelja stoji da se nastojanja ovog filozofa određuju u istraživanjima "struktura ljudskog ponašanja i razumijevanjem percepcije kao izvornog iskustva svijesti". Da li je dovoljno ako kažemo da se jedna od najvažnijih Merleau-Pontyjevih knjiga zove "Struktura ponašanja", a druga "Oko i duh", u kojoj se percepcija iskazuje kao izvorno iskustvo svijesti? Da li to dovoljno upućuje na notornost onoga što navode i tužitelj i Pejović? Isto tako notorna stvar, čak i za studente psihologije, jeste "kritika eksperimentalne psihologije"! Imajući u vidu da psihologija, kao predmet kritike, stvari svog razumijevanja postavlja iz odnosa "unutarnjevanjsko", što je također notorna činjenica, ne vidimo šta je ovdje sporno. Dovoljno je pročitati samo jedno od djela francuskog filozofa i utvrditi ove notorne stvari. Možda je sporno to što se kraj rečenice koju tužena u ovom drugom primjeru uzima kao plagijat, razlikuje kod dvojice autora?

Kako predmet sudskog spora nije valjano ili nevaljano iščitavanje djela francuskih filozofa niti ovaj dio neće biti analiziran. Zadržat ću se samo na plagiranim dijelovima u kojima Arnautović na doslovno isti, hronološki, način iznosi učenje nekog filozofa kao i Pejović. Koliko je riječ o autentičnom plagijatu podsjetimo se još jednom: "

<p>Merleau-Pontyjeva filozofija se iz ove situacije razvija u "zaokretu" mišljenja prema promišljanju konkretnog. Njegova se nastojanja obilježavaju istraživanjem struktura ljudskog ponašanja i razumijevanjem percepcije kao izvornog iskustva svijesti. Sa ovih osnova njegova će kasnija filozofija biti okrenuta zadatku strukturiranja angažirane svijesti, odnosno egzistencijalne filozofije koja će prevladati pojam svijesti u određenju pukog prisustva i subjektivnog poimanja svijeta.</p> <p>Polazna tačka svih njegovih ispitivanja nalazi se u razumijevanju čovjeka kao bitka-u-svijetu (être au monde), odakle se prevladava i tradicionalno izlaganje svijeta u opreci subjekta i objekta.</p> <p>Samir Arnautović, <i>Suvremena filozofija i filozofijsko nasljeđe</i>, Zenica, 2001, str. 41.</p>	<p>No taj bi »zaokret« prema konkretnom ostao nerazumljiv i posve neočekivan kada ranija nastojanja Merleau-Pontya već ne bi pružala mogućnost za takav »obrat«. Ta su nastojanja u znaku detaljnog istraživanja složenih struktura ljudskog ponašanja i zamjedbe (percepcije) kao izvornog iskustva svijesti, i već se u tim mislima najavljuje tema kasnijeg filozofiranja: izradba doktrine angažirane svijesti, egzistencijalne filozofije koja će prevladati pojam svijesti kao pukoga prisustva ili naprosto subjektivnoga zrenja objektivnog svijeta. U oba je slučaja polazna tačka svih ispitivanja fenomenološka teza da je čovjek bitak-u-svijetu (être au monde), i na tom se temelju razmatra tradicionalna alternativa o prirodi svijesti kao fizičkoj ili psihičkoj!</p> <p>Danilo Pejović, <i>Suvremena filozofija Zapada</i>, Filozofska hrestomatija IX, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1979, str. 131.</p>
---	--

Slučajevi "plagiranje četvrto" i "plagiranje peto", možda dobro ilustruju na koji način tužena metodološki vodi svoje klevetanje. Ona briše sve rečenice koje se u tekstu nalaze prije i poslije jedne jedine rečenice u kojoj se, opet, iznose notorne stvari, koje uopće nisu u istim kontekstima i na isti način ni postavljene u dvije knjige o kojima se govori. Npr. to da je transcendentalna subjektivnost kod Merleau-Pontyja inter-subjektivnost, znaju svi studenti četvrte godine studija filozofije. I dok kod Pejovića, čak i na navedenom mjestu "plagiranja četvrtog" stoji uputa samo na kategorije "Ego" i "Alter-ego", kod tužitelja se upućuje i na Merleau-Pontyjev izvor za njegovu misao i kontekst u kojem se ove kategorije misle.

Samir Arnautović je sasvim u pravu. Šteta je što je ostatak teksta zanemaren jer ne pokazuje ostale dijelove koji su plagirani. Evo, pred Sudom, izjavljujem da ću u naredni tom knjige *Plagijarizam* uvrstiti i te dijelove.

Zato kod tužitelja slijedi nastavak o opažanju, u kojem se situira i određenje fenomenologije kao genealogije, što je također notorna stvar, koje se dešava kroz "analizu temeljnih struktura opažanja" vezanu za knjige Fenomenologija percepcije. Oko i duh i Struktura ponašanja. Valjda "plagijarizam" tužena dokazuje i svojim konstrukcijama nazvanim "plagiranje peto" i korištenjem termina "tijelo", "opažen i svijet", "bitak-za-sebe" i "bitak-u-svijetu", određenja karakterističnih za filozofiju egzistencije i egzistencijalizam, posebno kod francuskih filozofa, kod Pejovića i Arnautovića. U čemu je problem? Utome što se prepričava sadržaj knjiga francuskog filozofa u kojem se konstatuje da fenomenologija kroz analizu temeljnih struktura opažanja dolazi do geneze smisla i svijesti.

Lovce na plagijat ne zanima dubinska analiza sadržaja nego istovjetnost plagiranih rečenica sa originalom.

Pritom, naravno, sakriva da se ova geneza kod Pejovića odnosi na "svijet", a ne na "smisao", što predstavlja bitnu razliku. Naravno, "lovilica" sakriva dijelove koji se nalaze između rečenica u kojima se navode notorne činjenice vezane za Merleau-Pontyja.

„Ona“ ništa ne sakriva niti je zanima dubinska analiza sadržaja. „Ona“ samo nudi primjere Arnautovićevih plagijata.

Ona ne pokazuje da tužitelj ono što navodi o socijalnoj slobodi dovodi u vezu sa spoznajnim procesima, dok se kod Pejovića govori o " egzistencijalnim značenjima znaka". Isto tako, ona sakriva da je, recimo pitanje ropstva, koje navodi u "plagiranju sedmom", notorna stvar i da sintagma "ljudska sudbina" potiče od samog Marleau-Pontyja.

„Ona“ ništa drugo ne pokazuje osim plagiranih Arnautovićevih rečenica.

Ona sakriva da je veza između Hegela i francuskog filozofa ovdje više nego očigledna i nezaobilazna i da se upravo u Hegelovom problemu odnosa roba i gospodarstva razvija dijalektičko shvatanje povijesti i objašnjenje povijesnih kretanja, revolucija, događaja i sl.

„Ona“ ništa ne sakriva nego samo nudi dokaze Arnautovićevih plagijata. Eto to isto čini i u ovom materijalu analizirajući Arnautovićev podnesak Sudu.

Na jednak način ona sakriva, a vrlo vjerovatno i ne zna, da je razumijevanje dijalektike kroz ambivalentnost i dvosmislenost stvar školske interpretacije. Navod iz knjige koji slijedi ovaj tok izlaganja, to samo potkrepljuje, ali "lovilica" je i taj navod proglasila "plagijatorn"!

Argument *ad hominem*. „Ona“ „ne zna“ ništa o filozofiji, ali to nije ni namjanje bitno. Bitne su rečenice očiglednih plagijata koje se nalaze u Arnautovićevim radovima. No, navedene Arnautovićeve rečenice ne sakrivaju činjenicu da ih je prepisao nego je otkrivaju.

Naravno, "lovilica" želi sakriti da se cijeli tok kratkog udžbeničkog razmatranja dijalektike kod Merleau-Pontyja vezuje za razliku sa Hegelovim shvatanjem dijalektičnosti povijesnog kretanja, što kod Pejovića nije slučaj sa Pejovićevom knjigom. Naprotiv, Pejovićevo dalje razmatranje Merleau-Pontyjeve filozofije, ali i tok cijele knjige, nema nikakve veze sa tužiteljevom knjigom.

„Lovilica“ se ne bavi analizom Merleau-Pontyjeve niti Hegelove filozofije nego traženjem plagijata u znanstvenim radovima Samira Arnautovića.

Na šta se, onda, svodi klevetnički govor Sanje Vlasisavljević? Na nekoliko sintagmi koje oba autora upotrebljavaju koristeći ih od Merleau-Pontyja, oslanjajući se na njegova djela i upotrebljavajući ih u različitim kontekstima i sa različitim intencijama i koncepcijama teksta.

„Klevetnički govor Sanje Vlasisavljević“ se svodi na istraživanje plagijata i plasiranje tih plagijata očima čitatelja koji će prosuditi kako i koliko su te rečenice i tok misli u tim rečenicama istovjetni.

"Devet plagijatorskih slika" time se pokazuju kao "devet slika klevetnice" koja sebe lažno pretstavlja "lovilicom plagijata". Uprkos tome što nema niti jedne jedine identične rečenice u svim njenim konstrukcijama koje izvodi, Vlasisavljevićka tvrdi da se radi o "neviđenoj riznici plagiranih rečenica" (str.90).

Da li se Vlasisavljevićka lažno predstavila kao „lovilica na plagijate“ će odrediti sud. Do tada će ona, a i nakon toga nastaviti da istražuje plagijate u djelima Samira Arnautovića. A da je već sada vidljiva velika riznica Arnautovićevih plagijata, to je nesumnjivo.

U svom pretjerivanju, međutim, sirota Vlasisavljevićka i sama sebe odaje. Ona kaže kako tužilac plagira knjige koje koriste njegovi studenti! Nije li stupidno pomisliti da neko može tako nešto plagirati?! I nije li stupidno pomisliti da to niko do sada ne bi otkrio, da se ne bi našao niko da na bilo kojem mjestu i bilo kad navede tako nešto kao plagijate, pogotovo još u vremenu dok je tuženi obavljao funkciju prorektora i bio je na udaru javnosti?!

Da, Arnautović plagira filozofske hrestomatije. Udžbenike koje koriste studenti filozofije prije nego pređu na čitanje originalnih djela filozofa. Možda je Arnautović u pravu kada kaže da je „stupidno“ koristiti takve knjige, ali on ih ipak koristi.

Nije li stupidno pomisliti da je cijela stvar čekala "lovilicu" i da baš niko nije otkrio ovu "riznicu"?!

O kojoj „cijeloj stvari“ je riječ ne znam. Ali, eto ipak, netko je počeo istraživati Arnautovićev opus i došao do podataka da je plagijator.

Do koje mjere se Sanja Vlasisavljević služi neistinama, pokazuje i rečenica u kojoj kaže da koje god poglavlje knjige otvori, nađe da je prepisano iz Hrestomatija. Kako je, na primjer, nešto moglo biti prepisano o Richardu Rortyju ili Ernstu Tugendhatu, o kojima nema ni slova u Hrestomatijama.

Kako i sam Arnautović kaže da je mnoge knjige/udžbenike koristio pripremajući svoju knjigu onda su otvorene mogućnosti i za plagiranje svih tih drugih knjiga.

To, vjerovatno, zna samo "lovilica" koju je lov ponio i u zanosu misli da i činjenice moraju biti podložne njenim psihotičnim konstrukcijama.

***Ad hominem:* “njene psihotične konstrukcije“.**

I drugi primjeri "plagiranja Hrestomatija" na isti ili sličan način su izvedeni i predstavljaju najobičnije konstrukcije i zloupotrebu pojedinih rečenica. Pokazat ćemo, na jedan drugačiji način, kako to izgleda kada tužena navodi "plagiranja" u poglavlju o njemačkom filozofu Karlu Jaspersu, Tužena navodi da je tužitelj plagirao knjigu Suvremena filozofija zapada pišući svoju knjigu Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe. Kako bi to "potkrijepila", tužena navodi slične formulacije i rečenice u kojima Danilo Pejović i Samir Arnautović navode glavne značajke filozofskog mišljenja Karla Jaspersa.

Pritom, naravno, "lovilica na plagijate" svjesno previđa i sakriva da su formulacije koje nalazimo i kod jednog i kod drugog autora preuzete iz djela Karla Jaspersa. Tako je npr. podjela egzistencijalnih stavova, koje navodi tužena na str. 92 svoje "knjige", zapravo prepričavanje jednog dijela sadržaja Jaspersove knjige "Psihologija svjetopogleda". Ista se odnosi i na uspostavljanje metafizičkeslike svijeta, koja korespondira i sa knjigom "Filozofija", glavnim Jaspersovim djelom. Naravno, tužena sakriva da je sadržaj i jednog i drugog udžbenika u potpunosti oslonjen na literaturu (u svim slučajevima navođenja pojedinih filozofa) i da sličnosti i navedeni fakti koji korespondiraju proističu isključivo iz iste literature i navoda koji predstavljaju općepoznate činjenice, koje nisu nepoznanica ni za studente i ičenike.

Prepričavanje dijelova nečije knjige je sasvim legitiman način prezentiranja nečijeg opusa. No, Arnautović to radi doslovno isto, doslovno istim redoslijedom, sa doslovno istim citatima kao Pejović. Arnautović ponavlja opet isto: tužena sakriva i prikriva. Pa da to radi, ne bi bila na sudu. Tužena ukazuje na identična mjesta Arnautovića i Pejovića. Kako je Pejović prvi napisao knjigu, onda slijedi da je Arnautović prepisivao od Pejovića a ne obratno.

Najbjeđnije je to što tužena čak i navode graničnih situacija, koje se izvorno nalaze u knjizi "Filozofija" (treći glavni dio, sedma glava, drugi dio sedme glave) i koje su toliko banalna informacija da čak i za gimnazijski nivo znanja ne predstavlja nikakvu posebnu važnost u znanju, navodi kao plagiranje!

Za koju razinu znanja su pisane Arnautovićeve rečenice sasvim je nebitno. Bitno je da li su iste ili nisu iste kao djelo iz kojeg Vlasisavljevićka tvrdi da je on prepisao.

I opet se pritom sakriva činjenica da kod tužitelja u navodu graničnih situacija ne stoji "borba", nego "bolest", što je opet vezano za autorov odnos prema zadaći udžbenika - edukativnoj prihvatljivosti za studente i učenike.

Dakle, Arnautović tvrdi da je kamuflirajući krađu zapravo koristio nesuvisle riječi kako bi studenti lakše prihvatili takvu terminologiju. Besmisleno!

Uostalom, nije li zbog toga i na nezavisnim internet-stranicama, od kojih smo jednu priložili, knjiga procijenjena kao "prikladna za studente i učenike".

Jedna jedina priložena stranica je online trgovina svim i svačim: od pletenih kapa do, eto udžbenika, na kojoj oni koji prodaju pišu kvalifikacije predmeta koje prodaju.

Ali, to što je prihvatljivo i preporučujuće za većinu, za Vlasisavljeviću je "plagijat". Zanima nas, primjerice, kako bi to Vlasisavljevićka navela glavne značajke egzistencije, ako ne kao "kumunikaciju, slobodu i granične situacije"?

Ako Arnautović sebe kao reprezenta jedne Internet stranice tretira kao „većinu“ to je njegovo pravo, ali ne i valjan dokaz „preporučljivosti“. Inače, mora de je računar opet napravio tehničku pogrešku pa umjesto većinu napisao većinu.

Vjerovatno bi dopisivala nešto Jaspersovom djelu? Ukoliko ne bi dopisivala idržala se izvornog teksta knjige "Filozofija", na kraju bi (valjda?) i sama zaključila ono što zna svaki srednjoškolac - da se egzistencija kod Jaspersa iskazuje upravo u navedenim značajkama i da se one drugačije ne mogu ni apostrofirati, izuzev da se falsificira Jaspersovo djelo. Sve što tužena navodi kao "plagijat", zapravo su navodi koje dva autora preuzimaju iz izvorne literature. Tu nema nikakvih "autorskih tvrdnji", niti inerpretativnih izvođenja koja se mogu smatrati autorskim interpretacijama, nego se radi isključivo o udžbeničkim formulacijama koje, kao što ćemo pokazati u nekim drugim slučajevima i na nekim drugim primjerima, skoro uvijek korespondiraju kod različitih autora.

Kada se radi o udžbeničkim navodima, ostaje otvoreno samo pitanje tematskih sadržaja koji se tematiziraju, a koji, ukoliko slijede literaturu, sasvim sigurno moraju biti slični drugim udžbenicima. Primjerice, navođenje graničnih situacija, njihov opis i funkcija, ne mogu biti drugačiji nego su dati u izvornoj literaturi.

Arnautović je sasvim u pravu. Granična situacija je granična situacija. Ali primjeri graničnih situacija mogu biti različiti, pa tu dolazi do izražaja autorski a ne plagijatorski rad.

Iz svega proističe da tužena tužitelja proglašava plagijatorom radi toga jer u svom udžbeniku navodi iste teme koje se navode u Filozofskim hrestomatijama koje su izašle u izdanju Maticе Hrvatske?! da li je bilo moguće ne navoditi iste teme ili ne, stvar je rasprave koja bi se ticala koncepcije jednog i drugog udžbenika. Međutim, iz sadržaja knjiga koji smo naveli, vidi se da se Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe bitno razlikuje od drugih knjiga, koje tužena podmeće kao osnovu za svoju tvrdnju o "plagiranju".

Tužena ne podmeće nikakve knjige Arnautoviću nego samo prezentira one iz kojih je prepisivao. Da podmeće tek onako knjige koje u sebi sadrže riječ Jaspers, onda ne bi prezentirala Pejovićevu knjigu nego bilo koju. Ne bi pokazivala da Arnautović isitim redosljedom tka svoje rečenice kao i Pejović svoje, nego bi samo navela da postoje iste riječi kod oba autora.

Ona i sama u svom "komenaru" kaže da iznenađuje "doslovnost plagiranja", prikrivajući, naravno, da se uopće ne radi o plagiranju nego udžbeničkom prepričavanju izvorne literature. Vlaisavljevićka čak navodi i neki "scenariji" udžbenika, naravno isostavljajući to da se i ti "scenariji" razlikuju, što se vidi z sadržaja. Slijed kojim se neki navodi izlažu, na koji možda misli tužena, tak ođewr proističe iz logički postavljenog slijeda izvorne literature. To se, primjerice, može vidjeti čak i u banalnom primjeru izlaganja funkcije ljubavi u Jaspersovoj knjizi "Filozofija", koja se navodi prije graničnih situacija, kao i u udžbenicima koje tužena citira.

Kako će netko, pa eto i Vlaisavljevićka, doslovno plagiranje nazvati bilo kako drugačije nego doslovno plagiranje. Prepričavati se može na razne načine, različitim redoslijedom u odnosu na izvorno djelo. Ako netko prepričava recimo Jaspersovo djelo onda slijedi Jaspersovu misao a ne Pejovićevu. Pa nalazi desetine citata iz Jaspersovih djela, a ne samo one koje je priredio Pejović o Jaspersu.

Tužena ne može sakriti da su riječi poput "masovni poredak" i sl. uzete iz Jaspersovog teksta, ali uprkos tome, onda kada se isti pojam pojavljuje u dva udžbenika, ona to proglašava - "plagijatom". I u tom načinu njene "argumentacije", zapravo se vidi da ona nema druge namjere nego klevetati tužitelja.

Eto kad već navede sintagmu „masovni poredak“ da vidimo što se od nje može sve napraviti. Inače, masovni poredak nije riječ nego sintagma. Masovni stil života, život po uzoru mase, omasovljenje pojedinačnog života, mehanizacija pojedinačnih egzistencija, omasovljena pojedinačna egzistencija, tehnički poredak mase....

Kada navodi kao svoj veliki "dokaz" to što se kod tužitelja kao jedan djelić knjige navodi i izlaže Merleau-Pontyjevo shvatanje povijesti i Oktobarske revolucije, ona zapravo pokazuje vrhunac svog cinizma.

Ovdje se, kao što se vidi iz teksta, ne govori o političkoj revoluciji, nego o shvatanju povijesti i njene dijalektičke osnove, što nema veze sa socijalizmom kao političkim konceptom, ili marksističkim pristupom kao teorijom. Naravno, "lovilica" se ne pita zašto se, primjera radi, u poglavlju u Hegelu ne govori o duhu, spekulativnoj ontologiji, logici, fenomenologiji duha ... i drugim velikim temama Hegelove filozoofije. Ovdje se ne tematiziraju najteža pitanja Hegelove filozofije, nego kroz aspekt mišljenja povijesti daju osnovne informacije. U recepciji Hegelove filozofije, ova je tema sekundarnog značaja, ali se za udžbeničko prikazivanje njegovog sistema znanosti autoru pokazala upotrebljivom u edukativnom smislu. Naravno, i tu se pojavljuju opća značenja pojedinih termina kod Hegela, ali tuženoj taj dio nije bio zgodan za manipulaciju i stvaranje konstrukcije o "plagijatu". Sa aspekta filozofije, međutim, možda je baš ovo poglavlje pogodno za kritiku, ali u jednom drugom smislu.

Tužena nije kritičar filozofskih djela niti sebi stavlja takvo breme odgovornosti. Zašto bi? Ona samo nalazi identične rečenice kod Arnautovića i drugih autora, nalazi pogrešne prijevode i nalazi sakrivene dijelove tuđih rečenica kod Arnautovića. To je sve.

Tužena svjesno od udžbeničkih, notornih "činjenica" vezanih za povijest filozofije, želi stvoriti priču o "plagijatima" i, manipulirajući Sudom, sakriti čitav niz drugih stvari vezanih za političku i izvanpravnu stranu cijelog slučaja. Uostalom, na to upućuju i njeni tekstovi, u kojima tužena tužitelja napada, doslovno gledajući, zbog toga jer pripada ili je pripadao jednoj političkoj koncepciji. U kojem to svijetu živi tužena, kada nekoga može napadati i blatiti zbog političkih shvatanja i opredjeljenja? Odgovor na ovo pitanje nudi njena "knjiga", koja je mnogo više "knjiga" o njoj samoj, nego o tužitelju.

Evo opet logičke pogreške *irrelevantnog dokaza*. Ukazujući na plagijate Samira Arnautovića tužena sakriva političke motive „cijelog slučaja“. Tužena nema nikakve tekstove osim onih koje je prethodno navela, a u kojima samo i isključivo identificira osnivače udruge URAS na čijem čelu je Samir Arnautović. „Notorna činjenica“ je da su to sve sami esdepeovci. Barem taj podatak je lako provjerljiv. I ne napada tužena u tekstu koncept niti političko opredjeljenje nego samo navodi tko su ljudi koji su okupljeni oko udruge URAS.

U tom smislu tužena navodi i rečenice vezane za Leibniza, koje također predstavljaju najopćenitija znanja o ovom filozofu.

U kojem smislu navodi rečenice u vezi sa Lajbnicom. Političkom? Esdepeovskom? Filozofskom? Pa ne može sa političke konotacije neko zaključivati na filozofske. Ili možda ipak Arnautović može?

Čak i pozivanje na isto djelo (Monadologija), kao i prepričavanje sadržaja temeljnog Leibnizovog teksta kod obojice autora, te citiranje iste rečenice u tom djelu, tuženoj ne smeta da tužitelja proglašava "plagijatorom".

Ne da ne smeta tuženoj, nego joj daje materijal kojim dokazuje Arnautovićevo plagijatorstvo.

Dovoljno je samo pogledati navode na stranici 97, u kojima tužena navođenje Leibnizovih logičkih principa, koji su notorna stvar, kao i navođenje "prestabilirane harmonije", jednog od osnovnih pojmova Leibnizove filozofije, pokušava svesti na "plagiranje", pa zaključiti da se radi o čistoj montaži i klevetničkom govoru. Sve što je u knjizi Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe rečeno o pojedinim filozofima klasične filozofije, ali i filozofima s kraja 20. stoljeća, zapravo su klasične udžbeničke formulacije i predstavlja "kulturnu svakodnevnost", odnosno informacije koje čine opću kulturu poznavanja filozofskog mišljenja. Potpuno različite koncepcije knjiga, međutim, i ove informacije često stavljaju u kontekst različitih znaenja.

E, koliko je samo puta Arnautović naveo da je pisao „notorne udžbeničke formulacije“ ponavljajući uvijek isto i praveći tko zna koju logičku pogrešku *ponavljanja istog*. Ponavljati istu misao ne znači dokazivati nego griješiti. Griješiti u logičkoj postavci dokazivanja. Vrhunac odsustva logičkih principa mišljenja je posljednja rečenica koja tautološki tvrdi da je različito zapravo različito i ništa drugo.

U nedostatku dokaza, tužena navodi svaku sličnost u tekstu kao "plagiranje", pritom sakrivajući da sličnosti proističu iz identičnog sadržaja izvornih tekstova i ne mogu da ne postoje u dijelovima koji tematiziraju ista pitanja i probleme pojedinih filozofa.

Poanta tužiteljcinog lova na plagijate Samira Arnautovića jeste traženje izvornih djela koje on navodi u fusnotama ili bibliografiji. No gotovo ni jedno izvorno djelo koje Arnautović navodi se ne podudara sa tim djelom kada se ono uzme u ruku. Navela sam nekoliko primjera koji pokazuju da ono što navodi Arnautović nema nikakve veze sa izvornim djelom. Ili se ne slažu paragrafi, stranice, godina izdanja. Uvijek se nešto ne slaže. To onda znači ili da je „računar pogriješio“ ili da Arnautović nije koristio izvorna djela nego prepisivao.

Tako recimo u "plagiranju jedanaestom" na stranici 98 svoje "knjige", tužena izvodi samo dvije rečenice u kojima se govori o sličnosti monada i pojmu prestabilirane harmonije, što predstavlja zaista najopćenitije znanje o ovim pojmovima, sakrivajući da se cijela stranica

dvaju knjiga, kao i samo problematiziranje monada prestabilirane harmonije kod dvaju autora razlikuje. Tužena to čak nije mogla sakriti ni u svojim navođenjima: dok tužilac monadu svodi na individuum i njeno ponašanje objašnjava prirodom, ne govoreći o Bogu kao apsolutnom subjektu kod Leibniza, u knjizi Racionalistička filozofija Milana Kangrge nema ni pomena o individualitetu, a sama se priroda svodi na božije stvaranje. Takve bitne razlike, koje se nalaze u tekstu, također karakteriziraju klevetničke navode tužene.

Klevetnički ili neklevetnički navodi tužene imaju snagu argumenta onoliko dugo dokle se ne pojavi neko pobijanje koje se odnosi na, isključivo, navedene tekstove dva autora. Do tada možemo govoriti i da Arnautović kleveće Vlasisavljeviću.

Ona svjesno, preko značenja pojmova (školskih značenja!) i njihove upotrebe u smislu prikaza mišljenja pojedinih filozofa, želi tužitelja predstaviti "plagijatorom" i diskreditirati ga u javnosti.

Takva njena nastojanja imaju podršku u režimskim medijima, koji čak i ne dajući šansu drugoj strani da govori, prihvata klevetništvo Vlasisavljevićekao relevantan sud.

Imajući u vidu činjenicu da sudski spor prenose gotovo sve dnevne novine i brojni portali postavlja se pitanje da li su svi režimski. Ali čak i da jesu treba naglasiti da se na ročištu na kojem su prvi put nazočili mediji Arnautović izjasnio da ne želi njihovo prisustvo i da je odbio da sačine fotografije. A da govori neistinu o mediju govori i činjenica da kada je poslao demanti dnevnoj novini Oslobođenje, ta novina je u cijelosti objavila njegov demanti. Stoga, neistina nije najbolji saveznik u dokazivanju istine. I još jedna napomena. Ne objavljuju mediji Vlasisavljevićkine meditacije o Arnautoviću i njegovim plagijatima nego izvještavaju sa sudskih ročišta što će kasnije biti prezentirano.

U svemu tome, Vlasisavljevićka se postavlja u ulogu zakonodavca koji ima moć i kompetencije određivati šta je plagijat i pod kojim uvjetima se nešto može nazvati plagijatom.

Logička pogreška. Vlasisavljevićka ukazuje na ono što je zakon definirao. A plagijat i otuđenje tuđe imovine, pa tako i duhovne, je zakonom definirano.

Takvu drskost Vlasisavljevićka pokazuje na svim stranicama svoje knjige, a posebno je ističe, kako nam se čini, na stranici 99. Da se ne radi o neznanju (koje joj sasvim sigurno ne manjka), pokazuje to što tužena govori o "istom toku misli" pisaca Hrestomatija i tužitelja, sakrivajući da se ne radi o "toku misli", nego o praćenju izvornih tekstova i tema koje se pojavljuju kod klasika filozofske misli. Pritom, ona čak i podmeće da se u knjizi tužitelja i Hrestomatijama nalaze "isti citati", što je notorna neistina, kao i to da su citirane knjige jednostavno nezaobilazne za predstavljanje filozofa koji su predstavljeni u knjizi.

Da li je riječ o istim citatima koje koristi Arnautović kao i Pejović čitatelji su se već mogli uvjeriti na prethodnim stranicama. Citirana knjiga nije isto što i izabrani citat. Upravo tu i leži istina o Arnautovićevim plagijatima. On citira iz citiranih knjiga samo ono što citira Pejović i ništa drugo.

Naravno, pri svemu tome, smetaju joj i recenzenti, redovni profesori Filozofskog fakulteta, koji su svojim stručnim mišljenjem pozitivno ocijenili tekst koji je objavljen. Njihova je "greška", očito, što se nisu konsultirali sa porodicom Vlasisavljević prije nego su dali pozitivne ocjene.

O recenzentima Arnautovićevih djela je već bilo riječi. Riječ je o znanstvenicima koji nemaju nikakve veze sa suvremenom filozofijom.

Koliko je samo energije Vlaisavljevićka uložila da iskonstruiše svoje klevete, pokazuje i u tome što riječ "novum", koja se kod tužitelja pojavljuje uviše njegovih tekstova, korištena u slučaju prikaza Descartesove filozofije, predstavlja dokaz "plagiranja". Naravno, ista riječ je korištena i u knjizi "Nietzscheov nihilizam i metafizika", kao i u drugim tekstovima, ali je ovdje njena upotreba inkriminirajuća. To da se Descartesov filozofski obrat koji pravi, temelji na sumnji kao metodskom načelu, valjda je novo i stvar "plagiranja" samo za Vlaisavljevićku koja to pokušava dokazati na stranici!

Takve stvari neizostavno znaju čak i srednjoškolci koji su imali filozofiju kao predmet u svom obrazovanju. Isto tako, da se ovdje ne radi ni o "Kangrginoj", a ni o "Arnautovićevoj misli", nego samo o prikazu mišljenja pojedinih filozofa, moguće je da zbog nedostatka znanja nije jasno tuženoj, ali to ne opravdava njene klevetničke navode i nastojanja koja su u potpunosti usmjerena na diskreditaciju tužioca.

Tužena ima pravo da ne zna. Njeno neznanje bilo kojeg filozofskog pravca ili učenja bilo kojeg filozofa ne igra nikakvu ulogu u traženju plagijata. Nažalost posljednja rečenica posljednjeg paragrafa nema smisao i ne može biti predmetom analize. Sasvim je nejasno što je to „isto tako“. Primijetila sam da u samostalnim „prijevodima“ Arnautović ima problem sa odnosnim rečenicama, ali sada je vidljivo da ima i u autorskim.

A da se zaista radi o notornim udžbeničkim znanjima, pokazuju i studentski radovi koji se mogu naći na internetu i u kojima se iznose iste ili slične formulacije kakve navodi tužena. Ovdje prilažemo dio jednog takvog rada koji je dostupan na internetu. Kao što se vidi, nije navedena knjiga Milana Kangrge, formulacije su veoma slične onim koje nalazimo i kod tužitelja i kod Kangrge, ali i u drugim slučajevima.

Tužena viškom bezobrazluka pokušava nadoknaditi nedostatak argumenata i moralnog osjećanja, pa notorne udžbeničke navode nastoji predstaviti kao "plagijate" tužitelja. Da se pritom radi o klevetništvu, pokazuju primjeri do kojih smo i u nedostatku vremena došli, a kakvi se mogu u velikom broju naći i kod nas i u inozemstvu.

„Višak bezobrazluka i nedostatak moralnog osjećanja“ jesu ključni dokazni materijal kojim Arnautović negira plagiranje tuđih rečenica. On sudu čak podmeće tuđe seminarske radove iz Srbije kako bi zameo trag sa svojih rečenica. Navodeći irelevantan dokaz opet pravi logičku pogrešku.

Ovdje želimo napomenuti da su univerzitetski udžbenici iz filozofije u našem okruženju rijetki, a da se "historije filozofije", suprotno navodima tužene, ne nalaze u "velikom broju", nago zaista, upravo zbog svoje upotrebne ograničenosti na elementarne informacije i "prenos znanja", predstavljaju rijetkost. To potkrepljuje i činjenica da je "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe" jedini udžbenik filozofije napisan na Univerzitetu u Sarajevu, odnosno od autora koji je profesor ovog Univerziteta.

Udžbenika povijesti filozofije ima na desetine, a mnoge od njih je u svom sudskom spisu naveo i Arnautović. No ako ih nema, onda se postavlja pitanje u odnosu na što on govori o „notornim činjenicama“ koje su karakteristične za sve udžbenike filozofije.

Naravno, i ovu činjenicu tužena želi iskriviti i nanijeti štetu tužitelju, što se vidi iz male analize koju smo uradili uspoređujući udžbenike do kojih smo uspjeli doći. Kao što se vidi,

a što je bilo i za očekivati ukoliko se ne govori na klevetnički način, tema udžbenika uslovljava obaveznost na slične načine prenošenja i sadržaja informacija koje se čitaocu daju.

Ako je vjerovati Arnautoviću da je njegova knjiga rezultat dugog promišljanja i znanstvenog istraživanja onda ona ne može biti „slična“ drugima nego bitno drugačija inače nije riječ ni o kakvom znanstvenom istraživanju niti uvidu nego prepričavanju već napisanoga.

Da Vlasisavljevićka nije kategorički tvrdila to što je tvrdila, možda se sve moglo otpisati na njeno neznanje, završavanje studija u ratnim uvjetima pod paskom supruga, napuštanje oblasti filozofije i prelazak na "sociološke teme" .

Evo Vlasisavljevićka opet tvrdi da je sve što je čitateljima i sudu prethodno plasirala dokaz da je Arnautović plagijator. Zadiranje u privatnost koje je izraz jezika ulice koji je svojstven Arnautoviću ovdje još jednom dolazi na vidjelo, ali je dobro da i sud i čitatelji imaju mogućnost da vide razinu diskursa jednog redovnog profesora.

Možda su se i mogli naći razlozi da njeno bjesomučno napadanje na tužitelja nije kleveta, nego neko njeno neuko viđenje stvari? Međutim, kategoričnost sa kojom tužena nastupa i uvredljive izjave koje sipa u svojim "nastupima", ne ostavljaju prostora za to.

Tužena nikoga i nigdje ne napada, ne zadire u privatnost niti se bavi nečijim intencijama pa tako niti Arnautovićevim, nego samo nalazi primjere Arnautovićevih plagijata.

Ali, možda je i rektor Univerziteta u Tuzli po Vlasisavljevićkinim "parametrima" plagijator? Možda on nije nikakav primjer i dokaz da udžbenička literatura neminovno počiva na notornim činjenicama koje se ne mogu bitno razlikovati u prikazivanjima različitih udžbenika. U svojoj bizarnoj "knjizi" ona svakako već optužuje i recenzente i lektore i koga sve ne, samo da bi provela svoje klevetničke namjere. Nema razloga da se tako ne postavi i prema tuzlanskom rektoru.

Možda je i rektor Univerziteta u Tuzli plagijator, možda je i rektor Univerziteta u Sarajevu, Beču, Beogradu. Možda su svi, ali to nema nikakve veze sa Arnautovićevim plagijatima. Knjiga *Plagijarizam* se bavi isključivo Arnautovićevim plagijatima.

Zato pogledajmo kakva je situacija u nekoj drugoj udžbeničkoj literaturi. Radi se o imenima koja, valjda to neće sporiti "lovilica". čiju referentnost ne treba dokazivati. Šta imamo u ovim knjigama? Da li su lovi priznati autori "plagijatori"? Šta bi rekla tužena Sanja Vlasisavljević?) Sličnosti navoda u prikazivanju mišljenja pojedinih filozofa koji se pojavljuju u njihovim knjigama bi uputili "lovilicu" na to. Pogledajmo kako stvari stoje sa drugim knjigama i o čemu se radi u njima. Ovakvo parafraziranje tužena proglašava "plagijatorstvom", a u slučaju Uzelčevog udžbenika, koji je u Srbiji veoma priznat, vidimo da se takve stvaripojavljaju kao uobičajena praksa. Da li je i Bošnjak "plagijator"? Šta bi rekla tužena? Koliko treba da predstavimo slučajeve da bi bilo jasno da nikada nisu postojala nikakva pravila citiranja, navođenja i parafraziranja, kao i da se notorne udžbeničke činjenice ponavljaju kod različitih autora? Prema onome što tužena navodi klevećući tužitelja, Milan Uzelac je također plagijator ' Izgleda da su svi plagijatori, izuzev njenog supruga koji je mijenjajući naslov svog magistarskog rada sebi obezbijedio knjigu neophodnu za izbor u zvanje redovnog profesora!! Vjerovatno jedan od razloga "lovilicinog" povikivanja na plagijatorstvo i leži u tome da se sakrije način na koji je njen suprug postao redoviti profesor? Ima li smisla navoditi nove primjere, drugačije, drugih autora i drugih knjiga, u kojima se pojavljuju slični navodi o notornim činjenicama iz povijesti filozofije,

Nismo li došli u šizofreničnu situaciju u kojoj moramo dokazivati da je mlijeko bijele boje? Brojni su primjeri citiranja izvornih djela u prijevodima koji su slični ili identični sa nekim već postojećim prijevodom, Takvi slučajevi su postojali i postoje i danas, ali tužna iz konteksta izvlači samo radove tužitelja i pokušava stvoriti alibi svoga klevetničkog govora.

Uzelac, Bošnjak, Pejović, Koplston, Kangrga. Svi oni su sasvim nebitni. I svi su možda plagijatori. Možda nisu. Ali navođenjem njihovih imena Arnautović nikako neće pobiti ponuđeni dokazni materijal o njegovom plagijatorstvu. Osim što ponovo pravi logičku pogrešku svi tako rade Arnautović ništa niti dokazuje niti pobija, a ponajmanje plagijate u svojim radovima.

Sve ovo je, sasvim sigurno, poznato i doktorantici-tuženoj, koja je uprkos tome što zna da se radi o notornim činjenicama i praksi koja je dominantno prisutna i prihvaćena, izašla sa svojim klevetničkim konstrukcijama i sve učinila da tužitelju nanese što je moguće veću štetu. Navođenje "plagijata seminarskog rada o John Deweyu" (str.102), samo je još jedan dokaz u nizu onoga što pokazuje da se u slučaju Sanje Vlajsavljević radi o klevetništvu, a vrlo moguće i govoru mržnje.

Na golemom internetskom prostoru nalazi se seminarski rad čiji je mentor Samir Arnautović. Taj rad je uzor plagijatorstva. Ako Arnautović pak nije mentor tom radu, onda mora angažirati policijske službe da uđu u trag osobi koja mu podmeće mentorstvo. No evo dokaza da se rad čiji je on mentor nalazi na internetu.

<http://www.scribd.com/doc/46258903/POJAM-OBRAZOVANJA-U-DJUIJEVOJ-FILOZOFIJI>

U svom klevetničkom zanosu Vlajsavljevićka seminarskim radom proglašava nešto što uopće u toj formi ne postoji na Pedagoškom fakultetu! Pored toga, ona tužitelja proglašava mentorom, mada tužitelj za petnaestak godina koliko predaje na Pedagoškom fakultetu, nikada nije imao niti jedno mentorstvo u bilo kojem obliku! Vlajsavljevićka očiglednom montažom želi nanijeti štetu tužitelju, proglašavajući neidentificirani tekst "mentorstvom" tužitelja.

Ako laže Vlajsavljevićka, ne laže printscreen naslovne stranice tog seminarskog rada.

Na Pedagoškom fakultetu, doduše postoje "školske zadaće" koje ispunjavaju studenti, radeći kod kuće. Ti zadaci, međutim, a to je sigurno dobro poznato tuženoj, nisu mentorisani, niti u bilo kojoj formi vođeni od strane predmetnog nastavnika ili asistenta. Da stvar bude potpunija, možemo reći da je vrlo često ovaj oblik studentskog rada bio ocjenjivan negativno, upravo zbog neprimjerenog korištenja literature (nije u pitanju samo plagijarizam!)

Dakle, nikakvo mentorstvo tužitelja na Pedagoškom fakultetu u posljednjih petnaest i više godina ne postoji. Iz toga slijedi da postoji kleveta tužene!

Da li postoji li ne postoji seminarski rad u studentskoj službi Pedagoškog fakulteta nije na tužiteljici da dokazuje. Ona je dokazala da na internetu postoji. U cjelokupnom obimu i to potpisan.

Navodi tužene: "Profesor Arnautović ne zna ni prepoznati autentičan rad. Možda je odlučio da djelove (navodimo kako piše u "knjizi" tužene) ...". kada se ima u vidu da rad koji ona navodi, a koji je možda i sama stavila na internet, nema nikakve veze sa tužiteljevim "mentorstvom", ne mogu biti ništa drugo do najbrutalnija kleveta.

Da li je tužena postavila rad na Internet, da li je autentičan identitet potpisane studentice lako je provjeriti ali breme tog dokazivanja nije na tuženoj, nažalost.

I ne samo to, smatramo da ovakav način komunikacije predstavlja i ozbiljan nedostatak kulture. Otkud nedostatak kulture kod direktorice "Centra za kulturu dijaloga", neka objasne oni koji su joj za njenu "kulturu" posljednjih godina dali ogromna sredstva budžetskog i vanbudžetskog novca. Ipak, činjenica da Vlasisavljevićka Sudu podmeće stvari koje nemaju nikakve veze sa činjeničnim stanjem, odnosno da iskrivljuje činjenično stanje, morala bi biti i ozbiljan dokaz o klevetničkim namjerama tužene. Šta je kleveta, ako nije izmišljanje "seminarskih radova" "mentorisanih" od strane tužitelja?

Da li tužena izmišlja ili ne neka se utvrdi preko ovog linka na kojemu se nalaze puna imena mentora i studenta.

<http://www.scribd.com/doc/46258903/POJAM-OBRAZOVANJA-U-DJUIJEVOJ-FILOZOFIJI>

Budžetski ili izvanbudžetski novac bilo čiji nije predmet ovog spora i nažalost samo ukazuje na suštinski nedostatak kulture dijaloga koji je, kako stranice Arnautovićeovog spisa odmiču sve otvoreniji, sve brutalniji i identičan pisanju na njegovom portalu Ekran.ba.

Imajući u vidu da tužena i studentske radove uzima u jednom obliku svojih "dokaza", ovdje prilažemo dio studentskog rada studentice Matematičkog fakulteta u Beogradu, sasvim sigurno znatno ozbiljnije istraživačke institucije od našeg Prirodnomatemičkog fakulteta. Rad smo u prethodnom dijelu teksta već najavili. U radu se navode informacije vezane za misao Renea Descartesa, a koje direktno korespondiraju sa navodima koje je tužena uzimala kao svoje dokaze "plagijarizma". Jasno je vidljivo da se radi o identičnim informacijama, prenesenim bez navođenja literature i, naravno, iznesenim na sličan način kao kod Milana Kangrga i tužitelja. Rad je, barem prema navodima iz teksta, pregledao profesor Svetozar Sinđelić. Pogledajmo kako to izgleda i usporedimo isti dio teksta sa dijelovima Vlasisavljevićkinih navoda koji se odnose na tužiteljevo pisanje o Descartesu u knjizi Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe.

Opet logička pogreška. Netko drugi onda i ja. Nažalost, koliko god i bilo čijih seminarskih radova da poturi Arnautović neće negirati činjenicu da je rad kojem je on bio mentor plagijat u cjelini.

Klevete tužene ogledaju se i u tome što na stranici 109 tužitelju pripisuje navode koje isti nije objavio i koji ne predstavljaju njegovo autorstvo. Navodi se odnose na analitički tekst portala Ekran, a koji smo priložili u prethodnom dijelu teksta. Tekst pokazuje da je pisanje Vlaisavljevićke klasični oblik klevetničkog govora, koji ima za cilj diskreditaciju. Mislimo da nema nikakvog razloga ubjeđivati se oko toga da riječi poput "nekolikotikula" ili "nekolikoadoks" nemaju nikakvog smisla i da dolaze u tekst navedenog prijevoda kao tipične tehničke greške!

Umjesto komentara pogledajmo zajedno kako izgleda Arnautovićev analitički tekst na njegovom portalu Ekran.ba. Dovoljno je samo pročitati naslov i odmah je jasno o kakvim analizama se zapravo radi u tom tekstu. Sam naslov uključuje govor mržnje. Školski je primjer govora mržnje.

Fašisti našeg "akademsog polusvijeta" - Ekran

Fašisti našeg "akademsog polusvijeta"

24. februar 2015.
963 Printaj

Arnautovic

Avdispahic

Vlaisavljevic

0

Veličina slova:

Očigledno naslonjen na neke "oslonce" na Univerzitetu u Sarajevu, fašista, odnosno fašisti sakriveni u "mraku interneta", nastavljaju sa pokušajima diskreditacije pojedinih profesora.

Očigledno naslonjen na neke "oslonce" na Univerzitetu u Sarajevu, fašista, odnosno fašisti sakriveni u "mraku interneta", nastavljaju sa pokušajima diskreditacije pojedinih profesora. Na najvećem udaru je upravo onaj koji je tužio neka "poznata lica" UNSA i koji otvoreno govori o problemima u obrazovanju, profesor Filozofskog fakulteta u Sarajevu Samir Arnautović. A da li se zaista radi o fašizmu ili ne, ostavljamo našim čitaocima da sami prosude, nakon što iznesemo primjer, prema našem mišljenju, fašističke montaže.

U jednom od svojih nasrtaja na Arnautovića, prema našem viđenju stvari poznati ljubitelji fašističkih metoda Arnautovića optužuju za besmislene riječi u jednom njegovom prijevodu intervjua koji je svojevremeno dao čuveni njemački filozof Bernhard Waldenfels. Zaista, riječ "nekolikotikula" ne postoji niti u jednom jeziku, kao i riječ "nekolikoadoks". Ovdje fašisti iz naše mahale u međunarodnim razmjerama najpoznatijem bh. filozofu spočitavaju ne samo da ne zna

<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/24/fasisti-naseg-%E2%80%9Cakademsog-polusvijeta%E2%80%9C/>

Fašisti našeg "akadenskog polusvijeta" - Ekran

njemački jezik, nego da ni vlastiti maternji jezik ne govori kako treba! Sjetimo se da su upravo takvi odnosi građeni prema nepoželjnim u svim vrstama progona.

Židovima je u nacističkoj Njemačkoj sve osporavano, uz monstruoze konstrukcije. Isto se danas dešava na području Bliskog istoka, kao što se dešavalo i za vrijeme balkanskih ratova i agresija tokom devedesetih godina na našim prostorima. Cilj je uvijek potpuna i potpuno nehumana diskreditacija onoga ko je meta fašizma. Nakon toga, naravno, slijedi fizička likvidacija! Tako je i u ovom slučaju.

Tako nebulozna riječ "nekolikotikula", kao i "nekolikoadoks" (ukoliko su zaista i objavljene ove riječi), upućuje na to da nešto zaista nije u redu sa prevodiocem. Pored toga, fašisti domaće proizvodnje su našli i manjak rečenica u prijevodu, a ko zna šta se još sve može dodati na to. Ipak, poznajući prevodioca, odmah smo posumnjali u vjerodostojnost fašisoidnih interpretacija. Prije svega smo utvrdili da je sporni prijevod objavljen 1996., neposredno nakon rata, kada se u Bosni i Hercegovini svašta dešavalo ne samo u štamparskoj djelatnosti, nego i u svim drugim oblastima života. Sporni prijevod objavio je Institut Ibn Sina, koji se nalazi pod direktnom kontrolom iranske ambasade. I to samo po sebi ne mora ništa da znači.

Da se radi o fašističkim montažama, pokazuju riječi koje su prevedene i koje se nalaze u originalu: "nekolikotikula" je "partikula", a "nekolikoadoks" "paradoks". Očigledno je da se radi o tehničkim greškama koje su od riječi koje ne treba ni prevoditi, stvorile besmislene "sintagme". Svakom normalnom je potpuno jasno da se radi o (da li?) tehničkoj/kompjuterskoj zamjeni, mada nije isključena ni neka druga vrsta "zamjene". Sasvim je vidljivo da je "par" zamijenjeno sa "nekoliko". Time je dobijena "par-tikula" kao "nekoliko-tikula" i "par-adoks" kao "nekoliko-adoks". Tako su od riječi koje su sasvim normalno u upotrebi u našem jeziku, napravljeni, vjerujemo ipak tehničkom greškom, verbalni monstri, koje očigledno obijučke prihvataju oni koji ne prezaju ni od najnevjerojatnijih konstrukcija da bi nekoga oblatili! Kakva je, međutim, to psiha koja i od ovakvih očiglednih grešaka (ma šta to značilo) pravi konstrukciju o neznanju prevodioca?! Nije li to, pored svega, dobrano bolesno?!

Da fašizam zaista nema granica, "naši fašisti" pokazuju i time što očigledno urednički naslov (prema našim informacijama uredništvo je vodio stranac), koji nikako nije mogao biti prijevod (!) pripisuju prevodiocu. Međutim, za vrijeme o kojem govorimo, ni to nije bila tako kardinalna greška, kako je "naši" fašisti danas opisuju. A kako se zaista radi o svjesnoj i monstruoznoj montaži, govori "nedostatak" rečenice na koji se pozivaju naši fašisoidni autor(i). Iz onoga što i oni sami navode, posebno iz "neuklapanja" padeža, jasno je da je navedena rečenica, odnosno njen dio, jednostavno izostavljen u štampi i da se vraćanjem izostavljenog sve potpuno slaže.

Kontaktirali smo i jednog eksperta za prevodenje sa njemačkog jezika,

<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/24/fasisti-naseg-%E2%80%9Cakadenskog-polusvijeta%E2%80%9C/>

Fašisti našeg "akadenskog polusvijeta" - Ekran

koji radi i živi izvan Bosne i Hercegovine i pitali ga za mišljenje o prijevodu. Radi se o sljedećoj rečenici (u njemačkom originalu): "Partikel wie das Inter- der Intersubjektivität, das Mit- des Mitseins oder das Dis- des Diskurses bezeichnen Problemittel, die nicht als Lösungsmittel zu nehmen sind." Naši fašisoidni prevodioci ovu rečenicu prevode kao: "Rječice /partikule/ 'inter' intersubjektiviteta, 'su' subitka i 'dis' diskursa označavaju naslove problema, a njih ne treba uzeti kao formule rješenja." Kod Arnautovića stoji: "Nekolikotikula, kao inter- intersubjektiviteta, su-subitka ili dis-diskursa naznačenog problemskog naslova, nije uzeta za formulu rješenja." Sasvim je jasno, kaže nam naš izvor, da se radi o tehničkoj grešci, što se vidi iz prostog mijenjanja nebuloze "nekolikotikula" u riječ "partikula", koja se i ne prevodi. Tada se vidi i umiješnost prevodioca, koji je, ostajući dosljedan smislu izvornika, umjesto doslovnog prijevoda kakav nude mračnjaci interneta, rečenicu postavio tako da nedvosmisleno govori o filozofskom sadržaju, što može da bude neobično za kolokvijalni govor, ali je u sadržajnom smislu sasvim korektno. "Uostalom, kaže naš izvor u strogom značenju "Problemittel" je nešto različito od "Titel des Problems" ili "Titel der Probleme" i zaista znači "problemski naslov", za razliku od drugog značenja, koji u svom prijevodu originalu pripisuju fašisoidni prevodioci (prevodilac), koje je korektno prevesti kao "naslov problema. Očigledno se radi ili o monstruoznoj manipulaciji, ili o velikom neznanju "podmetača"."

Tako su fašisti iz našeg sokaka sami pokazali ne samo do koje mjere su u stanju, šireći patološke laži, monstruozno konstruirati stvari, nego i da u tim konstrukcijama koriste čak i notorne neistine i neznanja. Ono što smo, međutim, otkrili baveći se ovim izlivom fašizma i novim dokazima o torturama kojim su podvrgnuti "nepoželjni profesori UNSA", jeste i jedna potpuno do danas nepoznata činjenica. Naime, u rečenici koja se navodi u konsrukcijama "Nekolikoadoks karaktera ovog formuliranja, koje je kod Levinasa na drugi način izvedeno, govori da postoji jedno zbiljski strano iskustvo i da stranost pripada fenomenu kao takvom." Vjerujemo da je svakom pismenom jasno da umjesto "nekolikoadoks" ovdje originalno stoji "paradoks", a vjerujemo, također, da je svakom normalno jednako jasno da se ova riječ ne prevodi u našem jeziku. Ono što, međutim, ova rečenica sakriva, jeste u to vrijeme novi prevodilački kvalitet koji je uveden sa prijevodom ovog intervjua (uz sve moguće zamjerke).

Naime, poznati mislilac kaznionice Ugo Vlasisavljević, tada kao Jugoslav, preveo je početkom devedesetih knjigu "U mrežama životnog svijeta" njemačkog filozofa Waldenfelsa, o čijem intervjuu se ovdje radi. U toj knjizi, kao i u ovoj rečenici, koristi se termin "das Fremde", kako nam navodi naš izvor. Vlasisavljević je (ako je?) ovaj termin preveo kao "tuđe", dok se u Arnautovićevom prijevodu, kao i u drugim kompetentnim prijevodima isti termin prevodi kao "strano". Radi se o jednom od ključnih termina, prema navodima izvora, koji ne izražava toliko neznanje njemačkog jezika, koliko nepoznavanje (elementarno!) djela ovog autora. Navodno, nakon što je i zvanično utvrđeno da "Vlasisavljevićev prijevod" promašuje u jednom od najvažnijih termina,

<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/24/fasisti-naseg-%E2%80%9Cakadenskog-polusvijeta%E2%80%9C/>

Fašisti našeg "akademskog polusvijeta" - Ekran

ovaj je "misliilac kaznionice" svoju netrpeljivost prema Arnautoviću "pojačao na maksimum".

Izvor, koji je i sam prevodilac nekoliko knjiga sa njemačkog jezika, napominje da su prijevodi uvijek, čak i kad su najbolji pomalo upitni. Upravo zato, oni se ne vrednuju kao naučno-istraživački rad i ne buduju se kod izbora u zvanja. Izuzetak su, kako smo informisani, samo prijevodi klasičnih djela sa komentarima. Na žalost, prema našim informacijama, na UNSA je do te mjere sve okrenuto naopako, da Ugo Vlasisavljević, ali i čuvena "islamska etičarka" Jasminka Babić-Avdispahić zagovaraju vrednovanje prevođenja kao naučnog rada!? Poznavaoi prilika kažu da je to i normalno za nekoga ko nikada u životu ništa suvislo nije napisao, niti ima znanja i kapaciteta da to učini. Drugim podmetanjima i bolesno monstuoznim konstrukcijama, kojih ima na pretek, zaista se nismo ni željeli ni mogli baviti. Mislimo da je i ovo dovoljno za ilustraciju fašizacije društva u kojem živimo. Pametnom je sasvim dovoljno i ovo, a onima koji slijede fašiste svakako ne vrijedi ništa ni govoriti.

Arnautović nije želio komentarisati napade na njega. Saznajemo, međutim, da je posljednji napad samo vrh ledenog brijega monstuoznih konstrukcija i brutalnog nasrtanja na integritet ovog profesora. Od izvora sa Filozofskog fakulteta, saznajemo da veliki broj upućenih u ova dešavanja, sumnja kako iza svega stoji Ugo Vlasisavljević, što samo potvrđuje sliku lika upravnika kaznionice, ali i otvara pitanje ozbiljnosti kuloarskih priča o "dijagnozama" koje se u njegovom slučaju spominju.

Ali ostavimo to za neki drugi put. Strašna je činjenica da se na internetu nesmetano provode ovakve harange i zaista fašistički metodi diskreditacije pojedinih osoba. Nisu li upravo lažne direktorice i direktori bizarnih centara za kulturu dijaloga i ko zna čega sve, zagovornici anarhije na internetu i mogućnosti zloupotreba, a sve u ime lažne "slobode govora"? Ne sakriva li se upravo iza sumnjivih finansijskih "donacija" "centrima za ništa", finansiranje ovakvih fašisoidnih aktivnosti? "Ekran" je došao do podataka o aktivnostima vezanim za javno linčovanje pojedinaca kako u prošlosti, tako i danas. Dosta toga upućuje na sumnjive centre i pojedine organizacije, kao što i u slučaju koji smo iznijeli, prema našim informacijama, dosta toga upućuje na Rektorat UNSA.

Share 0 Tweet +1 Print

<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/24/fasisti-naseg-%E2%80%9Cakademskog-polusvijeta%E2%80%9C/>

Uostalom, portal Ekran je to pokazao, a dalje insistiranje Vlasisavljevićke na nebulozama koje navodi, samo govori o njenom klevetničkom nastojanju. Ono što tužena navodi u svom tekstu, a što možemo ukratko okarakterizirati kao njenu konstataciju kako nije bilo "štamparskog haosa" u godinama objavljivanja pomenutog intervjua, demantira već knjiga "Suvremena filozofija i filozofijsko naslijeđe", o čijem katastrofalnom tehničkom uređenju je tužen a morala biti upoznata. Knjiga je izašla dvije godine nakon pomenutog intervjua! To da se zaista radi o klevetničkom govoru, jasno je pokazano i činjenicom da tekst koji su pisali novinari, Vlasisavljevićka pripisuje tužitelju! Svi dalji navodi koje iznosi Vlasisavljevićka samo su dokaz njenog klevetništva.

Bit će zanimljivo kako čitateljima tako i Sudu, vjerujem, pratiti istovjetnost rukopisa Arnautovićevog sudskog spisa i teksta sa portala Ekran.ba. Dakle, iz reda u red Arnautović ponavlja *Ad hominem* argument.

Ona besmislenim proglašava čak i ono što je potpuno jasno i smisleno poput rečenice u kojoj "nekoliko adoks" zamjenjuje sa "paradoks". Već smo ranije navodili da njeno elementarno neznanje nekih stvari, uz klevetničke namjere, isključuje svaku mogućnost polemiziranja čak i o najbanalnijim pitanjima.

Možda je Vlasisavljevićka usitinu nepismena, ali riječ nekoliokadoks nije pronašla niti u jednom rječniku kako bi obogatila svoje znanje. Ponavljati za svaki, ali baš svaki analizirani rad da su u pitanju „tehničke pogreške“ postaje besmisleno po nekoliko osnova koje sam već navodila.

Sva "argumentacija" tužene, koja se svodi na "stručnjaka" kojeg je konsultirala, uz sve tendenciozne navode, svodi se na to da možemo polemizirati o prevodu, odnosno da postoji više načina na koji je bilo moguće neke stvari prevesti. Ipak, u cijeloj priči o ovom intervjuu prevedenom u časopisu "Znakovi vremena", ostaje nejasno zašto uopće tužena postavlja pitanje prevođenja razgovora sa Bernhardom Waldenfelsom. Šta time želi dokazati? Možda želi sakriti da redakcija časopisa, u kojoj su bili i profesori Filozofskog fakulteta, nije imala nikakvih primjedbi na prijevod intervjuja?

Arnautović iz reda u red govori o nekakvom sakrivanju zbog kojeg je on oštećen. Vlaisavljevićka je analizirajući Arnautovićeve prijevode i tekstove samo nastojala ukazati na plagijate prijevoda i tobož autorskih rečenica kao i na besmisao onih Arnautovićevih prijevoda koje nije prepisivao od drugih.

Problem je, izgleda, mnogo šireg opsega od onoga koji tužena u svom klevetničkom govoru želi priznati. On se po svemu sudeći otvara u njenim završnim rečenicama, gdje pokušava sakriti činjenicu da je njen suprug svojevremeno pogrešno "preveo" ključnu riječ knjige koju je "prevodio". Isto tako, možda se želi sakriti činjenica da Ugo Vlaisavljević za vrijeme Waldenfelsovog boravka u Sarajevu nije smio ni da se sretne sa filozofom čiju knjigu je "prevodio". Zašto? Dali zato jer je trebalo govoriti na njemačkom jeziku, kao što se to pričalo na' Filozofskom fakultetu? Valjda treba sakriti i činjenicu da je čuveni fenomenolog došao na poziv tužitelja i da je sa tužiteljem i danas u korespondenciji?

Ponovno imamo u funkciji „njenog supruga“. Ničiji, pa tako niti suprug tužene nije predmet sudskog spora zbog „klevete“, ali Arnautovića to nimalo ne ometa da privatizira javni prostor i da u sudski spis unosi elemente koji pripadaju jeziku ulice, a nikako akademskom ili pravnom diskursu.

Možda je trebalo sakriti i činjenicu da je tužitelj nakon odlaska Waldenfelsa iz Sarajeva, u časopisu u kojem je jedan od urednika Ugo Vlaisavljević objavio svoj intervju sa čuvenim filozofom kao i autorski tekst. Kako to da "uzoriti suprug i profesor" nije zaustavio nestručne radove i prijevod intervjuja koji je napravio tužitelj? Možda je trebalo sakriti činjenicu da je tadašnja akademska javnost izrekla sve pohvale na račun tužitelja?

Ako je istina, da profesor Ugo Vlaisavljević „nije zaustavio“ objavljivanje Arnautovićevog prijevoda u časopisu u kojem je bio urednik, onda je tom rečenicom Arnautović pobio svoje prethodne tvrdnje da mu je Vlaisavljević godinama ometao akademsku karijeru i šta sve ne drugo. O tome kako je Vlaisavljević opet u ulozi „uzoritog supruga“ i koliko je to ulični diskurs nepotrebno je dodatno govoriti. Da li je javnost izrekla pohvale ili ne, možemo samo špekulirati. Da jeste, vjerujem da bismo riječi pohvale imali prezentirane uz Arnautovićev sudski spis.

Mnogo je stvari koje su možda trebale ostati sakrivene, pa je zato klevetništvo izabrano kao odgovor na činjenice. Zato pogledajmo impresum i sadržaj časopisa Dijalog 4';2003.

O mnogo čemu se zaista kada je Arnautović u pitanju može govoriti. Ali sve to drugo nije predmet sudskog spora. Za sudski spor je bitno, samo i isključivo, dokazivanje Arnautovićevih plagijata što tužena dosljedno i radi. Sve ostalo „što je sakriveno“ može biti tema neke naredne kolumne koju će tužena napisati, ali sada govoriti o svemu tome bi značilo praviti logičku pogrešku *irelevantnog dokaza*.

III DIO - GOVOR MRŽNJE

Materijal koji je tužena dostavila pod naslovom "Jezik mržnje i uvredljivi jezik u tekstovima na Ekran.ba posvećen porodici Vlasisavljević" mislimo da ne treba ni komentirati! Radi se o istraživačkim tekstovima novinara portala Ekran.ba, koji nemaju nikakve veze sa predmetom spora tužbe. Pored toga, moramo primijetiti da već u naslovu ovaj materijal sadrži jednu notornu neistinu! Naime, ne radi se o tekstovima "posvećenim porodici Vlasisavljević", nego o istraživačkim tekstovima koji su kritikovali rad bivšeg ministra Damira Marjanovića, Muharema Avdispahića, Rektorata Univerziteta u Sarajevu i drugih institucija i javnih ličnosti.

Niti jedan tekst objavljen na Arnautovićevom portalu Ekran.ba nije istraživački tekst nego kolumna koja obiluje uvredama i govorom mržnje, jezikom ulice i huškačkim govorom. Kako ne bih špekulirala i kako bih dokazala da Arnautović pred Sudm govori neistinu navest ću samo dio iz obimne građe govora mržnje, huškačkog i jezika ulice za koje je odgovoran Samir Arnautović kao predsjednik udruge URAS u čijem vlasništvu je navedeni portal. Kritizirati i vrijeđati su dvije sasvim odvojene radnje, a Arnautović vrijeđa. Naslovi Arnautovićevih tekstova često nemaju nikakvu vezu sa sadržajem tekstova. No najbolje je pogledati primjere koji slijede, a uz svaki je postavljen link i datum objave.

JEZIK ULICE, HUŠKAČKI JEZIK I GOVOR MRŽNJE NA PORTALU EKTRAN.BA¹

	DATUM	NAZIV	LINK	OPIS
94.	20/06/2014	EU kontroliše projekte UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/eu-kontrolise-projekte-uns/	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Da zlo bude veće, pod lupu su, radi Avdispahićevog diktatorski nerazumnog ponašanja, došli i svi drugi partneri, kojima sada također prijete opasnost sankcija u oblasti projektnih aktivnosti.
95.	20/06/2014	Hrvatsko pitanje: oralni manipulative (Dubravko Lovrenović)	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Vlasisavljević naime, kao profesionalac humanistike, ne vidi ništa sporno u tome da na Filozofskom fakultetu u Sarajevu doktorira kandidat koji otvoreno zagovara fašističke, nacionalističke i antisemitske ideje. ▪ Time su fašizam, nacionalizam i antisemitizam, iza kojih je stao Vlasisavljević, postali legitimne humanističke discipline. ▪ Vlasisavljević je, kao moralno indiferentna osoba, izgubio kredibilitet, a pouzdano znam da mu ne vjeruje ni bilo ko drugi upućen u spektar njegovih kontradiktornih stavova koje, to je očito, ni on sam više ne može pamti ▪ Stjeran u škripac vlastitih etičkih i logičkih nedosljednosti, u emisiji Pošteno, svoje mijenjanje dresova i fesova, vidno crven u licu, Vlasisavljević je lapidarno objasnio "čovjek me plaća" ▪ Ne zaslužuje zato bilo kakav, najmanje ozbiljan, osvrt, sve ono što je "doista počašćen" ovom priliko

¹ Definicije: Jezik mržnje –jezik/govor koji ima namjeru da ponizi, zastraši ili podstakne na nasilje ili predrasude protiv osoba ili grupe na osnovu njihovog spola, rase, dobi, nacionalnosti, seksualnog opredjeljenja, hendikepiranosti, moralnih ili političkih ubjeđenja, socijalno-ekonomskog statusa ili profesije.; Uvredljiv jezik- provokativan, nepristojan, preziran i sličan jezik/govor, kao i onaj koji bi po općeprihvaćenim načelima uljudnosti i pristojnosti mogao izazvati uvredu. (Definicija preuzeta iz Kodeksa o emitovanju radio televizijskog programa Regulatorne agencije za komunikacije, član 2.<https://www.parlament.ba/press/default.aspx?id=19274&langTag=bs-BA>) I Kodeks za štampu i online medije BiH http://www.vzs.ba/index.php?option=com_content&view=article&id=218&Itemid=9

				(iz)lagao ugroženi Vlasisavljević. Ovaj spoj provincijalnog neukusa i egomanije ekvivalent je modernih sponzoruša, sofisticiranih prostitutki koje mentalitet prostituisanja pravdaju višim interesima. Vlasisavljević je također živi primjer estradizacije filozofije, koja ne samo da ništa ne rješava nego kao rješenje nudi suludi povratak fašističkoj ideologiji "kvi i tla". Treći entitet Macht Frei!
96.	23/06/2014	Gospođa Vlasisavljević, direktorice dijaloga, javite se!		http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodovlasisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se/
97.	30/06/2014	Ugovanje kao samodijagnoza	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovane-kao-samodijagnoza/	<ul style="list-style-type: none"> ali se može tvrditi da neko ko Vlasisavljevića smatra ozbiljnim intelektualcem, zaista treba da se zapita ili o svom obrazovanju, ili o svojoj inteligenciji. Čitaoci koji su pratili ranije Vlasisavljevićeve "obračune" sa onima koji misle, nisu iznenađeni ovakvim Vlasisavljevićevim nastupom. I u prethodnim slučajevima on je, koristeći se poluistinama ili potpunim lažima, nastojao dezavuirati sve koji ukazuju na njegov kvaziintelektualizam i estradni pristup nauci i obrazovanju. Za čitaoce koji mogu čitati sa slikom, dovoljna je njegova fotografija i sve je rečeno ...
98.	04/07/2014	Gdje je novac od upisnine studenata UNSA	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/04/gdje-je-novac-od-upisnine-studenata-uns/	<ul style="list-style-type: none"> Već smo pisali o tome da novac namijenjen socijalno ugroženim studentima, koji se uplaćuje na račun Fonda Suada Dilberović, završava ne zna se gdje. Da je to tako, pokazali smo objavljujući uplatnicu na kojoj jasno piše da je sa računa Fonda uplaćen novac na račun jednog udruženja građana. Da stvar bude gora, dobili smo informaciju (koja do danas nije demantirana) da u ovom udruženju djeluje i supruga Uge Vlasisavljevića, skandaloznog vršioca dužnosti prorektora. Svake godine na UNSA se upiše oko 30. 000 studenata, koji uplaćuju upisnine.
99.	19/07/2014	Ugo Vlasisavljević kao upravnik kaznionice	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/19/ugo-vlasisavljevic-kao-upravnik-kaznionice/	<ul style="list-style-type: none"> Zato je upravnik i mogao i morao biti neko ko nema niti jedne knjige i samim tim nije legitiman profesor, a njegovi pomagači su morali biti plagijatori i autoplagijatori. Samo takvi likovi mogu ljude utjerivati u tamnice i u tim tamnicama razvijati u svijesti ljudi "strategiju ludila". Zato je sasvim logično da neko ko nikada nije napisao knjigu, drugom koji je pisao i više nego što treba, baš zato jer je pisao previše, oduzima profesorsko zvanje, pokazujući da se svamost kreira u "glavi bez knjige", a ne u knjigama i znanju, i to upravo na instituciji koja treba biti institucija znanja.
100.	21/07/2014	"DIREKTORICA DIJALOGA" ne želi dijalog	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/	<ul style="list-style-type: none"> U "normalnom svijetu" pojave poput Sanje Vlasisavljević prostor u javnosti mogu imati samo kao primjeri za nešto. Jednim dijelom vjerovatno mi i jesmo "nenormalan svijet" i radi toga jer se nekadašnji besprizorni gimnazijski učenici javljaju na mjesto direktora gimnazije i za to imaju pomoć urednika ratnih televizija
101.	26/07/2014	Direktorica dijaloga preferira monolog	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/26/direktorica-dijaloga-preferira-	<ul style="list-style-type: none"> Nakon što se neko usudio kazati da možda može biti indikativno to što je lošu učenicu Prve gimnazije i propalu studenticu Pravnog fakulteta u Sarajevu, obrazovanje "krenulo", nakon što je kao studentica Filozofskog fakulteta postala supruga svog

			monolog/	<p>profesora, Vlasisavljević su pokrenuli kampanju protiv Ekрана.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Naravno Sanja Vlasisavljević nije bila predmet naših tekstova kao jedna od domaćica iz Visokog, čak ni kao supruga Uge Vlasisavljevića, nego kao eklatantan primjer zloupotreba u javnom prostoru i nepotizma u obrazovanju. Sanja Vlasisavljević je primjer osobe koja u svojim javnim nastupima nema niti minimum moralnih i profesionalnih obzira. Zato se direktorica nije oglašavala sa demantijem našeg pisanja, nego sa lažima kojima treba zadovoljiti svoje gospodare.
102.	29/07/2014	KOMENTAR EKRA: Ko priziva fašizam?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zagovornici fašizma računaju na zaborav kao svog najvećeg saveznika! Zato kada Ekranu spočitavaju da nismo dokazali enormne zarade od preko 6.000 KM koje ostvaruju pojedini dekani, oni polaze od hipoteze da su čitaoci zaboravili da su ove podatke najprije objavile nadležne institucije Bosne i Hercegovine, pa tek onda Ekran. Fašisti uvijek smatraju da je dopušteno ono što oni žele i nedopušteno ono što se njima ne dopada. A ne dopada im se pisanje Ekрана, medija na koji ne mogu uticati, a koji u svojoj koncepciji, kao jedan od glavnih problema bh. društva, apostrofira visoko obrazovanje. Zato je razumljivo da naša tema bude rad i djelovanje dužnosnika univerziteta, što se u pamfletu očigledno uzima za smrtni grijeh. U stilu ideologije koja je sarajlije optuživala za samogranatiranje, fašistički pamflet za nedostatak međunarodnih i domaćih projekata optužuje profesore koji nisu odgovorni za projektnu nezainteresiranost na UNSA. Fašisoidna svijest pritom računa s tim da se čitaoci ne sjećaju da je samo do prije nekoliko godina UNSA postao jednim od regionalnih lidera u projektnim aktivnostima. Upravo je totalitarna svijest koja vlada u Rektoratu Univerziteta u Sarajevu isključila iz međunarodnih projektnih tokova i svela ga na opseg razdaljine do Visokog, valjda tačno do kuće u kojoj stanuje mislilac kaznionice Ugo Vlasisavljević?
103.	08/09/2014	Pritisak na štrajkače	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/pritisak-na-strajkace/	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Inicijativu za štrajk, gledajući sve okolnosti, danas svaki pošteno zaposlenik UNSA smatra legalnom, opravdanom i nužnom u ostvarivanju nekih osnovnih radničkih prava. UNSA kao kaznionica, ne poznaje ta prava! Zato Avdispahić, Vlasisavljević, Mekić, Škrijelj i drugi "zatvorski čuvari" jednostavno ne žele razgovor sa organizatorima štrajka i zapolenim na UNSA. Oni smatraju da treba nastaviti sa ponavljanjem laži i pretvaranjem tih laži u stvarnost Univerziteta. Već sama inicijativa za štrajk kao aktivnost na NSA, pokazuje da je ta stvarnost koju oni žele šizofrena, i odgovara samo šizofrenim pogledima na svijet. Odavno se već govori o davno ustanovljenim dijagnozama koje postoje na KCUS, a koje potvrđuju da upravo takvo gledanje na stvari danas upravlja Univerzitetom. Ekran je došao do takvih informacija, a radimo na tome da se napokon otkriju dokazi koji će razriješiti stvari.

104.	20/10/2014	Ekskluzivno: Gdje su milioni Centra za kulturu dijaloga?	http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/	<ul style="list-style-type: none"> ▪ “Centar za kulturu dijaloga radi kao klasična policijska ili obavještajna agentura”, rekao nam je naš sagovornik u čije kompetencije ne možemo sumnjati. Naizgled, radi se o centru koji promoviše obrazovanje i kulturu, ali iza svega stoji veliki novac koji se troši na stvaranje sredstava i mreža ljudi koji na određeni način djeluju u društvu. Tako smo došli do saznanja da je i svojevremeni, nikad razjašnjeni “napad” na Centar za kulturu dijaloga, kada su ovoj opskurnoj nevladinoj organizaciji polupani prozori, bio zapravo vezan za neraščišćene odnose sa nekim grupama “saradnika”. Tada su na lupanje prozora promptno reagovali razni dužnosnici, osuđujući taj čin, ali huligani nisu nikada pronađeni!?
105.	05/02/2015	Nove laži Sanje Vlasisavljević	http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/05/nove-lazi-sanje-vlasisavljevic/	<ul style="list-style-type: none"> ▪ U najnovijoj eskalaciji primitivizma koji je Sanja Vlasisavljević ispoljila u javnom prostoru Bosne i Hercegovine, direktorica Centra za kulturu dijaloga bavi se portalom “Ekran”. ▪ Zabrinjavajuće je, međutim, što u svojoj očigledno opsesivnoj vezanosti za Samira Arnautovića, Ekran.ba predstavlja njegovim portalom! Ne želimo advokatisati Arnautoviću, ali takva opsesivnost zaista je zabrinjavajuća jer upućuje na opasno stanje bolesti. Zato se ovdje nećemo ni baviti morbidnim optužbama ove opskurne direktorice. ▪ Ali imamo obavezu skrenuti pažnju našim čitaocima na “slučaj Vlasisavljević” i pokušaj fašisoidnog dezavuiranja našeg pisanja. Prije svega ne bi bilo loše podsjetiti “našu” direktoricu da ona već ima priliku svoje tvrdnje dokazati na sudu, pa neka tamo to i radi. Ako uopće to može, neka pokuša shvatiti da “Ekran” nije ničije vlasništvo! Njoj, međutim, očigledno, smeta “Ekran”. Ona bi da zabrani postojanje našeg portala. ▪ Ne može, nesretna direktorica, u svojoj fašisoidnoj svijesti shvatiti da je moguće da čak i u zemlji poput Bosne i Hercegovine postoji portal na kojem se može slobodno pisati. Bez cenzure paraobavještajnih urednika! Direktorici dijaloga, smeta to što “Ekran” objavljuje o divljanju njenog supruga na Univerzitetu u Sarajevu. Poziva “direktorica dijaloga” da se daju dokazi za to da je njen suprug svoju magistarsku radnju objavio kao novu knjigu sa kojom je izabran u zvanje redovnog profesora. ▪ Želimo postaviti pitanje: kako neko ko je milionska sredstva dobio za širenje “kulture dijaloga” može sebi dopuštati tako nekulturne javne istupe i otvoreno laganje i izvrtanje činjenica? Kako je moguće da neko ko gazi i elementarne principe kulture, godinama dobija sredstva za istu tu kulturu? I to čak i od ministarstva turizma? ▪ Nama se kao objašnjenje nameće samo to da nesmetano širenje laži, baš preko novinskih agencija koje se vezuju za imena bivših i sadašnjih policajaca i parapolicajaca, vjerovatno upućuje i na porijeklo načina dobijanja novca za širenje nečega što taj neko ni u elementarnim stvarima nema!? ▪ Ali javno djelovanje npr. “direktorice dijaloga”, daje

				<p>nam za pravo da kritikujemo njene stavove, koje u mnogo čemu smatramo civilizacijski neprihvatljivim. Da smo objavljivali pikanterije iz privatnog života (što smatramo nedopustivim na svaki način!), vjerovatno bi bilo dosta razloga i za supružnička "preispitivanja". Ali razlika između „Ekрана“ i direktorice dijaloga je upravo u tome što nas interesuje samo javno djelovanje i ono što spada u područje društvenih pojava. Valjda imamo pravo kazati da je vezivanje svih svojih "problema" za jednu osobu, zaista opsesivno ponašanje. E sad što tu opsesivnost, prepisujući od nas, gospođa direktorica želi pripisati drugima, valjda ima veze i sa patologijom? Ili je to normalno stanje direktorice? U svakom slučaju, ona je svojevrsan fenomen, jer teško da još neko negdje može neko svoje "patološko" stanje nametati kao normu društva. Nemamo kompetencije da konstatujemo da se zaista radi o "patologiji", da je u pitanju stvarna bolest, zato to i ne tvrdimo. Ali da se radi o fenomenu "direktorice dijaloga", čini nam se opravdanim viđenjem.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ I zato završimo konstatacijom: „Ekran“ je očigledno portal koji ni na koji način ne odgovara "fašistima iz našeg sokaka". Kao takav je predmet napada i podmetanja. Očigledno, on je upravo radi toga noćna mora direktorice dijaloga. Uostalom, tužila bi nas direktorica dijaloga da nije svjesna da su naše informacije tačne i da se tom tužbom neće otkriti još mnogo toga što nam je poznato, ali nemamo mogućnosti dokazivanja. Zato mržnju prema nama, ispoljavajući pritom visok stupanj nekulture i dijaloške zaostalosti. Drugim riječima, pokazujući sliku sebe kao "direktorice dijaloga".
--	--	--	--	--

No kako je Vlasisavljevićka tužena zbog rečenice:

„Samir Arnautović je dobio novce od općine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu“,

treba sada i dokazati da je prema vidljivim i dostupnim podacima na URAS-ovom portalu URAS i trošio novac samo za portal. No, prije nego dokažem ovu tvrdnju želim naglasiti da je Arnautović Sud obmanuo već u samom sadržaju tužbe jer je moju izvornu rečenicu zbog koje me tuži Sudu promijenio kako bi dobio sadržaj koji mu je očigledno bio uvjerljiviji za sudbeni zahtjev, ali nažalost moja rečenica ne glasi tako nego:

„Tako je neki dan predsjednik udruge URAS, Samir Arnautović dobio novce od općine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu.“

U Arnautovićevoj verziji moje rečenice zaključuje se da je on lično dobio novac, a u izvornoj rečenici jasno je vidljivo da je kao predsjednik udruge dobio novac za udrugu. Slijedi dokaz da je udruga URAS dobila novac od općine Centar:

50	Udruženje "Srce za djecu koja boluju od raka u FBiH"	"Psihosoc. podrška oboljeloj djeci od malignih oboljenja hematološkog odjeljenja"	3.000
51	Udruženje "Metanoia"	"Glas ludila u eteru"	1.500
52	Centar savremenih inicijativa	"Mladi i droga - alternativna rješenja"	5.000
53	Asocijacija za stvaranje i razvoj ideja budućnosti "Neocor"	"Droga je kraj"	3.500
54	Udružene za resocijalizaciju bivših ovisnika "Proslavi oporavak"	"Nedaj da te skuhamo"	2.000
55	Udruženje za prevenciju narkomanije, alkoholizma i dr. Toksikomanija	"Zajedno u prevenciju ovisnosti"	2.000
56	Udružene "Proi"	"Droga nije cool, budi neovisan"	5.000
57	Udruženje klubova liječenih alkoholičara FBiH	"Doprinos kluba liječenih alkoholičara u prevenciji alkoholizma mladih"	4.000
58	Udruženje filozofsko društvo "Theoria"	"XII internacionalni filozofski simpozij - ideja socijalizma"	2.000
59	Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH	"Stanje akademskih sloboda u BiH"	3.000
60	Grupa za razvoj društvenog poduzetništva	"Srednjoškolska akademija društvenog poduzetništva"	2.000
61	Udruženje "Regionalni klub IPA Sarajevo"	"Igrajmo se i učimo o saobraćaju"	3.000
62	Studentski Parlament Univerziteta u Sarajevu	"Profesionalno usavršavanje učenika/studenata kroz radionice, edukacije i bazare"	4.000
63	Udruženje studenata ekonomije i menadžmenta AIESEC LC Sarajevo	"Sarajevo Youth to business 2014"	4.000
64	Udruženje "Centar za društveno obrazovanje mladih"	"Za dva dana do posla"	2.500
65	FEA-Inicijativa za šumarstvo i okoliš	"FEA - Akademija Lidera"	1.500
66	Udruženje za jezik i kulturu "LINGVISTI"	"Kurs stranih jezika za šticienike JU Dom za djecu bez roditeljskog staranja"	2.700

<http://centar.ba/upload/documents/dokumenti/GRANT%20NEPROFITNIM%20ORGANIZACIJAMA%20ZA%202014.%20GODINU.pdf>

Hronologija aktivnosti udruge URAS od dana primitka novca, tj. potpisivanja ugovora sa općinom Centar do nastanka spornog teksta zbog kojeg sam tužena:

HRONOLOGIJA URAS

16/01/2014 – Predstavljeno Udruženje

31/01/2014 – REAGOVANJE: Akademska autonomija se ne može kidnapirati – o podnošenju ostavke jednog člana UO UNSA i katastrofalnom stanju na UNSA

09/02/2014 – REAGOVANJE: Vlada je odgovorna za nasilje u Sarajevu

19/02/2014 – Plenum građana pokazao zrelost odbacujući ublehe "Nezavisnih 99" (Imajući u vidu otvorenu podršku protestima koju su iskazali intelektualci i univerzitetski profesori u Tuzli, te URAS i CCI u Sarajevu, nema potrebe brinuti za "intelektualne potencijale" u podršci protestima.)

28/02/2014 – Intervju Samir Arnautović (audio) predstavljanje URASA

03/03/2014 – Prvi Forum "Akademske slobode na univerzitetu i moralna podobnost"

07/03/2014 – REAGOVANJE: Akademija znanosti bez znanja i znanstvenika (o formiranju Akademije nauka i umjetnosti Hercegovačko neretvljanskog kantona)

18/04/2014 – Drugi forum "Integracija ili centralizacija univerziteta u BiH"

24/06/2014 – REAGOVANJE: Napad na Kukića proizvod barbarske politike

27/06/2014 – PRESS KONFERENCIJA o rezultatima istraživanja stanja akademskih sloboda na univerzitetima u BiH u posljednjih 6 mjeseci

15/07/2014 – U Tuzli osnovana podružnica Udruženja

04/08/2014 – Preko Službe za zapošljavanje KS dobili jednog sezonca za javne radove

05/09/2014 – URAS Podržava stav Sindikata i Organizacioni odbor štrajka (na UNSA)

22/09/2014 – Treći forum "Zašto je morao biti štrajk na UNSA i kakva je, zapravo, aktualna situacija na univerzitetima u BiH"

A DA EKTRAN OPĆENITO ŠIRI JEZIK ULICE, UVREDLJIV GOVOR, HUŠKAČKI GOVOR I GOVOR MRŽNJE potkrepljuju i sljedeći navodi preuzeti iz tekstova sa tog portala:

➤ **AMIR ZUKIĆ**

- ✓ Moguće je jer školski system, a potom i obrazovanje u cjelini kreiraju polupismeni političari i pravnici bez znanja kakav je i Amir Zukić. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/10/amir-zukic-u-ime-sda-ponizava-skole/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **BERKO ZEČEVIĆ**

- ✓ Berko Zečević, već „otrcani“ predvodnik Sindikata, postao je jedinstven sindikalni vođa koji najavljuje štrajk kojeg neće biti i koji ni sam ne želi organizovati. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/31/unsau-priljavoi-izbornoj-kampanji/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **DAMIR MARJANOVIĆ**

- ✓ Ali to nije ništa neobično za našeg ministra-komedijaša, kojem je stvarno teško pronaći neki pozitivan rezultat. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/marjanovi%C4%87-oti%C5%A1ao,-nedjelo-ostalo/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Ovoga puta on novinara i javnost ne ubjeđuje kako "nije političar", nego, računajući na zaborav čitalaca, nastupa upravo kao političar modela '92, koji bez imalo savjesti govori o svom političkom angažmanu, lupeta o "naoružavanju" koje je najavio njegov (samo prividno?) stranački šef, o svojoj ostavci i slično. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/marjanovi%C4%87eva-nova-blama%C5%BEEa/> - pristupano 09.04.2015.)
- ✓ Pored svega, SDA preferira da Bakir Alispahić bude novi predsjednik UO, što će Marjanović, kao "ministar koji viri iz zadnjeg džepa" moćnika u SDA, a prije svega Rifata Škrijelja, prema našim informacijama, i ispoštovati. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/23/la%C5%BEE-li-damir-marjanovi%C4%87/> - pristupano 23.04.2015.)
- ✓ Marjanović, Hanka Vajzović i druge perjanice otpadaka iz SDP, jasno su svojim radom i obnašanjem funkcija pokazali da je nacionalistički koncept koji zastupa SDA, njima mnogo bliži nego evropska orijentacija BiH. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/marjanovi%C4%87-oti%C5%A1ao,-nedjelo-ostalo/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sjetimo se samo posljednjeg protesta prosvjetnih radnika, koji su protestovali zbog despotizma direktora Muzičke škole na Ilidži, koji je radnike i učenike maltretirao dok je Marjanović, izigravajući klovna, taksirao ulicama Sarajeva (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/09/kraj-%E2%80%9Ccirksa-marjanovi%C4%87%E2%80%9C/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sve to upućuje da je Damir Marjanović ministar sa zadatkom gušenja visokog obrazovanja u blatu korupcije, plagijastva, nemorala ... (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/03/%C5%A1iti-li-marjanovi%C4%87-nezakonitosti-akademskog-krila-sda/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Analizirajući njegov (ne)rad, može se kazati da je Marjanović u skoro svim segmentima snažno doprinosa razvoju korupcije, nepotizma i nezakonitosti na Univerzitetu u Sarajevu, za što bi morao snositi odgovornost. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/19/opravdane-sumnje-u-korajli%C4%87ev-izbor/> - pristupano 21.04.2015.)

➤ **DINO KONAKOVIĆ**

- ✓ Međutim, svoj pravi košarkaški talenat i sklonost ka ubacivanju "trica", Konaković je u punom kapacitetu pokazao kasnije, kada je u KK Bosna osvario enormna sredstva, istovremeno ostavljajući ovaj klub bez osnove za rad. Jednako uspješan u tricama (ako ne i uspješniji), Konaković je bio na Fakultetu sporta i tjelesnog odgoja, koji je kao institucija poznat po tome što cijeni i njeguje "tricaše". Ovdje se Konaković u rekordnom roku domogao diplome i gdje mu je sada kraj...? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/15/koga-zastupa-dino-konakovi%C4%87/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ "Trice" koje je Konaković tada davao na Fakultetu, očigledno, u zastupničkim klupama proizvode samo izjave zasnovane ili na laži, ili na neznanju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/15/koga-zastupa-dino-konakovi%C4%87/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, SDA vlast u Kantonu Sarajevo, oličena u besprizornom Muhamedu Kozadri i rustikalno modeliranom Dini Konakoviću, nije ništa poduzela da bi se stalo na put, prema mišljenju mnogih, kriminalnim radnjama Avdispahića, Vlaisavljevića i Mekića. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-unsau/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **EDIN VRANJ**

- ✓ Čitaocima "Ekрана" Edin Vranje je poznat kao prijatelj i politički doktorant **Nedžada Korajlića**, koji je na svaki način, samo ne zakonski osnovano, nastojao obezbijediti doktorat nauka iz oblasti

kriminologije ovom parapolicijcu SDA. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/skandal-vranj-za-avdispahi%C4%87a-istra%C5%BEuje-portal-ekranba/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Istragom "Ekрана" Vranje je dokazao da nije sposoban biti ništa drugo, nego sluga moralnoj nakaznosti tipova poput Muharema Avdispahića. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/skandal-vranj-za-avdispahi%C4%87a-istra%C5%BEuje-portal-ekranba/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Konačno, nakon višekratnog dokazivanja i našeg pisanja o tome da je Vranj, pored toga što je blizak Korajlićev prijatelj, ujedno i kadar parapolicijskog sistema SDA, konačno je, zahvaljujući članovima Vijeća Fakulteta, propala ideja o Vranjovom "udoktoravanju". Naravno, ni Avdispahić ni Korajlić do danas nisu snosili, a trebali su, konzekvence za svoje nezakonito djelovanje i pokušaj da se na koruptivan način Edinu Vranu omogući da dođe do titule doktora nauka. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/skandal-vranj-za-avdispahi%C4%87a-istra%C5%BEuje-portal-ekranba/> - pristupano 28.04.2015.)
- Zahvaljujući, između ostalog, Vranjovom neradu, Bosna i Hercegovina je danas "Eldorado" za kriminalce. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/skandal-vranj-za-avdispahi%C4%87a-istra%C5%BEuje-portal-ekranba/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **ESED RADELJAŠ**

- ✓ Radeljaš, osuđeni kriminalac koji je ovladao zdravstvom u Kantonu, jer mu je SDA dala resorno ministarstvo i Zavod zdravstvenog osiguranja, svoje nove funkcije shvatio je, izgleda, krajnje ozbiljno pa je pomislio da bi bio red da, uz budžet veći od 330 miliona ima i završen magisterij. Jer, kakav je to predsjednik Upravnog odbora (UO) ako nije najmanje magistar. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/13/tu-kupujem,-tu-me-cijene/> - pristupano 25.04.2015.)

FAHIR BEČIĆ

- ✓ Na stranu Bečićeve slaboumnosti koje iznosi, pravo je pitanje odakle dolaze razlozi Avdispahićeve svesrdne podrške nekome ko bi trebao, kao nasilna osoba, biti udaljen sa Univerziteta, znajući koliko je neakademštine unio u Univerzitet svojim krimogenim radnjama (fizički napad na prodekana, učestvujući u finansijskim malverzacijama kao član Nadzornog odbora Farmaceutskog fakulteta, otvarajući tri apoteka sa sredstvima nepoznatog porijekla itd.) (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/25/mutni-poslovi-%E2%80%9Cvelikog-diktatora%E2%80%9C/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **FARUK MEKIĆ**

- ✓ Prema Izvještaju koji smo naveli, Faruk Mekić je dokazao da ono što se u normalnom svijetu smatra kriminalom, kod nas je dopustiva pojava. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/18/skandal-plagijator-faruk-meki%C4%87-u-ulozu-prorektora-za-nauku/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Plagijatorstvo Faruka Mekića nije samo dokaz njegovog bezobrazluka, bezočnosti, nekompetentnosti, diletantizma i spremnosti na prevaru, nego je, s obzirom na poziciju koju obnaša, i sika cijelog niverziteta u Sarajevu, prije svega Senata, koji podržava njegov ostanak na ovoj funkciji i nakon otkrivanja detalja o ovom akademskom (da li i nekom drugom?) kriminalu; (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/18/skandal-plagijator-faruk-meki%C4%87-u-ulozu-prorektora-za-nauku/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Na žalost, od dolaska svojevrsnih intelektualnih desperadosa u Rektorat UNSA, ova institucija sve dublje tone u blato najnegativnijih društvenih pojava. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/16/kriminal-u-rektoratu-uns-a-postaje-javna-tajna/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Zato Avdispahić, Vlasisavljević, Mekić, Škrijelj i drugi "zatvorski čuvari" jednostavno ne žele razgovor sa organizatorima štrajka i zapolenim na UNSA. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/pritisak-na-strajkace/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Ne sumnjamo da je u ove "finansijeke podobnosti" uključen i Faruk Mekić, također jedan od "policajaca za moral", koji je u svom naučnoistraživačkom radu poznat kao plagijator i "ljubitelj sakupljanja novčanica". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagraduje-svoje-najblize/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **IVICA ŠARIĆ**

- ✓ Ne treba, pritom, zaboraviti ni njegovog pomagača, ministra Ivicu Šarića, koji je kao ministar jedino bio uspješan u zapošljavanju svojih sinova i rodbine i zgrtanju para za sebe. U političkim krugovima kruži vic kako bi Šarić najradije bio direktor svih institucija kulture, što je, prema tvrdnjama upućenih, njegova stvarna želja. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/19/kultura-u-opsadi-2/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **LJILJANA PRELČEC**

- ✓ Danas ovim Ministarstvom formalno upravlja sekretar Ljiljana Prelčec, inferiorna i u svakom pogledu nedostatna pravnica, koja zapravo potpisuje sve što joj "naredi" Sifet Kukuruz, nekadašnji inspektor obrazovanja, a danas prema mišljenju kompetentnih nezakoniti pomoćnik ministra. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/25/ministarstvo-bezakonja/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **MEVLUDIN MEKIĆ**

- ✓ Najveća „lakrdija“ u svemu je da predsjednik ovog političkog organa Mevludin Mekić izbor za profesora ima na Univerzitetu u Travniku! Kako neko ko je svoju univerzitetsku karijeru „gradio“ na privatnom univerzitetu, može biti predsjednik UO UNSA, najvećeg javnog univerziteta u BiH. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/18/uo-uns-a-je-proizvod-politi%C4%8Dkih-odnosa-u-sda/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **MUHAREM AVDISPAHIĆ**

- ✓ Posljednji događaji na Univerzitetu u Sarajevu, a posebno istup Muharema Avdispahića na TV Alfa, kada je na bestidan način pokušao derogirati argumentirane izjave profesora Berke Zečevića, zaista pokazuju da za stanje u kojem se Univerzitet u Sarajevu nalazi jednaku odgovornost snose Vlada Kantona Sarajevo i Rektorat. Zapravo, može se kazati da je Rektorat *najobičniji potrčko* Vlade, sluga koji ne preza ni od toga da bude dželat, samo ukoliko mu to njegov gospodar (Vlada) naredi. Muharem Avdispahić je nebrojeno puta pokazao da on ne samo da nije sposoban, nego nije ni dostojan da bude na čelu Univerziteta...” (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/reforma-uns-a-uslovljava-smjenu-avdispahica/> - pristupano 17.04.2015.)
- ✓ Kako to izgleda, demonstrirao je u sučeljavanju sa profesorom Zečevićem, kada je pokazao kako su manipulacije i laži jedino njegovo sredstvo, ali i kako ne preza od njihove upotrebe ni u najmorbidnijim kontekstima. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/reforma-uns-a-uslovljava-smjenu-avdispahica/> - pristupano 17.04.2015.)
- ✓ **Muharem Avdispahić**, nezakoniti i kriminalizirani rektor Univerziteta u Sarajevu, umjesto da se sakrije u *mišiji rupu*, u koju bi se **nakon utvrđivanja njegovog lažiranog izbora** sakrio svako iole moralan, odlučio je da se pojavi na "kućnoj" TV Sarajevo, na kojoj je ponovio već izlizane floskule. "Veliki diktator" je, nemajući šta drugo ponuditi kao svoju referencu, ponovio iluzije o gradnji Univerzitetske biblioteke i drugih univerzitetskih zgrada. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/05/stare-la%C5%BEi-u-novom-pakovanju/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno autistični Avdispahić je "zaboravio" da je prethodno niz vodu bacio godine rada i implementiranja svojih kolega sa raznih fakulteta, pokazujući nesposobnost da shvati kako niko neće ulagati u nešto što neće donijeti rezultate. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/23/za%C5%A1to-rektori-nisu-podr%C5%BEali-studente/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sjednica Senata Univerziteta u Sarajevu održana 23. 12. 2013. bila je, prema tvrdnjama očevidaca, nova predstava, moglo bi se kazati, patološke sklonosti diktaturi Muharema Avdispahića. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/24/avdispahi%C4%87eva-patolo%C5%A1ka-diktatura/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Prema tvrdnjama prisutnih, Avdispahić je tom prilikom ispoljio otvorenu mržnju prema žrtvi svog nasilništva, primoravajući sve prisutne da budu dio njegovog patološkog ekscesa. Ništa manje patološko-diktatorski nije bio ni njegov odnos u slučaju sprečavanja izbora u zvanje redovnog profesora profesorice matematike sa Mašinskog fakulteta Alma Omerspahić, kojoj je Avdispahić kao nedostatak u njenom izoru naveo učestvovanje u radu komisije jednog "člana sa Pala". Ovakav stav, koji su naveli prisutni, ukoliko je izrečen uistinu ima elemente fašizma i ne može, niti smije, biti prihvaćen kao argument u bilo kojoj zajednici, posebno ne onoj akademskoj! Poznato je, međutim, barem prema pričama krugova sa Prirodno-matematičkog fakulteta, da „neostvoreni“ matematičar Avdispahić ne želi priznati za matematičara na UNSA nikoga kome on nije bio pisac referata za napredovanje, ili ko nije u boljim odnosima sa njim. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/24/avdispahi%C4%87eva-patolo%C5%A1ka-diktatura/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Da stvar bude još šokantnija, Avdispahić se pobrinuo na kraju, kada je želio otvoriti pitanja negativnog pisanja o njemu u medijima, a posebno na portalima. Nemamo razloga sumnjati da je pritom u prvom redu mislio na „Ekran“, s obzirom da smo prvi raskrinkali njegovo, za UNSA, kancerogeno djelovanje. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/24/avdispahi%C4%87eva-patolo%C5%A1ka-diktatura/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Muharem Avdispahić, prema pisanju naših čitalaca, ne samo da je akademski kriminalac, nego postoje ozbiljne pretpostavke da bude proglašen razbojnikom i pljačkašem?!

- ✓ (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-uns-a/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sad vi recite kakva osoba, kakav čovjek je u stanju krasti novac od jadnih studenata kojima je namijenjen taj fond i koji sami odvajaju 5 KM u nadi da će dobiti stipendiju mjesečno 100 KM godinu dana. On naš rektor? Njega treba u Zenicu na visoku peć poslati!
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-uns-a/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ EKSKLUZIVNO: Svojoj supruzi Jasminki i vjernom "skutonoši" Vlasisavljeviću Avdispahić plaćao i po 4000 KM mjesečno (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagrađuje-svoje-najblize/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Uostalom dovoljno je vidjeti stanje u kojem se danas nalazi projektna aktivnost UNSA, kao i koliko je centara i istraživačkih timova "ugušio" Avdispahić za vrijeme svoje diktature.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagrađuje-svoje-najblize/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Portal ekran.ba je došao do dokumentacije koju Tužilaštvo već posjeduje i koja predstavlja samo jedan dio jedne od krivičnih prijava podnesenih protiv ovog "akademskog delikventa".
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/29/skandalozno-stiti-li-tuzilastvo-avdispahicev-kriminal/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, ratni plijen koji je Muharem osvojio, nije puštao sve dok nekoliko ambasadora stranih država u Bosni i Hercegovini nije intervenisalo da Muharem i Jasminka napuste "okupiranu teritoriju". Žalosno je, ali istinito, da danas u Rektoratu UNSA sjedi "lik" koji bez prijetnje silom nije dopustio vlasnici stana, supruzi Kasima Prohića, da uđe u svoj posjed. Da je Avdispahić još tada bio duboko involviran u mutne političke radnje i da je još tada bio jedan od favorita radikalne struje SDA, pokazuje "pomoć" koju dobija sa svih strana. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/29/skandalozno-stiti-li-tuzilastvo-avdispahicev-kriminal/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ U skladu sa koncepcijom kaznionice kao univerziteta, ili univerziteta kao kaznionice, ko bi to već znao, Muharem Avdispahić je ovih dana izdao Instrukciju u kojoj, faktički, zabranjuje angažman profesora iz inostranstva. Imajući u vidu da se njegova naučna referentnost, kao i referentnost njegovih "policajaca za univerzietski moral" Uge Vlasisavljevića i Faruka Mekića završava sa granicama Kantona sarajevo, ovakav način "katančenja" Univerziteta je sasvim očekivan.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/30/kaznionica-uns-a/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sve upućuje na to da je Avdispahićeva nesposobnost, istovremeno i izraz netransparentnosti njegovog rada, odnosno svojevrsnog "lova u mutnom". Tako je Avdispahić zlatne značke, sudeći prema ovom slučaju, rezervirao za podobne studente, isto kao što je i vođenje Rektorata usmjerio isključivo prema podobnim ljudima i politički određenim ciljevima raspada UNSA.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/27/avdispahi%C4%87-%E2%80%9Czlatne-zna%C4%8Dke%E2%80%9D-dijeli-samo-podobnim/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Teško je reći, ali mnogi upozoravaju da je ovakva politika vođenja univerziteta nezabilježena čak ni u totalitarnim režimima Pinočea, Envera Hodže i drugih diktatora.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/27/avdispahi%C4%87-%E2%80%9Czlatne-zna%C4%8Dke%E2%80%9D-dijeli-samo-podobnim/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, na UNSA takvih stvari ne može ni biti, sve dok porodica Avdispahić ovom institucijom, uz snažnu političku podršku, vlada kao svojom prćijom. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/15/uns-a-kao-fabrika-lazi/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naime, nakon što je neuspješno pokušao provaliti u prostorije Svjetskog univerzitetskog servisa Bosne i Hercegovine (SUS BiH) i otuđiti imovinu ove organizacije, odnosno dovesti u pitanje njen rad, Muharem Avdispahić (kojeg na Univerzitetu u šali već nazivaju Pink Panter) je uputio oštar dopis policiji Kantona Sarajevo, u kojem ih obavještava da je ulazak policije u prostor Kampusu UNSA - zabranjen!?
- ✓ Sve to Avdispahić pravda "akademsom autonomijom", koja je, očigledno, u njegovom vokabularu izraz za "paravan kojim se sakrivaju kriminalne aktivnosti"?!
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/24/avdispahi%C4%87-univerzitet-sveo-na-nivo-provalni%C4%8Dke-organizacije/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naša saznanja upućuju na to da će Avdispahićeva nesposobnost i neznanje u budućnosti biti način da se Univerzitet minorizira kao naučna institucija i uspostavi kao jako ideološko-obavještajno jezgro klerikalne struje SDA, koja planira ovladati Strankom u cjelini.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/06/poznat-jo%C5%A1-jedan-%C4%8Dlan-uo-uns-a/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Odgovor je, izgleda, čak i suviše banalan. Radi se o političkom proizvođenju i stvaranju naučnika i Goebbelsovskoj propagandi kojom se, u normalnim zemljama kriminalna djela, proglašavaju

naučnim uspjesima. Tako su u pripremi za njegovo političko postavljenje na poziciju rektora UNSA, ideološki kontaminirane novine u Bosni i Hercegovini objavile da je Muharem Avdispahić dobio nagradu za "dostignuća u oblasti matematike", prenoseći ovakvu dezinformaciju od novinske agencije FENA (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/laz-kao-mjera-avdispahicevog-naucnog-rada/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **MUNIR TALOVIĆ**

- ✓ Pored toga što je iskazao potpunu servilnost u pravljenju Zakona o visokom obrazovanju KS, koji mnogi smatraju pogubnim za UNSA, Talović reference ima i u svom sandžačkom porijeklu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/ekskluzivno-novi-uo-uns-a-po-ideolo%C5%A1koj-matrici-sda/> - pristupano 21.04.2015.)

➤ **NERMIN PEĆANAC**

- ✓ Zato ne treba čuditi što ovaj skandal neće procesuirati ni **Vahid Ćosić**, ni **Nermin Pećanac** (lovac na vještice?), ali ni Tužilaštvo KS. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/16/novi-avdispahi%C4%87ev-skandal/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Istovremeno, zato **Nermin Pećanac** "papagajski" ponavlja da je **Sarajevo siguran grad**, mada to niko ozbiljan, ko drži do svog ugleda, danas ne bi rekao. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/16/strah-kao-na%C4%8Din-vladanja/> - pristupano 04.04.2015.)
- ✓ Nermin Pećanac je za vrijeme nereda u Sarajevu jasno pokazao svu svoju nesposobnost i nedostatak hrabrosti, gurajući policajce KS kao topovsko meso za vandale željne iživljavanja i nasilja. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/08/pe%C4%87anac-je-odgovoran-za-povrije%C4%91ene-i-devastiranje-zgrada/> - pristupano 21.04.2015.)

➤ **NINO RASPUDIĆ**

- ✓ "čuveni mislitelj"
- ✓ Naravno, to je bila i prilika koju Nino Raspudić, salonski politički komentator OBN televizije, nije mogao propustiti. On je iskoristio priliku da pokaže ne samo elementarno neznanje, nego i odsustvo minimuma morala. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/14/izronio-raspudi%C4%87ev-plitkoumni-nacionalizam/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, Raspudića ne zanimaju ni problemi njegovih sugrađana u Zagrebu, ali je ovdje ovaj kvazipostmodrnistički pajac istovremeno pokazao da njegov moždani sistem ne prepozna ništa drugo do naciju i nacionalno kao rješenje problema.
- ✓ Tako je Raspudić konačno i u Sarajevu pokazao da iza njegove šminke dvorskog intelektualca, zapravo nema ništa do nacionalizam provincijalca iz nekog zabačenog bosanskohercegovačkog sela. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/14/izronio-raspudicev-plitkoumni-nacionalizam/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **RIFAT ŠKRIJELJ**

- ✓ Naime, o Škrijeljevoj nikad rasvijetljenoj ulozi u slučaju ubistva akademika Redžića opširno je pisao i Pokret za republiku Bosnu i Hercegovinu Glasnik Nacionalnog kongresa Republike BiH - br. 818 od 23. februar 2012. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/29/da-li-je-dosta-strahovlade-r-%C5%A1krijelja/> - pristupano 15.04.2015.)
- ✓ Rifat Škrijelj je u ovoj godini već jednom dokazao da je najobičniji monsturn-politikant, kada je svojevremeno, u istom političkom biltenu, napao akademika Božidara Matića, zato jer u ANU BiH nisu primljeni oni koji su po "njegovoj mjeri". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/02/%C5%A1krijeljev-nemoral-postao-mjera-uns-a/> - pristupano 27.04.2015.)
- ✓ Ovdje se više ne radi o znanstvenom i istraživačkom, ili profesorskom diletantizmu, ovi su "akademci" to davno dokazali! Radi se o otvorenom promicanju bezakonja i kriminala, koji su do sada prakticirali na njihovom Fakultetu (PMF), a koji sada treba postati način rada Univerziteta. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/02/%C5%A1krijeljev-nemoral-postao-mjera-uns-a/> - pristupano 27.04.2015.)

➤ **SAMIR ČAUŠEVIĆ**

- ✓ Prema saznanjima, na Fakultetu za saobraćaj i komunikacije, dekan Samir Čaušević ima primanja u visini čak četiri plate svojih profesora. Podsjetimo se da je Čaušević dekan koji je omogućio profesorima koji su osuđeni za korupciju u Hrvatskoj, da rade na njegovom Fakultetu. Valjda je za taj podvig, kao zet Šefkije Čekića, nagrađen sa ovako visokim primanjima. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/ks-pojedini-profesori-zara%C4%91uju-od-6000-do-8000-km/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, sumnjamo da to svoje neodržavanje časova nije debelo naplatio, što samo dovodi u pitanje zakonitost rada dekana Čauševića, koji je ionako poznat po sumnjivim referencama i

netransparentnosti. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/uklanjanje-avdispahica-je-pitanje-spasavanja-casti-unsaj>/ pristupano 28.04.2015.)

➤ **SIFET KUKURUZ**

- ✓ U krugovima visokog obrazovanja dobro poznati **Sifet Kukuruz**, nekada inspektor vrlo sumnjivih namjera u svom radu, a danas prema mnogima nezakonito postavljeni pomoćnik za visoko obrazovanje ovih dana je imao jednu od svojih rijetkih aktivnosti. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/18/sifet-kukuruz-promovise-rifata-skrijelja/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Ovaj pravnik veoma skromnih kapaciteta je, prema informacijama do kojih smo došli, naplatio čak 3.974KM za rad u raznoraznim komisijama, u koje je, vjerovatno, dospio isključivo po stranačkoj liniji. Na isti način je dospio i u Upravni odbor Univerziteta u Sarajevu, tako da se može reći da je, od zaposlenika koji je svoje mjesto dobio pod, u najmanju ruku rečeno, sumnjivim okolnostima, nakon završetka onkursa, ovaj po svemu skromni pravnik postao alfa i omega visokog obrazovanja. Uostalom rezultati njegovog rada se vide: nezakoniti rektor, Zakon o visokom obrazovanju koji više uneređuje nego što uređuje, plagijatori na visokim dužnostima na UNSA, potpuni debakl u međunarodnim relacijama ... (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/18/sifet-kukuruz-promovise-rifata-skrijelja/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Imajući u vidu da je u ovome učestvovao i **Sifet Kukuruz**, koji sa naukom ima veze koliko i sa snijegom na Grenlandu, ostaje nam vjerovati da je ova perfidnost lukavstvo samog ministra. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/19/opstruira-li-marjanovi%C4%87-nau%C4%8Dni-rad-u-ks/> - pristupano 18.04.2015.)
- ✓ Nesposobna Prelčec i moralno degenerirani Kukuruz, odluke Ministarstva kreiraju prema političkoj podobnosti onih na koje se odluke odnose. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/25/ministarstvo-bezakonija/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Vrlo je interesantno da je sve ovo promaklo bivšem inspektoru za obrazovanje Sifetu Kukuruzu, koji je nepodobnim profesorima i za banalne stvari "skidao glavu", dok je junacima našeg akademizma žmirio i na kriminal. Ne možemo se oteti dojmu da ovo nije prvi put da se Kukuruz "malčice" zbunio. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **SUAD ZELJKOVIĆ**

- ✓ Isfrustrirani **Zeljko** je, suočen sa vlastitom nesposobnošću da realizira projekte koji stoje pred Vladom KS, za sve optužio opoziciju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/zeljko%C4%87-krivi-opoziciju-za-svoju-nesposobnost/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sad vom jahaču magle smeta što SDP i opozicija dovode u pitanje njegovu nesposobnost i nerad kojim se želi prikriti činjenica da je stanje danas mnogo gore, nego prije godinu dana kada je on okupio svoje društvo i nazvao ga Vlada KS. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/zeljko%C4%87-krivi-opoziciju-za-svoju-nesposobnost/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Kada se rezimira njegov (ne)rad, može se kazati da je Suad Zeljković karikaturalna figura naše političke scene, jedinstven primjer neučinkovitosti i poraznih rezultata. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/zeljko%C4%87-krivi-opoziciju-za-svoju-nesposobnost/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Teško je zamisliti kako jedan "ekspert za zavrtnje i ventile" treba voditi politiku obrazovanja. Tako je Kanton Sarajevo došao u situaciju da sadržajno neobrazovani ljudi (Zeljko i Kukuruz) upravljaju obrazovanjem. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/11/zeljko%C4%87-ministar-obrazovanja/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ A smjena Vobornikove samo potvrđuje naše pisanje, ali potvrđuje i to da je Zeljkoviću jedini zadatak da ukloni sve politički nepodobne direktore i dekane, makar rezultat bio potpuno uništenje UNSA i javnih preduzeća. Zabrinjavajuća je brutalnost sa kojom to radi, a sa kojom bi se i ozbiljni staljinisti teško mogli takmičiti. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/24/zeljko%C4%87-nastavlja-sa-brutalnim-kr%C5%A1enjem-zakona/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Očigledno, u Kantonu Sarajevo će Suad Zeljković biti zapamćen kao veća šteta od svih ratnih nedaća. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/bud%C5%BEetskim-korisnicima-pla%C4%87e-smanjene-za-50/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Nadamo se da Zeljković neće kazati da je za to kriv Milorad Dodik, a očekujemo da će svoju nesposobnost i dalje sakrivati iza optužbi opozicije, koja nije dovoljno oštra prema ovom diletantu koji je Sarajevo učinio najprljavijim i najsiromašnijim glavnim gradom u Evropi. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/bud%C5%BEetskim-korisnicima-pla%C4%87e-smanjene-za-50/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **ŠAĆIR FILANDRA**

- ✓ Jedan od njih, koji se istakao u zgrtanju nezakonitog novca, bio je i Šaćir Filandra, sadašnji dekan Fakulteta. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/11/kriminal-na-fpn/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Nakon što njegovi skutonoše poput Senadina Lavića široj javnosti nisu uspjeli prodati priču o socijalnim protestima kao ugrožavanju bošnjačkih interesa, "veliki mag" Šaćir Filandra je u stilu velikog mudraca naciji objavio da protesti nemaju veze sa ugrožavanjem Bošnjaka. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/12/filandra-ponovo-otkriva-%E2%80%9Ctoplu-vodu%E2%80%9D/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Filandra je ne samo slika odsustva svakog morala naših političara, nego i prikaza intelektualne nakaznosti našeg vremena. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/12/filandra-ponovo-otkriva-%E2%80%9Ctoplu-vodu%E2%80%9D/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Može se reći da je Šaćir Filandra, sa svim svojim afektivnim predstavljajima, slika nakaznosti onih koji bi našu djecu danas trebali voditi u bolju budućnost, a za svu tu nakaznost on je još i predobro plaćen. Zato sa zgražanjem treba prihvatiti svaki nastup ovog dvorskog intelektualca, koji svoj intelekt može prodavati samo još dokonim bogatašima koji ga plaćaju za njegove poluintelektualne vizije. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/12/filandra-ponovo-otkriva-%E2%80%9Ctoplu-vodu%E2%80%9D/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **ŠEFKIJA OKERIĆ**

- ✓ Naravno, Marjanović, bez sumnje, ekspertima za visoko obrazovanje sasvim sigurno smatra jednog bivšeg policajca i Šefkiju Okerića, koji je, uistinu, ekspert za sve promašene projekte kojim je rukovodio kao direktor SERDA-e. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/23/la%C5%BEe-li-damir-marjanovi%C4%87/> - pristupano 23.04.2015.)

➤ **ŽELJKO KOMŠIĆ**

- ✓ To je današnje naslijeđe politike Željka Komšića, koji je i u svom govoru više ličio na izluzane funkcionere, nego na lidera jedne nove političke stranke. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/10/promocija-kakvu-studenti-ne-zaslu%C5%BEuju/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **DAMIR MAŠIĆ**

- ✓ Mašićeva potpuna nekompetentnost, ali i nezainteresiranost za svoj posao, nanijeli su ogromnu štetu obrazovanju, jer nakon skoro četiri godine ovo ministarstvo nema niti jedan uspješno implementiran projekat. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/27/baceni-milioni-federalnog-ministarstva-obrazovanja/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Damir Mašić, kao nekadašnji voditelj turbo-folk emisija na TV Hayat, pokazao je da ministarovanje takvih ministara nanosi dugotrajnu i nepopravljivu štetu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/27/baceni-milioni-federalnog-ministarstva-obrazovanja/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Mašić je svojim neradom dao možda najbolji argument onima koji smatraju da ovo ministarstvo treba ukinuti. Mi mislimo da treba ukinuti Mašića u obrazovanju, a ministarstva staviti u funkciju koju treba da obavljaju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/27/baceni-milioni-federalnog-ministarstva-obrazovanja/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **DŽENAN ĐONLAGIĆ**

- ✓ Njihov ministar Marjanović je pokazao da u destruktivnim potezima DF-a može biti i roduktivnija od SDA, a Đenan Đonlagić, nezakoniti prorektor UNSA, pokazao je da ni DF-u ne želi poštovati zakone i političke funkcije odvojiti od javnih dužnosti. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/01/rasulo-u-demokratskoj-fronti-bh/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Na žalost, od dolaska svojevršnih intelektualnih desperadosa u Rektorat UNSA, ova institucija sve dublje tone u blato najnegativnijih društvenih pojava. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/16/kriminal-u-rektoratu-uns-a-postaje-javna-tajna/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **HANKA VAJZOVIĆ**

- ✓ Kako to izgleda u realnosti, na jučerašnjoj sjednici Skupštine Kantona Sarajevo demonstrirala je zastupnica Demokratske fronte i profesorica Fakulteta političkih nauka Hanka Vajzović, poznata po svom radikalnom moralizmu prema drugima i radikalnom nemoralizmu kada su u pitanju njena primanja, zapošljavanje djece i rodbine, naplaćivanje neurađenog posla i slično - navodi se u saopćenju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/hanka-vajzovi%C4%87-pokazala-da-za-nju-ne-postoji-dru%C5%A1tvena-ili-moralna-odgovornost/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Nemoralno i brutalno političko prostituisanje, u kojem ni "bolest" nije bila prepreka da se proda ruka Hanka Vajzović za glas više u Skupštini, nije samo slika političkog nemoralna, nego i čin koji ozbiljno dovodi u pitanje kredibilitet i integritet jednog pedagoga i profesorice, koja bi trebala biti uzor mladim

generacijama i pružati im primjer etičnosti i društvene korektnosti. Nažalost, ovim je postupkom profesorica Vajzović pokazala da za nju ne postoji društvena ili moralna odgovornost za rad u Skupštini, nego samo osobna finansijska ili stranačka politička profitabilnost.

(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/hanka-vajzovi%C4%87-pokazala-da-za-nju-ne-postoji-dru%C5%A1tvena-ili-moralna-odgovornost/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Ostaje jedina nada da bi Hanka-moralka mogla nešto da učini i postavi sebe na ovu poziciju (za šta je već agitovala). (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/24/koalicija-df-i-sda-potvr%C4%91ena-i-u-formiranju-uo-unsu/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **MUHAMED KOZADRA**

- ✓ Muhamed Kozadra, premijer nepostojeće Vlade KS i do bola mutni i nesposobni činbenik garniture koja je uništila ovaj kanton, iskazao je i prekomjernu dozu bezobrazluka i odsustva morala usuđujući se uopće da se pojavi kao predstavnik neke Vlade KS (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/07/dani-kantona-sarajevo-%E2%80%93-%E2%80%9Csjaj-besmisla%E2%80%9D/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **NIVES JUKIĆ**

- ✓ Ovakva slika stanja među ombudsmanima ne čudi, ukoliko se pogleda na koji način je izabrana Nives Jukić, politička ombudsmanica koja ni svojim stručnim, a čak ni formalnim uslovima teško da uopće može razumjeti o čemu se radi u problematici ljudskih prava. U vrijeme njenog izbora na poziciju ombudsmana, "Oslobođenje" je pisalo da se radi o potpuno političkom izboru, koji sa njenim kompetencijama nema ništa. Spominjan je čak i nestanak dokumentacija, kako bi se prikrija njena nekompetentnost i manjkavost, odnosno manipulacije prilikom izbora na mjesto za koje je tada aplicirala. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/nives-jukic-politicki-ombudsman/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Svojevremeno je dnevna štampa pisala o Jukićevoj u kontekstu "pravosuđa u ime prijateljstva", uprkos tome ova je nekompetentna pravница godinama obavljala poziciju sa koje je svojim (ne)radom ugrožavala ljudska prava. Ne vjerujemo da će ovoj zemlji "ikada sunce zasijati kako treba" dok se ljudskim pravima bave Jukićeve i slični diletanti, postavljeni na odgovorne pozicije samo kao sluge politike. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/nives-jukic-politicki-ombudsman/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Naravno, ovako nešto je moguće samo u zemlji u kojoj se o ljudskim pravima brine Vlasavljevićeva prijateljica Nives Jukić, koji čak i uskraćivanje na pravo govora smatra legitimnim, ako dolazi od strane njenog rijatelja i ko zna čega još...? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/pritisak-na-strajkace/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **NIVES KANEVČEV**

- ✓ Zahvaljujući toj zaštiti profesionalno impotentna tužiteljica Nives Kanevčev ni do danas ne dozvoljava pristup spisima koji dokazuju Avdispahićev kriminal, a sama ništa ne čini da bi stavila tačku na ovaj slučaj. Nije li upravo ova "tužiteljica" dokaz korumpiranosti tužiteljstava našoj zemlji? Nije li upravo Kanevčev slika onih koji umjesto da se bore protiv kriminala, zarad vlastitih fotelja dobijenih u političkim strankama, štite taj kriminal? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/09/nove-informacije-o-nekaznijem-kriminalu/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Uostalom, ima li neko ko danas misli da je moguće "kupovati" stanove kao to je to radio Avdispahić, a da na sve to ostane nijema brutalno indolentna Nives Kanevčev, tužilac u funkciji zaštite optuženih za kriminal? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/07/politicki-reaktorat-muharema-avdispahica/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **JASMINKA BABIĆ – AVDISPAHIĆ**

- ✓ Neće nas iznenaditi ukoliko ubrzo njegova supruga, Jasminka Babić-Avdispahić, inače poznata profesorica etike, izađe sa teoretskim stavovima o moralnosti maksime "uzimaj da drugi ne bi imali". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/avdispahi%C4%87eva-la-%C5%BE-na-sjednica-senata/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Dok profesori na UNSA i po više mjeseci čekaju plaću koju su zaradili, vidimo da je Avdispahić supruzi i "kućnom prijatelju" samo na ime jednog honorara isplaćivao i po više od tri plaće redovnog profesora!? Šta reći za ovakvu vrstu nepotizma? Profesorica etike Jasminka Babić-Avdispahić bi, vjerovatno, rekla da je to sve u redu i da je još i zakinuta jer joj je suprug na poziciji rektora. Tako otprilike ovih dana kuloarski ova et(n)ičarka objašnjava svoju poziciju na UNSA. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagrađuje-svoje-najbliže/> - pristupano 28.04.2015.)

- ✓ Profesorici etike, koja se sve više prikazuje kao pridruženi član Rektorata UNSA, nije dovoljno što, ne obazirući se na sukobe interesa i moralne principe, ostvaruje enormne honorare, nego se ova "etičarka" pojavljuje i kao jedan od glavnih kadrovika UNSA.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/21/zeljkovi%C4%87ev-ректор-avdispahi%C4%87-od-uns-a-pravi-privatnu-pijacu/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, nepotizam na UNSA nije zaustavljen samo na korištenju vozila. Kako „Ekran“ saznaje, Avdispahić i dalje, doduše koristeći u tu svrhu i svoje saradnike, odobrava enormne honorare za svoju nezasitu suprugu, koja je ostala i jedan od rijetkih voditelja projekata iz prethodnog perioda. Naime, svojim dolaskom na vlast, Avdispahić je smijenio sve šefove projekata, ostavljajući, međutim, svoju suprugu na poziciji koju je imala. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/15/da-li-je-avdispahi%C4%87-privatizovao-uns-a/> - pristupano 28.04.2015.)
- **SENADIN LAVIĆ**
- ✓ Kada se tome doda da o cijeloj stvari trebaju da govore "teoretičari bošnjačkog pitanja" poput Senadina Lavića, cijela stvar čini se da postaje groteskna.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlaisavljevici-%E2%80%9Cjasu%E2%80%9C-dalje/> - pristupano: 28.04.2015.)
- **SALIH FOČO**
- ✓ Fočo je lagao i sebe i druge na jednom od ovih skupova. Ili, naprosto, nije lagao, nego je pokazao sliku "intelektualaca" u Bosni i Hercegovini. Ne miješati se u društvene probleme i praviti se da oni ne ostoje, to je moto intelektualaca poput Foče i "nezavisnih 99". Kada postane jasno da nešto treba reći, onda to kažete neubjedljivo, bijedno i, obično, suprotno onome što ste gorovili i prije. Fočo je na "sesiji 99" dobro demonstrirao princip "vazelnih intelektualaca", koji se ne "miješaju niušta" i nemaju svoje mišljenje. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/17/salih-fo%C4%8Do-na-%E2%80%9C99-okretaja%E2%80%9D/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Posmatrajući već godinama kako se "nezavisnih 99" batrga u žabokrečini koju sami proizvode, predlažemo im da promijene ime. Čini nam se da bi im, ako već vole broj 99, najbolje stajalo ime "99 šupljih". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/17/salih-fo%C4%8Do-na-%E2%80%9C99-okretaja%E2%80%9D/> - pristupano: 28.04.2015.)
- **ŽARKO PAPIĆ**
- ✓ Sve dok se ne postavi pitanje uredničke odgovornosti, bit ćemo osuđeni na medijska lupetanja i poluintelektualne mudrosti "eksperata" poput Kazaza, Papića, Lasića i drugih tajkuna javnog medijskog prostora. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/13/nepo%C5%A1teno-qovore%C4%87i/> - pristupano: 28.04.2015.)
- **ENVER KAZAZ**
- ✓ Nakon fašisoidnog anonimnog napada na 'Ekran', u svojstvu 'branitelja porodice Vlaisavljević', oglasio se i samozvani politički analitičar Enver Kazaz. Iznoseći niz njemu svojstvenih nelogičnosti. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/30/kazazom-kazano,-enverom-dokazano-ko-su-neprijatelji-ekrana/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Čitaoci koji se žele i šire informirati o intelektualnom (ne)djelu Envera Kazaza mogu, između mnoštva drugih i jednako kritičkih, pročitati i eseje Mirnesa Sokolovića, koji ovog intelektualca označava kao "vjetrokazaz". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/30/kazazom-kazano,-enverom-dokazano-ko-su-neprijatelji-ekrana/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ A da fašisoidne ideje iznesene u pamfletu imaju veze sa Univerzitetom u Sarajevu, upućuje i oglašavanje Envera Kazaza, samozvanog „političkog analitičara“, koji Ekran i informacije o nepotizmu, krađama, plagijatorstvu, a na kraju krajeva i nezakonitost izbora Muharema Avdispahića dovodi u vezu sa političkim partijama!? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Kakva to intelektualno-partijska protuha treba biti da se očigledna pitanja zakonitosti i mogućeg kriminala pokušavaju pretvoriti u bizarno moraliziranje o kvaziintelektualnom bračnom paru i na kraju pokušavaju svesti na političke borbe i odnose političkih partija? Na žalost, izgleda da za to nije dovoljno čak ni potpuno odsustvo morala i izopačenost karaktera, izgleda da je potreban i ozbiljan nedostatak inteligencije. Ono što ostaje kao zabrinjavajuće jeste pitanje: može li se odavde izvesti zaključak da se kreatori fašizacije društva kriju upravo na univerzitetima?
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Do koje mjere je privatizovan javni medijski prostor, Duška Jurišić je pokazala otvoreno dopuštajući Enveru Kazazu, da vrijeđa one koji imaju drugačije mišljenje od njega, ukoliko se ono što on govori

uopće može nazvati mišljenjem. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/13/nepo%C5%A1teno-govore%C4%87i/> - pristupano: 28.04.2015.)

- ✓ Sve dok se ne postavi pitanje uredničke odgovornosti, bit ćemo osuđeni na medijska lupetanja i poluintelektualne mudrosti “eksperata” poput Kazaza, Papića, Lasića i drugih tajkuna javnog medijskog prostora. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/13/nepo%C5%A1teno-govore%C4%87i/> - pristupano: 28.04.2015.)

➤ **SAFET KEŠO**

- ✓ U spornom periodu, kada je napravljen cijeli kriminal, Ministarstvo je vodio Safet Kešo, prema mnogima najgori ministar obrazovanja (mi mislimo da mu je jedina konkurencija Damir Marjanović). Kešo je poznat i po tome što je po napuštanju ministarske funkcije bio bogatiji za kuću sa teniskim terenom i stan. Ovaj nikada realizirani asistent (Kešo je više od dvadeset godina asistent na Filozofskom fakultetu), danas sjedi u Federalnom parlamentu, što je vjerovatno bila nagrada njegove SDA za uspješno uništavanje obrazovanja. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/25/ministarstvo-bezakonja/> - pristupano: 28.04.2015.)

➤ **SULEJMAN TIHIĆ**

- ✓ Očigledno da je Tihć spreman platiti bilo koju cijenu kako bi bar malo ublažio percepciju javnosti, ali i članova svoje stranke, da je vođenjem kratkovidne, populističke i ucjenjivačke politike doveo sebe, svoju stranku, ali nažalost i Bosnu i Hercegovinu u položaj u kome se danas nalazi, navodi se u saopštenju Centra za informisanje SDP-a BiH. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/07/12/fotelja%C5%A1ka-politika-sda-spremna-na-sve/> - pristupano 10.04.2015.)

➤ **ENVER HALILOVIĆ**

- ✓ Senat UNTZ – za Halilovićevu diktaturu: Agonija se nastavlja (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/senat-untz-za-halilovicevu-diktaturu-agonija-se-nastavlja/> - pristupano 26.04.2015.)
- ✓ Nakon pauze, članovi Senata pristupili su drugom krugu glasanja i birali između Envera Halilovića i Nasera Prljače. Tačnije birali su između političkog utjecaja na Univerzitetu u Tuzli i akademskih sloboda, odnosno za i protiv Halilovićeve diktature koju već četvrtu godinu provodi na jedinoj javnoj visokoškolskoj instituciji u u Tuzlanskom kantonu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/senat-untz-za-halilovicevu-diktaturu-agonija-se-nastavlja/> - pristupano 26.04.2015.)
- ✓ Senatori Univerziteta u Tuzli izabrali su diktaturu i time produžili agoniju Univerziteta koji još nije akreditiran, a čak nisu usvojene ni naučne oblasti koji su pretpostavka bilo kakvog akademskog rada. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/senat-untz-za-halilovicevu-diktaturu-agonija-se-nastavlja/> - pristupano 26.04.2015.)

➤ **BAKIR IZETBEGOVIĆ**

- ✓ Bakir Izetbegović se nije osvrtao na „novinske članke“ o političkim ubistvima, jer je znao da je decenijama imao pod svojom kontrolom istražne organe koji su ga sačuvali od odgovornosti za bilo šta, ocijenio je Semir Halilović u reakciji koju je objavio na svom blogu, a nakon parlamentarne rasprave i Izetbegovićevih tvrdnji da nisu izneseni nikakvi dokazi. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/01/bakir-je-kao-gadafi/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **DUŠKA JURISIĆ**

- ✓ Ipak, posljednja emisija (Ne)Pošteno govoreći, urednice Duške Jurišić, bila je brutalna demonstracija bezobrazluka drskosti kojom se privatizacija javnog medijskog prostora više i ne skriva. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/13/nepo%C5%A1teno-govore%C4%87i/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Konačno, kome trebaju i kako se dopušta djelovanje medijskih reketaša, o kojima se otvoreno govori u novinarskim krugovima i koji više i ne skrivaju svoj monopolistički položaj u medijima koji pripadaju svim građanima? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/13/nepo%C5%A1teno-govore%C4%87i/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Urednik emisije ne može biti vlasnik javnog servisa i ne može minutažu emisije koju uređuje stavljati u funkciju vlastite promocije, ili promocije svojih prijatelja, političkih partija, omiljenih javnih ličnosti i sl. Javni tv servis, sasvim sigurno, za jedan od ciljeva svoga djelovanja mora imati podizanje razine kulture javnog govora i kao takav ne bi smio tolerirati verbalno nasilje, ali ni indirektno podsticanje na javne neredne kao načina rješavanja političkih problema (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/23/reagiranje-upitna-razina-kulture-dijaloga-i-prepotencije/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **DENIS ZVIZDIĆ**

- ✓ Ima li neko toliko naivan ko misli da Zvizdić i ostala bratija nisu znali za psihijatrijske nalaze današnjih “perjanica“ UNSA? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/07/politicki-ректорат-muharema-avdispahica/> - pristupano 28.04.2015.)

- **ASIM SARAJLIĆ**
- ✓ Sarajlić zbog neistina ide pred Sud časti SDA! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/30/sarajlic-zbog-neistina-ide-pred-sud-casti-sda/>) - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Naime, Sarajlića stranačke kolege sumnjiče da je neistinito informirao javnost i Predsjedništvo SDA o tome da je kontaktirao predsjednika SDA Sulejmana Tihića i dobio njegovu saglasnost za inicijativu o promjenama u Kadrovskoj komisiji. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/30/sarajlic-zbog-neistina-ide-pred-sud-casti-sda/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **IVO KOMŠIĆ**
- ✓ Ivo Komšić je političkim vratolomijama uspio u isto vrijeme biti i gradonačelnik i dekan. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ivo-kom%C5%A1i%C4%87-tri-u-jedan/>) - pristupano 08.04.2015.)
- ✓ Kada se zna da je samo jedna od ovih funkcija dovoljna za jednog čovjeka iznadprosječnih kapaciteta, onda moramo ustanoviti da je Komšić stariji, u najmanju ruku, supermen! Skandalozno obnašanje dvaju funkcija u isto vrijeme, prije svega je omalovažavanje funkcije gradonačelnika, kojoj je Komšić pristupio – volonterski! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ivo-kom%C5%A1i%C4%87-tri-u-jedan/>) - pristupano 08.04.2015.)
- ✓ nećemo dobiti za gradonačelnika nekoga ko je nezasit funkcijama i kojem je interes za građevinskim projektima daleko jači od interesima za potrebama grada. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ivo-kom%C5%A1i%C4%87-tri-u-jedan/>) - pristupano 08.04.2015.)
- ✓ Komšićeva podrška povećanju naknada za rad u Skupštini, administraciji, pa i njegovih prihoda osobno, sve je samo ne briga o građanima i moralnom obnašanju funkcije koja prije svega podrazumijeva čestitost. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ivo-kom%C5%A1i%C4%87-tri-u-jedan/>) - pristupano 08.04.2015.)
- ✓ Nadamo se da tada nećemo dobiti za gradonačelnika nekoga ko je nezasit funkcijama i kojem je interes za građevinskim projektima daleko jači od interesima za potrebama grada. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ivo-kom%C5%A1i%C4%87-tri-u-jedan/>) - pristupano 08.04.2015.)
- **FAHRUDIN RADONČIĆ**
- ✓ Očito se još ne mireći sa smjenom sa pozicije ministra sigurnosti, koju mu je Parlament BiH izglasao dvotrećinskom većinom, Radončić nastavlja sa očajničkim pokušajima da se lažno predstavi kao proevropski političar brutalno vrijeđajući svoje političke rivale. Sve nervozniji zbog rasula u vlastitoj stranci i činjenice da mu ni jedno ozbiljno istraživanje ne daje ni minimalne šanse na oktobarskim izborima, Radončić panično ponavlja bajate laži zbog kojih se protiv njega već vode sudski procesi – kažu iz SDA. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/12/sda-radoncic-se-lazno-predstavlja-kao-proevropski-politicar/>) - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Politički potpuno dezorijentirani Radončić, tvrde iz ove stranke, ne vodi računa čak ni o aktuelnoj situaciji u kojoj se naša zemlja nalazi, pogođena katastrofalnim poplavama, pa “vođen svojom bolesnom ambicijom nastavlja trovati bh. javni prostor”. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/12/sda-radoncic-se-lazno-predstavlja-kao-proevropski-politicar/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **MIRZA DAUTBAŠIĆ**
- ✓ Iz izvora bliskih Šumarskom fakultetu, “Ekran” saznaje da je Mirza Dautbašić, dekan izrazito visokog nivoa “političke poslušnosti”, nakon naših upita o plagijatu Faruka Mekića, istog pitao šta da odgovori na ova pitanja. Mekić mu je na to lakonski odgovorio da odgovori šta god želi, jer je njegovo plagijatstvo “zastarjelo!” (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/23/meki%C4%87-misli-da-plagijati-zastarjevaju/>) - pristupano 21.04.2015.)
- **ADILA PAŠALIĆ KRESO**
- ✓ Nedavno predstavljanje Centra za studente sa posebnim potrebama, koje je teatralno, ali krajnje neuvjerljivo izvela profesorica Adila Pašalić-Kreso, samo je novi dokaz o haosu na UNSA (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/15/unska-kao-fabrika-lazi/>) - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Da je to tako, možete jasno spoznati ako pitate bilo koga gdje se nalazi taj centar koji vodi “strina” Adila Pašalić-Kreso? Ne nalazi se nigdje, jer stvarno i ne postoji i predstavlja samo projektnu fikciju kojom ova profesorica želi sakriti kriminal koji je rađen na Univerzitetu u posljednje dvije godine. Kada bi tako nešto zaista postojalo, onda bi postojali i ljudi koji rade u tom centru, postojali bi i studenti koji ga posjećuju, postojale bi i analize stanja, evidencije studenata sa posebnim potrebama ... mnogo doga bi postojalo čega nema na UNSA. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/15/unska-kao-fabrika-lazi/>) - pristupano 28.04.2015.)

➤ **DUBRAVKO ČAMPARA**

- ✓ Međutim, svemu ovome treba dodati činjenicu da je Pećanac vjerovatno ucijenjen “nezasitim” zahtjevima policijskog komesara Ćosića i glavnih inspektora Čampare i Ganije, jer u situaciji kada izvjesno gubi poziciju predsjednika SDU-a ministarsko mjesto mu je jedino ostalo i sve će učiniti da ga zadrži makar to bilo i nezakonito bogaćenje pojedinaca kroz ovaj milionski tenderski postupak. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/26/za-%C4%8Diji-ra%C4%8Dun-pe%C4%87anac-%E2%80%9Ckr%C4%8Dmi-novac%E2%80%9D-gra%C4%91ana-ks-a/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **VAHID ĆOSIĆ**

- ✓ Kada bi Nermin Pećanac i Vahid Ćosić bili sposobni da uče, trebalo bi ih poslati Draganu Lukaču i Zoranu Čegar u “kurs poduke”. Međutim, na žalost ne možemo a da ne sumnjamo u njihove sposobnosti usvajanja znanja i zato, kao novinari, zaključujemo da je neophodna njihova hitna smjena i preispitivanje odgovornosti za sve što se desilo posljednjih dana u Sarajevu, a što će ostaviti dugotrajne posljedice na ovaj grad. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/10/profesionalizam-specijalne-jedinice-fmup-a-za-primjer-mup-u-ks/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Sasvim je izvjesno da bolesno nesposobni, a moguće i kriminalizirani Nermin Pećanac i Vahid Ćosić nikada neće otvoriti istragu o ovom slučaju, koji sigurno predstavlja do sada najveću poznatu kriminalnu aktivnost na Univerzitetu u Sarajevu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/11/kriminal-na-fpn/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **AHMED NURKOVIĆ**

- ✓ No, prisjetimo se, proljetos je Nurković lovio vještice pred institucijama Bosne i Hercegovine, protestujući, valjda, protiv loših vremenskih prilika. Sada, kada su studentska prava evidentno ugrožena od strane Rektorata, on je u Istanbulu?!
- (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/01/%E2%80%9Cspus%E2%80%9D-nije-briga-za-studentske-probleme-sa-iss/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Navodno, Nurković ova studentska putovanja obavlja preko privatne firme, obezbjeđujući za sebe i saradnike sredstva koja je dobio od ministra u vječitoj ostavci Damira Marjanovića i Muharema Avdispahića. Gdje su sada studentski protesti? Valjda u Istanbulu, gdje se Nurković provodi zahvaljujući budžetskim sredstvima. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/01/%E2%80%9Cspus%E2%80%9D-nije-briga-za-studentske-probleme-sa-iss/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **HALID GANIJA**

- ✓ Međutim, svemu ovome treba dodati činjenicu da je Pećanac vjerovatno ucijenjen “nezasitim” zahtjevima policijskog komesara Ćosića i glavnih inspektora Čampare i Ganije, jer u situaciji kada izvjesno gubi poziciju predsjednika SDU-a ministarsko mjesto mu je jedino ostalo i sve će učiniti da ga zadrži makar to bilo i nezakonito bogaćenje pojedinaca kroz ovaj milionski tenderski postupak. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/26/za-%C4%8Diji-ra%C4%8Dun-pe%C4%87anac-%E2%80%9Ckr%C4%8Dmi-novac%E2%80%9D-gra%C4%91ana-ks-a/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **KENAN FILIPOVIĆ**

- ✓ Bez bilo kakve rasprave sa uposlenicima, Muharem Avdispahić je svojevrijedno, vjerovatno u dogovoru sa Ugom Vlasisavljevićem i Farukom Mekićem, za rukovodioca pravne službe imenovao Kenana Filipovića, a za rukovodioca službe općih poslova Azru Zvizdić. Tako su neuspješni student studija prava na Univerzitetu u Sarajevu i dojučerašnja kafe kuharica i daktilografkinja, postali šefovi stručnih službi. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/nettransparentni-rad-rektorata-uns/> - pristupano 25.04.2015.)

➤ **AZRA ZVIZDIĆ**

- ✓ Prema novoj organizaciji protokola, nekadašnja kafe kuharica i diktalografkinja, a sadašnja pravnik Rektorata Azra Zvizdić, daje saglasnost na to šta se smije, a šta ne smije protokolirati. Tako se pravi selekcija pošte i pokušavaju sakriti neželjeni dopisi koji dolaze. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/nettransparentni-rad-rektorata-uns/> - pristupano 25.04.2015.)

➤ **BAKIR ALISPahić**

- ✓ Prema političkoj projekciji SDA akademaca, jedna pozicija u UO bi morala biti data nekom od sandžaklija. Imajući u vidu da je to lobi koji, faktički, upravlja Univerzitetom, ne treba sumnjati da će se stvari provesti prema navodima našeg izvora. Četvrta pozicija je još uvijek nedefinisana, jer postoje oprečna mišljenja o njoj. Prema saznanjima sa kojim raspolažemo, ovdje je upitno da li ona treba pripasti nebošnjaku? Istovremeno, za nju ima veći broj zainteresiranih. Ekran raspolaže sa informacijom da će ovu poziciju, svojom odlukom, popuniti Bakir Alispahić, koji je imao i veliku ulogu

u nasilnom postavljenju Avdispahića za rektora. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/ekskluzivno-novi-uo-uns-a-po-ideolo%C5%A1koj-matrici-sda/> - pristupano 21.04.2015.)

- ✓ Ispada da nije problematično to što su članovi UO bili poznati i prije glasanja Senata UNSA (kakvo je to glasanje), kao i prije izjašnjenja Ministarstva za obrazovanje, nauku i mlade Kantona Sarajevo, nego je jedini problem u tome što u ovom organu upravljanja UNSA treba da sjedi Bakir Alispahić? Podsjetimo se, "Ekran" je pisao da Bakir Alispahić, na insistiranje Stranke demokratske akcije BiH (SDA), treba biti predsjednik UO. Nakon toga je došlo do ublažavanja ovog insistiranja (upravo zbog našeg pisanja), ali je ostalo neupitnim Alispahićevo članstvo.

(<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/11/skandali-sa-uns-a-ne-prestaju/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **KEMAL SOKOLIJA**

- ✓ U prvom redu tu je hadži Kemo Sokolija, svojevremeno smjenjivani predsjednik UO, koji će ovu funkciju, prema kadrovskoj križaljci SDA nastaviti da obavlja. To je svojevrсна nagrada za hadži Keminu poslušnost, koju je pokazao napustivši SDP i bez zazora realizirajući sve što je od njega tražila SDA. Pored toga što je poznat kao politički konvertit, hadži Kemo Sokolija je poznat i kao izuzetno neuspješan dekan Elektrotehničkog fakulteta. Ovaj Fakultet za njegovog mandata je bio jedina visokoškolska ustanova (vjerovatno na svijetu?) koja nije imala biblioteku. Hadži Kemo Sokolija je u to vrijeme veliki dio svog vremena provodio u sarajevskim kafanama, tako da je za cijelog svog mandata ostao upamćen po tome što je u pune četiri godine uspio obezbijediti jedino plastične stolice za studente. Za to vrijeme, Fakultet nije imao biblioteku, a hadži Kemo je čak izgradio teoriju prema kojoj biblioteke nisu ni potrebne, jer postoje virtualne baze podataka i knjiga?! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/ekskluzivno-novi-uo-uns-a-po-ideolo%C5%A1koj-matrici-sda/> - pristupano 21.04.2015.)

- ✓ Prema navodima naših izvora, hadži Kemo Sokolija je svoj moralno i profesionalno krajnje upitan način vođenja UO, provodio radi svoje snahe Ene Begović, koja je zaposlena na Filozofskom fakultetu i čije su znanstvene kompetencije izvjesno vrijeme bile dovodene u pitanje. Naravno, nakon hadži Keminog salto mortala, i snaha je postala znanstveno neupitna. Prema našim izvorima, njegova pozicija predsjednika UO je već osigurana. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/ekskluzivno-novi-uo-uns-a-po-ideolo%C5%A1koj-matrici-sda/> - pristupano 21.04.2015.)

➤ **ALMEDINA ZUKO**

- ✓ Osigurana je pozicija i Almedini Zuko, prema mišljenju upućenih najneuspješnijoj dekanici Veterinarskog fakulteta, koja je ovu ustanovu i finansijski i akademski srozala do dna. Almedini Zuko, prema našim saznanjima, Muharem Avdispahić i Rifat Škrijelj duguju kompenzaciju za njenu podršku Avdispahiću. Njoj je bilo obećano prorektorsko mjesto, ali je ona ostala kratkih rukava u kombinatorikama koje su uslijedile. Zato joj je sada čvrsto obećano mjesto člana Upravnog odbora, koje je Zuko prihvatila i samo čeka formalno izjašnjenje Senata, u kojem su "karte već podijeljene". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/ekskluzivno-novi-uo-uns-a-po-ideolo%C5%A1koj-matrici-sda/> - pristupano 21.04.2015.)

➤ **SADIK AHMETOVIĆ**

- ✓ Ahmetović ne djeluje kao vrstan političar, s obzirom da ne može profesionalno politički besjediti i kvalitetno replicirati, te često zamuckuje i guta slova dok govori. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/07/sadik-ahmetovic-u-emisiji-posteno-209-puta-rekao-dakle/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Govoreći o Kongresu stranke zastajkivao je u odgovorima, te se vidjelo da je u emisiju došao nepripremljen. Sagovornike je prekidao na neparlamentaran način, upadajući im u riječ i ne dozvoljavajući im da završe rečenicu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/07/sadik-ahmetovic-u-emisiji-posteno-209-puta-rekao-dakle/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **KENAN VEHAHOVIĆ**

- ✓ Vjerovatno bi bilo opravdano postaviti i pitanje koga je sve do sada štitila inspekcija Kantona? Nevjerovatno je da je isti ovaj inspektor nalagao poništavanje konkursa starih i više od pet godina, a nije želio naložiti poništenje izbora za koji je sam, vjerovatno zbog nepobitnih dokaza, morao utvrditi da je nezakonit. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/18/sdp-tra%C5%BEi-smjenu-avdispahi%C4%87a/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **JUSUF BUBICA**

- ✓ Tako nesposobnost Bubice da riješi probleme GRAS-a, ponovo trebaju platiti građani, plaćajući višak radnika i gubitke koje proizvodi ovo preduzeće. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ministar-bubica-potvrdio-na%C5%A1e-pisanje/> - pristupano 04.04.2015.)

- ✓ Prolaziti na crveno svjetlo na semaforu i time kršiti sva pravila, moto je ministra saobraćaja KS-a Jusufa Bubice, kojem je izgleda izazov činiti sve ono što u saobraćaju nije dozvoljeno i tako biti "Pravi" primjer za građane. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/26/pravi-primjer-za-gra%C4%91ane-ministar-bubica-pro%C5%A1ao-kroz-crveno/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **ZENAID ĐELMO**
- ✓ Prema informacijama do kojih je došao "Ekran", jedno od mjesta u Upravnom odboru Univerziteta u Sarajevu bit će rezervisano za Zenaida Đelmu, nekadašnjeg policajca, a danas "priučenog" pravnik. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/06/poznat-jo%C5%A1-jedan-%C4%8Dlan-uo-uns/>) - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Đelmo je ovo mjesto zaslužio pripadnošću policijsko-obavještajnom lobiju Stranke demokratske akcije (SDA), kao i prethodnim "zaslugama" vezanim za opstrukcije u donošenju kvalitetnog Zakona o visokom obrazovanju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/06/poznat-jo%C5%A1-jedan-%C4%8Dlan-uo-uns/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **JADRANKA MIHIĆ**
- ✓ Kako naš izvor navodi, vodeći se isključivo ličnim interesom, Jadranka Mihić "oficir za projekte u kancelariji Komisije EU u BiH", svojim uticajem doprinosi dodjeli sredstava pojedinim univerzitetima i firmama, obezbjeđujući na taj način mogućnost da pojedinci koji su sa njom u navodnim koruptivnim vezama, ostvare enormne zarade. Naravno, unutar sredstava koja su na taj način obezbjeđena, Mihićeva dobija svoj dio, koji se isplaćuje u gotovom novcu i bez nepotrebnih svjedoka. Na taj način su finansirani projekti od kojih niko nije imao korist, izuzev najužeg kruga koji je bio upućen u njihovu realizaciju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/28/skandalozno-korupcija-u-ipa-projektima/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **PEĐA KOJOVIĆ**
- ✓ Veoma je interesantno da, na primjer, samoprglašeni kandidat za premijera, "začešljani" Peđa Kojović nikada nije kritikovao ponašanje Rektorata UNSA, ali je "lajao" na zvijezde kad god je mogao. Dok je takvih zastupnika u skupštini i "češljača" za funkcije, sasvim je normalno da imamo i Avdispahiće u rektoratima i na drugim pozicijama javnih ustanova. Naravno, sa takvima je normalno i da propadamo. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/22/propao-pokusaj-avdispahica-da-%E2%80%9Cunisti%E2%80%9C-protokol/>) - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Kojovićeva kandidatura, međutim, pokazuje da smo postali zemlja u kojoj je normalno predložiti diletante za najodgovornije funkcije. Ako imate dovoljno ruku u skupštinskim klupama, onda je sasvim izvjesno da će predloženi diletant i doći na funkciju za koju je predlagan. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/20/komentar-%E2%80%9Eekran-a%E2%80%9C/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **SEBIJA IZETBEGOVIĆ**
- ✓ Previše je slučajnosti u ovom događaju, ali i previše neukusa da bi smo mislili da je sve to samo stvar previdi. Podrška skandalozno i bestidno postavljenoj direktorici poruka je i građanima BiH: Izetbegovići i diplomatske protokole mogu pretvoriti u privatne zabave. Da i to znači da je i Bosne i Hercegovina, odnosno njen državni karakter, postao privatni biznis porodice Izetbegović? Neukus i brutalno guranje Izetbegovićeve u državni protokol, uspjelo je baciti sjenu na jedan humani gest, odnosno gest koji je trebao biti human. Ovako, ostaje gorak okus u ustma da je sve smišljeno samo da bi se "pogurala" direktorica Izetbegović, koja od Državne bolnice sve više pravi privatni biznis. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/15/sebija-seka-izetbegovic-slucajni-dio-protokola/>) - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Ispada da je poklon Vučića Državnoj bolnici, u stvari poklon porodici Izetbegović, odnosno danajski dar Bosni i Hercegovini. Interesantno je, međutim, da "nezavisni" mediji u BiH nisu komentirali ovakvo demonstriranje političke bahatosti i primitivizma. Davati poklon jedne države drugoj državi, kroz ruke supruge predsjednika kao direktorice "državne" institucije, viđeno je, vjerovatno, samo u režimima poput Čaušeskuovog. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/15/sebija-seka-izetbegovic-slucajni-dio-protokola/>) - pristupano 28.04.2015.)
- **MIRO LAZOVIĆ**
- ✓ Mujo Hošić je nedavno otkazao poslušnost organima SDU BiH i kazao da će ubuduće nastupati bez njihovih uputa zbog kako je rekao „nepotizma i povlađivačkog“ odnosa pojedinaca iz rukovodstva SDU na čelu sa Lazovićem i Zlatarom. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/29/%C5%A1eve-preuzimaju-sdu-bih/>) - pristupano 21.04.2015.)

➤ **MIHAJLO KRMPOTIĆ**

- ✓ Iako je javna tajna da je protiv Krmpotića u toku postupak koji vodi finansijska policija, to nije smetalo Lazoviću da ga kao kadar SDU smjesti u NO KJKP „GRAS“. Na političkom buvljaku koji u Kantonu Sarajevo vodi SDA, je izgleda došlo vrijeme da se političari sa državičkim pedigreeom i nemjerljivim zaslugama isprate u političku penziju namireni privilegijama i zbrinjavanjem šire i uže familije na uštrb ideje i politike koju su godinama zastupali. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/29/%C5%A1eve-preuzimaju-sdu-bih/> - pristupano 21.04.2015.)

➤ **EMIR HRENOVICA**

- ✓ Kako to obično biva, motivacija i inspiracija pada kako se pisanje knjige bliži kraju. Tada postaje puno lakše prepisati određeno poglavlje (vjerovatno to niko neće primijetiti – op.a.), nego ga bar djelimično promijeniti ili navesti adekvatnu referencu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/28/brand-i-brandiranje-%E2%80%93-mr-sc-emir-hrenovica/> - prisupano 28.04.2015.)

➤ **EJUP GANIĆ**

- ✓ Ganićev privatni Medicinski fakultet u prostorijama Sebijine Opće bolnice!? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/09/dogovor-strana%C4%8Dkom-sda-linijom/> pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Postojeću kuću, koja je inače bila model za pokazivanje skladne gradnje u internacionalnom stilu, Ganić je pretvorio u kičerski stilski bastard. Tokom restauracije koju je započeo 1997. godine Ganić je kuću megalomanski nadograđivao i širio, pretvorivši je u betonski bunker. Dimenzije kuće bile su u skladu s apetitima tajkunskih skorojevića. Pri tom, kako saznajemo, Ganić nije imao neophodnu projektnu dokumentaciju niti građevinsku dozvolu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/09/dogovor-strana%C4%8Dkom-sda-linijom/> pristupano 28.04.2015.)

➤ **SENAD AVDIĆ**

- ✓ Najnoviji primjer političkog blaćenja opozicije po narudžbi Stranke demokratske akcije (SDA) dolazi iz, kakvog li čuda, Slobodne Bosne čiji glavni i odgovorni urednik, vrli novinar sklon šerbetu i bozi u krajnje trijeznom znaosu amenuje sve i svašta pa i kranje skandalozne neistine koje su ovaj put otišle na račun premijera Federacije BiH, Nermina Nikšića. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/06/28/slobodna-bosna-i-slobodno-%C5%A1irenje-neistina/> - pristupano 19.04.2015.)
- ✓ Jasno je da je glavni i odgovorni urednik magazina Slobodna Bosna, Senad Avdić davno izgubio kompas i smisao za profesionalnost. Međutim, ovo je pokazatelj koliko duboko je ovaj sedmičnik zapao u žutilo u kojemu nema nikakvih skrupula u kranje zlonamjernom i opasnom obanjanju javnosti kako bi se, s druge strane, barem na tren pokušalo skrenuti pažnju sa pravih problema. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/06/28/slobodna-bosna-i-slobodno-%C5%A1irenje-neistina/> - pristupano 19.04.2015.)

➤ **SENAD BURAK**

- ✓ Tako sredstva koja bi trebala biti namijenjena informatizaciji UNSA i unapređenju informatičke mreže, završavaju u džepovima “avdispahićevaca“, kojim je priključen i inferiorni direktor Burak. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/utic-mjesto-informatickog-diletantizma/> - pristupano 28.04.2015.)

➤ **UGO VLAISAVLJEVIĆ**

- ✓ EKSKLUZIVNO: Svojoj supruzi Jasminki i vjernom “skutonoši“ Vlaisavljeviću Avdispahić plaćao i po 4000 KM mjesečno (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagrađuje-svoje-najblize/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Kada se uzme da to nisu bile jedine isplate, mjesečna honorarna primanja ljepše polovine bračnog para Avdispahić i vijernog “moralnog policajca“ Uge Vlaisavljevića, prelazila su i ovu, za naše prilike astronomsku cifru. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagrađuje-svoje-najblize/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Dakle, ne ostaje nam drugo nego da zaključimo da je Vlaisavljević podržao Čekića kao “širitelja mržnje“, što nas ne čudi od njega. Žalosno je, međutim, da se ovakve aveti danas nalaze na odgovornim mjestima u našoj zemlji, ne prezajući da se u svom nemoralu pozivaju i na moral! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/05/vlaisavljevic-podrzava-sirenje-mrznje/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Ono što je Vlaisavljević nekada napadao kao “širenje mržnje“, danas je za ovog “univerzitetskog policajca za moral“ razlog za dodjelu priznanja. Ali od nekoga ko mjesečno dobija i preko 4000 KM honorara, ko supruzi na vlastitom fakultetu obezbjeđuje titulu doktora znanosti i prirema je za profesoricu na istoj instituciji, ko falsificira čak i CV, ovakve stvari ne treba ni da nas čude. Zar bi, uostalom, Vlaisavljević i mogao drugačije da radi?

- (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/05/vlaisavljevic-podrzava-sirenje-mrznje/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Uostalom zašto se kao direktorica CKD niste osvrnuli na brutalne laži i obmane koje je prorektor Ugo Vlasisavljević javno izrekao o jednom svom kolegi? Ekran je ovih dana dobio dokumente vezane za ovaj ne samo skandalozan, nego gnusan događaj i objavit ćemo ih nakon naše analize. Zašto Vaš Centar nije objavio taj eklatantni primjer govora mržnje i brutalnog nastupanja sa pozicija centra moći? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlaisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Da li se u ovom slučaju radi o Göbelsovoj školi manipulacije informacijama, zaista ne znamo, ali pouzdano znamo da je Vlasisavljević u svom nastupu, na najbezočniji način pripisao sebi, nešto što mu, u smislu tradicije, ne pripada. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/07/vlaisavljevi%C4%87-zasluge-pripisao-sebi/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Prosto je nevjerovatno da neko ko sebe predstavlja za "naučnu veličinu", koristi najprizemnije laži kako bi obogatio svoje biografske podatke. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Ipak, mora se kazati, koliko god da je biografija šuplja, Vlasisavljević je dokazao da je u stanju od magle napraviti zmaja! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Car magle, suprug Ugo, postaje prorektor Univerziteta u Sarajevu! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlaisavljevi%C4%87/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Izgleda da je i prorektorovanje "ružnije polovine", također vezano za bračnu ljubav, pa je organizator ovog vašara Ugo Vlasisavljević, među brojnim predavačima, uvrstio i svoju suprugu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlaisavljevic-%E2%80%9Cjasu%E2%80%9C-dalje/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Na žalost, živimo u zemlji i gradu u kojem je plagijatorstvo poželjna aktivnost na univerzitetu, a promovisanje supružnika postaje najvažnija djelatnost menadžmenta. Ovakvo stanje, sasvim sigurno, nije preporuka za put "integracija u EU", kao što i društvene rasprave poput protekle nisu u funkciji društva, nego interesa pojedinaca i prozirnih manipulacija javnošću. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlaisavljevic-%E2%80%9Cjasu%E2%80%9C-dalje/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Ista stvar je i sa profesorom Samirom Arnautovićem, koji je također, ljetos (bez dopuštenja upravnika Vlasisavljevića), bio pozvani predavač na prestižnoj Konferenciji evropskih filozofa religije, a prema informacijama poziv za gostovanje u jednom kineskom univerzitetu nema namjeru ni staviti u proceduru, zbog fašisoidnog odnosa kojem su izloženi svi međunarodno referentni profesori na UNSA. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/30/kaznionica-uns/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Slutimo kojem misliocu kaznionice pripada autorstvo pamfleta jer sve upućuje na istu ili sličnu mentalnu strukturu, što bi za normalne ljude sigurno morao biti dobar razlog za zabrinutost. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Upravo je totalitarna svijest koja vlada u Rektoratu Univerzitet u Sarajevu isključila iz međunarodnih projektnih tokova i svela ga na opseg razdaljine do Visokog, valjda tačno do kuće u kojoj stanuje mislilac kaznionice Ugo Vlasisavljević? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ To samo pokazuje i da je nespobnost, ali i odgovornost Muharema Avdispahića i njegovog pomoćnika za međunarodne relacije Uge Vlasisavljevića dvostruko veća u odnosu na sve prethodne rektorate. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/29/univerzitet-u-sarajevu-izgubio-me%C4%91unarodni-kredibilitet/> - pristupano 27.04.2015.)
  - ✓ Kako „Ekran“ saznaje, Ugo Vlasisavljević, osoba zadužena za međunarodne odnose, više je snage u posljednje vrijeme trošio „panjkajući“ međunarodne organizacije u BiH, nego razvijajući akademske relacije s drugim univerzitetima i EU. Rezultat njegovog rada je posljednji krah UNSA i činjenica da ovu instituciju strani partneri sve više zaobilaze. Isti predstavnik UNSA, koji je također pod sumnjivim okolnostima postao profesor, na Rektorskoj konferenciji BiH je krajnje nediplomatski, u nekoliko navrata, nespobnost "vladara UNSA", pokušao prikriti napadima na sve one koji su u posljednjih deset i više godina podržavali visoko obrazovanje u BiH. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/29/univerzitet-u-sarajevu-izgubio-me%C4%91unarodni-kredibilitet/> - pristupano 27.04.2015.)

- ✓ U istom redu sjedi i Ugo Vlasisavljević, advokat Ceričevog klerikalizma u politici i “mislitelj UNSA kao kaznionice“, istovremeno i “zagovaratelj trećeg entiteta“.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/25/avdispahic-lazima-sakriva-politiku-na-unsu/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Nastavljajući sa istraživanjem “istaknutih pojedinaca“ na UNSA, došli smo do Uge Vlasisavljevića, prema mnogima nelegalno postavljenog prorektora, za kojeg se i u našoj redakciji pričalo da ima naučne reference i da je on, u tom pogledu, “regularan“ profesor.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Međutim, radeći na tekstu koji objavljujemo, uvjerali smo se da ono što izgleda kao blistavi sjaj, može da krije i beskrajnu trulež i smrad. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Tako smo došli do informacije da pored plagijatora Faruka Mekića, u Rektoratu sjedi i “autoplajijator“ Ugo Vlasisavljević. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ 8. Bandić je od Zagreba napravio evropsku metropolu i uređen grad. Vlasisavljević od UNSA pravi balkansku krčmu i “slučaj bez presedana“. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/27/11-razloga-%28satira%29/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ 10. Bandića ne vole u Gradskom vijeću jer se ponaša kao hrvatski nacionalist. Vlasisavljevića vole u SDA jer podržava “nacionalizam trećeg entiteta“. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/27/11-razloga-%28satira%29/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ 11. Bandić pije vino. Vlasisavljević radije pije (m)lijekove. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/27/11-razloga-%28satira%29/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Ugo Vlasisavljević je u javnosti već poznat kao profesor koji je svoju redovnu profesuru stekao tako što je magistrarsku radnju, sa kojom je postao i asistent, mijenjajući joj naslov, “podmetnuo“ kao svoju novu knjigu, sa kojom treba da napreduje u najviše univerzitetsko zvanje.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/kako-to-izgleda-kada-se-plagijatori-bore-protiv-plagijatorstva/> - pristupano: 28.04.2015.)
Prema nepotvrđenim informacijama, Avdispahić je otpustao zaposlene na ugovor o djelu, da bi što više sredstava obezbijedio za “svoju najdražu“ i vijernog “policajca za moral“ Ugu Vlasisavljevića, ali i druge “omiljene likove“. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagraduje-svoje-najblize/> - pristupano: 28.04.2015.)
Mi nikada nismo tvrdili da je Ugo Vlasisavljević glup, ali se može tvrditi da neko ko Vlasisavljevića smatra ozbiljnim intelektualcem, zaista treba da se zapita ili o svom obrazovanju, ili o svojoj inteligenciji. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovanje-kao-samodijagnoza/> - pristupano: 28.04.2015.)
Istovremeno, zamjenjujući znanje poslušnošću i intelektualnim nasiljem, “policajci za moral“(Vlasisavljević, Mekić i dr.), su stvorili ambijent na Univerzitetu koji više odgovara zatvoru, nego naučnim i obrazovnim institucijama. Kakva intelektualna bijeda trenutno vlada na Univerzitetu, možda na najbolji način ilustruje tekst kvaziprorektora Uge Vlasisavljevića, u kojem ovaj “dvorski intelektualac“ nebulozno odgovara na argumentirane i aademski utemeljene navode akademika Dubravka Lovrenovića. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/09/avdispahic-podrzava-unistenje-unsu/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Vlasisavljevićeveva davna skrivena želja da postane upravnikom kaznionice, danas se kako izgleda ostvaruje. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/19/ugo-vlasisavljevic-kao-upravnik-kaznionice/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Vlasisavljević je iznio niz optužbi, uvreda i ciničnih primjedbi, kojima je na Lovrenovićev akademizam i kompetentnost pokušao odgovoriti ispraznošću i agresivnošću. Čitaoci koji su pratili ranije Vlasisavljevićeve “obračune“ sa onima koji misle, nisu iznenađeni ovakvim Vlasisavljevićevim nastupom. I u prethodnim slučajevima on je, koristeći se poluistinama ili otpunim lažima, nastojao dezavuirati sve koji ukazuju na njegov kvaziintelektualizam i estradni pristup nauci i obrazovanju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovanje-kao-samodijagnoza/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Vlasisavljevićev tekst se zaista može ocijeniti kao “antiintelektualan“, a da li mu se mogu dodati i atributi koje sam autor nagovještava, ostavljamo čitaocima da sami prosude. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovanje-kao-samodijagnoza/> - pristupano: 28.04.2015.)

- ✓ Nedostajao je samo sarajevski stručnjak za etničko čišćenje Jugoslav Ugo Vlaisavljević sa svojom glasnogovornicom Sanjom. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/16/vlaisavljevic,-puhovski-i-banac-za-balkanski-cobanac/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ U ime nacionalističkih ideologija, konkretno ideologije SDA (ukoliko tu uopće ima neka ideologija) Vlaisavljević i Avdispahić danas "razvlače pamet" zaposlenim na UNSA. Samo zahvaljujući tome jer su postavili svoje poslušnike, SDA Vlada KS i polupismeni Muhamed Kozadra, mogu bez ikakvih problema univerzitetu uskratiti četiri tranše i ne plašiti se da li će doći do pobune. Naravno, jer Avdispahić, Vlaisavljević i slični "upravnici kaznionice" i "moralni policajci" drže ključeve zatvorskih ćelija i svaku kritičku primjedbu, već kao takvu proglašavaju ludilom "zatvorenika". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/19/ugo-vlaisavljevic-kao-upravnik-kaznionice/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Tom prilikom je Vlaisavljević iznio pregršt laži, pravdajući imenovanje samog sebe u komisiju i pokazujući da je njegova bešćutnost veća čak i od potrebe za novcem. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/02/kako-vlaisavljevic-obavlja-posao-upravnika-kaznionice-i-policajca-za-univerzitetski-moral/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Vlaisavljević istovremeno i mijenja i krije stavove. Logički paradoks njegov je stalni pratilac. Živimo u patrijarhalnoj kulturi stereotipa, zato je argumente teško prihvatiti i zato je Vlaisavljević svoj na svome. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Vlaisavljević je, kao moralno indiferentna osoba, izgubio kredibilitet a pouzdano znam da mu ne vjeruje ni bilo ko drugi upućen u spektar njegovih kontradiktornih stavova koje, to je očito, ni on sam više ne može pamti. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Time se predstavio u ulozi nosioca protuintelektualnog institucionalizma i monopolističkog materijaliste (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Ne zaslužuje zato bilo kakav, najmanje ozbiljan, osvrt sve ono što je „doista počašćen“ ovom prilikom (iz)lagao ugroženi Vlaisavljević. Ovaj spoj provincijalnog neukusa i egomanije ekvivalent je modernih sponzoruša, sofisticiranih prostitutki, koje mentalitet prostituisanja pravdaju višim interesima. Vlaisavljević je također živi primjer estradizacije filozofije, koja ne samo da ništa ne rješava, nego kao rješenje nudi suludi povratak fašističkoj ideologiji „krvi i tla“. Treći entitet Macht Frei! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Trebalo bi, blago rečeno, biti glup najmanje onoliko koliko je on „doista“ lišen skrupula, pa nasjesti na ovo „Učerivanje“. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Ostaje jedna dilema: da li se Vlaisavljević toliko udaljio od stvarnosti da svoje čitateljstvo i slušateljstvo smatra intelektualno insuficijentnima da, prema vlastitim trenutačnim potrebama, može manipulirati njima i vrijeđati njihovu inteligenciju? Zar zaista živi u uvjerenju da njegov radikalni relativizam još uvijek prolazi? Zar mu nije jasno da je pročitao kao politički ekstremist koji, prema definiciji Srećka Puliga, bezobzorno zastupa neprihvatljive i nepoopćive krajnosti? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> - pristupano: 28.04.2015.)
- **SANJA VLAISAVLJEVIĆ**
- ✓ Ne želimo, za sad, komentirati Vaš javni rad, kao što ne želimo komentirati ni Vaše nastupe koji su često ispod razine "kulture dijaloga" i uvredljivi za sve koji smatraju da javna riječ ne smije biti privilegija, nego pravo. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlaisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Ne mislimo, naravno, da je ono što navodimo samo po sebi kriminal i zločin! Ali mislimo da je degutantno da se nakon svega isti taj bračni par pojavljuje kao "savjest društva", nastavljajući svoju privatnost nametati kao "društvenu kategoriju". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlaisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Žao nam je, gospođo Vlaisavljević i direktorice Centra za kulturu dijaloga ako Vam smeta to što će Ekran objaviti ove informacije (kao što je objavljivao i druge koje Vam nisu bile ugodne), ali mi smatramo da je naša obaveza da upozorimo na totalitarnu svijest i diktatorske centre moći koji sve više ovladavaju društvom. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlaisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se/> - pristupano: 28.04.2015.)

- ✓ Bilo kako bilo, obrazovanje je važan dio ljudskog života i mora se tako i shvatiti, bez obzira na razlike u teorijama. Da je to tako, odavno zna i porodica Vlasisavljević. Oni su to znali čak i za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, pa zato nisu prekidalali svoje obrazovne cikluse. Dok je suprug Ugo branio svoju doktorsku disertaciju, supružnica Sanja je sticala diplomu. Kako je ljubav ovog bračnog para neizmijerna, oni se ni u procesu obrazovanja ne odmiču jedno od drugog. Zato je Sanja, da se ne bi razdvajala od svog supruga, fakultetsku diplomu stekla upravo na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, i to na studiju filozofije, gdje je profesor, naravno, njen suprug.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlasisavljevi%C4%87/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ U svemu tome što je supruga Vlasisavljević radila, osjetio se, ipak, nedostatak znanja.
(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlasisavljevi%C4%87/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Zato Sanja upisuje doktorski studij baš tamo gdje je bračni par oduvijek želio: na instituciji na kojoj radi voljeni "Braco"! To je pouzdan razlog uspješnosti studiranja: jer ljubav je toliko jaka, da se i znanje usvaja samo od sebe. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlasisavljevi%C4%87/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Sada je porodica opet sretna! Sanja ne mora više da piše razne gluposti (na što je bila prinuđena?), može da se "obrazuje" nesmetano, a s obzirom da joj učenje jako dobro ide, "prorektor" je najavio da njegova voljena polovina treba postati i profesor na fakultetu na kojem on radi. Samo da završi doktorat! Jer, kako ljubav da cvjeta, ako supružnici ne rade zajedno. Uostalom, on joj je to davno obećao i red je da ispuni obećanje. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlasisavljevi%C4%87/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Odakle potreba da Sanja Vlasisavljević, bez čak i fingiranih naučnih referenci bude pozvana na jedan univerzitetski skup. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlasisavljevici-%E2%80%9Cjasu%E2%80%9C-dalje/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Kakv je to univerzitet na kojem "vedre i oblače" supružnici i nas kojem jedna supruga šefuje na fakultetu i u projektima, a druga se sprema da "zajaše" na pozicije koje su joj, da kažemo humoristički, dio "bračnih obećanja"? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlasisavljevici-%E2%80%9Cjasu%E2%80%9C-dalje/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Druga informacija, o desetinama hiljada maraka koje su dodijeljene Centru za kulturu dijaloga, zapravo bi trebala biti signal policijskim službama da pretresu utrošak novca dobijen iz FMON-a. Radilo se, između ostalog, o projektu suzbijanja narkomanije i toksikomanije u školama, za koji, vjerovatno niko osim bizarne direktorice Sanje Vlasisavljević i njenih saučesnika ne zna ništa. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/27/baceni-milioni-federalnog-ministarstva-obrazovanja/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, ministru koji je ministar samo kada se govori o plati i privilegijama, nije padalo na pamet da ozbiljnije provjeri utrošak novca i da traži da univerziteti prezentiraju makar jedan uspješan naučnoistraživački projekat. Umjesto toga, on je novac dijelio i organizacijama poput Centra za kulturu dijaloga, čiji se rad dovodi u vezu sa paraobavještajnim i parapolijskim organizacijama u BiH. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/11/ministar-bacenog-novca/> - pristupano 13.11.2014.)
- ✓ Isto tako, od istog izvora koji nam je poslao kopiju uplatnice, saznali smo da je važna članica udruženja na čiji račun su isplaćivana sredstva sa humanitarnog fonda Sanja Vlasisavljević, bolja polovina bračnog para Vlasisavljević, čije visoko obrazovanje počinje i završava u krugu radnog angažmana njenog supruga. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Ima li neko ko misli da je moguće "vrtiti" milione maraka kroz organizacije poput Centra za kulturu dijaloga, a da nikada niti jedna inspekcija ne dođe da vidi o čemu se to radi? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/07/politicki-rektorat-muharema-avdispahica/> - pristupano 28.04.2015.)
- ✓ Prošlo je više sedmica od obraćanja Sanje Vlasisavljević predsjedniku Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni Hercegovini (URAS BiH) profesoru Samiru Arnautoviću, u kojem je ova direktorica Centra za kulturu dijaloga na dijaloški nekulturan način tražila da se sa portala "skinu" tekstovi u kojima se ona spominje. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Nama je iz pisma bilo očigledno da se direktorčin način shvatanja javnog prostora oslanja na totalitarni sistem kontrole javnosti, u kojem neki "direktor dijaloga" odlučuje o tome šta se može, a šta ne treba biti predmet medijskog pisanja i govora.

- [\(http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/](http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/) - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Lovrenović je svojim polemičkim tekstom u “Oslobođenju” razotkrio intelektualnu bijedu koja krase takozvanog prorektora i supruga, a koju je Vlasisavljević u svom odgovoru samo potvrdio. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ U slučaju direktorice dijaloga, otkriva se bijeda javnog prostora u Bosni i Hercegovini. Neko ko nije u stanju argumentirati opovrgavati navode druge strane, u našoj je javnosti, pričajući upravo o javnom djelovanju i dijalogu, imao više prostora nego svi ozbiljni komunikolozi, sociolozi i filozofi zajedno. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Tako bi javnost koja je izgubila svaki kriterij vrijednosti, trebala dobiti “svetu kravu” medijskog prostora, koju niko ne smije “krivo pogledati”, jer njeno pravo da govori isključuje svako pravo da se ona kao javna osoba kritikuje. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ A svijet u kojem direktorica dijaloga ne smije polemizirati, ukoliko “polemika” nije unaprijed namještena u njenu korist, nema ni mogućnost dijaloga. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Ništa od toga nije važno, izuzev što se ponovo otkrilo da naš medijski prostor ispunjavaju zaista moralno i intelektualno upitne osobe. Naravno Sanja Vlasisavljević nije bila predmet naših tekstova kao jedna od domaćica iz Visokog, čak ni kao supruga Uge Vlasisavljevića, nego kao eklatantan primjer zloupotreba u javnom prostoru i nepotizma u obrazovanju. Sanja Vlasisavljević je primjer osobe koja u svojim javnim nastupima nema niti minimum moralnih i profesionalnih obzira. Zato se direktorica nije oglašavala sa demantijem našeg pisanja, nego sa lažima kojima treba zadovoljiti svoje gospodare. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/26/direktorica-dijaloga-preferira-monolog/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Nakon što se neko usudio kazati da možda može biti indikativno to što je lošu učenicu Prve gimnazije i propalu studenticu Pravnog fakulteta u Sarajevu, obrazovanje “krenulo”, nakon što je kao studentica Filozofskog fakulteta postala supruga svog profesora, Vlasisavljevići su pokrenuli kampanju protiv Ekran. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/26/direktorica-dijaloga-preferira-monolog/> - pristupano 28.04.2015.)
  - ✓ Na žalost, direktorica dijaloga Sanja, po profilu obrazovanja i zanimanja supruga mislioca kaznionice Uge Vlasisavljevića, nije imala znanja i čestitosti da stupi u dijalog sa Ekranom. Umjesto toga, ona je iznosila najprimitivnije laži i insinacije na račun portala Ekran.ba i URAS-a BiH. Tako to uvijek biva: manjak argumentacije i kulture, nastoji se nadoknaditi viškom agresivnosti i primitivizma. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Razumijemo da to može biti teško shvatljivo za direktoricu dijaloga, ali njena nesposobnost ne može biti ograničenje za nas. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Smatrate li da žena u Bosni i Hercegovini univerzitetske diplome, u cilju jačanja bračne zajednice, treba sticati isključivo tamo gdje joj, kao profesor, radi suprug? Da li zbog toga treba podržavati ljubavne veze studentica i profesora? Ukoliko joj suprug nije profesor, smatrate li da pod hitno treba naći jednog takvog, ili se treba upisati na studiju na kojem studira i njen suprug? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Zašto mrzite “URAS BiH” i “Ekran”? Ne mislite li da to loše utiče na Vaš ten? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Mislite li da je laž legitimno sredstvo u javnim nastupima? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
  - ✓ Da li je Vaš ideal za model organiziranja UNSA kaznionica Lepoglava ili Alcatraz? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)

- ✓ Da li na UNSA treba uvesti i fizička zlostavljanja, kao metodu upravljanja Univerzitetom? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Uživate li u odsustvu morala, ili je to samo način postizanja ciljeva u Vašem radu? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Naravno, ničim argumentirano, direktorica u svom monologu demonstrira da silni novci koje je dobila za širenje kulture dijaloga, kod nje nisu uspjeli doprinijeti kvalitativnim pomacima. Dalje nastavlja supruga i direktorica, optuživati SDP BiH kako ne zna šta su to akademske slobode, poučavajući čitaoce da se akademske slobode odnose na pravo akademskog osoblja na slobodno izražavanje, izražavanje mišljenja, i druge stvari koje u današnjem Rektoratu UNSA zabranjuje upravo njen suprug (o čemu je Ekran već pisao)! Naravno, sirota supruga je u svojoj glavi već predstavila da je saopćenje KO SDP BiH u stvari saopćenje URAS BiH! Drugo, valjda još nedovoljno obrazovana, supruga ne shvata da je Rektorat i Upravni odbor UNSA, upravo uzimajući u svoje ruke pitanja sindikata, uskratio pravo profesorima, ali i drugim članovima akademskog osoblja, da govore o onome što ih onemogućava da slobodno istražuju. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/18/vlasisavljevic-iskom-nemorala-nadoknadjuje-nedostatak-znanja/> - pristupano 21.04.2015.)
- ✓ Vjerujemo da je bespredmetno raspravljati sa nekim ko je čak i fakultetsku diplomu stekao zahvaljujući "kulturi dijaloga" (pitanje je samo kakvo i s kim?), ali se zaista mora reći da odnos Rektorata prema štrajku direktno proističe iz shvatanja da Rektorat može uskraćivati prava i profesorima i studentima (o čemu smo već pisali), zabranjujući im i da govore i da istupaju javno. Pretpostavljamo da je upravo to bio i osnov stava saopćenja KO SDP, kao što vjerujemo da je osnov Vlasisavljevićkinih stavova motiviran punjenjem lisnice njenog supruga i nje, posredno ili neposredno, čak i iz humanitarnih fondova. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/18/vlasisavljevic-iskom-nemorala-nadoknadjuje-nedostatak-znanja/> - pristupano 21.04.2015.)
- ✓ Ne bismo se bavili bizarnim piskanjem direktorice i supruge, ali pošto se dotakla Ekрана, imali smo obavezu da se osvrnemo na nebulozne tvrdnje i odbrane koje je iznijela u svom tekstu (kao i obično). (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/18/vlasisavljevic-iskom-nemorala-nadoknadjuje-nedostatak-znanja/> - pristupano 21.04.2015.)
- ✓ Ekran je, zahvaljujući našim čitaocima, došao u posjed novog dokaza o kriminalu u Rektoratu UNSA. Da stvar bude gora, radi se o pljački, odnosno nenamjenskom trošenju novca iz Fonda Suada Dilberović, koji je u svom mandatu rektora osnovao Faruk Čaklovića. Fond je namijenjen za stipendiranje socijalno ugroženih i nadarenih studenata. Prema informacijama do kojih smo došli, godišnje uplate na račun fonda iznose preko 100.000 KM. Ne uzimajući u obzir donacije koje uplate kompanije, a koje takozvani rektor preusmjerava na račun Rektorata. Na taj način Avdispahić troši sredstva donirana za studente, a otvoreno je pitanje da li najveći dio tih sredstava ide upravo u njegove i džepove Vlasisavljevića i Mekića. Iz uplatnice koju objavljujemo, čitaoci mogu vidjeti da je upravo sa računa Fonda izvršena isplata u korist udruženja građana IAESTE, čije je sjedište u Banjoj Luci. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-uns-a/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Udruženje IAESTE je jedno od udruženja koje se bavi promocijom studentskih stipendija, a njegova glavna značajka u ovoj priči, pored očiglednog pljačkanja Fonda Suada Dilberović, jeste što je u ovom udruženju angažirana i Sanja Vlasisavljević, supruga takozvanog prorektora Uge Vlasisavljevića. Prema informacijama koje imamo, ovo je samo jedna od isplata sa računa Fonda, a koje su u potpunoj suprotnosti sa namjenom sredstava na njemu. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-uns-a/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Prema informacijama do kojih smo došli, upravo radi klevetičkog pisanja i širenja laži, ubrzo će se na sudu naći Sanja Vlasisavljević, supruga Uge Vlasisavljevića, koja je poznata po tome što univerzitetske diplome stiće isključivo na instituciji na kojoj je zaposlen njen suprug, kao i po bestidnim neistinama koje već duži niz godina u javnosti širi protiv svih onih koji ne odgovaraju političkoj opciji koja je plaća za "pisanje". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/nastavljaju-se-pritisci-na-strajkace-uns-a/> - pristupano: 28.04.2015.)
- ✓ Optužbe koje je direktorica dijaloga (po zanimanju) i supruga (po obrazovanju) Sanja Vlasisavljević uputila prema portalu ekran.ba, dobijaju nove potvrde da se radi o najobičnijim lažima i montažama ove uspješne supruge i nekvalifikovane "intelektualke". (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/19/ako-laze-direktorica,-ne-laze-rog/> - pristupano: 28.04.2015.)

- ✓ Tragom bizarne, pa i prilično neinteligentne konstrukcije Sanje Vlasisavljević, u kojoj direktorica Centra za kulturu dijaloga, pokušavajući Udruženje za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini predstaviti kao "filijalu SDP BiH", iznosi informaciju da je ova institucija od Općine Centar, u kojoj je na poziciji načelnika SDP-ov kandidat, dobila tri hiljade maraka, došli smo do nevjerovatnih podataka. Naravno, veoma brzo smo otkrili neinteligentnost konstrukcije, ali i ponovo se uvjerali u potpuno odsustvo morala kod Sanje Vlasisavljević, kada smo utvrdili da je od iste općine, na istom konkursu Centar za kulturu dijaloga, čija je ona direktorica, dobio više novca od URAS BiH! Da nije žalosno, zaista bi bilo smiješno! (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)
- ✓ Ništa novo za konstrukcije i psihotične frustracije slavne direktorice dijaloga! Ipak, naši saradnici su, bez velikih istraživačkih ambicija, krenuli tragom ove informacije i već u prvim saznanjima vezanim za finansiranje Centra za kulturu dijaloga došli do čudnih podataka. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)
- ✓ I površnim uvidom došli smo do novih razloga za smijeh, kada smo utvrdili da Općina Centar već godinama podržava "projekte" Centra za kulturu dijaloga! Međutim, sve drugo do čega smo došli u, gledajući iz naše perspektive, fašisoidnim konstrukcijama, nije bilo za smijeh. Iznenadila nas je informacija da Federalno ministarstvo nauke (SDP-ov ministar) također već godinama podržava Centar za kulturu dijaloga, čak finansirajući isti projekat tokom posljednjih par godina. Sličan način finansiranja primijećen je i u slučaju Federalnog ministarstva kulture, ali i općina Ilidža, Stari Grad, kao i kantonalnih ministarstava i drugih državnih institucija. Posebno nas je iznenadio podatak o finansiranju čak i iz proračuna Ministarstva turizma i okoliša?! U svim ovim slučajevima finansiranja radi se o projektima koji su trebali dati rezultate u području jačanja društvenih odnosa i usmjeravanja društva u pravcu jačanja prevencije protiv delikventnog ponašanja. Izuzev fotografija kojim se (valjda?) dokumentuje da su ovi projekti uopće provođeni, do danas BH društvo nije vidjelo ništa od svega za što je Centar za kulturu dijaloga dobio enormna sredstva. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)
- ✓ Naravno, u "izvještajima" Centra za kulturu dijaloga, koji se nalaze na web stranici ovog udruženja, stoje svi mogući opisi, samo ne stoje iznosi sredstava koje su dobili! Iz svega što su napisali, možemo zaključiti da se radi o pokaznoj vježbi "kako od ničega napraviti nešto". Ipak, saznajemo da je Centar za kulturu dijaloga "kompetentno tijelo" za obrazovanje, očuvanje kulturne baštine, turizam, sport, lokalne zajednice, politiku i ne zna se šta sve još ne! U svakom slučaju ovaj amaterski Centar, u kojem je čak i direktorica diplome sticala samo tamo gdje joj suprug radi (?!), ima kompetencije za jedan ozbiljan univerzitet! Sve ima u tim izvještajima, izuzev iznosa sredstava koja su dobijena za pojedine projekte! Kompetencije za sve moguće oblasti kojim se "bavi" ovaj Centar, naravno, podrazumijevaju se same po sebi. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)
- ✓ Sredstva koja nisu naznačena u ovim "izvještajima", prema informacijama do kojih smo došli iz krugova bliskih "Soroš" fondaciji, uveliko premašuju milionske iznose, dobijene samo od ove Fondacije. Sam Centar je osnovalo "Otvoreno društvo" i on je u prvim godinama rada bio izdašno podržavan iz Soroševih fondova. U to vrijeme u Upravnom odboru "Soroš" fondacije sjedio je, a ko drugi nego Ugo Vlasisavljević! Dakle, bračna idila je bila glavni pokretač opskurnog Centra, koji je višemilionske iznose u proteklim godinama trošio uglavnom za promociju slabo kapacitirane Sanje Vlasisavljević. Zakupljivani su medijski termini i razbacivan je ogroman novac za organizacije kojekakvih debata, kojima je cilj bio nešto sasvim drugo od podrške obrazovanju i demokratizaciji društva. Normalno, naš straživački tim u prvi mah to nije znao, ali smo stupajući u kontakt sa jednim dužnosnikom policijskih agencija u BiH došli do nevjerovatnih saznanja. (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)
- ✓ "Centar za kulturu dijaloga radi kao klasična policijska ili obavještajna agentura", rekao nam je naš sagovornik u čije kompetencije ne možemo sumnjati. Naizgled, radi se o centru koji promoviše obrazovanje i kulturu, ali iza svega stoji veliki novac koji se troši na stvaranje sredstava i mreža ljudi koji na određeni način djeluju u društvu. Tako smo došli do saznanja da je i svojevremeni, nikad razjašnjeni "napad" na Centar za kulturu dijaloga, kada su ovoj opskurnoj nevladinoj organizaciji polupani prozori, bio zapravo vezan za neraščišćene odnose sa nekim grupama "saradnika". Tada su na lupanje prozora promptno reagovali razni dužnosnici, osuđujući taj čin, ali huligani nisu nikada

pronađeni!? (<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)

- ✓ Naš izvor nam kaže da to uopšte nije neuobičajeno, kao što nije neuobičajeno da u zaštitu jednog manje-više opskurnog centra, ustanu "velike face", mada je sve ličilo na to da se radi o sitnom incidentu, kakvih u Sarajevu ima sve više. Isti ti dužnosnici ne reaguju na mnogo veće incidente, kada čak dođe i do teških tjelesnih povreda, pa i smrtnih slučajeva!

(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)

- ✓ Informacije koje smo dobili, upućuju da se upravo iz Centra za kulturu dijaloga i sličnih "institucija" formiraju anonimne internet rasprave, šalju anonimni telefonski pozivi, anonimno blate i vrijeđaju javne ličnosti, napadaju političke partije, udruženja i institucije ...

(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> - pristupano: 21.10.2014.)

- ✓ Muharem Avdispahić nije bio u stanju organizirati niti jedan znanstveni događaj. Jedan neuspješni pokušaj okupljanja u Rektoratu na temu društvenih problema, koji je trebao biti istraživačkog, odnosno ekspertnog karaktera, bio je zapravo samo "pravljenje reference" jednoj "akademski nezbrinutoj" supruzi, odnosno, kolokvijalno rečeno, pijačarenje u interesu "pijačarke i pijačara". To je, naravno, jedan od razloga gubljenja kredibiliteta Univerziteta

(<http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/reforma-uns-a-uslovljava-smjenu-avdispahica/> - pristupano: 28.04.2015.)

I konačno, slijedi eklatantan primjer govora mržnje koji je Arnautović napisao tijekom sudskog spora sa Sanjom Vlaisavljević na svom portalu Ekran.ba:

Direktorica dijaloga u nedostatku kulture - Ekran

Direktorica dijaloga u nedostatku kulture

21. april 2015.

Sanja Vlaisavljević

Ugo Vlaisavljević

0

259

Printaj

Veličina slova: + -

Pritom smo sumnjali da iza pojedinih, prema našem mišljenju zaista fašoidnih anonimnih napisa, stoji upravo ovaj centar i porodica Vlaisavljević.

„Ekran“ je do sada u nekoliko navrata pisao o brzopoteznom sticanju diploma direktorice *bizarnog Centra za kulturu dijaloga*, načinu na koji je ova brzopoteznost ostvarena, povezanosti Centra kojim rukovodi sa paraobavještajnim strukturama, nekompetentnosti i nedostatku kulture dijaloga ... Pritom smo sumnjali da iza pojedinih, prema našem mišljenju

<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/04/21/direktorica-dijaloga-u-nedostatku-kulture/>

Direktorica dijaloga u nedostatku kulture - Ekran

zaista fašisoidnih anonimnih napisa, stoji upravo ovaj centar i porodica Vlasisavljević. Nismo, međutim, očekivali da ćemo nove razloge za naše shvatanje da iza fašističkih metoda koje se primjenjuju na internetu stoji i *Centar za kulturu dijaloga*, ubrzo dobiti. I to u bizarnim pisanijama gospođe Vlasisavljević, studentice, supruge i najvećeg "pedagoškog" uspjeha Uge Vlasisavljevića.

Kako stvari uvijek idu u jednom smijeru, tako je i pisanija "direktorice (ne)kulture dijaloga" išlo preko jednog hercegovačkog portala, poznatog po zagovaranju "Ugoslavije", odnosno trećeg entiteta i ekstremnih nacionalističkih zahtjeva zapadnohercegovačkih Hrvata. Ekranu je poznato da iza ovog portala stoji Ivica Lučić, Bobanov obavještajac i zagovornik podjele BiH na tri dijela. Isto tako nam je poznato da je glavni glasnogovornik "trećeg entiteta" u Sarajevu Ugo Vlasisavljević, kao i to da je njegova supruga, očigledno po diktatu njegovih naredbodavaca, u svojim pisanjima otvoreno prihvatila tekstove fašisoidnih blogova. Čini se da je upravo ovakav način odnošenja u javnom prostoru, postao općeprihvaćena forma komuniciranja, patent koji su upravo kojekakvi bizarni centri i portali projicirali kao stvarnost bosanskohercegovačke medijske "produkcije". Sasvim je jasno da se ovakvi centri i portali (kao i direktorice) ne mogu učiniti održivim bez izdašne pomoći parainstitucija koje funkcioniraju u našem društvu. Upravo zahvaljujući tome, završni račun Centra za kulturu dijaloga, prema našim saznanjima, više liči računu jednog manjeg nogometnog kluba, nego računu institucije koja se bavi "neprofitnim"

djelatnostima. Nije li upravo u djelovanju ovakvih centara, portala i direktorica, neophodno tražiti nedostatak ne samo kulture, nego i osnovnog kućnog odgoja u našem medijskom prostoru? Nama se čini da je to nužno i da se upravo u takvom kreiranju medijskog prostora treba tražiti stvarni uzrok potpune propasti javne riječi u Bosni i Hercegovini.

Share 0 Tweet +1 Pin it

<http://www.ekran.ba/vijesti/2015/04/21/direktorica-dijaloga-u-nedostatku-kulture/>

Nije nam poznato da je ijedan od navedenih tekstova demantiran, niti da je upućena bilo kakva žalba vezana za neke od tih tekstova. Poznato nam je, međutim, da se tužena obraćala tužitelju, u krajnje neprimjerenom tonu i zahtijevala da on kao predsjednik Udruženja za razvoj akademskih sloboda (URAS), "skine" tekstove koji su kritički opservirali njen rad kao direktorice "Centra za kulturu dijaloga" i javne ličnosti. To je jasno naznačeno u obraćanju tužene tužitelju. Iz odgovora tužitelja se vidi da je tužena bila upućena na meritornu adresu portala, kako bi objavila svoj demanti i dobila zadovoljštinu za eventualnu štetu.

Da, kao i za sve do sada, Arnautović daje neistinite navode možemo se uvjeriti preko dokumenata koji su u prilogu a u kojima je jasno vidljivo da se Vlasisavljevićka ne jednom obraćala neidentificiranoj redakciji portala Ekran.ba i čak slala demanti.

Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH
Za portal „Ekran.ba“ i
predsjednika Udruženja, Samira Arnautovića
Branislava Đurđeva 8/1

Sanja Vlasisavljević
Hasana Sušića 19
71 000 Sarajevo
061 269 587

Sarajevo, 13.4.2014.godine

Predmet: Molba za uklanjanje uvredljivog i klevetničkog sadržaja sa portala „Ekran.ba“

Poštovani gospodine Arnautović,

Obraćam Vam se kao predsjedniku udruge „Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH“ koja je korisnik domene „Ekran.ba“, registrirane na adresi Vaše udruge. Kako na portalu koji je u vlasništvu navedene udruge ne postoje kontakt adrese i kako se u pravnom prometu, shodno tome, jedino Vama kao predsjedniku mogu obratiti, molim Vas kao odgovornu osobu da promptno reagirate na sljedeće zahtjeve.

Na portalu Ekran.ba učestali su tekstovi u kojima Vaši neimenovani autori spominju moje ime u neprimjerenom kontekstu, vrijeđajući moje dostojanstvo, ugled i čast. Ujedno u tim tekstovima iznesene su i klevete. Ne znam šta motivira autora tih tekstova da piše neistine i ne zanima me, ali kao građanin kojemiu nanosite štetu tražim da uklonite sa Portala sljedeće tekstova:

- Cjeloživotno obrazovanje porodice Vlasisavljević (4.mart,2014.)
- Stare laži u novom pakovanju (5.mart, 2014.)
- 11 razloga (27.mart, 2014.)
- Vlasisavljevići „jašu“ dalje (24.april, 2014.)
- Vlasisavljević podržava širenje mržnje (5.juni, 2014.)
- SKANDALOZNO: Kriminal u Rektoratu UNSA (6.juni, 2014.)
- "EKRAU PITA": gdje je novac dobijen za istraživački rad na UNSA? (28.april, 2014.)

U navedenim tekstovima koristite moje ime u negativnom kontekstu povezujući ga neutemeljeno i na neprimjeren način sa: korupcijom, nepotizmom i kriminalom,

obeščaćujući moj status građanina u javnom prostoru, nevladinom sektoru i akademskoj zajednici. U svim tekstovima navedeni su neistiniti podaci koji se tiču moga obrazovanja, poslovnih aktivnosti, finansijskih transakcija itd.

Želim vjerovati da ćete u najkraćem roku obrisati neutemeljene kompromitirajuće sadržaje o meni i da ćete me o tome obavijestiti kako i priliči.

Na sve ovo Vas, uostalom, obavezuje odgovornost univerzitetskog profesora spram javne riječi, a pogotovo misija Udruženja koje se navodno zalaže za vrijednosti demokratskog društva i prosperitetne akademske zajednice.

Unaprijed zahvaljujem,

Sanja Vlasisavljević

UDRUŽENJE ZA RAZVOJ AKADEMSKIH SLOBODA U BOSNI I HERCEGOVINI
Branislava Đurđevića 8/1, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
E-mail: urasbih@gmail.com

Sarajevo, 17. 05. 2014.g.
Br. protokola: 25/14

Poštovana gospođo Vlasisavljević,

žao mi je ukoliko Vam je pisanje portala <Ekran> prouzročilo neugodnosti, jer to ne bi smio biti cilj djelovanja niti jednog glasila. Međutim, moram Vas informirati da niti ja osobno, kao predsjednik URAS-a BiH, niti druge odgovorne osobe u Udruženju, nemamo ingerencije miješanja u kreiranje portala Ekran. U tom smislu, ne mogu udovoljiti Vašoj molbi, ali sam istu prosljedio na odgovor zaduženim za rad portala <Ekran.ba>.

URAS BIH je Portal osnovao upravo sa ciljem doprinosa razvoju slobode govora i medijskog izjašnjavanja, tako da je kao osnivač dao punu slobodu novinarskim timovima da pišu i oglašavaju se bez cenzura i pritisaka iz političkih, ili bilo kojih drugih segmenata društva i centara moći. Koliko je meni poznato, na portalu Ekran često se oglašavaju i čitaoci, koji nemaju status novinara ili osoba zaduženih za rad ove elektronske stranice, što je također u funkciji podrške razvoju slobode govora i javnog izjašnjavanja.

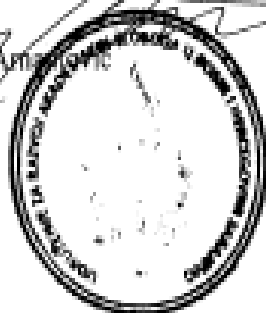
Imajući vidu dosadašnji način rada portala <Ekran>, vjerujem da će odgovor na Vašu molbu biti korektan i profesionalan. Osobno ću podržati Vaše zahtjeve za ispravak krivih navoda, odnosno uklanjanje uvredljivih sadržaja, ukoliko oni postoje, ali i zahtjeve svih onih koji na <Ekranu> ili bilo kojem drugom mediju budu, kako Vi kažete oklevetani ili diskreditirani. Istovremeno, međutim, smatram da je kritičko istupanje medija, kao i pojedinaca, elementarno pravo u svakom demokratskom društvu i mislim da se za njega moramo zalagati kao za civilizacijsku tekovinu.

U tom smislu Vas molim da, u cilju uspostavljanja komunikacije sa kompetentnim osobama, kontaktirate portal <Ekran> na adresu info@ekran.ba. Vjerujem da ćete u neposrednoj komunikaciji sa osobama zaduženim za rad Portala brzo dobiti odgovor na Vašu molbu, a nadam se i riješiti eventualne nesuglasice.

S poštovanjem,

Predsjednik URAS

prof. dr. Samir Arnautović

Sanja Vlajsavljevic

From: Sanja Vlajsavljevic [sanja.vlajsavljevic@ckdbih.com]
Sent: 13. jун 2014 15:14
To: redakcija@ekran.ba
Attachments: Predmet Arnautovic final.docx

Poštovani članovi redakcije portala "Ekran.ba", poštovani gospodine Arnautović,

U prilogu ove poruke nalazi se molba za uklanjanje neprimjerenih sadržaja o meni koje navode vaši neimenovani autori.

Kako na portalu ne postoje nikakvi vidljivo navedeni kontakti redakcije portala, a kako ste u pravnom prometu udruge „Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH“ koja koristi domenu Ekran.ba vi odgovorna osoba, obraćam vam se kao pravno odgovornoj osobi za portal. Ovu adresu sam pronašla u sklopu teksta „Novac od evropskih projekata oteo Avdispahić“ objavljenog na vašem portalu 16.1.2014.godine.

Nadam se da ćete uvažiti dostavljenu molbu u prilogu.

Srdačan pozdrav,
Sanja Vlajsavljević

Sanja Vlajsavljevic

From: Sanja Vlajsavljevic [sanja.vlajsavljevic@ckdbih.com]
Sent: 18. jун 2014 14:32
To: 'info@ekran.ba'
Subject: FW:
Attachments: Predmet Arnautovic final.docx; Odgovor iz URAS.pdf

Poštovani članovi redakcije portala Ekran.ba,

Obracam vam se na ovu e-mail adresu nakon sto sam od udruge koja je vlasnik vasesg portala dobila pismeni odgovor na moje reagiranje. U nastavku ove poruke nalazi se i sadržaj mog reagiranja, a u privitku dopis predsjednika vase udruge kao i službeni zahtjev za korigiranje i uklanjanje sadržaja koji se odnose na mene. Zelim vjerovati da cete osim odgovora na moj prigovor vas dopis potpisati konacno jednim imenom, jer je prosto zastrasujuce saznanje da jedan portal koji pretendira da kriticki istupa prema svemu i svima, navodeci imena osoba cak i kada su u pitanju neistine, uvrede i dezinformacije, nema praksu potpisivanja tekstova koje objavljuje, nema kontakt i imena clanova redakcije vidljivo oznacene.

Nadam se da cete razmotriti ovaj prigovor i u skladu sa svim kodeksima pisane rijeci odgovoriti.

Srdacno vas pozdravljam,
Sanja Vlajsavljevic

javna isprika redakciji portala

Sanja Vlajsavljevic <sanja.vlajsavljevic@ckdbih.com>

 You forwarded this message on 1.9.2014 20:02.

Sent: čet 26.6.2014 15:40

To: 'info@ekran.ba'

 Message Javno izvinjenje portalu Ekran.docx (19 KB)

Poštovana gospodo članovi redakcije portala Ekran.ba,

Hvala vam na pozivu da vam javno napišem demanti zbog pisanja vaših suradnika o meni.

Nadam se da će te kao što ste javno i obećali moje obraćanje bez novinarskih intervencija i objaviti.

Srdačan pozdrav i mnogo uspjeha u daljem radu,
Sanja Vlajsavljević

JAVNO IZVINJENJE PORTALU EKTRAN.BA

Poštovana redakcija portala Ekran.ba,

Prije svega želim vam iskreno zahvaliti na javnom pozivu da vam napišem moje viđenje vaših tekstova, demanti. Vaš medij mi je jedini do sada ponudio, ili bolje reći, javno me pozvao da napišem demanti navoda iz tekstova koje ste o meni pisali. Do sada sam morala ili moliti ili preko nadležnih institucija tražiti prostor za pisanje. Nakon što sam se obratila udruzi URAS i na neku pogrešnu adresu vašeg portala, nekoliko puta sam pročitala vaš posljednji tekst od 23.6.2014.godine. Nakon toga, evo pišem vam. Krenut ću od kraja.

1. Nije mi se smjelo dogoditi da udruhu URAS dovodim u bilo kakvu vezu sa portalom EKTRAN.ba, jer kako i sami kažete „predsjednik niti neko drugi ne može stavljati i skidati sadržaje portala“.
2. Nisam se obratila direktno suradnicima portala i već sam taj čin baca sumnju na moje ozbiljne i utemeljene namjere.
3. Smatram da je pisanje o meni, a koje dolazi sa vašeg portala „korektno i istinito izvještavanje o temama važnim za naše društvo“.
4. Portal Ekran.ba nije moje ime dovodio u vezu sa korupcijom i kriminalom, a ako implicitno i jeste, onda postoje utemeljeni razlozi zašto je tome tako, jer već činjenica da mi je Ugo Vlasisavljević suprug daje dovoljno prostora za to.
5. Ispravno je stajalište da „moj rad i način javnog angažmana podliježe ocjeni javnosti“ i da Ekran.ba u tom smislu nije prekršio bilo kakvo pravilo valjanog i objektivnog pisanja.
6. Dosta dugo sam sebi davala za pravo da donosim sudove o drugima i mislim da nije korektno da očekujem od jednog portala da ne radi to isto kada sam ja u pitanju.
7. Potpuno je tačan vaš navod da je „portal Ekran.ba nezavisan prema političkim centrima moći“ jer pišete o svemu i svima.
8. Istina je da studiram doktorski studij na fakultetu na kojem moj muž radi i to do sada nitko nije pisao osim portala Ekran.ba.
9. Nije slučajno da studiram na fakultetu na kojem radi moj muž, jer na drugim ne bih uspjela završiti niti jednu godinu studija, jer tamo ne bi bilo mogla muža.
10. Istina je da je mom statusu gospođe Vlasisavljević prije 25 godina prethodio status studenta fakulteta na kojem je i tada radio moj budući muž.
11. Moj muž i ja se na sasvim „degutantno“ i dodajem neutemeljen način već dugo postavljamo u javnosti kao „savjest društva“.
12. „Našu privatnost namećemo kao društvenu kategoriju“ što je sasvim nemoralno i baca najcrnju sjenu na naš javni angažman.
13. U pravu ste! Nisam se imala hrabrosti osvrnuti „na brutalne laži i obmane koje je prorektor Ugo Vlasisavljević javno izrekao o jednom svom kolegi“. Nisam imala hrabrosti. Nažalost vi ni zamisliti ne možete kako izgleda moj život s tim čovjekom. Ako je takav u javnosti, molim vas, ljudski vas molim, probajte samo zamisliti kakav je u četiri zida.

- 14. Molim vas objavite sav materijal do kojeg dođete u vezi sa tim čovjekom! A ja se evo, već unaprijed, izvinjavam vašem kolegi koji je pretrpio neugodnosti zbog retorike Uge Vlasisavljevića.**
- 15. Istina je da me na konferenciju organiziranu u Rektoratu pozvao moj muž kako bi mi zbog studija osigurao akademsku referencu.**
- 16. Istina je da su moje akademske reference veoma, veoma upitne.**
- 17. Istina je da je najveći dio moje magistarske teze napisao Ugo Vlasisavljević.**
- 18. Istina je da je mojoj udruzi u Banjaluci Rektorat uplatio novčana sredstva koja se ne samo naveli nego i faksimilom transfera novca pokazali građanima. Nažalost, bile su još dvije takve uplate u decembru 2013. i martu 2014. godine. Istina, taj transfer je direktno organizirao rektor da Ugo ne bi opet morao potpisivati transfer.**

Želim vam još jednom zahvaliti na ukazanoj prilici da sve ovo konačno napišem kako bi građani konačno saznali pravu isitnu i o meni i o Ugi Vlasisavljeviću koji ne samo da misli da je sebi dovoljan nego da ga takvog i cijeli svijet treba tretirati.

Molim vas samo jedno. Kako ste napisali u posljednjem tekstu u kojem me pozivate da vam se obratim sa demantijem da žete moj demanti „objaviti bez novinskih intervencija“ da to i učinite.

Vašem portalu želim mnogo uspjeha u daljem radu i ako mogu pomoći da na bilo koji način zajedno stanemo u kraj malverzacija o kojima pišete stojim vam na raspolaganju.

**Sanja Vlasisavljević
26.6.2014.godine**

Isto tako se vidi da je tužitelj osobno podržao tuženu da ostvari svoje pravo na demanti, ali i da tužitelj nema ovlasti da "kroji" uređivačku politiku portala. Očigledno je, međutim, da tužena nije ni imala namjeru demantirati pisanje novinara, što upućuje na to da su istraživački tekstovi koje je tražila da se "skinu" sa portala, vjerodostojno prenijeli pojedine informacije. Ono što je nju zaista zanimalo, jeste klevetanje tužitelja.

Tužena se, kao što se vidi iz prethodnih naslova, obraćala "redakciji" i slala demanti koji nikada nije objavljen.

Na žalost, tužena nije shvatila da portal Ekran funkcioniše kao zasebno informativno glasilo, koje je bez uslovljavanja slobodom mišljenja i govora u osnivanju podržao URAS, ali se u način pisanja i otvorenost javnog komuniciranja nikada niko nije miješao. Nesporno je da je URAS BiH vlasnik domene Ekran.ba, ali nije i vlasnik portala u strogom vlasničkom odnosu, što i nema značaja za tužbu.

Da Arnautović ponovno govori neistinu lako ćemo provjeriti preko sljedećih dokumenata u kojima se jasno vidi tko je vlasnik domene Ekran.ba. U pravnom prometu predsjednik jedne udruge je odgovoran za sve što ima veze sa tom udrugom pa tako i za portal koji im pripada.

ba
nic
MADE IN BIH

Početna

REGISTRUJ DOMEN ADMIN SEKCIJA WHOIS

Odobrite željeni naziv domena:
ekran .ba

Pokaži WHOIS podatke

Slažem se s uslovima korištenja.

Naziv domena: ekran.ba

Korisnik naziva domena:
Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH
Branislava Đurđevića B/1
71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina

Registar:
GLOBAL INTERNET D.O.O.

Nameserveri:
ns18.global.ba - 178.209.2.134
ns18.bh-hosting.com - 178.209.2.135

Relevantni datumi:
Datum registracije: 15.04.2013

WHOIS upit napravljen u 13:50:00 10-Mar-2015

<http://nic.ba/lat/menu/view/13>

Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO PRAVDE

Босна и Херцеговина
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Broj: UP08-07-1-2063/13
Sarajevo, 26.12.2013. godine

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, rješavajući Zahtjev Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini, sa sjedište u Sarajevu, ulica Branislava Đurđevića broj 8/1, u predmetu, upis u Registar udruženja, na osnovu člana 8. i 33. Zakona o udruženjima i fondacijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/01, 42/03, 63/08 i 76/11) i člana 4. stav (1) Pravilnika o načinu vođenja registra udruženja i fondacija Bosne i Hercegovine i svaših i međunarodnih udruženja i fondacija i drugih neprofitnih organizacija ("Službeni glasnik BiH", broj: 44/10 i 14/12), donosi:

RJEŠENJE

- U Registar udruženja kod Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine upisuje se Udruženje pod nazivom:
  - Udruženje za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini
Удружење за развој академских слобода у Босни и Херцеговини
Udruga za razvitak akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini
  - Skrraćeni naziv Udruženja je: URAS u BiH, УРАС у БиХ, URAS u BiH
  - Sjedište Udruženja nalazi se u Sarajevu, ulica Branislava Đurđevića broj 8/1.
- Upis je izvršen pod registarskim brojem 1525, Kraljeva i Registra, dana 26.12.2013. godine.
- Udruženje ima znak.
Znak se sastoji od lovorovog vijenca u čijem središtu se nalazi bajka. Znak je u zeleno, žutoj i smeđoj boji.
- Danom upisa u Registar udruženja kod Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, Udruženje stiče svojstvo pravnog lica i ima slobodu djelovanja na cijelom području Bosne i Hercegovine isključivo pod registriranim nazivom.
- Ciljevi i djelatnosti Udruženja su: zalaganje za razvoj i zaštitu akademskih i građanskih sloboda kao osnove modernog društva, te afirmacija temeljne reference društvenog razvoja; rad na afirmaciji znanja kao osnove razvoja savremenog društva; pomoć i podrška slobodi govora i razvoj slobodne misli u cilju demokratizacije društvenih odnosa u Bosni i Hercegovini; zalaganje za integraciju u evropski prostor obrazovanja i podrška evropskim integracijama Bosne i Hercegovine; pomoć i podrška u razvoju i afirmaciji mladih ljudi u oblasti znanosti i društvenih djelatnosti; zalaganje za jačanje znanstvene izdavačke djelatnosti i afirmacija knjige kao osnove intelektualnog rada, kao i druge oblike publikacija/projekata informativnog, naučnog i stručnog karaktera; zalaganje za internacionalizaciju obrazovnog procesa u BiH, posebno u oblasti visokog obrazovanja i znanstvenistraživačkog rada; rad na jačanju slobode govora i afirmacija mogućnosti slobodnog izražavanja; pomoć i podrška jačanju vladavine prava, u cilju snaženja u akademizmu i slobode govora u BiH; pomoć i podrška kreiranju akademskih odnosa koji će omogućiti dalji razvoj znanosti i znanstvenog mišljenja u BiH; saradnja sa istim ili sličnim udruženjima, organizacijama, javnim institucijama, organima vlasti u zemlji i inostranstvu; zastupati interese i stajališta članova Udruženja.
- Osobe ovlaštene za zastupanje Udruženja u pravnom prometu su: Samir Arnautović, predsjednik Udruženja i Fahrudin Oručević, predsjednik Upravnog odbora Udruženja.
- U slučaju nastupanja promjena. Izjerenica koje su upisane u Registar, Udruženje je dužno u skladu sa članom 43. stav 1. Zakona o udruženjima i fondacijama Bosne i Hercegovine podnijeti ovom

<http://www.docdroid.net/fy4v/osnovacki-dokumenti-uras.pdf.html>

Na osnovu čl. 9,10. i 11. Zakona o udruženjima i fondacijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/01, 42/03, 63/08 i 76/11) Osnivačka skupština Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini na sjednici održanoj 21.10.2013. godine, u Sarajevu, donijela je

ODLUKU O OSNIVANJU
Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini

I OPĆE ODREDBE

Član 1.
Ovom Odlukom osniva se Udruženje za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Udruženje), u skladu sa Zakonom o udruženjima i fondacijama BiH.

Član 2.
Osnivači Udruženja su:

- Fahrudin Oručević, ul. Marša Mikičića broj 19, Sarajevo,
- Filipet Mustić, ul. Trg Sarajevske olimpijade broj 13/5, Sarajevo,
- Samir Arnautović, ul. Grtovička broj 117, Sarajevo,
- Rusmir Sendić, ul. Alipašina broj 53, Sarajevo,
- Dubravko Lovrenović, ul. Branislava Đurđevića broj 166, Sarajevo,
- Zlatko Valović, ul. Skenderina broj 16/IV, Sarajevo,
- Igor Misković, ul. Žrtava fašizma broj 2, Sarajevo,
- Neždad Fazlija, ul. B. Mutevelića broj 51, Sarajevo,
- Haris Lukić, ul. Zelenih beretki broj 16, Sarajevo,
- Mirza Sendićarević, ul. Ibrahima Ljubovića broj 51, Sarajevo,
- Muhammed Budimlić, ul. Andreja Andrejevića, Sarajevo,
- Jasmina Selimović, ul. Alipašina broj 20, Sarajevo,
- Faruk Elezović, ul. Zahira Panjeva, Sarajevo,
- Mensa Sejić, ul. Tug djece Dobrinje broj 28/3, Sarajevo.

II NAZIV I SJEDIŠTE UDRUŽENJA

Član 3.
Naziv Udruženja je:
Udruženje za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini
Удружење за развој академских слобода у Босни и Херцеговини
Udruga za razvitak akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini

<http://www.docdroid.net/fy4v/osnovacki-dokumenti-uras.pdf.html>

Naravno, kao što bi to trebalo biti u svim javnim glasilima, ovdje postoji obaveznost novinarske korektnosti. Sve to se može vidjeti iz odgovora tužitelja tuženoj. Zato smatramo da materijal koji je tužena predala kao svoje dokaze, zapravo samo dokazuje da je pisanje portala Ekran.ba tačno, jer do danas, koliko je nama poznato, nije demantirano, niti je pokrenut neki meritoran postupak vezan za rad i pisanje ovog portala. Sve drugo vezano za javne kritike upućene tuženoj i njenom suprugu, a što bi se dovodilo u vezu sa tužiteljem, smatramo konstrukcijama na kojim je tužena zasnivala sve svoje tvrdnje i stavove.

Da li je Vlaisavljevićka, a drugi su nebitni, pisala redakciji portala ili nije mislim da je već dokazano, podjednako kao i da „kritike upućene tuženoj i njenom suprugu“ nemaju nikakve veze sa kritikama nego su školski primjer jezika ulice, huškačkog govora, govora mržnje i jezik koji na najprostiji način zadire isključivo u privatnost navedenih ličnosti.

KLEVETNIŠTVO BEZ KRAJA

Navodi koje smo iznijeli u tekstu, samo su manji dio onoga što bi se moglo reći o "knjizi" i "dokazima" Sanje Vlaisavljević. Mislimo da je potpuno jasno da se ono što navodi tužena bez ikakve dileme može nazvati klevetništvom. Njeni navodi obiluju neistinama, konstrukcijama i manipulacijama, od kojih smo neke i jasno predstavili kao takve. Može se reći da skoro nema rečenice koja nije zasnovana na neistinama i klevetničkom govoru, koji ima i elemente govora mržnje. Primjerice, čak i nebulozni navod tužene da je tužitelj bio član različitih političkih partija ("SDA, SDP i DF"), potpuna je neistina!

Da Arnautović opet obmanjuje sud i govori neistinu lako ćemo se uvjeriti preko sljedećeg primjera:

Skandalozan primjer držanja kontrole nad cijelim prostorom u kojem bi se mogla naći kakva dobra fotelja

Kad SDP juriša nevladinim sektorom

Objavljeno: 26. 07. 2014 - 20:16

Novosti (/kategorija/novosti) » Teme (/kategorija/teme)

A A A Times (Times) Arial (A

(12)(14)(16)

Ne znam šta mi bi da pogledam nekakav portal Ekran.ba prije nekoliko mjeseci. Rekoše mi poznanici da je tamo poligon za odstrel u kojem glavne uloge imaju SDP-ovi bivši ministri i bivši premijer Vlade KS. Otvorim stranicu, a tamo nigdje nikoga. Samo sa strane stoje fotografije nekih SDP-ovaca i onih koji su im naklonjeni. Počnem čitati tekst za tekstom. Nigdje potpisa. Piše samo: Ekran.ba. Ima li impresuma? Nema. Ima li kontakt adresa? Nema. Možeš li napisati komentar ispod teksta? Ma ni govora.

Izvjesni novci

Gledam u vrhu stranice piše: „Portal sa stavom“. Tražim stav, nema ga. Samo objede i, pomalo simptomatično, jedna centralna tema o rektoratu Univerziteta u Sarajevu. Ne bude mi teško i potražim tko je vlasnik domene. Neka nevladina udruga nazvana: „Udruženje za razvoj akademskih sloboda“ (URAS). S adresom u Branislava Đurđeva. Pa šta ima veze koja je adresa? Ima, kako nema. Pa to je adresa SDP-a. U centru Sarajeva.

Odem na adresu i pogledam da li i gdje, kako to zakon predviđa, stoji logo i naziv organizacije. Ma nigdje. Pitam zaposlene radnice SDP-a znaju li gdje je udruga. Nemaju pojma. Potražim onda rješenje o registraciji ove udruge. Poslije nekoliko dana dobijem papire i imam šta vidjeti. Ona adresa je zaista adresa SDP-a i zaista adresa udruge URAS.

Politička partija kontrolira nevladin prostor! Uvukla se u njihove redove kako bi zavela red

Pogledam sada pažljivo ko je osnivač udruge. Znam već godinama da za neke nevladine udruge i ptice na grani pjevaju da su SDP-ovske, ali ovo što sam vidjela bio je vrhunac. Predsjednik Upravnog odbora Udruge je dojučerašnji ministar obrazovanja Fahrudin Oručević. Predsjednik Udruge SDP-u veoma blizak i nesretan što nije više u rektorsko-univerzitetskoj fotelji Samir Arnautović. Ujedno njih dvojica su odgovorni u pravnom prometu Udruge, pa tako i opskurnog portala koji je u vlasništvu Udruge.

<http://www.avaz.ba/clanak/127944/kad-sdp-jurisa-nevladinim-sektorom>

5/13/2015

Kad SDP juriša nevladinim sektorom | Avaz

A ko je, zapravo, osnovao Udrugu? Vojska SDP-ovih visokopozicioniranih dužnosnika: osim spomenute dvojice, tu su i Fikret Musić (bivši premijer), Rusmir Sendić (bivši ministar), Dubravko Lovrenović (bivši ministar), Zlatko Vuković (bivši ministar), Igor Mišković, Nedžad Fazlija (skupštinski zastupnik), Haris Lulić (bivši ministar), Mirza Sendjarević (bivši ministar), Muhamed Budimlić (bivši ministar), Jasmina Selimović, Faruk Efendić (skupštinski zastupnik), Mersa Sejić (manekenka).

Četrnaest odabranih članova Kantonalnog odbora SDP-a, bivši ministri, simpatizeri, emocionalno bliske osobe SDP-u. Predsjednik osnivačke skupštine: Dubravko Lovrenović.

Skandal! Politička partija kontrolira nevladin prostor! Uvukla se u njihove redove kako bi zavela red. Bivši ministar unutarnjih poslova KS Budimlić, o kome se priča da je kao čelnik neke udruge za borbu protiv maloljetničkog prijestupništva dobio od svog partijskog druga Fikreta Musića izvjesne novce, sada elektronskim pendrekom udara sve one koji su sjeli na nekada zakucane SDP fotelje.

Ma, eto, nije direktno Musić, nego je neka SDP komisija pri Musićevom uredu to uradila za premijera. Hoće uvesti, proklamiraju oni u Statutu URAS-a, red u akademske redove, promovirati slobodu govora, u svakom pogledu. Toliko im je bitna sloboda govora da na četiri mjesta ponavljaju da će im to biti nit vodilja u djelovanju.

Vratih se opet na portal Ekran.ba i vidim realiziraju oni zacrtani cilj bez ikakvih ograda i granica. Lažu, petljaju, insinuiraju, prokazuju, vrijeđaju, dijagnosticiraju, a sve s ciljem promocije slobode govora. Gađaju oni Fazlijinim snajperom sve one koji im se nalaze na putu partijskih zadataka.

Bez granica

Samo zaboravili su Oručević, Musić, Lovrenović, Arnautović i ostali drugovi i drugarice da sila kojom su udarili iz političke partije ne može ostati nezapažena. Pa tako ni njihovo skrivanje iza portala Ekran.ba. Zaboravio Arnautović, a, bogme, i Oručević, da u slučaju tužbe za laži i podmetanja na njihovom političkom portalu baš njih dvojica odgovaraju. I tako je SDP, nakon što je ukinuo svoju emisiju 60 minuta kada je došao na vlast i nakon što je ACIPS već sasvim otvoreno izblamiran kao njegov podmladak, pokrenuo svoju ministarsku udruhu i svoj piratski portal u kojem svi autori nose masku Anonimusa.

Pa ko im stane na put, samo ga snajperom skidaju.

Zaboravili su Oručević, Musić, Lovrenović, Arnautović i ostali drugovi i drugarice da sila kojom su udarili iz političke partije ne može ostati nezapažena

Bivši SDP ministri obrukaše kompletan nevladin sektor i sva čestita nastojanja da se uspostavi jasna granica između vladinih i nevladinih institucija. Nastojanja kojima je glavni cilj kontrolirati rad vladinog sektora i biti korektiv rada institucija vlasti. Oni preokrenuše definiciju nevladinog sektora u institucije političkih elita koje kontroliraju građane.

Tako zorno pokazaše da je država za čovjeka samo ona država u kojoj SDP poput velikog brata ima punu kontrolu svih sektora. A ako im koja fotelja slučajno izmakne kao što se to nedavno desilo osnivačima udruge URAS, oni će one koje za to okrivljuju brže-bolje razapeti na portalu bez autorskih potpisa i na okruglim stolovima koje sami sebi organiziraju i sami sebi u svoje medije plasiraju.

Eto tako SDP demokracija juriša na nevladin sektor kako bi držala kontrolu nad cijelim prostorom u kojem bi se mogla naći kakva dobra fotelja.

Autor: Sanja Vlasić

<http://www.avaz.ba/clanak/127944/kad-sdp-jurisa-nevladinim-sektorom>

Slično je i sa drugim neistinama koje se nalaze u njenim materijalima, a kojim kada bismo se bavili, sasvim sigurno, morali bi potrošiti znatno više vremena i prostora. Zato se zadržavamo samo na onome što je predmet tužbe, a drugim aspektima "slučaja Vlasisavljević" prepuštamo da se bave samostalni istraživači.

Kako se Arnautović kroz cijeli sudski spis bavio svim ostalim osim sadržajem tužbe lako ćemo se uvjeriti ako se još jednom osvrnemo na ključne pojmove koje je koristio u sudskom spisu:

“Patološke laži, drske manipulacije i monstruoze klevetničke konstrukcije nebulozne, nekompetetne, duhom sirote psihotične; najdrskijim pokušajem manipulacije Sudom i vršenja pritiska na Sud kroz neprimjerene načine komuniciranja i obraćanja Sudu; anonimne i ničim utemeljene insinuuacije pokušava podmetnuti kao dokaze, a sve u cilju daljeg klevetanja i nanošenja štete Samiru Arnautoviću; anonimne opservacije i nekompetentno mišljenje; Vlasisavljevićka kao dokaze predlaže uvredljivi sadržaj koji predstavlja i svojevrsnu zloupotrebu ličnih podataka; nastavkom neprimjerenog ponašanja Vlasisavljevića prema Arnautoviću; zaštite od neprekidnog napadanja, podmetanja i pokušaja diskreditiranja od strane tužene i njenog supruga; monstruoznog konstruiranja i insceniranja, u kojem se ne preza ni od zloupotrebe fotografija, vrijeđanja i medijskog linčovanja; najobičniju interpretaciju i inscenaciju vezanu za objavljene knjige tužitelja; Bezočno podmećući; ... pokušava insinuirati “neopravdano trošenje” sredstava; pokušavajući izmanipulirati Sud, želi prikriti; tužena pokušava podmetnuti Sudu; pokušava unijeti zabunu u raspravi i skrenuti pažnju suda sa njene klevetničke izjave; tužena želi izvršiti “pravno nasilje” nad procesom; nerelevantna anonimna mišljenja, sa uvredljivim komentarima i intonacijom koja ne dokazuje ništa; potpuna je besmislica, koja se odnosi na sličnosti (ne istosti!); U svom klevetničkom govoru, ona sintagme i rečenične dijelove (...)proglašava – plagijatom!; klevetničke namjere!; Klevetnička namjera se očito vidi; radi o klevetničkoj namjeri!; klevetnička namjera jedino što vodi tuženu!; u pitanju čista konstrukcija u optužbama tužene; njeno navođenje samo primjer klevetništva i da nema nikakvu relevanciju; ono što tužena spočitava tužitelju i kleveće ga, zapravo jeste česta praksa i predstavlja samo manipulaciju tužene činjenicama; svi plagijatori izuzev nje i njenog supruga, koji je redoviti profesor postao podmećući svoju magistarsku radnju kao novu knjigu?; Niko normalan, međutim, neće tvrditi da se (...)može govoriti o plagijarizmu; Tužena, međutim, svari iskrivljuje; samo za tužiteljicu i klevetnike poput nje; sasvim je jasno da je njena namjera bila klevetnička; manipulacija činjenicama ili njihovo potpuno iskrivljavanje; ona, zapravo, radi samo na konstrukcijama i iskrivljivanjima činjenica koje želi pretstaviti u onomtavcu u kojem će njene klevete dobiti validnost; navodi, bez ikakvog osnova; nema nikakvih formalnih kompetencija za to; notorna neistina; insinuirajući i otvoreno podmećući tužitelju; zasniva na vlastitim insinuuacijama; dokazana klevetnička namjera; ona u svojim klevetničkim namjerama želi prikazati; predstavlja nedvosmislenu klevetu; klevetnički govor; dokaz o kleveti; “montaže” koju pravi Sanja Vlasisavljević; potpuno neupućenom; nedovoljno kompetentna tužena nije mogla shvatiti namjere tužitelja i razumjeti; nedovoljno kompetentnoj tuženoj ovo nije jasno; klevetnički govor o tužitelju; sa ciljem diskreditacije tužitelja i nanošenja i materijalne nematerijalne štete; Neuka tužena; svjesno želi sakriti; netrpeljivosti prema tužitelju i sukoba koji njen suprug sa istim ima već dvadeset godina; tužena po svaku cijenu pokušava uspostaviti plagijarističku vezu; oklevetati tužitelja; bijednom konstrukcijom; kao nedovoljno obrazovana i stručna za pitanja filozofije; nedovoljno stručnoj Vlasisavljevićki, koja je vjerovatno svo znanje o filozofiji stekla u razgovoru sa suprugom i čitajući predgovore za prijevode pojedinih knjiga; nedostatak znanja sa kojim je ista proglasila tužitelja za plagijatora!; koji Vlasisavljevićka očigledno želi

sakriti; optužuje zato jer nije pisao onako kako je ona željela; po svaku cijenu želi nekoga optužiti i oklevetati; najobičnija konstrukcija; nekompetentnoj Vlasisavljevićki je problem; Vrhunac njenog odsustva morala u “pakovanju” tuženorn; Zato se tužena, bez imalo stida, ničim dokazano (...) pita; najočitiiji primjer klevete i klevetničkog govora; jednu vrstu patološkog klevetništva iz mržnje; Vlasisavljevićka odmakla u svojom, možda bi se moglo reći “patološkom klevetništvu”; svoje klevetništvo prikazati “normalnim”; upućuje na klevetnički govor i konstrukciju ciljanu na diskreditaciju tužitelja; javlja sa primjedbama, optužbama i klevetničkim govorom mržnje; tužene, koja svojevremeno nije mogla položiti ispit; radi o klevetništvu i montiranom kontekstu u kojem se zloupotrebljavaju parafraze; Klevetničko predstavljanje; klevetnička namjera; klevetnička izlaganja tužene; klevetničkim govorom; rasističkoj tezi Uge Vlasisavljevića; bez ikakvih dokaza izuzev vlastitih insinucija; zaista je klevetništvo govoriti o plagijarizmu u ovom slučaju; manipulacije u korist tužene; zahvaljujući političkoj podršci, koju i danas ima, Vlasisavljević ipak postao redovni profesor!; montažu i konstrukciju koja dopušta manipuliranje informacijama; u cilju diskreditacije tužitelja iznosi isključivo kategoričke stavove; klevetničkim govorom; manipulirajući i falsificirajući informacijama u cilju diskreditacije tužitelja; novu prevaru Sanje Vlasisavljević; U cilju obmane Suda; u smislu klevetničkog govora; Vlasisavljevićka podmeće i u materijalnim stvarima; nekompetentnom osobom; jedna konstrukcija laži, slijedi drugu; upućuje na njeno neznanje; konstrukcija prije svega izraz odsustva i minimuma morala; klevetničkoj potrebi za diskreditacijom tužitelja!; Vlasisavljevićka falsificira; svoje neznanje pokušava postaviti kao mjeru vrijednosti; O nebulozama koje Vlasisavljevićka govori; je jedini njen cilj manipulacija i diskreditacija tužitelja, što dokazuje klevetničke namjere; Vlasisavljevićka vjerovatno ne bi mogla razumjeti ni u nekom narednom životu, kao što, očigledno, nije razumjela ni ono što pokušava da okleveće; podučavati nekoga filozofiji, ko je nakon višegodišnjeg neuspješnog studiranja prava, univerzitetsku diplomu uspio steći tek nakon ulaska u brak sa profesorom sa studija; svoju sumnju počne pretvarati u tvrdnju, kao što to čini, to postaje kleveta; pokušaju manipulacije sudom; ...pokazatelj nekompetentnosti i još ponečega), tako da insinuirajući stvari i koristeći se pojedinim koincidencijama, od neistine nastoji stvoriti istinu; obmanjivanja javnosti; neka to sama zaključi (ako može?); sama po sebi je klevetnička; njeno znanje nije dovoljno ni za mnogo manje komplicirane stvari; primitivno omalovažavala ono što je urađeno, njene konstatacije ostaju na razini klevetničkog govora; Vlasisavljevićka imputira; sebi stvara alibi za klevetništvo; ozbiljnom stupnju socijalne patologije; Samo Vlasisavljevićka u svojoj patologiji može takvu konstrukciju napraviti; ona stvara konstrukciju, koju Sudu, kroz manipuliranje činjenicama, želi predstaviti; manipulacijom i konstrukcijama diskreditira rad tužitelja i da to bude osnov za obračun sa njim; Vlasisavljevićka kada joj to odgovara, bez imalo stida; Vlasisavljevićka svoj klevetnički govor postavlja; duhom sirota Vlasisavljevićka ne zna da je na mnogim mjestima u literaturi “innerlichste” prevedeno sa “najintimniji”, a da zlo bude veće po njene bjesomučne montaže; nasilje koje nad slobodom govora vrši Sanja Vlasisavljević; Vlasisavljevićka svjesno želi Sudu predstaviti lažnu sliku o prevodilačkoj praksi; usmjerena na diskreditaciju tužitelja i podršku klevetničkom govoru; najobičnija izmišljotina u režiji Sanje Vlasisavljević; čistoj montaži i bezočnom klevetanju gospođe Vlasisavljević; nedovoljno obrazovana Vlasisavljevićka ne shvata; sa njom nema smisla govoriti; u logički ograničenim konstrukcijama tužene; želi konstruirati ono što odgovara njenom klevetničkom govoru; klevetnički govor, sa elementima govora mržnje; Sanja Vlasisavljević najobičnija klevetnica; nije najobičnija, jer ona svojim klevetništvom želi “zadobiti” i intelektualni i akademski dignitet; klevetničkom govoru; Vlasisavljevićka u svom bunilu nije osvrnula i na recenzente; tužena ima veće kompetencije od njih, vjerovatno stečene tokom “druženja” sa svojim profesorom i

budućim suprugom; koliko je upravo njena knjiga plagijat; svjesno zanemaruje; Vlasisavljevićka sve koristi za manipulaciju, u smislu najgorih teoretičara totalitarnog sistema manipuliranja informacijama; bespotrebno je nekoj Vlasisavljevićki objašnjavati; Nekompetentnost Sanje Vlasisavljević, ujedinjena sa njenom zlom voljom i htijenjem da po svaku cijenu diskreditira tužitelja; prilog klevetničkom govoru tužene; svakako kompetencije da raspravlja nema Sanja Vlasisavljević; govor tužene zasniva na nekompetentnosti; Siroti odvjetnik, kao i njegova klijentica, ne znaju; najbrutalnije korištenje očigledne greške u kojoj su nastala besmilene riječi koje Vlasisavljevićka navodi; suprug sjedi u instituciji moći, a supruga vrijedno doktorira na Filozofskom fakultetu, na kojem je njen suprug profesor i predaje na Odsjeku za sociologiju na kojem treba doktorirati njegova draga, Vlasisavljevići u liku tužene ustaju sa svojim konstrukcijama i nešto što je bilo potpuno regularno i normalno, žele proglasiti neregularnim; Posebna smiju rija; samo kada njoj odgovara i njenim bjesomučnim konstrukcijama; “iskrivljenom svijesću” tužene; “lovilica na plagijate”, kako sebe, samo u muškom rodu, predstavlja tužena; “lovilica na plagijate” kreće sa svojom opservacijom; “lovilica na plagijate” nalazi još jedan “dokaz plagijarizma” tužitelja; činjenica koju tužena izvrće; klevetnička tvrdnja, zasnovana na čistoj konstrukciji i manipulaciji činjenicama; prikriva činjenicu; Bezbroj je manipulacija kojim Vlasisavljevićka želi od istine načiniti neistinu; Njeno neznanje, međutim, ne može biti opravdanje za klevetničke tvrdnje; Bedaste opaske; patološke mračne strane jedne svijesti, nego što govore o tužbi po kojoj bi tužena morala da odgovara; Slijedeći svoje klevetničke namjere; Tužena, što iz neznanja, što iz klevetničkih namjera, želi prikriti; Tužena svjesno želi prikriti da to nije moguće, podmećući “kukavčje jaje”; Tužena želi manipulirati; Otvorena manipulacija; klevetama koje iznosi tužena; Na jednak način ona sakriva, a vrlo vjerovatno i ne zna; klevetnički govor Sanje Vlasisavljević; Nije li stupidno pomisliti; I nije li stupidno pomisliti; Nije li stupidno pomisliti da je cijela stvar čekala “lovilicu”; Do koje mjere se Sanja Vlasisavljević služi neistinama; zna samo “lovilica” koju je lov ponio i u zanosu misli da i činjenice moraju biti podložne njenim psihotičnim konstrukcijama; Najjednije je; toliko banalna informacija; ona nema druge namjere nego klevetati tužitelja; manipulirajući Sudom, sakriti čitav niz drugih stvari vezanih za političku i izvanpravnu stranu cijelog slučaja; klevetničke navode tužene; njena nastojanja imaju podršku u režimskim medijima; prihvata klevetništvo Vlasisavljevićke kao relevantan sud; Takvu drskost Vlasisavljevićka pokazuje; Da se ne radi o neznanju (koje joj sasvim sigurno ne manjka); ona čak i podmeće; Koliko je samo energije Vlasisavljevićka uložila da iskonstruiše svoje klevete; moguće je da zbog nedostatka znanja nije jasno tuženoj; ne opravdava njene klevetničke navode i nastojanja koja su u potpunosti usmjerena na diskreditaciju tuži oca; Tužena viškom bezobrazluka pokušava nadoknaditi nedostatak argumenata i moralnog osjećanja; Da se pritom radi o klevetništvu, pokazuju primjeri; činjenicu tužena želi iskriviti i nanijeti štetu tužitelju; što je bilo i za očekivati ukoliko se ne govori na klevetnički način; sve moglo otpisati na njeno neznanje, završavanje studija u ratnim uvjetima pod paskom supruga; razlozi da njeno bjesomučno napadanje na tužitelja nije kleveta, nego neko njeno neuko viđenje stvari?; uvredljive izjave koje sipa u svojim “nastupima”; U svojoj bizarnoj “knjizi”; samo da bi provela svoje klevetničke namjere; “lovilica”. čiju referentnost ne treba dokazivati; tužena navodi klevetajući tužitelja; jedan od razloga “lovilicinog” povikivanja na plagijatorstvo i leži u tome da se sakrije način na koji je njen suprug postao redoviti profesor; šizofreničnu situaciju u kojoj moramo dokazivati da je mlijeko bijele boje; stvoriti alibi svoga klevetničkog govora; izašla sa svojim klevetničkim konstrukcijama i sve učinila da tužitelju nanese što je moguće veću štetu; U svom klevetničkom zanosu Vlasisavljevićka; Otkud nedostatak kulture kod direktorice “Centra za kulturu dijaloga”; činjenica da Vlasisavljevićka Sudu podmeće stvari koje nemaju nikakve veze sa činjeničnim stanjem, odnosno da

iskrivljuje činjenično stanje, morala bi biti i ozbiljan dokaz o klevetničkim namjerama tužene; kleveta, ako nije izmišljanje "seminarskih radova" "mentorisanih" od strane tužitelja; dalje insistiranje Vlasisavljevićke na nebulozama koje navodi, samo govori o njenom klevetničkom nastojanju; njeno elementarno neznanje nekih stvari, uz klevetničke namjere, isključuje svaku mogućnost polemiziranja čak i o najbanalnijim pitanjima; Na žalost, tužena nije shvatila; ono što navodi tužena bez ikakve dileme može nazvati klevetništvom; Njeni navodi obiluju neistinama, konstrukcijama i manipulacijama; zasnovana na neistinama i klevetničkom govoru, koji ima i elemente govora mržnje; čak i nebulozni navod tužene; drugim neistinama koje se nalaze u njenim materijalima; dosta materijala vezanog za patološke oblike ponašanja i jasno izražene crte socijalne destruktivnosti; patološkom razlogu, ili jednostavno "poslovnoj" obavezi u kojoj je tužitelja potrebno diskreditirati; tužena motive svog klevetničkog govora ima i u osobnim razlozima, tako da su politički razlozi isprepleteni sa osobnim motivima; "knjizi" koju je napisala isključivo iz klevetničkih motiva; Svojim klevetničkim govorom tužena želi sakriti; ona želi učiniti za javnost nepoznatim; za suprugu izrazito manje uspješnog "prorektora"; Tužena svojim klevetničkim govorom svakako želi sakriti; bestidnosti klevetničkih navoda tužene; vezano je sa jedne strane za konstrukcije, sa druge strane za neistinite tvrdnje, a sa treće strane za manipuliranje i iskrivljivanje činjenica; "autorica" svjesno nastojala oklevetati tužitelja sa ciljem njegove akademske i svake druge diskreditacije; izriče nastojeći manipulirati činjenicama sa ciljem njihovog iskrivljavanja, pored klevetničkih namjera, tužena koristi u cilju "zaboravljanja" predmeta tužbe – klevete; tužena izmišlja kojekakve "obaveze" ove i one prirode, koje niti su postojale, niti danas postoje; "knjiga" tužene samo dokazuje njene klevetničke namjere i pokazuje da one nisu motivirane samo osobnim, nego i političkim razlozima; činjenica da neko ima potrebu pisati knjigu protiv nekoga, makar se radilo i o manipulaciji sudskim institucijama, sama za sebe govori o intelektualnom stanju u kojem se ta osoba nalazi."

Vjerujemo da će se tu naći dosta materijala vezanog za patološke oblike ponašanja i jasno izražene crte socijalne destruktivnosti. U znanosti su poznati slučajevi u kojima jedna osoba biva označena krivcem za nedaće njenog progonitelja, čak i u slučajevima kada to nema nikakve veze sa tom osobom. Sanja Vlasisavljević tako javne kritike koje joj upućuju pojedini mediji, očigledno vezuje isključivo za tužitelja. Dali se radi o patološkom razlogu, ili jednostavno "poslovnoj" obavezi u kojoj je tužitelja potrebno diskreditirati, nije stvar našeg dokazivanja. Ostaje, međutim, činjenica da tužena u svojoj "knjizi" na samom početku sugerira da se razlozi napada na tužitelja nalaze i u njegovoj političkoj orijentaciji. Nedvosmisleno je da tužena iz politički jasno opredjeljene novine i politički kontaminiranog portala, napada tužitelja i optužuje ga čak i za političku orijentaciju.

Arnautović opet obmanjuje Sud. Vlasisavljevićka se ne bavi pojedinim medijima nego Arnautovićevim portalom Ekran.ba u kojem Arnautović potpisuje desetine beskrupuloznih rečenica ugrožavajući kako njen tako i živote članova njene obitelji, nazivajući ih između ostalog, fašistima. Uostalom, to je Arnautović radio i u sudskom spisu.

Sasvim sigurno, međutim, tužena motive svog klevetničkog govora ima i u osobnim razlozima, tako da su politički razlozi isprepleteni sa osobnim motivima. To se vidi u više njenih navoda u "knjizi" koju je napisala isključivo iz klevetničkih motiva. Odatle dolaze i elementi govora mržnje, koji se u "knjizi" tužene ne mogu sakriti.

Govor mržnje kao sve ostalo se dokazuje primjerima. Tužena nikada niti u jednom tekstu a posebno spornim tekstovima na koje Arnautović referira nije navodila ništa drugo osim pukih činjenica. Bez ijedne kvalifikacije, dijagnoze ili čak indicije na karakter nečije ličnosti, a ponajmanje Arnautovićeve.

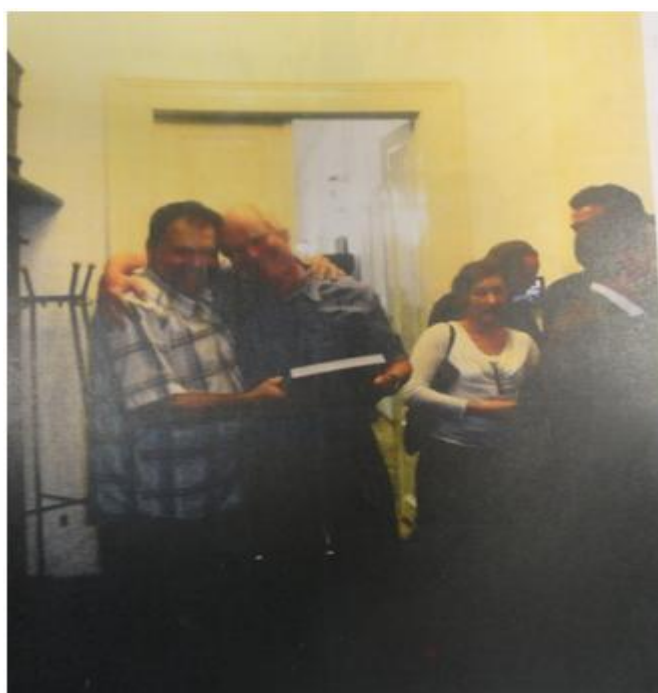
Tužena iz ovih razloga želi diskreditirati tužitelja i rezultate njegovog istraživačkog i akademskog rada minorizirati. Svojim klevetničkim govorom tužena želi sakriti i u javnosti učiniti nepoznatim da je tužitelj organiziraodvedesetak međunarodnih simpozija, da je bio direktor najvećeg filozofskog skupa ikada održanog u Bosni i Hercegovini, na kojem su, na poziv tužitelja, sudjelovala neka od najvećih imena današnje filozofije. Pored toga, ona želi učiniti za javnost nepoznatim da je tužitelj bio kodirektor simpozija organiziranih u svjetski priznatom Inter-univerzitetskom centru u Dubrovniku, kao i da je redovito pozivan kao predavač na međunarodnim znanstvenim simpozijima u Njemačkoj, Austriji, Sloveniji, Hrvatskoj i drugim evropskim zemljama. Da li je cilj sakriti sudjelovanje na konferencijama koje su tematizirale probleme obrazovanja i društva organiziranim u SAD, Maleziji, Hrvatskoj i drugim zemljama.

Tuženu ne zanima niti jedan aspekt javnog djelovanja ili privatnog angažmana Samira Arnautovića osim onog koji je predmet spora, a to su njegovi plagijati. Stoga Arnautović opet pravi logičke pogreške *irrelevantnog dokazivanja* jer sve to nema nikakve veze sa njegovim plagijatima.

Tužena želi diskreditirati tužitelja i narušiti njegov ugled u akademskoj zajednici, koji dokazuju, između ostalog, i fotografije koje svjedoče o kolegijalnim i prijateljskim odnosima tužitelja sa već pominjanim Bernhardom Waldenfelsom i jednim od najvećih filozofa današnjice Manfredom Frankom. Veliki je broj dokaza ove vrste, mi predstavljamo dva.

Zanimljivo je pogledati fotografije koje Arnautović prilaže sudu. Na prvoj fotografiji vidimo Arnautovića koji šuti i gleda u osobu koja govori, što implicira da je ta osoba prevodila Arnautoviću što je uvaženi filozof govorio. A i ne mora biti. Mnogi ljudi se slikaju sa Zdravkom Čolićem, ali ne znaju pjevati kao Čolić. Mnogi se slikaju sa velikim filozofima, a ne znaju ni filozofiju niti jezik na kojem ti filozofi govore.

Na ovoj drugoj fotografiji vidimo Arnautovića u zagrljaju navedenog filozofa. Bolje reći vidimo Arnautovića koji je u zagrljaj zgrabio velikog filozofa. Antropolozi bi imali mnogo posla da opišu ovu „stajsku bliskost“ koji demonstrira Arnautović. No dobro, i Tito se slikao tako sa Elizabet Tejlor ali se nije pretvorio u Ričarda Bartona. Tako i Arnautović pokazujući fotografiju nije dokazao da zna govoriti engleski ili njemački jezik. Da li bi to značilo da ako se Arnautović slika sa Ronaldom da zna portugalski jezik i pride igrati nogomet?

Svakako da tužena želi da se zaboravi i to da je tužitelj u vrijeme svog prorektorskog mandata napisao i realizirao desetak evropskih projekata, od kojih su tri bila projekti u kojima je glavni koordinator bio Univerzitet u Sarajevu. Ovaj uspjeh pokazuje se i u tome što je UNSA na pozivu iz 2010. godine dobio dva projekta kao grand holder, što je uspjeh sa kojim se malo univerziteta može pohvaliti.

Ponovno logička pogreška *irelevantnog dokaza*. Arnautović je možda najbolji internacionalni kuhar, ali to nema veze sa plagijatima koje je napravio.

Usporedbe radi, u posljednje tri godine, od vremena dolaska supruga tužene u Rektorat UNSA na poziciju prorektora za međunarodne odnose, ova institucija nije dobila niti jedan jedini projekat! Kada se uzme u obzir da je tužitelj organizirao i realizirao nekoliko desetina međunarodnih i domaćih konferencija na temu obrazovanja i društvenih promjena i međunarodnih relacija u istraživačkim i akademskim zajednicama, jasno je da on ne može biti "podoban" niti za neke političke krugove u BiH, niti za suprugu izrazito manje uspješnog "prorektora".

Arnautović opet privatizira javni prostor i sudski spis pa uvodi „supruga tužene“ u sudski spor i to praveći logičku pogrešku. *Krive analogije*. Činjenica da je netko nešto organizirao i to uspješno kako navodi Arnautović nikako se ne može povezati sa podobnošću za nečijeg supruga. Ili Arnautović ovom analogijom implicira da bi on bio mnogo uspješniji nečiji suprug ili da je zato što je organizirao neke konferencije treba da bude podoban i uspješan i kao suprug. Općenito uvođenje „tužiteljčinog supruga“ u sudski spis po bilo kojem osnovu predstavlja logičku pogrešku koja nastaje zbog pristranosti.

Tužena svojim klevetničkim govorom svakako želi sakriti i to da je tužitelj objavljivao i objavljuje u nekim od najznačajnijih evropskih edicija za filozofiju, kao što su: Akademie Verlag Berlin, Evangelische Verlagsanstalt Leipzig, Francke Verlag, Deutsche Zeitschrift für Philosophie, Wehrhan Verlag Hannover, Schi.iren Verlag Marburg, Walter de Gruyter i dr., da navedemo one samo najznačajnije. Tužitelj je u zemljama EU objavio dvadesetak studija, napisao pet knjiga (dvije objavljene izvan BiH), priredio dva zbornika izvan BiH, te bio supriredivač međunarodno značajnog zbornika "Hegel und die Moderne" objavljenog u Berlinu u dva svezka. Pored toga, tužitelj je bio jedan od priredivača dvadesetak edicija/knjiga Univerziteta u Sarajevu koje su tematizirale obrazovanje i društvene probleme. Sve to tužena želi minimizirati i diskreditirati rad tužitelja. Kao ilustraciju naših navoda, ovdje prilažemo izvod iz biblioteka u Beču i Berlinu, u kojima se nalaze radovi tužitelja.

Navoditi sve aspekte svog djelovanja sasvim je irelevantno za sudski spor u kojem se istražuju tri rečenice iz teksta koji je tužena napisala. Kakve veze posljednji Arnautovićevi navodi imaju sa: prekomjernim trošenjem novca, plagijatima i govorom mržnje. Opet su posrijedi logičke pogreške *krivog obrazloženja* i pogreška *irelevantnog dokaza*.

Da li svi ovi rezultati, koji su rijetkost na Univerzitetu u Sarajevu, a koje prije svih ni izbliza nema Ugo Vlasisavljević, mogu doći kao rezultat plagijatorizma?

Uz sve to, tužitelj je član velikog broja strukovnih i znanstvenih udruženja, između ostalih Znanstvenog savjeta (Beirat) Internacionalnog Hegelovog društva u Berlinu (13 članova iz cijelog svijeta), predsjednik je Filozofskog društva Theoria, član Hegelovog društva Hrvatske, predsjednik Udruženja za razvoj akademskih sloboda u BiH. Da li je sve to moguće na temelju "nečasnog" rada za koji ga kleveće tužena?

Da li su, kao gostujućeg profesora, tužitelja pozivali sa univerziteta u Beču, Grazu i Munsteru zato jer je "plagijator" i jer nije u stanju komunicirati na stranim jezicima? Da li je tužitelj tamo imao, možda, prevodioca ili svi na navedenim univerzitetima govore BHS jezik, pa mu nije ni trebalo da komunicira na stranim jezicima? Da li je i poziv iz Kine sa Zhejiang univerziteta, gdje je tužitelj trebao držati predavanja iz filozofije njemačkog idealizma, također došao zbog toga jer su njegovi akademski kvaliteti sumnjivi i jer ne govori strane jezike? Ne govore li ove činjenice same za sebe o bestidnosti klevetničkih navoda tužene? Naravno da govore.

Imajući u vidu činjenicu da Arnautović nigdje u sudskom spisu nije naveo niti jedan svoj rad na bilo kojem jeziku, ostaje nepobijena tvrdnja da ne zna strane jezike o čemu se zaključuje na temelju njegovih prijevoda sa barem dva strana jezika. No čak i da je predočio neki takav tekst to opet ne dokazuje da on zna te jezike nego da mu je možda netko tko zna preveo tekstove.

U cjelini gledajući, sve što tužena u svojim kategoričkim navodima klevete govori protiv tužitelja, kao što smo pokazali, vezano je sa jedne strane za konstrukcije, sa druge strane za neistinite tvrdnje, a sa treće strane za manipuliranje i iskrivljivanje činjenica. Navodi iz "knjige" tužene nedvosmisleno govore da je "autorica" svjesno nastojala oklevetati tužitelja sa ciljem njegove akademske i svake druge diskreditacije. Kategoričke tvrdnje koje izriče nastojeći manipulirati činjenicama sa ciljem njihovog iskrivljavanja, pored klevetničkih namjera, tužena koristi u cilju "zaboravljanja" predmeta tužbe - klevete.

Akademska diskreditacija svakako je najteži poraz za bilo kojeg znanstvenika. No svaki znanstvenik koji otuđuje nečije rečenice i pripisuje ih sebi zapravo i nije znanstvenik nego prevarant i plagijator. Tužena samo i isključivo dokazuje da je Arnautović plagijator. A biti plagijator samo po sebi znači apsolutnu diskreditaciju. Stoga, ne treba krasti tuđe rečenice da ne bismo bili diskreditirani.

Ona nastoji cijelu raspravu skrenuti na potpuno drugi pravac - autorska prava i prava autorstva na određena intelektualna i znanstvena djela! Da li će to Sud dozvoliti? Pored svega, tužena izmišlja kojekakve "obaveze" ove i one prirode, koje niti su postojale, niti danas postoje u bilo kojem obliku legislative u Bosni i Hercegovini.

Gledajući u cjelini, "knjiga" tužene samo dokazuje njene klevetničke namjere i pokazuje da one nisu motivirane samo osobnim, nego i političkim razlozima. Konačno, činjenica da neko ima potrebu pisati knjigu protiv nekoga, makar se radilo i o manipulaciji sudskim institucijama, sama za sebe govori o intelektualnom stanju u kojem se ta osoba nalazi. To, međutim, nije stvar sudske rasprave o kojoj se ovdje radi, nego druge vrste istraživanja, koje je očigledno o pojedinim osobama našeg "javnog života", nužno potrebno provesti.

Evo i na kraju svog sudskog spisa Arnautović pravi logičku pogrešku *Cum hoc, ergo propter hoc*. Dakle, nema zakona nema ni spominjanja plagijata. Postojali zakoni ili ne, plagijat je plagijat. Bile određene sankcije ili ne za plagijate, ukradene rečenice su i dalje ukradene i zovu se plagijati.

I naravno evo već na samom kraju spisa, Arnautović pravi *Ad hominem* argument vrijeđajući ličnost tužene.

IV DIO - TUŽBA I LOGIČKE POGREŠKE

A sada, na samom kraju, će uslijediti analiza sadržaja Tužbe Samira Arnautovića protiv Sanje Vlajsavljević u kojem se nalaze desetine neistina i logičkih neodrživosti. Pogledajmo prvo sadržaj tužbe.

ADVOKATI
GAVRANKAPETANOVIĆ BEKIR – KOLDŽO DAMIR – KUKIĆ EMIR
GAVRANKAPETANOVIĆ DŽEMILA

Transakcioni račun br. 1401010007943848
1374606004400730

Sberbank BH dd Sarajevo
Moja Banka dd Sarajevo

UIO br. 300109730007
ID br. 4300109730007

OPĆINSKI SUD

SARAJEVO

TUŽITELJ : SAMIR ARNAUTOVIĆ iz Sarajeva, Grbavička broj 117 zastupan po advokatima Gavrankapetanović-Koldžo-Kukić-Gavrankapetanović

TUŽENI: SANJA VLAISAVLJEVIĆ iz Sarajeva Hasana Sušića 19

R A D I : naknada štete zbog klevete

Vss 3.000,00 KM

T U Ž B A

Nadležnost suda zasnovana na odredbi člana 27 i 28 ZPP-a i Zakona o zaštiti od klevete.

Dana 01.08.2014.g. na portalu „ poskok.info „ tužena je objavila svoj autorski tekst pod naslovom „ SDP mašinerija plagira i nevladin sektor „ U ovom tekstu tužena je iznijela nekoliko neistina vezanih za tužitelja a koje se ogledaju u slijedećem. U trećem pasusu teksta je tužena navela slijedeće

„ Samir Arnautović je predsjednik udruge koja želi da zavede red kako u nevladinom sektoru tako i u akademskoj zajednici u „svojim djelima „ **ima brojne pasuse pokupljene od domaćih autora, ali i od svjetskih imena poput Heideggera i Rortyja.**“ Ovo je notorna neistina i ovakva rečenica za tužitelja znači da je kao profesor na Filozofskom fakultetu, i kao ugledni član akademske zajednice u BiH ali i van BiH plagijator. Obzirom da je ovaj portal dostupan svim građanima zemlje i inostranstva, te da ovaj portal najviše čitaju ljudi iz akademske zajednice a ne „ facebook „ čitatelji time je

Sarajevo, Šenoina broj 14/I
e-mail koldzod@bih.net.ba
Tel. 061/131-504 Fax. 033/207-205
www.akgk.ba

nanesena velika šteta ugledu tužitelja, ali je kod njega istovremeno izazvalo veliko uznemirenje i uticalo na njegov dalji rad i stvaranje.

DOKAZ: uvid u portal

U nastavku teksta je navedeno „ **Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio honorar. I on je nesretnik živio u iluziji da će ga SDP nametnuti kao rektora.....** „

U idućem pasusu je navedeno „ **Samir Arnautović je dobio novce od opštine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu** „

○

I ovi navodi su apsolutno netačni i zahtjevamo da u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti od klevete koji je ujedno zakonski osnov za podnošenje ove tužbe, tužena na kojoj je teret dokazivanja pruži sudu i tužitelju dokaz da je on sam sebi isplatio unaprijed honorar a pogotovo navod da je od opštine Centar Samir Arnautović dobio novac za „ širenje mržnje“. Ovakvi navodi na jednom portalu koji čitaju akademski građani , studenti i građani koji bi trebalo da definišu srž ovog društva za tužitelja predstavljaju nenadoknadivu štetu i uznemirenost. Nakon objavljivanja ovog teksta veliki broj poznanika i ljudi iz akademske zajedice je kontaktirao tužitelja da izrazi svoje nezadovoljstvo zbog njegovog „ širenja mržnje“ , „ uzimanja para „ i uopće namjere da kao ugledni profesor na Univerzitetu u Sarajevu i van BiH radi takve radnje. Dobar dio njih je izrazio svoj stav da sa takvim čovjekom i profesorom ne želi da ima kontakt i saradnju. Obzirom da tužitelj učestvuje u redovnom procesu nastave na fakultetu, ali i u trećem stepenu obrazovanja, to je imao velikih problema da svojim studentima objasni da on „ne širi mržu „ i da on kao profesor etike tu istu etiku ne krši u svom životu i da svojim primjerom i životom pokušava da odgoji veliki broj studenata za njihov budući život.

DOKAZ: kao gore, saslušanje tužitelja kao stranke te drugi dokazi

Sve ove radnje, silni razgovori, gubitak prijateljskih i poslovnih odnosa za tužitelja su prouzrokovali veliku uznemirenost, bol i patnju koju u ovom trenutku ne može ni opisati i koja se svaki dan nastavlja i produbljuje i pitanje je krajnje štete koju je prouzrokovala kod tuženog kako poslovno tako i u njegovom psihičkom stanju. Iz tog razloga tužitelj u ovom trenutku ne može precizno odrediti ni visinu štete i istu ćemo precizirati nakon nalaza vještaka medicinske struke

DOKAZ: vještačenje po vještaku neuropsihijatru sa liste vještaka

Obzirom na navedeno, te imajući u vidu gore navedene pravne osnove za ovu tužbu, to predlažemo da sud nakon provedenog postupka donese slijedeću

P R E S U D U

Tužena je dužna tužitelju na ime naknade štete isplatiti iznos od 3.000,00 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.08.2014.g. pa do isplate , te je dužna na portalu „ poskok.info“ objaviti demant i izvinjenje tužitelju za iznesene neistine, a u protivnom će tužitelj o trošku tužene objaviti ovu presudu u cjelosti u dnevnim novinama koje izlaze na teritoriji BiH i na istom portalu, te naknaditi mu troškove postupka, a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sarajevo 2014-08-12

Sastav tužbe	360,00 KM
17%PDV-a	61,20 KM
Taksa na tužbu	90,00 KM

SDP mašinerija plagira i nevladin sektor

SDP je po svemu posebna partija. Od poimanja građanske orijentacije do

naagrađivanja poslušnog kadra. Tolika je njihova strast za građanskom kulturom da njihov kandidat za bošnjačkog člana predsjedništva već sebe vidi kao reformatora političke scene, ali ništa manje i reformatora mozgova biračkog tijela. Pa tako neki dan hrabro veli kako će uskoro zasigurno biti samo jedan predsjednik BiH i to možda baš on. Nesretni kandidat baš kao i njegov šef stalno klikaju *ignore* na volju hrvatskog, ali ništa manje i srpskog naroda. Priča o jednom predsjedniku je ujedno i priča o unitarnoj BiH. A što i ne bi bila kada Lagumdžija i ne hajući nedavno izjavi kako nema šanse da će Hrvati ikada dobiti svoj treći entitet. On će se osobno pobrinuti za to. Glasačko tijelo jednog ili dva naroda potpuno je nebitno. I što bi i bilo kada SDP zna šta je i kako je najbolje za Čovjeka. Znajući to, počеше oni harati i NVO sektorom. Kažu sa ciljem otkrivanja svih anomalija u društvu. Specijalnost su im konkurenti u višim pozicijama u obrazovnom sektoru. Navalili su oni tako sa fantomkama na glavama preko svoje udruge URAS (Udruženje za razvoj akademskih sloboda) sjeći mačem svoje ljute konkurente.

Sanja Vlasisavljević | poskok.info

No zaboraviše u toj svojoj ofanzivi da akademske slobode nema u mafijaškim obračunima anonimusa. Akademske slobode se razvijaju akademskim jezikom, na uljudan način. Ne vrijeđajući ljude u njihovom dostojanstvu. Još manje zadirući u njihovu privatnost. Akademske slobode kako ih vide profesori Dubravko Lovrenović, Fahrudin Oručević i Samir Arnautović, sve poslušni esdepeovci, ne odnose se i na njih same. Ali se ipak odnose, htjeli to oni ili ne. Recimo kada pišu po svom esdepeovskom mediju, nekakvom ekranu.ba, o kolegama plagijatorima, zaborave se da je upravo Fahrudin Oručević proglašen plagijatorom na oficijelnoj i obavezujućoj internacionalnoj stranici koja obznanjuje intelektualne krađe:

http://ieeexplore.ieee.org/xpl/login.jsp?reload=true&tp=&arnumber=4588421&url=http%3A%2F%2Fieeexplore.ieee.org%2Fxppls%2Fabs_all.jsp%3Farnumber%3D4588421

Nije ovo jedini link na kojem uvaženi esdepeovac i predsjednik upravnog odbora URASA slovi kao plagijator. A nije on ni jedini. Samir Arnautović predsjednik udruge koja želi da zavede red kako u nevladinom sektoru tako i akademskoj zajednici u „svojim djelima“ ima brojne pasuse pokupljene od domaćih autora, ali i od svjetskih imena poput Heideggera i Rortyja. Ali, o tome neki drugi put. Možda o tome ne znaju članovi SDP-a. Možda o tome ne znaju ni u ministarstvu obrazovanja na čijem čelu je Oručević bio kao Lagumdžijin poslušnik, ali zna za to akademska javnost i izvan BiH.

A tek kada bismo samo počeli govoriti o bijelom hljebu čuvenih esdepeovaca koji su slasno grickali sa leđa građana kada su morali napustiti ministarske fotelje. Pa gdje bi tu bio kraj. URAS-ova omiljena tema je i nepotizam. Pa kako će nesretni svrgnuti ministar i neizabrani rektor Dubravko Lovrenović proklamirati borbu protiv nepotizma kada je upravo on kćerku zaposlio na svome fakultetu. Ili se u njihovom slučaju nikako ne radi o nepotizmu nego principijelnom izboru najboljih kandidata. I ne staje tu SDP mašinerija ukopana u bunkere ispod zemlje. Pišu oni o nekakvim pronevjerama novca na univerzitetu u Sarajevu, a šute o isplatama basnoslovnih honorara koje je nekadašnji prorektor Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio. I on je nesretnik živio u iluziji da će ga SDP nametnuti kao rektora, ali kada nisu svog Lovrenovića, pa kako će tek njega. Jeste da oni nemaju problem sa obrazom i kriterijima, ali granica je ipak morala negdje biti povučena.

No zato je županijski odbor SDP-a odlučio jurišati na nevladin sektor i preko njega zavoditi politički red i rez. Tako političari/NVO aktivisti/univerzitetski profesori i medijski anonimusi - sve u jednom – uzimajući donacije od vladinih institucija razvijaju slobodu govora na svom opskurnom portalu namijenjenom samo za tu svrhu. Tako je neki dan predsjednik udruge URAS, Samir Arnautović dobio novce od općine Centar za širenje mržnje jezika i stila ulice na esdepeovom piratskom portalu. I to upravo iz općine na čijem čelu je esdepeov načelnik. I nije njemu dosta jedna predsjednička fotelja. Nego je ni manje ni više predsjednik dvije nevladine udruge. Kako dvije? Lijepo dvije. U registru NVO organizacija, fino piše da je čovjek predsjednik udruge „Theoria“ i „URAS“. Jedna smještena u SDP, druga na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Ni jedna nije vidno označena, pa samo dobro upućeni znaju gdje se kriju masonske lože. Znaju i šifru: „za čovjeka“.

Jedna je za čistu i netaknutu filozofiju (recimo kada treba podržati ministra Suljagića), a druga za društvena pitanja. A kako izgleda kada bivši prorektor za međunarodne odnose progovori neki svoj nematrniji jezik? Evo ovako: http://videolectures.net/freedem08_arnautovic_ihpg/. Dakle, preznajovanje, maramica, sricanje, zamuckivanje i grčevito držanje papira u rukama. I nije ni tu kraj. Sada svoje dopisnike šalju i direktno u Akademiju znanosti BiH odakle ovi sijeku sve što im nije u skladu sa šifrom. Jeste da su sada oslabljeni jer im je konačno svrgnut predsjednik akademije Božidar Matić, ali pobrinuli su se oni da instaliraju dopisnog Dubravka Lovrenovića tamo kako bi počistio sve redove od nepodobnih spodoba. A o njegovim koracima uredno izvještava „oficir za bezbednost“ Samir Arnautović.

No esdepeova organizacija ne zastaje samo na međama Sarajeva. Objaviše na svom mediju kako dobivaju novu podružnicu u Tuzli. A na fotografijama koje mediji šire u novoj podružnici opet ista bratija: Oručević, Lovrenović i Arnautović. Eto tako se to radi u SDP-u. Sami sebe imenuju podružnicom u nekom drugom mjestu. To su dometi nove demokracije sa novim pristupima plagijatorstvu, slobodi govora i svim oblicima akademskih sloboda. I nije ovdje kraj, ali o tome drugom prigodom.

Sada slijedi analiza sadržaja tužbenog zahtjeva Samira Arnautovića.

Tužba je temeljena na: krivotvorenju, neistinama, generalizirajućim i paušalnim tvrdnjama, iznošenju emocionalnih stanja trećih osoba i logički je nekonzistentna. Tužba je podignuta sa ciljem nanošenja štete tuženoj, a ne sa ciljem umanjenja štete za tužitelja, ali ništa manje i sa ciljem zastrašivanja svih koji bi mogli kritički i javno govoriti o javnom angažmanu Samira Arnautovića.

1. KRIVOTVORENJE NAVODA IZ TEKSTA TUŽENE SANJE VLASISAVLJEVIĆ

Tužitelj očigledno nije ni vidio originalni tekst tužene u trenutku pisanja tužbe. Zašto ovo tvrdim? Zato što su sva tri navoda zbog kojih tužitelj pokreće sudski spor zapravo krivotvorena, a ne citirana. Ako „citat“ znači „izreka ili komad teksta doslovno prenesen iz drugog spisa“ (Klaić, '81. str 229.) onda ćemo lako provjeriti da li je tužitelj citirao ili krivotvorio.

PRVI CITAT

„Samir Arnautović je predsjednik udruge koja želi da zavede red kako u nevladinom sektoru tako i u akademskoj zajednici u „svojim djelima“ ima brojne pasuse pokupljene od domaćih autora, ali i od svjetskih imena poput Heideggera i Rortyja.“

Umjesto:

„Samir Arnautović predsjednik udruge koja želi da zavede red kako u nevladinom sektoru tako i akademskoj zajednici u „svojim djelima“ ima brojne pasuse pokupljene od domaćih autora, ali i svjetskih imena poput Heideggera i Rortyja.“

DRUGI CITAT

„Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio honorar.“

Umjesto

„Pišu oni o nekakvim pronevjerama novca na univerzitetu u Sarajevu, a štete o isplatama basnoslovnih honorara koje je nekadašnji prorektor Samir Arnautović sam sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio.“

TREĆI CITAT

„Samir Arnautović je dobio novce od opštine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu.“

Umjesto

„Tako je neki dan predsjednik udruge URAS, Samir Arnautović dobio novce od opštine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu.“

Smatram nedopustivim krivotvorenje mojih rečenica kako bi se sudu predstavile u svjetlu koje izražava tvrdnju, a ne stav. Tužba je zasnovana na tri istrgnute, premetnute i nedovršene rečenice. Bolje reći na istrgnutim citatima, a ti citati nisu istrgnuti samo u smislu date cjelovite rečenice od slova do slova nego ni prva, niti druga, niti treća nisu originalne nego su ispremetane.

2. LAŽNI NAVODI

- a) „da on kao profesor etike tu istu etiku ne krši u svom životu i da svojim primjerom i životom pokušava da odgoji veliki broj studenata za budući život“

Ova tvrdnja je neistinita jer tužitelj nije profesor etike i nema odobrenje Naučno nastavnog vijeća Filozofskog fakulteta u Sarajevu na kojem je zaposlen i Senata da predaje taj predmet, a ako i jeste negdje predavao onda je prekršio pravila i Zakon o visokom obrazovanju.

Evo jedne analogije ovim povodom. Ako tvrdi da etiku svojim primjerom i životom pokazuje studentima, onda s obzirom da predaje i romantizam, slijedi da je romantičar i da nema poroke. Sada slijedi dokaz da Arnautović nikada nije imenovan za profesora etike.

Sanja Vlajsavljević
Hasana Sušića 19
71 000 Sarajevo

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNIVERZITET U SARAJEVU
FILOZOFSKI FAKULTET
BROJ: 03-04/1187
Datum: 10. 9. 14

Dekan, prof. dr. Salih Fočo,
Sekretar, gospođa Azra Kreso
Filozofski fakultet
Franje Račkog1

10. septembar, 2014.

Predmet: Molba za dostavljanje odluke o izboru profesora Samira Arnautovića za naučnu oblast Etika ili nekog drugog relevantnog dokumenta kojim se potvrđuje da dotični profesor ima kompetencije iz ove naučne oblasti i/ili da mu se odobrava da poučava predmet Etika.

Uvaženi dekane Fočo,

Uvažena gospođo Kreso,

Obraćam vam se kao građanka koja je dana 2.9.2014. godine primila tužbu Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 451097 14P u ime vašeg kolege, redovnog profesora Samira Arnautovića sa Filozofskog fakulteta. U tužbi koju je protiv mene podigao profesor Arnautović kao jedan od glavnih argumenata se navodi njegova uzorita moralnost, a što se potkrepljuje činjenicom da je on profesor etike. Budući da sumnjam u istinitost te činjenice ovim putem želim da je provjerim i sve uz to vezane podatke dostavim Sudu.

Shodno *Zakonu o slobodi pristupu informacijama u Bosni i Hercegovini* ljubazno vas molim da mi dostavite eventualnu odluku o izboru profesora Samira Arnautovića za naučnu oblast ili predmet Etika ili neki drugi relevantan dokument kojim se potvrđuje da ovaj profesor ima validno potvrđene kompetencije iz ove naučne oblasti i/ili da mu se izvjesnim pravno valjanim aktom nekada odobrilo da poučava predmet Etika bilo na Filozofskom fakultetu bilo na nekoj drugoj instituciji Sarajevskog univerziteta.

Unaprijed zahvaljujem za vaš trud i razumijevanje,

Srdačan pozdrav,

Sanja Vlajsavljević

UNIVERZITET U SARAJEVU
FILOZOFSKI FAKULTET U SARAJEVU
Broj: 01-14/652
Sarajevo, 2. 10. 2014. godine

SANJA VLASAVLJEVIĆ
Hasana Sušića 19
71 000 SARAJEVO

PREDMET: Podaci traženi po Zakonu o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini – *dostavljaju se*

U vezi Vašeg zahtjeva iz septembra 2014. godine obavještavamo Vas o slijedećem:

Na osnovu Odluke o saglasnosti na izbor Univerziteta u Sarajevu, broj: 01-I-165/07 od 7. 2. 2007. godine i Odluke Nastavno-naučnog vijeća Fakulteta, broj: 02-01/15 od 5. 3. 2007. godine, dr. Samir Arnautović izabran je u zvanje *redovni profesor* za predmete *Historija filozofije III* i *Historija filozofije IV* na Odsjeku za filozofiju i sociologiju Fakulteta.

Na osnovu Zakona o visokom obrazovanju i Odluke Nastavno-naučnog vijeća Fakulteta, broj: 02-01/113 od 23. 3. 2012. godine, uz prethodnu saglasnost Senata Univerziteta u sarajevu broj: 01-38-662712 od 29. 2. 2012. godine izvršena je ekvivalencij izvršenog izbora na predmete:

- *Historija filozofije III* FIL FIS 301; FIL FIS 306; FIL FIL 301; FIL FIL 306
- *Historija filozofije IV* FIL FIS 401; FIL FIS 405; FIL FIL 401; FIL FIL 405
- *IP: Hermeneutika filma* FIL FIL 504
- *IP: Filozofija 19. i 20. stoljeća* FIL FIL 508
- *IP: Transcendentalna filozofija* FIL FIL 408
- *IP: Tradicija metafizike i kritika metafizičkog mišljenja* FIL FIL 413
- *Njemačka književnost i filozofija u romantizmu* FIL GER 573
- *Uvod u filozofiju I* FIL FIS 101; FIL FIL 101
- *Uvod u filozofiju II* FIL FIS 107; FIL FIL 107.

S poštovanjem

SEKRETAR FAKULTETA

Azra Kreso

Ovo je tekst koji je mnogo prije sudskog spora objavljen i u kojem se navodi da je Arnautović "nezakonito angažovan" za predmet Etika. Tekst je objavljen još 2012. U dnevnoj novinici Oslobođenje.

7/25/2014

Nezakonit angažman profesora | SARAJEVO | Oslobođenje | Bosanskohercegovačke nezavisne novine - vijesti iz BiH, osvrti, mišljenja

OSLOBODENJE

BOSANSKOHERCEGOVAČKE
NEZAVISNE NOVINE

PRIJAVA

VIJESTI

SPORT

CRNA HRONIKA

EKONOMIJA

SHOWTIME

LIFESTYLE

DAILY NEWS

PETAK, 25.07.2014.

FOKUS

Dom naroda PSBIH usvojio rebalans budžeta, sedam miliona KM za stanovništvo ugroženo poplavama

Smijenjen Ramiz Džaferović

Podignuta optužnica protiv tri osobe za ratne zločine u Prijedoru

U izraelskom napadu na Gazu stradali radnici UN-a, broj poginulih premašio 800

VIJESTI | SARAJEVO

13.11.2012. | PISE Jelena MILANOVIĆ

Nezakonit angažman profesora

Dvojica profesora Fakulteta za kriminalistiku, kriminologiju i sigurnosne studije UNSA Muslija Muhović i Nusret Agić, kako je Oslobođenje već pisalo, dobili su na kućnu adresu otkaze ugovora o radu tokom godišnjih odmora, pod pretpostavkom da su tokom tajnog glasanja podržali prof. Nedžada Korajlića u izboru za dekana ove visokoškolske ustanove.

43

Lika

0

Tweet

O tome kako ih Fakultet nije mogao poslati u penziju sud će reći svoje, no nakon toga uslijedio je nezakonit angažman drugih profesora na predmetima koje su držali Muhović i Agić. To je i utvrđeno inspeksijskim pregledom, nakon kojeg je v.d. dekan FKN-a Ramo Masleša kažnjen sa dvije hiljade, a Fakultet sa 15 hiljada maraka.

No, kao drugostepeni organ, Ministarstvo nauke, obrazovanja i mladih KS-a poništilo je rješenje prosvjetnog inspektora, a da sam spis ministar Fahrudin Oručević nikad nije ni zatražio ni vidio.

Međutim, u inspeksijskom nalazu utvrđeno je kako su doc. dr. Suad Kurtćehajić i prof. dr. Samir Arnautović nezakonito angažovani, prvi na predmetu koji je držao prof. Agić državno društveno uređenje, a drugi na predmetu etika, koji je predavao prof. Muhović.

Kako saznajemo, tokom inspeksijskog pregleda zatražen je i iskaz dekana fakulteta sa kojih Kurtćehajić i Arnautović dolaze. Tako je prvi čovjek Političkih nauka Šaćir Filandra povukao saglasnost za docenta, dok je prof. Komšić poslao dopis u kojem navodi kako Arnautović ispunjava sve uslove i da nije opterećen nastavom na svom matičnom fakultetu. Daljim provjerama utvrđeno je da uprava FKN-a nije uspjela osigurati normalno odvijanje nastavnog procesa, a pojedini studenti su već najavili i tužbe Fakultetu jer termina za polaganje etike nije bilo na dva ispitna roka, zbog čega nisu u mogućnosti diplomirati.

VIJESTI

U dane Ramazanskog bajrama pojačan prevoz na linijama prema Barama i Vlakovu

25.07.2014.

Svečana sjednica Općinskog vijeća Ilidže: Borci Četvrte viteške brigade su odbranili BiH

25.07.2014.

Na otvorenom bazenu RVI Ilidže: Zbog lošeg vremena malo kupaca

24.07.2014.

Vatrić o Centrotransu: Gras ne može ulaziti u utakmicu sa nelegalnim prijevoznikom

24.07.2014.

Aktivnosti KJKP Toplane: U toku zamjena toplovođa

24.07.2014.

Vehidova pisma: Prelog je bio rođeni Sarajlija

23.07.2014.

Nakon što su angažovali općinsku Civilnu zaštitu na košenju trave: Preduzeće Park poslalo inspekciju Općini Novi Grad

23.07.2014.

Požar u ulici Branilaca Sarajeva: Dvije osobe evakuisane

23.07.2014.

Historijski trenutak: Gradsko vijeće se sastalo u obnovljenoj Vijećnici

23.07.2014.

Centrotrans uvodi još jednu liniju: Od Vijećnice do Hrasnice bez presjedanja

23.07.2014.

OSLOBODENJE

OSLOBODENJE

Evo čak da povjerujemo tužitelju da negdje predaje etiku, on onda krši zakon jer kao neimenovan predaje etiku. Dakle, tužitelj zapravo obmanjuje sud da je profesor etike.

- b) „na tuženoj teret dokazivanja na sudu“ prema ili u „skladu sa odredbama Zakona o zaštiti od klevete koja je ujedno i zakonski osnov za podnošenje ove tužbe“.

Ovo je sasvim netočna tvrdnja. Niti u jednom članu navedenog Zakona od 1.-17. točke nije navedeno da je teret dokazivanja na tuženoj. Ispravno bi bilo, a prema članu 15. „U odnosu na pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona kojim su uređeni obligacioni odnosi, zakona o parničnom postupku“ (Službene novine FBiH, br. 42/98 i 3/99) i zakona kojim je uređen izvršni postupak u FBiH“ (prečišćeni tekst Zakona o zaštiti od klevete FBiH, 2003. i 2005., Službene novine). Kako je riječ o parničnom postupku i kako je navedeno u članu 15. Zakona o zaštiti od klevete pozivam se na član 123. Zakona o parničnom postupku i dokazujem da Arnautović u tužbi navodi neistinu:

„VI DOKAZI I IZVOĐENJE DOKAZA - Opće odredbe - Član 123.

1. Svaka strana dužna je dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev
2. Sud će slobodnom ocjenom dokaza utvrditi činjenice na osnovu kojih će donijeti odluku“

3. GENERALIZACIJE

- ...“nenadoknadiva šteta i uznemirenost, veliki broj poznanika i ljudi iz akademske zajednice, dobar dio njih; sve ove radnje; silni razgovori; gubitak prijateljskih i poslovnih odnosa za tužitelja su prouzrokovali veliku uznemirenost, bol i patnju koja se u ovom trenutku ne može opisati i koja se svaki dan nastavlja; pitanje je krajnje štete koja je prouzrokovana kod tuženog...”

Ovi stavovi su neprecizni i generalizirajući jer se u tužbi ne navodi niti jedan jedini dokaz koji potkrepljuje tužbene navode. Stavovi su paušalni, bez reda i logičkog smisla poredani.

Postavlja se pitanje koja i kolika je šteta nanescena tužitelju. Kako se ogleda i šta znači „veliko uznemirenje“? Koja je jedinica mjere za „veliko“ uznemirenje“? Na koji način je sporni citat utjecao na njegov dalji rad i stvaranje? Možda pozitivno? Možda je konačno počeo pisati a ne prepisivati? Da li je tužitelj barem jedan dan bio na bolovanju zbog „nenadoknadv štete“? Ako nije i ako je sve poslove redovno obavljao, držao nastavne sate i bio društveno angažiran onda nisu tačni kasniji navodi da je ostao bez poslova i kontakata.

- „sve ove radnje“

Na koje „sve radnje“ tužitelj misli jer niti jednu ne navodi? Ili možda tužitelj misli na one koje je tužena obavljala ili poneki član akademske zajednice?

- „silni razgovori“

Koji? S kim? O čemu? Što označava riječ „silni“, vrstu ili broj? O kojoj vrsti boli je riječ koja je uzročena “ovim radnjama, silnim razgovorima, gubitkom prijateljskih i poslovnih odnosa“? Čime od navedenog? Ako tužitelj navodi „kontaktiranje

poznanika“ kako je onda zbog kontakata sa poznanicima izgubio prijatelje? Da li su poznanici utjecali na prijatelje? Ili su poznanici i prijatelji ista kategorija? A znamo svi nisu niti mogu biti ista kategorija.

- „navodi sa portala predstavljaju nenadoknadivu štetu i uznemirenost“

Ako je šteta nenadoknadiva, onda zahtjev za naknadom štete nema nikakav smisao. O kojoj vrsti nenadoknadive štete je riječ? Gubitku života? Pamćenja? Ekstremiteta? Kako i na koji način se ta šteta od 1.8.2014. do 14.8.2014. godine manifestirala? Što znači uznemirenost? Nelagodu? Tremu? Treptaj? Radost?

- „veliki broj poznanika i ljudi iz akademske zajednice je kontaktiralo tužitelja da izrazi svoje nezadovoljstvo zbog kvalifikacije iz teksta“ (širenje mržnje, uzimanje para, opće namjere da radi takve radnje)

Kontaktirati znači „dotaći se, općiti, biti u dodiru, doći u doticaj s nekim javiti se“ (Klaić, str. 729) Dakle kontakti nisu nikakav oblik dubinskih dijaloških analiza nego tek površni doticaj sa nekim. Nebitan. Nije navedeno ni jedno jedino ime navodnih lica bilo iz akademske ili bilo koje druge zajednice. Postavlja se pitanje koji je to broj ljudi dovoljno jak kao potkrepa da bi učvrstili stavove „veliki broj poznanika“ i „dobar dio njih“. Da li su „poznanici,“ kategorija koja je relevantna za posljedicu „uznemirenost“ ili „nenadoknadivu štetu“? Poznanici su osobe koje poznajemo a koje nam nisu prijatelji, koji nisu bliske osobe. Inače, nezadovoljstvo je psihologijski pojam koji znači „skupni naziv za veoma različite emocionalne doživljaje koji mogu da variraju po intenzitetu...u kvalitativnom smislu obuhvata čitav spektar raznovrsnih emocija kao što su gađenje, tuga, ljubomora, osjećanje krivice, strah, strepnja...“ (Ž. Trebješanin, Rečnik psihologije, Beograd, str. 302.). Ako navodi da su ga „kontaktirali ljudi iz akademske zajednice“ kako onda zaključuje na kraju tužbe da je ostao bez „poslovnih odnosa“? Koji poslovni odnosi su izgubljeni? Zbog čega i kada? U kakvoj su direktnoj vezi ti „gubici“ sa sadržajem spornog teksta tužene? Da li je možda ostao bez posla na mjestu univerzitetskog profesora? Bez društvenog angažmana u svojoj udruzi URAS? Bez svog portala Ekran.ba? Bez svog doktorskog studija? Bez svoje udruge Theoria? Na Pedagoškoj akademiji? Na odsjeku za Njemački jezik? Na nekom drugom fakultetu? Negdje?

- „dobar dio njih izrazio stav da ne želi kontakt i suradnju“

Što znači riječ „dobar“, kvantitativ ili kvalitativ? Sintagma „ne želi“ ne izražava rezolutnu tvrdnju poput „odbija“, pa se postavlja pitanje kakve veze nečije želje imaju sa nenadoknadivom štetom za tužitelja. Treba napomenuti da je Arnautović kao svjedoka pozvao bivšeg rektora Fauka Čakloviću koji je na sudu rekao sve suprotno od Arnautovićevih navoda u tužbi.

Punomoćnik tužitelja postavlja pitanja svjedoku

P. Ja bih vas zamolio da kažete, šta ste vi radili zadnje dvije, tri godine radili na Univerzitetu?

O. Ja sam bio rektor od 2006. do 2012. godine

P. Da li ste u tom periodu saradivali sa tužiteljem

O. U periodu kada sam bio rektor Univerziteta gđin. Arnautović je bio jedan od mojih prvih saradnika odnosno prorektor za međunarodnu saradnju

P. Obzirom da je to bilo do 2012. godine, da li ste poslije 2012. godine imali i dalje kontakta sa gđin. Arnautovićem

O. I nakon obavljanja službenih funkcija mi smo nastavili saradnju kao članovi akademske zajednice

P. U ovom periodu 2006-2012 da li je postojala mogućnost pravna, teoretska, kako god, da gđin. Arnautović vrši neke isplate sam sebi

O. Ne

P. Da li je kod nekih legalnih isplata, onij što se moglo isplaćivati, postojala mogućnost da se vrši isplata unaprijed

O. Ne

P. Da li vam je poznato na kojim predmetima gđin. Arnautović predaje

O. Da, poznato mi je, na Filozofskom fakultetu predmet Filozofija

P. da li ste gđin. Arnautovića sretali u ljeto 2014. godine, da li ste imali kontakta sa njim

O. Već sam rekao da smo se mi često sastajali

P. da li ste u tom periodu primjetili promjenu ponašanja kod gđin. Arnautovića

O. U tom vrijeme u avgustu 2014. godine gđin. Arnautović mi je izgledao potišten iz razloga što su se pojavili neki natpisi u elektronskim medijima, koji su govorili o nečemu što ne pripada njegovom moralnom liku i osobi koja je univerzitetski nastavnik

P. Možete li nam objasniti o kakvim tekstovima se radilo

sud postavlja pitanje svjedoku

P. Da li je u vrijeme kada ste vi bili rektor bilo ikakvih pritužbi na rad bilo kojeg vašeg saradnika pa tako i danas prisutnog tužitelja na ovom ročištu

O. Ne, naprotiv bilo je pohvala

P. Kako ste vi kao rektorat mjerili vrijednosti svakog vašeg saradnika i koje su određivale promociju na određenu funkciju, obzirom da ste već odgovorili da ste osoba koja nije podlijezala nikakvim političkim pritiscima

O. Inače sve ono što mi radimo u akademskoj zajednici je veoma mjerljivo, zato što sve ono što uradimo je argumetirano. Ne želim da govorim ono što je gđin. Arnautović radio na svom fakultetu, ali želim da kažem ono što je radio u vrijeme moga rektorskog mandata. Uradio je toliko da se slobodno može reći da je to jedan od najuspješnijih perioda međunarodne saradnje u Sarajevu. Dakle, realizirao je veliki broj projekata domaće i međunarodne provincije, direktno ili indirektno je uticao na promociju Sarajevskog univerziteta na domaćoj i internacionalnoj razini, ugovora o međuuniverzitetskoj saradnji, učešća u međunarodnim naučnim simpozijima, učešća kao urednik i korednik u publikacijama koje je objavljivao sarajevski univerzitet, preko sigurno 30 publikacija je objavio univerzitet, što u historiji univerziteta nije objavljeno

P. Rekli ste da su odnosi sa gđin. Arnautovićem i nakon isteka vašeg mandata i njegovog i vašeg i dalje u sferi prijateljskih, da li to znači da i dalje imate zajedničke neke profesionalne angažmane koji bi mogli uticati na bolje promicanje akademske zajednice u lokalnom i drugom smislu

O. Moj odnos je prema svima otvoren i ja sa svima komuniciram tako da se može reći da postoji jedna ili dvije osobe sa kojima ja ne komuniciram na profesionalnoj i privatnoj osnovi. Sa prof. Arnautovićem i drugima susret je u jednom prijateljskom akademskom, vezano za izgradnju kupa univrziteta u Sarajevu, zato što smo u našem mandatu obezbjedili jedan od najkapitalnijih projekata a to je izgradnja Univerzitetske biblioteke u kampusu. To je jedan od najvećih projekata u ovome stoljeću.

- „imao veliki problem da svojim studentima objasni da kao profesor etike ne 'širi mržnju“

Tužitelj sasvim paušalno navodi da je imao problema sa svojim studentima da im objasni da on ne širi mržnju i ne krši etiku u svom životu. Arnautović čak ne navodi ime bilo kojeg studenta sa kojim je vodio razgovor o spornom tekstu. Ali osim paušalnog spominjanja studenata, ovdje treba istaći jedan bitan podatak koji Arnautovićev stav dovodi u pitanje. Naime 1.8.2014. godine je tekst objavljen. Arnautović je podigao tužbu 14.8.2014. godine. 1.8.2014. godine je zvanično počeo godišnji odmor na Filozofskom fakultetu, fakultet je bio zaključan a nikakav nastavni proces nije bio niti je mogao biti u tom periodu. Dakle, ako je i imao neke kontakte sa studentima to su privatni, a ne akademski kontakti i ne spadaju u kategoriju odnosa profesor - student - nastavni proces. No, postavlja se i pitanje koju vrstu problema je tužitelj imao dok je objašnjavao studentima? Kakve veze ima problem u objašnjavanju (koji je personalno obilježje) sa nenadoknadivom štetom zbog spornog teksta? Tužiteljev navod je izražen u obliku logičke pogreške koja vodi *solecizmu* jer je nejasno da li je tužitelj imao problem dok je objašnjavao, dakle da bi uspio objasniti ili sa studentima nakon što je objasnio.

- „ovo je notorna neistina“

Ako tužitelj tvrdi da je ono što je tužena napisala "notorna neistina", onda je neistina da je on plagijator jer neistina ne može biti istina. A ako je neistina ono što je napisao tužitelj onda je neistina da on nije plagijator. A ako je neistina da on nije plagijator, onda je istina da on jeste plagijator. U logici je ovakvo zaključivanje poznat kao *paradoks lažljivca*.

I konačno, tužba je podignuta, ne sa ciljem ublažavanja štete za tužitelja, nego sa ciljem nanošenja psihičke, financijske i profesionalne štete tuženoj.

Sadržajem tužbe zanemarene su odredbe člana 7. Zakona o zaštiti od klevete FBiH koji objašnjava kada ne postoji odgovornost za klevetu:

a. „ako je izražavanjem izneseno mišljenje ili ako je to izražavanje u suštini istinito, a netačno samo u nebitnim elementima“

U spornom tekstu tužene je izneseno isključivo mišljenje o ulozi NVO URAS u civilnom društvu i političkom okruženju. Ne nikako osobne tvrdnje o Samiru Arnautoviću. Mišljenje je izneseno kao općeniti stav, a na uz pozivanje na: određeni tekst tužitelja, određeni projekt i honorare u vezi s tim, određene izolirane sadržaje sa URASovog portala Ekran.ba

c. „ako je iznošenje odnosno prenošenje izražavanja bilo razumno“

Izražavanje u spornom tekstu je očito bilo razumno jer u protivnom tekst nitko ne bi objavio u svom mediju.

Kako Zakon o zaštiti od klevete FBiH prije svega ili u najvećoj mjeri obezbjeđuje „princip slobode izražavanja“ (član 3.) smatram da je tekstom poštivan temeljni princip ovog zakona te da ni na koji način nije mogla nastati šteta fizičkom licu.

Tekst nije posvećen fizičkom licu nego udruzi URAS i vezi te udruge sa političkom partijom SDP kao i analizi njihovog javnog djelovanja sa ciljem ukazivanja na propuste koji štete civilnom društvu u cjelini. Stoga, tekst ni na koji način ne izražava sud tužene o tužitelju, nego njene stavove o udruzi URAS čiji je on predsjednik.

V DIO - MEDIJSKI LINČ

Konačno pogledajmo kako je izgledao „medijski linč“ tijekom sudskog procesa na Samira Arnautovića?

I

POSKOK.INFO (03.02.2015.)

5/13/2015

KAD TE DRŽAVI TUŽAKA ARANAUTOVIĆ : Filozof teške riječi, i mehke duše... – Poskok.info

Published On: Tue, Feb 3rd, 2015

[Aktualno](#) |

KAD TE DRŽAVI TUŽAKA ARANAUTOVIĆ : Filozof teške riječi, i mehke duše...

Dana 1. kolovoza 2014. na portalu Poskok.info Sanja Vlajsavljević je objavila tekst „SDP mašinerija plagira i nevladin sektor“ u kojem je profesora Samira Arnautovića, bivšeg prorektora Sarajevskog univerziteta, prozvala zbog „govora mržnje“, korupcije i plagijarizma. Svoj tekst je napisala s uvjerenjem da o svim tim navodima ima i više nego dovoljno dokaza. Umjesto da odgovori na javnu kritiku koja mu je upućena, profesor filozofije Samir Arnautović je pokrenuo optužnicu zbog klevete, očito uvjeren da će putem sudskog pritiska i svojih stranačkih veza izbjeći odgovornost da pred očima javnosti položi račun za ono što je prozvan.

Sudski proces već traje gotovo pola godine, od uručjenja Arnautovićeve tužbe dva tjedna nakon objavljivanja spomenutog teksta. Danas 3. veljače u Općinskom sudu u Sarajevu zakazano je glavno ročište na kojem će biti i nalaz vještaka neuropsihijatra u kojem se tvrdi da je bivši prorektor imao „duševne bolove“ zbog Vlajsavljevićinog teksta koji je djelovao kao „traumatični agens“!

Ne prisustvujemo li pokušaju, namjernom ili nenamjernom, sudsko-psihijatrijske denuncijacije medija i prava na javnu kritiku? Zar ćemo previdjeti da je temelj uspješne demokracije „deliberativna demokracija“, a to znači društveno-politički poredak u kojem se o svim pitanjima javno raspravlja i vijeća, pri čemu nikome ne smije biti oduzeto pravo na kritiku, a niti iko može biti pošteđen od kritike? Nadamo se da ovaj sudski proces neće sutra služiti kao opomena i tužno podsjećanje na izgubljene vrijednosti prava na javnu kritiku!

Podsjećamo da Tužena već pune dva desetljeća obnaša funkciju direktorice međunarodno priznatog i kod nas jako cijenjenog Centra za kulturu dijaloga, da je objavila 18 autorskih knjiga, zbornika i priručnika, godinama uređivala i vodila popularne televizijske emisije posvećene njegovanju kulture dijaloga, te objavila nekoliko stotina kolumni u gotovo svim značajnijim dnevnim listovima i magazina u našoj zemlji.

Među brojnim nagradama koje je dobila za svoj višegodišnji uspješan rad treba istaknuti priznanja UNICEF-a i OSCE-a, te zahvalnicu Helsinškog komiteta za promoviranje i zaštitu ljudskih prava u BiH.

Napominjemo da je ročište otvoreno za javnost i da su svoj interes da mu prisustvuju već izrazile neke utjecajne medijske kuće, kao i predstavnici Ureda ombudsmana BiH, Udruge BH novinari, Udruženja novinara RS i neki drugi.

<http://poskok.info/wp/?p=130908>

<http://poskok.info/wp/?p=130908>

VEČERNJI LIST (05.02.2015.)

PORTAL WORLD NEWS (03.02.2015.)

Odgođena glavna rasprava

SARAJEVO - Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlasisavljević podnio bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović, odgođena je danas na njegov zahtjev. Arnautović je...

http://article.wn.com/view/2015/02/03/Odgođena_glavna_rasprava/

PORTAL VAZDAN.COM (03.02.2015.)

Odgođena glavna rasprava

NEZAVISNE f t više ★ SARAJEVO - Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlasisavljević podnio bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović, odgođena je danas na njegov zahtjev. prije 2 dan.

✓ Like f Share t Tweet **PROČITAJ - NEZAVISNE**

<http://vazdan.com/vijest/odgođena-glavna-rasprava/1027026/1>

HRVATSKI MEDIJSKI SERVIS (04.02.2015.)

Nakon prilaganja dokaza o plagiranju prof. Arnautović zatražio odgodu rasprave

Objavljeno 04.02. - 12:16

Sanja Vlasisavljević s odvjetnikom Ahmedom Žilićem

Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlasisavljević podnio bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović, odgođena je danas na njegov zahtjev.

Arnautović je Vlasisavljevićevu za klevetu tužio 14. kolovoza prošle godine zbog njenog teksta "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor", objavljenog 1. kolovoza prošle godine. Zbog navoda, prema kojima je Arnautović plagirao magistarski i doktorski rad, da se koristi govorom mržnje i da je bez pravdanja uzimao honorare, tužio je Vlasisavljevićevu i od nje traži 3.000 KM za nadokandu štete za pretrpljene duševne boli. Arnautović je odgodu rasprave zatražio tvrdeći da je pozlilo jednom njegovom odvjetniku, pišu Nezavisne novine.

Ahmet Žilić, odvjetnik Vlasisavljevićeve, ocijenio je ovo odugovlačenjem postupka primijetivši da u odvjetničkom uredu koja zastupa Arnautovića ima još troje odvjetnika. Žilić je jučer sudu uložio sedam priloga dokaza o, kako tvrdi, plagijatima Arnautovića, inače profesora na Filozofskom fakultetu.

Vlasisavljevićeva je naglasila da Arnautović prije podnošenja tužbe za klevetu, iako to nalaže Zakon o zaštiti od klevete, nikad nije tražio da ona objavi demanti na "sporni" tekst, niti je to tražio od portala Poskok. info, koji je njen tekst objavio. Izjavila je i da je svoj "sporni" tekst napisala s uvjerenjem da o svim navodima ima i više nego dovoljno dokaza.

"Umjesto da odgovori na javnu kritiku, profesor filozofije Samir Arnautović je pokrenuo optužnicu zbog klevete očito uvjeren da će putem sudskog pritiska i svojih stranačkih veza izbjeći odgovornost da pred očima javnosti položi račun za ono za što je prozvan", kazala je Vlasisavljevićeva, upitavši je li sudski postupak protiv nje "pokušaj sudsko-psihijatrijske denuncijacije medija i prava na javnu kritiku".

Glavna rasprava odgođena je za 5. ožujak kada bi trebalo biti predočen nalaz vještaka neuropsihijatra o duševnoj boli za koju Arnautović tvrdi da je pretrpio zbog spornog teksta. Arnautović je odbio biti fotografiran u sudnici, a poslije nije želio ni s novinarima komunicirati.

Interes za praćenje glavne rasprave pokazali su i Ured ombudsmana za ljudska prava BiH i Udruženje "BH novinari", čiji su predstavnici bili u sudnici Općinskog suda u Sarajevu. /HMS/

<http://hms.ba/nakon-prilaganja-dokaza-o-plagiranju-prof-arnautovic-zatražio-odgodu-rasprave/>

PORTAL netkafa.net (03.02.2015.)

Odgođena glavna rasprava

Autor: **Nezavisne novine** | Kategorija: **Bosna i Hercegovina**

SARAJEVO – Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlasisavljević podnio bivši

Novi test inteligencije

Koliki je tvoj stepen inteligencije Testiraj se i

SARAJEVO – Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlasisavljević podnio bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović, odgođena je danas na njegov zahtjev. Arnautović je Vlasisavljeviću za klevetu tužio 14. augusta prošle godine zbog njenog teksta "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor", objavljenog 1. augusta prošle godine. Zbog navoda, prema kojima je Arnautović plagirao magistarski i doktorski rad, da se koristi govorom mržnje i da je bez pravedanjanja uzimao honorare, tužio je Vlasisavljeviću i od nje traži 3.000 KM za nadoknadu štete za pretrpljene duševne boli. Aranautović je odgodu rasprave zatražio tvrdeći da je pozlilo jednom njegovom advokatu. Ahmet Žilić, advokat Vlasisavljevićeve, ocijenio je ovo odugovlačenjem postupka primijetivši da u advokatskoj kancelariji koja zastupa Arnautovića ima još troje advokata. Žilić je juče sudu ...

<http://www.netkafa.net/2015/02/03/1611507/odgodena-glavna-rasprava>

DNEVNI AVAZ (04.02.2015.)

Odgođeno ročište

Vlasisavljević: Tužba zbog klevete

Dokazi o plagijatima

▶ Glavno ročište u Općinskom sudu u Sarajevu, u slučaju Sanje Vlasisavljević koju je Samir Arnautović tužio zbog klevete, odgođeno je za 5. mart. Postupajući sudija Pavle Crnogorac ročište je odgodio na zahtjev tužioca Arnautovića, a zbog neprisustvovanja njegovog branioca. Ahmed Žilić, advokat Sanje Vlasisavljević, dostavio je sedam dokaza o plagijatima tužioca Arnautovića, , nakon čega je Sud konstatirao da će sve navedene dokaze dostaviti advokatima tužioca radi očitovanja. **A. Nu.**

POSKOK.INFO (04.02.2015.)

Published On: Wed, Feb 4th, 2015

Aktualno |

ARNAUTOVIĆ SE POVLAČI: Procurila priča o njegovim plagijatima, odgođena glavna rasprava

SARAJEVO – Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlaisavljević podnio bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović, odgođena je danas na njegov zahtjev.

Arnautović je Vlaisavljevićevu za klevetu tužio 14. kolovoza prošle godine zbog njenog teksta "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor", objavljenog 1. augusta prošle

godine. Zbog navoda, prema kojima je Arnautović plagirao magistarski i doktorski rad, da se koristi govorom mržnje i da je bez pravednosti uzimao honorare, tužio je Vlaisavljevićevu i od nje traži 3.000 KM za nadoknadu štete za pretrpljene duševne boli. Arnautović je odgodu rasprave zatražio tvrdeći da je pozlilo jednom njegovom advokatu.

Ahmet Žilić, odvjetnik Vlaisavljevićeve, ocijenio je ovo odugovlačenjem postupka primijetivši da u odvjetničkom uredu koja zastupa Arnautovića ima još troje advokata. Žilić je jučer sudu uložio sedam priloga dokaza o, kako tvrdi, plagijatima Arnautovića, inače profesora na Filozofskom fakultetu.

Vlaisavljevićeva je naglasila da Arnautović prije podnošenja tužbe za klevetu, iako to nalaže Zakon o zaštiti od klevete, nikad nije tražio da ona objavi demanti na "sporni" tekst, niti je to tražio od portala **poskok.info**, koji je njen tekst objavio. Izjavila je i da je svoj "sporni" tekst napisala s uvjerenjem da o svim navodima ima i više nego dovoljno dokaza.

"Umjesto da odgovori na javnu kritiku, profesor filozofije Samir Arnautović je pokrenuo optužnicu zbog klevete očito uvjeren da će putem sudskog pritiska i svojih stranačkih veza izbjeći odgovornost da pred očima javnosti položi račun za ono za što je prozvan", kazala je Vlaisavljevićeva, upitavši da li je sudski postupak protiv nje "pokušaj sudsko-psihijatrijske denuncijacije medija i prava na javnu kritiku".

Glavna rasprava odgođena je za 5. mart kada bi trebalo da bude predočen nalaz vještaka neuropsihijatra o duševnoj boli za koju Arnautović tvrdi da je pretrpio zbog spornog teksta. Arnautović je odbio da bude fotografisan u sudnici, a poslije nije želio ni s novinarima komunicirati.

Interesovanje za praćenje glavne rasprave pokazali su i Ured ombudsmana za ljudska prava BiH i Udruženje "BH novinari", čiji su predstavnici bili danas u sudnici Općinskog suda u Sarajevu.

Nezavisne novine

<http://poskok.info/wp/?p=131110>

NEZAVISNE NOVINE (03.02.2015.)

Odgodena glavna rasprava

N.HASIĆ, FOTO N.UGLJEŠA - 03.02.2015 18:02

Šviđa mi se 41

SARAJEVO - Glavna rasprava, zakazana po tužbi koju je protiv direktorice Centra za kulturu dijaloga Sanje Vlasisavljević podnio bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović, odgođena je danas na njegov zahtjev.

Arnautović je Vlasisavljevićeve za klevetu tužio 14. augusta prošle godine zbog njenog teksta "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor", objavljenog 1. augusta prošle godine. Zbog navoda, prema kojima je Arnautović plagirao magistarski i doktorski rad, da se koristi govorom mržnje i da je bez pravdanja uzimao honorare, tužio je Vlasisavljevićeve i od nje traži 3.000 KM za nadoknadu štete za pretrpljene duševne boli. Arnautović je odgođu rasprave zatražio tvrdeći da je pozlilo jednom njegovom advokatu.

Ahmet Žilić, advokat Vlasisavljevićeve, ocijenio je ovo odugovlačenjem postupka primjetivši da u advokatskoj kancelariji koja zastupa Arnautovića ima još troje advokata. Žilić je juče sudu uložio sedam priloga dokaza o, kako tvrdi, plagijatima Arnautovića, inače profesora na Filozofskom fakultetu. Vlasisavljevićeva je naglasila da Arnautović prije podnošenja tužbe za klevetu, iako to nalaže Zakon o zaštiti od klevete, nikad nije tražio da ona objavi demantii na "sporni" tekst, niti je to tražio od portala poskok.info, koji je njen tekst objavio. Izjavila je i da je svoj "sporni" tekst napisala s uvjerenjem da o svim navodima ima i više nego dovoljno dokaza.

"Umjesto da odgovori na javnu kritiku, profesor filozofije Samir Arnautović je pokrenuo optužnicu zbog klevete očito uvjeren da će putem sudskog pritiska i svojih stranačkih veza izbjeći odgovornost da pred očima javnosti položi račun za ono za što je prozvan", kazala je Vlasisavljevićeva, upitavši da li je sudski postupak protiv nje "pokušaj sudsko-psihijatrijske denuncijacije medija i prava na javnu kritiku".

Glavna rasprava odgođena je za 5. mart kada bi trebalo da bude predložen nalaz vještaka neuropsihijatra o duševnoj boli za koju Arnautović tvrdi da je pretrpio zbog spornog teksta. Arnautović je odbio da bude fotografisan u sudnici, a poslije nije želio ni s novinarima komunicirati.

Interesovanje za praćenje glavne rasprave pokazali su i Ured ombudsmana za ljudska prava BiH i Udruženje "BH novinari", čiji su predstavnici bili danas u sudnici Opštinskog suda u Sarajevu.

<http://www.nezavisne.com/novosti/hronika/Odgodjena-glavna-rasprava-287019.html>

OSLOBOĐENJE (04.02.2015.)

Odgodeno ročište po tužbi Arnautovića protiv Vlasisavljevičke

ULOŽEN PODNESAK O PLAGIJATIMA BIVŠEG PROREKTORA

• Arnautović sudiju obavijestio da je njegovom punomoćniku pozlilo • Gdje su ostala tri advokata, pita se Žilić

Sudija sarajevskog Općinskog suda Pavlo Črnogorac odgodio je ročište koje je trebalo biti održano jučer po tužbi Samira Arnautovića, nekadašnjeg prorektora Univerziteta u Sarajevu, trenutno profesora na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, a koji je zbog klevete tužio Sanju Vlasisavljević, direktoricu Centra za kulturu dijaloga.

Šteta po ugled

Sudija je ročište odgodio za 5. mart, a nakon što ga je Arnautović obavijestio da je njegovom punomoćniku tokom jučerašnjeg dana pozlilo. Advokat Ahmed Žilić, koji zastupa tuženu, kazao je da se ne protivi odgađanju ročišta, naglasivši da postoje još tri advokata u ime advokatske kancelarije koja zastupa tužitelja. Inače, Žilić je jučer u spis dokaza uložio podnesak naslovljen kao "podnesak o plagijatima tužitelja Samira Arnautovića".

Arnautović u tužbi traži naknadu štete zbog klevete od 3.000

KM. On u tužbi navodi da je tužena Vlasisavljević u tekstu koji je 1. augusta prošle godine objavljen na portalu poskok.info pod nazivom "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor" iznijela nekoliko neistina. Notornom neistinom Arnautović u tužbi, koju zastupa advokatski ured Gavrankapetanović iz Sarajeva, naziva i navod iz teksta koji govori o tome da je on plagijator. Tužitelj je u tužbi istakao kako je njegovom ugledu pomenutim tekstom nanesena velika šteta.

Navode iz teksta: "Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio honorar. I on je nesretnik živio u iluziji da će ga SDP namestuti kao rektora...". Tužitelj također navodi kao netačne, zahtijevajući od Suda da tužena pruži dokaz Suda da je tužitelj sam sebi isplatio unaprijed honorar. S druge strane, tužena Vlasisavljević osporila je sve navode tužbe. Ona je u odgovoru na tužbu istakla da tužitelj u tužbi "ne iznosi niti jedan jedini dokaz kojim pot-

Sa jučerašnjeg ročišta

Foto: D. ČUMURVIĆ

krepljuje tužbene navode da je objavljivanjem spornih navoda nanesena velika šteta njegovom ugledu, te da je to istovremeno izazvalo veliko uznemirenje i utjecalo na njegov rad i stvaranje". Ona je navode iz tužbe ocijenila neosnovanim i pausalnim.

Valjan zahtjev

Na današnjem je ročištu trebalo da bude prezentiran nalaz vještaka neuropsihijatra Alme Bravo - Mehmedbašić. Čuli smo da je jedan od advokata imao zdravstvenih problema, ali šta je sa ostalima? Činjenica je da tužitelj nije tražio od portala poskok.info ili autorice tek-

HONORAR

Tužitelj je od Suda zahtijevao da tužena pruži dokaz da je on sam sebi unaprijed isplatio honorar za dvije godine

sta demanti, baca sumnju na čestitost i valjan zahtjev tužitelja, s obzirom na to da je temeljna procedura prekršena, kazala je, između ostalog, jučer Vlasisavljević.

Arnautović je nakon ročišta, na kojem nije želio da se fotografije, odmah izašao. **A. BRKIĆ - CEKIĆ**

OSLOBOĐENJE (05.02.2015.)

Reagiranjje

DOKAZ NIJE ULOŽEN

"Uložen dokaz o plagijatima bivšeg prorektora"
Oslobodenje, 3. februar/veljača 2015. godine

Obraćamo vam se kao punomoćnici Samira Arnautovića, a povodom članka objavljenog u izdanju dnevnog lista Oslobodenje 3. 2. 2015. godine pod naslovom "Uložen dokaz o plagijatima bivšeg prorektora".

Ovim putem želimo da demantujemo navode objavljene u navedenom članku, prije svega, jer na navedenom ročištu u sudski spis nije uloženi niti jedan dokaz, a kamoli dokazi koji upućuju na navodne plagijate. Ovo iz razloga jer je navedeno ročište odgodeno

zbog nemogućnosti pristupa punomoćnika, gospodina Samira Arnautovića na ročište, pa je navedeno ročište samo odgodeno, bez da se na istom raspravljalo povodom merituma pravne stvari, niti su prilagani bilo kakvi dokazi.

Stoga, u ime našeg klijenta gospodina Samira Arnautovića, zahtijevamo od vaše novinske kuće da, u skladu sa Zakonom o zaštiti od klevete i Zakonom o obligacionim odnosima, ovaj demanti objavite na isti način kako je bio objav-

ljen sporni članak, a sve u cilju umanjenja štete koja je po našeg klijenta nastupila objavljivanjem spornog članka.

Samir Arnautović po punomoćniku Advokatska kancelarija Damir H. ALAGIĆ

OSLOBOĐENJE (09.02.2015.)

Reagiranje

Dokazni materijal je uložen u spis

Reagiranje: "Dokaz nije uložen"; Oslobođenje, 5. februar/veljača 2015. godine

Oslobođenje je 5. 2. 2015. godine objavilo demanti koji se odnosi na informaciju objavljenu u skoro svim dnevnim novinama i brojnim web portalima kako je "tužena Sanja Vlaisavljević uložila dokaze o plagijatima bivšeg prorektora Samira Arnautovića". Nešto je veoma zanimljivo u demantiju, kako u tekstu, tako i potpisu. Krenimo redom. Demanti potpisuje Samir Arnautović "po punomoćniku Advokatska kancelarija Damir H. Alagić".

Dakle, u roku 24 sata od trenutka u kojem je jednom od četiri advokata Samira Arnautovića pogoršano zdravstveno stanje, Arnautovića ne brane preostala trojica nego mijenja advokatski ured.

Arnautović tvrdi da "u sudski spis nije uložen niti jedan dokaz, a kamoli dokazi koji upućuju na navodne plagijate."

I Arnautovićev novoizabrani advokat nije ni pogledao prezentirani zapisnik sa ročišta od 3. 2. 2015. godine ili mu je bilo sasvim nebitno šta piše u njemu. A možda je spis otišao u pretinac četvorice prethodnih advokata? Možda novi advokat nema pristupni kod slučaja? Arnautović ima pravo da obmanjuje svog advokata, ali njih dvojica zajedno ne bi trebali javnost. Zašto?

Zapisnik sa ročišta je dostavljen redakciji Oslobođenja, a u njemu stoji (citiram: "Prije nego što sud odluči o odlaganju današnjeg ročišta punomoćnik tužene predaje sudu i tuženoj stranci dostavlja podnesak tužene o postupanju o tuženoj za vrijeme ročišta od 1. 12. 2014. godine, zatim podnesak tužene za ro-

čište za glavnu raspravu zakazanu za dan 3. 2. 2015. godine sa sljedećim dokazima: Podnesak tužene za ročište sa 7 priloga dokaza naslovljen kao plagijat tužitelja Samira Arnautovića...")

Dakle, dokazi su nedvojbeno uloženi u spis prije odgode ročišta. Ali to nije kraj. Arnautović tvrdi da dokazi nisu uloženi u spis zato što je "navedeno ročište odgođeno zbog nemogućnosti pristupa punomoćnika, gospodina Samira Arnautovića". Arnautović želi uvjeriti javnost da se zbog odsustva njegovog advokata na ročištu ništa nije ni desilo. A to je neistina. Desilo se ulaganje podnesaka sa dokazima tužene Sanje Vlaisavljević. E nije ni ovo bio vrhunac logičke neodrživosti Arnautovićevih "konstrukcija". On zaključuje da se zbog odgađanja ročišta nije "raspravljalo povodom merituma pravne stvari". No, dok zaključuje da, zapravo, samo rasprave nije bilo on potvrđuje da se ipak nešto događalo. A to nešto su priloženi dokazi, zar ne? Arnautović u demantiju veli da na posljednjem ročištu nisu uloženi dokazi, da o tim neuloženim dokazima nije bilo rasprave, jer je ročište odgođeno, iz čega slijedi da zato što nije bilo rasprave nisu uloženi nikakvi dokazi. A što je logička greška post hoc ergo propter hoc.

Prosto je nevjerojatno da redovni profesor Filozofskog fakulteta u Sarajevu, bivši prorektor Rektorata UNSA, i njegov advokat obmanjuju javnost o neprilaganju dokaza o Arnautovićevom plagijarizmu. O da, ti dokazi postaje. Mnogo ih je. Nažalost, svega sedam dokaza je Sa-

nja Vlaisavljević predala sudu. Ali i to je dovoljno da bi tvrdnja: "Samir Arnautović je plagijator" bila valjana. Kako bi rekao filozof Lajbnic: "stvari ili događaji su stvarni kada postoji dovoljan razlog za njihovo postojanje". A o Arnautovićevim plagijatima postoji više nego dovoljno razloga za njihovo postojanje u magistarskoj i doktorskoj disertaciji, dvije knjige i jednom stručnom tekstu. A to je dosad ono što sam uopće od Arnautovića pročitala. A kako Arnautović prepisuje Lajbnicovu učene iz školskog udžbenika Milana Kangrga samo je tek simbolična ilustracija Arnautovićevih plagijata.

Time su postavljena i utvrđena i druga dva Leibnizova osnovna zakona prirode, princip konstitucije i princip idealiteta. Po zakonu konstitucije, direktno suprotstavljenoj dekartovcima i njihovu dualizmu psihičkog i fizičkog, primada ne čini sklonost... već je svaki prijelaz neprekidan i postojan: "I ostani mi na kvantitativan odnos među monadama, u takvom identitetu utvrđuje njihov kvalitativan odnos, to jest svaka je monada jednaka samoj sebi i po tome se kvalitativno razlikuje od svake druge monade.

Milan Kangrga, Racionalistička filozofija, Hrestomatija IV Zagreb, 1983, str. 121.

Kantovska koja se vezuje za ovaj problematiku Leibnizova vode upostavljanje principa konstitucije i principa idealiteta kao logičkih principa, ali, istovremeno, i zakona prirode. Prema zakonu konstitucije, primada se čini sklonost, nego je svaki njen prijelaz neprekidan i postojan. Ovaj princip utvrđuje kvantitativan odnos među monadama. Princip idealiteta utvrđuje njihov kvalitativan odnos. Prema spisu, svaka je monada jednaka sama sebi i od drugih monada se razlikuje po kvalitetu.

Samir Arnautović, Savremena filozofija i filozofijsko naslijeđe, Dom štamparice, Zenica, 2001, str 91.
Sanja VLAISAVLJEVIĆ

II

DNEVNI AVAZ (06.03.2015.)

Na jučerašnjem glavnom ročištu po tužbi profesora Samira Arnautovića

Vlaisavljević napisala knjigu o plagijatima svog tužitelja, Sud je prihvatio kao dokazni materijal

Objavljeno: 06. 03. 2015 - 12:55

Novosti » Iz minute u minutu

A A A Times Arial

Share

Foto: Arhiva (Vlaisavljević: Napisala knjigu koja se bavi analizom konkretnih slučajeva plagiranja)

U Sarajevu je jučer održano glavno ročište po tužbi redovnog profesora Samira Arnautovića protiv Sanje Vlaisavljević zbog klevete u tekstu objavljenom na Poskok.info 1.8.2014.godine, piše Hrvatski medijski servis (HMS).

Na ročištu je doneseno rješenje da se uvrštava cjelokupan dokazni materijal tužene s prošlog i ovog ročišta zato što je bitan za ocjenu suda u ovoj pravnoj stvari i što je sasvim kompatibilan s ocjenom tužbe i tužbenog zahtjeva, prenosi Hrvatski Medijski Servis.

Na ovom ročištu punomoćnik tužene je predao i knjigu tužene: "Plagijarizam za početnike. Vodič kroz plagijate redovitog profesora Samira Arnautovića (Prvi dio)", a koja je 4.3.2015.godine dobila svoj ISBN i CIP broj. U ovoj knjizi o plagijarizmu Samira Arnautovića precizno su objašnjeni svi plagijati do kojih je tužena došla zaključno sa 4.3.2015.godine.

Foto: PIMO (izvanovna strana knjige Sanje Vlasisavljević)

Punomoćnik tužene je izjavio da je samo radi ove tužbe tužena uložila ogromnu energiju i sačinila knjigu kao ozbiljan akademski rad. Koliko je to trud procijenit će vrijeme i akademska zajednica.

"Međutim ono što mogu danas iznijeti bez svake sumnje, da ovaj rad/ova knjiga tužene po svojim akademskim kriterijima zavređuje status magistarskog rada. Apsurd je nevjerojatan da upravo današnja rasprava, svojim sadržajem ima značaj promocije ove knjige što će samo po sebi ući u anale pravosuđa."

Na prigovor tužitelja kako knjiga nema recenzente i time je njena vrijednost manjkava, punomoćnik tužene je izjavio da kategorija recenzenta pripada jednom prošlom totalitarnom i ideološki rigidnom komunističkom vremenu kada su kroz predgovore i pogovore recenzentata knjige dobivale ideološku potvrdu da su "pravovjerne" sa stajališta komunističkog/socijalističkog uvjerenja.

Riječ je o prvoj knjizi u BiH koja se bavi analizom konkretnih slučajeva plagiranja i drugoj općenito o plagijarizmu. Ni na ovom ročištu nije saslušan vještak psihijatrijske struke jer je punomoćnik tužitelja tražio odgodu ročišta zbog očitovanja o navedenim dokazima.

Punomoćnik je obavijestio sud da odustaje od dva svjedoka koja su predložili na pripremnom ročištu. Riječ je o dekanu Filozofskog fakulteta Salihu Foči na kojem je zaposlen tužitelj i tajniku tog fakulteta, Azre Kreso. Navedeni svjedoci nisu došli ni na jedno prethodno ročište. Sljedeće ročište zakazano je za 9.4.2015.godine.

<http://www.avaz.ba/clanak/167333/vlasisavljevic-napisala-knjigu-o-plagijatima-svog-tuzitelja-sud-je-prihvatio-kao-dokazni-materijal>

NEZAVISNE NOVINE (06.03.2015.)

Sud uvažio dokaze Sanje Vlasisavljević

SARAJEVO - U Opštinskom sudu u Sarajevu juče je održano glavno ročište po tužbi redovnog profesora na Filozofskom fakultetu u Sarajevu Samira Arnautovića, a protiv Sanje Vlasisavljević zbog klevete.

Na ročištu je doneseno rješenje da se u cijelosti uvrštava dokazni materijal tužene s prošlog i ovog ročišta zato što su bitni za ocjenu Suda u ovoj pravnoj stvari i što su sasvim kompatibilni s ocjenom tužbe i tužbenog zahtjeva.

Na ovom ročištu advokat tužene je predao knjigu "Plagijarizam za početnike - vodič kroz

plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića (prvi dio)".

Advokat tužene Ahmed Žilić je izjavio da je samo radi ove rasprave tužena uložila ogromnu energiju i sačinila knjigu kao oz-

biljan akademski rad.

"Koliko je to trud procijenit će vrijeme i akademska zajednica. Međutim, ono što mogu danas da iznesem, bez svake sumnje, je da ovaj rad, ova knji-

REAKCIJA

Tužena zadovoljna što je Sud uvažio dokaze

ga tužene, po svojim akademskim kriterijima zavređuje status magistarskog rada. Apsurd je nevjerojatan da upravo današnja rasprava svojim sadržajem ima značaj promocije ove knjige, što će samo po sebi ući u anale pravosuđa", rekao je Žilić.

Tužena Sanja Vlasisavljević istakla je da je zadovoljna što je Sud uvažio dokaze.

Naredno ročište zakazao je za 9. april ove godine.

Direktorica Centra za kulturu dijaloga Sanju Vlasisavljević tužio je bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović. Arnautović je Vlasisavljeviću za klevetu tužio 14. avgusta prošle godine zbog njenog teksta "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor", objavljenog 1. avgusta prošle godine. Zbog navoda, prema kojima je Arnautović plagirao magistarski i doktorski rad, da se koristi govorom mržnje i da je bez pravedanja uzimao honorare, tužio je Vlasisavljeviću i od nje traži 3.000 KM za nadoknadu štete za pretrpljene duševne boli. N.N.

NEZAVISNE NOVINE - online izdanje (05.03.2015.)

Sud uvažio dokaze Sanje Vlasisavljević

N.N. - 05.03.2015 19:00 73

SARAJEVO - U Opštinskom sudu u Sarajevu danas je održano glavno ročište po tužbi redovnog profesora na Filozofskom fakultetu u Sarajevu Samira Arnautovića, a protiv Sanje Vlasisavljević zbog klevete.

Na ročištu je doneseno rješenje da se u cijelosti uvrštava dokazni materijal tužene s prošlog i ovog ročišta zato što su bitni za ocjenu Suda u ovoj pravnoj stvari i što su sasvim kompatibilni s ocjenom tužbe i tužbenog zahtjeva.

Na ovom ročištu advokat tužene je predao knjigu "Plagijarizam za početnike - vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića (prvi dio)".

Advokat tužene Ahmed Žilić je izjavio da je samo radi ove rasprave tužena uložila ogromnu energiju i sačinila knjigu kao ozbiljan akademski rad.

"Koliko je to trud procijenit će vrijeme i akademska zajednica. Međutim, ono što mogu danas da iznesem, bez svake sumnje, je da ovaj rad, ova knjiga tužene, po svojim akademskim kriterijima zavređuje status magistarskog rada. Apsurd je nevjerovatan da upravo današnja rasprava svojim sadržajem ima značaj promocije ove knjige, što će samo po sebi ući u anale pravosuđa", rekao je Žilić.

Tužena Sanja Vlasisavljević istakla je da je zadovoljna što je Sud uvažio dokaze.

Naredno ročište zakazao je za 9. april ove godine.

Direktoricu Centra za kulturu dijaloga Sanju Vlasisavljević tužio je bivši prorektor Univerziteta u Sarajevu Samir Arnautović. Arnautović je Vlasisavljevićevu za klevetu tužio 14. avgusta prošle godine zbog njenog teksta "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor", objavljenog 1. avgusta prošle godine. Zbog navoda, prema kojima je Arnautović plagirao magistarski i doktorski rad, da se koristi govorom mržnje i da je bez pravedanja uzimao honorare, tužio je Vlasisavljevićevu i od nje traži 3.000 KM za nadoknadu štete za pretrpene duševne boli.

<http://www.nezavisne.com/novosti/drustvo/Sud-uvazio-dokaze-Sanje-Vlasisavljevic-292488.html>

OSLOBOĐENJE (06.03.2015.)

Arnautović protiv Vlasisavljevićke

NOVA ODGODA ROČIŠTA U TUŽBI ZA KLEVETU

Sudija u spis uvrstio podnesak tužene sa dopunom - knjigom "Plagijarizam za početnike" i podnesak tužene sa prošlog ročišta

Iako je ročište po tužbi Samira Arnautovića, nekadašnjeg prorektora Univerziteta u Sarajevu, a sada profesora na Filozofskom fakultetu u Sarajevu koji je zbog klevete tužio direktoricu Centra za kulturu dijaloga Sanju Vlasisavljević, trebalo jučer biti nastavljeno u sarajevskom Općinskom sudu, to se nije dogodilo, te je nastavak pretrisa zakazan za 9. april.

Naime, sudija Pavle Crnogorac odgodio je ročište kako bi se Arnautovićev advokat Damin Koldžo na narednom pretresu mogao izjasniti na dokaze koje je jučer u spis uveo advokat Ahmed Zilić, koji zastupa tuženu Vlasisavljević. Sudija Crnogorac pristao je da se kao dokaz u spis uvrsti podnesak tužene sa dopunom - knjigom "Plagijarizam za početnike" autorice Sanje Vlasisavljević, kao i podnesak tužene sa prošlog ročišta. Sudija je kazao da se ovi dokazi uvrštavaju u spis iz razloga što je Sud uvje-

renja da tužena iz opravdanih razloga nije mogla ranije dostaviti navedene dokaze, a koji su bitni za ocjenu u ovoj pravnoj stvari. Advokat Zilić na prošlom ročištu u spis dokaza uložio je i "podnesak o plagijatima tužitelja Samira Arnautovića". Jučerašnjem je ročištu ponovo prisustvovala vještak neuropsihijatar Alma Bravo - Mehmedbašić, koja je trebala da iznese nalaz, ali je to odgodeno za naredni put.

Arnautović u tužbi traži naknadu štete zbog klevete od 3.000 KM. On u tužbi, između ostalog, navodi da je tužena Vlasisavljević u tekstu koji je 1. augusta prošle godine objavljen na portalu poskok.info pod nazivom "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor" iznijela nekoliko neistina. Notornom neistinom Arnautović u tužbi, koju zastupa advokatski ured Gavrankapetanović iz Sarajeva, naziva i navod iz teksta koji govori o tome da je on plagijator. Bivši prorektor UNSA u tužbi je istakao kako je njegovom ugledu pomenutim

Knjiga tužene uvedena u dokazni spis tekstom nanese velika šteta. S druge strane, tužena Vlasisavljević osporila je sve navode tužbe. Ona je u odgovoru na tužbu istakla da tužitelj "ne iznosi niti jedan jedini dokaz kojim potkrepljuje tužbene navode o tome da je objavljivanjem spornih navoda nanese velika šteta njegovom ugledu, te da je to istovremeno izazvalo veliko uznemirenje i utjecalo na njegov rad i stvaranje". Ona je navode iz tužbe ocijenila neosnovanim i paušalnim. **A. B. Č.**

HRVATSKI MEDIJSKI SERVIS (06.03.2015.)

Vlasisavljević napisala knjigu o plagijatima svog tužitelja, Sud je prihvatio kao dokazni materijal

Objavljeno 06.03. - 9:50

Sanja Vlasisavljević

U Sarajevu je jučer održano glavno ročište po tužbi redovnog profesora Samira Arnautovića protiv Sanje Vlasisavljević zbog klevete u tekstu objavljenom na Poskok.info 1.8.2014. godine.

Na ročištu je doneseno rješenje da se uvrštava cjelokupan dokazni materijal tužene s prošlog i ovog ročišta zato što je bitan za ocjenu suda u ovoj pravnoj stvari i što je sasvim kompatibilan s ocjenom tužbe i tužbenog zahtjeva, prenosi Hrvatski Medijski Servis.

Na ovom ročištu punomoćnik tužene je predao i knjigu tužene: "Plagijarizam za početnike. Vodič kroz plagijate redovitog profesora Samira Arnautovića (Prvi dio)", a koja je 4.3.2015. godine dobila svoj ISBN i CIP broj. U ovoj knjizi o plagijarizmu Samira Arnautovića precizno su objašnjeni svi plagijati do kojih je tužena došla zaključno sa 4.3.2015. godine.

Punomoćnik tužene je izjavio da je samo radi ove tužbe tužena uložila ogromnu energiju i sačinila knjigu kao ozbiljan akademski rad. Koliko je to trud procijenit će vrijeme i akademska zajednica.

"Međutim ono što mogu danas iznijeti bez svake sumnje, da ovaj rad/ova knjiga tužene po svojim akademskim kriterijima zavređuje status magistarskog rada. Apsurd je nevjerovatno da upravo današnja rasprava, svojim sadržajem ima značaj promocije ove knjige što će samo po sebi ući u anale pravosuđa."

Na prigovor tužitelja kako knjiga nema recenzente i time je njena vrijednost manjkava, punomoćnik tužene je izjavio da kategorija recenzenta pripada jednom prošlom totalitarnom i ideološki rigidnom komunističkom vremenu kada su kroz predgovore i pogovore recenzentata knjige dobivale ideološku potvrdu da su "pravovjerne" sa stajališta komunističkog/socijalističkog uvjerenja.

Riječ je o prvoj knjizi u BiH koja se bavi analizom konkretnih slučajeva plagiranja i drugoj općenito o plagijarizmu.

Ni na ovom ročištu nije saslušan vještak psihijatrijske struke jer je punomoćnik tužitelja tražio odgodu ročišta zbog očitovanja o navedenim dokazima.

Punomoćnik je obavijestio sud da odustaje od dva svjedoka koja su predložili na pripremnom ročištu. Riječ je o dekanu Filozofskog fakulteta Salihu Foči na kojem je zaposlen tužitelj i tajniku tog fakulteta, Azre Kreso. Navedeni svjedoci nisu došli ni na jedno prethodno ročište. Sljedeće ročište zakazano je za 9.4.2015.godine./HMS/

<http://hms.ba/sanja-vlaisavljevic-napisala-knjigu-o-plagijatima-svog-tuzitelja-sud-je-prihvatio-kao-dokazni-materijal/>

POSKOK.INFO (05.03.2015.)

Published On: Thu, Mar 5th, 2015

Aktualno I

KAKO JE PLAGIRAO SAMIR: Nakon što ju je tužio za klevetu, ravnateljica Centra za dijalog u Sarajevu objavila knjigu o njegovim plagijatima!

U Sarajevu je 5.3.2015. godine održano glavno ročište po tužbi redovnog profesora Samira Arnautovića protiv Sanje Vlasisavljević zbog klevete u tekstu objavljenom na Poskok.info 1.8.2014.godine.

Na ročištu je doneseno rješenje da se u cijelosti uvrštava cjelokupan dokazni materijal tužene sa prošlog i ovog ročišta zato što su bitni za ocjenu suda u ovoj

pravnoj stvari i što su sasvim kompatibilni sa ocjenom tužbe i tužbenog zahtjeva.

Na ovom ročištu punomoćnik tužene je predao i knjigu tužene "Plagijarizam za početnike-vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića (Prvi dio)" koja je 4.3.2015. godine dobila i svoj ISBN i CIP broj.

U ovoj knjizi o plagijarizmu Samira Arnautovića precizno su objašnjeni svi plagijati do kojih je tužena došla zaključno sa 4.3.2015.godine. Punomoćnik tužene je izjavio da je samo radi ove tužbe tužena uložila ogromnu energiju i sačinila knjigu kao ozbiljan akademski rad. Koliko je to trud procijenit će vrijeme i akademska zajednica.

prof. dr. Samir Arnautović

"Međutim ono što mogu danas mogu da iznesem bez svake sumnje, da ovaj rad/ova knjiga tužene po svojim akademskim kriterijima zavređuje status magistarskog rada. Apsurd je nevjerovatan da upravo današnja rasprava, svojim sadržajem ima značaj promocije ove knjige što će samo po sebi ući u anale pravosuđa."

Na prigovor tužitelja kako knjiga nema recenzente i time je njena vrijednost manjkava, punomoćnik tužene je izjavio da kategorija recenzenta pripada jednom prošlom i totalitarnom i ideološki rigidnom komunističkom vremenu kada su kroz predgovore i pogovore recenzentata knjige dobivale ideološku potvrdu da su "pravovjeme" sa stanovišta komunističkog/socijalističkog uvjerenja. Riječ je o prvoj knjizi u BiH koja se bavi analizom konkretnih slučajeva plagiranja i drugoj općenito o plagijarizmu.

Sanja Vlasisavljević – direktorica centra za kulturu dijaloga

Ni danas nije saslušan vještak psihijatrijske struke jer je punomoćnik tužitelja tražio odgodu ročišta zbog očitovanja o navedenim dokazima. I na kraju punomoćnik je obavijestio sud da odustaje od dva svjedoka koja su predložili na pripremnom ročištu. Riječ je o dekanu Filozofskog fakulteta Salihu Foči na kojem je zaposlen tužitelj i sekretara tog fakulteta, Azre Kreso. Ni jedan od navedenih svjedoka nije došao ni na jedno prethodno ročište. Sljedeće ročište zakazano je za 9.4.2015.godine.

poskok.info

<http://poskok.info/wp/?p=135816>

III

DNEVNI AVAZ (11.04.2015.)

Ročište u procesu po tužbi protiv Sanje Vlasisavljević

Arnautović tražio više novca, Sud odbio sve

Tužio Vlasisavljević zbog teksta objavljenog 1. avgusta 2014. na portalu Poskok.info

Na ročištu u Općinskom sudu u Sarajevu, u procesu koji prof. Samir Arnautović vodi protiv Sanje Vlasisavljević, direktorice Centra za kulturu dijaloga iz Sarajeva, zbog teksta koji je objavljen 1. avgusta 2014. na portalu Poskok.info, odbijen je zahtjev tužioca za povećanje odštete sa 3.000 na 6.000 KM uz zatezne kamate na oba iznosa, počevši od 1. avgusta 2014. godine.

Zahtjev je odbijen zbog dokaznog materijala koji je na posljednjem ročištu podnijela Vlasisavljević (Plagijarizam za početnike - vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića, 1.

Vlasisavljević: Dostavila dokazni materijal

dio). Drugi Arnautovićev zahtjev odnosi se na dodatno vještačenje zbog nove duševne boli koju je pretrpio nakon dokaza Vlasisavljević o

Arnautović: Traži i objavu demanta

njegovim plagijatima. Sud je odbio i ovaj zahtjev.

Zahtjev za dopunsko vještačenje je odbijen kao neosnovan jer se novo

vještačenje traži samo ako je „nalaz vještaka nejasan i protivrječan nalogu suda“.

Arnautović je na ročište došao u pratnji punomoćnika iz dva različita advokatska ureda. U tužbenom zahtjevu protiv Vlasisavljević upravo je on tražio da tužena ili napiše demanti ili podnese dokaze za navedene sporne rečenice iz teksta zbog kojeg je tužena. Nakon što je tužena priložila dokaze, Arnautović je odlučio tražiti više novca za duševnu bol, što je, prema riječima tužene, zapravo pokretanje novog procesa i nezapamćeno kršenje prava na slobodnu i nesmetanu odbranu.

NEZAVISNE NOVINE (10.04.2015.)

Sud odbio dva zahtjeva tužioca

SARAJEVO - Općinski sud u Sarajevu odbio je juče zahtjev profesora Samira Arnautovića za povećanje odštete koju traži sa 3.000 na 6.000 KM, te zahtjev za dodatno vještačenje zbog, kako je naveo, nove duševne boli koja mu je nanescena.

Proces koji se pred Općinskim sudom u Sarajevu vodi protiv Sanje Vlasisavljević, koju je Arnautović, profesor na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, optužio za klevetu, juče je prekinut zbog zahtjeva pravnog punomoćenika tužitelja koji je tražio izuzeće sudije

"zbog arbitražnog postupka i zbog ponašanja protivnom zakonu".

Arnautović je povećanje odštete tražio zbog dokaznog materijala koji je na zadnjem ročištu dostavila Vlasisavljevićeva "Plagijarizam za početnike - vodič kroz plagijate

**ODBUJENO
Sud odbio
Arnautovićev
zahtjev za dodatno
vještačenje zbog
nove duševne boli**

Sanja Vlasisavljević u Općinskom sudu

redovnog profesora Samira Arnautovića 1. dio", koji, kako Arnautović kaže, "sadrži niz netačnih navoda i klevetničkih izjava tužene".

Drugi Arnautovićev zahtjev, koji je Sud odbio, odnosio se na dodatno vještačenje zbog nove duševne boli koju je pretrpio nakon dokaza Vlasisavljevićeve o njegovim plagijatima.

Punomoćnik tužene je istakao da se zahtjevima Arnautovića krši pravo odbrane da u postupku slobodno iznosi svoju odbranu koje je temeljeno na evropskoj konvenciji i pravu na pravično suđenje. Treba nagla-

siti da je Arnautović na jučerašnje ročište došao u pratnji punomoćenika iz dvije različite advokatske kancelarije, kao i da je u tužbenom zahtjevu protiv Vlasisavljevićeve upravo on tražio da tužena ili napiše demanti ili podnese dokaze za navedene sporne rečenice iz teksta zbog kojeg je tužena. Nakon što je tužena priložila dokaze Arnautović je odlučio tražiti više novca za duševnu bol što je, prema riječima tužene, zapravo pokretanje novog procesa i nezapaćeno kršenje prava na slobodnu i nesmetanu odbranu.

N.N.

NEZAVISNE NOVINE - online izdanje (09.04.2015.)

Sud odbio dva zahtjeva tužioca

N.N. - 09.04.2015 22:00 Svidja mi se 36

SARAJEVO - Općinski sud u Sarajevu odbio je danas zahtjev profesora Samira Arnautovića za povećanje odštete koju traži sa 3.000 na 6.000 KM, te zahtjev za dodatno vještačenje zbog, kako je naveo, nove duševne boli koja mu je nanescena.

Proces koji se pred Općinskim sudom u Sarajevu vodi protiv Sanje Vlasisavljević, koju je Arnautović, profesor na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, optužio za klevetu, danas je prekinut zbog zahtjeva pravnog punomoćenika tužitelja koji je tražio izuzeće sudije "zbog arbitražnog postupka i zbog ponašanja protivnom zakonu".

Arnautović je povećanje odštete tražio zbog dokaznog materijala koji je na zadnjem ročištu dostavila Vlasisavljevićeva "Plagijarizam za početnike - vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića 1. dio", koji, kako Arnautović kaže, "sadrži niz netačnih navoda i klevetničkih izjava tužene".

Drugi Arnautovićev zahtjev, koji je Sud odbio, odnosio se na dodatno vještačenje zbog nove duševne boli koju je pretrpio nakon dokaza Vlasisavljevićeve o njegovim plagijatima.

Punomoćnik tužene je istakao da se zahtjevima Arnautovića krši pravo odbrane da u postupku slobodno iznosi svoju odbranu koje je temeljeno na evropskoj konvenciji i pravu na pravično suđenje.

Treba naglasiti da je Arnautović na današnje ročište došao u pratnji punomoćenika iz dvije različite advokatske kancelarije kao i da je u tužbenom zahtjevu protiv Vlasisavljevićeve upravo on tražio da tužena ili napiše demanti ili podnese dokaze za navedene sporne rečenice iz teksta zbog kojeg je tužena. Nakon što je tužena priložila dokaze Arnautović je odlučio tražiti više novca za duševnu bol što je, prema riječima tužene, zapravo pokretanje novog procesa i nezapaćeno kršenje prava na slobodnu i nesmetanu odbranu.

<http://www.nezavisne.com/novosti/hronika/Sud-odbio-dva-zahtjeva-tuzioca-298930.html>

OSLOBOĐENJE (10.04.2015.)

Općinski sud u Sarajevu

PREKINUT POSTUPAK PROTIV VLAISAVLJEVIĆ

Sudija Crnogorac odbio zahtjev tužitelja za preinačenje tužbe, kojim se za duševne boli Arnautovića, umjesto tri, zatražilo šest hiljada KM

Sa jednog od prethodnih ročišta

Sudija Općinskog suda u Sarajevu Pavle Crnogorac jučer je donio rješenje kojim prekida postupak po tužbi Samira Arnautovića, nekadašnjeg protektora Univerziteta u Sarajevu, trenutno profesora na Filozofskom fakultetu, koji je zbog klevete tužio Sanju Vlajsavljević, direktoricu Centra za kulturu dijaloga. Ovo rješenje je uslijedilo nakon što je Armin Ruvic, advokatski pripravnik u advokatskoj kancelariji Damira Alagića, zatražio izuzeće sudije.

Dokazi

Naime, Ruvic je prije ovoga, u ime tužitelja Arnautovića, predložio preinačenje tužbenog zahtjeva sa 3.000 na 6.000 KM, te da se uradi dopunsko vještačenje, jer smatra da su dokazima (koje je tužiteljica Vlajsavljević unijela na prošlom ročištu, op. a) nanesene šteta i duševna bol tužitelju. Žilic, koji zastupa tuženu, s druge strane, usprotivio se unošenju ovih dokaza u spis, navodeći da bi time bilo prekršeno pravo odbrane utemeljeno Evropskom konvencijom, kao i pravo na pravično suđenje. Sudija je, čuvši obje strane u postupku, donio rješenje kojim se odbija zahtjev tužitelja za preinačenje tužbe u pogledu visine tužbenog zahtjeva, kao i zahtjev za dopunskim vještačenjem tužitelja koji je nakon toga zatražio izuzeće sudije i to zbog, kako je Ruvic naveo, "vođenja postupka, te njegovog evidentno arbitrarnog ponašanja". Odluku o ovom zahtjevu donijet će predsjednica Općinskog suda u Sarajevu. Arnautović u tužbi, između ostalog, navodi da je tužena Vlajsavljević u tekstu koji je 1. augusta prošle godine objavljen na portalu poskok.info pod nazivom "SDP mašinerija plagira i nevladin sektor" iznijela nekoliko neistina. Notornom neistinom Arnautović u tužbi, koju zastupa advokatski ured Gavrankapetanović iz Sarajeva, naziva i navod iz teksta koji govori o tome da je on plagijator. Tužitelj je u tužbi istakao kako je njegovom ugledu spomenutim tekstom nanesena velika šteta. Tužena Vlajsavljević ranije je osporila navode tužbe.

Odgovor

U svom odgovoru na tužbu istakla je da tužitelj "ne iznosi niti jedan jedini dokaz kojim potkrepljuje tužbene navode o tome da je objavljivanjem spornih navoda nanesena velika šteta njegovom ugledu, te da je to istovremeno izazvalo veliko uznemirenje i utjecalo na njegov rad i stvaranje". Ona je navode iz tužbe ocijenila neosnovanim i patetnim.

A.B.C.

HRVATSKI MEDIJSKI SERVIS (10.04.2015.)

Arnautović ponovo osjetio "duševnu bol", ovog puta, zbog dokaza o njegovim plagijatima

Objavljeno 10.04. - 12:28

Tužena Sanja Vlajsavljević

Na današnjem ročištu u Općinskom sudu u Sarajevu u procesu koji redoviti profesor Samir Arnautović vodi protiv Sanje Vlajsavljević zbog teksta koji je objavljen 1.8.2014. na portalu Poskok.info Sud je odbio Arnautovićev zahtjev za povećanje odštete s 3000 na 6000 KM uz zatezne kamate na oba iznosa počevši od 1.8.2014., zbog dokaznog materijala kojeg je na posljednjem ročištu podnijela Sanja Vlajsavljević (Plagijarizam za početnike-vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića 1. dio), a koji, kako Arnautović navodi, "sadrži niz netočnih navoda i klevetničkih izjava od strane tužene". prenosi Hrvatski Medijski Servis.

Drugi Arnautovićev zahtjev se odnosi na dodatno vještačenje zbog nove duševne boli koju je pretrpio nakon Vlajsavljevićkinog dokaza o njegovim plagijatima. Sud je odbio i ovaj zahtjev.

Uz ove zahtjeve Arnautović je danas tražio i objavljivanje demantija na portalu Poskok info, ispriku tužitelju, a ukoliko to tužena ne uradi, onda će on o trošku tužene objaviti presudu u cijelosti u novinama koje izlaze na prostoru BiH, također na istom portalu, te da će tužena biti obvezna nadoknaditi mu troškove postupka i to u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje za odbijanje prva dva navedena zahtjeva glasi: "zato što se tužbenim zahtjevom u pogledu visine može opredijeliti, a da sud ne postupa formalistički, samo nakon vještačenja putem vještaka", i to ako se u tužbenom zahtjevu nije ni na koji način mogla odrediti visina štete. Zahtjev za dopunsko vještačenje je odbijen kao neosnovan jer se novo vještačenje traži samo ako je "nalaz vještaka nejasan i proturječan nalogu suda".

Nakon ove odluke suda, punomoćnik tužitelja je tražio izuzeće postupajućeg sudca zbog navodno arbitrarnog vođenja postupka i ponašanja protivnom ZFP-u.

Sudski postupak u slučaju Arnautović-Vlajsavljević je stoga prekinut do očitovanja predsjednika Suda o ovom zahtjevu tužitelja. Punomoćnik tužene je istakao da se Arnautovićevim zahtjevima krši pravo odbrane da u postupku slobodno iznosi svoju obranu, a što se temelji na Europskoj konvenciji i pravu na pravično suđenje. On ističe da bi prihvaćanjem ovakvih zahtjeva strankama bilo uskraćeno pravo da slobodno iznose svoju obranu.

<http://hms.ba/arnautovic-ponovo-osjetio-dusevnu-bol-ovog-puta-zbog-dokaza-o-njegovim-plagijatima/>

Sud odbio sve zahtjeve Samira Arnautovića

Na današnjem ročištu u Općinskom sudu u Sarajevu u procesu koji redovni profesor Samir Arnautović vodi protiv Sanje Vlaisavljević zbog teksta koji je objavljen 1.8.2014. na portalu Poskok.info Sud je odbio Arnautovićev zahtjev za povećanje odštete sa 3000 na 6000 KM uz zatezne kamate na oba iznosa počevši od 1.8.2014., zbog

dokaznog materijala kojeg je na posljednjem ročištu podnijela Sanja Vlaisavljević (Plagijarizam za početnike-vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića 1. dio), a koji, kako Arnautović navodi, "sadrži niz netačnih navoda i klevetničkih izjava od strane tužene".

Drugi Arnautovićev zahtjev se odnosi na dodatno vještačenje zbog nove duševne boli koju je pretrpio nakon Vlaisavljevićkinog dokaza o njegovim plagijatima. Sud je odbio i ovaj zahtjev. Uz ove zahtjeve Arnautović je danas tražio i objavljivanje demantija na portalu Poskok info, izvinjenje tužitelju, a ukoliko to tužena ne uradi, onda će on o trošku tužene objaviti presudu u cijelosti u novinama koje izlaze na prostoru BiH, također na istom portalu, te da će tužena biti obvezna nadoknaditi mu troškove postupka i to u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje za odbijanje prva dva navedena zahtjeva glasi: "zato što se tužbenim zahtjevom u pogledu visine može opredijeliti, a da sud ne postupa formalistički, samo nakon vještačenja putem vještaka", i to ako se u tužbenom zahtjevu nije ni na koji način mogla odrediti visina štete. Zahtjev za dopunsko vještačenje je odbijen kao neosnovan jer se novo vještačenje traži samo ako je "nalaz vještaka nejasan i protivrječan nalogu suda".

Nakon ove odluke suda, punomoćnik tužitelja je tražio izuzeće postupajućeg sudije zbog navodno arbitramog vođenja postupka i ponašanju protivnom ZPP-u. Sudski postupak u slučaju Arnautović-Vlaisavljević je stoga prekinut do očitovanja predsjednika Suda o ovom zahtjevu tužitelja. Punomoćnik tužene je istakao da se Arnautovićevim zahtjevima krši pravo odbrane da u postupku slobodno iznosi svoju obranu, a što se temelji na Europskoj konvenciji i pravu na pravično suđenje. On ističe da bi prihvaćanjem ovakvih zahtjeva strankama bilo uskraćeno pravo da slobodno iznose svoju obranu.

Treba naglasiti da je Arnautović na današnje ročište došao u pratnji punomoćnika iz dva različita odvjetnička ureda kao i da je u tužbenom zahtjevu protiv Vlaisavljević upravo on tražio da tužena ili napiše demanti ili podnese dokaze za navedene spome rečenice iz teksta zbog kojeg je tužena. Nakon što je tužena priložila dokaze Arnautović je odlučio tražiti više novca za duševnu bol što je, prema riječima tužene, zapravo pokretanje novog procesa i nezapamćeno kršenje prava na slobodnu i nesmetanu obranu.

<http://poskok.info/wp/?p=142861>

**VI DIO - DEMANTI: DA ILI NE
DOKAZ DA SAMIR ARNAUTOVIĆ NIJE TRAŽIO DA POSKOK.info OBJAVI DEMANTI**

Da je cijeli tužbeni zahtjev sačinjen sa ciljem nanošenja štete tuženoj a ne umanjeњу štete po tužitelja govori činjenica da se tužitelj nikada nije obratio mediju na kojem je objavljen sporni tekst tužene kao i da nije tražio ili poslao demanti.

Sanja Vlasisavljević

From: hercego@gmail.com on behalf of Ivan [susnjar.ivan@gmail.com]
Sent: 8. rujna 2014. 15:38
To: Sanja Vlasisavljević
Subject: Re: molba za dostavljanje izjave sanji vlasisavljevic za potrebe sudskog spora

Poštovana gđo Vlasisavljević, u tom periodu koji navodite kao ni ikada prije niti kasnije g. Arnautović kako osobno tako niti preko odvjetnika od mene osobno kao administratora portala niti preko službenog maila niti telefonski niti putem zemaljske pošte nije tražio objavu demantija na sporne navode.

Izjavu Vam mogu dostaviti i kao ovjerenu kod javnog bilježnika.

S poštovanjem,

Ivan Šušnjar dipl.ing.grad

Dana 8. rujna 2014. u 15:29 Sanja Vlasisavljević <sanja.vlasisavljevic@ckdbih.com> je napisao/la:

Uvaženi gospodine Šušnjar,

Već duži vremenski period objavljujući tekstove na vašem portalu imamo uspješnu suradnju. Nažalost, dana 2.9.2014.godine dobila sam sudsku tužbu koju potpisuje Samir Arnautović redovni profesor iz Sarajeva, a povodom mog teksta „SDP mašinerija plagira i nevladin sektor“ objavljenog 1.8.2014.godine.

U sudskoj tužbi koja je podignuta u Općinskom sudu u Sarajevu broj: 65 0 P 451097 14 P, tužitelj Arnautović zahtijeva da dokažem sljedeće navode:

„ima brojne pasuse pokupljene od domaćih autora, ali i od svjetskih imena poput Heideggera i Rortyja“

„Samir Arnautović sebi čak za dvije godine unaprijed isplatio honorar. I on je nesretnik živio u iluziji da će ga SD nametnuti kao rektora...“

„Samir Arnautović je dobio novce od općine Centar za širenje mržnje, jezika i stila ulice na esdepeovskom piratskom portalu“

U Tužbi se navodi da je „nadležnost suda zasnovana na odredbi člana 27 i 28 ZPP-a i Zakona o zaštiti od klevete.

Imajući u vidu član 8. Istog Zakona „Oštećeni je dužan da poduzme sve potrebne mjere da ublaži štetu uzrokovanu izražavanjem neistinite činjenice, a naročito da štetniku podnese zahtjev za ispravku tog izražavanja.“, ljubazno vas molim da mi odgovorite na sljedeće:

Da li je u periodu od 1.8.2014. do 14.8.2014. (kada je protokolirana Tužba u nadležnom sudu) ili u periodu do 2.9. (kada sam preuzela Tužbu) gospodin Samir Arnautović na bilo koji način (pismeno, usmeno preko advokata...)tražio ispravku na tekst ili vam dostavio demanti u vezi sa spornim navodima?

Imajući u vidu sasvim preciznu zakonsku odrednicu o redu koraka u tekstovima sa spornim navodima, vaš odgovor je izuzetno značajan.

U nadi da ćete odgovoriti na ovaj upit srdačno vas pozdravljam,

Sanja Vlasisavljević

Hasana Sušića 19

71000 Sarajevo

Telefon: 00 387 61 269 587

VII DIO - ODLUKA ŽALBENE KOMISIJE VIJEĆA ZA ŠTAMPU U BIH

Ujedno, radi ojačavanja tvrdnje da tužitelj nije pokrenuo sudski spor sa ciljem ublažavanja štete po njega, prezentiram slijed koraka koje je Arnautović napravio kada je prvi tekst tužene objavljen u dnevnoj novini Dnevni avaz (26.7.2014.). Riječ je o prvom od dva teksta koje je tužena do dana podizanja tužbe objavila o udruzi URAS.

Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH - dnevni list "Dnevni avaz", 07.10.2014.godine
Wednesday, 18 February 2015 14:14 -

Broj: 322-02/14

Datum: 07.10.2014.

ODLUKA

Žalbene komisije Vijeća za štampu u Bosni i Hercegovini
po žalbi Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini
na tekst „Kad SDP juriša nevladinim sektorom“
objavljen u listu „Dnevni avaz“ 26.07.2014. godine

ŽALBA NIJE PRIHVAĆENA

Kodeks za štampu i online medije BiH nije prekršen

Žalbena komisija konstatuje da žalbenici nisu uputili demanti redakciji lista „Dnevni avaz“, u skladu su Članom 7 – Mogućnost odgovora, Kodeksa za štampu i online medije BiH. Na upite Vijeća za štampu u BiH o žalbi i tekstu, žalbenici nisu poslali niti jedan odgovor. Žalbena komisija Vijeća za štampu u BiH konstatuje da je drugoj strani pružena mogućnost da dostavi svoj odgovor ili nove informacije, ali ona nije iskoristila to pravo.

Vijeću za štampu u BiH obratio se prof. dr Samir Arnautović, predsjednik Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini (URAS BiH), povodom teksta objavljenog u listu „Dnevni avaz“ 26.07.2014. godine. Tekst je objavljen pod naslovom „Kad SDP juriša nevladinim sektorom“, i podnaslovom „Znam već godinama da za neke nevladine udruge i ptice na grani pjevaju da su SDP-ovske, ali ovo što sam vidjela je bio vrhunac. Udrugu URAS, koja je i vlasnik opskurnog portala, osnovalo je 14 odabranih članova Kantonalnog odbora SDP-a, bivši ministri, simpatizeri, emocionalno bliske osobe SDP-u“.

Žalba se odnosi na tekst u kojem autorica Sanja Vlasisavljević, između ostalog, navodi: „Ne znam šta mi bi da pogledam nekakav portal Ekran.ba prije nekoliko mjeseci. Rekoše mi poznanici da je tamo poligon za odstrel u kojem glavne uloge imaju SDP-ovi bivši ministri i bivši premijer Vlade KS...Gledam u vrhu stranice piše: 'Portal sa stavom'. Tražim stav, nema ga. Samo objede i, pomalo simptomatično, jedna centralna tema o rektoratu Univerziteta u Sarajevu. Ne bude mi teško i potražim ko je vlasnik domene. Neka nevladina udruga nazvana: 'Udruženje za razvoj akademskih sloboda' (URAS). S adresom u Branislava Đurđeva. Pa šta

Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH - dnevni list "Dnevni avaz", 07.10.2014.godine
Wednesday, 18 February 2015 14:14 -

---

ima veze koja je adresa? Ima, kako nema. Pa to je adresa SDP-a".

U tekstu je objavljeno i sljedeće: „Pogledam sada pažljivo ko je osnivač udruge. Znam već godinama da za neke nevladine udruge i ptice na grani pjevaju da su SDP-ovske, ali ovo što sam vidjela bio je vrhunac. Predsjednik Upravnog odbora Udruge je dojučerašnji ministar obrazovanja Fahrudin Oručević. Predsjednik Udruge SDP-u veoma blizak i nesretan što nije više u rektorsko – univerzitetskoj fotelji Samir Arnautović. Ujedno njih dvojica su odgovorni u pravnom prometu Udruge, pa tako i opskurnog portala koji je u vlasništvu Udruge“.

Žalbenici u demantiju upućenom Vijeću za štampu u BiH navode da „autorica Sanja Vlasisavljević, manipulirajući činjenicama i političkim angažmanom nekih naših članova, URAS BiH proglašava satelitskim udruženjem SDP BiH. Istina je da u članstvu URAS BiH ima pojedinaca koji jesu, kao i onih koji nisu članovi SDP, kao ni bilo koje druge političke partije“.

Dalje se navodi: „Ovim putem ponovo želimo informirati javnost da je URAS BiH udruženje koje se na stručan i akademski kompetentan način nastoji baviti problemima obrazovanja u Bosni i Hercegovini. Posebnu pažnju u našim aktivnostima posvećujemo razvoju visokog obrazovanja, gdje upozoravamo na pogubne pokazatelje stanja u ovoj oblasti našeg društva. Sanja Vlasisavljević svojim tekstom imputira da je djelovanje URAS BiH u vezi sa političkim djelovanjem SDP BiH, temeljeći svoju tvrdnju samo na činjenici da nekolicina članova i osnivača zaista jesu članovi SDP, što zakonom nije zabranjeno, niti predstavlja prekršaj bilo koje odredbe Statuta URAS BiH, kao i drugih akata našeg udruženja“.

Također, žalbenici navode i sljedeće: „...autorica navodi da je adresa udruženja identična adresi Kantonalnog odbora SDP, što također nije sporno. Na istoj adresi nalazi se i niz drugih privatnih firmi, čak i jedna banka“.

U skladu sa žalbenom procedurom, Vijeće za štampu u BiH u više navrata je pokušalo stupiti u kontakt sa žalbenicima i saznati da li su se obraćali redakciji lista „Dnevni avaz“ i tražili objavu demantija. Do dana održavanja sjednice, žalbenici nisu poslali odgovor ni na jedan od upita Vijeća za štampu u BiH.

Žalbena komisija Vijeća za štampu u BiH, na sjednici održanoj 07.10.2014. godine, razmotrila je žalbu Udruženja za razvoj akademskih sloboda u Bosni i Hercegovini, tekst „Kad SDP juriša nevladinim sektorom“ od 26.07.2014. godine i zaključila da Kodeks za štampu i online medije BiH nije prekršen budući da žalbenici nisu uputili demanti redakciji lista „Dnevni avaz“, niti su odgovorili na upite Vijeća za štampu u BiH.

2 / 3

Udruženje za razvoj akademskih sloboda u BiH - dnevni list "Dnevni avaz", 07.10.2014.godine
Wednesday, 18 February 2015 14:14 -

Žalbena komisija konstatuje da je drugoj strani pružena mogućnost da dostavi svoj odgovor ili nove informacije, ali ona nije iskoristila to pravo.

Članovi/ce Žalbene komisije: Predsjedavajući, prof.dr Miodrag Živanović; doc.dr Enes Osmančević; urednik Fuad Kovačević, advokat Dražen Zubak, doc. dr Zlatiborka Popov Momčinović i novinar Milan Šutalo.

Predsjedavajući Žalbene komisije

prof.dr Miodrag Živanović

http://www.vzs.ba/index.php?option=com_content&view=article&id=2081:udruenje-za-razvoj-akademskih-sloboda-u-bih-dnevni-list-gdnevni-avazq-07102014godine&catid=48:dnevni-avaz-&Itemid=25

Dakle, Arnautović niti prvi put nije pisao niti tražio demanti od Dnevnog avaza nego se direktno obratio Vijeću za štampu i online medije. Niti drugi put nije tražio niti poslao demanti nego je digao tužbu protiv autorice tekstova što nas navodi, nedvosmisleno navodi, da posrijedi nije nikakav zahtjev za pravdom nego za nanošenjem štete tuženoj.

VIII DIO - UMJESTO KRAJA RIJEČ-DVIJE O PLAGIJATIMA

I konačno, na kraju evo jedan sasvim detaljan prikaz plagijata, pronalaženja plagijata i prezentiranja vrsta plagijata. Tu se svakako nalaze vrste plagijata za koje Arnautović tvrdi da ne postoje. Ova prezentacija je dostupna na internetu, a ja je prenosim u cjelini sa http://www.hdpio.hr/varazdin/Detekcija_plagijata.pdf

Autorska prava, plagijati i metode za utvrđivanje plagiranja

Vedran Jurić
Filozofski fakultet
Sveučilište u Zagrebu

Agenda

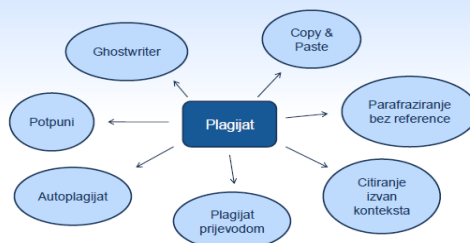
1. Plagijati
  - Što je plagijat, a što nije?
  - Zakoni i primjeri
2. Detekcija
  - Sustavi za detekciju
  - Problemi
  - Modeli podataka
  - Algoritmi
3. Praktični dio

Što je plagijat?

- Čin prisvajanja ili kopiranja tuđeg pisanog, umjetničkog ili drugog kreativnog rada u svoj vlastiti, bilo u cjelini ili djelomice
- Bez prikladnog priznanja izvornog autorstva ili izvornika

Preuzeto s <http://hr.wikipedia.org/wiki/Plagijat>, 25.1.2011.

Pojavni oblici

Pojavni oblici

1. **Ghostwriter**
  - osoba nije autor teksta, nego je tekst napisao netko drugi u ime te osobe
2. **Potpuni plagijat**
  - osoba potpisuje cijelo tuđe djelo svojim imenom
3. **Autoplajijat**
  - predstavljanje vlastitog prethodno objavljenog rada kao izvornog
4. **Plagijat prijevodom**
  - osoba objavljuje prijevod tuđeg teksta bez navođenja izvora

<http://www.h-alter.org>

Pojavni oblici

5. **Copy&Paste plagijat**
  - osoba preuzima dijelove tuđeg teksta bez navođenja izvora (uključujući Internet)
6. **Parafraziranje bez reference**
  - preuzimanje tuđeg teksta ili ideja, ali ne doslovno
7. **Citiranje izvan konteksta**
  - osoba prepisuje ili parafrazira tekst, ali ne citira precizno

<http://www.h-alter.org>

Autorsko djelo

- Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima, Narodne novine, 167/03
- **Autorsko djelo** je originalna intelektualna tvorevina iz
  - književnoga
  - znanstvenog
  - i umjetničkog područja
- koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu

7

Što nije plagijat?

- Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima, Narodne novine, 167/03
- Predmetom autorskog prava su **izražaji, a ne ideje**, postupci, metode rada ili matematički koncepti kao takvi.
- Copyright Law of the United States and Related Laws
- Copyright Law of the European Union

8

Što nije plagijat?

- J. K. Rowling - Harry Potter
- N. N. - Mali čarobnjaci
  - Serija knjiga o školi za čarobnjake i pustolovinama skupine mladih čarobnjaka
  - Bez korištenja stvarne kopije ili likova iz Harry Pottera
- Ideja nije predmet autorskog prava

9

Što je krivotvorenje?

- Imitiranje, oponašanje nečijeg rada s namjerom da se djelo predstavi kao original
- Plagiranje
  - Nezakonito pripisivanje tuđeg rada
- Krivotvorenje
  - Autentičnost rada ili djela

10

Web stranice

- Općenito o plagijatima
  - <http://www.plagiarism.org>
- Plagijati pjesama
  - <http://www.plagijati.info>
- Muzej plagijata
  - Solingen, Njemačka
  - <http://www.plagiarius.de>

11

Detekcija plagijata

- Proces pronalaženja plagijata u radu ili dokumentu
1. Ručna
    - Nepraktična u slučaju velikog broja dokumenata
    - Originalni dokumenti ne moraju biti dostupni
  2. Računalno potpomognuta

12

Sustavi za detekciju

- Uspoređuju "sumnjive" dokumente s velikim brojem ostalih dokumenata
- Pronalaze zajedničke dijelove
- Izračunavaju sličnost i prezentiraju rezultat
- Računalno potpomognuta detekcija
  - Nemogućnost provjere ispravno referenciranog teksta
  - Konačnu odluku donosi čovjek

13

Podjela sustava

- Tip dokumenta
  1. Tekstualni dokumenti
  2. Programski kod
  3. Dizajn
- Cijena
  1. Besplatni
  2. Komercijalni

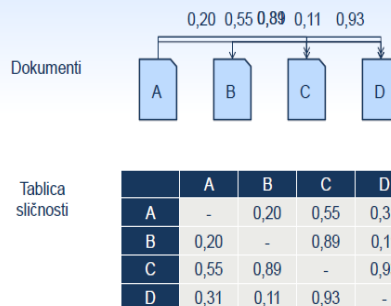
14

Razlike u izvedbi

- Područje pretraživanja
  - Internet, lokalni podaci
- Trajanje analize
- Kapacitet
- Algoritam usporedbe
- Preciznost
- Odziv
- $F_1 = (2 \times P \times O) / (P + O)$

15

Rad sustava

16

Koraci rada

17

Određivanje rečenica

- Završava s točkom, usklikom, upitnikom...
- Ali "Rezultati će biti objavljeni 21. lipnja u 9:00 sati."
- engl. *sentence boundary disambiguation*
- **Popularni pristup (točnost 95%)**
  - Ako je točka, ona završava rečenicu
  - Ako je prije točke skraćena, ona ne završava rečenicu
  - Ako riječ iza točke počinje velikim slovom, ona završava rečenicu

18

Određivanje rečenica

- **Kratice**
  - ... parni broj, npr. deset.
  - Danas će prof. Marković održati predavanje.
- **Upravni govor**
  - Ana je rekla: "Dobar dan!"
- **Veliko početno slovo**
  - 7 je neparan broj. 6 je broj.
  - Ana, Marko, Ivan, itd. 6 je broj.

19

Modifikacija sadržaja

- Uklanjanje "suvišnih" znakova
- Zgrade
  - (), [], {}
- Točka, zarez, upitnik...
- Navodnik, apostrof
- Spojnica
- Kosa crta

20

Modifikacija sadržaja

- Stop riječi
  - Riječi nevažne za analizu i usporedbu
  - Bez posebnog značenja
- Veznici
  - i, pa, ..., a, ali..., ili
- Brojevi
- Datumi
- Protiv, bilo koji, oko, po, time, dakle

21

Normalizacija

- Riječi se u tekstu pojavljuju u različitim morfološkim oblicima
- Primjer
  - škola - školu, lijep - najljepši (fleksija)
  - škola - školski, lijep - ljepota (derivacija)
- Negativan utjecaj na rezultate usporedbe

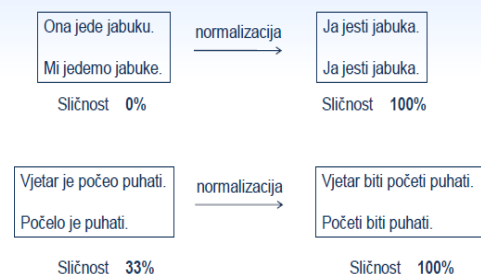
22

Normalizacija

1. **Korjenovanje**
  - Uklanjanje afikasa kako bi se dobio korijen zajednički svim oblicima
  - Korijen ne mora odgovarati pravom korijenu riječi
  - (police - polic)
2. **Lematizacija**
  - Pronalaženje lingvistički ispravnog kanonskog oblika neke riječi (leme)
  - Može uključivati razrješavanje homografije
  - (police - polica)

23

Lematizacija - primjeri

24

Model vektorskog prostora

- Vektori su ulazni podaci za algoritam usporedbe (3. korak)
  - Skalarni produkt
  - Kut između vektora
- Sličnost se računa na temelju
  - Kosinusa kuta

$$\cos \alpha = \frac{\vec{a} \cdot \vec{b}}{|\vec{a}| \cdot |\vec{b}|}$$

31

Model vektorskog prostora

Danas je lijepo vrijeme u Varaždinu.   Jučer je bilo lijepo vrijeme u Varaždinu.

Danas biti lijep vrijeme Varaždin.   Jučer biti lijep vrijeme Varaždin.

1xdanas + 1xbiti + 1xlijep + 1xvrijeme + 1xVaraždin

1xjučer + 1xbiti + 1xlijep + 1xvrijeme + 1xVaraždin

	danas	biti	lijep	vrijeme	Varaždin	jučer
(1)	1	1	1	1	1	0
(2)	0	1	1	1	1	1

Sličnost 80%

32

Model vektorskog prostora

Danas je lijepo vrijeme u Varaždinu.   Danas je u Varaždinu baš lijepo vrijeme.

Danas biti lijep vrijeme Varaždin.   Danas biti Varaždin lijep vrijeme.

1xdanas + 1xbiti + 1xlijep + 1xvrijeme + 1xVaraždin

danas+ 1xbiti + 1xVaraždin + 1xlijep + 1xvrijeme

	danas	biti	lijep	vrijeme	Varaždin
(1)	1	1	1	1	1
(2)	1	1	1	1	1

Sličnost 100%

33

Upotreba sinonima

- Sinonimi su leksemi koji
  - Pripadaju istoj vrsti riječi
  - Imaju različite izraze
  - Značenje im se podudara potpuno ili djelomično

istoznačnice

ljekarna - apoteka
sustav - sistem

bliskoznačnice

muž - suprug
žena - supruga

<http://wapedia.mob/hr/Sinonim>

34

Upotreba hiperonima

- Hiperonimi su riječi li fraze u čiji sadržaj ulaze drugi pojmovi i njihovi sadržaji
- Hiperonim je nadređen hiponimu
- Voće je hiperonim od hiponima jabuka
- Bijela je hiponim od hiperonima boja

35

Upotreba sinonima i hiperonima

Ona voli pse i često se igra s njima.   On obožava mačke i nerijetko se s njima igra

Sličnost 40%

Ja voljeti pas često igrati.

Ja obožavati mačka nerijetko igrati.

sinonimi

hiponimi od hiperonima životinja

Sličnost 100%

36

Sinonimi i hiperonimi

- Engleski jezik
  - WordNet - <http://wordnet.princeton.edu/>

Noun
 S: (n) **cat**, **tue cat** (feline mammal usually having thick soft fur and no ability to roar: domestic cats; wildcats)
 S: (n) **guy**, **cat**, **hombre**, **bozo** (an informal term for a youth or man) "a nice **guy**"; "the **guy's** only doing it for some doll"
 S: (n) **cat** (a spiteful woman gossip) "what a **cat she is!**"
 S: (n) **kat**, **khat**, **cat**, **qat**, **cat**, **Arabian tea**, **African tea** (the leaves of the shrub *Catha edulis* which are chewed like tobacco or used to make tea; has the effect of a euphoric stimulant) "in Yemen **kat** is used daily by 85% of adults"
 S: (n) **cat-o-nine-tails**, **cat** (a whip with nine knotted cords) "British sailors feared the **cat**"
 S: (n) **Caterpillar**, **cat** (a large tracked vehicle that is propelled by two endless metal belts; frequently used for moving earth in construction and farm work)
 S: (n) **big cat**, **cat** (any of several large cats typically able to roar and living in the wild)
 S: (n) **computerized tomography**, **computed tomography**, **CT**, **computerized axial tomography**, **computed axial tomography**, **CAT** (a method of examining body organs by scanning them with X rays and using a computer to construct a series of cross-sectional scans along a single axis)
Verb
 S: (v) **cat** (beat with a cat-o-nine-tails)
 S: (v) **vomit**, **sump up**, **purge**, **cast**, **sick**, **cat**, **be sick**, **disgorge**, **regorge**, **retch**, **puke**, **barf**, **sew**, **spue**, **chuck**, **upchuck**, **hork**, **regurgitate**, **throw up** (eject the contents of the stomach through the mouth) "After drinking too much, the students vomited"; "He purged continuously"; "The patient regurgitated the food we gave him last night"

37

Algoritmi za određivanje sličnosti

- Levensteinova udaljenost
- Dice koeficijent sličnosti
- Kosinus sličnost

38

Levensteinova udaljenost

- Broj transformacija potrebnih da se iz jednog znakovnog niza dobije drugi
- Moguće transformacije
  - Brisanje znaka (trošak 1) ab - a
  - Umetanje znaka (trošak 1) a - ab
  - Zamjena znaka (trošak 1) a - b
  - Kopiranje znaka (trošak 0) a - a

39

Levensteinova udaljenost

- Udaljenost između abcde i abcdff

	a	b	c	d	e
a	0	1	2	3	4
b	1	0	1	2	3
c	2	1	0	1	2
d	3	2	1	0	1
f	4	3	2	1	1
f	5	4	3	2	2

Udaljenost je 2

Sličnost je $1 - (2/5) = 60\%$

40

Dice koeficijent

- Sličnost između dva niza riječi
- Prema formuli

$$\frac{2 \cdot \text{Broj zajedničkih riječi}}{\text{Broj riječi u prvom nizu} + \text{Broj riječi u drugom nizu}}$$

- Primjer

Sličnost = $2 \cdot 2 / (5 + 4) = 44\%$

Ana ne voli jesti jabuke.
Ivo ne voli šljive.

41

Kosinus sličnost

- Sličnost dva vektora u modelu vektorskog prostora
  - Vektor X i vektor Y
  - |X| je duljina vektora X, |Y| je duljina vektora Y
  - Prema formuli $(X \cdot Y) / (|X| \cdot |Y|)$

- Primjer

Sličnost = $2 / (2,23 + 2) = 47\%$

Ana ne voli jesti jabuke.
Ivo ne voli šljive.

42

BIBLIOGRAFIJA

1. Sanja Vlaisavljević (2015): Plagijarizam za početnike – Vodič kroz plagijate redovnog profesora Samira Arnautovića – I dio, Sarajevo, ISBN: 976-9968-0343-249
2. Šime Anić, Nikola Klaić, Želimir Domović, Ž. (2001). Rječnik stranih riječi. Beograd: Biografika a.d. Subotica.
3. Žarko Trebješanin (2008): Rečnik psihologije, Beograd: Stubovi kulture
4. http://article.wn.com/view/2015/02/03/Odgodena_glavna_rasprava/ [pristupano 22.04.2015.]
5. <http://centar.ba/upload/documents/dokumenti/GRANT%20NEPROFITNIM%20ORGANIZACIJAMA%20ZA%202014.%20GODINU.pdf> [pristupano 22.04.2015.]
6. <http://hms.ba/arnautovic-ponovo-osjetio-dusevnu-bol-ovog-puta-zbog-dokaza-o-njegovim-plagijatima/> [pristupano 22.04.2015.]
7. <http://hms.ba/nakon-prilaganja-dokaza-o-plagiranju-prof-arnautovic-zatražio-odgodu-rasprave/> [pristupano 22.04.2015.]
8. <http://hms.ba/sanja-vlaisavljevic-napisala-knjigu-o-plagijatima-svog-tuzitelja-sud-je-prihvatio-kao-dokazni-materijal/> [pristupano 22.04.2015.]
9. <http://poskok.info/wp/?p=130908> [pristupano 22.04.2015.]
10. <http://poskok.info/wp/?p=131110> [pristupano 22.04.2015.]
11. <http://poskok.info/wp/?p=135816> [pristupano 22.04.2015.]
12. <http://poskok.info/wp/?p=142861> [pristupano 22.04.2015.]
13. <http://thefreedictionary.com/beta> [pristupano 15.04.2015.]
14. http://tuzilastvobih.gov.ba/files/docs/Krivicni_zakon_BiH_-_precisceni_nezvanicni_tekst_8_10.pdf [pristupano 22.04.2015.]
15. <http://unsa.ba/s/images/stories/plagijarizam/Primjeri%20plagijarizma.pdf> [pristupano 22.04.2015.]
16. <http://vazdan.com/vijest/odgodena-glavna-rasprava/1027026/1> [pristupano 22.04.2015.]
17. http://www.academia.edu/5124133/EKONOMSKI_FAKULTET_U [pristupano 22.04.2015.]
18. <http://www.avaz.ba/clanak/127944/kad-sdp-jurisa-nevladinim-sektorom> [pristupano 22.04.2015.]
19. <http://www.avaz.ba/clanak/167333/vlaisavljevic-napisala-knjigu-o-plagijatima-svog-tuzitelja-sud-je-prihvatio-kao-dokazni-materijal> [pristupano 22.04.2015.]
20. <http://www.cobiss.ba> [pristupano 22.04.2015.]
21. <http://www.cobiss.ba/scripts/cobiss?ukaz=DISP&id=1751475373598387&rec=2&sid=1> [pristupano 22.04.2015.]
22. <http://www.dict.cc/> [pristupano 15.04.2015.]
23. http://www.efsa.unsa.ba/ef/docs/Prirucnici/prirucnik_ekonomski_web.pdf [pristupano 22.04.2015.]
24. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/06/28/slobodna-bosna-i-slobodno-%C5%A1irenje-neistina/> [pristupano 19.04.2015.]
25. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/07/12/fotelja%C5%A1ka-politika-sda-spremna-na-sve/> [pristupano 10.04.2015.]
26. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/16/strah-kao-na%C4%8Din-vladanja/> [pristupano 04.04.2015.]
27. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ivo-kom%C5%A1i%C4%87-tri-u-jedan/> [pristupano 08.04.2015.]
28. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/17/ministar-bubica-potvrdio-na%C5%A1e-pisanje/> [pristupano 04.04.2015.]
29. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/19/opravdane-sumnje-u-korajli%C4%87ev-izbor/> [pristupano 21.04.2015.]
30. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/19/opstruira-li-marjanovi%C4%87-nau%C4%8Dni-rad-u-ks/> [pristupano 18.04.2015.]
31. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/ekskluzivno-novi-uo-uns-a-po-ideolo%C5%A1koj-matrici-sda/> [pristupano 21.04.2015.]
32. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/21/marjanovi%C4%87eva-nova-blama%C5%BEa/> [pristupano 09.04.2015.]
33. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/23/la%C5%BEe-li-damir-marjanovi%C4%87/> [pristupano 23.04.2015.]
34. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/23/me%C4%87-misli-da-plagijati-zastarjevaju/> [pristupano 21.04.2015.]
35. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/24/koalicija-df-i-sda-potvr%C4%91ena-i-u-formiranju-uo-uns-a/> [pristupano 28.04.2015.]
36. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/28/brand-i-brandiranje-%E2%80%93-mr-sc-emir-hrenovica/> [pristupano 28.04.2015.]
37. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/29/%C5%A1eve-preuzimaju-sdu-bih/> [pristupano 21.04.2015.]

38. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/08/29/da-li-je-dosta-strahovlade-r-%C5%A1krijelja/> [pristupano 15.04.2015.]
39. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/01/%E2%80%9Cspus%E2%80%9D-nije-briga-za-studentske-probleme-sa-iss/> [pristupano 28.04.2015.]
40. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/01/bakir-je-kao-gadafi/> [pristupano 28.04.2015.]
41. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/03/%C5%A1titi-li-marjanovi%C4%87-nezakonitosti-akademskog-krila-sda/> [pristupano 28.04.2015.]
42. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/06/poznat-jo%C5%A1-jedan-%C4%8Dlan-uo-uns/> [pristupano 28.04.2015.]
43. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/marjanovi%C4%87-oti%C5%A1ao,-nedjelo-ostalo/> [pristupano 28.04.2015.]
44. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/14/zeljkovi%C4%87-krivi-opoziciju-za-svoju-nesposobnost/> [pristupano 28.04.2015.]
45. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/15/da-li-je-avdispahi%C4%87-privatizovao-uns/> [pristupano 28.04.2015.]
46. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/15/koga-zastupa-dino-konakovi%C4%87/> [pristupano 28.04.2015.]
47. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/18/skandal-plagijator-faruk-meki%C4%87-u-ulozi-prorektora-za-nauku/> [pristupano 28.04.2015.]
48. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/09/26/pravi-primjer-za-gra%C4%91ane-ministar-bubica-pro%C5%A1ao-kroz-crveno/> [pristupano 28.04.2015.]
49. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/02/diktatura-intelektualnog-proletarijata/> [pristupano 13.05.2015.]
50. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/07/uns-a-bez-me%C4%91unarodnog-kredibiliteta/> [pristupano 13.05.2015.]
51. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/09/kraj-%E2%80%9Ccircusa-marjanovi%C4%87%E2%80%9C/> [pristupano 28.04.2015.]
52. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/11/skandali-sa-uns-a-ne-prestaju/> [pristupano 28.04.2015.]
53. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/11/zeljkovi%C4%87-ministar-obrazovanja/> [pristupano 28.04.2015.]
54. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/16/nasilje-na-uns/> [pristupano 13.05.2015.]
55. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/16/novi-avdispahi%C4%87ev-skandal/> [pristupano 28.04.2015.]
56. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/24/avdispahi%C4%87-univerzitet-sveo-na-nivo-provalni%C4%8Dke-organizacije/> [pristupano 28.04.2015.]
57. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/24/zeljkovi%C4%87-nastavlja-sa-brutalnim-kr%C5%A1enjem-zakona/> [pristupano 28.04.2015.]
58. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/26/za-%C4%8Diji-ra%C4%8Dun-pe%C4%87anac-%E2%80%9Ckr%C4%8Dmi-novac%E2%80%9D-gra%C4%91ana-ks-a/> [pristupano 28.04.2015.]
59. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/29/univerzitet-u-sarajevu-izgubio-me%C4%91unarodni-kredibilitet/> [pristupano 27.04.2015.]
60. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/10/31/avdispahi%C4%87-privatizovao-uns/> [pristupano 13.05.2015.]
61. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/09/ekskluzivno-istine-i-la%C5%BEi-cv-jednog-samoprozvanog-nau%C4%8Dnika/> [pristupano 28.04.2015.]
62. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/10/promocija-kakvu-studenti-ne-zaslu%C5%BEuju/> [pristupano 28.04.2015.]
63. [http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/13/tu-kupujem,-tu-me-cijene/](http://www.ekran.ba/vijesti/2013/11/13/tu-kupujem,-tu-me-cijene!/) [pristupano 25.04.2015.]
64. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/01/avdispahi%C4%87-od-senata-uns-a-pravi-inkviziciju/> [pristupano 13.05.2015.]
65. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/02/%C5%A1krijeljov-nemoral-postao-mjera-uns/> [pristupano 27.04.2015.]
66. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/07/vlaisavljevi%C4%87-zasluge-pripisao-sebi/> [pristupano 28.04.2015.]
67. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/18/uo-uns-a-je-proizvod-politi%C4%8Dkih-odnosa-u-sda/> [pristupano 28.04.2015.]
68. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/22/bo%C5%BEi%C4%87ni-cocktail-nesuvislosti/> [pristupano 13.05.2015.]
69. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/23/za%C5%A1to-rektori-nisu-podr%C5%BEali-studente/> [pristupano 28.04.2015.]
70. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/24/avdispahi%C4%87eva-patolo%C5%A1ka-diktatura/> [pristupano 28.04.2015.]
71. <http://www.ekran.ba/vijesti/2013/12/25/mutni-poslovi-%E2%80%9Cvelikog-diktatora%E2%80%9C/> [pristupano 28.04.2015.]
72. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/09/dogovor-strana%C4%8Dkom-sda-linijom/> [pristupano 28.04.2015.]
73. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/bud%C5%BEetskim-korisnicima-pla%C4%87e-smanjene-za-50/> [pristupano 28.04.2015.]

74. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/hanka-vajzovi%C4%87-pokazala-da-za-nju-ne-postoji-dru%C5%A1tvena-ili-moralna-odgovornost/> [pristupano 28.04.2015.]
75. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/10/ks-pojedini-profesori-zara%C4%91uju-od-6000-do-8000-km/> [pristupano 28.04.2015.]
76. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/13/nepo%C5%A1teno-govore%C4%87i/> [pristupano 28.04.2015.]
77. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/15/brutalno-uni%C5%A1tavanje-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
78. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/16/novac-od-evropskih-projekata-%E2%80%9Coteo%E2%80%9D-avdispahi%C4%87/> [pristupano 13.05.2015.]
79. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/19/kultura-u-opsadi-2/> [pristupano 28.04.2015.]
80. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/avdispahi%C4%87eva-la%C5%BEa-sjednica-senata/> [pristupano 28.04.2015.]
81. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/nettransparentni-rad-rektorata-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
82. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/22/nettransparentni-rad-rektorata-unsaa/> [pristupano 25.04.2015.]
83. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/23/reagiranje-upitna-razina-kulture-dijaloga-i-prepotencije/> [pristupano 28.04.2015.]
84. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/27/avdispahi%C4%87-%E2%80%9Czlatne-zna%C4%8Dke%E2%80%9D-dijeli-samo-podobnim/> [pristupano 28.04.2015.]
85. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/01/28/ekranba-ekskluzivno-saznaje/> [pristupano 13.05.2015.]
86. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/06/aca-u-zetri,-avdispahi-u-pakistanu/> [pristupano 13.05.2015.]
87. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/08/pe%C4%87anac-je-odgovoran-za-povrije%C4%91ene-i-devastiranje-zgrada/> [pristupano 21.04.2015.]
88. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/10/profesionalizam-specijalne-jedinice-fmup-a-za-primjer-mup-u-ks/> [pristupano 28.04.2015.]
89. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/12/avdispahi%C4%87-svoj-strah-sakriva-iza-senata-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
90. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/12/filandra-ponovo-otkriva-%E2%80%9Ctoplu-vodu%E2%80%9D/> [pristupano 28.04.2015.]
91. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/14/izronio-raspudi%C4%87ev-plitkoumni-nacionalizam/> [pristupano 28.04.2015.]
92. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/15/senat-unsaa-postao-politi%C4%8Dki-bastion/> [pristupano 13.05.2015.]
93. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/17/salih-fo%C4%8Do-na-%E2%80%9C99-okretaja%E2%80%9D/> [pristupano 28.04.2015.]
94. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/19/kuhanje-demokracije-u-bosanskom-loncu/> [pristupano 13.05.2015.]
95. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/21/zeljkevi%C4%87ev-rektor-avdispahi%C4%87-od-unsaa-pravi-privatnu-pijacu/> [pristupano 28.04.2015.]
96. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/02/28/skandalozno-korupcija-u-ipa-projektima/> [pristupano 28.04.2015.]
97. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/skandal-vrani-za-avdispahi%C4%87a-istra%C5%BEuje-portal-ekranba/> [pristupano 28.04.2015.]
98. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/01/uklanjanje-avdispahica-je-pitanje-spasavanja-casti-unsaa/> pristupano 28.04.2015.
99. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/04/cjelo%C5%BEivotno-obrazovanje-porodice-vlaisavljevi%C4%87/> [pristupano 28.04.2015.]
100. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/05/stare-la%C5%BEi-u-novom-pakovanju/> [pristupano 28.04.2015.]
101. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/06/skandal-avdispahic-osnovao-%E2%80%9Cuniverzitetsku-policiju-za-moral%E2%80%9C/> [pristupano 13.05.2015.]
102. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/13/kampus-unsaa-se-ne-mo%C5%BEe-izgraditi-obe%C4%87anjima/> [pristupano 13.05.2015.]
103. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/17/gdje-odlazi-novac-za-nauku-i-integraciju-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
104. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/18/sdp-tra%C5%BEi-smjenu-avdispahi%C4%87a!/> [pristupano 28.04.2015.]
105. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/24/10-nepozeljnih-na-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
106. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/26/bandi%C4%87-i-vlaisavljevi%C4%87-o-tre%C4%87em-entitetu/> [pristupano 13.05.2015.]
107. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/27/11-razloga-%28satira%29/> [pristupano: 28.04.2015.]
108. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/03/31/pijem,-dakle-jesam-Dak-i-u-korizmi/> [pristupano 13.05.2015.]
109. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/.../joza-c-onor-cveta,-javlja-tito-s-ahireta/> [pristupano 13.05.2015.]
110. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/12/potpuna-propast-projektne-rada-na-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
111. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/14/posljedice-diktature-mobbing-u-rektoratu-unsaa/> [pristupano 13.05.2015.]
112. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/20/komentar-%E2%80%9Eekran-a%E2%80%9C/> [pristupano 28.04.2015.]

113. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/22/propao-pokusaj-avdispahica-da-%E2%80%9Cunisti%E2%80%9C-protokol/> [pristupano 28.04.2015.]
114. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/24/vlaisavljevici-%E2%80%9Cjasu%E2%80%9C-dalje/> [pristupano: 28.04.2015.]
115. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/28/%E2%80%9Eekran-pita%E2%80%9C-gdje-je-novac-dobijen-za-istrazivacki-rad-na-unsu/> [pristupano 13.05.2015.]
116. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/kako-to-izgleda-kada-se-plagijatori-bore-protiv-plagijatorstva/> [pristupano 28.04.2015.]
117. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/29/senat-untz-za-halilovicovu-diktaturu-agonija-se-nastavlja/> [pristupano 26.04.2015.]
118. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/04/30/sarajlic-zbog-neistina-ide-pred-sud-casti-sda/> [pristupano 28.04.2015.]
119. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/03/vlaisavljevic-prijavio-nepostojecu-provalu/> [pristupano 13.05.2015.]
120. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/07/dani-kantona-sarajevo-%E2%80%93-%E2%80%9Csjaj-besmisla%E2%80%9D/> [pristupano 28.04.2015.]
121. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/07/sadik-ahmetovic-u-emisiji-posteno-209-puta-rekao-dakle!/> [pristupano 28.04.2015.]
122. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/11/kad-avdispahic-nagrađuje-svoje-najblize/> [pristupano 28.04.2015.]
123. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/13/ekskluzivno-avdispahicev-izbor-na-sudu!/> [pristupano 13.05.2015.]
124. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/15/sebija-seka-izetbegovic-slucajni-dio-protokola/> [pristupano 28.04.2015.]
125. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/05/18/sifet-kukuruz-promovise-rifata-skrijelja/> [pristupano 28.04.2015.]
126. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/05/vlaisavljevic-podrzava-sirenje-mrznje/> [pristupano 28.04.2015.]
127. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/06/skandalozno-kriminal-u-rektoratu-unsu/> [pristupano 28.04.2015.]
128. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/12/sda-radoncic-se-lazno-predstavlja-kao-proevropski-politicar/> [pristupano 28.04.2015.]
129. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/15/unsu-kao-fabrika-lazi/> [pristupano 28.04.2015.]
130. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/eu-kontrolise-projekte-unsu/> [pristupano 13.05.2015.]
131. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/eu-kontrolise-projekte-unsu/> [pristupano 13.05.2015.]
132. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/hrvatsko-pitanje-oralni-manipulativ/> [pristupano: 28.04.2015.]
133. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/20/utic-mjesto-informatickog-diletantizma/> [pristupano 28.04.2015.]
134. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlaisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se!/> [pristupano 13.05.2015.]
135. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/23/gospodo-vlaisavljevic,-direktorice-dijaloga,-javite-se!/> [pristupano 28.04.2015.]
136. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/25/ministarstvo-bezakonja/> [pristupano 28.04.2015.]
137. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovanje-kao-samodijagnoza/> [pristupano 13.05.2015.]
138. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/06/30/ugovanje-kao-samodijagnoza/> [pristupano 28.04.2015.]
139. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/04/gdje-je-novac-od-upisnine-studenata-unsu/> [pristupano 13.05.2015.]
140. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/07/univerzitet-u-sarajevu-ostaje-bez-tri-plate/> [pristupano 13.05.2015.]
141. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/09/avdispahic-podrzava-unistenje-unsu/> [pristupano 28.04.2015.]
142. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/10/amir-zukic-u-ime-sda-ponizava-skole/> [pristupano 28.04.2015.]
143. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/11/kriminal-na-fpr/> [pristupano 28.04.2015.]
144. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/14/avdispahic-svakodnevno-bruka-unsu/> [pristupano 13.05.2015.]
145. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/19/ugo-vlaisavljevic-kao-upravnik-kaznionice/> [pristupano 28.04.2015.]
146. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/20/o-%E2%80%9Eetnickom-ciscenju-anu-bih%E2%80%9C-i-bosni-kao-etnickom-galapagosu-europske-unije/> [pristupano 13.05.2015.]
147. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/21/%E2%80%9Cdirektorica-dijaloga%E2%80%9C-ne-zeli-dijalog/> [pristupano 28.04.2015.]
148. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/26/direktorica-dijaloga-preferira-monolog/> [pristupano 28.04.2015.]
149. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/enormni-bajramski-honorari-na-unsu/> [pristupano 13.05.2015.]
150. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> [pristupano 13.05.2015.]
151. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/29/komentar-ekrana-ko-priziva-fasizam/> [pristupano 28.04.2015.]
152. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/30/kazazom-kazano,-enverom-dokazano-ko-su-neprijatelji-ekrana/> [pristupano 13.05.2015.]
153. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/07/30/kazazom-kazano,-enverom-dokazano-ko-su-neprijatelji-ekrana/> [pristupano 28.04.2015.]
154. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/01/rasulo-u-demokratskoj-fronti-bh/> [pristupano 28.04.2015.]
155. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/02/kako-vlaisavljevic-obavlja-posao-upravnika-kaznionice-i-policajca-za-univerzitetski-moral/> [pristupano 13.05.2015.]
156. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/02/kako-vlaisavljevic-obavlja-posao-upravnika-kaznionice-i-policajca-za-univerzitetski-moral/> [pristupano 28.04.2015.]

157. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/02/nove-potvrde-pisanja-ekrana-o-krahu-uns-a/> [pristupano 13.05.2015.]
158. [http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-\(ne\)kulture-dijaloga/](http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-(ne)kulture-dijaloga/) [pristupano 13.05.2015.]
159. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/07/deset-pitanja-za-direktoricu-%28ne%29kulture-dijaloga/> [pristupano 28.04.2015.]
160. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/16/kriminal-u-rektoratu-uns-a-postaje-javna-tajna/> [pristupano 13.05.2015.]
161. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/16/kriminal-u-rektoratu-uns-a-postaje-javna-tajna/> [pristupano 28.04.2015.]
162. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/08/31/uns-a-u-prijavoi-izbornoi-kampaniji/> [pristupano 28.04.2015.]
163. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/03/danasnji-senat-uns-a-je-najobicnija-farsa/> [pristupano 13.05.2015.]
164. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/laz-kao-mjera-avdispahicevog-naucnog-rada/> [pristupano 13.05.2015.]
165. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/laz-kao-mjera-avdispahicevog-naucnog-rada/> [pristupano 28.04.2015.]
166. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/nives-jukic-politicki-ombudsman/> [pristupano 28.04.2015.]
167. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/08/pritisak-na-strajkace/> [pristupano 28.04.2015.]
168. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/09/zecevic-odrzo-lekciju-avdispahicu/> [pristupano 13.05.2015.]
169. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/nastavljaju-se-pritisci-na-strajkace-uns-a/> [pristupano 28.04.2015.]
170. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/10/reforma-uns-a-uslovljava-smjenu-avdispahica/> [pristupano 17.04.2015.]
171. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/15/skandalozno-utic-spijunira-mailove-profesora-uns-a/> [pristupano 13.05.2015.]
172. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/15/studenti-odgovorniji-i-savjesniji-od-senata-uns-a/> [pristupano 13.05.2015.]
173. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/18/vlasisavljevicka-viskom-nemorala-nadoknadjuje-nedostatak-znanja/> [pristupano 21.04.2015.]
174. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/19/ako-laze-direktorica,-ne-laze-rog/> [pristupano 28.04.2015.]
175. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/25/avdispahic-lazima-sakriva-politiku-na-uns-a/> [pristupano 28.04.2015.]
176. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/09/29/skandalozno-stiti-li-tuzilastvo-avdispahicev-kriminal/> [pristupano 28.04.2015.]
177. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/07/politicki-rektorat-muharema-avdispahica/> [pristupano 28.04.2015.]
178. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/09/nove-informacije-o-nekaznjenom-kriminalu/> [pristupano 28.04.2015.]
179. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> [pristupano 13.05.2015.]
180. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/20/ekskluzivno-gdje-su-milioni-centra-za-kulturu-dijaloga/> [pristupano 21.10.2014.]
181. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/27/baceni-milioni-federalnog-ministarstva-obrazovanja/> [pristupano 28.04.2015.]
182. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/10/30/kaznionica-uns-a/> [pristupano 28.04.2015.]
183. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/10/metafora-berlinskoga-zida/> [pristupano 13.05.2015.]
184. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/11/ministar-bacenog-novca/> [pristupano 13.11.2014.]
185. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/11/14/neizvjesnogrijanjezahiljadestudenataukampusuuns-a/> [pristupano 13.05.2015.]
186. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/12/17/familijarniipolufamilijarniizborinauns-a/> [pristupano 13.05.2015.]
187. <http://www.ekran.ba/vijesti/2014/12/29/avdispahicevanaucnainferiornost/> [pristupano 13.05.2015.]
188. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/14/komesmetakolinda/> [pristupano 13.05.2015.]
189. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/14/rektoratzelidavladapokrijenelegalnetroskove/> [pristupano 13.05.2015.]
190. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/19/ugovanjeludomradovanje/> [pristupano 13.05.2015.]
191. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/20/finansijskemalverzacije/> [pristupano 13.05.2015.]
192. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/29/takogovoriugozarasutra/> [pristupano 13.05.2015.]
193. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/01/30/brutalnost-upravnika-kaznionice-uns-a-ili-Cmarsiranje-fasizma/> [pristupano 13.05.2015.]
194. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/03/monstruoznokonstrukcijaavdispahicaivlasisavljevica/> [pristupano 13.05.2015.]
195. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/05/nove-lazi-sanje-vlasisavljevic/> [pristupano 13.05.2015.]
196. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/16/vlasisavljevic,-puhovski-i-banac-za-balkanski-cobanac/> [pristupano 28.04.2015.]
197. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/02/24/fasisti-naseg-%E2%80%9Cakademskog-polusvijeta%E2%80%9C/> [pristupano 15.04.2015.]
198. <http://www.ekran.ba/vijesti/2015/04/21/direktorica-dijaloga-u-nedostatku-kulture/> [pristupano 27.04.2015.]
199. <http://www.fbihvlada.gov.ba/bosanski/zakoni/2003/zakoni/13bos.htm> [pristupano 22.04.2015.]
200. <http://www.fil.bg.ac.rs/wp-content/uploads/studProg/iberijske/uputstvo%20za%20citiranje%20i%20parafraziranje%20u%20seminarskim%20i%20master%20radovima.pdf> [pristupano 22.04.2015.]

201. <http://www.fil.bg.ac.rs/wp-content/uploads/studProg/iberijske/uputstvo%20za%20citiranje%20i%20parafraziranje%20u%20seminarskim%20i%20master%20radovima.pdf> [pristupano 22.04.2015.]
202. http://www.hdpio.hr/varazdin/Detekcija_plagijata.pdf [pristupano 22.04.2015.]
203. <http://www.learnersdictionary.com/definition/plagiarism> [pristupano 22.04.2015.]
204. <http://www.netkafa.net/2015/02/03/1611507/odgodena-glavna-rasprava> [pristupano 22.04.2015.]
205. <http://www.nezavisne.com/novosti/drustvo/Sud-uvazio-dokaze-Sanje-Vlasisavljevic-292488.html> [pristupano 22.04.2015.]
206. <http://www.nezavisne.com/novosti/hronika/Odgodjena-glavna-rasprava-287019.html> [pristupano 22.04.2015.]
207. <http://www.nezavisne.com/novosti/hronika/Sud-odbio-dva-zahtjeva-tuzioca-298930.html> [pristupano 22.04.2015.]
208. <http://www.oslobodjenje.ba/vijesti/sarajevo/nezakonit-angazman-profesora>
209. <http://www.scribd.com/doc/46258903/POJAM-OBRAZOVANJA-U-DJUJEVOJ-FILOZOFIJI> [pristupano 22.04.2015.]
210. http://www.tacso.org/doc/doc_manual_3.pdf [pristupano 22.04.2015.]
211. <http://www.ub.uni-heidelberg.de/Englisch/service/plagiat.html> [pristupano 22.04.2015.]
212. http://www.vzs.ba/index.php?option=com_content&view=article&id=2081:udruenje-za-razvoj-akademskih-sloboda-u-bih-dnevni-list-qdnevni-avazq-07102014godine&catid=48:dnevni-avaz-&Itemid=25 [pristupano 22.04.2015.]
213. http://www.vzs.ba/index.php?option=com_content&view=article&id=218&Itemid=9 [pristupano 22.04.2015.]
214. https://advokat-prnjavorac.com/zakoni/Zakon_o_autorskom_i_srodnim_pravima.pdf [pristupano 22.04.2015.]
215. https://advokat-prnjavorac.com/zakoni/Zakon_o_parnicom_postupku_FBiH_Integralni.pdf [pristupano 22.04.2015.]
216. <https://translate.google.com/#hr/en/H%C5%A0K%20Zrinjski> [pristupano 22.04.2015.]
217. <https://websuche.uni-graz.at/search?q=plagiarism> [pristupano 22.04.2015.]
218. https://www.hrstud.unizg.hr/images/50014310/Citiranje_parafraziranje_i_upucivanje_na_izvor_e_skrpta.pdf [pristupano 22.04.2015.]
219. <https://www.parlament.ba/press/default.aspx?id=19274&langTag=bs-BA> [pristupano 22.04.2015.]